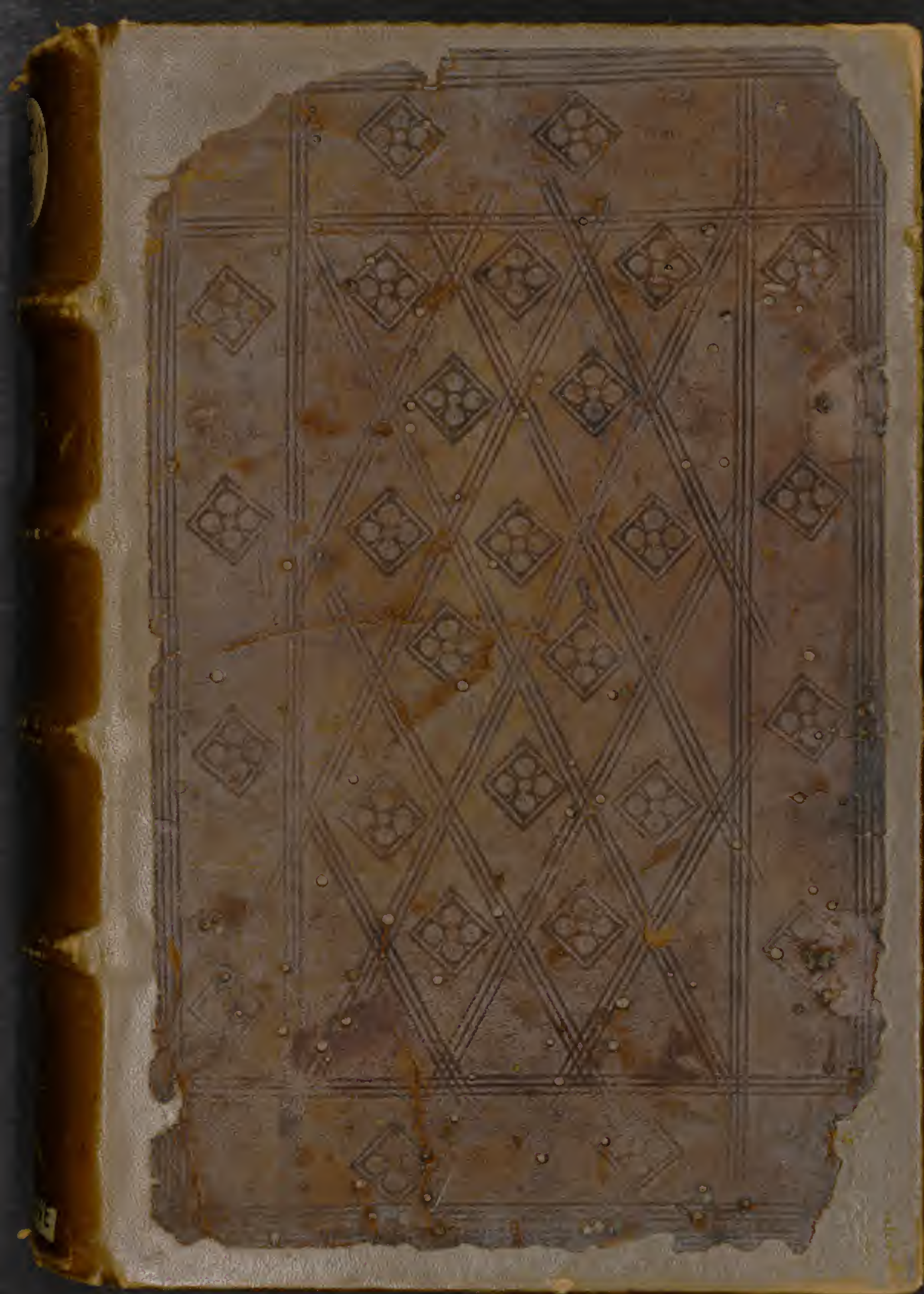
RECVEIL

[illegible]

[illegible]

catalogue [illegible]

n° [illegible]

Recueil

1° Petrus de alliaco (Pierre d'Ailly)
Destructiones modorum significandi &c
conceptus
insolubilia (ab eodem)
Parisiis per Durandum gerleri
librarium (manque le 1er f°)

2° Tractatus consequentiarum
Magistri Martini Magistri
1489
voir (XV) E. 79²

3° Joh. Buridanus Sophismata
(fin du XVe s) voir (XV) E 79²³
4° Tractatus de arte obligandi
(Petr. de alliaco) 1489
5° Sophismata mag albert. de Saxonia
1489

pièce 5.

Sophismata Magistri alberti de saxonia

162

Sophismata viri acutissimi magistri Alberti de saxonia: feliciter incipiunt.

O Rogatu quorun dam scolarium deo fauente quedam cōscri bam sophismata ex pte diuersitatis sicathegoreuma- tum difficultatis habentia tale ordinē ob- seruādo. Primo tractabo sophismata difficultatem hn̄tia ex pte sicathegoreumatum affirmatiuorum. Secūdo ex parte negatiuorum vel tiorum inclusorum negationem Tertio ex pte copule p̄- teriti vel futuri tēpis vel ratione ali quorum illorum modorum necessarie possi bile ⁊c. Quarto ex pte duorū modorum ppōez vel ratione Quā tū ad primū sciendum ē primo φ so phismata difficultatē hn̄tia ex pte si- cathegoreumatū affirmatiuorum sūt i multiplici drīa scdm φ ta lia sicathegoreumatū quedā sunt q̄ nō exigūt nisi verbum vnū sicut ista ois quilibet ⁊c. Et quedā sūt q̄ exi gūt duo vba sicut ista quotiens cūqz. vbicunqz. vbiqz ⁊c. Unde si dicer̄ quotiēscūqz sortes bibit ex primēdo solū vnū vbū nō esset ppō intelligibilis Sed si expri- merent duo vba sicut hic quo tienscūqz sortes bibit totiēs co- medit eēt ppō intelligibilis Et talia sicathegoreumata ab au ctoribus vocant̄ gelata. Sicathe goreumatum aūt prio dictorum quedā sūt q̄ distribuūt indifferēt p sub stantiis l' accidentibus. quedā aūt p acci dentibus solum. exemplum primi vt ois vterqz totus ⁊cetera. Exemplum secundi vt qua lis. qualiscunqz totus ⁊cetera Sicathegoreu matū aūt distributiuorum indrāt p substantiis ⁊ accidentibus quedā sunt distributiua p partibus subie- ctiuis vt ois. quilibet ⁊c. quedā p ptibus integralibus sicut totus.

Sicathegreumatū aūt distri butiuorum p partibus subiectiuis quedā sūt distributiua indrāt p oi- bus. vt ois quilibz. quedā p duobus vt vterqz ⁊c. Sicathegoreuma ta aūt distributiua p oibus ptibus subiectiuis aliqñ addunt̄ tmio simplici vt ois hō currit. aliqñ tio opposito vt ois ppō vel ei cōn- tradictoria ē vera Modo i pri- cipio huius tractatus itēdo de clarare diuersa sophismata se- cūdū dictā diuersitatē sincathe goreumatū pdictorum affirmatio rū Sūt prio sophismata diffi cultatē hn̄tia ex pte sicathegoreu matū affirmatiuorum ⁊ distribu- tiuorum p oibus ptibus subiectis in quantum addūtur tio simplici ⁊ consequēt de aliis sicut sūt ista. omis hō ē ois hō. ois fenix ē. Et qz circa ista sophismata consueuerunt quatuor eē dubitatōes: tracta- bo quatuor sophismata princi- palia. Est ergo prima dubi tatio vtrum sy ois possit ita bn̄ ad di pdicato sicut subiecto: grā cuius tractabo illud sophisma ois hō ē ois hō Secunda dubitatio vtrū sy ois conueniēt addatur termino coi q̄ non habeat tria supposita. grā cuius tractabo il- lud sophisma. ois fenix ē Ter cia dubitatio. vtrum sy ois possit distribuere tm̄ coēm cui addit̄ p p eius tm̄ ⁊ nō p indiuiduis. grā cuius tractabo id sophisma omē aial fuit i archa noe Quar ta dubitatio vtrū sy ois aliqñ te- neat̄ collectiue ⁊ aliqñ distribu tiue. grā cuius tractabo illd so phisma. ois apli dei sūt duodecī

Sophisma primum

Est istud. ois hō ē ois hō. Proba tur sophisma qz idē pdicat̄ de se

ipso: go ē vn̄. tenꝫ ꝯn̄a eoꝙ nulla ē vio: ꝓpō illa ī qua p̄dicat̄ id de seipso. ꝯn̄a pꝫ et an̄s silit Scd̄o sic ar ic hō ē ille hō et ic hō ē ic hō ⁊c de sigl'is: go oīs hō ē oīs hō 3o sic ar oīs hō ⁊ oīs hō sūt eadē: go oīs hō ē oīs hō. Tꝫ ꝯn̄a a silī. Nā bn̄ seq̄t sor's ⁊ p'lo sūt id: go sor's ē p'lo ꝯ n̄s ꝓbat̄. Nā ic due ꝓpōes oīs hō currit et oīs hō disputat nō d'rn̄t nisi p p̄dicata: sic pꝫ q̄a si remouerēt p̄dicata remanēa manerēt ead. scꝫ ista oīs hō. silit ⁊ oīs hō ⁊c. go oīs hō est oīs hō

Quartoc ar aliq̄s hō ē oīs hō ⁊ qua rōe aliq̄s eadē rōe oīs: go oīs hō ē oīs hō. ꝯn̄a ē nota. ⁊ an̄s ꝓbat̄ p'io q: aliq̄s hō ē ille hō. ⁊ sic de sigl'is: go oīs hō ē omis hō

Et cōfirmat̄. q: oīs hō ē aliq̄s hō ⁊ ecuerso. ꝯn̄a tꝫ. ꝯ n̄s ꝓbat̄ q: ille hō ē a'ls hō. ⁊ ecōuerso ⁊ nō est hō q̄n sit aliq̄s hō. go oīs hō ē aliq̄s hō. ⁊ ecōuerso: go aliq̄s hō ē oīs hō ⁊ ecuerso. Quito ar hec ē fl'a nō oīs hō ē oīs hō q̄ ē cōtradictoa sophit'. go sophia vex. tꝫ ꝯn̄a. ꝯ n̄s ꝓbat̄: q: cōclu'o silit ex opposit' ē fl'a: tl'is aūt ē ista nō oīs hō ē oīs hō Mō pꝫ sic arguēdo. nullus hō ē oīs hō et oīs homo est oīs hō. go nō omis hō est oīs homo. Sexto arguit̄ sic. Si sophisma eēt falsū seq̄retur ꝙ ei9 ꝯtradictoriū esset verū scꝫ illud aliq̄s hō non est oīs hō qd̄ ē fl'm Nā sit ille aliq̄s hō sor's Tūc sic arguit̄ sortes nō est oīs hō: go sortes non est sortes. ꝯn̄a tenet a toto in q̄ntitate ad suam partē. go ⁊c. Plura alia argumēta possūt fieri cōtra illud sophisma sed q: illa tangūt alias difficultates que tāgentur postea: ideo de illis supersedeo.

In oppōitū arguitur

sic. Oīs hō ē oīs hō sor's ē hō. go sortes ē oīs hō. ꝯclusio ē fl'a go aliqua p̄missaꝝ: nō vor go aor que erat sophisma: go sophia est fl'm

2o sic ar cōtraria sopit' est va go sophia est fl'm videlꝫ ista nll9 hō est oīs hō. tꝫ ꝯn̄a eo ꝙ ꝯtraria non pn̄t simul esse va Circa hoc sophia ē p'io videndū vtrū hoc sincama oīs possit addi p̄dicato exn̄te terio cōi ꝓpōis affirmatiue vere absq̄ꝫ hoc ꝙ fiat ꝓpositio falsa. Scd̄o respondet̄ ad sophisma.

Quantuꝫ ad primū

Sciēdū ē ꝙ tale p̄dicatū pot̄ esse teri9 ꝯis actu hn̄s plura ididua vel pot̄ esse teri9 cōis actu hn̄s vnicū ididuū sicut ē iste teri9 sol vel fenix 2o notandū ē ꝙ tale p̄dicatū potest accipi in numeo sinri vel ī nūo plurali. Tunc sit p'ma cōclu'o. non ē aliqua ꝓpō affirmatia va c9 p̄dicatū distribuit̄. Probat̄ q: si aliqua esset talis maxie esset ista. sortes est oīs homo. sꝫ hoc non q: p̄dicatū istı9 ꝓpōis est hoc totū oīs homo modo sꝫ oīs non distribuit̄ sꝫ sꝫ hō distribuat̄. Et hoc voluit aristo. ī p'io peri'ermenias cū dicit ꝙ na ē affirmatia va ī qua vl'e vniuersale sūptū p̄dicat̄ Et notanter dicitur affirmatia q: nō est incōueniēs de ꝓpōe negatia vt nullus hō est asin9. Vn̄ p̄tū isti9 ꝓpōis distribuit̄ et rō hui9 ē q: negatio si est signū negatiuū vl'e dist'buit tā teriꝫ mediate q̄ imete sequētē Sigm aūt vl'e affirmatiuū dist'buit solū t'mū immete sequētē. Scd̄a ꝯclu'o bn̄

stat q aliqua e ppo cui9 pdica/to pot addi sig^m Vle affirmati/uu sed hoc facto ampliusnd ema neret pdicatu sz bene pars pdi cati. Patet de ista sol e sol pdi/cato pt addi signu Vle sic dicen do sol e ois sol. sed tunc sp sol nd e amplius pdicatu sz hoc totu ois sol. Vn qn sincathegoreuma po nit a pte pdicati tunc fit ps pdi/cati sz qn po a pte sub^ct tunc nd e ps subiecti neqz sub^m Ter cia cdclu^o. Propo affir^{ua} de pdi cato coi i si^{ri} numero accepto actu nd habete nisi vnu suppo situ ex additoe huis signi ois ad tle pdicatu nd reddit fla. ptz de ista sol e sol q e vera. et si dicatur sol est omis sol adhuc e^t vera.

Quarta cdclu^o. q ppo affir matia de pdicato coi i plali nu mero accepto nd hnte nisi vnu sup^{tu} e fla siue pdicato addat^r h^o signu Vle ois siue nd. pz dice do sol est soles. vnde ipsa est fal sa: eo q supponit esse plures soles. eadem ratione h^c e falsa sol e ofs soles Quita q^o e q ppo affirmatia va de pdi^{to} coi i sin^{ri} numero accepto c^9 sunt actu plura suppo^{ta} ex additoe h9 signi Vlis ois ad pdicatu red dit fla. pz de ista hd e aial q e ve ra. sed si dicat hd e oe aial illa e fla Sexta cdclu^o. Propo affir matiua va de pdicato coi hnte plura sup^{ta} i plali numero ac/cepto et sub^co silit nd reddit fla ex additoe hui9 signi ois Vl ofs ad pdicatu. ptz de ista q e va a/postoli sut aplt. si dica^r apli sut ofs apli nd ppt h^o reddit falsa imo ofs apli sut ofs apli. na de mostratis duodeci aplis ipi sut omnes apostoli.

Quantuz ad secudu clare pz ex pclusidib9 ia positis q sophisma e flm. Et cdf rma^t na so^{ma} ex quo e ppo affirmati ua Vlis significat q de q^ocuqz verificet ip hd de eode verifice tur sp ois hd sz h^o e flz sic dicedo sor^s e hd g^o sor^s e ois hd. etc. Ex q^o ifero aliqua correlaria Pri mu correlariu. q possibile e q a et b cduertant et tn a nd e^t b. na si a ipone^r ad significa^m tatum qtu hec o^o ois hd et b silr tunc a et b cduertunt sicut ille ordes ois hd et ois hd et tn a nd e b sic^t ois hd nd e ois hd Secu^m correla/riu e q a e aliqd et tn nichil e a. Hec ppo pz. na state dicta ipoe h^c ppo a e aliqd significat tm q tu ista ois hd e aliquid. et id sic^t hec ois hd e aliqd e va ita hec e va a e aliqd. et sicut hec e fla ali qd e ois hd ita hec aliqd e a etc.

Ter^m correlariu e q a e b et tn b nd e a. ptz na si a significaret tantum quantum hec ord om/nis homo. et b tantum quan^m hec oratd aliquis homo. tunc h^c est vera a est b sicut hec omnis homo est aliquis homo. et hec e falsa b est a sicut hec aliquis ho mo est omnis homo. Quar/tum correlarium. a est aliquid et tamen a non est a. Nam signi ficet tantum quantum ista ord omnis homo. tunc hec est vera a est aliquid sicut hec oratd om nis homo est aliquid. et hec e fal sa a est a sicut hec ois homo e omnis homo Quintum cor relarium est. a videt b et tamen b non videtur ab a. patet. Naz significet a tantum quantum hec oratio omnis homo. et b. si/

144

cut aliquis homo ꝛ cum hoc ponatur ꝙ ōnis homo videat ſe ipm ꝛ nullum alium tunc iſta ē vera a videt b ſicut iſta omnis homo videt aliquem hominem ꝛ hec ē falſa b videtur ab a ſicut hic aliqͣs hō videtur ab oī hoīe.

Ad rationes

Ad primam negatur ꝙ ibi ſit predicatio eiuſdem de eodem. eo ꝙ p̄dicatum ſophiſmatis eſt omnis homo ꝛ ſubiectuꝫ eſt homo ſicut patet ī prima ꝛ 2ᵃ concluſi onibus ſecundi articuli. mō non eſt idem homo ꝛ omnis homo.

Ad secūdam concedit añs. ꝛ negatur conſequētia. qꝛ ī propoſitionibus ſingularibus īducentibus aliquā vlem dēt eē cōſimile p̄dicatū p̄dicato ꝓpoīs vliſ que indu. ſicut pꝫ dicēdo ſorˢ cᵗ plato currit ꝛ ſic de ſingulis. gᵗ oīs hō currit ſed ſic nō ē in ꝓpoſito. Nā cētrū ē ꝙ non ē ſimile p̄dicatuꝫ in iſta iᶜ homo ē iᶜ homo ꝛ ſic de ſingulis. ꝛ in iſta oīs homo ē omnis homo ꝓpter hoc ꝯⁿ non vꝫ. ſꝫ bene iſta valeret iᶜ homo ē omnis homo ꝛ ſic de ſingulis gᵒ oīs homo ē oīs hō qꝛ in iſta ꝯⁱ predicatū ꝓpōm ſingulariū inducēᵐ ē ſīle predicato vlis inducte. Ad terciā cū dī oīs hō ꝛ oīs hō ſūt eadē. ibi dicit ꝙ ſi ille due ordes ſumāt materialit tūc bene oīs hō ꝛ oīs homo ſunt eadē ſicut probatur ſꝫ tunc negatur conſequentia gᵒ omnis homo ē omnis homo. Si aūt p̄dicte ordes ſumant ſignificatiue tunc negatur qꝛ omis homo ꝛ omnis homo ſunt eadē ex eo ꝙ plato ꝛ omnis hō nō ſūt eadē. ꝛ ſic de ſingulis. nec oppoſiᵐ iſtius ē ꝓbatū Ad quartam ꝯᵉ ꝯᵃ ꝛ nᵗ añs cū dī aliquis hō ē iᶜ homo ꝛ ſic nᵗ ꝯſequentia ꝛ cōcedit aᵒ. Et rō huius ē. naꝫ cū inducit a parte p̄dicati tūc ſubˢ a ī ꝓpōibus inducētibꝰ debēt oīno p eodē ſupponē ſicut qn̄ fit inductio a pte ſubiecti p̄dicatū i īducentibus ꝛ inducta debet eē idē ꝛ ſic nō ē ī ꝓpoſito quando dī aliquis homo ē iᶜ hō ꝛ ille homo ē ille homo ꝛ ſic de alus. ſꝫ homo nō ſuppoit p eodē in prima p quo ſupponit ī ſecunda. ideo nō ſeqt aliquis hō ē oīs hō ſꝫ bn̄ ſequat aliquis hō eſt ille hō ꝛ ille idē aliquis homo ē ille homo ꝛ ſic de ſingulis gᵒ aliquis homo ē oīs hō ſed tūc aᵒ ē flm Ad cōfirmationem quando dī oīs hō ē aliqͣs hō ꝛ econtra gᵒ aliquis hō ē omnis homo. Dico ꝙ ſꝫ ecōtra pōt denoīare ſimplicē tranſpoſitionem terminoꝝ ꝛ ſic bene ſequitur oīs hō eſt aliquis homo ꝛ econtra gᵒ aliquis homo ē oīs hō. ſꝫ tunc negat aᵒ. Secūᵒᵒ pt̄ denominare debitā cōuerſionē iſtius oīs homo ē aliquis hō. ꝛ ſcdꝫ hᵒ bene ſequit oīs hō ē aliquis homo ꝛ ecōtra gᵒ aliquis hō eſt hō ſꝫ nō ſeᵗ oīs hō ē aliquis homo ꝛ econtra gᵒ aliqͣs homo ē ōnis hō. qꝛ iſta oīs homo ē aliquis hō conuertit in iſtā aliquis hō eſt hō Ex hoc ptꝫ ad argumētū ꝑ iſtā eandē diſtinctōeꝫ eꝰ ꝗ ē econtra pōt ſolui iſtud ſophiſma oīs hō ē aīal ꝛ econtra. ꝛ conſilia.

Ad quintā concedit ꝯᵃ ꝛ neᵗ aᵒ ſed qn̄ diceret nō oīs homo ē oīs hō ē concluˢ ſillo' exᵒᵗⁱˢ ergo iſta ē falſa ꝛ īpoſſibilis. negatur tā ꝯᵃ ꝙ aᵒ. Et rō primi ē. qꝛ iſta nlla chymera ē chymera bn̄ pt eē ꝯᵒſiᵐⁱ ex oppoᵗⁱˢ ꝛ tn̄ nec ē

falsa nec impossibilis immo est vera et negatiua ex eo q̄ ē ppō negatiua cuius tmini p nllo supponūt. Qd aūt possit eē 9° ex oppositis pz sic arᵈᵒ. ois chymera ē hō nᵃ chimera ē hō g° nlla chymera ē chymera. Vel arᵈᵒ i 3ᵃ figura nᵒ hō ē chimera ois hō est chimera g° chimēa n̄ ē chimera Sz qn̄ dᵗ q̄ cōcluᵒ exᵒᵗⁱˢ dᵗ eē fl̄a dēt intelligi supᵗᵃ cōstātia tiorz talis cōcluᵒⁱˢ q̄ tmini tlis cōclusionis p aliqᵒ supponāt. Rō iᵗ ē qz cū arʳ nullꝰ hō ē ois hō omnis homo est omnis hō i felapton nō dēt iferri g° nō ois hō ē ois hō. ex eo q̄ cōcluᵒ 3ᵉ fiᵉ dēt cōponi ex pdicatꝭ pmissaꝝ. et qz lz ois hō ē pdicatū vtriusqz pmissarū oz q̄ li ois hō fiat sbᶜz cōcluⁱˢ et pdicatū silr. et hᵒ magꝭ maifeᵐ ē i ista. expōs ois hō non ē ois hō q̄ i ista nō ois hō ē ois hō Ad septā concediʳ consequētia et 9ˢ et qn̄ dᵗ illa ē falsa aliqs hō non ē ois hō neʳ. et qn̄ dʳ. sit ille aliqs hō forᵉ. admitto. et cū dᵗ forᵉ nō ē ois hō g° forᵉ nō ē forᵉ. neʳ 9seqntia ppt hᵒ q̄ ibi arʳ ab illo tmio hō ac si staret distributie mobilit ad istū tim forᵉ mōᶜ nō ē i dcā ppōe. qz li hō stat imobilit pptez ista sicathegoreumata nō et ois p illā regulā. Quicqd mobilitat imobilitᵗᵘᶻ et c. Sīt tn̄ sēʳ. forᵉ nō ē ois hō g° forᵉ nō ē forᵉ et plō et cuis iqtū 9ˢ ē dᵃ ppō de copulato extremo Ex hᵒ pz ad argumētū nā ibi nō arʳ a toto i qtitate ad suā ptē ex eo q̄ i toto in qtitᵉ oz tim coēm teneri distributie mobilit qualit nō ē hic forᵉ non est ois homo. Et hᶜ sufficiāt

Sophisma secundū

est istud. ois fenix est supᵗᵒ q̄ tᵈ qᵒ coit dᵗ q̄ non ē nisi vna fenix lz sint plures successiue. Tūc i. probatur sophismaᶜ. qz ad hᵒ q̄ ppō affirmatiua sit vera cꝰ sbᶜz distribuit p hoc signū omnis reqrit q̄ eꝰ sbᶜz ad minꝰ habeat tria supᵗᵃ actu sz hoc non sic ē g° sophisma flz. tz consequētia eo q̄ li fenix non poᵗ habē nisi vnum suppositū actu. aūs pz p hᵒ q̄ dixerūt antiqui sophiᵗᵉ q̄ hᵒ sincathegoreuma ois exigit habere actu tria supposita. qd pbauerāt auctoᵗᵉ phi pᵒ celi dicētꝭ. De et totū primo ponimus sup tria

Secuᵒ arʳ. hec ē vera aliqua fenix nō ē g° sophisma ē flm tenet cōsequētia eo q̄ ē contradictoriū sophismatis. aūs pbatur aliqua fenix est corrupta g° aliqua fenix nō ē. pbaʳ 9nā. nullū corruptū ē aliqua fenix ē corrupta g° aliqua fenix nō ē. Et cōfirmatʳ aliqua fenix ē generanda g° aliqua fenix non ē. tz aˢ et cōsequentia pbaʳ. nullū generandū est. aliqua fenix ē generāda g° aliqua fenix non ē

In oppōitū arguitur

Contradictorium sophismatis est falsum ergo sophisma est verum. tenet consequentia. et antecedēs probatʳ. nā contradictoria sophismatis ē. aliqua. fenix non ē et ista ē falsa. Secūdo arʳ demōstrata fenice vez ē dicē ista ē ois fenix et si sit ois fenix ē ista fenix et si sic ois fenix est. cōseqntie sūt note. aūs pbatur. nā ista fenix est fenix et non est aliqua fenix quin illa sit ista fenix ergo ista fenix est omnis fenix:

Pro sophismate vidē duz ē an ad hoc ꝙ ppō sit ṽa c⁹ subctō exñte terio coī addī hoc signū vle ois: exigat illū terius ad min⁹ habē tria supposita.

Scdo rñdendū ē ad sophisma Pro pu. pono vnicā ↄclu°nē ꝙ hoc signū ois nō exigit ta ap pellata ideſt ad h° ꝙ ppō sit ṽa c⁹ sbctō addit hoc signū vle ois: nō oz ei⁹ sbctūz ad min⁹ habē ta suppōita i actu. Probat̄ Nā si sic eēt hec nō eēt ṽa ois sol lucet sz hoc est fīm igiť. tz ↄña eo ꝙ t̄e teri⁹ sol nō hz nisi vnū suppōitū i actu. Falsitas ↄñtis pz eo ꝙ passio ppria est ṽe pdicablis de suo sbctō vliter sūpto vt pz prio posterioꝝ: sz sic ē in pdicta ppōe vt pz. g° ãcñ 2° sic seqret̄ ꝙ due ↄtradicto°e essēt simil' fl'e: sz hoc ē flm. Probat̄ ↄña qꝛ tūc ista est flā ois sol lucet ppter defectuz triū suppōitoꝝ in actu hui⁹ teri sol. et sic ista eēt flā alıqs sol nō lucet vt clarū est: qꝛ ibi negatur propria passio de suo subiecto.

3° pbat̄ hoc sophisma. ꝓ null⁹ non exigit tria appellata g° n̄c hoc signū ois. Añs pbatur q̄a hec ē vera nulla fenix est asin⁹ pz quia est conuertēs vnius ve re: ergo ipsa est vera. Qd con uertatur in vnā veram patet. qꝛ in illā nullus asinus ē fenix ↄña prima probatur qꝛ omnis et null⁹ sūt signa cōtraria: ⁊ cō traria apta nata sūt esse circa idē: g° si hoc signuz nullus hēat poni ad tminū cōez non hñtem actu tria suppōita. se' etiā cōsili modo ꝙ ita habeat poni hoc si gnuz ois. Mctō pbat̄ qꝛ hec est vera ois feniq non ē asinus

g° ꝓ ois nō exigit ta appellata ↄña tz. et ↄña pbat̄ qꝛ ei⁹ cōtra dic°a ē flā. scz a'qua fenix ē asin⁹

Dubitatur circa hanc conclusionem. Nam hoc signū ois denotat ꝙ terminus cui apponitur supponat p plib3 suppositis: sed iste termi⁹ fenix non hz nisi vnū suppositū g° illa de necessario ē flā. 2° si omis non exigeret ta appellata tunc cōuenienter addētur teris sin plurib3 siue cōibus.

Ad dubium respon / detur. Ad primū argumentū dico ꝙ hoc signū omis nō deno tat simpliciter terminū cui addē supponere pro plurib3: sz sub cō ditione vt si sūt vel essēt plura p quib3 talis terminus esset ipo / situs ad significādū. et qꝛ terio cōi q̄tū ad modū sue īpositiōis non repugnat habē plura sup / posita. ideo hoc signū ois ↄuēi / ent pt ei addi ad denotādū ter / minū cōez supponē p plurib3 si plura essēt p quibus talis teri⁹ est impositus ad significanduz

Ad secundū dico ꝙ nō est si mile de terio singulari ⁊ de ter / mio cōmuni. quia terio singl'a / ri q̄tū ad modū sue īpositionis repugnat supponē pro plurib3. et ideo nō est īconueniēs signū vniuersale non posse addi terio singulari et posse addi terio cōi non obstante ꝙ non habeat nisi vnum suppositum actu.

Respondetur ad so / phisma ꝙ ē ṽū vt pbatū ē post oppōitū sophismatis et tūc sol / uūtur rōes ip̄robātes ipsum

Ad rationes

Ad primã cũ dicit. hoc sigm omnis exigit tria .xc. negat et qñ dicit p phm prio celi. omne z totũ primo ponim⁹ supra tria: Dico q phũs. p hoc vult dicẽ q hoc signũ ois in pli nura scd3 cõmunẽ modũ loquẽdi non potest addi pnomini demõstratio nisi p illud pnomen demõstrentur tria individua ad min⁹. Vñ secundũ eundem modũ loqndi nõ dicim⁹ omnes isti. demõstratis duobus tm. tamen demõstratis tribus vel plib3: bene dicim⁹ oẽs isti. S3 ex hoc nõ sequit quin ho signũ omnis in sinri nũero possit addi imio coi nõ habẽte nisi vnũ suppositum. Ad scdm negat añs. et cõcedit cõseqntia. et qñ dicitur aliqua fenix est corrupta: go aliqua fenix nõ est: cõcedr añs. et negat cõseqna. Et ratio est. qr in añcete subm supponit pro illo quod est vel fuit: ppt hoc pdicatũ corrupta. ex quo habet sic ampliare sbm. qr est participiũ pteriti tepris. sic aũt nõ ampliat subiectũ cõseqntis ppter defectũ termini ãpliatiui. Et qñ vlterius arr nullũ corruptũ .xc. dico q nõ debet iferri illa ɔcluo sed bene ista. aliqua fenix que ẽ vel fuit non est. Et rõ est qr sbm ɔonis sic supponit. Ad cõfirmatõe3. aliqua fenix est geñanda go .xc: ɔr añs z ner ɔa. Et rao hui⁹ est. qr sbm añtis suppoit pro illo quod est vel erit vtute hui⁹ pdicati generãda. quod est ãpliatiuũ subiecti ad supponẽdũ p illo quod est vel erit. cũ sit participiũ futuri tẽporis. sic autẽ nõ supponit subiectũ istius ppositionis. aliqua fenix non est. ppt defectũ talis termini ãpliatiui Et qñ dr nullũ gñandũ .xc. dico q ille pmisse nõ iferũt istã cõclusionẽ: aliqua fenix nõ est. s3 bñ illã: aliqua fenix que ẽ vel erit non ẽ. et illa ẽ va ppter rõnem dictã in pcedẽti solutõe. Et hec de scdo sophismate.

Sophisma tercium.

est istud. Oẽ aial fuit in archa noe supposito q de qualz spẽ aialis quod aial fuerit i archa noe Tũc arguit sic. hõ fuit in archa noe. leo fuit i archa noe: et non est aliqua spẽs aialis qui de ia aliqd aial fuerit i archa noe go .xc: Istud argumẽtũ petit hãc dubitatõe3. Vtrũ hoc sicathegoreuma oẽ vl ois possit distribuẽ terminũ gñalem cui addit solũ p suis spẽbus. sic q non p suis individuis. Alia pñt fieri arguta s3 illa non cõpetũt ad illã difficultatẽ: s3 ad alias pertinẽtes ad copulam futuri temporis.

Arguitur sic. aliquãdo oẽ aial fuit in archa noe: ergo oẽ animal fuit in archa noe. ɔña videt tenere a simili. quia bene sequit. sors aliqñ cõedit: go sors comedit. Añs p3 quia tẽpore noe oẽ aial fuit in archa noe.

Scdo sic arguitur. Hec que est de pterito fuit vera oẽ aial fuit in archa noe: go adhuc ipsa est vera. consequẽtia tenet eo q ppoo de pterito va ẽ necessaria Añs pbatur. qr post diluuium quod erat tempore noe anteq nascerentur alia animalia ab aialibus que fuerunt in archa noe hec fuit vera omne animal fuit in archa noe. Tertio ar

guitur. Hec de preſenti fuit vera omne aīal eſt in archa noe. g° ſua de p̄terito videt eē vera q̄ non videt eē alia q̄ iſta: oē aīal fuit in archa noe: g° ꝛc. ↄn̄e videt eē nota ↄn̄s pbat. q: tpē quo erat diluuiū hec de pn̄ti fuit vera om̄e aīal fuit in archa noe ſaltē ſi fuiſſet formata: ergo ꝛc.

In oppōitū arguitur

Nec oē aīal qd̄ eſt fuit in archa noe: nec oē aīal qd̄ fuit fuit ī archa noe: g° flm̄ ē ꝙ oē aīal fuit ī archa noe. tȝ ↄn̄a vt an̄s pbat quoad primā ptē arguēdo ſic. oē aīal qd̄ ē fuit ī archa noe: ſortes q̄ heri gn̄abat ē aīal qd̄ ē: g° ſor^s fuit ī archa noe. Diſcurſus ē bon⁹ vt pȝ. et ↄclu° ē flā: g° aliqua p̄miſſaꝝ: nō v^{oi} g° a^{oi} que erat pria ps an̄tis. 1^a ps an̄tꝭ pȝ. oē aīal qd̄ fuit fuit in archa noe: ſȝ adā fuit aīal qd̄ fuit: g° adā fuit ī archa noe. Jtā diſcurſ⁹ eſt bon⁹ ꝛ ↄclu° flā: g° aliqua p̄miſſaꝝ ꝛ nō v^{oi} g^a a^{oi} q̄ ēat 1^a ps an̄cedētis. Tertio ſic arguit Cōtradictoriū ſophiſmatis eſt verum: g° ſophiſma eſt falſum: Antecedens probatur: q̄a hec eſt vera. aliqd̄ aīal nō fuit ī archa noe que eſt ei⁹ ↄtradictoria Quod ſit vera pȝ. q: nec tu nec ego fuim⁹ ī archa noe: et tamē ſumus aīalia: g° ꝛcꝭ.

Circa hoc ſophiſma

Primo ē vidēdū an hoc ſicathegoreuma oē vel oīs poſſit ̵t̵inū coēm cui addē pro ſpeciebus diſtribuere ſolum ſic ꝙ non pro oībus ſuis indiuis ſicut dixerūt quid ſophiſte antiqui. Scd̄o reſpondendum eſt ad ſophiſma

Quātū ad primū ſit pria cōcluſio. Hoc ſignū oīs nō pt̄ diſtribuē t̄minū gn̄alē cui addit̄ pro ſpēbus tm̄ ſic ꝙ nō p ſuis īdiuis. Nā ſi ſic ſeq̄retur ꝙ cōtraria eſſēt ſiml' vera: ſȝ hoc ē flm̄. q: lȝ cōtingāt ſil' eſſe flā nō tn̄ cōtigit ſil' eē vera. ↄſequēa pbat. q: ſi de qualȝ ſpē aīalis aliqd̄ aīal ē ſanū et aliqd̄ egrū: tūc hec ē vera oē aīal ē ſanū ſi iſte t̄m⁹ aīal ſolū diſtribuat ꝛ ſuppōat p ſpēb⁹. Silr̄ etiā hec ē vera. oē aīal ē egrū ppt eād cām: ſȝ ſi hec ē vera oē aīal ē egrū hec ē vera oē aīal nō eſt ſanū. cū int̄ ſanū et nō ſanū nō ſit dare me^m circa ſbctūȝ aptū natū ꝛc. Sȝ ſi hec eſt vera omne aīal non eſt ſanum: hec eſt vera nullum aīal eſt ſanuȝ ſi format̄. conſequētia tȝ: q: ille due eq̄pollēt per ſcdaȝ regulam eq̄pollētiaꝝ. ſed iſta nullū aīal eſt ſanum eſt contraria iſti om̄e aīal eſt ſanum poſtq̄ ſe habent ſicꝭ vniuerſal' affirmatia ꝛ vlis negatia vtroq̄ȝ termio ptic̄ites. g^r.

1° arguit̄ ad id dato oppōito concluſiōis ſequeret̄ ꝙ poſſibile eſſet duo cōtradictoria eē ſil' vera ſȝ hoc ē flm̄. Probat̄ cōſequēa retēto caſu prioris ratōis hec eēt vera. oē aīal eſt ſanū ſilr̄ iſta aliquod aīal nō eſt ſanū. ſilr̄ iſta eēt vera retēto cāu ſophiſt^{is} ſcȝ oē aīal fuit in archa noe. et iſta oē aliquod aīal non fuit in archa noe: ſȝ tales cōtradicunt poſtq̄ ſunt vtroq̄ȝ termio ptici pantes et vna eſt vlis affirmatiua et alia pticularis negatia

2^a cōclu° ē iſta Quotiēſcūq̄ȝ hoc ſicathegoreuma oīs vl' ſibi eq̄ualēs addē terio gn̄ali diſt̄ibuit ipſū tā p ſpēbus q̄ ididuis

nisi aliquod sit restringēs ipsuȝ et quādo additur termino specifico distribuit ipsum pro omnibus suis indiuiduis sed non pro speciebus postꝗ non habent infra se aliquam speciem. Probatur sic. Nā cū hoc sincathegoreuma omne vel omnis addatur termino generali: clarum est ꝙ ipsū distribuit: vel ergo distribuit pro speciebus tantum vel pro indiuiduis tm̄ vel pro spēbus et indiuiduis sil'. nō primo sicut dicit hec dens cōclusᵒ. nec scdo qꝛ nō pōt ipsum distribuere pro idiuiduis solum: gᵒ relinquitur ꝙ ipsum distribuit pro speciebus et indiuiduis simul. et hoc dicit prima pars conclusionis Scda pars conclusionis patet. Nam cum hoc sincathegoreuma oīs addit termino specifico distribuit ipȝ pro illis que sunt infra ipsuȝ: sȝ illa non sunt species sed indiuidua solum: ergo sequitur ꝙ distribuit ipsum solum pro indiuiduis. ⁊ voco in proposito terminum specificum speciem specialissimam. Ex hoc sequitur ꝙ antiqui sophiste male dixerunt in hoc. ꝙ hoc sincathegoreuma omnis distribuit aliquando terminum cōmunem pro singulis generū aliquando autē pro speciebus singulorum.

Quantū ad secundū

Dico ꝙ sophisma est falsum. ꝓbatur per secundam conclusionem. quia sȝ aīal distribuit pro oībus aīalibus ꝗ sunt et fuerūt ⁊c. et qꝛ multa sunt vel fuerunt que non fuerunt in archa noe: ergo ⁊c. et propter hoc videtur sophisma falsum.

Ad rationes ante

oppositū sophismatꝭ. Ad primā petentē dictā difficultatem negat̄ illa ꝯña. Et cū arᵍʳ. homo fuit leo fuit. ⁊c: dico ꝙ sic arguēdo cōmittit̄ fallacia cōsequētꝭ. qꝛ nō sequit̄ sed bene ecōtra sequit̄ Vn̄ ꝓpō vniuersalis nō inducit̄ p indefinitas. vt ī p̄dicta cōseq̄ntia: sȝ p singłares eiꝰ sufficiēter enumeratas. Et ᶜ pȝ ad primā rōnē. Et quia alie quatuor non petūt dictā difficultatē sȝ alias ptinētes ad copulā p̄teriti: de solutione eaꝝ cā breuitatis supsedeo vsqȝ ad tractatū sophismatū difficultatē habētiū ptinēteȝ ad copulā p̄teriti tēporꝭ. Et hec de sophismate.

Sophisma quartum

est istud. Omnes apostoli dei sunt duodecim. Et improbat̄ ᶜ Cōtradictoriū sophismatꝭ ē verum: gᵒ sophisma est falsū. Tenet cōseq̄nᵃ. Añˢ ꝓbat̄. Nā cōtradictoriū sophismatꝭ est. non oēs apl'i dei sunt duodeci. et hoc est verū. Probat̄. aliqui apl'i dei non sunt duodecim. sicut sūt petrus et paulus. Sed illi aliqui apostoli dei non sunt duodecim et non omnes apostoli dei sunt duodecim equiualent. per illaȝ regulā. Negatio p̄posita ⁊c. per primā regulā equipolētiaꝝ. mō si vna in equipolētibus est vera alia est vera. Scdo sic argʳ. apostoli sunt tm̄ duo. gᵒ nō videtur ꝙ oēs apostoli dei sint duodecim. Añˢ ꝓbat̄. Nam petrꝰ ⁊ paulus sunt tantum duo. et petrus et paulus sūt apostoli dei: ergo apostoli dei sunt tantum

duo ꝑmisse sunt vere ⁊ sillogismus ē expositorius Terᵒ arᵗ apli sūt vnᶜⁱᵐ ⁊ nō plures gᵒ nō videt̄ eē duodeci. tȝ cōsequētia ⁊ añs ꝓbat̄ qꝛ sūt vndeci ⁊ vn⁹ sed vn⁹ nō ē ples gᵒ sūt vndeci et non plures.

In oppōitū arguitur

Maxim⁹ numerus aplorꝫ dei ē duodenarius gᵒ oēs apli dei sūt duodeci. ꝯsequētia tȝ. ⁊ añs probat̄ seu supponit̄ ꝑ sophismate

Secūdoᶜ. oēs apli dei nec sūt plures nec pauciores duodeci ⁊ oēs apli sūt aliquot apli ergo oēs apli sūt duodeci Iuxta istᵈ sophisma primo videᵐ ē an hᵒ sincathegoreuma oīs qᵈ ē plis numeri aliqñ possit teneri collectiue ⁊ aliqñ distributiue. Secūdo respōdeᵐ ē ad sophisma. Quantum ad primum.

Sciendum:

est ꝙ hᵒ sincathegoreuma oēs aliqñ tenet̄ collectiue ⁊ aliquādo distributiue. sed quid denotȝ qñ tenet̄ collectiue ⁊ duȝ tenet̄ distributiue de hᵒ dicūt diuersi Et dicūt aliqui ꝙ qñ tenet̄ distributiue tūc significat ꝑdicatū ꝑpōis cᵘsubᶜȝ distribuit posse v'ificari de qᵒlȝ de qᵒ ē v'ificabile subᶜm i plī numero retētuȝ nō ꝑ se sūptū sȝ sūptū cū illa addītōe cū aliis vel cū alio. ⁊ sedȝ hoc isti dicūt ꝙ sinʳᵉˢ isti⁹ ꝑpōis oēs apli dei sūt duodeci acciᵈᵒ ly oēs distributiue sunt iᶜ petr⁹ ⁊ paulus cū aliis sūt duodecim ⁊ ibi dēt dici ꝙ isti cū aliis sunt duodeci. Pñ isti sic diceˢ mouerūt istā questionē cōtra se ⁊ soluūt eā. Questio ē ista. si iᶜ sīʳᵉˢ eēnt sinʳᵉˢ ꝑdicte ꝑpōis vl'is sequetur ꝙ aliqua ꝑpō sinʳⁱˢ cuȝ sua vniuersali significaret ideȝ adequate. mō hᵒ ē flm cōse quētia ꝓbat̄. nā ista petr⁹ ⁊ paulus cū aliis sūt duodeci significat idē cū ista oēs apli dei sūt duodeci. Istā dubitatōeȝ soluūt illi dicētes vl'eȝ ⁊ eius singularem idē adequate significare dū tñ dicūt i mō significādi q'ralit esse dicūt i ꝑposito Sȝ breuit̄ opiᵒ illorꝫ viʳ deficē i hoc ꝙ dicūt singulares isti⁹ ꝑpōis oēs apli dei sūt duodeci eē illā petr⁹ ⁊ paul⁹ cū aliis sūt duodeci ⁊ ñ illā petr⁹ ⁊ paul⁹ sūt duodeci Mō arguo sic. Ille due ꝑpōes vl'es verñt oēs apli cū aliis sūt duodeci ⁊ oēs apli sūt duodeci. imo sīʳᵉˢ vni⁹ nō sūt sīʳᵉˢ alteri⁹. sȝ ista petr⁹ ⁊ paulus cū aliis sūt duodeciȝ ē sīʳⁱˢ illi⁹ oēs apli dei cuȝ aliis sūt duodeci gᵒ nō ē sinʳⁱˢ illius oēs apli dei sūt duodeci qd erat ꝓbandū Secūdoᶜ. Nā ista petrus ⁊ paul⁹ sūt duodeciȝ ē sīʳⁱˢ alicuius vniuersalis et non alterius ꝙ istius omnes apostoli dei sunt duodecim. ergo ⁊c. Dico ergo aliter ꝙ quando tenetur distributiue ly oīs denotat predicatū propositionis cuius subiectum est distributū eē verificabile de subiecto in plurali numero retento et sine tali additione cum aliis vel cum alio. Ideo dico singulares isti⁹ propositionis omnes apostoli dei sunt duodecim esse tales. petrus ⁊ paulus sunt duodecim petrus ⁊ iacobus sunt duodeci et sic de aliis. Sed vlterius dico ꝙ quando ly omnes tenetur collectiue tunc propō in qua

ẽ ly omnes ẽ indefinita: nisi ad signũ distributiuũ addat̃ ⁊ etiam ly oĩs est ps subiecti. sicut. oẽs a-postoli dei sũt duodeci. q̃ signĩcat ꝙ maxi9 nũer9 apl'oꝝ dei ẽ duode nari9. Sz dicẽt aliq̃s. si talis ẽẽt indefinita oẽs apli dei sũt duo-deci. ⁊ si h° aggregatũ est sub̃cm: tũc tale aggregatũ ẽẽt p̃dicabi le de plibus: Rñr cõcedo cõñam. tñ si cras essẽt plẽs apli ita sicut mõ sũt ⁊ nõ plẽs nec pauciores: tũc ita sicut mõ ly oẽs est ꝟifica bile de duodeci apl'is: ita cras si ne noua ĩpõe ꝟificabit̃ de duo-deci apl'is. Pz cõclu°. quia hoc aggregatũ oẽs apli ꝟificat̃ de pluribus.

Quantuz ad secũdũ

Sit hec prima cõclu°. si ly omẽs teneat̃ distributiue sophisma est falsũ. Probat̃ qz tũc est vna vl'is cui9 sũt multe sin^res false. Scdo omẽs apli dei sũt duodecim. pe trus ⁊ paul9 sunt apli dei: g° sũt duodeci. discursus est bonus et cõclu° ẽ falsa. g° aliqua p̃missa-rũ. nõ v°r. g° a°r q̃ fuit sophisma

Ista cõclu° est cõtra illos qui dicunt sin^res illi9 omẽs apl'i dei sunt duodeci esse tales. petrus ⁊ paulus cũ aliis sunt duodecim. quia sic dicentes dicunt sophis-ma esse veꝝ. et tunc si ly omẽs teneat̃ distributiue. ar^r cõtra eos vt supra. Secunda cõclusio. Si ly oẽs teneat̃ collectiue: so-phisma est veꝝ. Pz. nã sic scd'm illa que dicta sunt: sophisma est vna indefinita ⁊ valet ĩ signãdo tãtum quantum ista. maxim9 numerus apostoloꝝ dei est duo denarius.

Ad rationes

Ad primã. Si ly omẽs tene tur distributiue: cõcedr ꝙ bene eq̃ polet isti. aliqui apli nõ sunt du odeci. Et cum dr̃ hec est cõtra-dictoria sophismatis. dico ꝙ nõ si ly omẽs capiat̃ ĩ vna distriue et in alia collectiue. Sz diceret. que est cõtradictoria sophisma-tis. capiendo ly omẽs collectiue: Dico ꝙ ista. nõ omnes apostoli sunt duodecim. put ly omẽs ca peretur collectiue. nec tunc illa nõ omẽs apli dei sunt duodeciz equipolet isti. aliqui apli dei nõ sunt duodeci. sed isti non est ita ꝙ oẽs apli sunt duodecim. ⁊ ista est falsa. Ad scd'am cõcedit̃ añs. et cum hoc vlterius stat ꝙ omẽs apli dei sunt duodecim. li cet aliqui apli sunt tm̃ duo: tñ non tm̃ omẽs apli dei sunt duo

Ad terciã cõcedit̃ añs si in-telligat̃ tanq̃ vna de copulato p̃dicato. ad illã itllectõez ꝙ oẽs apli dei sunt vndeci. et aliqd qd nõ est plures. et nego istã 9^{a3}. scz. oẽs apli sũt vndeci ⁊ nõ plures g° nõ oẽs apli sunt duodecim.

Sz si dicta ppõ itelligat̃ co^{ua} vt sẽsus ẽẽt ꝙ oẽs apli sũt vn^{ci}z ⁊ oẽs nõ sunt plures q̃ vndeci: tunc negarẽ eam. q̃a esset vna co^{ua} cui9 ambe ptes essẽt false. ⁊ tunc bene concederẽ. oẽs apli sunt vndeci ⁊ nõ plures: g° non omẽs apli sunt duodecim.

Sophisma quintuz.

Est ipsud. a. est verum. et b. est verum. et non est nisi vnum. a. et nisi vnum b. et tamen quali-tercũqz b. significat esse: a. sig^{cat}

esse et ecōtra: et tn̄ a significat aliqualit esse qualr̄ b nō signifi cat esse. Probat sophisma poito ꝙ a sit hec propō aliqualr̄ ē qualiter b nō significat eē: et sit b ista propō aliqualr̄ ē qualiter b nō significat esse: tūc b est verū q2 verū esse ē aliqualr̄: et verū esse b nō significat eē: g° aliqualit est qualiter b nō significat esse et sic b significat eē: g° b ē verū et p ipsū b a ē verū q2 qualitcūqз b significat a significat vt pз i casū et ecōtra et tn̄ a significat aliqualiter eē qualr̄ b nō signi^t eē. q2 significat ꝙ aliqualr̄ ē qualit b nō significat eē: g° rcl.

Improbat sophisma sic: q2 si a significз aliqualr̄ eē qualr̄ b nō significat eē vt dic^t vna pᵒ sophismatꝭ: g° nō qualrcūqз b significat eē b significat eē: q2 est vnū alteri9 ptis: g° vna pᵒ sophismatꝭ ifert oppoi^m alterius et sic sophisma est falsum.

Rn̄deo ad ipз sophi^ma ꝯce^do ar^tuз ad hoc factū ꝯd i pbatione dr̄ negādo ꝯn̄az. p. idē pзꝙ hoc sophi^a ē possibile: aliqua ppō sig^t aliqualr̄ eē qualr̄ a nulla p. pōnū significat eē hoc pз pōito ꝙ b sit n^n ppriū b9 ppōis a^lqualit ē qualr̄ a nlla ppōe signi^tur eē Et tūc pōito ꝙ i^ta sit de facto sic^t ē possibile tūc ē ꝯcedūз ꝙ aliqua ē ppō va q signi^t a^lqualr̄ eē qualr̄ a nla ppōe signi^tur eē Per idē ē h° sophi^a ꝯce^duз scit eē vū qd nō scit eē vū poito ꝙ h^c sciat. oē vū qd nō scit eē vū ē: tūc hec est vera: g° vū ē qd scit sic^t i^a significat: et illa significat eē vū qd nō scit eē vū: g° scitur eē ver. qd nō scitur esse verū Et hec sufficiant de sophismate.

Nunc restat videre.

de sophismatib9 difficultatē habentibus. eo ꝙ hoc sincathegoreuma oīs vel aliquid oīno eq̄uales addit termino cōplexo sine interpōe alicui9 cōiūctionis vel orōnis. sicut hic. oīs asinus hoīs currit. 2° qn̄ addit termino cōplexo cōiūctōe coplatia interposita. vt hic oīs hō et alius homo fuit. 3° qn̄ addit termio cōplexo cōiunctōe disiūctia interposita. vt hic oīs ppō vel ei9 cōtradictoria est va. Quarto qn̄ addit termio cōplexo cōiūctiōe cōditionata interposita. vt hic. omne aīal si est rōnale est hō. Quinto. qn̄ addit tmino cōplexo: relatione interposita. vt hic oīs homo qui est asin9 currit.

Sophisma sextum.

Est istd. oīs asin9 hoīs curr^t. posito casu ꝙ oīs hō hēat duos asinos: et ꝙ soli9 sortꝭ oīs asin9 currat: et ꝙ cui9lз alteri9 hoīs omis asin9 nō currat. H° poito pba^r sophisma. oīs asin9 isti9 hominis curr^t. demōstrādo sortē: g° oīs asin9 hoīs c^t. ꝯn̄^s pз ex casu. ꝯ^a videt tenē ab inferiori ad supi9

Improbat sophisma

q̄a oīs asin9 hoīs currit. oīs asinus plōnis est asin9 hoīs: g° oīs asin9 plōnis currit. discursus ē bon9 et ꝯclu^n est falsa: g° aliqua pmissarū. nō v^or. g° a^or. q erat sophisma. Istud sophisma habet difficultatē: eo ꝙ dubiū est vtrū hoc totū asin9 hoīs distribuatur vel solū vna pars. Et ideo de hoc videndū est primo. scdo rn̄dendum est ad sophisma.

Quantu3 ad primu

Sit prima cōclu°. ꝙ ī ista ꝓpōe oīs asin⁹ hoīs currit nō distribᵗ solū sꝫ asin⁹. Patet hoc. nā si sic: sequeret ꝙ ī bono discursu ex ve ro sequeret falsū. cōsequēs ē fal sum. ꝛ patet consequenᵃ. nā po sito ꝙ oīs asinus q̄ ē alicui⁹ hoīs currat ꝛ ꝙ asini q̄ nō sūt aliquo rum hoīm nō currāt vt sūt asini siluestres. Tūc sic arᵗ. oīs asin⁹ hoīs currit sꝫ asin⁹ siluester est asinu᷒ gᵒ asinus siluester currᵗ concl. sio ē falsa ꝛ discursus est bonus ex hoc ꝙ solū sꝫ asin⁹ di stribuit. ex eo ꝙ ī discursu expō te ī prima figura sicut ē ꝑdict⁹ nō plus debet ꝑdicari ī minori ꝙ̄ distribuit ī aᵒⁿ nec etiā min⁹ cū sic fiat ī ꝑdicto discursu seq̄t ꝑdictū discursū eē bonū ꝛ hoc si solū sꝫ asinus distribuat. Se cūda ꝯclusio. Nec ī ꝑdicta ꝓpōe solum sꝫ hoīs distribuit. Proba tur. Nā sic sequeret iter ꝙ ex ve ris sequeretur flm ī bono discur su qd ē flm. Probaᵗ ꝯⁿ nā reten to casu posito ī priᵒ sophismatē arᵗ. oīs asinus hoīs currit. plo ē hō. gᵒ platonis asinus currit. ꝯᵒ ē falsa ꝑ casū ꝛ ꝑmisse sūt ve re ꝛ discursus ē bon⁹. ꝛ hoc si so lū sꝫ hoīs distribuaᵗ. Terᵃ ꝯᵒ ē ista. in ꝑdicta ꝓpōe aggregatu3 ex sꝫ hoīs ꝛ sꝫ asin⁹ distribuitur. Probaᵗ nā in dicta ꝓpōe aliq̄d distribuitᵗ sꝫ nō solū sꝫ asinus sicᵗ dicit prima conclu°. nec etiā so lū sꝫ hoīs sicut dicit 2ᵃ ꝯᵒ. gᵒ re linquiᵗ ꝙ aggregatū distribuitᵗ sicut dicit 3ᵃ conclusio. Cir ca hoc sophisma notāda ē vna regula. Quotiensc̄ūq3 sbᶜm ali cuius ꝓpōis ꝯponitur ex rcō ꝛ obliquo recto ꝑcedēte obliquu3 immediate signū vniuersa'e ꝑ positū distribuit aggregatū ex recto ꝛ obliquo. nec rectū solu3 nec obli quū solū sicut est in so phismate ꝓposito ꝛ etiā in plu ribus aliis consimilibus. sicut in ista omne indiuiduum alic⁹ speciei est asinus: ꝛ in ista quel3 singularis alicui⁹ vniuersalis ē vera. et in ista quelib3 manus alic⁹ hominis est dextra. ꝛ ī ista quel3 pars tui est pars asini: et in pluribꝫ aliis cōsimilibꝫ. Nā ī omnibꝫ istis totū aggregatu3 distribuitur. et ideo nō sequitur omne indiuiduū istius spēi de monstrādo asinū est asinus. gᵒ omne indiuiduū alicuius spēi ē asinus. eo ꝙ arguitur ab īferio ri ad superius distributū. Pro pter eādē causā non sequitur q̄ libet singularis istius vniuersa lis est vera. gᵒ quel3 singularis alicui⁹ vniuersalis est vera ꝛc. Vnde in omnibꝫ istis arguitur ab īferiori ad superius distribu tiue et tales ꝯnᵉ nō valent

Quantu3 ad secūdū

Dico ꝙ sophisma est falsū. Pro batur. Nā 2ᵐ ꝙ dictū est in prio articlo: hoc aggregatū asinus hominis distribuitur. et ideo si gnificat ꝙ de quocūq3 est verifi cabile sꝫ asinus hoīs ꝙ de eod3 est verificabile sꝫ currit. modo hoc est falsū sicut pꝫ ex casu.

Ad rationē ꝓbantē ipsū so phisma esse verū qn̄ dicitur ꝛcᵉ negatur ꝯn̄a ex eo ꝙ in anteᵗᵉ sꝫ omnis nō distribuitur. in cō sequēte autē distribuit. modo a nō distributo ad distributū non vꝫ ꝯn̄a. sꝫ si sic ꝯmittiᵗ fallacia

consequentis.eo ꝙ nõ sequi sic sed bene econtra. Et tunc dicit valere consequentiam ab inferiori ad superius. concedo bene valere eã sine distributõe sz sic nõ ẽ in proposito. qz bene sequitur hõ currit g° animal currit. Et hec de sophismate sexto.

Sophisma septimuz

est istud. Omnis pat pris filii ẽ pater. posito ꝙ non sint nisi tres homines scz sortes plato et cicero et ꝙ sortes sit pater platonis ⁊ plato pater ciceronis ita ꝙ cicero sit filius et non pater.

Improbat sophisma

sic. Ois pater patris filii est pater sz plato ẽ pat g° plato patris filii ẽ pr. g° ẽ falsa g° aliqua premissarum nõ minor g° maior que est sophisma.

Probatur sophisma

sic ois pr patris ẽ pat sed ois pr patris filii est pater patris ergo ois pater patris filii ẽ pater. Secundo sic sortes ẽ pat pris filii ⁊ nullus alius a sorte ẽ pater patris filii vt patet per casum g° tantũ sortes est pat pris filii pater. Ista consequentia tenet ab exponentibus ad expositaz. Et tunc vltra. tantũ sortes ẽ pat patris filii g° omis pater patris filii ẽ pater ⁊ hoc est sophisma g° sophisma ẽ verum.

Ad sophisma respon

deo ⁊ dico ꝙ põt habere duplicẽ intellectũ vno° ꝙ hoc aggregatũ pater patris filii sit subm. et tunc dico ꝙ illo° sophisma ẽ verũ. sicut bene pbant due rões p dicte. ⁊ tunc est sensus ꝙ oisqui est pater patris filii ꝙ ipse est pater ⁊ hoc est verũ. Alio modo põt intelligi sophisma sic ꝙ solũ pat sit subiectũ ⁊ ly patris filii se teneat a pte pdicati sz p cedũt copulã. ⁊ scdm hoc dico ꝙ sophisma ẽ fl̃m sicut pbat prima rõ facta. ⁊ tunc sensus sophismatis ẽ ꝙ ois ille q est pr ẽ pr pris filii. modo h° ẽ fl̃m de platone. ⁊ secũdũ istũ intellectũ debet fieri punctuatio ⁊ pausa int ly pater ⁊ li patris filii. ita ꝙ punctuetur sic. ois pater. patris filii est pat. dex ẽ tñ ꝙ primus sensus sophismatis ẽ magis ppriu˜s. Et hec de sophismate.

Sophisma octauum

est istud. Cuiuslibet hois asinus currit. posito ꝙ qlibet hõ habeat duos asinos quorum vnus currat ⁊ alius non currat ⁊ sit brunellus vnus de nõ currentibus.

Improbat sophisma

primo sic. Cuiuslibet hois asinus currit brunellus ẽ asinus hois g° brunellus currit. dis cursus dr ẽ bonus ⁊ g° ẽ fla g° aliqua pmissarum. nõ h° g° a° q ẽ sophisma. Secũdo° arguitur. Contradictoriũ sophismatis est dex g° sophisma ẽ fl̃m. tenet 9ª ⁊ añs pbat. nã qtradictorium sophismatis ẽ illud alicuius hois asinus non currit. nã ista ⁊ sophisma se habẽt sicut particularis negatiua ⁊ vlis affirmatiua vtroqz termino pticipãtes. ⁊ c° videnẽ eẽ contradictorie. Sed ꝙ ista sit vera alicuius hois asinus nõ currit pbatur expositione sic. Brunellus non currit brunellus ẽ asinus alicuius hois g° alicuius hois asinus nõ currit. illo modo est expositorius ⁊ pmisse sũt vere p

casum gº et cōclusio Tercio arᵗ. cuiuslʒ hoīs asinus cᵗ gº tm̄ currēs ē alicuius hoīs asinᵘ. consequēs ē falsū gº et añs. ʘᵃ pʒ p istā regulā ab v̄li ad pticularez de terminis transpositis est bona consequentia. Maior cō sequētis probatur. nā si tantū currēs est hominis asinus. tūc currens erit hoīs asinus et nichil aliud a currente erit hoīs asin⁹. modo hº ē falsū. q: brunellus ē aliud a currēte et tū̄ brunellus ē asinus hominis.

Probatur sophisma sic sortis asinus currit ꝛ platōis asinus cᵗ ꝛ nō ē aliquis hō quin ipsius asinus currat gº cuiuslʒ hoīs asin⁹ currit. ʘña est nota. ꝛ añs pbatur. nā contradictoriuz sophismatis ē alicuius hominis nullus asinus currit. mō hoc est falsū gº ꝛc.. Istud sophisma hʒ difficultatē ex eo·ꝙ dubiū ē an lȝ hoīs solū distribuat̄ vel hº aggregatū hoīs asin⁹ ꝛ iō prīo dicendū ē de hoc. 2º respōdēdum ē ad sophisma.

Quantuz ad primū pono hanc conclusionē ꝙ solum i sophismate lȝ hoīs distribuit̄. Probat̄ q: si nō: iste sillogismus nō erit bonus quē dicit aristoteles eē bonū primo prior. cuiuslʒ hoīs asin⁹ currit sortes est hō gº sortis asin⁹ cᵗ. ʘᵃ tʒ ex eo ꝙ in sillogismo i minori ppōe non poˢit hō ꝛ tū̄ debet p̄dicari hoc totū hoīs asinus si hº totū fuisset distributū. nā nō fit aliquis sillogismus i prima figura sicut est p̄dict⁹ dū i dᵃⁿ pᵒ p̄dicat̄ ł min⁹ ꝙ erat distributū i sbᶜo maioris

Sʒ cōtradicet aliquis. si in sophismate solū lȝ hoīs distribueret̄ seq̄ret̄ ꝙ iste sillogism⁹ esset bonus cuiuslibet hoīs asin⁹ currit capra ē hoīs gº capra asinus currit sʒ hoc ē flm̄ q: p̄missis existentibus veris eēt conclu° fla

Respōdet̄ negādo consequētiā q: nō semp t̄minus i eodez casu debet p̄dicari i dᵒⁿ i quo erat distributus i maiore. sed si distribueret̄ i sbᶜo maioris i gēitiuo casu: illud debet p̄dicari i minori i nō casu. illud patet prīo priorum versus finē. Iuxta istā cōclusionē icidit dᵃ dubitatio et

Queritur vtruz ista cuiuslʒ hoīs asin⁹ cᵗ lȝ hoīs distribuatur ꝛ vtrū solūmō lȝ hoīs sit subiectū ppōis vel hoc aggᵉgatū hoīs asinus. Pronūc michi videt̄ ꝙ sicut i p̄dicta ppōe lȝ hominis distribuitur ita etiā lȝ hominis solū ē sbᶜm ꝛ nō hº aggregatū hoīs asin⁹. Et ad hoc mouet ista dubitatio seu rō. Naz si hoc aggregatū hoīs asin⁹ i p̄dicta ppōe eēt subiectū: sequēt̄ ꝙ eēt aliqua vlis cuius nulla posset assignari sinʳⁱˢ. mō hª vIʳ esse inconueniens. ʘᵃ pbat̄ nā si essʒ aliqua singularis videret̄ eē ita istius hoīs asinus currit vel ista sortis asinus currit sicut ipsimet concedūt qui sūt de iª opinione ꝙ hº aggregatū hoīs asinus ē sbᶜm i predicta ppōe sʒ cōsequēs ē flm̄. Mō arᵗᶜ. Illa ppō q̄ nō ē sīʳⁱˢ nō ē sinʳⁱˢ alic⁹ vlis sʒ sic ē de ista istⁱ⁹ hoīs asin⁹ cᵗ ł de illa sortis asin⁹ cᵗ. qᵈ pbaᵗ. illa ppō nō ē sīʳⁱˢ c⁹ sbᶜm aptū natuz ē dnicᵉ p plib⁹ supponē: sʒ sic est de sbᶜo predicte ppōis. Nā sbᶜm

isti⁹ ppõis sorl asin⁹ c^t ap^m natũ ẽ supponẽ tã p brunello ꝗ p fauuello po^to ꝙ vtqȝ istorũ asīorũ sit sortis asinus ꝗ vn⁹ illorũ currat ꝗ alt nõ currat tũc i^te sillogismus eẽt expositori⁹ et bonus sortis asinus c^t sortis asin⁹ nõ currit g^o nõ currẽs currit sȝ h^o ẽ flm ex eo ꝙ dicti discurs⁹ g^o ẽ fl'a et premisse sũt vere posito sicut probabatur i prici^o sophismatis scȝ ꝙ sor^s habeat vnũ asinũ currentẽ et aliũ nõ currentem Concludo g^o ꝙ sicut i sophismate solũ li hoĩs distribuit ita solũ li hoĩs subiicit et^a h^o aggrega^m hoĩs asin⁹ Sȝ diceres cõtra in pdicta ppõe predicat li asin⁹ g^o oȝ ꝙ sit pars predicati ꝗ hoc nõ qꝛ precedit copulã. Vel pars sb^ci ꝗ^c habetur itentũ. Responde^r ꝙ ẽ pars predicati Et ideo dico ꝙ nõ est inconueniẽs partẽ pdicati aliqñ pcedẽ copulã. p^o aliqñ totũ pdica^m pced^t copulã sic^t i ista ppõe hõ aĩal ẽ. Tũc dicẽdũ ẽ ꝙ i pdicta ppõe solũ li hoĩs sit sb^cȝ. ꝗ g^o secũdũ hoc ẽ ei⁹ sin^ris. dico ꝙ ista. isti⁹ hoĩs ẽ asin⁹ currẽs. vel ista iste hõ ẽ cui⁹ asin⁹ currit.

Quantuȝ ad secũdũ

dico ꝙ sophisma ẽ verũ ꝗ h^o probãt due rões facte aũ oppositũ. Ad rões sophismat Ad primã nego discursũ ex eo ꝙ plus predicatur i pdicato so^ne ꝗ̃ subiiciebat i subiecto a^otis ꝗ distribuebatur. Vnde si solum deberet esse alicuius sillo^mi prime fi^e deberet sic argui. Cuiuslȝ hoĩs asinus currit sortes ẽ homo ergo sortis asinus currit. et tũc disc^rsus ẽ bonus. qꝛ non plus pdicat i minori ꝗ̃ distribuit i maiori. Ad secũdã. negat añs. ꝗ qñ dicitur contradictoriũ sophismatis est alicuius hominis asinus nõ currit. nego. ꝗ qñ probatur ꝙ ista propõ et sophisma se habet sicut vlis affirmatiua et pticularis negatiua vtroqȝ tio pticipantes ergo sũt contradictorie negat consequentia. nã adhuc requirit ꝙ tminus qui ĩvna distribuit i alia nõ distribuatur et econtra modo sic nõ est i predictis duabus propõibus nã iste terminus asinus i neutra distribuitur. et ideo si velimus cõtradictoriũ isti⁹ facere cuiuslȝ hoĩs asin⁹ currit oȝ ꝙ in i^a iste tmin⁹ asin⁹ distribuat postꝗ̃ nõ esset distributũ i prima ꝗ iõ contradictoria istius cuiuslȝ hoĩs asinus c^t nõ erit alic⁹ hoĩs asin⁹ nõ currit sed ista alic⁹ hoĩs null⁹ asin⁹ c^t modo ista ẽ fl'a scdm casũ sophismatis. Ad terciã nega^t cõsequentia. ꝗ ad regulã dico ꝙ hȝ vitatẽ tio distributo expñte in nõ casu. nõ tñ hȝ vitatem tio distributo expñte i obliquo casũ Et cõsili mõ soluit. cuiuslȝ contradictõis altera ps ẽ vã cuiuslibȝ cõtradictõis altera ps ẽ fl'a Cuiuslȝ hoĩs manus ẽ dextra

Post hec in hac parte

sunt videnda sophismata i qb⁹ addit hoc sicat hegoreuma oĩs tio complexo coniũc^oe disiunctiua interposita de quorũ numero sit istud primũ sophisma.

Sophisma nonum.

Oĩs homo vel asinus c^t posito casu ꝙ nullus hõ currat. Tũc pbat ꝙ hoc sophisma sit flm eo ꝙ nõ ẽ possibile contraria siml eẽ vã. lȝ possibile sit ea siml eẽ fl'a in cõtingẽti materia. Nã cõtrariũ

sophismatis ē ois homo vl' asi / nus nō currit. ꝛ hoc ē verū quia nō ē aliquis hō qui ipe vel asin⁹ nō currat postq̄ null⁹ hō currit. Sed ꝙ iste sint contrarie omis hō vel asin⁹ nō currit ois hō vel asinus currit pꝫ q: se hūt sicut vlis affirmatiua ꝛ vlis negatiua vtroqꝫ termino ꝑticipās. Et confirmaꝉ. nā contraria istius ois hō vel asinus cᵗ ē ista n⁹ hō vel asinus cᵗ sꝫ ista ois hō vl' asinus nō currit equipolet ei ꝑ secūdā regulā equipolētiarū. Secundo sic arᵣ cōtradictoᵐ sophismatis ē verū g° sophisma ē falsū. ɔᵃ tenet et añs ꝓbaꝉ. nā hᶜ ē vera aliquis hō vel asinus non cᵗ et illa ē contradictoᵃ sophiᵗⁱˢ postq̄ ē ꝑticularis negatiua ꝑticipās vtroqꝫ termino cū sophismate quod ē vlis affirmatiua. Terciōᶜ. ois hō l' asinus cᵗ ois hō vel asinus quiescit g° q̄scēs currit. discursus ē bon⁹ q: ī dara ꝑti arguiꝉ et conclu° ē falsa g° aliqua p̄missarū. nō minor ergo maior q̄ est sophisma. ꝙ vᵃʳ non sit fl'a pꝫ q: nō ē aliquis qui ipe vel asin⁹ quiescat posito ꝙ omnis homo quiescat et tamen ꝙ aliq̄s asin⁹ currat sicut poībaꝉ ī principio sophiᵗⁱˢ

Probatur sophisma.

eē verū et hᵒᶜ for⁸ ē hō q̄ vl' asin⁹ cᵗ et plo ē hō q̄ l' asin⁹ cᵗ ꝛ sī ē aliq̄s hō qui ipe l' asin⁹ currat ergo ois hō vel asin⁹ cᵗ cōsequētia tꝫ ꝛ a⁸ ꝓbaʳ eo ꝙ aliquis asin⁹ cᵗ ꝛ īō de quolꝫ ente verum ē dicere ꝙ ipꝫ l' asin⁹ cᵗ. postq̄ ad v̄itatē tlis ꝓpōis sufficit asinū currē. Ter° arᵗ ᶜ. cōtradiᵐ sophiᵗᵉ est flꝫ g° soᵃ ē verum cōsequētia tꝫ ꝛ añ° ꝓbaʳ. nā ɔt' dicᵐ soᵗᵉ ē a¹ˢ hō ꝛ null⁹ asin⁹ cᵗ. ꝛ ista ē flā per casū assūptū. Q: sit ɔtradicᵃ pꝫ ex eo ꝙ ista ꝓpō a¹ˢ hō ꝛ n⁹ asi⁹ cᵗ ꝛ soᵐᵃ se hūt sicᵗ vlis aᵘᵃ ꝛ ꝑticl'aris neᵘᵃ vtroqꝫ t̄mio ꝑticᵉˢ ꝛ t̄min⁹ distribut⁹ ī vna nō distribuiꝉ ī alia. ꝛc. qd̄ req̄riꝉ ad h° ꝙ ꝓpōnes cōtradicāt. vt dictū ē in sophistᵉ p̄ceᵗ. ꝛ h° est verū ī t̄minis distribuibiᵇꝫ ꝓpōnū vliū. qd̄ etiā notabiᵗᵉʳ dꝛ ꝓpt t̄mios singl'ares q̄ nō sūt distribuibiles. ꝛc.

Istud soᵐᵃ sicᵗ p̄ceˢ habet difficultatē eo ꝙ dubiū ē an h° toᵐ hō vel asin⁹ distribuaꝉ: vel solū lꝑ hō. Et de h° p̄io dicā. ꝛ postea rn̄dendū est ad sophisma.

Quantuꝫ ad primū

Sit p̄ia cōclu°. ꝙ solū lꝑ hō distribuiꝉ ꝛ nō lꝑ asin⁹. Et causa ē quia sicathegoreuma affirmatiuū distribuit solū t̄minū imediate: ꝛ nō mediate sequentem: modo sic est ꝙ lꝑ hō imediate sequiꝉ: ꝛ ꝓpter hoc distribuiꝉ. sed iste t̄min⁹ asin⁹ nō imediate sequiꝉ: g° nō distribuiꝉ. Ulteri⁹ dubitaꝉ vtrū sbᶜᵐ sophismatis sit solum lꝑ homo vel hoc totum homo vel asin⁹. Dico ꝙ lꝑ homo est subiectū: et asinus se tenet a parte p̄dicati. Unde si aliquis dicat ꝙ hoc totū hō vel asinus sit subiectū: tūc peto de sin gl'aᵇꝫ illi⁹. Si dicaꝉ ꝙ ei⁹ singl'aris sit ista. iste hō vel asin⁹ currᵗ. Probo ꝙ nō. q: ip̄a nō ē sīᵗᵉ p⁹q̄ scd̄ꝫ talē modū diᵈᵗ ei⁹ sbᶜᵐ ē h° aggregatū homo vel asin⁹. Qd̄ ꝓbaꝉ. subiectū ē aptū natū supponere ꝓ pl'ib⁹. Un̄ demōstrato aliquo hoīe verū est dicē ꝙ ē homo vel asin⁹. et silr̄ demōstrato

asino verū ē dicere ꝙ ipse est hō vl' asin⁹ sēper demōstrādo hoiez vel asinū. Cōclusio g° ꝙ s'bctū₃ sophismatis nō ē hoc aggregatū homo vel asin⁹: s₃ ly hō solū ꝛ ly asin⁹ se tenet a pte p̄dicati. Et s' dz hoc sophisma deb₃ dici ppō de p̄dicato disiūcto et nō de subiecto. et scdz hoc sēsus sophismatis est. oīs hō est qui vel asinus currit. et 1m hoc sigl'ares ei⁹ sūt iste. iste hō est qui vel asin⁹ currit ꝛc. Et qꝛ iste sūt vere 1m casū sophismatis Rn̄deo ad sophi^a ꝙ ipsū ē verū. et p hoc p₃ ad scdm articl₃ et hoc pbāt rōes p⁹ oppm

Ad rationes

Ad pmā nego añs: et quādo dicit ꝯtrariū sophismatis est oīs hō vel asin⁹ currit. nego ppter defectū vnius ꝯditōis reqsite ad ppriā cōtrarietatē ppoīnu₃ Que condi° est talis. ꝙ termi⁹ qui non distribuit in pria distribuatur in scda. et ista cond° deficit hic. qꝛ iste termi⁹ asin⁹ nec in pria nec in scda distribuit. vt p₃ in scda. Sed diceret aliquis que g' est eius cōtraria. dico ꝙ ista nullus hō vel asin⁹ currit. ꝛ illa est fl'a: qꝛ significat ꝙ null⁹ hō ē qui vel asin⁹ currat. et hoc est fl'm. Qd aūt ista sit cōtraria sophismatis p₃: ex eo ꝙ ibi obseruātur omnes cōditiones requisite ad bonam ꝯtrarietatez propositionū. Sed diceret aliqs exquo g° iste propositiones oīs homo vel asinus currit ꝛ omis homo vel asinus non currit sūt contrarie quo modo g° se hn̄t: Dico ꝙ ille sunt inuicē iptinentes propter hoc ꝙ vna earu₃ nō sequitur ad aliam nec alteri repugnat. Ad cōfirmatōez qn̄ dicitur: contraria sophismatis est null⁹ hō vl' asin⁹ currit ꝯcedo s₃ qn̄ dicit hec eqpolet huic oīs hō vel asin⁹ nō currit: nego. Et ad 1^a₃ regl'a₃ eqpolētiaꝝ. dico ꝙ deb₃ itelligi negatōe postpōita imediate termo distributo quasi nō fit in ppōito. qꝛ ista nega⁹ nō nō imediate seqtur istū terium hō q̄ i sophismate solū distribuit et iter negatōez ꝛ tminū distributū manet iste tmin⁹ asin⁹ nō distribut⁹. et ideo 1m illā regl'a₃ eqpolētiaꝝ bn̄ cōcedere ꝙ ista p posi° oīs hō nō est q̄ vel asin⁹ currit eqpolet isti null⁹ hō vel asin⁹ c^t ꝛ isti null⁹ hō ē q̄ vl' asi⁹ currit. Ad 1^a₃ negat añs. et qn̄ di^t aliquis hō ꝛc. nego. ꝛ qn̄ dicit p'ticipat cū sophismate ꝛc. dico ꝙ hoc nō sufficit: s₃ cū hoc reqritur ꝙ tmi⁹ i sophismate nō distributus i sua cōtradicto^a distribuat et 1m h° ꝯtradicto^m sophismatis est aliqs hō non est qui vel asi⁹ currit vel aliqs hō nō ē vel asin⁹ currit ꝛ iste due sunt fl'e. Ad 3^a₃ nego ꝙ discurs⁹ sit i darapti propter hoc ꝙ ꝯclu° non debite infertur. qꝛ deb₃ inferri totale p̄dicatū a^oris de totali p̄dicato b^oris. modo sic non est eo ꝙ in a^ore non predicatur solum ly c^t: nec in b^ore predicatur solum ly quiescit. Vnde dico ꝙ predicatum totale a^oris est aliquid qd vel asinus currit. et totale predicatū b^oris est aliquid vel asin⁹ quiescit. Qd patet resoluendo ipsum. Vnde a^or resoluitur sic Omnis homo est aliquid quod vel asinus currit. et b^or sic oīs homo est aliquid qd vel asin⁹ q̄escit: ita ꝙ hoc verbum est: est

copula principalis huiusmodi ppōibus ⁊ scd3 hoc deberet con clu° inferri ols hō vel asinus cᵗ oīshō l'asin⁹ q̇escit g° aliq̇d qd l' asin⁹ q̇escit ē aliq̇d qd l' asinus cᵗ.⁊ ista cōclu° ē va nᶜrepugnat secundū istā ppzietatē Et hᶜ de nono sophismate.

Sophisma decimuz.

est istud. Ois ppō vel e⁹ ɋtradi ctoria ē vera Probat' primo φ sophisma sit flm ⁊ hᵒᶜ. Ols p/ pō l'eius cōtradictoria ē va sed nᵃ ppō fl'a ē va g° nᵃ ppō fl'a ē ppō vel eius cōtradictoᵃ. Discᵗ sus ē bonus q: arᵗ i camestres ⁊ ɋ° ē fl'a g° aliqua p̄missaꝝ nō vᵒⁱ g°aᵒⁱ q̄ erat sophisma Se cundoᶜ arᵗ.aliqua ppō ē q̄ nᶜ ei⁹ contradictoria ē vera.g° nō oīs ppō l'e⁹ contradictoᵃ ē va. ɋña t3.⁊ aˢpbat' nā formet' ista hō ē asin⁹ ⁊ nō formet' e⁹ cōtradicto/ ria tūc nec ista hō ē asin⁹ ē va vt p3 nec e⁹ contradictoria q: e⁹ cō tradictoria non ē g° non ē vera

Tercio arᵗᶜ. Ois ppō vl' ei⁹ contradictoria est vera s3 oīs p pō falsa ē ppō l'e⁹ ɋtradictoᵃ g° oīs ppō fl'a ē vera.ɋ° ē fl'a g° ali qua p̄missaꝝ nō vᵒⁱ g° aᵒⁱ q̄ ē so phisma Quartoᶜ arᵗ.oīs p/ pō vel eius contradictoria ē ve/ ra⁊ oīs ppō vel e⁹ contradicto/ ria ē fl'a g° aliqd fim'ē veꝝ.ɋ°est fl'a ⁊ discursus ē bon⁹ q: arᵗ i da rapti g° aliqua p̄missaꝝ et non minor g° aᵒⁱ que erat sophisma

Quītoᶜ arᵗ.si oīs ppō vl' ei⁹ contradictoria ē vera:tūc t'm ve rū ē propō vel ei⁹ cōtradictoria sed hoc ē flm g° primuz. φ hᵒ sit flm p3.q: flm bene ē propō l'ei⁹ contradictoria.⁊ t'm flm ē aliud a vero g° ⁊c.ɋña t3 ab vl'i ad ex clusiuā de termis trāspositis bona consequentia

Probatur sophisma

eē verū q: quacūq3 ppōe demō strata verū ē dicere φ ipa vl' ei⁹ contradictoria ē vera ⁊ⁿ est ali/ qua ppō quin ipa vel eius con/ tradictoria sit va g° omnis pro pō vel eius contradictoria ē ve ra. Secūdo sic arᵗ.oīs propō ē que vel eius contradictoria ē vera g° oīs propō l'eius cōtradi ctoria ē vera.t3 ɋña eo φ idē itel ligitur per vnā ⁊ aliam . et añs probatur vt precedens

Ad istud sophisma

antiqui sophiste solebāt respon dere dicē° ipm posse capi dupli/ citer.vel i sensu cōpoᵗᵒ vel i sen/ su diuiso.in sensu compoᵗᵒ dixe runt eē vnaz cathegoricā de dis iuncto extremo.In sensu diuiso dixerūt eē vnā disiunctiuā vel saltē equiualens disiūctiue i si/ gnificando.ita φ sēsus sophiᵗⁱˢ i sensu diuiso accepti sit tal'.oīs p pō est vera vel eius cōtradicto/ ria.Vlterius dicūt φ sophism⁊ captum i sensu compsito dēt di stigui secūdū φ hᵒ.totū i sophiᵗᵉ propō vel eius cōtradictoria pos set distribui vel solū li propō. Vl terius dicūt φ hoc totū propō l' eius contradictoria distribuetᵗ. ⁊ tūc sensus sophismatis ē φ de quocunq3 est verificabile ly pro positio vel eius cōtradictoria φ de eodē sit verificabile ly veruz Si in sophiᵗᵉ solū distribuatur li propō dixerunt sēsū sophisma/ tis eē talem.φ de quocūq3 veri ficatur li propō de eodē supposi

to cū li vel eius contradictoria verificatur li verum. ita q secū dum hoc sensus sophistic⁹ eēt ois propō est que vel eius contradictoria est vera. Modo pro p̄sen / ti nolo sequi sensū sophistic⁹ divi / sum scz utrum iste sint vere vi / delicet omnis propositio est ve ra vel eius contradictoria q: h⁰ facit aliā difficultatē descendē / tē ex supp̄ōe huius relatiui ei⁹. ideo dimitto usqzquo tractabo de sophismatibus difficultatez habētib⁹ ex suppositōe relatio nū. Et quero ad presens utrū so phisma i sensu co mposito sit ve rum vel falsum. Et propter h⁰ ad illud dico quatuor. Primū est q subiectū propōis nō est nisi li propō. Secūdū ē q li ois nō di / stribuit nisi li propō. Terᵐ ē li vel eius contradictoria ē pars predicati. Quartum est q so / phisma est verum. Primum probatur. vl' solū li propō ē sbᶜz t̄c habetur propositum. vel h⁰ to tum propō vel eius contradicto ria. sed probo q non. q: tunc eēt aliqua vniuersalis cuius non esset aliqua sigularis modo hoc sic inconueniens. probatur con sequentia nā signetur aliqua si gularis ista videtur eē talis ista propositio vel eius contradicto ria est vera. sz probo q non. sub iectum aptum natuz est suppo nere pro pluribus. nā pz de ista propōe deus ē. verū ē dicē q est ista vel eius ɔtradictoria demō strādo p li ista istā ppōez deus ē silr ista n̄ deus ē ē ista ppō l' e⁹ cō tradictoria. ecce qualiter li ista propositio vel eius contradicto ria p li ista demonᵈᵒ iō p̄dica² de plibus ā p̄t suppone p pluribus

Scdz pbat ex eo q h⁰ sicaᵐ ·i· ois nō distribuit nisi terminum imediate se sequētem nisi tunc t̄min⁹ imediate seq̄ns sit detiaº t̄mini imediate seq̄ntis. et si sit detmiatio ei⁹ tunc totū aggre / gatū ex detmiatiōe ā detmiabi li distribuit. Sed in sophismate pposito illud qd sequit̄ illū t̄mi / nū ppō non distribuit. Scdo quia signū vle affirmatiuū ppō nū a pte subiecti non distribuit nisi sbᶜᵐ vel ptē subiecti. ā iō q̄a solū lȝ ppō est sbᶜᵐ ut āte pbat̄: sequit̄ q lȝ ppositio solū distribᵗ

Terciū pbatur ex quo lȝ vel ei⁹ contradictoria non est subie ctū. nec pars subiecti. nec p̄dica tū: gº relinquit̄ q est pars p̄dica ti. Ex qº ifero p̄io q sēs⁹ sophistᶜ est iste. Ois ppō ē aliquid quod vel eius cōtradictoriū ē verum

Scdo infero q sophisma de bet dici ppositio de disiūcto p̄di cato et nō de subiecto. Quar tum pbatur. q: de quocunqz est v̄ificabile lȝ propō: de eodem est v̄ificabile lȝ aliquid qd vel eius cōtradictoriū est verū.

Ad rationes ante

oppositū sophismatis. Ad pri mā nego discursū. quia si essz in aliqua figura: hoc esset in scda. sed hoc non. q: [illegible] nō p̄dicatur i utraqz in aᵒⁿ [illegible] sᵒⁿ. Nā p̄dica tū aᵒⁿᵉ ē h⁰ totū aliqd qd vel ei⁹ cōtradicᵐ est verū. Sz p̄dicatū sᵒⁿᵉ ē solū lȝ verū. Sed si aliqs vellet arguē i scda figura: debe ret sic arguē. ois ppō vel ei⁹ cō / tradictoᵃ ē v̄a. nulla ppō fl̄a est aliqd qd vel ei⁹ ɔtradicᵐ ē verū gᵃ nl'a ppō fl̄a est ppō. tunc dis / cursus esset bon⁹: sz vᵃ essz fl̄a.

Ad 1^am pz q non procedit contra rñsionem sophismatis. qz in responsione sophismatis supposita est ista suppositio sicut prius notatur q cuiuslibet ppōis cōtradictorium formatur et nisi hoc supponeretur ista pña nō valet. ista ppō deus est ē vera: g° sua cōtradictoria est fla qz suppōito q eius cōtradictoria nō formetur. Añs est verū et pñs flm et aliter sophisma nō eēt cōcedēdū nisi illud supponeretur.

Ad 3^am nego discursum eo q plus pdicatur in 2^a q subicitur in 4^a et distribuebatur. vñ in 2ª pdicatur hoc: totū ppō vel eius cōtradictoria: sz in sbctō 4^e solū subicitur ly ppō vt dictū est. Sz debēt sic argui Ois ppō vel eius cōtradictoria est vera. ois ppō falsa est ppō. g^a ois ppositio fla est q vel eius ꝯtradictoria est va Ad quartā. nego discursū ex eo q qñ arguitur in 3ª figura. g° debz esse cōposita ex pdicatis pmissarum mō sic nō est in pdicto discursu eo q pdicatū 4^e non est solū li vera: nec pdicatū 2^e est soluz ly fla. sz pdicatur i pria ly aliqd qd vel eius cōtradictorium est verū. et in 2ª pdicatur aliqd qd vel eius cōtradictorium est flm. et tūc deberet sic argui Ois ppō vl' eius ꝯtradictoria ē va. ois ppō l' eius ꝯtradictoria ē fla g° aliquid quod vel eius cōtradictorium est falsum. et aliqd qd vel eius cōtradictoriū est veruz et ista est vera. Ad quintam quando dicitur &c. nego pñtiaz et ad regulā cōcedo eam. sz ego dico q ibi nō arguitur ab vli ad suam exclusiuā de terminis trāspositis intelligendo per terios subiectū et predicatū. eo q in sophismate ly vera non ē pdicatū sz hoc totū aliqd qd vel eius cōtradictoriū est verū. et ideo debz sic argui. ab vli ad exclusiuā de terminis trāspōitis. Ois ppō vel eius cōtradictoria est vera. g° tm aliqd qd vel eius cōtradictoriū est vm est ppō. et tunc pñs erit vm sicut añs. Consiliter possūt solui ista sophismata. omē bonū vel non bonū est eligenduz &c. omē aial rationale vel irratiōale est ratiōale. oē hinibile vel rubible est equus. et de cōsimilibus.

Sophisma .xi.

Est istud. Omnes homies sūt asini vel homines et asini sunt asini. Probatur primo sic. sophisma est vna copulatiua cuius vtraqz pars est vera. g° sophisma est verū. pña tenet et añs pbatur qz hec ē vna ps oms hoies sunt asini vel hoies. et ista ē vera. et 2ª est ista. asini sunt asini et ista ē vera

Improbatur sophisma

Nā sophisma est vna disiūctia cuius ambe partes sunt false ergo sophisma ē falsum. pña tz et añs probatur. Nā pria pars est ista. omnes hoies sunt asini et illa est falsa. Scda est hoies et asini sunt asini. et ista est fla.

Istud sophisma nō habz difficultatē eo q in eo signū vniuersale affirmatiuū addit terio cōplexo: sz tñ pono hic grā istius sophismatis oēs hoies vel asini sūt homines cuius difficultas dependet ex dicta difficultate siue presentis sophismatis q est ex eo q ipsum potest capi vel in sēsu in quo est copulatia ppō vel in sensu in quo ē disiūctiua.

153

Tunc dico φ si sophisma capiatur in sensu i quo ē co^{ua}: sophisi^a ē verū sicut pbat pria ratio post oppositū. Sed qz i rationib^9 tangebatur de illo qd reqrit ad vitatē disiūctiue vel copulatiue: ideo de hoc ponēde sūt aliq propositiones. Prima ppositio est. Ad vitatē co^{ue} requirit vitas vtriusqz partis. Probat qa a co^{ua} ad vtrāqz eius partē est bona cōseqntia. si g^o co^{ua} pōt eē vera aliqua parte eius existēte falsa: tunc ex vero posset sequi falsum. quod est falsum. vnde ex falso bene sequitur verū: sed ex vero nō nisi verū. Scda propositio est. A parte disiunctiue ad totam disiūctiuā cui^9 ipsa est pars est bona cōseque^a. vt bene sequit. tu curris g^o tu curris vel tu non curris. si non sequit da oppositum. et per consequēs sit vna propositio disiunctiua cui^9 contradictoria est vna copulatiua composita ex partib^9 cōtradicētibz partibus illi^9 disiūctie. erit g^o cōtradicto^m sophismatis tu non curris et tu curris Ad quā pro pria ppde sequitur ista tu nō curris que repugnat añcedēti videlicet isti. tu curris g^o cōsequētia fuit bona tu curris g^o tu curris vl' nō curris qd erat probandum. cōsequētia tz p illā regulā. Qñcunqz ad oppositū cōsequētis sequit oppositū añtis tūc cōsequētia ē bona 3ª ppd φ illud qd dicit 2ª propd debet intelligi de parte disiunctiue affirmatie ꝛ de disiūc^{ua} affir^{ua} et non de negatiua. patet hoc qz non sequitur. tu nō curris g^o non tu curris vel tu non curris quia eadem ratione qua dicēres sequi illam dicēs sequi istaz tu curris vl' tu nō curris. et ita ad illud añs verū sequit cōtradictoria. vñ iste cōtradicūt. nō tu curris vel tu nō curris: ꝛ tu curris vl' tu nō curris eo φ pria ppter hoc φ sibi pponit nega^o equalet vni coplatie cōposite ex ptibz cōtradicētibz ptib^9 1^e disiūctiue. Quarta ppd ad vitatem disiūctie sufficit vitas vni^9 ptis. pbatur qz a pte disiūctiue ad disiūctiuā cui^9 ps est: est bōa cōsequētia sicut dicit 2^a ppd. si g^o disiūctia esset fl'ā vna ei^9 pte existente vera. tunc verū inferret falsum quod est flm̄. Ex istis propositiōib^9 sequitur alia φ a disiunctiua cum destructōe vnius partis: ad aliam partez est bona cōsequētia. et pt pbari qz ad impossibile sequitur qdlz verbi gratia. sicut ad istā sortes est et sortes nō est. coassūpta ista regl'a. qñcūqz ad aliqd añs seqt aliqd cōsequēs. qcqd seqtur ad cōsequēs sel' qad e^9 añs. Tunc sic ad istam. sortes est et sortes non est. sequitur hoiem eē asinū Assumptū probatur. Nam ad istam. sortes est et sortes nō est sequit illa sortes ē p priaz ppdez ad quam sequitur ista. sortes ē vel homo est asin^9. p 2^{az} ppōnez et p cōsequēs illa sor^s ē vl' hō est asin^9. sequit ad istā sortes est et sortes non est per illam regulā qñ ad añs sequitur cōsequens tūc quicquid sequi^r ad cōsequēs sequitur ad añs. vlteri^9 ad istā sortes est et sortes nō est sequit illa sor^s nō ē. ꝛ ecce quo^o ad illā sor^s ē ꝛ sor^s nō ē. sequit φ sor^s ē vel hō ē asin^9. et φ sortes nō est et ad hanc. sortes est vel homo

est asin9 ꝛ sor9 non est seqꝫ ꝙ hō est asinus. p istā regulā. ꝙ a disiunctiua cū destructione vnius partis ad alterā est bōa cōseqnᵃ sic gº pbatū ē ꝙ ad istā sor9 ē et sortes non ē. sequit ꝙ hō ē asin9. cōsimiliter pōt probari de quolibet alio. Quīta ppō. Ubi est idem ppositio coᵘᵃ ꝛ ppō disiūctiua: coplatiua pōt esse vā cui9 ambe ptes sūt false; nō tamen eius partes pñcipales. Pꝫ hoc in sophismate pdicto quo accepto in sensu in quo ē coᵘᵃ ppō ē vā. ꝛ tn̄ ipsius ambe partes sūt false. scꝫ tam ista oēs. hoīes sunt asini: ꝙ ista etiā homīes ꝛ asini sūt asini. Verū ē tamen ꝙ ille nō sunt ptes pñcipales sophismatis iꝙtū ē ppō coᵘᵃ. licꝫ bn̄ iꝙtū ē ppō disiūᵃ. Sꝫ ptes pñcipales sophismatis iꝙtū est ppō coplatiua sūt ille. oēs hoīes sūt asini vel hoīes. ita ꝙ illa ē vna: ꝛ alia est ista. asini sūt asini. et ille ābe sunt ve. ꝛ de talibꝫ pñcibꝫ ptibꝫ coᵘᵉ intelligēda ē pima pposiº

Sexta propositio ē ista. Ubi idem ē ppositio coplatiua ꝛ disiūctiua: nichil prohibet ambas partes disiūctiue false esse vas licet non partes pñcipales. probat. q̄a ptes pñcipales sophismatis iꝙtū ē coᵘᵃ va: sunt ptes nō pñcipales sophismatis iꝙtū est disiūctiua falsa.

Sophisma duodecimm.

est istud. Omnia va ꝛ falsa opponunt. Probat ꝙ sit falsū. Priᵒ sic. Oīa va et falsa opponunt. sed deū esse ꝛ aial esse aial ꝛ hominē esse asinū. ꝛ hoīem esse capram sunt vera et falsa: ergo opponūtur. Discursus videtur esse bonus et conclusio est falsa ergo aliqua premissarū. nō vᵒʳ: gº aᵒʳ. q̄ erat sophisma. Scdo sic arᵗ. Oīa va ꝛ falsa opponūtur. gº omnia vera opponūtur. Cōclusº est falsa. Conseqnᵃ videtur tenere a simili. Nā bene seʳ. sortes et plato currūt: gº sortes currit. Falsitas cōseqntie patet q2 deū esse ꝛ hoīem esse aial sūt vera: et tamen nō opponūtur.

Tercio sic arᵗ. Aliqua sunt va de quibꝫ est falsū dicē ꝙ ipsa sūt que ꝛ falsa opponūt: gº non oīa va ꝛ falsa opponūt. Conseqntia tenet. Añˢ pbat. ponendo ꝙ aliqua sint quoꝝ opposita nō sint in rerū nat̄a. tūc de istis veris falsum ē dicere ꝙ ipsa sūt q̄ et falsa opponūtur.

Improbat sophisma

supposito ꝙ oīm voꝝ opposita sint in rerū nat̄a. Tūc sic. Ista sūt va q̄ et falsa opponūt. ꝛ non sūt aliqua va quin ipsa ꝛ falsa opponant: igʳ. Circa istud sophisma supponēda sunt aliqua

Primo suppono ꝙ cuiuslibet veri oppositū sit in rerum natura. Secundo suppono ꝙ contradictoria ad inuicē opponūt vno existēte vō ꝛ alio existente falso. Tercio suppono ꝙ subiectum sophismatis pōt esse hº aggregatū va et falsa. sic ꝙ sit sensus sophismatis. ꝙ de quibuscūqꝫ verificatur lꝫ vera vel falsa: ꝙ de ipsis verificatur illud predicatum opponunt Vel subiectū sophismatis est solū lꝫ va et tunc est sensus ꝙ de quocunqꝫ verificatur lꝫ vera: de eodem verificat ꝙ ipsa sunt que et falsa opponuntur.

Tunc respondeo ad

sophisma quod in primo sensu est falsum sicut probauit prima ratio. Unde secundum hoc discursus fuisset bonus. Modo dico quod in sensu secundo sophisma est verum stantibus premissis duabus Et secundum hoc esset respondendum

Ad primam rationem quod discursus non valet: eo quod plus est predicatum secunde quam fuerit subiectum prime; et secundum hoc deberet sic argui. Omnia vera et falsa opponuntur: a et b sunt vera: ergo a et b sunt que et falsa opponuntur Ad secundam negatur consequentia. et diceret dico quod ista consequentia non valet de forma sortes et plato currunt: ergo sortes currit licet valeat gratia materie. sicut dicitur in presenti sophismate. et ideo non oportet quod consimilis consequentia valeat in omnibus terminis Ad tertiam. Ista probat oppositum sophismatis. supposito quod non quorumcunque verorum opposita sint in rerum natura cuius oppositum dixi esse supponendum pro veritate sophismatis

Sophisma tredecimum

Est istud. Omnis homo et asinus currit. posito quod quilibet homo currat: et de omnibus asinis nullus currat nisi brunellus. Probatur quod sophisma sit falsum. contrarium sophismatis est verum ergo sophisma est falsum. consequentia tenet et antecedens probatur Nam contrarium sophismatis videtur esse omnis homo et asinus non currunt. et ista videtur esse vera casu sophismatis stante. Quod probatur sic. sortes et asinus non currunt plato et asinus non currunt: et non est aliquis homo quin de ipso sit verum dicere quod ipse et asinus non currunt ergo sophisma verum. tenet consequentia: et antecedens probatur. sortes et fauuellus non currunt: et plato et fauuellus non currunt et cetera 1º sic arguitur contra dictorium sophismatis est verum. ergo sophisma est falsum. consequentia tenet et antecedens probatur: Nam contradictorium sophismatis est aliquis homo et asinus non currunt. modo hoc est verum quia plato et fauuellus non currunt 3º sic. Omnis homo et asinus currunt: sortes et fauuellus sunt homo et asinus: ergo sortes et fauuellus currunt. discursus est bonus et conclusio est falsa: ergo aliqua premissarum et non secunda: ergo prima que erat sophisma. ergo sophisma falsum

Improbatur sophisma

Sortes et asinus currunt et non est aliquis homo quin ipse et asinus currat. ergo omnis homo et asinus currunt Ad sophisma dicitur quod si hoc aggregatum homo et asinus subiciatur sophisma est falsum et hoc probant tres prime rationes Sed si in sophismate solum li homo distribuatur et subiciatur sophisma est verum et tunc sensus est quod de quocunque li homo verificatur de ipso verificatur quod homo vel asinus currunt. Respondendum est per secundam regulam exponentiarum

Ad rationes

Ad primam negatur antecedens. et quando dicitur contrarium sophismatis est. omnis homo et asinus non currunt dico quod non. Et causa est quia negatio non immediate sequitur terminum distributum quod tamen requiritur

Sed dubitaret

Aliquis de veritate istius. omnis homo et asinus non currunt stante casu sophismatis. Dico quod est vera sicut probatum est in deductione primi argumenti: Sed tu dices contra

si sic. tūc cōuertēs ei⁹ eēt v̄a: s3
hoc est fim̄. Ffitas q̄ntis pbat̄
Nā ex quo ip̄a est vl'is negatiā
ip̄a d3 cōuerti in vlēm negatiā3
et si cōuertat̄ sic: cōuertēs eius
erit fl̄ā. p3 hoc Nā cōuertēs ei⁹
erit hec. nulla currētia sūt hō et
asin⁹. Vel sic nichil qđ ē hō et asi⁹
currūt. nō stāte cāu sophismat̄
vterq3 illa₇ est fl̄ā. Respōdetur
negādo q̄ ei⁹ cōuertēs sit fl̄ā et
etiā q̄ debeat cōuerti in vlē3 ne
gatiuā. vn̄ q̄n dicit̄ q̄ vl'is nega
tia debet cōuerti sin^{ter} i vlē3 ne
gatiuā. d3 itelligi q̄n quel3 pe p̄
dicati vel sbcti distribuūt̄. modo
sic nō ē hic. nā in ista ly asin⁹ nō
distribuētur et est pe p̄dicati

Dubitatur circa hec

Suppōito q̄ oīs hō currat et q̄
null⁹ asin⁹ currat. an ista sit v̄a
null⁹ hō et asin⁹ currūt. Et ego
dico q̄ est v̄a. q2 stāte tli cāu: de
nullo hoie ē verū dicē q̄ ip̄e et
asin⁹ currūt. et si sic v̄ū ē q̄ nl'l⁹
hō et asin⁹ currūt. Et si aliq̄s
dicat g° null⁹ hō currit. negāda
ē q̄n̄a sicut nō seq̄tur. nullū aīal
et chimera sūt aīalia. g° nullū
aīal ē aīal. Siliter sicut nō se^{r}.
null⁹ hō et chymēa sūt hō et chy^{a}
g° null⁹ ho ē hō. vel etiā nichil et
chymēa sūt fratres ita i ppōito
Ad 2^{m} nego an̄s. et q̄n dicit̄
q̄tradictoriū sophismat̄ ē aliq̄s
hō et asin⁹ nō currūt. negatur
quia oportet q̄ iste termi⁹ asin⁹
esset distribut⁹ in ppōe ptīc'lari
postq̄ nō erat in vniuersali. Et
ideo dicendū est q̄ q̄tradictoriū
sophismatis est. aliq̄s homo nō
est qui et asin⁹ currūt: vel aliq̄s
homo vel null⁹ asin⁹ currunt et
iste sūt false Ad terciū nego

discursū eo q̄ pl⁹ p̄dicatur i vo^{re}
q̄ distribuat̄ in a^{ore}. et id deberet
sic argui. oīs hō et asin⁹ currūt
sor^{s} ē hō g° sor^{s} et asin⁹ currūt

Sophisma .xiiii.

Sm̄ istud Oē aīal et aliđ ab eo
sūt duo aīalia. pbatur q̄ sit fl'3
sic. oē aīal et aliđ ab eo sūt duo
aīalia: g° tātum duo aīalia sūt
aīal et aliud ab eo. s3 hoc est fim̄
g° etc. q̄n̄a tenet ab vl'i ad exclu
siuā de terīs trāspositis ē bona
q̄n̄a. Ffitas q̄ntis p3 ex eo q̄ a^{a}
q̄ duo aīalia sūt aīal et a^{d} ab eo
Nam aīal et non aīal sicut bru
nellus et lapis sūt alia q̄ duo
aīalia: et tn̄ sūt aīal et aliud ab
eo. 2° sic arguitur. Si sophi-
sma eēt verū cū sit ppō affir^{ua}
tūc idē eēt pro quo suppōit sub-
iectū et p̄dicatū: s3 hoc est falsū
q2 p̄dicatū pro nullo suppōit. p3
hoc ex eo q̄ nulla est res que sit
aīal et aliud ab eo. Tercio sic
arguit̄. Oē aīal et aliud ab eo
sūt duo aīalia. s3 sortes et lignū
sūt aīal et aliud ab eo: g° sortes
et lignū sūt duo aīalia. discurs⁹
videtur esse bon⁹: et cōclusio est
falsa. g° aliqua premissaru3 et
non v^{oi}: ergo a^{oi} que erat sophi
sma.

pbatur q̄ sophisma

sit verū et hoc sic. Nō est aliquod
aīal quin ipsū et aliud ab eo sit
duo aīalia. g° sophisma verum
q̄n̄a tenet: et an̄s est notū de se
Nam ex eo q̄ sunt plura aīalia
quorum vnum est aliud ab illo
clarum est qđ non est aliqđ aīal
quin ipsū et aliud ab eo sūt duo
animalia. licet non omne ali-
ud ab eo sit duo animalia.

Secundo sic ar^r. Contradicto/ riũ sophismatis est ĩpossibile g^o sophisma ẽ ver. consequentia tz a^s pbat nã cõtradictoriũ sophis matis ẽ aĩal et nichil aliud ab eo sũt duo aĩal: a eo q necessa^m ẽ q plura sint aĩalia

Ad sophisma respon

detur q est ver sustinẽdo q sub iectũ sophismatis ẽ solũ lr aĩal ⁊ residuũ tenet se a parte p̃dica ti sic q sit sensus sophismat⁹ q de oĩ aĩali sit verificabile q ipm ⁊ alius ab eo sũt duo aĩalia. ⁊ se cundũ h^o sophisma dẽt dici ppõ de copulato p̃dicato ⁊ nõ de co/ pulato sb^co nisi tũc aliquis vel/ let loqui de sb^co locutõis. ⁊ secũ/ dũ hoc sophisma debet sic resol/ ui. oẽ aĩal ẽ aliquid qd ⁊ ali^d ab eo sũt duo animalia.

Ad rationes

Ad primã dico q ista ppõ tan tũ duo aĩalia sunt aĩal ⁊ ali^d ab eo nõ ẽ exclusiua de termis trã spositis seq̃ns ad istã oẽ aĩal ⁊ alius ab eo sunt duo aĩalia ⁊ se cũdũ hoc exclusiua eius ẽẽt ista tã tũ aliquid qd ⁊ alius ab eo sunt duo aĩalia ẽ aĩal. ⁊ ista sequitur ad sophisma ⁊ ẽ de t̃is trãspositis eo q sb^cm sophismatis ẽ solum li aĩal ⁊ hoc aggregatũ aliquid q^d ⁊ alius ab illo sũt duo aĩalia ẽ p̃dicatũ. Ad secũdã dico q subiectũ ⁊ p̃dicatum supponũt p eodẽ. ⁊ qñ d^r aĩal ⁊ alius ab eo p nullo supponit concedo ⁊ ne^o q hoc sit subiectũ. Vñ sb^cm est li aĩal ⁊ hoc suppoit p aliquo et p eodẽ suppoit li aliquid qd ⁊ alid ab illo sunt duo aĩalia. Ad terciã nego discursũ eo q pl^9 est p̃dicatũ ĩ d^o re q̃ sit in maiore ⁊ id posset sic argui. oẽ aĩal ⁊ ali us ab illo sunt duo animalia sz sor^s ẽ aĩal g^o sortes ⁊ alius ab il lo sũt duo aĩalia ⁊ h^o ẽ verũ. nã sor^s ⁊ pl'o sũt sor^s ⁊ ali^d a sorte ⁊ tñ sũt duo aĩalia g^o ⁊c.

Sophisma decimũ/

quintũ est istud. oẽ verũ ⁊ deum eẽ dĩfñt. Probat^r sophisma. deuz eẽ nõ ẽ ppõ. oẽ ver ẽ ppõ g^o n^m verũ ẽ deum esse. g^a verũ est ali ud a deũ esse ⁊ p ɋ̃ns omne ve/ rũ ⁊ deũ eẽ dĩfñt. Assũptum pro bat^r nã n^a o^o insignificatiua est ppõ deũ eẽ est o^o insignifi^ua g^o ⁊c Secũdo^c ar^r. Deũ eẽ ⁊ esse verũ dĩfñt g^o oẽ verũ ⁊ deũ esse differũt. ɋ^a v^r eẽ nota. a^s q^o ad vtrãqz exptẽ notũ ẽ ⁊ ɋ^a tz ab ex ponen^bz ad expositam.

Improbat sophisma

sic. Omne verũ ⁊ deũ eẽ dĩfñt: de um eẽ est verũ g^o deũ eẽ ⁊ deum eẽ dĩfñt. discursus ẽ bonus ⁊ ɋ^o ẽ falsa g^o aliqua p̃missarũ. nõ mi nor g^o a^or que erat sophisma.: q v^or nõ sit falsa pz q̃a deus ẽ ẽ p/ põ vera g^o deũ eẽ est verũ. ɋ^a tz nã coĩt concedũt t'les ppões l' consequẽtie. sor^s est: est ppõ vera g^o sortem eẽ ẽ veruz. Vnde hic dicẽdũ ẽ q h^c ppõ deũ eẽ potest suppõẽ p seipã l' pro ista de^9 est e^9 ipã ẽ dictũ. Tũc dico q si li de um eẽ supponat p seipo bene cõ cedo q deũ eẽ nõ ẽ orõ significa/ tiua ⁊ etiã concedo q deũ eẽ nõ est verũ nec falsum q: non ẽ p/ positio. et secundum hoc conce/ dendum ẽ q oẽ verũ ⁊ deum eẽ dĩfñt sicut pbat prima rõ Se cũdo dico q si li deum eẽ suppo/

nat p pponē cuius est dictū h[c] est concedenda deus est: et si pro pō vera. Tercio l oppositum posset solui vna rō que solet ad/duci φ quicunqȝ dicit te esse asinū dicit verū: solet[c] argui. quicūqȝ dicit te eē aīal dt vex sed quicunqȝ dicit te esse asinum dt te esse aīal g[o] quicunqȝ dicit te esse asinū dicit verum. Vnde potest rñ[ri] negādo maiorē. quia dicēs te esse aīal dicit vnā orationem insignificatiuā que non ē vera nec fl'a. sed qui vellet intellige/re. a[o]ncȝ ad istū intellectū φ illd dictū te eē aīal supponēt p ppositione cuius ē subiectū tūc concedēda est maior et negāda ē minor. nā qui dicit te eē asinū non dicit te esse aīal licet bene aliqd alius dicat ad quod se[r] te eē animal. bene enī sequit̄ tu es asin⁹ g[o] tu es aīal

Ad rationes

Ad primā dico φ probat ipsū soph[ma] eē verū secundū vnum intellectū. sed quia ipa plus probat respondeat̄ ad ipam probā/tē φ ista. deus ē et oē vex dr̄n̄t qd tamen ē flm q̄n[c] ar[r]. deū eē est et oē verū est concedo. et deū eē nō est omne verū concedo. g[o] deuȝ eē et oē verū eē differūt. nego cō/sequentiam qr non sequitur sortes ē et oīs homo est et sortes nō est omnis homo. g[o] sortes et omnis hō dr̄n̄t. Et h[c] de sophi[te]

Nunc in hac pte sūt

videnda aliqua sophismata in quibus signum vniuersale affirmatiuum vel sibi equiualēs additur termino cōplexo i[ta] cōiūctione et interposita de quorū numero proponat̄ istd sophi[a].

Sophisma deci[m] sex[m]

est istud. oīa duo et tria sūt quiqȝ Probatur primo φ sit flm. oīa duo et tria sūt quinqȝ sed quatuor sunt tria et duo ergo quatuor sunt quinqȝ discursus ē bonus et 9[o] est falsa g[o] aliqua premissarum nō minor ergo maior que erat sophisma. φ minor non sit falsa patet. naȝ a. b. c. d. sūt quatuor et sunt duo et tria. quod ptȝ quia sūt a. b. et b. c. d sed a. b. et b. c d sunt duo et tria g[o] et c. Secūdo sic arguit̄. Falsū est φ duo et tria sunt quinqȝ ergo falsuȝ est φ omnia duo et tria sūt quinqȝ. consequentia est nota et antecedens probat̄. nam sequitur φ duo et tria sunt quiqȝ g[o] duo sūt quinqȝ et tria sūt quinqȝ.

Probatur sophisma

eē verum sic. Duo et tria sūt quiqȝ nec plura nec pauciora et nō sunt aliqua duo quī ipa sit que duo et tria sunt quinqȝ. g[o] omnia duo et tria sūt quiqȝ.

Circa hoc sophisma

premittēda sunt aliqua generalia circa istā cōiunctōeȝ et copulatiuam. que valebūt nobis ad sequen[a]. deinde respondebo ad sophisma.

Quantuȝ ad primū

est primo sciendum φ hec coniunctio et aliquando copulat inter terminos solum. aliquando vero inter propōnes. Exemplū primi vt hic. duo et tria sūt qui/qȝ. Exemplum secundi vt hic. sortes currit et plato disputat. et quando ponitur inter termios tunc reddit propositōes de copu

lato extremo. et aliquādo de copulato subiecto: aliquādo de copulato predicato. Quādo autem ponitur inter propositiones et copulat illas tunc reddit propositionem copulatiuam et ypoteticam. Secundo notandū est quod quā predicta copula ponitur inter terminos tunc si denotat predicatum conuenire utrique parti ipsius diuisim tunc dicitur teneri distributiue. Ut hic sortes et plato currūt. In ista enim propositione hoc predicatū currere denotat ita esse sorti et etiā platoni copulatiue. Si autem dicta copula posita inter terminos denotat predicatum inesse utrique parti copulati ambabus simul sumptis dicitur tunc teneri collectiue sicut hic sortes et plato trahunt nauem. Unde per istam propositionem non denotatur quod sortes trahit nauem nec quod plato trahit nauem sed denotatur quod ambo simul trahūt nauem. Patet ergo ex isto quod ista copula et aliquando tenetur distributiue et aliquā collectiue.

Tercio notandum est quod aliquorum terminorum includentium istam coniunctionem copulatiuam et quedam includūt prout tenetur collectiue quedā vero prout tenetur distributiue. Exemplum primi. Ut termini numerales ut duo tria bis ter etc. Exemplum secundi. Ut omnis et nullus etc. Quarto notandum est quod in omni propositione cathegorica de copulato extremo proprie loquendo hec coniūctio et tenetur collectiue et non distributiue. Et ratio est. quia hec coniunctio et non tenetur distributiue sed collectiue quando propositio in qua ponitur non est copulatiua nec equiualens. sed propositio de copulato extremo nec est copulatiua nec equiualet copulatiue de forma. ergo etc.

Secūdo coiter concedimus tales propositiones sortes et plato sūt materia et forma sunt cōpositū sortes et plato trahūt nauem. duo et tria sūt quinque. quod tamen nō esset verum nec concedendum si hec copula et teneretur distributiue et non collectiue. 3o nā hec copula et in predicato nō tenetur distributiue sed collectiue. ergo et in subiecto tenetur collectiue et nō distributiue. et probatur quantumcunque ponitur in propositione de copulato extremo tenetur collectiue. prima consequentia tenet. sed minor quoad primam partem patet. secūdū quod sit de predicato secundum. antecedens patet de ista sortes est gramaticus et musicus sicut de ista quinque sūt duo et tria. et de pluribus aliis. nūquam. ergo hec coniūctio et posita in propositione de copulato extremo proprie et formaliter tenetur distributiue. Quinto est notādū quod si hec copula et teneatur collectiue nō cōfundit terminū sequentem se immediate sed bene tenetur distributiue. ideo in ista propositione duo et tria sunt quinque li quinque supponit determinate et non confuse sed in ista omnis homo est animal li animal stat confuse. quia copula inclusa in hoc signo omnis tenetur distributiue. Ex hoc sequitur tales propositiones esse falsas secūdū communem modū loquendi. in tribus locis stat corpus. ex eo quod corpus stat determinate. eo quod sequitur terminū numeralem qui secūdū predicta includit istam coniūctionem et retentā collectiue que sic accepta nō confundit sicut dicebatur et cum ita sit quod nullum corpus sit in tribus locis falsū est dicere quod in tribus locis est corpus. Secundo

hoc infero esse falsū quod com/muniter arguitur ab aliis pu/ta respicientibus ista aduerbia bis ter quater ꝛ ita cōfundunt terminos se sequentes confuse tantuꝫ. Nā huiusmodi cū sit nu meralia includunt istaꝫ coniū/ctionē et tentā collectiue sicᵗ pa tet ex tercio notabili seu ex ter cia suppositione. sed ista tenta collectiue nō confundit termi/nū sequentē se ut patet per ulti mū notabile Tercio sequiᵗ has xpōes esse falsas bis potabamꝰ vinū. ter comedimus panē ꝛ sic de aliis. eo ꝙ in ipsis predicata stant determinate et nullū pa/nē ter comedi ꝛ nullū vinū bis potaui. ergo sequitur dictas p/positiones esse falsas. et consi/militer sequitur istā eē falsā hic ꝛ rome venditur piper. sicᵗ ista piper venditur hic ꝛ rome. cū in vtraqꝫ li piper teneatur deter/minate. Ex eodē fundamen/to sequitur istā esse falsā isti por/tant lapidē demonstrando sor/tē ꝛ plonē. ꝛ hoc posito ꝙ sortes portet a lapidem ꝛ plato b lapi/dem ꝛ non ambo vnū lapidē si/mul propter hoc ꝙ in dicta pro positione li lapidē non confun/ditur. ꝛ quia nullus lapis fera/tur ab istis sicut ponit casus: se quitur dictā propositōnē eē fal/sā. Sequitur vlterius istā esse verā. isti sciunt septē artes libe rales. posito ꝙ sortes sciat tres ꝛ plō alias quatuor. quia ista co pula et inclusa in li isti tenetur collectiue. et ideo designat pre/dicatuꝫ conuenire partibus co pulatis simul sumptis. Et si ar/guatur. Isti sciunt septē artes li berales ergo vterqꝫ istorū scit septem artes liberales. negan/da est cōseqntia. qa in ista isti sci unt septem artes. ꝛc. lꝫ isti tenet̄ collectiue. ꝛ hec copla et iclusa in lꝫ isti tenet̄ collectiue. ꝛ in lꝫ vtqꝫ tenet̄ distributiue. ꝛc nō valet ɔ^a.

Ex istis seqtur ꝙ a ppōe de copulato extremo ad coplatiuā nō valet cōseqntia de forma nᶜ ecōtra. Prīo ī vna lꝫ ꝛ tenet̄ col lectiue: ꝛ ī alia distributiue. scdm bonū modū loqndi. aliqn tales cōseqntie valet grā materie. Vn̄ nō seqtur. duo ꝛ tria sūt qnqꝫ gᵒ duo sunt quiqꝫ: ꝛ tria sunt qnqꝫ

Scdo non seqtur. sor^s ꝛ plato differūt a sorte: gᵒ sor^s differt a sorte ꝛ plato differt a sorte. quia aī^s est verū ꝛ cōseqns est falsuꝫ

Tercio non seqtur. a. ꝛ b. sunt hoīes gᵒ a. est homo et b. est hō. Nam ponat̄ ꝙ a imponat̄ ad si gnificādū medietatē duoꝝ ho/minū. ꝛ b. alias duas medie^tes eorūdem hominū. tunc verum est ꝙ a. ꝛ b. sunt homīes. ꝛ tamē falsum est dicere ꝙ a est homo: ꝛ ꝙ b. est homo. Quarto. Nam non seqtur a. ꝛ b. vident̄ a sorte: gᵒ a videt̄ a sorte. et b. videtur a sorte. posito ꝙ sortes videat lu/nam. et medietas lune versus sortem sit a. et medietas retro ipsum sit b. tunc quia luna vi/detur a sorte et luna est b. et a: sequitur ꝙ a. et b. videtur a sor/te. et tamen pꝑter hoc non seq/tur copulatiua ꝙ a videatur a sorte: et b. videatur a sorte. cum alia eiꝰ ps sit fīā: ꝛ aī^s sit verū:

Quīto nō seqtur. sor^s ꝛ plato sūt societas. gᵒ sor^s ē societas ꝛ plato est societas. Sic gᵒ pꝫ ꝙ nō valet cōseqntia a ppōe de co pulato extrēo ad coplatiaꝫ gr̄a

forme. Deīde declarat̄ ꝙ nō dꝫ cōsequētia a ꝓpōne copulatiua ad ꝓpōnem de copulato extrēo Nam nō sequitur albū est semiscutū ⁊ nigrū ē semiscutū. gͦ album et nigrū sunt semiscutum ꝯ ñs est verū et cōsequēs falsū eo ꝙ albū et nigrū sūt integruꝫ scutū et non semiscutū pōitoꝙ illius scuti vna pars est alba et alia nigra. Scdo non seqͭtur duo sūt medietes qͣtuor et duo sunt medietes quatuor. gͦ duo et duo sūt medietes quatuor. qꝛ añs est verū et cōsequēs falsum eoꝙ duo et duo sūt quatuor et n medietes quatuor.

Ad sophisma

Dico ꝙ sophisma est verū 2m ꝙ prius ꝓbatur. Sꝫ q̄ꝫtū ad mod arguēdi dubitat̄ de subctō sophismatis. Vtrū solū ly duo vel hoc aggregatū duo et tria sit subiectū ꝯ d hoc dr ꝙ duplex ē sbctūꝫ qͦdā est locutiōis. aliū vo ꝓpōis Subiectū locutōis dicit̄ aggregatū ex oībus p̄cedentibꝫ copulā vbale̅ lꝫ q̄lꝫ ps illiꝰ aggretiect ps p̄dicati ꝓpōis. Sbctūꝫ aūt ꝓpōis dicitur ꝙ nec ipsū nec aliqua pars eiꝰ se tenet a parte p̄dicati· sit tn̄ est subiectū ꝓpōis sicut hic hō bestiā est vidēs. vnde subiectū locutōis potest dici ly hō bestiā. et tn̄ videtur ꝙ ly bestiam non est pars subiecti propositōis: sꝫ oīno se tenet a parte p̄dicati. Quod pꝫ resoluēdo propōnem. resoluitur enī sic. homo est vidēs bestiā. hoc idē patet de ista. oīs homo vel asinꝰ currit. cuius subiectū locutōnis potest esse homo vel asinus. ex quo precedit copulā in locutōne. sed tn̄ hoc aggregatū non pt eē sbctūꝫ ꝓpōis. sꝫ solū ly hō eo ꝙ sinlis eiꝰ non pot assignari sicut priꝰ dicebatur. et ideo solemꝰ dicē ꝙ solm ly hō est subiectū ꝓpōis: et ly asinus sit pars p̄dicati. et ꝙ non ē incōueniēs sbctūꝫ locutiōis esse partē p̄dicati. hoc pꝫ de ista cuiuslꝫ hōis asinus currit. in qua etiā sbctūm locutiōis pt dici hominis asinꝰ: et solū ly hō ē subiectum et ly asinꝰ est pars p̄dicati Sꝫ si hoc totū hōis asinꝰ eēt subiectū ꝓpōis tūc etiā nō posset singularꝭ eiꝰ assignari sicut prius dicebatur. et ideo oꝫ dicere ꝙ ly asinꝰ est pars p̄dicati. et ista patēt resoluēdo p̄dictas propōes. Vn̄ pria resoluitur. oīs hō ē qui vel asinus currit. 2a resoluit̄ sic. cuiuslꝫ hoīs est asinꝰ currens vel sic. quilꝫ homo est cuiꝰ asinꝰ currit. Tūc ad propositum pot dici ꝙ ī sophismate sbctūꝫ locutōis pt dici hoc aggregatū duo et tria: et sbctūm propōis est solum ly duo. Et scdm hoc sophisma sic debet resolui. oīa duo sūt que et tria sunt quinqꝫ a et b sunt duo: ergo a et b sunt que ⁊ tria sunt quinqꝫ. Vn̄ de predicatum propositionis posset dici hoc aggregatum duo et tria. sicut subiectum locutionis propter hoc ꝙ nō obstabit quin singlāres eiꝰ possumus assignare. Vnde dico ꝙ eius singularis est ista. duo ⁊ tria sunt quinqꝫ: dico etiā ꝙ subiectum istius propositōis nō est aptum natū supponere ꝓ pluribus vniuoce. sꝫ qꝛ non est sic de subiecto istiꝰ. iste hō et asinꝰ currunt. et silr de sbctō istiꝰ. istiꝰ hominis asinus currit. Si t̄ ꝉa aggregata dicimꝰ esse subiectū

propdis:ido aliter posset dici hic et ibi. et scdm h^o sic arguēdū est. oia duo et tria sūt qnqz. a.b.c.d. sūt duo et tria: g^o a.b.c.d. sūt qnqz. Sed ē sciēdū q si dicat^r prīo scz q sb^m ppōnis est solū ly duo et residuū se tenet a pte pdicati tūc sophisma est cōcedendū. Nā designat tūc q de quocūqz ē vificabile ly duo: q de ipso est vificabile q ipsa et tria sunt quiqz. Si dicat^r 2^oo: pōt dici q soph^ma ē falsū. qa tūc significat q de quocūqz vificat^r ly duo et tria q de eodē vificat^r ly quiqz. mō hoc est falsū. Sed qa pria ratio videtur clarissime placuisse: nichilominus si placet sustinere q sophisma est verū siue hoc aggregatū duo et tria sit sb^cm: vel ly duo solū: tunc rñdetur ad primā rationem qñ dicit^r a.b.c.d. sūt a.b. et b.c.d. negat^r. Ratio huius est. qa ex quo copula copulat inter diuersa scdm cōmunē modū loquendi. tunc per illā denotatur q a.b.c.d. sunt a.b. et aliud a primo b. et c.d. et hoc est falsum. Ad scdam nego istā cōseqntiā. duo et tria sūt quiqz. g^o duo sūt quiqz et tria sūt qnqz. qa nō valet consequētia de forma a ppōne de copulato extremo: ad propōnē copulatiuā sicut prius dictum est. Et hec de hoc sophismate.

Sophisma xvii.

Omnis homo et duo homines sunt tres homines.

Improbat^r sophisma

sic. Ois hō et duo hoies sūt tres hoies. sz sortes et plō sūt hō et duo hoies: g^o sor^s et plō sūt tres hoi^s Discursus videt^r eē bon^9 et 2° est falsa ergo aliqua pmissarū et^m 2^a g^o a^a q est sophisma. q 2^a sit vera probat^r qz sortes et plato sūt sortes. et sortes et plato. sed sortes et sortes et plato sunt tres hoies. g^o sortes et plato sūt hō et duo homines qd erat pbandū

In oppōitū arguitur

Sortes et duo hoies sunt tres homines et plō et duo hoies sūt tres hoies et nō ē aliquis hō qui ipe et duo hoies sint tres hoies ergo omnis hō et duo hoies sūt tres homines.

Ad sophisma respon

detur q ipz ē verū. Ad rōes in contrariū Ad primā negat^r discursus eo q plus pdicat^r i minore q distribuebat^r i maiore. tñ discursus valeret si^c argueret^r. ois hō et duo hoies sunt tres homines sortes ē hō g^o sor^s et duo hoies sūt tres hoies. Tūc ei tantum precise pdicaret^r i minore sicut distribuebat^r i maiore. Aliter pōt dici negando 2^am scz sortes et plato sūt homo et duo hoies. et qñ dr̄ sortes et plato sūt sortes et sortes et plato: illa ē negāda. ppt quod ad veritatē illius oporteretz q sortes et plato essent sortes et vnus alius a primo sorte et platone modo hoc est falsum. et istd dicebat^r in illo sophismate duo et tria sunt quinqz.

Sophisma xviii.

est istud. Omnis hō et ali^9 hō sūt

Probatur sophisma

Sor^s et ali^9 hō sūt et plō et ali^9 hō sūt et de singul^s g^o ois hō et ali^9 hō sunt. Secū^oc ar^r. Cōtradictoriū sophis^s est fl̄m g^o sophisma

est ver̄ 9[a] tz.a[s] pbatur.nā con/tradictoriū sophismatis ē aliqs hō nō est qui ꝗ alius homo sunt ꝗ hoc est falsum.

Improbat sophisma

ols hō ꝗ alius hō sūt g[o] ols hō ē ꝗ alius hō ē.consequē[a] ē nota et flitas añ[tis] probaṫ.nā ex quo i 2[a] pte ꝯñtꝭ si hō suppoit deṫiate signeṫ g[o] ille hō ꝗ sit sor[s] tūc ar[r] Ols homo ē ꝗ sor[s] alius homo est modo hoc ē falsū po[to] ꝙ non sit nisi vnus hō scz sor[s]. Tūc ad sophisma rñdeo ꝙ ē ver̄ sic[t] pro bauerūt due prime rōes Nā sen sus sophismatis ē.ols hō ē qui ꝗ ali[9] hō sūt.ꝗ secundū h[o] ppō dēt dici ppō de copulato p̄dicato.h[o] tñ bene stat ꝙ p̄t dici de copula to subiecto scz de sb[c]o locutōnis ꝗ nō propositionis.

Ad rationes

Ad primā dr̄ negādo consequē tiā.nā a ppōe de copulato extre ma ad copulatiuā nō valet ꝯña grā forme sicut prius dicebaṫ i isto sophi[te] duo ꝗ tria sūt quiqz. Sz diceres.est ne h[c] copulatiua vera.ols hō est ꝗ alius hō ē. Et videṫ ꝙ[c].nā sor[s] ē ꝗ alius hō est qz plato ꝗ plato ē ꝗ alius homo ē qz cicero ē ꝗ[ctis] ergo ppositum

Ad h[c] respōdeo ꝗ dico ꝙ copu latiua ē fl̄a sicut probaṫ iductiē Fal'itas ꝯñtis pbaṫ p ar[tuz] fa/ctū i oppositū.Sz qñ dr̄ sor[s] ē et alius hō ē g[o] ꝗc.negāda ē ꝯ[a] ex eo ꝙ ar[r] a plurib[9]deṫiate suppo nētib[9] ad vnā illar̄ ꝗ[c] cōmittiṫ fallacia fi[c] dictōis.ꝗ ecce sic[t] hic aliquis homo ē iste homo ꝗc[tis]. g[o] aliquis homo est omnis hō. Vnde i sb[c]is singularis sunt plu res suppo[tes] determinate.i con sequente vero ē vnus scz subie/ctum consequentis.sic etiaz est hic cū dr̄.sortes est ꝗ alius homo est ꝗ plato est ꝗ alius homo ē g[o] ols homo est ꝗ alius homo est qz i partibus antecedentis sūt plu res supponentes determinate hui[9] termini homo qz eiusdē ter mini homo ex quo in ātecedēte dictus ṫminus pluries sumiṫ[r] in consequēte vo so[m] vna supposi/tione determinata solū accipiṫ semel.ꝗ hoc ē qd cōsueuerūt an tiqui dicētes ꝙ qñ arguiṫ a plu ribus determinatis respectu p tiū multitudīs ad v[m] deṫiatuz t[ll] totius multitudīs committi tur fallacia fi[c] dictionis. Alit pōt dici negādo cōsequētiā.ꝗ qñ d[r] iste homo ē ꝗ alius homo est ꝗ iste hō est ꝗ alius homo est ꝗ sic de singulis g[o] ōnis homo ē ꝗ ali us hō est. ē ppter istā ratōneȝ qa a[cē] ppō ppo[ca] q̄ nō ē singularꝭ eo ꝙ ppo[ca] nul'i[9] dr̄ eē q̄titatis

Nunc in ista pte di/

denda sunt sophismata i quib[9] hoc sicathegoreuma ols ꝉ aliqd sibi equiualēs addiṫ ṫmino com plexo coniunctione conditiona li interposita.de quorū numero p̄poneṫ istud sophi[a].

Sophisma.xix

est istud.omne falsum si est im/possibile nō est verum.

Impbatur sophisma

Omne falsum si est impossibi/le non est verum.sed deum esse ē falsum si est impossibile ergo de um esse non est verum. quod ta men est falsum.

Probatur sophisma.

hoc falsuz si est impossibile non est verū ꝗ hoc falsum si est īpossibile nō est vex. ꝗcius gº omne falsum si est impossibile nō est vex. Secundoc. Omne fl'm ē qd si ē impossibile nō ē verū gº ōne fl'z si ē impossibile nō est verum. gª tz q: idē significat aᵉ ꝗ 9ᵉ. aᵉ notum est de se 3ºc arᶠ. Cōtra dictorū sophismatis ē fl'm ergo sophisma est verū. cōsequētia tz et aᵉ pbatur. nā si contradictoriū eius assignet illud et aliqd falsum si ē īpossibile nō ē veruz sive aliquod fl'z nō est qd si ē impossibile nō est vex. modo stat ꝙ vtrūqz ē falsum Iuxta hº sophisma ponēda sūt prio aliqua valētia ad sequētia. deide rñdē dū est ad sophisma

Quantuz ad primū

est sciendū ꝙ ista cōiunctō si aliquando cōiungit inter propōes aliquando vero inter termiōs Exemplum primi. vt aīal currit si hō cᵗ. exᵐ 2ⁱ. vt sorᵉ currᵗ si nō quiescit 1º notādū est ꝙ qñ cōiungit int ppōes causat propōem ypotheticaz cōditōnalem cuius vna cathᵉᶜᵃ dicitur aᵉ scz illa cui īmediate illa cōiūctō si prepōitur. ꝗ alia dr̄ 9ñs sicut hic aīal cᵗ si hō cᵗ. li si hō cᵗ dicit añs Et qñ cōiungit int termiōs tūc nō dicitur ppō ypothetica imo causat ppōez cathᵉᶜᵃz de copulato exᵉmo Terᵒ notāᵐ ē q̄d reqrit ad vitatē 9ditionalꝯ. de hº aliq̄ dicūt ꝙ ad viᵗᵉz 9ditionalis reqriʳ ꝙ aᵉ non sit verum nisi consequens sit verum. et hoc non valet. nā hec conditionalis est vera si homo currit homo est aīal. et tamen añs pot esse vx̄ 9ñte nō existēte in rerū natura Pñ si formaret añs absqz hoc ꝙ formaretur cōseqns. ꝗ esset ita sicut significat antecedēs. tunc antecedēs esset verum cōseqnte non existente. Alii dicunt sic. ꝙ ad veritatem conditionalis reqritur ꝙ añs non sit verum si 9ñs non possit esse verum si formatur. Sz adhuc non valet Nam ista est cōditionalis vera si omnis ppositio est affirmatiua nulla ppō est negatiua. ꝗ tñ añs potest esse verum non obstante ꝙ consequens non possit esse verum quando formaretur. Qd antecedēs possit esse verum clarum est. Nā pōito ꝙ non eēnt in mundo nisi propōes affirmatiue tunc si hec formaretur. omnis ppō est affirmatiua. ipa eēt vx̄a Sz ꝙ impossibile sit ipsam esse veram nulla propō est negatiua pz quia si possibile ē istā eē verā vel esset vera qñ est vel qñ nō ē non potest dici secūdū. q: ad hoc ꝙ ppō sit vera ad minꝯ reqritur ipsam esse. Non potest dici primum. q: qñcūqz ista ppō ē. nulla ppō est negatiua. tūc ppō negatiua est ex quo ipsa est negatiua sicut pz ītuēti. sz qñcūqz aliqua ppositio est negatiua tūc aliter est q̄ significat hec ppō nulla ppositio ē negatiua. ꝗ p 9ñs dicta ppō ē negāda et fl'a. gº qñcūqz hec ppō est nulla ppō ē negatiua ipsa est fl'ā et hoc est sicut dixerūt antiqui logici. et bene q: dicte ppōis actꝯ exercitꝯ repugnat actui signato. idest esse et existē dicte propositōnis repugnat sic esse: sicut per ipam significatur

Ex hoc seqtur φ ipossibile ē hāc esse verā nlla ppō est neḡa .Sed diceret aliqs si ipossibile eēt istā eē vā tūc ita eēt φ ista eēt ipossibilis cū ista sit cōseqns ad istaȝ oīs ppō ē affirmatia q̄ ē possibilis seqtur φ ex possibili seqretur ipossibile.qd est flm. Rn̄deo negādo istā cōseqntiā talē ppōem ipossible est eē verā. gͦ ipsa est ipossibilis. Vn̄ dico φ multe propōes sūt possibiles quas tn̄ ipossible est eas eē veras.sicut pȝ de ista ppō e scripta in papiro ista papir⁹ nō est. demōstrādo per si ista papirū in qua scripta ē.illa est possiblis ꝛ tn̄ ipossibile est ipsā eē verā eo φ q̄diu ista durat papir⁹ est i qua scripta est.quaȝ papirum ista significat non esse ergo q̄diu ista est ipsa est falsa . quando autem descripta non ē ipsa nec est vera nec falsa. Qd autem dicta propō sit possibilis pȝ. qꝛ vl ē possibilis vl nō possibilis: si ē possiblis habet ppōitū:si nō possibilis tūc ei⁹ cōtradictoª ē necessaria. scȝ ista ista papir⁹ est.mō hoc est falsum. patet gͦ aliquā propōneȝ esse possibile q̄ ipossibile ē esse veram. Ex hoc sequitur φ propt hoc ppō nō dē ipossibilis.qꝛqn̄cūqȝ ipa formať ipsa est falsa Nam tunc ista eēt ipossibilis nulla ppō ē negatia et similiter ista. papirus nō est sȝ hoc est flm̄.qꝛ cōtradictoꝛ eaꝝ essēt necessarieSȝ cōseqnª pbať Nam qn̄cūqȝ ille propositiones formantur ille sunt false .

Iuxta hoc etiā infero φ propositio nondicit necessaria eoφ qn̄cunqȝ formatur ipsa estvera Nā tūc ista eȝ necessaria aˡqua ppō est affirmatiua, sȝ hoc ē flȝ qꝛ tūc ei⁹ ↄtradictoª eēt ipossibilis. ↄn̄a tȝ. qꝛ qn̄cūqȝ ista propō formať aliqua ppō ē affirmaᵗᵃ tūc aliqua ppō affirᵗᵃ ē. gͦ qn̄cūqȝ dicta ppō formať ipā ē vā Sit gª dicēdū φ ppō dicit possibilis exqͦ qualitcūqȝ per ipsā ē significabile sn̄ noua ei⁹ ipōne ͨ etiā ē possibile.ꝛ qualřcūqȝ p ei⁹ cōtradictoriā ē significabile sic eē nō ē possiblē. Sȝ ppō dicitur ipossiblis eo φ qualřcūqȝ p ipaȝ est significabile sic eē ē ipossible vel qualřcūqȝ p ei⁹ cōtadictoªᵐ ē significable sic necesse est esse. Sȝ ppō dicit necessaª eoφ qualřcūqȝ p eā est significable sic eē est necessariū. vel qualitercūqȝ p e⁹ cōtradictoriā ē significable sic esse ē ipossible. Dicendūȝ est aliť φ ad veritatē cōditionalis reqriť φ ita ē sicut significable est p antecedēs:necesse ē sic esse sicut significať p cōseqns itelligēdo sn̄ noua ipōe terminorum Ex hoc seᵘlld qd coīter solȝdicit scilicet φ omnis conditionalis vera ē necessaria.Ista sūt dicta in generali q̄tum ad istam coniunctionem si.

Respondetur ad sophisma.

Vn̄ ex his que dicta sīt pȝ φ sophisma nō est propositio cōdicionalis sed cathegorica de copulato extremo. Sed dubium est de ipso subiecto . ꝛ per cōseqns an solum ly falsū distribuatur . vel hoc aggregatum falsum si est impossibile. Ad qd respondeo si loquať de sbctō locutionis tūc hoc aggregatuȝ falsū si est impossibile est subiectū . Si autem loquatur de subiecto propositiōis tūc solū ly

falsū est sbctūm et residuū se tz a parte pdicati. ita q 1m hoc so/phisma sic resoluit. falsū est a'd quod si ē ipossibilē non est verū et 2m hoc dico q in sophismate solum sp falsum distribueretur et est sophisma verū. Nā signi/ficat q de quocūqz ē vificabile sp fm de eodē ē vificablē sp aliquod si est ipossible nō est verū Et 1m hoc respondeo ad rōnem pbantē cōtradictom. Cū arguitur sic Oē falsū si est ipossiblē nō est verū deū esse ꝛc. negatr discursus. eo q plus pdicatur in dōe ꝙ erat sbctūm in aōe. et ideo dz sic argui. oē falsum si est ipossibile: nō est verū deū esse est fsm: gº deū esse si est ipossibile nō est verū et tūc dōi est falsa

Sophisma .xx.

Est istud Omne aial si ē sortes differt a platone Primo im probatur. Omne animal si est sortes differt a platone: chymera est aial si ē sortes: gº chymera differt a platone. cōclusio est affirmatiua: cum subiectū pro nullo supponat sequit q est fsā ex alio. quia si chymera differt a platone: tūc differentia ē iter chymerā et platonem. sed hoc ē falsum. quia differētia est inter entia et non iter ens et non ēs.

Secūdo sic. Omne animal si est sortes differt a platōe plato est animal si est sortes. gº plato differt a platone consequens est fsm qꝛ nichil differt a seipso

Probatur sophisma.

Hoc animal si est sortes differt a platone. et illud si ē sortes differt a platone. ꝛ sic de aliis gº omne aial si est sortes differt a platone.

Respondetur ad so/

phisma q ipsū est verū. Et pro solutione rōm dico sicut i sophismate pcedēti q sbom pōt esse hº aggregatū aial si est sorꝰ. loquē do de subcto locutionis. tm loquēdo de subcto ppōnis ꝛ distributionis som sp aial est sōcm. ꝛ scdz hº sic resoluit sophisma. de aial est aliqd qd si ē sorꝰ differt a plōne. ita q hoc sophisma sicut pceꝰ sit de pdicato cōditionato. licet bene fiet q pōt dici de sbcto locutōis

Ad rationes

Ad primā negat discursus eo q plus pdicat in dōn ꝙ subiciebat in aōn. Et ido q bene vellet arguē: oz c arguē. omne aial si ē sortes differt a plōne. chimera ē aial: gº chimera si ē sortes differt a plōne. Contra hoc qd dictū est q chimera nō differt a platone argr. gº chimera ē plato. Scdo c argr. chimera nō ē plato: gº chimera differt a platone. gª videt tenē eo q differt ꝛ nō idem eqpolent. Ad ista dicendū est Ad primū cōceditur gº chimera ꝛc nega' gnª. Vnde ad hoc q dicta cōseqnª valeat: reqrit cōstātia subiecti. ꝛ ido bene cōcederē istā cōseqntiā. nō differt a platone ꝛ chimera est et plato est: gº chimera est plato. et tūc scda pars añtis scilz chira est: ē negāda. Ad scdam cuz argr. chimera nō ē plato gº nō differt a plōne: neꝛ cōseqnª. licet bene sequat chimera nō ē plato. ꝛ chimera ē ꝛ plato ē: gº chira dfet a plōe. Sz tūc 1ª pˢ añtis essz

falsa. Dicit^9 qn̄ dē differt ꝛ non idē equipollēt: cōcet^r. ꝛ id bene cōcet^r ista cōseq̄n^a. chimera est nō idē plōni g^o differt a plōne. sz neg^t an̄s. nō tn̄ ꝑpt hoc valz ista ꝯn̄^a chimera nō est idē plōni: g^o chimera differt a plōne. Et rō huius est. q2 istud v̄bū differt icludit istā negatōez nō īst^te ꝛ nō ne^lle. Ad scdam rōnē pn̄cipalē ne^r discursus. ꝑpt cām dictā i solutōe prie rōnis. Similr̄ pn̄t ꝓbari ꝛ improbari ꝛ etiā solui ista sophis^ta oīs hō si est asin^9 est aīal irrōnale. omne aīal si est risibile est hō. et sic de multis aliis.

Nunc in hac pte

vident̄ da sunt sophismata i quibus hoc sincathegoreuma oīs additur termino complexo vel sibi equalens hoc relatio qui interposito. De quorū numero sit istud sophisma sequens.

Sophisma xxi.

Omnis homo qui est albus c^t. posito ꝙ sint aliqui homines albi ꝛ aliqui nigri. ꝛ ꝙ omnis homo qui est albus currat. ꝛ null^9 homo niger currat.

Improbat^r sophisma

Omnis hō qui est alb^9 c^t. g^o oīs homo currit qui est albus. cōsequēs est falsū. g^o ꝛ an̄s. Cōseq̄ntia ꝓbatur. nā nō videt̄ esse differētia iter dictas ꝑpōnes. Falsitas cōseq̄ntis ꝓbat. Nam seq̄tur omnis homo currit qui est albus. omnis homo niger ē homo: g^o oīs homo niger currit q̄ est albus. Discursus videtur esse bonus. et cōclusio est falsa vt notū est de se. ꝛ nd8^oi g^o a^oi que erat sophisma 2° sic arguitur. oīs homo currit qui est alb^9. g^o oīs hō currit. et oīs hō est albus ꝯn̄s est fl̄m per casū g^o et an̄s. Probat^r ꝯn̄a eo ꝙ relatiuū idez stat ꝑ oībus ꝑ quib^9 suppōit suum an̄s. g^o cū an̄s sit iste tmi^9 hō qui supponit ꝑ oī hoīe equo distribuitur sequit̄ ꝙ illud relatiuū qui etiā suppoīt ꝑ oī homie

3° sic arguit̄. oīs homo qui ē albus currit. oīs homo niger ē homo. ergo oīs homo niger qui est albus currit. discursus videtur esse bonus. quia in primo^o prime figure arguitur et cōclu^o est fl̄a. Quarto sic a^r. oīs hō qui est albus currit. g^o iste hō q̄ est albus currit. demōstrādo hominē nigrū. ꝯn̄s ē falsum g^o et an̄s. fl̄itas ꝯn̄tis ꝓbatur. ꝯn̄a videtur tenere eo ꝙ arguitur a termino stante confuse ꝛ distributiue ad eius singulares. vel tenet a propositione vniuersali ad eius singulares. 5to sic a^r omnis homo qui est alb^9 currit omnis homo niger qui est alb^9 est homo qui est albus. ergo omnis homo niger currit. cōclusio est falsa. et discursus videt̄ esse bonus. g^o aliqua ꝑmissarū ꝛ nō v^oi g^o a^oi que erat sophisma.

Probatur ꝙ minor non sit falsa q̄a contradictoria sua est falsa. ergo ipsa est vera. Nam cōtradicto^m v^oris ē aliq̄s hō niger q̄ ē alb^9 nō ē hō q̄ ē alb^9. sed hoc ē fl̄m q2 equalet isti copu^le aliquis homo niger est albus ꝛ ille non est homo qui est albus et ista est fl̄a. In oppositum probatur sic sophisma. omīs hō albus currit. g^o oīs hō q̄ est alb^9

currit. qña tz qz iste teri⁹ hō alb⁹ et hō qui est alb⁹ cōuertūtur Et añs pz per casū 2º sic Ois hō alb⁹ currit: sz ois hō qui est alb⁹ est hō alb⁹: gº ois hō qui est alb⁹ currit. discurs⁹ vider eē bon⁹. qz est in p̄io⁹ p̄ie figure. et a^oi est va per casū. et d^oi de se est nota

Ad istud sophisma āliqui sophiste cōsueuerūt respōdē φ ipm est mltiplex 2^m cōpositionē et diuisionē In sēsu diuiso dixerūt sophisma esse fūm. et vt sic sēsus e⁹ esset. φ ois hō currit q̄ est albus et sic ipsū dixerūt copulatiuam iplicitam equiualētē isti. ois hō currit et ille est albus. et sic distributio caderet solū super istū terminū homo. et distribueret vniuersaliter istum terminum homo pro quolibet homine.

In sensu autem cōposito illud totū homo qui est alb⁹ distribuit et sic sophisma ē verū. et vz istā omnis homo alb⁹ currit q̄ ē va per casū. Alteri⁹ dicūt φ sophisma in sensu diuiso non hz sigulares cū sit ppō ypotethyca a mlte singlāres p̄ie ptis sūt fle Nā demōstrādo hoiez nigrū. hec ē flā. iste hō currit In sēsu aūt cōpōito nō seqtur. ois hō qui ē alb⁹ currit. gº ois hō currit et ille est alb⁹: sz cōmittit̄ fala^a cōñtl. qz bñ se^r ecōtra. et nō sic Sz cōtra hoc aliqs argueret pbādo istā cōñam eē bonam. ois hō alb⁹ currit. gº ois hō currit. qz siglares añtis iferūt siglares cōñtis. seqtur ei iste hō alb⁹ currit. gº iste hō currit a sic de a^{lis}. gº vlis ifert vlem. Rñdetur negādo cōñaz. sz bñ seqtur ols siglares cōñtis iferūt ab oi⁹ siglaribz añtis. gº añs ifert cōñe sz sic nō ē in pposito. Nā plures sūt siglares cōñtis φ añtis p plib⁹ ei fit distribu° i ista. ois hō currit φ i ista. ois hō alb⁹ c^t. Et ideo aliqua ē siglaris h⁹ ois hō currit. q̄ nō ifert ab alia sin^ri illi⁹ ois hō alb⁹ currit. Vlis gº nō ifert vlem nisi qlz siglaris cōñtis iferat ex siglarib⁹ añtis. Alr pot rñderi ad sophisma sīt tli distictōe. et qz iste teri⁹ hō restrigitur p ly qui ē alb⁹. ideo añφ rñdeam⁹ ad sophisma a^a sūt notāda Et p̄io φ restrictio ē coartatio alicui⁹ teri ꝯis ad stādū p aliq̄b⁹ suis sigñl^{is} a nō p oibus ppter additōez restrigentē ipm nō obstāte φ p̄pōitur signū vle affirmatiuū. Ex quo seqtur φ nūφ aliqs t⁹ pot restrigē aliuz nisi sit vere p̄dicabilis de aliqbz sub terio restrigibli cōtentl a de aliquib⁹ non. Vn̄ qz aliqs hō est albus et alius non. sicut ponit casus. ideo iste termin⁹ alb⁹ pt restrigere istum terminū homo di^{do} ois hō alb⁹ vel di^{do} ois hō q̄ est alb⁹. sz si ois hō esset alb⁹ tūc iste termin⁹ alb⁹ nō restrigeret istū teriz homo sibi additū ppt hoc φ i ista ois homo alb⁹ currit si homo supponeret pro tot pro q^ot suppōit in ista. ois hō currit

Sciēdū est φ aliqñ est simul restrictio et iplicatio. et alñ iplicatio sñ restrictiōe. Ex^m p̄imi sicut hic. ois homo qui ē albus currit. ē siml' restrictio et iplica° vñ in ea iste teri⁹ hō restrigitur a cū hoc iplicatur φ aliqs hō sit albus. Ex^m secūdi. ois homo q̄ est aīal currit. ibi ei est iplicatio Implicat̄ enī omnem hominē esse aīal. et nō restrigitur. qz iste teri⁹ aīal ē vificabilis de oi cōtēto sub isto tio hō. a pptea ipedit

restrictionem per regulā datā
Itē sciendū est ꝙ aliqñ est ipli
catio fl'a. aliqñ vera. Exemplū
primi sicut oīs homo qui ē asin⁹
est aīal. Exēpluȝ 2ⁱ vt hic. oīs
homo qui ē risibilis ē aīal. Itē
sciendū est ꝙ ī oī ꝑpōe affirma
tiua vera in qua ē implicatō a
pte subiecti oȝ ꝙ hoc v̄bū ē secū
dum adiacēs sit v̄ificabile de i-
pli^{to} ⁊ tñ hoc nō oȝ ī ꝑpōe nega
tiua v̄a in qua ē iplica^{o} ꝯsilis.
Verbi grā ad v̄itatē istius. ōnis
hō qui est albus c^{t} re^{r} hāc eē ve
rā oīs hō albus ē. seu istā oīs hō
albus est ens. Ex^{m} 2ⁱ ad verita
tē istius. oīs hō qui ē albus non
currit: oȝ hanc eē verā oīs homo
albus ē. Vnde po^{to} ꝙ nullus hō
eēt albus adhuc h^{c} pōt eē vera
oīs hō qui ē albus nō c^{t} Et ratō
huius ē. Nā ad veritatē negati
ue nō requirit^{r} eius sb^{c}m ꝓ aliq^{a}
supponere qd̄ tñ req̄rit^{r} ad veri-
tatē affirmatiue Itē sciendū
ē ꝙ hoc relatiuū qui aliqñ ēfert
⁊ nō restringit. aliqñ aūt sil' ēfert
⁊ iuuat ad restringenduȝ. Ex^{m}
vt oīs homo currit qui ē albus
tūc li q̇ exponit^{r} per li ⁊ et i^{e} Vn
de seq̄t^{r} oīs hō currit q̇ est albus
g^{o} oīs hō currit ⁊ ille ē alb⁹. Ex
emplū 2ⁱ. vt oīs hō q̇ est alb⁹ cur-
rit. Nā iste ēminus alb⁹ cū li qui
restringit istū ēminū hō ad sup
ponēdū solū ꝓ hōibus albis. ⁊ cū
hoc li qui refert suū añs. Itē
sciēd ē ꝙ qñ alicui ēio restricto
ꝓponit^{r} sig^{m} v̄le distribuit aggre
gatū ex restringibili ⁊ restringē
te. ⁊ secundū h^{o} in ista ꝑpōe ōnis
hō q̇ est albus c^{t} nō solū li hō di-
stribuit^{r} sed hoc totū hō q̇ ē alb⁹.
Ista sūt general'r dicta secūdū
restrictōem ⁊ ampliatōem q̄ va
lebunt pro sequentib⁹ Respō
detur ad sophisma ꝙ ipm̄ ē ver̄
sicut probāt due rōes facte ante
oppositum.

Ad rationes

Ad primā qñ ī ē oīs hō ⁊c. nega
tur ꝯ^{a}. vn̄ iste ꝑpōes multū dif-
ferūt ex quo ī prima li q̇ refert ⁊
cū hoc iuuat ad restrictōem isti
us ēmini hō. ⁊ ī secūda li q̇ ēfert
⁊ nō restringit nec ī ea iste ēmi⁹
homo restringit^{r} sicut restringit^{r}
ī ista oīs homo q̇ ē albus currit
  Ad secundā negat^{r} ꝯ^{a} ⁊ pro
responsione eius dico ꝙ q̄uis ī
ista oīs homo qui ē albus curr^{t}
li q̇ referat i^{m} terminū hō nō tñ
quo ad oīa suppo^{ta} sua. sȝ soluȝ
ad hōies albos ex quo iste ēmi⁹
homo nō stat nisi pro hōibus al-
bis propt^{r} restrictōem istius ter-
mini albus Ad 3^{am} negatur
discursus eo ꝙ ar^{r} in pri^{a} s^{a} et
ñ totl'e sb^{c}ȝ distribu^{m} a^{ous} ꝓdicat^{r}
ī minori. qr nō ꝓdicat^{r} solū li hō ⁊
deberet ꝓdicari hoc totū homo
q̇ est albus. Vnde discursus iste
vn̄ eēt bon⁹. oīs homo qui ē al-
bus c^{t} hō niger ē homo q̇ ē alb⁹.
g^{o} hō niger c^{t} ⁊ tūc v^{oi} eēt fl'a.
  Ad quartā nega^{r} ꝯ^{a}. ⁊ cū ꝓ
batur dico ꝙ q̄uis iste ēminus
homo stet confuse et distributi-
ue tñ nō ē ꝓ omnibus homini-
bus sȝ solū pro hōibus albis pro
q̇b⁹ restringit^{r} stare. nec sp̄ opor-
tet valē consequētiā qua ar^{r} ab
v̄li ad sin^{re}ȝ nisi argueret^{r} ab v̄li
ad suā singularē sȝ sic non ē hic
cum ar^{r} oīs homo albus c^{t} er-
go iste homo albus currit demō
strando hōiem nigrū: propt^{r} hoc
ꝙ illa propositio sin^{ris} eēt s^{ris}
sophi^{tis} oporteret sb^{c}m sophis-

malis est verificabile de subiecto illius sin^{ris} sz hoc est falsum nam si demonstraret homo niger ista esset falsa iste hō qui est albus c^t ppt falsam implicationem. Ad quintam negatur hoc q̄ quī dr̄ cōtradictorium conclusionis est aliquis hō niger q̄ est albus non est homo qui est albus. conceditur. q̄ ulterius dico q̄ est vera. et ulterius negatur 2^a. g^o aliquis homo niger est albus q̄ ille nō est hō. qui est albus. propter hoc q̄ ista aliquis hō niger qui est albus nō est hō qui est albus est ne^{ua} ad quā nō se^r ista affirmatiua sicut patē pōt ex predictis.

Sophisma.xxii.

est istud oē ēs cuius quelz pars mouet: mouet. po^{to} q̄ aliqd ens moueatur secundū quālz ptē e^9 q̄ aliqd sim^{ter} quiescat

Improbat sophisma

Oē ens cu^9quelz pars mouet: mouet g^o oē ens mouet c^9 quelibet pars mouet. 9ñs ē falsum ergo q̄ añs. 9ª pbat qr non videtur differre añs q̄ 9ñs. flītas cō sequētis pz ar^{doc}. oē ens mouet c^9 9uelz ps mouet sz oē qescens ē ens g^o oē quiescēs mouet c^9 q̄libet pars mouet. discurs^9 ē bonus qr ī primo^o prime fi^c q̄ 9° ē falsa g^o aliqua premissaȝ non mior g^o a^{or} q̄ erat sophisma. Et confirmat. oē ens mouet c^9 q̄lz ps mouet nullū quiscēs mouet c^9 q̄lz pars mouetur g^o nullū q̄escēs ē ens. discursus ē bon^9 qr ī camestres q̄ conclu^o ē fl̄a ergo aliqua premissarum. et non v^{or} g^o a^{or} que erat sophisma Confirmat 1°. si oē ens mouet cuius q̄lz ps mouet g^o oē mouetur et cuiuslibet entis quelibet pars mouetur. consequēs est falsum qr est vna copulatiua cuius q̄lz pars ē falsa eo q̄ iste terminus ens supponit pro omni ente et hoc relatiuū cuius refert oē illud pro q^o supponit suū añs scz ens

Ter^{oc} omne ens cuiusq̄libz ps mouetur: mouet. celū ē ens cuius quelz pars mouet. g^o celū mouet. conclu^o est falsa qr si celū moueret h^o eēt motu loca li sed h^o non qr sēp ē ī eodē loco.

Probatur sophisma

Non ē aliquod ens cuius quelz pars moueat quin ipm mouet g^o oē ens cuius quelz pars mouetur: mouetur.

Ad istud sophisma

respondet q̄ iste due propositiones multū drūt. oē ens cu^9 q̄lz pars mouet: mouet. q̄ oē ēs mouet cuius quelz pars mouetur sb^cm añt 1^e ē solum si ens sicut etiā dicebatur ī sophismatib^9 p̄cedentibus illas ppositiōes multū differre oīs homo qui ē alb^9 c^t q̄ oīs homo c^t qui est alb^9. Nā sb^cm prime ē h^o totū homo qui est albus. sb^cm autem 1^e ē soluz si albus Tunc dico primo q̄ sophisma ē verū. pz per rationem factam. Ad pbationem sophismatis pz 1°. nam ei^9 contradictorium ē flm. Et p hoc patet responsio ad sophisma Dico 1° q̄ hec ē falsa oē ens mouet cui^9 quelz pars mouet sicut pbat in deduc^{oe} prime rationis. Nec sequit omne ens cuius q̄lz ps mouetur: mouetur. g^o omne ens mouetur cuius quelibet pars mouetur. q̄ per hoc soluitur pri

ma rō ꝯ d secūdā dr qn̄ celū ē
ens ꝛ tn̄ celū nō mouet. dico ꝙ
immo. ꝛ qn̄ dr hoc eēt motu loca
li concet. Et qn̄ dr continue mo
uetur ꝛ in eodē loco. Dico ꝙ ad
hoc ꝙ aliquid dicat moueri lo-
calit circulariter nō requirit ꝙ
ipm mutet locū sed sufficit ꝙ eꝰ
pars mutet locū. Sed dicēs im
mo ptes celi manēt in eodē lo-
co sicut ipm celū. pz hꝰ. nā capia
tur medietas motus celi eq̄no-
ctialis versus polū tūc claꝝ est
ꝙ illa manet continue i eodem
loco sicut ipmmet celū. hº idem
pz de aª medietᵉ celi accepta ab
equinoctiali versus aliū polum
ꝯ d istud respondetur ꝙⁿ ē du
bium quin oēs partes accepte
secūdū vnam distinctōnem ma
nent continue i eodē loco sict ipz
celū. Cū hoc tn̄ stat ꝙ discernē-
do celū secūdū partē illoº q̄libet
pars celi mutat locū. nā capien
do medietatē motus celi ꝑ ali-
quo qd̄ interpoi intē duos polos
scz intē duos arcus duoꝝ colluro
rū claꝝ ē ꝙ illa mutāt locū ꝛ cō
silr mō alie medietᵉˢ celi consilr
mō sumpte. sed istud tn̄ nō est ꝑ
sentis speculatōis.

Sophisma. xxiii.

est istud oīs propō copulatiua cꝰ
quelz pars est vera: est vera. istᵈ
sophisma silē ē omnino precedē
ti sophismati.

Impbatur sophisma

Omnis ꝑpō copulatiua cuius
quelibet pars est vera: est vera
gº omnis propō copulatiua est
ve ra cꝰ quelibet pars ē vera. ɔˢ
est falsum gº ꝛ añs. ɔª pbaʳ. naz
aˢ ꝛ ɔˢ nō videt differre. silˢ ɔn̄tē

pbat. oīs propō coᵘᵃ est vera cꝰ
q̄lz pars ē vera sed deꝰ ē ꝛ hō est
asinus est ꝑpō coᵘᵃ gª deus ē et
homo est asinus est copulatiua
cuius vtraqz pars est vᵃa. ɔº est
falsa gº aliqua p̄missarū ꝛ non
minor gº aᵒʳ. Confirmat oīs ꝑ-
pō coᵘᵃ ē vera cuius q̄lz pars ē
vera sed deꝰ est ꝛ hō est asinꝰ nō
est ꝑpō coᵘᵃ vᵃa cꝰ q̄lz pars ē vᵃa
gº deus est ꝛ hō est asinus. nō est
propō copulatiua. qd̄ tn̄ est fl'm.

In oppōitū arguitur

ꝑ inductōem i oībus ꝑpōibꝰ co-
pulatiuis quarū quelz pars est
vera. Dico ad sophisma ꝙ ipm
est verū. sed nego consequentiā.
cuius q̄lz pars est vera gº omis
copulatiua est vᵃa imo ista mul
tum differt a sophismate. vn̄ so
phisma significat ꝙ de quocūqz
est vᵃificabile hoc aggregatū ꝑ
pō copulatiua cꝰ q̄lz pars est ve
ra. de eodem est vᵃificabile li ve
rū. ꝛ hº est verū. sed ista ꝑpō oīs
copulatiua est vᵃa cuius q̄lz ps
est vᵃa significat ꝙ de quocunqz
est verificabile li ꝑpō copulatia
ꝙ de eodem est vᵃificabile li pro
pō copulatia cꝰ vtraqz ps est vᵃa
sz hoc est fl'm

Sophisma. xxiiii.

est istᵈ Oīs chimera q̄ ē mouet

Probatur sophisma.

Contradictoᵐ sophismatis ē fl'm
gº sophisma ē verū. tz ɔª. aˢ pba
tur nā contradictoᵐ sophiᵗⁱˢ est
aliq̄ chimera q̄ n̄ ē mouet sz iᵇˡ
ē fl'a q2 ē affirmatiua cꝰ sbᵉz pro
nullo suppoᵗ Cōfirmat. nā nl-
lum qᵈ mouer ē chimera q̄ nō ē
gº nª chimera q̄ n̄ ē mouetʳ ɔª

tz p ꝯuerſoēz.aᵉ notum ē de ſe
2ᵒᶜ arᵗ.oīs chimera q̄ cᵗ mouetᵗ
ꝛ aliqua chimera q̄ nō cᵗ mouet
ſi dicat primū habet ppoſitū. ſi
dicat 2ᵐ tūc ſeq̇tur ꝙ aliqua chi
mera cᵗ ꝛ iᵃ ñ mouet mō hᵒ ē fl̄z
qꝛ ē vᵃ copulatiua cꝰ vna ps eſt
fl̄a 3ᵒᶜ arᵗ.oīs chimera q̄ cᵗ eſt
chimera q̄ cᵗ gᵒ oīs chimera q̄ cᵗ
ē chimera q̄ mouet.tz ꝯña eo ꝙ
moueri ſeᵗ ad currē Et vltra ſe
q̇t oīs chimera q̄ cᵗ ē chimera q̄
mouet gᵒ oīs chimera q̄ cᵗ mo-
uet.primū añs pz eo ꝙ ī ipo eſt
p̄dicaᵒ de ſeipo ſz tl̄is ppō ē vıſſᵃ

Improbat ſophiſma

eſt vna ppō affirmatia cꝰ ſbᶜm
p nullo ſuppoᵗ gᵒ ē fl̄m.tz ꝯſe-
quentia.aᵉ pbaᵗ.nā ſbᶜz ſophiᵗᵉ
ē hᵒ toᵐ chimera q̄ cᵗ mō hᵒ toᵐ
p nᵒ ſuppoᵗ eo ꝙ nichil ē chime
ra que currat 2ᵒᶜ arᵗ.nā iſte eq̇
ualēt.oīs chimera q̄ cᵗ mouetur
oīs chimera currēs moueᵗ.qua
lit iſte oīs hō q̄ ē albꝰ cᵗ oīs hō al
bus currit.mō iſta ē fl̄a oīs chi-
mera currēs moueᵗ.eo ꝙ nulla
chimera currēs moueᵗ.gᵒ ſophi
ſma eo ꝙ equalz illi ē fl̄z videli
cet oīs chimera q̄ currit moueᵗ
3ᵒᶜ arᵗ.ꝯuertēs ſophiſmatꝭ eſt
falſū gᵒ ſophiſma ē fl̄m.ꝯña tz.
aᵉ pbat.nā ꝯuertēs ſophiſma-
tis ē aliq̇d qd̄ mouet ē chimēa q̄
cᵗ mō iſta ē fl̄a vt pz. Tūc re
ſpōdet ad ſophiſma ꝙ ipz ē fl̄m
Et ppt primā rōez ſciēᵐ ē ꝙ qñ
ī aliqua ppōe ponūt due copl'e
vl duo vba īcludēᵃ duas copl'as
quarū vna ē ps ſbᶜi ꝛ alia ē co-
pula principalis ppōis:tunc ad
hūdū ꝯtraditoᵐ eꝰ ſi tl̄is ppō ſit
affirmatia oz negatōnem poni
ad copulā principalem vl ad v-
bū in quo īcludit copula princi
palis talis ppōis ꝛ non ad co-
pulā nec ad vbū q̄ q̇dē eſt ps p-
pōis.ꝛ ſecūdū hᵒ contradictoria
iſtius ſophiſmatꝭ chimera q̄ cur
rit moueᵗ nō eſt iſta aliqua chi-
mera que nō cᵗ moueᵗ.ſz iſta ali
qua chimera que currit nō mo
ueᵗ.Vn̄ de iſtis duabus ppōibus
prima ē affirmatiua ꝛ alia ne-
gatiua.ꝛ ī prima negaᵒ nō ferᵗ
ad copulā pīcipalē ppōis ſz ad
vnā copulā que ē pars ſubiecti
Et ſcdm hoc ad rōes.

Ad rationes

Ad primā negaᵗ ꝙ ꝯtradicto-
riū ſophiſmatis ſit fl̄m.Et cum
dᵗ ꝯtradictoriū ſophiſmatis eſt
aliqua chimera que nō cᵗ moue
tur:negaᵗ eo ꝙ iſta ē affirmati-
ua ſicut prima ppt hoc ꝙ copl'a
principalis eꝰ nō eſt negatiua.
tñ iſta bñ ē negatia aliqua chi
mera q̄ nō cᵗ nō moueᵗ.vel iſta.
aliqua chimera q̄ currit nō mo
uetur.Vn̄ in vtraqꝫ copula pri
cipalis ſemp negaᵗ.Et dico gᵒ
ꝙ contradictoᵐ ſophiſᵗꝭ eſt.ali-
qua chimera que currit nō mo
uetur.ꝛ nᵒ iſta.chimera q̄ nō cur-
rit mouetur.ꝛ prima iſtarū eſt
veraqꝫ ē vna negatiua cꝰ ſbᶜm
pro nᵒ ſupponit Ad 2ᵃᵐ ꝯce-
ditur iſta aliqua chimera q̄ cᵗ ñ
mouetur.ꝛ qñ dicitur gᵒ aliqua
chimera currit ꝛ iᵃ nō mouetur
negatur ꝯᵃ ꝯtrō huius ē.qꝛ aᵉ eſt
vna ppō negatia a qua nō ſeq̇t
talis affirmatiua ſicut dicebat
priꝰ ī vno ſophiſmate Ad 3ᵃᵐ
negat iſta oīs chimēa q̄ currit ē
chimēa q̄ currit.et qñ dī.p̄dicat
id de ſeipo.admitto. Et qñ dici
tur vlterius talem eſſe veram

concedit suppõita ɋstantia terminorũ sꝫ hoc diffinit i ista. ois chimera que currit est chimera que currit. eo ꝙ in ista subiectũ pro nullo suppõit. Cõsimilr mõ soluerẽtur ista sophismata. adã qui erit nõ fuit. ãticrist⁹ qui fuit nõ erit. Cesar qui est alb⁹ gramatic⁹ music⁹ nõ legit. ꝛ cõsilia Unde tales ꝓpõnes sunt vere. nec sequitur adam qui erit nõ fuit. g° adã erit. Nec sequit ãtixp̃us qui fuit nõ erit. g° ãtixp̃us fuit Nec sequit. cesar qui ẽ alb⁹ musicus gramatic⁹ nõ legit. g° cesar est alb⁹ musicus gramatic⁹. Et ratio quare tales cõsequẽtie nõ valẽt. est qꝛ ãnced̃a sunt negatiua et cõsequẽtia sũt affirmatiua. mõ ppõ negatiua nõ ifert affirmatiuã sicꝫ affirmatiue ɋñe possent inferri negatiue.

Nunc in ista pte vi- deda sunt sophismata difficultatẽ habẽtia ex suppõne relatiui;

Sophisma.xxv

Est istud. Aial ẽ sortes ꝛ asin⁹ est illud. Probat sophisma p illã regulã Quod relatiuũ identitatis debꝫ suppone eodẽꝫ° quo suũ añs: et etiã p illo vel p illis p quo vel p quib⁹ suppõit suuꝫ añs. sꝫ i sophᵗᵉ si aial qd ẽ añs huius relatiui illd suppoit determinate siue idifferẽter p modũ disiũctionis pro suis suppositis g° ꝛ illud relatiuũ illd debꝫ supponere indifferent. p suppoitis aialis p modũ disiũctõis seu determinate. ꝛ ideo sicut hᶜ ẽ vᵃ aial ẽ sortes: ita ista videt eẽ vera asinus est illud. qꝛ nõ videt eẽ aᵈ asin⁹ est illud ꝙ. dicẽ asin⁹ ẽ aial Et ꝛᵐ hoc sophisma videt esse ꝓpositio copulatiua cuius quelibꝫ pars est vera. g° ꝛc.

In oppõitũ arguitur

aial est sortes et asin⁹ est illd. g° aial est sortes ꝛ asin⁹ illud aial quod est sortes. cõsequẽs est falsum g° et añs. cõsequẽtia tꝫ eo ꝙ illud relatiuũ illud restringiᵗ ad supponẽdũ pro illo pro quo añs verificat. idest p illo vel p illis p quo vel p quibꝫ suppoᵗᵒ vel supposit⁹ añcedẽtis p̃dicatũ verificat de subiectõ in illa ꝓpõe i qua ponit añs Si g° cũ illa animal est sortes si sortes verificet de aiali p sorte. sequit qd illd relatiuũ illd refert hᵒ añs aial. ꝛ refert ipsũ solũ pro aiali quod ẽ sortes Sꝫ p respõsione ad sophisma ꝛ quibusdã aliis supponẽda sunt aliqua.

Unde primo est sup- ponẽdũ qdã ɋtalia circa rlatiua

et suppõeꝫ eoꝝ. et hoc de relatio gramaticali put de rlm est rei añ late recordatiᵐ. et nõ de relatio logicali. sicut ẽ iste termin⁹ pater vel iste term⁹ filius. Primo g° ẽ supponẽdũ ꝙ relatiorũ qdã sũt substãtie et qd accidẽtis de relatio accidẽt⁹ vt tãt⁹ qũtus ɋᶜᵘᵉ. Relatiuũ añt substãtie est duplex. sicꝫ identitat⁹ et diuersitatis Exẽplũ de relatio diuersitatis sicut ẽ hoc relatiuũ aliud et de hoc nõ mõ dicet. sꝫ postea vbi tractabũtur sophismata ex parte negationis difficultates habentia. Relatiuũ idẽtitatis substãtie ẽ duplex. sicꝫ reciprocũ ꝛ nõ reciprocũ. Relatiua idẽtitᵗⁱˢ nõ reciproca st. vt ille. iste ɋsilia.

Relatiā aūt reciproca sūt vt su us se ꝛc. Et ē talis drīa int̄ rela tiua reciproca ꝛ nõ reciproca. qꝛ relatiua reciproca nūꝙ̄ in eadē caᶜᵃ cū suo antecedēte sumunt̄ et hᵒ qn̄ referūt pricipale sbᶜꝫ: Re latiua aūt reciproca bn̄ ponūt̄. Exᵐ 1ᵗ qꝛ possū bene dicē. ois hõ diligit se vl ois hõ diligit asinum suū. Exᵐ primi. sorˢ currit ꝛ ille mouet̄. Et notāt dixi qn̄ refert pricipale sbᶜꝫ. qꝛ si relatīm idēti tatis nõ referret pricipale sbᶜm sed aliquē tīm obliquū positū in subᶜo bn̄ possꝫ poni ī eadem caᶜᵃ cū suo antedente. vbi grā ois hõ hn̄s asinū diligit illū. ois filiꝰ pa tris mei diligit ipm̄. Pn̄ qn̄ ī istē relīm idētitatis refert nõ prici pale sbᶜm sꝫ ptē eiꝰ nõ ē iconuei ens ipm̄ poni ī eadē caᶜᵃ cuꝫ suo antecedēte. 2ᵃ suppõ Relīm idē titatis suppoit p illo supposito l' suppoitē antecedētē p qᵒ l' qbꝰ vi ficat̄ ipꝫ de ipo antecedēte ī ppõe ī qua ponit̄ ipꝫ antes ꝛ nõ p aliis. Ex hᵒ seqt̄ ꝙ relīm idētitatē nõ sēp suppoit p tot p qᵒt suppoit aˢ. qꝛ aˢ nõ vificat̄ p tot p quot ad istū itellcm̄ ꝙᵘ sēp ppõ ante dētē vificat̄ p tot supposite pro quot suppoit. Sꝫ qꝛ relīm idēti tatis suppoit solᵐ p his p quibꝰ aˢ verificat̄ sicut dt suppõ 2ᵃ se quit̄ ꝙ sēp relīm idētitatē suppo nit eodē moᵒ sicut suū aˢ qᵒ ad oē genꝰ suppōis. pꝫ hᵒ dīᵈᵒ aial ē sorˢ ꝛ plo non ē 1ᵒ. ī ista ppõe ani mal ē sorˢ li aial suppoit detia te. i. idrīnt p suis suppoitis p mo dū disiūctōis. sꝫ qꝛ ista ppõ aial ē sortes nõ vificat̄ nisi p vno sup posito huius termini aial scꝫ p sorte. seqt̄ ex suppõe ꝙ hᵒ relatīm

illud ī 2ᵃ caᶜᵃ dicte copulatīe nõ suppoit nisi p 1ᵒ vnico supposito aialis qd ē sortes. ꝛ p ꝯñs discre te. Pꝫ ergo ꝙ aˢ pt suppone de tminate ꝛ suū relīm discrete qꝛ nõ oīmode ꝛ eodē mõ supponit relatiuū ꝛ suū ants. Nec ppt. hoc dr̄ relatiuum idētitatis qꝛ debe at suppone p illis oibus p qbus suppoit suū ants ꝛ oīmode ꝛ eo dē mõ quo suū ants. sed ideo dici tur relīm idētitatē qꝛ dēt p eod vel eisdē suppone p quo l' qbus suppoit suū ants ꝛ ppõ antē. Sꝫ qn̄ dr̄ relīm dēt eodē mõ suppo nere pro qᵒ suū antsꝫᵒ ē vlr ver quo ad suppōem materialē sim plicē vel psonalē. sꝫ hoc nõ ē vlr verū de aliis generibus suppōꝫ Pn̄ bn̄ concedo ꝙ si ants suppo nit simplicit̄ suū relīm dēt sup ponere simplicit̄. ꝛ si materialit̄ materialit̄. ꝛ si psonalit: psonali ter. 3ᵃ suppõ: si ants aliꝯrela tiui p nᵒ vificat̄ lꝫ bn̄ p aliquo supponat: tūc relīm p nᵒ suppo nit. vbi grā aial ē lapis ꝛ asinus ē illud. Dico ꝙ qꝛ pdicaᵐ istiꝰ p pōis aial ē lapis p nᵒ supposito hꝰ tmī aial vificet̄ hᵒ relīm illd p nullo supponit de isto tīo aial Quarta suppõ. relīm nõ dēt eē magē cōfusū ꝙ̄ suū ants. Ex qᵒ sequit̄ ꝙ si suū ants suppoit det minate qᵒcunqꝫ sincathegoreu mate superueniente relatiuo n̄ confundetur propter hoc relati uum. ꝛ ideo ista animal est sor tes ꝛ lapis nõ ē illud licꝫ ista ne gatio n̄ pcedat hoc relatiuuꝫ iᵈ tn̄ non confundit ipsum pro pter hoc ꝙ suum antecedēs stat determinate: modo relatiuum non debet esse magis confusuꝫ

ꝙ suum antecedens cuiustamẽ oppositum esset verum si negatio confunderet dictum relatiuum. Similiter si dicatur aliquid est et quodlibet est illud licet hoc sincathegoreuma quodlibet precedat hoc relatiuum illud: tamen ipsum non confundit propter hoc ꝙ suum antecedens stat determinate ⁊ nõ cõfuse. Quinta suppositio est. ꝙ si aliqua propositio verificatur pro omnibus suppositis alicuius antecedentis distributiue: tunc etiam relatiuum illius antecedentis supponit pro omnibus hisdem. non tamen oportet absolute sed relatiue scilicet referendo singula singulis. et talem suppositionem relatiui vocabant antiqui suppositionem distributiuam sigillatam. et bene suppositione qua supponit hoc relatiuum se in ista propositione omnis homo diligit se. Unde ista propositio verificatur distributiue pro omnibus suppositis istius termini homo ⁊ pro eisdem suppositis supponit hoc relatiuum se. non tamen absolute sed sigillatim. Et propter talem suppositionem sigillataꝫ distributiuam non sequitur omnis hõ diligit se g^o oĩs hõ diligit omnem hominẽ. licet se supponat distributiue. quia hoc non est absolute sꝫ relatiue ⁊ ideo bñ seq̃t. oĩs hõ diligit se g^o sortes diligit sorteꝫ ⁊ plato platonẽ ⁊c^a.
Et hoc est qd̃ antiq̃ dicẽ consueuerunt ꝙ in t̃minis absolutis ãbobus distributis tota distributio vni^9 termini cadit sup̃ qdlibet suppositũ alterius termini etiã per se sumptũ sicut hic. omnis homo diligit omnẽ hominẽ. vbi bene sequit̃. omnis homo dilig^t omnẽ hominẽ. g^o omnis homo diligit sortem. et omis homo diligit platonem. ⁊ sic de singulis. sed in distributione antecedẽtis ⁊ sui relatiui non tota distributio vni^9 cadit super qdlibet suppositũ alterius. sꝫ sigillatı̃ quelibet pars supra q̃libꝫ partẽ sibi correspondentẽ solũ. ⁊ idõ nõ sequit̃ oĩs homo diligit se: g^o omnis homo diligit sortẽ. sed bene sequit̃ g^o sor^s diligit sortẽ. et plõ platonem. et sic de singulis.

His visis responden

dũ est ad sophisma ꝙ ipsũ ẽ falsum. sicut probat ratio adducta in contrarium. Ad ratõem dico ꝙ supponit falsũ. quia supponit ꝙ relatiuũ oĩno eodẽ mõ supponat sicut suũ añs. modo hoc est falsum. sicut dictũ est in prima vnam suppositionem.

Sophisma xxvi.

est istud. Animal non est lapis et asinus est illud. Probat̃. quia est vna copulatiua cui^9 ãbe partes sunt vere. Unde prima pars põt esse vera pro asino. et tunc per secundã suppõem prioris sophismat^e hꝫ illud refert h^o añs aĩal p̱ asino. Et sic etiã scda pars sophismat^e est v^a. scꝫ asin^9 est illd ⁊ scdꝫ h^o sẽsus so^e ẽ. aĩal nõ ẽ lapis et asin^9 est illud aĩal qd̃ non est lapis.

In oppõitũ arguitur

ɔtradictoriũ sophis^e ẽ ver̃. igit̃ ɔña tꝫ. Añs p̱bat̃ Nã ex quo so^ma ẽ vna ppõ copu^tia cõtradic^a

erit vna disiunctiva de cathegoricis cōtradictoriis cathe. sophisatis et sic cōtradictorium sophismatis erit oē aial est lapis vel nullus asinus ē id mō disiunctiva erit vera p 1a eius parte. Pñ exquo ista. oē aial est lapis nō verificet p aliquo sup pōito huius termi aial sequit p 3am suppōnez priōis sophismatis φ hoc relatiuū illd in 1a pte disiunctie p nullo supponit. Exquo vlterius sequitur 1am ptem disiunctiue eē veram. Exquo ē ppō negatiua cuius subiectū p nullo suppōit et ois talis est vera

Ad sophisma respon

deo φ ipsū est verū 1m φ probat pma ratio. Ad 2am dicitur φ nō bñ capit eius cōtradictoria qr i ppōibus ɔtradictoriis termini debēt suppone pro eodē vel eisd qualiter nō est in pposito. Nā in sophismate hoc relatiuū illd sup pōit p aliquo. sz in disiunctiua quā dicis eē cōtradictoriā sophismatis hoc illd non suppōit p illo eod ppter hoc φ in dicta disiunctiua p nullo suppōit. ex eo φ in pria parte disiunctiue pro nullo sup posito añcedētis huius relatiui illud verificatur Et ideo dico φ in propōibus añcedentiū et re latiuorū non tenet illa cōis re gula. cōtradictoriū copulatie ez esse vna disiunctiua cōposita ex cathegoricis cōtradictoriis ca thegoricis coplatiue. Sz ad ha bendū cōtradictionē in tlibus dz pponi negatio toti ppōi in qua illa negatio nō itelligat cadere super totā ppōnem. Et 1m hoc cōtradictoriū sophismatis ē illd non animal non est lapis et asinus est illud idest non est ita φ aial non est lapis et asinus est id modo hoc est falsū qr vtiqz ē ita φ aial nō est lapis et asinus est illud vt pbat pria ratio

Sophisma xxvii.

Est istud. Quoddam animal ē sortes et plato non est illud.

Probatur. Nam hic hoc ani mal verificatur solum pro sor te. ergo hoc illud supponit solum pro sorte. consequētia tenet per secundam suppositionē. et ante cedens notum est de se. Tunc vltra hoc animal verificatur in dicta propositione pro sorte so lum. et hoc illud supponit solum pro sorte. ergo sensus sophisma tis est. animal est sortes et pla to non est illud idest animal est sortes et plato non est illud ani mal quod est sortes. et hoc est verum

Improbatur sophisma

quia sequitur animal est sortes et plato non est illd. ergo animal est sortes et plato non est illud animal. cōsequētia tz eo φ rela tiuū dz supponere p eisdē p qbz supponit suū antecedens. et qr hoc animal supponit determinate pro suis suppositis indifferēter sub disiunctione. sequitur φ pro eisdem supponit suum relati uum scilicet hoc illud. et quia hec negatio non: precedit hoc illud videtur φ hoc illud distribuitur pro omibus suppositis anima lis. et per consequēs videtur φ sensus sophismatis sit. animal est sortes: et plato non est aial. mō hoc est falsum.

Respōdetur q sophisma est verum, sicut pbat prima ratio. Ad scdam dico q supponit falsū. Pmo qz suppo^t q relatiuū supponat p oībus p quib9 suū aīs verificat. i. ppō ātecedētis. et qz ista ppō quoddā aīal ē sortes solum verificatur pro sorte: ideo hoc relatiuum illud solum supponit p aīali qd est sortes. Ex quo se^r q in sophismate aliud supponit aīs q relatiuū. qz aīs supponit dete^te: et suū relatiuū discrete. 2° suppoīt fīm. eo q negatio pue^s rel^o distribuit ipsū non ob stāte q suū aīs suppoīt detmiate. mō h^o est falsū. nā dicit quarta suppō q relati^m nō dz eē aīe ofusū q suū aīs. et ido nūq aīs^te stāte detmiate relatiuū stat distributie. Et p h^o etiā potest solui hoc sophisma.

Sophisma. xxviii

Qddā aīal nō ē sor^s et plō n ē i^d.

Probatur sophisma

Nā brunellus ē quoddā aīal qd non ē sor^s. et plō nō est illud aīal: puta brunellus qd nō est sor^s.

Confirmat. nā pīa ca^{ta} pōt verificari p quodā suppo^{to} aīalis qd nō est sor^s. et etiā qd nō est plō et qz relati^m nō suppoīt nisi pro illo pro quo verificatur suū antecedens. iuxta quartā suppositionē sequitur sophisma esse verum. Item contradictorium sophismatis est falsum: ergo sophisma verum. Cōsequētia tenet. Antece^s probatur. Nā cōtradictoriū sophismatis est. oīe aīal est sortes vel plato est illd. modo hoc ē fīm. quia est vna disiunctiua cui9 ambe partes sūt false. Quod prima sit falsa probatur de se. Qd secunda sit fīa patet qz sensus secūde est. q plato est illud aīal quod est sortes.

Improbat sophisma

Nā in sophismate ly aīal verificat p oīb9 suis suppositi^s sub distīctiōe que nō sūt sortes. g^o etiā si aīal verificat p platōe. qz plo ē aīal qd nō ē sortes. Et qz hoc relatiuū illd suppōit p oibus p quib9 verificat suū aīs. sequit q in sophismate pposito ly illd suppōat dist^r butie p oī aīali qd nō ē sortes postq nega^o ipsū pcedit. et p ons seqtur q aīal nō ē sor^s et plato nō ē illd. g^o quodā aīal nō ē sortes et plato nō ē illd quod aīal quod nō ē sortes. ad quā se^r verius quod plato non est plato. quod est falsum.

Ad sophisma respon

deo q est verum sicut probant prime rationes. Ad aliam rationem dico q supponit falsū qz supponit q negatio pcedens relatiuum distribuat ipsum pro omnibus suppōitis pro quibus antecedens verificatur non ob stante q suum antecedens stet determinate. modo hoc est fīm et contra quartā suppōnem

Sophisma. xxix.

Est istud. Aliqs homo ē et quilz homo est ille. Probatur sic aliquis homo ē et sortes est ille. et aliquis homo est et plato est ille et cetera. ergo aliquis homo est et quilibet homo est ille 2° sic Nā sophisma ē vna copulatiua cuius prima pars est vera et secunda est vna vniuersalis

cui⁹ quelibet singularis ẽ vera cũ prima pte.g° illa vlis ẽ vera cũ pria pte eadẽ.ꝛ si c̃:seq̃r totaz copulã̃ esse verã. Tercio argr̃. Aliq̃s hõ ẽ.ꝛ quilibet hõ ẽ aliq̃s hõ:g° aliq̃s hõ ꝛ q̃libet hõ est i°.

In oppõitũ arguitur

nã sb̃z prie pte sophiꝭ suppoit fetiue.s; p quartã suppõez relatiũ nõ debet esse aꝑꝭ cõfusũ añte suo g° in sophiste hõ relatiũ i° nõ debet suppone aꝑꝭ cõfuse q̃ ly hõ: sed min⁹ cõfuse vel saltẽ ad minus ita deite sicꝭ ly hõ qd est suũ añs. Ex quo seq̃r scdam ptẽ sophismatꝭ esse falsã.Pñ oĩno sicꝭ hec ẽ falsa aliq̃s hõ ẽ ꝛ ille ẽ quilibet hõ:ita hec est falsa.aliquis homo est ꝛ q̃lz homo ẽ i°. q: eq̃aliter ꝛ p eisdẽ suppoit ly ille i vna sicꝭ in alia.sicꝭ ex suppõnib⁹ pri⁹ positꝭ patz. Scdo c̃.De nullo hoie verũ ẽ dicẽ q̃ ipse sit ꝛ quilz hõ est ille.g° falsũ ẽ q̃ aliq̃s hõ ẽ ꝛ quilz homo est ille. Ad so^ma rñdetur q̃ ipsũ est falsũ sicꝭ probãt rõnes facte in cõtrarium.

Ad rationes

Ad primã dẽ nc̃dõ istã primam cõseq̃ntiã.aliq̃s hõ est ꝛ sor^s ẽ i°. ꝛ aliquis homo est ꝛ plato ẽ ille g° aliquis homo ẽ ꝛ quilibet homo est ille. Primo eo q̃ cõseq̃ns ẽ ꝓpõ ypothetica q̃ nõ habet sires ipsam inducẽtes.q: ypothetice nõ dicuntur esse alicui⁹ q̃titatis.

Scdo nõ valet cõsequẽtia pp̃ hoc q̃ arr̃ a plib⁹ suppõb̃z detiatꝭ ad vnã.Vnde in añte sũt plures suppõnes detmiate hui⁹ tmini homo q: sũt plures sinres i añte in qua ꝑ qualibet iste tmin⁹ homo suppositõnẽ habz detmiatã. et in alia ꝛ alia: p alio ꝛ alio ei supposito v̓ificãt.in conte autez habet vnã suppõnẽ detmiataz. modo qñ argr̃ a plib⁹ suppõnibus detminatꝭ ad vnã:nõ valz cõseq̃nᵃ.sed cõmittit̃ fallacia figure dictionis.ꝛ id̃o si debẽt valẽ cõseq̃ntia:oz q̃ sic arguẽtur.aliq̃s homo ẽ ꝛ sor^s est ille ꝛ pl̃o est i°. tdẽ.ꝛ cicero ille tdẽ.ꝛ c̃tis.g° aliq̃s hõ est ꝛ quilibet hõ est ille.et tũc añs esset falsũ excepta ei⁹ pria parte. Ad scdam rõnẽ dico. q̃ ad v̓itatẽ sophisꝭ non sufficit q̃ quelibet sinris scde ptis sophismatis stet in v̓itate cũ prima. sed requirit̃ q̃ quelz sinris scde partis sophismatꝭ stet i v̓itate cũ pria. sb̃cto prie ptis v̓ificato. hoc eodẽ° deficit in sophismate. q: licet cũ ista aliq̃s hõ est bene stat ista sor^s ẽ i°.ꝛ similit ista plato est ille:tñ p alio v̓ificat̃ quando stat cũ illa.sor^s est i°.ꝛ p alio qñ stat cũ iᵃ plato est ille. et illd dependet de suppõe iᵃ qua dicebatur q̃ relatiũ suppõt p eodẽ pro q° v̓ificat̃ añs.i.ꝓpõ in qua pot añs. Ad 3am negr̃ 9ᵃ.ꝛ rõ est q: relatiuũ nõ suppõt p oĩb⁹ pro q̃b⁹ suppt suũ añs s; solũ p illis p q̃b⁹ v̓ificat̃ suũ añs.nc etiã relatiuũ suppõt aꝑꝭ cõfuse suo ãte

Ex quo patz q̃ nõ sequit̃ aliquis homo est ꝛ quilibet hõ est aliq̃s homo: g° quilibet homo ẽ ꝛ quilibet hõ est ille. pp̃t hoc q̃ in prima ly homo sequẽs ly q̃libet stat cõfuse.s; ly ille i cõseq̃nte nõ et id̃o nõ licet p ly hõ ponẽ ly ille. Cõsimilit soluẽnt̃ ista sophismata. aliquid est et qdlz est illud.aliq̃s hõ mouetur ꝛ quilz hõ qui currit est ille.aliqd colo:atũ est. ꝛ qdlz albũ est illd.aliqd aial est ꝛ qdlz

risibile est illud. Prima autem signi ficat quod aliquid est et illud est quodlibet Secunda autem significat quod aliquis homo movetur et ille est quilibet homo qui currit. Tercia significat quod aliquid coloratum est et illud est quodlibet album. Quarta autem significat quod aliquid animal est et illud est quodlibet risibile. Ex quo patet dictas propositiones esse falsas. quia taliter significant dicte propositiones quod dependet ex illa suppositione qua dicebatur quod relatiuum non debet esse magis confusum quam suum antecedens.

Sophisma.xxx

Est istud. Aliquis homo est et nullus homo est ille. Probatur sic. Aliquis homo est et plato non est ille. aliquis homo est et sortes non est ille. et cetera ergo aliquis homo est et nullus homo est ille. Secundo sic arguitur. sophisma est vna copulatiua cuius prima pars est vera et secunda est vna vniuersalis cuius quelibet singularis stat in veritate cum prima ergo et cetera

In oppositum arguitur

Aliquis homo est et nullus homo est ille sit ergo ille aliquis homo sortes. modo falsum est quod sortes sit et nullus homo sit ille. ergo sophisma est falsum. Unde nullus est homo de quo sit verum dicere quod ipse sit et nullus homo sit ille. Ad sophisma respondetur quod ipsum est falsum. Et ad rationes oppositum probantes dicatur proportionaliter sicut iam dictum est de alio sophismate.

Sophisma.xxxi.

Est istud Omnis homo habens equum equitat illum. Probatur posito quod omnis homo habeat duos equos quorum vnum equitet et alium non. iste homo habens equum equitat illum et iste homo habens equum equitat illum et cetera. ergo omnis homo habens equum equitat illum

Secundo sic arguitur. sophisma debet ista omnis homo qui habet equum equitat illum Et hoc est verum per casum

In oppositum arguitur

quia contradictorium sophismatis est verum ergo sophisma est falsum. tenet consequentia. antecedens probatur quia contradictorium sophismatis est aliquis homo habens equum non equitat illum: et hoc est verum. quia sortes habens equum puta brunellum non equitat illum. posito quod brunellus sit vnus de numero qui non equitantur. quod illa sit contradictoria sophismatis probatur quia illa et sophisma se habent sicut vniuersalis affirmatiua et particularis negatiua vtroque termino participantes. Ad sophisma respondetur quod est verum

Ad rationes

in contrarium dicitur quod male accipitur contradictorium sophismatis. Et ratio huius est quia in propositionibus contradictoriis terminus qui in vna stat non distributiue debet stare in alia distributiue et hoc si sit distributibilis. modo sic non est in proposito. quia iste terminus equus bene est distributibilis. et tamen nec distribuitur in sophismate nec in propositione accepta tanquam contradictoria sophismatis. et ideo aliter accipienda est contradictoria sophismatis. Et ideo dicunt quidam quod ista. omnis homo habens equum equitat illum equivalet isti omnis homo habens equum equitat equum. et ratione huius dicunt quod in accipienda contradictoria sophismatis debet mutari hoc relatiuum illum in suum antecedens. scilicet in hoc equum. Et ratione huius dicunt contradictorium sophismatis esse aliquis homo non habens equum non equitat equum. Sed breuiter isti deficiunt quia iste non equivalent. omnis homo habens equum equitat illum et omnis homo habens equum. quia in casu possibili prima potest esse falsa secunda existente vera

Nā pōito φ oīs hō hñs equū eq̄tet nō equū suū s3 equū socii. tūc hec ē vera. oīs hō hñs equū eq̄tat equū ista tñ exñte fīa. omis hō hñs equū equitat illū. Dicit tñ ē dicēdū φ accipiēdo cōtradictoriū sophismatis ꝓponēda ē negatio totī sophismati. et 2^m hoc cōtraditoriū sophismatis ē non ois hō habēs equū eq̄tat illum sic φ tota negatio cadat supra totā ꝓpōem. et φ sit sēsus. non ē ita sic^t ista significat ois homo habēs equū equitat illū. De ide rñdeatur ad ꝓbatiōem qua ꝓbatur φ iste sūt ȝtradictorie ois hō habēs equū equitat illu3. et aliquis hō hñs equū nō eq̄tat illū. q̄ñ dicitur se habēt sicut vlis affirmatiua 7c. Dicit ad hoc φ non sufficit ad ȝtradictōnē s3 cū hoc requirit φ terminus distributus in vna non distribuatur in alia si sit distribuibilis qualē non est in ꝓposito

Sophisma .xxxii.

Est istud. Omis homo est aial et risibile est illud Probatur sortes est aial et risibile est illd et plato est aial et risible ē illud 7 c^{tis}. g^o oīs hō est aial 7 risible ē illd 2° sic ar^r. sophi^a ē vna copulatiua c^9 p^a pᵒ ē vā 7 2ª stat in vitate cū qual3 sin^{ri} p^e ptis g^o sophi^a est verū 3°. sic Nam hec ē vera oīs homo ē aial 7 illd est risibile. g^o etia3 videt φ hec sit vera. oīs homo est aial et risibile est illud. ȝña tenet 7 videt esse nota. Añs p3 Nā oīs hō ē aial quod est risibile. g^o oīs hō ē aial et illud est risibile q2 cōtradictoriū ē fīm Añs ē vū. 7 ȝ^a t3 eo φ li qd exxpōit p et. et i^d qd est

Qᴉ añs sit verū patet. q2 contradictoriū est falsum.

In oppōitū arguitur

Oīs hō ē aial 7 risibile ē i^d. i ista ꝓpōe li illd suppōt deit^{ce}. 7 p cōsequēs ista ꝓpō risib le ē illd vificat p aliquo suppoīto hui^9 tmini aial. Sit g^o i^d sor^s vel plato: tūc sic^t h^c ē fīa oīs hō est aial et sor^s ē i^d. vl ista oīs hō ē al 7 sor^s ē i^d: ita h^c ē fīa oīs hō ē aial 7 sortes est i^d. S3 φ hec sit falsa oīs hō est aial 7 sor^s est i^d: ꝓbatur sic oīs homo est animal 7 sor^s est illud. plato est homo g^o plato est aial et sor^s est i^d. ȝ^o est fīa et tamē discursus est bon^9 g^o aliqua ꝑmissarū. 7 nō v^{or} g^o a^{or} q̄ est sophisma. q̄ de debat ꝓbari falsa.

Ad sophisma respon

dē φ ipsū est falsū sicut ꝓbauit ratio imediate facta.

Ad rationes

Ad p^a3 cū d^r. sor^s ē aial. 7c neg^r ȝ^a. ꝓpt h^o φ ar^r a plib3 suppōb3 deit^{ce} ad vnā h^9 tmini risi^e. S3 si debēt valē ȝ^a: sic debēt argui. sor^s ē aial 7 risibile est illud 7 plato ē aial 7 i^d idē risibile qd est sor^s ē illd. 7c. g^o oīs hō ē aial 7 risibile est illud. s3 tūc oēs ptes añ^{tis} eēnt false excepta prima.

Ad scdam d^r φ ad vitatē sophis^{tis} nō sufficit φ scda pᵒ stet i vi^{te} cū qualibet sin^{ri} prime. sed req̄rit φ 1^a ei^9 pᵒ p eodē suppo^{to} hui^9 tmini risibile stet in vitate cū qualibet sin^{ri} p^e ptis modo h^o est fīm q̄a p alio suppo^{to} hui^9 tmini risibile ista ꝓpō risibile ē illud: stat i vi^{te} cū ista sor^s ē aial et pro alio cū ista. plato est aial

Ad terciā conceditur a^s et nega^r 9^a. Vñ dico ꝙ iste ꝓpōnes multū dr̄ūt scꝫ ois hō est aīal et risibile est illud ⁊ ois hō ē aīal ⁊ illud ē risibile. qꝛ i prima li risibi le suppoīt detiate ⁊ i 2^a li risibile confundit. Vñ ad veritatem isti us ꝓpōis ois hō est animal ⁊ risibile ē illud requirit ꝙ oīs hō est aīal ⁊ hoc risibile quod sortes est sit illud. Vel ois hō est animal ⁊ h^o risibile quod est plato ē i^d. mo do iste omnes sunt false. Sꝫ ad veritatē istius ois homo est animal ⁊ illud est risibile requirit^r ⁊ sufficit ꝙ sortes sit animal ⁊ illud sit risibile. ⁊ plo sit aīal ⁊ illd sit risibile ⁊c. mō oēs tales sunt vere. Ex his pꝫ istā eē verā ois hō est animal ⁊ illud est risibile ⁊ istā eē falsam ois homo ē animal et risibile est illud, ⁊ silr hāc ois hō est aīal ⁊ risibile ē i^d. Ex hoc ei pꝫ hanc eē falsā ois homo est animal ⁊ omne risibile ē i^d: qꝛ sequitur omnis homo ē aīal ⁊ omne risibile est illud g^o plato ē aīal et omne risibile est illud mō h^o est falsum Similiter si h^c est falsa ois hō est animal et risibile est illud sicut dictū ē: mult tomagis hec ē falsa omnis hō est animal et omne risibile ē i^d.

Sophisma. xxxiii

est istud de hoc relatiuo idē. ali quod enunciabile est falsum et idem necessario ē verum Proba tur qꝛ est vna copulatiua cuius ambe partes sunt vere ergo ⁊c prima enim pars est vera vt cla rum est quia multa sunt enūci abilia. Et similit 2^a ps ē va qꝛ omne necessariū est verū g^o oē idem necessario est verū. et h^c ē secūda pars sophismatis. g^o ⁊c.

Impbatur sophisma

sic Sophisma est vaa copula^ua cuius vna pars est fl̄a scꝫ scda. g^o sophisma est falsum tꝫ 9ña eo ꝙ ad veritatē copulatie req̄ ritur veritas vtriusqꝫ ptis. Na sophisma significat ꝙ aliquod enūciabile ē flm̄. ⁊ quod idē enū ciabile falsū necessario est verū modo hoc ē falsum

Pro responsione ad

sophisma est sciendū ꝙ aliqñ vti mur isto qd ē idem sicut istis re latiuis ille. iste. Vt si dicatur sor tes currit et idē disputat. Aliq autem vtimur eo vt abiectiuo quod alicuius substātiui et rela tiuo ad aliqd. nō antecedēs ipꝫ sed sequens. Vt si dico sortes est idē homini, ibi idē nō est relati uum ad sortē sꝫ ad hominē. ⁊ nō est vis si aliqñ fiat ordo per po sterius. Vt si dicatur homini est idē sortes ibi eni idem refertur ad hominē sicut prius. Vlte rius ē notandū ꝙ hoc relatiuū idēꝫ cū terio coi adquē refertur suppoit p eo pro quo ille termi^9 verificatur. Vñ iste equiualēt sortes est idem homini et sortes est homo similit iste sortes non est idē asino et sortes nō est asi^9

Tunc respōdetur ad sophis^a ꝙ si hoc relatiuū idē capiat pri mo^o sophisma est falsum. sicut probat secūda ratio. ⁊ tūc sēsus est ꝙ aliquod enūciabile ē falsū et ꝙ idē enūciabile falsuꝫ neces sario est verū. mō hoc est flm̄

Secūdo dico ꝙ si sp idem ca piatur 2^{oo} sophisma est verū sic^t probat prima ratio. Aliter pot

dicit de isto termino necessario φ pt ee nomē datiui cas' ꝛ sic so phisma ē ver. ꝛ h° pbat prima rō. Sī pt eē aduerbiū ꝛ tūc sophi sma ē f. m ꝛ h° pbat 2^a rō.

Sophisma.xxxiiii

est istud de hoc relatio suus. oīs hō est aīal ꝛ suus asin⁹ c^t. Ponatur casus φ cuiuslz hoīs asinus currat. tūc ar^r Sophisma ē vna ppō copulatiua c⁹ ābe ptes sūt vere g° sophisma ē ver. 9^a tz. a^s pbat. φ prima ps sit va clar ē. φ secūda sit va pbat q^r valet istaz cuiuslibet hoīs asin⁹ c^t ꝛ illa est va per casum

Jn oppōitū arguitur

Sophisma equalet huic oīs hō ē aīal ꝛ suus asin⁹ c^t mō tūa secūda pars ē falsa. q^r vz istā asin⁹ cuiuslz hoīs c^t. mō h° ē flm eo φ nullus ē asinus cuiuslz hominis sicut supponitur.

Ad istud sophisma

respondet φ ē verum sicut probat prima ratio.

Ad rationes in cō/

trariū dr φ iste nō equalent oīs hō est aīal ꝛ suus asin⁹ c^t. ꝛ ōnis hō est aīal ꝛ asin⁹ suus currit. q^r i prima li asin⁹ cōfundit q^r seqt relatiū qd tminū distributū rfert. Jn secūda aūt li asinus supponit determiate. ꝛ iō int dictas ppōnes magna ē differentia ꝛ iō valde cauendū ē de tali situatōe tioruz absolutorū añ relatū vel post.

Nunc in ista pte vi/

dendum est de h° relatio se. ꝛ est

Sophisma.xxxv

Omnis homo videt se. posito φ non sit aliquis hō quin videat se ipm ꝛ nullū aliū a se. et tūc ar^r sortes videt se, plo videt se ꝛ sic de aliis g° omnis homo videt se

Jn oppōitū arguitur.

Ois homo videt se g° oīs hō videt oēm hoīem. consequens ē cōtra casū ꝛ probat 9^a eo φ h° relatiuū se suppo^t distributiue pro omni homine.

Respondetur ad so/

phisma φ ipm est verū Ad improbatōem dr φ lz hoc relatiuū se supponat pro omni homine tūc h° nō est absolute. sz sigillatī referēdo singula singul'sic^t dicebat iuxta quātā suppōem. iō nō seqt oīs hō videt se g° oīs hō videt oēm hoīem. Nec etiā sequit oīs hō videt se g° oīs hō vidz sortē ꝛ plonē. sz bñ sequit. oīs hō videt se g° sortes videt sortē et plo plonē ꝛ iohānes iohānē.

Sophisma.xxxvi

est istud de hoc relatio e⁹ Omnis ppō est va vel eius contradictoria est vera

Probatur sophisma

Jsta ppō vel eius contradicto^a ē va ꝛ ista ppō ē va vel e⁹ cōtradicto^a ē va ꝛ c^{cīs}. g° oīs ppō ē va vel eius contradictoria ē va.

Jn oppositū arguit^r

Sophi^a ē vna disiūctia c⁹ ābe ptes st fle g° sophi^a ē flz. cōsequētia tz. a^s pba^r. nā φ prima ps s^t fla clar ē. Sed de 2^a pz. nā sēsus 2^e ē φ oīs ppōis ve cōtradicto^a ē vera mō hoc ē flm. cōsequētia

pz q: l prima ca^{ca} sophi^{te} pdica^{m} e v^{i}ficabl'e de ant^{te} p oib^{9} ppoib^{9} veris c so^{m} p tm^{9}.id p 1^{a3} suppo ne h^{o} rectm e^{9} refert oes ppoes vas. c id sens^{9} sophi^{te} e q^{p} ois p^{/} po e va l'ois ppois ve ptradic^{a} e va. mo claru e hac ee disiuncti^{/} ua^{3} nte a^{b}as ptes flas. Et ido ra^{3}det ad sophi^{a} q^{p} ip^{3} e fl^{3}. c cum ar^{r}. ista ppo e va vl e^{9}cotradic^{a} e va. c ista ppo e va l e^{9} contra^{/} dictoria e va c^{cns} g^{o} ois ppo c^{c} Negat oña q: 9^{s} e vna ppo ypo thetica q no est alic^{9} q^{te} c no h^{3} singulares ey q^{b9} i^{d}uc^{tue} iferat^{r} Sic g^{o} p^{3} quo alit ra^{3}de^{3}du^{3} e ad ista ois ppo e va l e^{9} cotradicto ria e va c alit ad ista ois ppo l e^{9} ptradic^{a} e va de q pri^{9} fuit sermo

Sophisma. xxxvii

e i^{to}. ois ppo e va l e^{9}ptradi^{a} e fl'a

Improbatur sophisma

sic. ois ppo e va l eius contradi ctoria e fl'a g^{o} hec ppo deus no e. e va vel e^{9}contradictoria e fal sa. oñs e fl'm q: e vna disiunctiua c^{9} a^{b}e ptes sunt fl'e. pba^{r} oña q^{a} ois ppo e va l e^{9} cotradictoria e fl'a. hec ppo deus no e: e ppo g^{o} hec ppo deus no e: e va l e^{9} con toradictoria e falsa

In oppositu arguitur

q: e vna disiunctiua c^{9} secu^{n}da ps e va g^{o} ip^{3} e veru. cosequetia t^{3} añs pba^{r} q: sens^{9} sophismat^{i} est iuxta illa q prius dicta sunt. ois ppo e va vel e^{9} cotradictoria e fl'a. i. ois ppo e va vl ois ppois ve cotradictoria e fl'a. mo istius disiunctiue secu^{n}da ps e va

Ad sophisma respode

tur q^{p} ip^{m} e veru. Et ad roe^{3} in cotrariu negat cosequetia. c qn ar^{r}. ois ppo va vel e^{9}cotradicto ria e fl'a h^{c} ppo de^{9} no e e ppo g^{o} h^{c} ppo de^{9} n e e va vl e^{9}contradic^{a} est falsa. negat cosequetia eo q^{p} no apparet ee i aliq^{o} mo nec in aliqua figura. nec etia maior e cathegorica imo ypothetica dis iunctiua. ey quo no e talie sillogi sandu. Cosilr mo dicet de isto so^{/} phismate: ois ppo e fl'a l e^{9}cotra dictoria e va. c^{c} de silib^{9}.

Nunc restat ponere i

hac pte sophismata difficultate habentia ey pte huius sincathe goreumatis vterq^{3} distribuen^{/} tis rminu cui addit p duobus tm: postq^{p} visa sit sophismata dif ficultate^{3} hntia ey pte h^{9} sinca thegoreumatis ois l sibi equa^{/} lentis distribuentis rim cui ad^{/} dit p oib^{9} suis suppositis

Sophisma. xxxviii

est istud vterq^{3} istoru est vterq^{3} istoru: demostratis duob^{9} sc^{3} sor te et platone.

Probatur sophisma

sic. Iste istoru est iste istoru et i^{te} istoru est iste istoru g^{o} vtq^{3} istoru e vtq^{3} istoru 1° ar^{r}. ibi pdica^{r} ide de seipo g^{o} sophisma est veru.

In oppositu arguitur

Cotradicto^{m} sophis^{tis} e v^{m} g^{o} sophisma e fl'm. assumptu pba^{r} na cotradicto^{m} e neut istoru e vt q^{3} istoru mo h^{o} e veru.

Pro ra^{n}sione sophi^{tis} c aliorum se quen^{m} circa h^{o} sincathegoreu^{/} ma vtq^{3} e sciedu q^{p} h^{o} sincathego reuma vterq^{3} i suo distributibili

requirit pronomen demõstrãs duo tm sicut pz. Nã demõstratis sorte z ploe hec ẽ ppria et va. vtqz istorũ ẽ hõ. sz si demõstrent plures homies a duob9 sic dicendo hc nõ est ppria nec itelligibilis vtqz istorũ est hõ. Si vo hõ sigm vtqz addat tio coi sine pnomie demõstratiuo tlis oo de vtute sermonis nõ est propria nec itelligibilis quis ex vsu loquẽdi l' bonitate itelligẽtis possit talis oo hoi generare bom itellectm i aio audiẽtis. Ista ei oo vtrũqz oclm hñdo tu potes videre: de vtute sermonis nõ ẽ itelligibilis cum i ea iste tmin9 ocul9 de vtute sermois supponat p oi oculo idrñt z sibi addat sigm distributiuum pro duobz tantum. tñ ex vsu loquẽdi z bonitate intelligẽtis pt intelligi q fiat sermo solũ de duobus oculis videlz de oclis tuis z si talis oo sic intelligat sensus eius est. vtrũqz istorũ oculorum habendo tu potes vidẽ. demonstratis oculis tuis. Pariformit dicat de ho sincatbegoreumate neuter. Isto viso rñdetur ad sophisma q ipm ẽ falsum sicut erat illud de quo prius dicebat scz ois hõ ẽ ois hõ. Et qñ ar' iste istorũ ẽ iste istorũ zc. go vtqz istorũ ẽ vterqz istorũ. nega' oa. nã vt iductõ valeat ad aliquẽ tminuz distributũ oz oino q cõsile sit pdicatũ i singularibus z i ppõe q inducit z ho si fiat iduc a pte subiecti sed sic nõ est in proposito quia predicatuz singulariuz est hoc iste istoruz z predicatũ sophismatiseest vterqz istorũ mõ ista non sũt similia predicata Et ideo si consequentia deberet valere oporteret sic arguere. iste istorũ ẽ vterqz istorũ z iste istorũ est vtqz istorũ ergo vterqz istorũ ẽ vterqz istorũ et tũc añs est falsũ. Si autẽ deberet fieri inductio a pte predicati oportet q oino pro eodẽ supponeret subiectũ ppositionũ in quibus fieret inductio et propter defectũ istius nõ seqt a'quis homo est iste istoz demõstrando sortez z aliqs hõ est iste istoz demõstrãdo plonẽ. go aliquis homo est vterqz istoz. qz nõ p eodẽ supponit ly homo in vna et in alia. nec pro quo supponit in vna suppot in alia ꝯd aliq negat q hic pdicatur idez de se ipso ppter hoc q li vterqz est pars pdicati nõ aũt est pars subiecti

Sophisma xxxix.

Est istud Vterqz istoruz portat lapidem demonstratis sorte et platone. quorũ vn9 portet vnũ lapidẽ et ali9 portet aliũ lapidẽ

Probatur sophisma

Iste istorũ portat lapidẽ: et iste istorũ portat lapidem: go vterqz istorũ portat lapidem.

In oppõitũ arguitur

Vterqz istoz portat lapidẽ. go lapis portat ab vtroqz istorũ. ꝯñs ẽ flz 2o sic nõ vtqz istoz portat lapidẽ go isti portãt lapidẽ. ꝯñs ẽ flm Nã sequit isti portãt lapidẽ go lapis portat ab istis qd tñ ẽ flz

Tunc respondeo ad

sophi^a q ẽ vũ Et qñ ar' vterqz istoz portat lapidẽ. go lap portat ab vtroqz istoz. neg' ꝯa et cã ẽ qr i añte ly lapidẽ stat cõfuse tm ratione hui9 sincatbeg vterqz i portãtis multitudinẽ. In ꝯñte autẽ stat determinate. ex eo q

nullū sincathegoreuma ꝯfusiuͫ ipsū p̄cedit. Ad scḋaȝ qn̄ dicitur vterqȝ istorū ⁊c. cōcedit ꝯn̄a si ly iste teneat̄ diuisiue. Et vltius negat̄ ꝯn̄a. isti portāt lapidē g° lapis portat̄ ab istis. q2 i ant̄e li lapidē suppōit cōfuse tm̄ eo ꝙ sequit̄ hoc ꝓnomē isti quod si teneatur diuisie multitudinē importat. In ꝯn̄te aūt ly lapis supponit determiate. Si autē ly isti teneat̄ collectiue, tūc bn̄ seqtur isti portāt lapidē. g° lapis portatur ab istis. Sed tūc negāda est illa cōsequētia. scȝ vterqȝ istorū portat lapidē. g° isti portāt lapidem. Et tūc notandū ē ꝙ ly isti tenetur diuisiue qn̄ propō i qua ponit̄ equalȝ vni copulatiue. Tūc aūt debet teneri collectie qn̄ propō in qua ponit̄ equiualȝ non copulatie. sȝ ꝓpōi de copl'ato extremo. Verbigrā de p̄io si dicitur isti currūt vȝ istā iste currit ⁊ iste currit. Exͫ scḋi vt si dē isti sūt duo. vȝ istā iste ⁊ iste sunt duo. Ad hūc diceres videt̄ non obstāte ꝙ ly isti teneat̄ diuisiue. q2 sequit̄. isti portāt lapidē g° lapis portatur ab istis. q2 oīs actiua ifert passiuā. mō ista est actiua isti portāt lapidē id est. de verbo actio: g° ipa infert aliquam de verbo passio et non aliā ꝙ istam que dicta est vt videtur

Respōde' ad sophisma

ꝙ infert vnā passiuā et nō illā q̄ dicta est p̄ri9. sȝ istā. ab istis portatur lapis. modo in ista ly lapis bn̄ supponit confuse tm̄ grā de ly istis quod ipsū precedit sicᵗ in ista isti portāt lapidem

Sophisma .xl.

Est istud vterqȝ istorū scit arismethicā. Et volo capē arismethicā nō pro vno vel duobȝ hitib9 vnius vel duarū cōclusionū arismethice. sȝ pro aggregatiōe ex oīb9 hitibus partialib9 arismethice. Et vlterius pono ꝙ non sint nisi centū ꝯclusiōes arismethice de quibus sortes sciat quinquagita et plato alias quinquaginta et nō plures. et nulli9 ali9 sciat aliā ꝯclusiōeȝ arismethice

Probatur sophisma.

tota arismethica scitur. q2 q̄lībȝ cōclu° arismethice scit̄. sicut pȝ ex casu. g° ab aliquo vel aliq̄b9 Non ab aliquo per casū: g° ab aliquib9. sȝ a nullis aliis a sorte et platone. g° tota arismethica scitur a sorte ⁊ platone et p ꝯn̄s isti sciūt arismethicā demōstratis sorte et platōe. Et vltra. isti sciūt arismethicā. g° vterqȝ istorum scit arismethicā:

In oppōitū arguitur

vterqȝ istoꝝ scit arismethicā· g° sorˢ scit arismethicā. ⁊ vltra g° sortes hȝ aggregatū ex oīb9 hitibus ptialib9 cōclusionū arismethice. ꝯn̄s ē flȝ p casū. ⁊ ꝯn̄a pbatur ex eod. 2ᵒᶜ arʳ flm̄ ē ꝙ isti sciāt arismeᶜᵃȝ: g° flȝ ē ꝙ vterqȝ istoꝝ scit arismeᶜᵃȝ. ꝯn̄a tȝ. an̄s pbat̄. Nā seʳ isti sciūt arismeᶜᵃȝ g° arismeᶜᵃ ē. cōseq̄ns ē flm̄ q̄a sequitur arismethica est. ergo arismethica est in aliquo subiecto. sed hoc non. quia non est in anima sortis nec in anima platonis:

Respōdetur ad sophisma

ꝙ ipȝ est falsū Et qn̄ arguit̄

tota arismethica scitur g° ab a- liquo vel aliq̄bus. cōcedit. nō ab aliquo. concedit̄. g° ab aliq̄b⁹ cō- cedit. finaliter cōcedit ꝙ isti sci- unt arismethicā demōstrat⁹ sor- te ꝛ platone accipiēdo li isti col- lectiue. ꝛ negat̄ 9ᵃ g° vterqꝫ isto- rū scit arismethicā q̄ꝛ a li isti sū- pto collectiue ad li vterqꝫ nō vꝫ 9ᵃ lꝫ bn̄ valeat a li isti sūpto diui- siue. Sed q̄n arguēdo ad oppo- situ dicebat̄ ꝙ isti sciunt arisme- thicā g° arismethica ē. concedit ꝛ q̄n d² g° in sb̄ᶜo. concedit sic ꝙ vna eius ps ē in vno subiecto ꝛ alia i alio nec oportet acciñ ag- gregato assignare vᵐ sbᶜm qua- le accn̄s est arismethica put hic accīᵗ sed bn̄ oꝫ accn̄ti simplici.

Sophisma. xli

est istud. vterqꝫ istorū scit septē artes liberales. ponat̄ ꝙ sortes sciat tres artes ꝛ plo quatuor ꝛ non plures.

Probatur sophisma

Isti sciunt septē artes liberales g° vterqꝫ istorū scit septē artes liberales. 9ᵃ tꝫ a sili. nā bene se- quitur isti currūt g° vtqꝫ istorū cᵗ. silr̄ bn̄ sequit̄ isti sciūt deū eē g° vterqꝫ istorū scit deū eē. aᶜ pro- batur nā isti sciūt tres arᵗ ꝛ qua- tuor sꝫ quatuor ꝛ tres sūt septē artes g° isti sciūt septē arᵗ

Improbatur sophisma

Vterqꝫ istorū scit septē artes li- berales demōstrat⁹ sorte ꝛ plōe g° sortes scit septē artes libera- les 9ᶜ est contra casum

Ad sophisma respon

det ꝙ ipꝫ ē falsū. Et q̄n arᵗ isti sciūt septē artes liberales. cōce- dit si li isti teneat̄ collecᵘᵉ. ꝛ tūc negat̄ 9ᵃ vᵃ vterqꝫ istorū scit se- ptē artes liberales. Et q̄n dicit̄ bn̄ sequit̄ isti sciunt deū eē g° vt- qꝫ istorū scit deū eē qualitcunqꝫ capiat̄ li isti siue collectiue siue diuisiue. D² ꝙ hoc ē grā t̄morū. q̄ꝛ deū eē nō hꝫ ptes quarū vna pt sciri ab vno ꝛ alia ab alio. ꝛ rōe illius bn̄ vꝫ 9ᵃ talit̄ qualitcūqꝫ capiat̄ li isti siue diuisiue siue colle- ctiue. sed sic nō ē de septē artib⁹ q̄ꝛ vna pōt sciri ab vno ꝛ aᵃ ab alio sine alia. Et iō lꝫ bn̄ sequa- tur isti sciūt septē artes accipiē- do li isti diuisiue g° vterqꝫ istorum scit septē artes: tn̄ non se² isti sci- unt septē artes capiendo li isti collectiue g° q̄lꝫ istorū scit septē artes. Grā c⁹ē sciendū ꝙ aliqᵈ ē p̄dicaᵐ qᵈ pt ieē multis idn̄t cōiuncti ꝛ diuisi. aliqᵈ aūt ē pre- dicatū qᵈ nō pt ineē mult⁹ nisi 9iūcti. aᶦqᵈ aūt ē qᵈ n̄ pt ieē mlt⁹ nisi divisi. Eᵖᵐ primi sicut portat̄ lapidē pt ineē sorti ꝛ plōni cōiun- cti ꝛ divisim. nā possibile est ꝙ por- tent lapidē vᵐ simul quem neu- ter eorū se solo sufficit portare: ꝛ etiā portare lapidē ꝫ pt iesse sor- ti ꝛ plōni divisim vt si sortes porta- ret vnū ꝛ plō aliū. Eᵖᵐ 2ⁱ vt tᵉᵃ p̄dicata duo ꝛ tria ꝛ similia ipor- tātia pluralitatē ꝫ nō pn̄t inesse pluribꝰ nisi cōiūcti ꝛ iō hec n̄ pōt esse vera isti sūt duo demōstratis sorte ꝛ plōe nisi li iste tenea² col- leᵘᵉ. Eᵖᵐ tercii. sicᵗ scire deū es- se pt iesse pluribꝰ ꝛ nō nisi q̄lꝫ eo- rū diuisim sciat deuꝫ esse. Et iō hec non potest esse vera isti sciūt deum esse nisi li isti teneatur di- uisiue. sꝫ ista isti portant lapidē ꝫ potest esse vera aliquando quia li isti tenetur diuisiue. aliquādo

potest esse vera si li isti teneatur collectiue.

Sophisma .xlii

est istud. Vterq3 istorum pugnat vt vincat se. Ponat cas9 q sor3 pugnet cum plde vt vincat platonem et pld cu forte vt vicat sortem. Tunc ar^r. isti pugnat vt vincat se demostratis sorte et plone g^o vterq3 istoru pugnat vt vicat se. a^s pbat na iste pugnat vt vicat istu. et iste pugnat vt vincat istu g^o isti pugnat vt vicant se. Et confirmat isti pugnat vt vicat aliquos aut g^o se aut alios. sed no pugnat vt vincat alios g^o pugnat vt vincat se

In oppoitu arguitur

vterq3 istoru pugnat vt vicat se g^o sor^s pugnat vt vicat se. g^a est falsu qr sortes no pugnat vt vincat se s3 vt vicat plonem. g^a nota est de se. 2^oc ar^r. falsu est q isti pugnat vt vincat se g^o sophi^a est falsu: gna t3. et a^s pbat. na si isti pugnat vt vicat se tuc i^ti pugnant vt vincant et qr etiam pugnat vt vicant seqt q pugnat vt vincant et vincant

Respondetur ad so/

phi^a q e falsu et ad argumentu in contrariu dicitur cocedo a^s si li isti teneat collectiue et tuc negatur consequentia. Si tamen li isti teneatur diuisiue consequentia conceditur et negatur antecedens. Et quendo dicitur iste pugnat vt vincat istum. et iste pugnat vt vicat istu g^o isti pugnat vt vicat se. negat gna accipiendo li isti diuisiue. qr ad trasitoem actus i diuersu no sequit actio i semetipsum. Et vlterius qn dicitur isti pugnat vt vincat aliquos negatur hoc. qr neuter istoru pugnat vt vincat aliquos vel alios sed qlibet istoru pugnat vt vincat aliu. Et id bn conceditur q isti pugnat vt vicant se capiendo li isti collectiue. Vlterius qn dr ad alia pte3 falsum est q isti pugnat vt vincat se negat si li isti teneat diuisiue. Et qn dr isti pugnat vt vincat se g^o isti pugnat vt vincant. conceditur a^s si li isti teneat collectiue. s3 n seqt g^o iste pugnat vt vincatur et iste pugnat vt vicat s3 est fallacia gntis. qr bn sequitur econtra. Ex hoc patet q si sortes videat platonem et plato videat sortem et neuter ipsoru videat seipsum: hec est vera isti vident se scdm q li isti tenetur collectiue sed est falsa scdm q li isti tenetur diuisiue. Primu probatur qr h^c est vera isti vident aliquos hoies et no vident alios hoies a seipsis et p gns i^ti vident seipsos et p gsequens vident se. 2^m pbatur qr hec est falsa vterq3 istoru vid3 se g^o etiam hec est falsa isti vident se si li isti teneatur diuisiue. Pt3 etiam q demonstratis duabus contradictoriis hec est vera iste ppoes contradicunt sibiipsis secundum q li iste tenetur collectiue. sed tamen hec est falsa iste ppoes cotradicut sibiipsis si li iste teneatur diuisiue

Sophisma .xliii

est istud. Ab vtroq3 istorum enunciatum est verum platone et sorte demonstratis. et sortes dicat ista3 deus est. et plato ista homo est animal. et cum hoc

abo dicāt istā homo est asin⁹.

Probatur sophisma.

Q sorte enūciatū ē verū. q2 ista ve⁹ ē. et a plone enūciatū ē vex. q2 ista hō ē aial. g° ab vtroq3 isto rū enūciatū est verū.

Improbatur sophisma

Q ab vtroq3 istoꝝ enūciatū ē fl3 g° nō ab vtroq3 istorū enūciatū est verū. Q ñs pbat. q2 ab vtroq3 istorū enūciatū ē q hō ē asin⁹ s3 hoc ē fl3. 2° sic ar ab vtroq3 istoꝝ enūciatū est verū. g° verū est enūciatū ab vtroq3 istoꝝ. sed hoc est flm. q2 nichil est enūciatū ab vtroq3 istoꝝ nisi flm: scil3 homo est asinus.

Ad sophisma respon

det q ipsū ē verū. Et qñ dī ab vtroq3 istoꝝ enūciatū ē fl3. g° ꝛc negat ꝯña. Q ad 2am qñ dicit ab vtroq3 istoꝝ ꝛc. negat cōseqntia ꝛ cōcedit añs ppt hoc q ibi ar a termino stāte cōfuse tm ad ipsū stāte determiate respectu eiusd multitudinis. Qm in añte lp verum stat cōfuse tm. in ꝯñte aūt stat ad supponit determiate

Sophisma. xliiii.

Est istud. Vtq3 istoꝝ ē hō vl asin⁹: demōdo p si istoꝝ sort ꝛ brunellū

Probat sophi. sortes ē hō vl asin⁹: brunell⁹ ē hō l asin⁹ g° vtq3 istoꝝ ē hō vl asin⁹. 2° sic ar cōtradictom sophismatis ē fl3. g° sophisma ē verū. Q ñs pbatur Nam ei⁹ cōtradictom ē aliqd istoꝝ non est homo vel asinus

Improbatur sophisma

Vterq3 istoꝝ est hō vel asin⁹. g° vterq3 istoꝝ ē hō vel vterq3 istoꝝ ē asin⁹. cōseqñs ē fl3. q2 ē vna disiūctiua c⁹ ābe ptes sūt fle 2° sic ar. vterq3 istoꝝ ē hō vel asin⁹. s3 nō vterq3 istoꝝ ē hō. g° vtq3 istoꝝ est asin⁹. cōseqñs ē fl3. ꝛ cōseqñ videt tenē p istā regulā. a disiūctia cū destructione vni⁹ ptis ad aliā ptē est bona cōseqñ 3° sic ar tm alter istoꝝ est hō vel asin⁹. g° nō vterq3 istoꝝ ē hō vel asin⁹. cōseqñ tz. Q ñs pbat alter istoꝝ est hō vel asin⁹ et nichil aliud ab alio istoꝝ ē hō vel asin⁹. pōito q nō sit aliqs hō nisi sor nec aliqs asin⁹ nisi brunellus

Respōdetur ad sophis

ma q ip3 ē vū sicut pbāt due prie rationes. Q ad alias rñdetur Q ad primā negat ista cōseqñ. Vtq3 istorū ē hō vel asin⁹. g° vterq3 istoꝝ est hō vl vterq3 istoꝝ ē asin⁹. Nā ar a sēsu cōposito vero ad sēsum diuisū flm scz ardo ab vna cathegorica de disiūcto extrēo ad vnā disiūctiuā c⁹ tñ disiūctie pdicta cathegorica nō est pos. Q ad aliā silit negat cōseqñ nec ibi ar a disiūctia ꝛc q2 sophi nō est ppo disiūctia. s3 ppo de disiūcto extrēo. Q ad aliā dico q si lp alter teneat tanq̄ signū particulare ei⁹ qd est vterq3 bene cōcedendū est q tm alter istorū est homo vel asin⁹. nec tūc sequitur: g° non vterq3 istorum est hō vel asin⁹. sicut nec sequit tm aliquis hō est risibilis. g° nō ois hō est risibilis. S3 si lp alter capiat pro vno excludēdo maiorē multitudinē. tūc est negādū q tm alter istorū est hō vel asinus Nec pbatū est q sic capiendo lp alter. tm alter istorum sit homo vel asinus.

Consequenter In hac pte videda sūt sophi^ta diffi cultatē hñtia ex pte huius sinca^te tot⁹. qd ē distributiuū tmini cui addit nō p ptibus subiectis sz p ptibz itegralib⁹ significati per illū terix de quoꝝ nūero sit istud

Sophisma.xlv.

Totus sortes est minor sorte.

Improbat' sophisma

Prio. si tot⁹ sortes ē mior sorte tūc q̄lz ps sortis ēēt mior. sz h° ē flz. pño qr corp⁹ sortis ē ps sortis qr cū aīa sortis cōstituit sortē. sz corp⁹ sortis nō ē mior sorte. g° nō q̄lz ps sortis ē mior sorte. Cō firmat qr aīa sortis ē ps sortis ꝛ tñ aīa sortis nō ē mior sorte cū nō sit magna nec pua. cū sit in divisibilis. pña qña tz ex eo q ly tot⁹ equalz huic ordi q̄libz pars.

Scdo sic. si tot⁹ sortes ē mior sorte. tūc tot⁹ homo ē mior sorte qd ē flm. qña videtur valere. eo q arguitur ab iferiori ad supi⁹. flitas qñtis pbatur. nā si tot⁹ homo est mior sorte. tūc quelibz pars hois est minor sorte. modo hoc est falsum. posito q sortes sit magnus et plato sit paruus tunc nō q̄libet pars hominis est minor sorte. Nam sequitur quelibet pars hois est minor sorte. g° quelibet pars platonis ē mi nor sorte. sed hoc ē falsū ex casu qña tenet a superiori distributo ad iferius distributuz. Nam in ista quelibet pars hois est mior sorte. hoc aggregatū pars hois distribuitur per vnam regulaz prius dictam. scilicet quotiēscū qz signum distributiuū additur aggregato ex recto et obliquo. recto precedēte obliquū. tūc agge gatū ex recto ꝛ obliquo distribr. ꝛ id ly hois ita bene distribuit si cut ly pars.

In oppositū arguit'.

Hec ps integralis sortis demon strato capite est d°r sorte ꝛ i^a ps sortis demōstrato brachio est d°r sorte ꝛ^cne partibus integralib⁹. g° q̄libet ps integralis sortis est d°r sorte. ꝛ p conseqns totus sor tes est d°r sorte. cōsequētia tenet ex eo q hec oratio quelibet pars integralis sortis ꝛ ly tot⁹ sortes equiualent in significando.

Tūc pro respōe ad so

phisma: notandū est q aliqua sūt sinca^ta q nō distribuūt tmi nū extra se cui addūtur. i. tmi^m qui nō est pars ordis cui illa sin ca^ta equiualēt in significando. sed tm̄ distribuūt tminū itra se: hoc est terminū qui est ps ordis cui equiualēt in signdo. et hoc si ille tmin⁹ sit distribuibilis. Per bi gr̄a. hoc sinca^ma totus nō di stribuit termi^m extra se cui ad ditur. sicut est iste termin⁹ sor^s. sed bene itra se. sicut est iste ter minus pars. Idem patet de h° sinca^te semper. et de aliis equi ualentib⁹ integris ordib⁹ in si gnificādo. Scdo notandū est q aliqñ ly totū tenet sinca^ce ali quādo ca^ce. Et qñ capit sinca^ce equalz huic ordi q̄lz ps itegra lis. qñ vo tenet ca^ce: tūc equalz huic ordi ens cōpositū ꝛ cōple tum ex partibus. Et secundūz hoc solet concedi hoc sophisma. In oculo meo est totum quod ē in mundo. capiendo ly totū ca^ce

posito φ i oculo meo sit festuca qr i^a festuca ē cōpositū ex p^bz ex istens i mūdo. et solet negari istd sophisma. to^m qd ē i mūdo ē in oculo meo ca^do si totū sica^ce. nā nō qdlibet ens mundi nec q̄libz pars mūdi ē.i oculo meo. Et qr tactū ē de ptibus itegralibus.

Terc^o notā^m ē φ pars itegral' dr ps q̄titatiua i. hn̄s q̄titatez q̄ cū a^{li} pte q̄titatiua constituit aliqd totū q̄tū. nec vna illarū ē potē^a ad aliā nec pfectibilis per eā. Ex h^o pz φ aīa sortꝭ l' corpus sortis nō dicunt ps integral' sortis qr lz aīa sortis cōstituat sor. tē q̄^m et etiā corp^9 sortꝭ sic hn̄s q̄titatē: tn̄ aīa sortis nō ē pars q̄titatiua. et etiā ma^a sortis ē perfectibilis p aīam sortis. Similiter materia equi lz sit q̄ta et cū aīa equi q̄ta constituat equū q̄tuz tn̄ neutrū eoꝝ dr ps integralis equi propter hoc φ vna illaꝝ p-tium est perfectibilis per aliam et est i potentia ad eā. et tales p-tes quarū vna ē sic pfectibilis p aliam nō dicunt partes inte-grales sed essentiales l' qualitatiue. Tunc respondet ad sophi-sma φ ipm est verum

Ad rationes

Ad primā negatur 9^a lz bn̄ sequatur. totus sortes ē minor sorte g^o quelz pars itegralis sortis est minor sorte. qr li totus nō equalet i significando huic oratōi quelz pars sed bn̄ huic q̄lz ps integralis. Nec sequit quelz pars itegral' sortis est minor sorte ergo corpus sortis est minus sorte qr corpus sortis nō ē pars itegralis sortis sed ē pars eēnal'. Ad secūdā nega^r 9n̄a. et rō h^9 est. qr ar^r ab inferiori ad superi^9 cum distributōe. Vn̄ sicut nō sequit^r. quelibet pars integralis sortis est minor sorte g^o quelibet pars integral' hoīs ē minor sorte. ita nō sequit totus sortes est minor sorte g^o totus hō ē minor sorte. quia omnino a^s et 9^s prime cō-sequentie equiualēt anteceden ti et consequenti secunde conse-quentie. φ autē prima conseqn tia nō valeat pz. qr ar^r ab inferiori ad superius distributuz. qr sicut probabat in ista orōe q̄lz ps integralis hoīs est minor sorte. nō solū distribuit ibi pars inte-gralis sed hoc aggregatum ps integralis hominis.

Sophisma. xlvi.

est istud. totus sortes ē ps sortis

Probatur sophisma

Quelibet pars integralis sortꝭ est pars sortis g^o tot^9 sortes est pars sortis.

Improbat sophisma

nam tunc sortes eēt pars sortis et per 9sequens idē eēt ps suiipi^9

Ad sophisma respōdetur

φ ipz ē verū et ad rōez i 9trarium dico φ^{ij} se^r tot^9 sortes ē pars sortis g^o sortes ē pars sortꝭ. n^c sequit φ idē sit ps suiipi^9. sicut nec seq̄t. q̄lz ps itegralis sortꝭ est ps sortis g^o sortes ē ps sortꝭ. Videt tn̄ φ^c. nā ca^r total' ps itegral' sortis p^t suū digitū et vocet. a. et su^9 digit^9. b. et aggregatū ex. a. et. b. vocet. c. Tūc sic ar^r. a. ē sortes et c. ē sortes et. a. ē ps ip^9. c. qr vna cū. b. 9stituit. c. g^o sortes ē ps sortꝭ 9n̄a tz. et secūda ps añcedētꝭ no-

172

la est de se. Sz p̄ria̅l'declarat̄.q2 a. est hō et nō est alius q̄ sortes. Ↄ̄ sillp̄tū p̄batur q2 a. est cōpoītū ex aīa itellectīa et corpore. et tale cōpositū est hō Cōfirmatur q2 a. est aīal cū sit substātia aīata sēsitīa et non aᵒ aīal q̄ hō 2ᵒ sic. q2 si digit' esset absciss' a. esset sortes. sz eadē rōne qua tūc esset sortes eadē ratione nūc ipse est sortes. gᵒ iā a. est sortes:

Ↄ̄ d illud dubiū dicūt quidā in gādo istā ɔ̄ñaz. sortes est pars sortis. Et qñ dicit̄ capitur tota lis ₇c. admittit̄ cāus. et qñ dicit̄ a. est sortes negat̄. et qñ dicitur a. est cōpositū ex aīa ₇c. gᵒ a. est homo. negatur ɔ̄ñā. q2 ad hoc q̄ aliquid dicatur homo non sufficit q̄ sit compositū ex corpore et anima intellectiua. sz cum hoc requirit̄ q̄ sit aliquid per se vnū et non sit pars alteri'. q̄ sit vnū per se: modo sic non est de a. q2 a est pars c. quod est vnum per se

Ↄ̄ d aliam qua probatur q̄ a. esset animal consimilit diceretur Ↄ̄ d terciam qñ dicitur digito absciſſo adhuc a. esset sortes conceditur. et quando dicit̄ sed eadem ratione qua tūc eēt sortes eadā ratione nūc est. neʳ hoc q2 digito absciſſo a. esset per se vnū. sed digito non absciſſo a. non esset aliquod per se vnū. Sz ad hoc q̄ aliquid sit sortes req̄ritur q̄ sit aliquid per se vnum sicut requiritur ad hoc q̄ aliq̄d sit homo vel aliquid sit animal

Sz contra istud solet argui quia si hoc esset verum sequeretur. q̄ isti termini homo et animal non essent termini absoluti ymo connotatiui. sed hoc est falsum gᵒ ₇c. cōseq̄ntia tz ex eo q̄ ad suū significatū p̄ncipale cōnotaret ipsū eē p se aliqd vnū non exñs ps alic' alteri' per se exñtis. Et cōfirmat̄ Nā tūc hec nō eēt bona diffiᵒ aīalis. scz aīal ē sbā aīata sēsitīa. sed addᵒ q̄ eēt cōpleta oportēt dicē aīal ē sbā aīata sēsitiua nō exñs pars alicui' alteri' q̄ sit vnū per se. et hec tūc stati sequēt̄ istū tūz animal eē terminū cōnotatiuū p' q̄ in ei' diffinīōe ponitur teri' alicui' alteri' p̄dicamēti scz iste ti' ps 2ᵒ sic Nā capiat̄ ipsū a. qd est ps ipsi' c. et q̄ratur vtrū sit substātia vel accñs. nō pot̄ dici q̄ sit accñs et clarū est Si dicat̄ q̄ sit substātia vel est corpea vel icorporea Nō icorpea clarū ē Si corporea vel animata vel inanimata. Non potest dici inanimata. quia nutritur et augetur. ergo animata. vel sensitiua vel insensitiua. Non potest dici insensitiua. quia si pungeretur stilo vel acu vtiq3 retraheret se: Et confirmatur q2 est cōpositū ex corpore et aīa sensitiua. relinquitur ergo q̄ a. est substantia animata sensitiua. Et cum nichil sit in genere nisi sit in aliqua suarum specierum. sequitur q̄ ipsum a. est alicuius speciei et non videtur q̄ sit sub alia specie q̄ sub ista spē homo. et si sic sequitur q̄ a. est homo sed non est alius homo q̄ sortes. ergo a. est sortes. Ideo q̄dā alii aliter respondent concedendo istā sortes est pars sortis sed tñ non idem sortes est pars suiipsi' sed vnius alteri' sortis Vnde dicunt isti q̄ sortes qui ē vnū per se est cōposit' ex m'ltis quorū q̄lz ē sorᵒ q̄lz tñ illoꝝ ē

ps vni⁹ sortˀ. q̃ sic ē sor⁹ q̃ nō est ps alteri⁹ sortˀ. Vn̄ scdm dictū ca^m isti dicēnt q̃ c. esset vn⁹ sor⁹. ꝛ q̃ ille sor⁹ nō eēt ps alic⁹ alti⁹ sortˀ. ꝛ q̃ a eēt sor⁹ ꝛ cū h⁹ eēt ps alicui⁹ alteri⁹. Sꝫ cōtra h⁹ dicēt aliq̃s. si h⁹ eēt verꝝ. seʳ q̃ hoc nⁿ sor⁹ essꝫ tmi⁹ cois. q̃a vnica ipē essꝫ iposit⁹ ad signific̄ū plꝛes hoies. R n̄dēt isti negādo ɔ^am. Vn̄ dicēnt aliqui q̃ ad hoc q̃ aliquis termi⁹ dicaṫ coie nō suffiat q̃ ipē vnica impōe sit impositus ad significandū plura. sed requiriṫ q̃ sit imposit⁹ ad significādū plura vnica impōe. quorūvnū nō est pars alterius. modo iste tmin⁹ sor⁹ vnica impōne est bene imposit⁹ ad sign̄dū vnū so^m q̃d non ē ps alterius. ꝛ cum hoc pl'a quoꝝ vnū est pars alterius. Et ideo adhuc stat q̃ iste termin⁹ sor⁹ est termin⁹ singl'aris ꝛ nō cois. licet significet plures hoies vnica impositione.

Sophisma xlvii.

est istd. Tot⁹ brunell⁹ ē sortˀ. ponaṫ q̃ sor⁹ hēat vnū asinū q̃ vocet brunellus ꝛ q̃ q̄lꝫ ps istl⁹ asini sit sortˀ. Tūc pꝫ ipꝫ so^a eē verꝝ

Jn oppōitū arguitur

si tot⁹ brunell⁹ ē sortˀ tūc queꝫ ps integral' brunelli ē sortˀ. et p cōseq̄ns caput brunelli ē sortˀ. ꝛ p cōsequēs caput sortˀ habet lōgas aures. ꝛ p ɔsequēs possibile ē q̃ capᵗ sortˀ valde velocit moueaṫ sorte q̄escēte. ut si brunell⁹ curreret sorte quiescente. Similiter possibile esset os sortˀ cōedere sorte dormiēte. poᵗᵒ q̃ sor⁹ dormiat ꝛ asin⁹ su⁹ scꝫ brunell⁹ cōedat. tūc si os brunelli est sortˀ videṫ tūc q̃ os sortˀ comedat.

Ad sophisma respon

detur q̃ est verū. et qn̄ dr̄ g⁹ q̄lꝫ ps brunelli est sortˀ: cōcedit. ꝛ vlterius cōcedit q̃ caput q̃d ē sortis habet longas aures. Et similiter caput q̃d est sortˀ mouet velociter sorte quiescēte. ꝛ q̃ caput q̃d est sortˀ comedit sorte dormiente. negaṫ tn̄ q̃ caput sortˀ habet lōgas aures. ꝛ similit q̃ caput sortˀ moueṫ velociter sorte quiescēte. Et similiter q̃ os sortis comedat sorte dormiēte. sicᵗ nec sequiṫ h⁹ q̃d ē caput est sortˀ g⁹ hoc est caput sortis.

Sophisma. xlviii

est istud. Tota disiūctiua est vacuius altera ps ē va.

Probatur sophisma

sic. Tota disiūctia ē cōseq̄ns ad alterā ptē ei⁹. sꝫ consequēs ē verū cui⁹ aliq̃d an̄s est verū: g⁹ tota disiūctiua: cui⁹ alta ps ē va.

Jmpbatur sophisma

Nā sequiṫ. tota disiūctia ē vera cui⁹ alta ps ē va. g⁹ q̄lꝫ ps integ^a lis disiūctie ē va cui⁹ alta ps est va. mō h⁹ ē falsū. Nā isti⁹ disiunctiue de⁹ ē vel hō est asin⁹ altera ps est va. puta ista de⁹ est. et tn̄ nō ppṫ h⁹ q̄lꝫ ei⁹ ps est va. Naꝫ hᶜ nō est va homo est asinus.

Ad sophisma respon-

detʳ q̃ de vtute sermōis ipsuꝫ ē fl̄m. qꝛ cū ly totū pōatʳ a pte sbᶜᵗ solꝫ teneri sincaᶜᵉ. cū hoc tn̄ stat q̃ de hoiᵗᶜ itelleᶜ so^ma ē verꝝ. et h⁹ ca^do ly tota ca^ce. qꝛ tūc sēs⁹ est q̃ disiūc^tia pᶜᵗᵃ ex ptibꝫ est va cᵗ.

altera pos ē va. Et scdm hoc rationes vadunt vias suis.

Sophisma.xlix.

Est istud. Oē totū est mai⁹ sua parte. Improbat̄ sic Nā seq̄t Omē totū est maius sua parte g° omē totū qualibet sua pte est maius: cōseq̄ns est fl̄m. ꝯn̄a tz eo ꝙ iste cōparatiu⁹ mai⁹ habz vim distribuēdi t̄miuz sequentē ab eo rectum. Flītas ꝯn̄tis pz qꝛ sortes est quodā totū et tamē sortes non ē qualibet sua parte maius: qꝛ nō est mai⁹ suo corpore nec est maior sua anima cuz anima sua non sit quanta.

Secūdo sic. cōpositū ex corpore et albedine est quodā totū et t̄n̄ illud non est maius sua parte. qꝛ nec est maius albedie nec maius corpore Tercio sic arguitur Genus est quoddā totū respectu suarū specierum. et t̄n̄ non est maius suis speciebus.

Quarto sic videtur ꝙ aliqd totum sit minus sua parte. pz de toto in mō et de parte in mō Nam sꝫ homo dicitur totum in modo. et sꝫ homo albus dicitur pars in modo illius toti⁹. modo clarū est ꝙ sꝫ homo albus ē maius ꝙ̄ sꝫ homo quia continet tā tūdem et amplius

Probatur sophisma.

Continēs t̄m̄d et āplius est maius illo. sed oē totū continet t̄m̄ dez ⁊ āplius respectu sue ptis qꝛ cōtinet etiā reliquā ptē. g° ⁊c.

Ad sophisma respondetur

distingendo de toto quia quodam dicitur totum q̄titatiuum. et quodam dicitur totum qualitatiuum. et quodam dicitur totum vl'e. et quod dicitur totū in modo. Totum quātitatiuū dicit̄ totū habēs ptes q^a rū vna est extra aliā. ⁊ vna non est in potē^a ad aliā nec pfectibilis p eam. Totū qualitatiuū dicitur totū cōpositū ex ptibus quarum vna non est extra aliā. ⁊ cū hoc vna est pfectibil' p aliā. et h° accidētaliter vel essentialit. ⁊ sic cōpositū ex talibus vocat̄ totuz accidētale. seu totū aut ꝯpositū essētiale. Exēplū primi. vt compositū ex materia et forma substātialiter. Exēplū scdi. vt cōpositū ex corpore et albedine. vel sic clarius. Totū qualitatiuuz dicit̄ componi ex partib⁹ quaꝝ v^a nō est extra aliā. ⁊ cū h° vna est perfectibilis per aliā. ⁊ h° simpliciter. vel compositū ex talibus dicitur totū seu compositū essentiale. vel accidētalit. et sic compositū ex talib⁹ dr̄ compositū accidētale. Exēplū primi. sicut est compositū ex materia ⁊ forma substātiali. Exēplū scdi. sicut est compositū ex corpore ⁊ albedine. Sed totū vniuersale dicit̄ termin⁹ vniuersalior respectu termini min⁹ vniuersal'.

Sed totū in modo vocat̄ termin⁹ acceptus sine determiatiōe respectu alterius. Et quot modis dicit̄ totū: tot modis dr̄ pars ita ꝙ quedā est q̄titatiua: ⁊ qdā qualitatiua. quedā subiectiua. ⁊ quedā totius ī modo. Adhuc totū quātitatiuū potest ymaginari dupl'r. qꝛ quoddā est finituz et quoddā infinitū.

His dictis ponuntur

conclusiones. Prima ē ꝙ omē

totū q̄titatiuū ē maius sua pte entitatiue.pʒ hº qꝛ plus cōtinet de entitate.qꝛ continet illā ⁊ cū hoc aliā.pʒ hº de hoīe qui ē maioꝛ entitatiue sua maª et vltra materiā continet formā.⁊ etiaʒ ē aºꝛ entitatiue sua forma.et vltra formā continet materiam. 2ª 9º ē totū qualitatiuū nō est maius sua pte ⁊ hº q̄titatiue. hº pbat primū arᵗⁱᵘʒ cū 1º Cuʒ hoc tū fiat ꝙ totū qualitatiuū hn̄ sua pte ē mai⁹ ꝑpt hº ꝙ ī aliā ſi pte nō diſtribuit a cōpatiuo ipm ſequēte.qꝛ ſincathegoꝛeumata diſtributiua nō hn̄t vim diſtribuēdi iminū p̄cedēte ſed hn̄ tm̄ ſequētē.Vn̄ ſincathegoꝛᵃ ſūt talis natē ꝙ ⁿ agūt an̄ ſe ſʒ hn̄ retro ſe 3ª 9º ꝙ totᵐ vlē ⁊ ſilr̄ totuʒ ī modo hn̄ est maius sua pte ep ponēdo li mai⁹.t.coīusſʒ nō maius hoc ē eptēſius ī q̄titate.hec cōclu° clara ē quo ad vtrāqʒ ei⁹ ptē. Quarta cōclu°.oē totuʒ q̄titatiuū finitū ē mai⁹ sua pte q̄tiᵘᵃ.pʒ hoc.qꝛ continet tm̄ ⁊ ā pſius.nec cōtra hº dadunt due prime rōes.qꝛ ille arguūt de toto ᵣᵘ ſuaꝝ ptiū qualitatiuarum ⁊ⁿ q̄ntitatiuaꝝ Quita conclusio.loquendo de toto q̄ntitatiuo īfito fl̄ʒ ē de tli toto.adhuc ſi eſſet ꝙ ipm qualibet parte sua q̄ntitatiua ſit mai⁹. Vnde īfitū q̄ntitatiue nō ē maius nᶜ min⁹ nec equale alteri īfito ſʒ qꝛ aliqua ps īfiti est infita ſeʳ ꝙ 1ª pte q̄ ē infita īfitū qd ē e⁹ totū nō ē maius.Aſſūptū pbatᶜ.nā ſit a totū tēpus p̄teritū īfitū tmiatū ad primū inſtās h⁹ diei ⁊.b. ſᵗ tēpus īfitū futurū a pte p⁹ icoatū. a primo inſtanti h⁹ diei ⁊ ſᵗ c.totū tempus pꝛeteritū īfitum teriatū ad medium diei huius ⁊.d.totū tempus futuꝝ īfitū ab eodē meº h⁹ diei icboatū.Iſto caſu pꝛobatᶜ.qꝛ ſi īfitū ſit equale īfinito aut maius aut minus ꝙ ps erit aºꝛ ſuo toto qd ē īpoſſibile.Pꝛobatꝛ ꝙ hoc ſeʳ.nā.c.⁊.d.ſūt equalia.qꝛ vtrūqʒ ē infitū ep vª pte ⁊ ep nª pte vnū epcedᶠreᵗqᵐ Silr̄.a.⁊.b.ſūt equalia p eandē rōem ſʒ.b.est totum ad.d.qꝛ.b. ē totum tempus futurum īfitum incoatum a pꝛimo inſtanti hui⁹ diei ⁊.d.est totum tempus futurum infinitum incoatum a medio iſtanti huius diei.⁊ᶜ.b.ē maius.d.per illud pꝛincipium.omē totum est maius sua parte.et ſi b.est maius ꝙ.d.etiam a eſt maius ꝙ.d.qꝛ quocūqʒ vnum equalium eſt maius eodē reliquū eſt maius.Mō.a.⁊.b.ſunt equalia.⁊ vltra ſi.a.eſt maius ꝙ.d.⁊.a.eſt maius ꝙ.c.qꝛ.d.⁊.c.ſunt equalia mō quod ē maius vno equali ē maius ⁊ reliquo equali. ſed.a.ē ps ipſius.c.qꝛ.a.ē ſolū temp⁹ pꝛeteritum terminatum ad pꝛimū inſtans huius diei.⁊.c.ē tempus pꝛeteritum terminatū ad iſtās mediū huius diei ⁊ ita.c.continet totum.a.⁊ cum hoc plus ſcʒ tempus inter pꝛimum inſtans huius diei ⁊ tempus mediū huius diei.Si ergo.a.eſt maius ꝙ c.ſequitur ꝙ pars eſt maius ſuo toto quod eſt impoſſibile.quod īpoſſibile ſequitur dato oppoſito quinte concluſionis Concluditur ergo ꝙ vnum infinitū nō eſt maius alio nec minus nec equale.et adhuc ſuppoſito ꝙ eſſʒ infinitum Sed contra hoc dicetes.immo videtur ꝙ vnum īfinitum poſſit eſſe maius alio.

Nam in dicto casu a. est tēpus preteritum infinitū similiter et c. est tēpus infinitū. Et lꝫ vnuꝫ illoꝝ non sit maius alio ex ea dem parte qua sūt īfinita. tñ vi detur ꝙ. c. sit maius. a. ex eadeꝫ parte qua vtrūqꝫ est finitū· q̄a ex ea parte. c. excedit. a. qꝛ con tinet. a. et āplius. continet eni a et cū hoc tēpus inter primū in stans huius diei et instans me diū huius diei. Et cōfirmatur qꝛ q̄tū additū q̄to facit ipꝫ ma ius. g° datis duobus infinitis quoꝝ neutrū ex illa parte qua sunt infinita excederet reliquū vni eoꝝ adderet aliquod pedale et alteri non. vtiqꝫ videtur ꝙ illd cui fieret addi° fieret mai⁹ alio cui non fieret additio. Et confirmatur proprie propriū est q̄titati secundū eā equale vel ī equale dici sicut patet in predi camentis. sed quod est proprie ꝓ priū conuenit ōni contento sub eo cuius ē propriū. g° dici equa le vel inequale cōpetit ōni q̄ti tati. sed tēpus infinitū est q̄ti tas. g° tēpus vnū infinitū po test esse equale alteri tēpori vel inequale.

Ad ista respondetur

Ad primū. ꝓ quo prio suppono ꝙ sicut se hꝫ punct⁹ ad lineā ita se hꝫ q̄titas finita ad q̄titatē ī finitā. et iō sicut pūct⁹ addit⁹ li nee non facit ipsā maiorē. ita q̄ titas finita addita q̄to infinito nō facit ipsū maius. Et sic dico ꝙ duab⁹ q̄titatib⁹ īfīitis datꝫ x̄s⁹ vnā partē finitā. aut esset x̄sus aliā ⁊ per cui⁹cūqꝫ quanti addō nē vni ⁊ nō alteri nō fit mai⁹ q̄ q̄ñ erat. nec etiā per ꝯñs hoc fit mai⁹ alio infīito. Et per hoc so luta ē secūda cōfirmatio. vñ nō aliter cōcedendū ē ꝙ q̄titas ad dita q̄to facit ipsū mai⁹. Unde hoc hꝫ īstantiā de q̄titate īfini ta. vñ tñ cōcedendū est aliter ꝙ si q̄to finito addit q̄tū vñ efficī tur mai⁹. Et qñ dicitur in pria rōne ꝓbando ꝙ. c. tēpus eēt ma ius. a· qꝛ contiet. a. et cū hoc pl⁹ g° ē mai⁹. a. negāda ē ꝯña sicut nō seqtur ꝙ si alicui linee addit pūctus. ilīs linea contiet tm̄ q̄ tū añ et p⁹ pl⁹. Sꝫ ad hoc ꝙ ilīs ꝯña valeret opoꝛtēt sic arguē. c contiet. a. ⁊ plus. ꝙ secundū cer tā et finitā propoꝛtōnē se habet ad. a. g°. c. est mai⁹. a. modo sic non est hic. quia licet. c. contine at. a. et vltra hoc tēpus finituꝫ inter primū instans huius diei et mediū eiusdē. tamē illius tē poꝛis nō est finita propoꝛcio ad ipsū. a. sed absqꝫ propoꝛtione il lud tēpus excedītur ab. a. recte pūctus absqꝫ propoꝛtōe excedit a linea. Ad aliā pt̄ dici ꝙ equa le pot capi dupliciť Uno° positi ue et sic est idē ꝙ mensuratū. ⁊ sic nō est ꝓprie ꝓpriū q̄titati. Alio° priuatiē ⁊ sic equale iđ ē ꝙ q̄tū. ꝙ nͨ ē mai⁹ nec est min⁹ Uñ q̄uis equale q̄tū ad nomē sit positiuū. tñ q̄tū ad rē ē priua tiuū. ⁊ sic acci°° equale vl' iequa le. dici equale vl' iequale vñ ꝯue nit oī q̄titati. vñ vnū q̄tū īfitū vt sic acci°° equale vñ ē equale alteri. qꝛ qdlꝫ eoꝝ ē q̄tū. et vnū eoꝝ nō ē mai⁹ nec min⁹ alio. vñ acci°° equale l' ieq̄le pōītie vnū infitū nō ē equale alti. priuatiē añt ē equale alti Septa ꝯͤ ē cōtra āliquos q̄ dicūt ꝙ īfitū eē vñ sit possibile ꝑ istū mod ꝙ de⁹ ī

pria pte pportionali h9 hore creet vnu lapide pedale. q i alia vnu aliu q^{tus} ptib3 pporcionib3 alicui9 hore. tuc dicut ipsi q in fine illi9 hore creati sut infiniti lapides. qui si coponatur costituut vnu i finitu Contra illos sit septa coclusio. Impossibile e q in qualibet pte pportionali alic9 hore de9 creet vnu lapide pedale q oplib3 illoru cu q^olibet illor conseruet Probat q2 si sic seqretur q esset dare vltima parte pportionale illi9 tepois. md hoc est ipossibile q2 quacuq3 pte pportionali tepis data vel dabili vltra illa e alia. Probatur ona Na dato oppdito coclusiois per aduersariu pono q inpria parte pportionali alic9 hore date deus creet vnu lapide pedale contiguu alicui data pa rieti per tota illa hora. et vltra continue quiescenti. q in secuda parte proportionali illius hore deus retrahat primu lapide cre atu a pariete intm q inter illu lapide q pariete creet lapide pe dale creadu i scda pte pportionali illi9 hore. In tercia aut pte ppor tioali hore date retrahat aggregatu ex lapidib9 creatis iteru i tm a piete. q int illd aggregatu et piete creat lapide creada i 3^a parte pportioali q faciat sic vlti9 p sigulas alias ptes pportioales hore q semp lapis nouissie creatus tagat piete. tuc in fine hore claru est q aliquis datus est lapis imediatus parieti. et per co sequens sibi correspondebit aliqua pars pportioalis hore date et de illa probo q sit vltima pportionalis illi9 hore. q2 si vltra illa esset aliqua vtiq3 vltra lapide nuc imediatu pieti fuisset creatus alius lapis. et p consequens lapis dat9 no esset imediatus parieti. Sic g^o si dict9 modus creandi in qualz pte ppor^o nabili alicui9 hore lapides pedales esset possibilis. vtiq3 cocludetur esse vtraq3 parte ppor^onabile ei9de hore qd no capit h^c ymaginatio. Ex quo ocludo q tali mo fieri infinitu est impossibile

Sed cotra ista coclusione arguet aliquis. Na i pria pte pporcioabili alicui9 hore de9 pot creare vnu lapide pedale. et no est aliqua qn in ea possit creare v^m lapide pedale. g^o i qualz pte de9 pot creare. ic. cocedo coclusioez. et nego tn q possibile sit deu in qualz pte pporcionabili alicui9 hore creare vnu lapide pedale. Et est dra iter illas duas. quia pria est diuisa. scda vo coposita. hinc diuti9 nolo hic imorari. qa de ea difficili9 tractaui circa 1^m phi^{cus}. Rationes facte ad sophi^a vadut viis suis p coclusioes poitas. Et h^c de isto sophismate

Nunc restat ponere

sophismata difficultate habetia ex parte sincathegoreumatum distributiuoru pro accidentibus sicut sunt ista. qualelibet quatulibet quotlz quantuscuq3. ic.

Et est notandu q hui9modi sincathegoreumata distribuut non terminu cui addunitur in propositione sed terminos expressos in orationibus quibus dicta sincathegoreumata equiualent in significando. sicut facit etiam hoc sincathegoreuma semper. quia si dico semper homo fuit: iste termin9 homo non distribuitur: sed iste terminus

175

tēpore qui est pars huius orōis omni tēpore. cui orationi hoc si cathegoreuma sēper equiualet in significādo. Et hoc est ꝙ antiqui sophiste dixerunt. scilicet quia aliqua sicathegoreumata distribuūt terios extra se sicut ē hoc sincathegoreuma oīs. queđ aūt termios intra se sicut ē hoc sincathegoreuma nemo. et silit hoc sicathegoreuma semꝑ tot⁹ qualelibȝ ꝛc. Dn̄ termini cui ad duntur in ꝓpōne aliqđ illoꝝ sicathegoreumatū non distribuuntur. sȝ bn̄ aliquis termi⁹ iclusus in aliquo illorū. Dn̄ si dico qualelibȝ homo currit. ly homo non distribuitur. Scđo notādū est ꝙ hoc sicathe^ma^ qualelibȝ equiualȝ huic orōni in significādo de c⁹lȝ qualitatꝭ spē aliquaȝ qualitatē habens. Et si nō essent nisi tres species qualitꝭ in mundo. scȝ gramatica. logica. ꝛ rethorica. et sortes de qualibet illarū specierū haberet vnā qualitatē tunc sortes diceretur qualelibet vel qualislibet. ꝓporcionalit̄ ē dicēdū de quotlȝ ꝛ q°t⁹lȝ Dn̄ sicut qualislȝ ē distributiuū qualitatꝭ ꝛ silit̄ qualelȝ: ita ꝙ̄tuslȝ ē distributiuū ꝙ̄titatis cōtinue ꝛ quotlȝ ꝙ̄titatis discrete

Tertio notādū ē ꝙ h⁹mōi talia sicathe^ta^ accidētiū non sunt distributia ꝓ oībus ididuis accidentiū. sȝ bn̄ pro oībus eorū speciebus Dn̄ ad veritatē isti⁹ qualelȝ currit nō requirit̄ ꝙ habēs oēm qualitatē currat. sȝ sufficit ꝙ hn̄s de qualȝ spē q̄litatꝭ vnaȝ currat. Qrto notādū ē ꝙ signa ꝑticlaria corrn̄dētia istꝭ ꝑdictꝭ sūt h^c. aliqual̄. aliquale. aliquātus aliquot. ꝛc^lis

Sophisma .l.

Est istud Qualelibet currit Nā sint quatuor hoies tm̄°. scȝ sor^s. plato. cicero. ꝛ guillerm⁹. et tm̄ tres qualitates scȝ gramatica. logica. et rethorica. et sortes sit gramatic⁹ ꝛ currat. ꝛ plo logic⁹ ꝛ currat. ꝛ cicero rethoric⁹ ꝛ currat ꝛ guill̄s logic⁹ gramatic⁹ ꝛ rethoric⁹ ꝛ nō currat. quo posito ꝓbatur ꝙ qualelȝ currit. q: gramatic⁹ currit q: sortes q̄ ē gra^c⁹ c^t. et logic⁹ c^t q: plato qui ē lo^c⁹ currit. et rhe^c⁹ currit q: cicero q̄ est rethoric⁹ c^t. et nō ē aliđ qualelȝ ꝙ̄ gra^cuȝ logicū ꝛ rethoricū g° qualelibet currit.

In oppōitū arguitur

Nichil ē qualelȝ nisi sit guill̄us g° si qualelȝ c^t guill̄s c^t. qđ ē cōtra casū. Dicēdū ē ꝙ ly ens qđ itelligit̄ i ly qualelȝ cū exprimit̄ pt̄ ꝑcedē distributōeȝ vel seq̄ ita ꝙ sophi^a^ pt̄ expoī sic. ens qualelibȝ currit. et tūc ly ēs ꝑcedit distributionē vl̄ pt̄ expōi sic. qualelȝ ēs currit. ꝛ tūc ly ens sequit̄ distributōeȝ. ꝛ 1^m hoc pt̄ dici ađ sophi^a^. Prio ꝙ si ly ens qđ itligitur i li qualelȝ itelligat̄ ꝑcedere distributōeȝ tūc ipsū ē flȝ. q: tūc ly ens stat detiate. ꝛ ꝑ ꝯñs vt sic ađ vitatē sophiꝭ reqrit̄ ꝙ aliqđ sit ens qđ sit qualelȝ ꝛ ꝙ currat mđ hoc ē cōtra casū. 2⁹ dico ꝙ si ly ēs itelligat̄ seq̄ distributōeȝ ita ꝙ sit sēs⁹. q̄lelȝ c^t. i. qualelȝ ēs currit. tūc ipsū sophi^a^ ē vꝫ. Nā tūc ly ens suppo^t^ confuse postꝙ̄ sequit̄ distributōem. et tūc ē sensus de qualȝ spē qualitatꝭ ens hn̄s aliquā qualitatē c^t. et ē vꝫ Nā de spē grama^ce^ hn̄s aliquā

qualitatē currit. ⁊ ita de spē colore ⁊ ita de spē rhetorice. ⁊ nō sūt plures spēs qualitatꝭ ꝙ ille tres. sicut ponit casus: g° ⁊c. Sȝ diceres vtiqȝ videt ꝙ in ista qualelibet ens currit. sȝ ens distribuit ⁊ nō supponit cōfuse tm̄. q2 sequitur imediate signum distributiuū. Ista obiectio soluit p primū notabile q2 dicebat ꝙ huiusmodi sincathegoremata nō distribuunt tmīos extra se. sȝ tmīos intra se. ⁊ ido hic nō distribuitur ly ens sȝ qualis. nō p singlis qualitatibȝ sȝ p spēbꝰ qualitatū. sicut pȝ ex 3° notabili. Ex his rōnes facte ad sophisma dabūt viis suis.

Dubitatur circa secundā cōclusionē q2 videt ꝙ hec sit fl̄a stante casu qualelȝ currit. non obstāte ꝙ exponat p vnā ppōnē in qua ly ens sequat distributionē. sicut p istā. qualelȝ ens currit q2 eiꝰ cōtraria ē vera videlȝ qualelibet ens nō currit. Pȝ hoc. quia guillelmus nō currit. ⁊ guillelmus est qualelibet ens. q2 ē de oī spē qualitatis qualitatē habēs. g° qualelȝ ens nō currit. Ad hoc rn̄detur ꝙ illa nō ē eiꝰ ɔtraria. Et ratio est q2 cōtrarie sic se debēt habere ꝙ tmīnus stās i vna nō distributiue i alia stet distributiue. et hoc si sit distribuibilis. sed sic non est in proposito. quia ly ens stat vtrobiqȝ non distributiue. sicut patet ex dictis. Sed diceres. que est ergo eius contraria. Respōdetur ꝙ si hoc signum qualelȝ haberet signum vniuersale sibi ɔtrariū negatiuū sicut habet sincathema oīs faciliter possȝ eiꝰ cōtraria dari. Sȝ q2 ppt penuriā nominū i tali signo negatiuo sibi ɔtrario deficiꝰ ad hn̄dū ɔtrariā istiꝰ qualelȝ ens currit oȝ eā resoluere i vnā sibi equiualētē in significādo ⁊ t secūdū exigētiā illiꝰ assignat eiꝰ contraria. Resoluat autem i istā. de oī spē qualitatis ens habens aliquā qualitatē currit. modo clarū ē de contraria istiꝰ. naȝ est ista de nulla spē qualitatꝭ ēs hn̄s aliquā qualitatē currit. ⁊ g° ista eadē est contraria huic qualelȝ ens currit. ⁊ scd̄m hoc etiā pȝ q̄ sit eiꝰ contradictoria. nā eiꝰ cōtradictoria est de aliqua spē qualitatis nullum ens hn̄s qualitatē currit.

Dubitat 1° de cōtraria istiꝰ qualelȝ currit si li ens intellectū in qualelȝ intelligat precedere distributionē ita ꝙ sit sensus istiꝰ qualelibet currit id est ens qualelȝ currit. Respōdet ꝙ nō hȝ contrariā propt hoc ꝙ ē ppō indefinita. ppositioni aūt indefinite sicut nec particulari ē aliqua ppō contraria que contrarietas debeat eē inter ambas vniuersales. sed eiꝰ contradictoria dr ꝙ ē ista. nullū ēs qualelibet currit. Ex istis patet ꝙ aliter respōdēdū ē cū q̄rit de cōtraria ⁊ contradictoria istiꝰ qualelibet currit. si li ēs itellectm̄ i qualelibet intelligat sequi distributionē. ⁊ alit si intelligat eā precedē Et secūdū hoc etiā ē alit respondendū de q̄titate eiusdē. vn̄ qn̄ intelligit ꝙ li ēs sequat distributionē tūc ē vniuersalis: quando autem intelligitur precedere distributionem est propositio indefinita

Sophisma .lii.

est istud. Quotlibet qualelibet de q°libet tali scit ipsū eē tale quale ipsū ē posito ꝙ nō sint nisi tres spēs qualitatis in mundo scilicet

178

grāca loca et rhetorica et cū hoc eē sep hoies scz sortes.plō.cicero ex vna pte et iohānes.guillermus.et robertus ex aa pte et ꝙ quilz pri moꝝ triū sciat grācaz.locaz et rhe toricā.et de aliis trib9 vnus sciat grācaz tm̄.ali9 logicā tm̄ et alius rhetoricā tm̄.et cū hoc neut eorū triū sciat de aliquo alio qualis ipe est sz de se solū.sz alii tres qo rū qlz scit logicā grāmaticam et rhetoricā sciāt de se quales sunt et cū ho de qolz ao. Tunc

Probatur sophisma

ho.qualelz demonstrato sorte de qolz tali scit ipz eē tale quale ipz ē.et silr ho demōstrato plone.et si militer ho cicerone demōstrato.sz nō sūt plā qualelz ꝙ̄ ista tria.go qdlz qualelz de quolz tali scit ipz eē tale quale ipz est.9a nota est de se.ao pz ex casu.

In oppositū arguit.

Vn̄ videt primo ꝙ illa ppō sit in epta eo ꝙ sigm vle affirmatiuū ferē supra signū vle sz talis locu tio ē inepta sicut si diceret̄ omis ois hō est. 2o.qdlz qualelz de quolz tali scit ipm eē tale quale ipz est sed qdlz qualelz ē aliqua le go qdlz aliqle de qolz tli scit ipz eē tale qle ipz ē sz.ho ē ɔtra casū

Ad sophisma respon

detur ꝙ ipz ē verum sicut pbat prima ratio.

Ad rationes

Ad primā negat ꝙ distributio ibi ferat supra distributdem. qa li qdlz nō distribuit li qualelz sed distribuit li ens i eo inclusū. sed li qualelz equalet ordi i qua nō distribuit li ens sz li quale. non p omnibus indiuids qualitate sed pro omnibus spēbus quali tatis Ad secundam respon detur ꝙ ille discursus ē in 3a figa et nō debet inferre talem conclu sionē scz quodlz qualelibet de qo libet tali ⁊c.ppt hoc ꝙ in 3a figu ra nō sequitur conclua vlis sz p ticularis.go bene pt inferri go a liqd aliquale de quolz tli scit ipz eē tale quale ipsum est.et hoc est verum nec est contra casuz.Vn̄ de ꝙ ex predicto discursu nō se q tur 9o predicta scz quodlibet ali quale de quolz tali ⁊c pz in simi li.nō sequitur.ois homo scit se eē hoiez ois homo est animal ergo omne animal scit se esse homi nē.Vn̄ sicut li aial est superi9 ad hominē ita aliquale est superi9 ad qualelibet.Vn̄ omne ēs qua lelibet est aliquale et nō econtra Consimilia sophismata pūt for mari de li quantuslz et quātūli bet et similia.

Sophisma.iii

est istud.Quotlz entia sūt fita

Probatur sophisma

duo entia sunt fita tria entia sūt fita et tot quotlz accipe sunt fini nita go quotlz entia sūt fita 2o non tot entia quin plura sūt fi ta go quotlz entia sūt fita. 3o sic arr.duob9 entibus plura sūt fita et tribus ētib9 plura sunt fi nita et c vlterius ergo quotlz en tia sunt finita.

Improbat sophisma

sic.Quotlz entia sunt finita go infita entia sunt fita.9a tz.quia si quotlz entia sunt fita tūc tot

entia q^o tlz sūt fita. h^o enī sonat h^o sincathegoreuma q^o tlz q^d cōponit ex li q^o t et li libet et seq^t tot entia q^o tlz accipe sūt fita g^o. infita sūt fita. qr infita forte libet accipe. fn^s gñtis declarat. qr si infita eēnt fita tūc fita eēnt ifita p conuersionē 2^{o c}. cōtradictō^m sophi^{tis} ē dez g^o so^{ma} ē fīm. gña tz. a^s pbat. nā contradictoriū est aliquot entia nō sūt fita. et hoc ē fm. probat. aliquot entia sūt infita et c^t videt ꝙ aliquot entia nō sunt fita. a^s probat^r. nā capiant due medietates alic^9 continui ille sunt aliquot entia et sunt infita. pbat qr sūt due medietates et sic 3^e 3^e et quatuor quarte et c^{tra}.

Ad sophisma repō de

negādo ꝙ sicut hoc sinca^{ma} qualez vel qualislz nō distribuit terminū extra se immediate seqn̄tez istū tīm qualitas i ipso inclusū p suis spēb^9 et nō p suis individuis. ita iste tmin^9 quotlibz nō distribuit terminum immediate sequentem ipsū. sz iste tmīnus numer^9 i ipso iclus^9 distribuitur. nō tm̄ pro oībus suis indiduis sed bū p suis spēbus. et tūc est sensus sophismatis. qualelz specie numeri ētia numēata sūt fita. ita ꝙ ē^9 nūera^{9} suppdat imobilit et li spē numeri mobilit. Et secundum h^9 patz ꝙ sophisma ē verum ex eo ꝙ non est aliqua species numeri quin entia numerata secundum illam speciem sint finita in numero eo ꝙ omnis numerus est finitus. cōtra enim rationem numeri est ꝙ sit infinitus. Qualiter secundum hoc debet capi contraria vel contradictoria sophe^{tis} patet ex dict^{is} i illo sophi^{te} qualelz c^t

Ad rationes

Ad priam cōcedit gña et gñs. et dēti^9 cōcedit si ifinita eēnt fita tūc finita eēnt infita. negatur gña Nā illa nō sic cōuertit. sz in istā finita sūt aliqd entia. Cui^9 ratio dicet i seqnti. sophi^{te} qd e^t tale Infita sūt finita Ad scdaz negat añs et qñ ar^r aliq^o t entia sūt infita et c. de ista rōne videbitur in sequēti sophismate

Nunc autem in hac

parte vidēdū est de hoc sinca^{te} infitū qd hz maiaz cōueniētiā cū istis sincathe^{bz}. quātūlz q^o tlz quoz vnū ē distributiuū q̄titatis cōtinue a^d distributiuū q̄titatis discrete. Et añ ꝙ ponā sophi^{sta} difficultatē hūtia ex pte ipi^9 sincathe^{tis} Prio notādū est de acceptio^{bz} h^9 tmini ifinitū. Pn̄ sciendū est ꝙ infitū dr quiqz mōis. Pmo^o qr illd nō est aptū natū ptrāsiri pter hoc ꝙ nō hz q̄titatē nec finitā nec infinitā. et sic pūctus pot esse infinit^9 qr nō hz extētionē finitā nec infinitā. qr nullā hz scdum ymaginatidem mathematheicoꝝ. et sic dr accipi ifinitū negatie recte sic^t vox dicit iuisibilis. qr nō pot videri ita punct^9 dicit pporcidalit infinit^9 et ipertrāsibilis qr nō pt pertrāsiri nec finitari aliqua q̄titate. 2^{oo} dicitur infinitū qr non pot cōplete ptransiri pter hoc ꝙ hz extētionē carentē tmio 3^{oo} dicit infinitū qr nō pot ptrāsiri nisi cū difficltate et pena. et^c iter longū dicitur infinitum Q̄rto^o dicitur infinitū qr q̄tū ē ex parte spacii bū est aptū natū

pertrāsiri sit difficultate tamen propter aliquod īpedimentū ex trinsecū nō pt ptransiri. et sic pfunditas alic⁹ aque dicit infinita. qꝛ pter causā extrīsecā scꝫ aquā ibi exñteꝫ nō pt ptransiri tn̄ q̄tū esset ex parte spacii, bn̄ posset ptransiri spaciū satis bñue. Quito⁹ accipit infinitū scdꝫ diuisionē ꝛ cōpositōeꝫ. Isto⁹ dici⁹ quodlꝫ cōtinuū esse īfinitū et hoc scdm diuisionē. qꝛ non pt tm̄ diuidi quin semꝑ restet aliqd diuidendū et vnū alīud cōtinuū esse augmētabile in infinitū per appōnem. qꝛ sicut vnū minoratur per diuisionē ita reliquū pt augeri per illarū partiū appositionē. et sic infinitū isto modo dictū dicitur īfinitū in potentia ꝛ sēper act⁹ conseruat potentiā qꝛ qn̄ vna pars actualit diuidit a cōtinuo adhuc restat pars in potētia. vt diuidat a toto et eod modo ē in appōne. qꝛ qn̄ vnum apponit alicui adhuc restat aᵈ quod non apponit sꝫ est in potētia vt apponat. Vlterius est notandū ꝙ finitū et infinitū cōueniunt q̄titati. et q̄titas est duplex scꝫ cōtinua et discreta. Cōtinua sicᵗ magnitudo. discreta vt mltitudo seu numer⁹. id q°d vā dicitur īfinitū scdꝫ magnitudinē et quodd scdꝫ multitudīeꝫ Vlteri⁹ est sciendū ꝙ īfinitū 2ᵐ magnitudinē dicit duob⁹ mōis Vno° scdm diuisionē Alio° scdꝫ extrema. Prīo° qdlꝫ cōtinuū dē īfinitū 2ᵐ magnitudinē. qꝛ qdlꝫ nō pt tm̄ diuidi qui restet aliqd ad diuidendū. Sꝫ īfinitū 2ᵐ extrema nō est ī rerū natura· sicᵗ pbatū ē tercio phisicoꝝ et p̄io celi et mūdi. Vlteri⁹ est sciendū ꝙ īfinitū 2ᵐ mltitudinē dē mltplicit. vno° aliquoꝝ actualit discretoꝝ ab īuicē nō faciētiū vnū p se et sic īpossibile ē eē īfinituꝫ 2ᵐ mltitudinē Nā īpossibile ēꝙ infita etiā sit quoꝝ neutᵐ cum aliquo faciāt vnū p se. et tlē vocat īfinitū 2ᵐ mltitudinē ī actu Alio° dē īfinitū 2ᵐ mltitudinē aliquoꝝ nō actu sepatoꝝ ab īuicē. sꝫ tn̄ sepabiliū. et tlē īfinituꝫ vocat īfinitū 2ᵐ multitudinē in potentia. Isto° dicim⁹ totalē mltitudinē ptiū pporcidaliū ī cōtinuo eē infinitā. nō tn̄ actu sꝫ potētia. qꝛ iᵉ ptes nō st ab īuicē discōtinuate actu. licꝫ q̄lꝫ ab alia possit discōtinuari nō tn̄ possibile ē qd quelꝫ ab alia discōtinuet et sic pꝫ quo° nomē īfinitū cōit solet distīgui ab actoꝛibus

Sophisma. liii.

Est istud Infīta sūt finita. pbatur sophisma duo sūt finita tria sūt finita ꝛᶜᵘˢ. g° infita sūt finita. 2° sic plura duob⁹ sūt finita et plura trib⁹ sūt finita ꝛc. g° infita sūt finita 3° sic aliquot entia sūt finita: et nō tot q̄n plā sit finita. g° ꝛc. Q̄rto sic arʳ qꝛ qdlꝫ ētia st fita. g° ifita st finita

In oppoitū arguitur

Infinita sūt finita. g° finita sūt īfinita. ꝯñs est flm. tꝫ ꝯña p cōuersioem. Flitas ꝯñtis pbatur qꝛ nec duo sūt finita nᶜ tria ꝛᶜᵘˢ g° nulla finita sūt īfinita 2°ᶜ Ibi p̄dicat oppositū de opposito g° ē fl̄a. ꝯña tꝫ Añs pbatur qꝛ fī finita ꝛ fī īfita videt eē oppo⁽ᵗᵃ

Pro responsione hui⁹

sophismatꝭ est sciēdū ꝙ lꝫ infitū

potest teneri sincate̅ vł cathego reumatice. Qn̄ tenetur sincate̅ aliq̄ dicūt q̄ debz expōi per li nō tot quin plura. Sz cōtra hoc alii qui arguūt sic. Nam dicūt istā esse negatiuā non tot quin plˀa sūt finita. et illā eē affirmatiuā infinita sūt finita. modo negatiua nō īfert affirmatiuā ex quo negatiua nichil poīt. Sed istud breuiter nō valet. q̄ꝛ ista non tot quin plura sunt finita. non est mere negatiua sꝫ aduersatiua secūdū modū loquendi antiquoꝝ actorū. sicut nec ista est mere negatiua sortes non currit sꝫ disputat. q̄ꝛ negatiua nichil ponit. nō tñs aduersatiua aliq̄d poīt. vnde ista non tot quin plura sūt finita ponit aliqua eē finita Silr ista sortes nō currit sꝫ disputat pōit sortē disputare. Ideo aliter īprobatur. q̄ꝛ explicando ly infinita per ly nō tot quin plura non valet. q̄ꝛ expō debet eē conuertibilis cū exposito. sꝫ ista oiō non tot quin plura nō est cōuertibilis cū ly īfinita. pꝫ hoc q̄ꝛ nō sequitur īfinita sūt duo. g° non tot quin plura sūt duo. an̄s est verū ⁊ ɔn̄s fl̄m. ideo alii dicūt q̄ ly infinita sincate̅ debet exponi sic. infinita sunt idest duo tria quatuor ⁊c. Sz pbaṫ q̄ ista expō nō vꝫ. q̄ꝛ etiā nō est cōuertibilis cū exposito. q̄ꝛ nō sequiṫ īfinita sūt duo. g° duo sūt duo. et tria sūt duo. ⁊ quatuor sūt duo. An̄s ē verum et ɔn̄s fl̄m. Similiter in casu hec est vera. infiniti hoīes trahunt nauē absq̄ꝫ hoc q̄ hec esset vera duo homines trahūt nauem. Vt posito q̄ infinite naues trahantur et q̄ minimus numerus trahentium pimam nauem sit numerus denarius. ⁊ numerus trahentium secundā sit viginti. ⁊ terciā triginta tunc hᶜ ē vˀa infiniti homies trahūt nauē ⁊ tñ hᶜē fl̄a duo homines trahūt nauem. Tercio alii exponūt li infinita sicathegoreumatice dicētes īfinita .i. duob⁹ plˀa ⁊ trib⁹ plˀa ⁊cetˀa. itaq̄ dicunt istā ꝓpōem īfinita sūt entia debē sic induci. duobus plˀa sūt ētia ⁊ tb⁹ plˀa sūt entia ⁊cetˀa g° infinita sūt entia. Adhuc hᶜ expō nō vꝫ q̄ꝛ n̄ ē ɔuertibil' cū expoito. nō eī seˀ. īfita sūt duo g° duob⁹ plˀa sūt duo et tribus plura sunt duo ⁊cetˀa. ɔn̄s ē falsum ⁊ aˢ ē verum: vitas an̄tˀ pꝫ q̄ꝛ pdicatū īest istis contētˀ sub sbᶜo. de istis ei verbus pdicaṫ ve iste tmin⁹ duo. q̄ꝛ ve pdica' de istis duob⁹ ⁊ de istˀ duob⁹ ⁊cetˀa infinitis. Quarto pt exponi li infinita .i. de qualibꝫ specie numeri aliquot entia. Sed ista adhuc nō viᵗ eē conuertibil' cū exposito. q̄ꝛ nō viᵗ seq̄ infinita sūt duo g° de qualꝫ spē numeri aliquot ētia sūt duo. q̄ꝛ p li de qualibꝫ spē numeri aliquot enᵃ sūt duo intelligiṫ tāᵐ q̄ᵐ p istā oiatōnē. ex qualꝫ spē numeri entia numerata sūt duo. nā ista spēs numeri q̄ ē ṫnitas ēᵃ numeāta nō sūt duo. si eīᶜ tūc ṫa eēnt duo q̄d ē fl̄m. Et licet nulla dictarū quattuor exponentium sit conuertibilis cum exposito scꝫ huic termino infinita tamen a qualibet earum ad li infinita est bona consequentia. ita q̄ secundū hoc li infinita se habet in plus q̄ aliqua dictarū orationum se bꝫ seorsum tamen quatuor dicte expositiones simul sub disiunctione bene equiualent li infinita.

ita q aliquando alicui earū at tribuatur vna earum aliquādo alia et hoc secundum exigentiā predicati ppōis in qua ponunt. et io licet nō sequatur infita sūt duo g° non tot quin plura sunt duo.tamē bn sequitur.g° nō tot duo quin plura duo sūt duo. Si milit lz nō sequat infiniti hoīes trahūt nauē g° duo homies trahunt nauem.et etiaz tres homines trahunt nauē:tn bene seqt g° duob⁹ hoībusplures trahunt nauē et tribus plures trahunt nauem.ita q tantū volo dicere q a qualibet dictarum expōnū ad si infita bn valet consequentia.sed econuerso a si infita nulla earū seorsū vz consequentia lz bene ad oēs sub disiūctōe et secundū exigētiam predicati propōnis i qua po^r. Vliqū ē verificatio p vna rax ppōnum.aliqū p alia.et hoc sit dictū de si infita capiendo sinca^{ce}. Qū autem tenetur cathegoreu^{ce} expo^r sic ifinita id est entia que sunt infita et b° vl secūdū mag^{ne3} l scdz mltitudinē sunt fita.scdm magnitudinē vel multitudinē

His dictis responde

tur ad sophisma q accipiēdo si ifitū ca^{ce} p infito scdz multitudinē et si fita scdz magni^{ne3} h^c est va infita sūt fita.nā oēs ptes h⁹ continui collectiue accepte sūt infite scdz multitudinē et sūt finite scdz magnitudinē 2° dico q ca^{do} si infita cathe^{ce} p infitę scdz magnitudinē et fita p fitis scdz magnitudinē hec ē falsa infinita sunt finita.pbatur qr pdicatur oppositū de opposito ita q quando si infinita et si finita capiuntur difformiter hec est vera infinita sunt finita. quia infinita secundum magnitudinē bene sunt finita secundum multitudinem.quando autem si finita et infita capiuntur vniformiter tūc sūt opposita et hec est falsa infita sūt fita semp vtē do si ifita cathego^{ce}.nā nec infita secūdū multitu^{ne3} nec infita secundum magnitudinem sūt fita secūdū magnitudinez Tercio dico q ca^{do} istū tminū infita sincathegoreumatice hec ē va infita sunt fita.probatur hoc qr ifinite partes i continuo proporcionabilessunt fite quod nō essz nisi infita sūt finita.a° pbatur arguendo^c.nō tot ptes proporcionabiles quin ples sūt in ↄtinuo.similit due ptessūt in continuo et tres ec. Similit duab⁹ partib⁹ plures sūt in continuo.et tribus partibus plures sunt in continuo g° etc. Silit non est aliqua spēnumeri quin in ea aliq ptes pporcionabiles numēate sint i cōtinuo.g°ifite ptes pporcionabiles sūt ↄti° Sed contra hoc diceres videt q illa sit falsa.infite partes proportionabiles sunt in cōtinuo.nā captat aliquod cōtinuum et sit.a.tūc arguitur sic.infinite partes proportionabiles n̄ sūt in.a.g° falsum est q infinite partes proportiōabiles sūt in.a q^a tz.nā iste ppōes sunt ↄtrarie vt videt cōtraria autez non possunt simul eē vera. Vssumptū probatur nā infinite partes proportionabiles que sūt in.b.non sunt in.a.g° infinite partes proportionabiles non sūt in.a.cōsequētia tenet ab inferiori ad superius negatione postposita.a^e patet de se. Vd istud rūdet^r negādo q sint cōtrarie: infinite

ptes sūt in.a.infite ptes nō sūt in.a. Et rō h⁹ ē q: contrarie sic se debent habere ꝙ tminus nō distributus i vna sit distributus i alia.mō sic nō est in p̄dictis. Nā si ptes pportionabiles stat non distributiue in ambabus postꝙ hoc sincathegoreuma ifita ē dm de illis sincathe^{b}z q nō distribuūt tminū extra se:s tminū itra se

Sz dicēs g^{o}.q est sua contraria. Dico ꝙ ad habendā contrariā huius oz eā resoluē.ꝛ idō si resoluat infite ptes sūt i.a.i istam de qualz spē numeri aliquot ptes sūt i.a. stati clap ē ꝙ e⁹ contraria ē ista de nulla spē numeri aliquot ptes pportionabiles sūt in.a. Rōes facte i pricipio bn̄ pbant ꝙ infita sunt fita capien^{o} li infita sincathegoreumatice ꝛ h^{o} concedit. Ad alias duas rn̄det. ad pmā negādo ꝙ ista infita sunt fita debeat conuerti i istā fita sūt infita.sic^{t} n^{c} ista semp fuit hō i istā hō fuit se p.q: sicut hoc sincathegoreuma sp iclud it i se tminū q distribuit ita li ifitū tētū sincathe^{ce}. et idō ista.entia sunt fita dēt cōuerti i istā fita sūt aliq^{o}t entia.sic^{t} ista semp fuit hō conuertit i istā: hō fuit aliquo tpe. Ad 1^{a}z dicit ꝙ illa bene probat ꝙ illa est falsa infinita sunt finita capiendo li infinita cathegoreumatice et accipiēdo li finita proporcionabiliter.hoc est li infinita secundum magnitudinez vel multitudinez sicut patet in responsione ad sophisma.

Sophisma .liiii

est istud. Finita sunt infinita Probatur. Due medietates in continuo sūt finita. ꝛ ille eedez sūt infinita. Probatur sic.q: due medie^{t:s} sūt tres 3^{e}. ꝛ ille eedez sūt quatuor quarte.ꝛ ille eedem sūt qnq3 qnte.ꝛ sic in infinitum g^{o} due medie^{tes} sūt infinite.

In oppōitū arguitur

Finita sūt ifinita.g^{o} finita non sūt finita.9^{a} ē fim̄ sicut p3 de se. 9^{a} t3 p illā regulā.de quocūq3 vificat d^{m} oppoitoꝝ de eod negatur reliq^{m}. Ad h^{o} so^{ma} dicūt quidā ne^{o}⁹ tp̄m.ꝛ qn̄ dē due medie^{t:s} ꝛc.ipsi negāt 9^{a}z. Et subiūgūt ratōez dicētes inductiōem nō valē a pte p̄dicati. Sz h^{o} nō valz.q: optie seqtur.sor^{s} ē plato ꝛ idē sor^{s} ē cicero.ꝛ^{c}ⁱ^{s} hoib⁹: g^{o} sor^{s} ē oīs hō. Verūtn̄ qn̄ sb^{cm} ppōnū iduce^{m} nō capit^{r} p eodē i v^{a} ꝛ in alia:tūc bn̄ ɔcedēt iduc^{o}nē a pte p̄dicati nō valē. q: non seqt.aīal ē plo.ꝛ aīal ē sor^{s}:ꝛ^{c}ⁱ^{s}: g^{o} aīal est oīs hō. q: arg^{r} a plib⁹ suppō^{b}z dēt^{r}:h⁹ termini aīal ad vnā.ꝛ tūc nō valz 9^{a}. Sz qn̄ sb^{cm} ppō^{m} inducen^{m} accipit^{r} oīno in vna p eod p quo capit i a^{a}:tunc ita valz 9^{a} a pte p̄dicati sicut a pte subiecti. Sz sic fit cū argui^{r}: due medietates sūt 3^{es} 3^{e}. ꝛ ille eedē quatuor qrte.ꝛc. idō dico ꝙ bn̄ seqtur.g^{o} due medie^{tes} sunt infinita.ꝛ idō cōcedit sophisma.

Ad ratione rn̄detur.qn̄ ar^{r} finita sūt infinita . g^{o} finita nō sunt finita.ne^{r} 9^{a}. Et vlteri⁹ dē p pbatione ꝙ sp infinitū tentū sinca^{ce} nō est oppo^{m} ei qd ē fi^{tū}. modo in sophismate ppo^{to} sp infinita capit sinca^{ce}. Vn̄ cōcedo istas simul esse veras.fi^{ta} sūt infinita.et finita sunt finita.

Sophisma lv.

est istd Infinita sūt īfinita. Probatur. q: due medietates sūt infinita: 3^es 3^e sūt infinita. iiii^or q̄rte. ⁊c. g^o infinita sūt infinita. 9^a tenet. aūs pōt pbari pportionaliter sicut pbat̄ in sophismate p̄ceti duas mediet^es esse īfinitas.

In oppoitū arguitur.

si infinita essēt infinita. et cum etiā infinita sit finita sicut prius dicebat̄. ⁊ cū finita ⁊ infinita sit opposita: sequit̄ q̄ de eodē v̄ificātur oppo^ta.

Ad sophisma respondetur

q̄ ipsū est verū. sicut pbauit ratio prima. Et ex hoc tunc etiā pōt pbari sophisma p̄cedēs arguēdo in darapti. in pmo modo tercie figure. infinita sūt īfinita. infinita sunt finita: g^o finita sunt infinita. ⁊ h^o erat sophisma p̄cedēs. Ad rationem in oppositū dicitur q̄ nichil pbat: quia sy infinita sincat^e ⁊ sy finita non sunt opposita.

Sophisma. lvi.

est istud. Infinite vnitates sunt in aliquo nūero finito.

Probatur sophisma.

Due vni^tes sūt ī aliq^o nu^ro fi^to. ⁊ tres vnitates sūt in aliq^o nūero finito. ⁊ sic in infinitū. g^o infinite vni^tes sūt ī aliq^o nu^ro fi^to.

In oppoitū arguitur

Infinite vnitates sūt in aliquo numero finito. g^o in aliquo nūero finito sūt infinite vni^tes. mo do hoc est falsum.

Ad sophisma respōdetur

q̄ ipsū est verū. ⁊ quādo dicitur infinite vnitates. ⁊c. negat̄ 9^a. q: arg^r a termīo stante cōfuse ad īpmmet stantē determīate r^u eiusdem multitudis et tal̄ 9^a nō vz. sicut nec vz ista: oīs hō est aīal̄ g^o aīal̄ ē oīs hō

Sophisma. lvii

est istud. infinitis infita sūt plā

Probatur. Duobus infinita sunt pla ⁊ trib^9 infita sūt plā ⁊c de aliis g^o infitis infita sūt plā 9^a tz. a^s pbat̄. nā duob^9 tria sūt plā ⁊ eisdē quatuor sūt plā ⁊c ulterius g^o duob^9 infita sūt plā. ⁊ ita arguit̄ de aliis

In oppoitū arguitur

Infitis infita sunt plura g^o infita sunt plura infinitis. 9ñs videtur falsum. nam tunc duo essent plura infinitis ⁊ tria plura infinitis.

Ad istud sophisma

respondetur q̄ ipsum est verū Et quando arguitur infinitis infinita ⁊c. 9ña non vz de forma tamen grā materie argumenti pt concedi consequens scz q̄ infinita sunt plura infinitis nā due medietates sunt plura infinitis. ⁊ tres tercie sunt plura infinitis ⁊c Ulterius g^o infinita sunt plura infinitis. Nam due medietates sunt plura tribus q̄ due medietates sunt quatuor quarte que sunt plura tribus. eedem due medietates sunt quiqz quinte que sunt plura quattuor ⁊c de aliis g^o sequitur q̄ infinitis infinita sunt plura. ⁊ etiam infita

sunt plura ifinitis. et hoc capiendo sp ifinitis sincaᶜᵉ. Sz vltᵐ capiedo ipsu cathe^ce p infinitis secundu mltitudinē. Dubiū est an hec sit cōcedēda ifinita sunt plura infitis. gratia cuius sit hoc sophisma.

Sophisma. lviii

Est istd Infinita sūt plura infinitis. per istud petit illa difficultas vtrū mltitudie ifinita possit esse mltitudo maior.

Probatur sophisma.

eē vū. Nā suppōito sicut aristo. supp^t mūdū fuisse ab eterno ifiniti trāsierūt dies et siliter trāsierūt āni: sz plures trāsierūt dies q̄ anni. et si sic sequit q̄ ifinita sūt plura ifinitis

In oppōitū arguitur

Si sophisma eēt verū seqretur q̄ infitū posset esse excessū ab aliquo. modo hoc est flm.

Pro responsione

sophismatis volo pbare q̄ mltitudo ifinita nō potest esse a^or alia. Et hoc pbato pz ad sophisma q̄ sophisma nō petit aliud. si non: seqtur q̄ indiuisible esset diuisibile. sed hoc est flm. istā q^az pbo sic Nam si ponatur q̄ sint due linee scz. a. que sit pedalis et b. que sit bipedalis et duo indiuisibilia scz. c. et d. et c. moueatur super. a. et d. super. b. d. in duplo velocius. c. sic q̄ ābo in tempore pertrāseant sua spacia. siue illa idiuisiblia moueātur per se siue per accñs non curo tūc si vna mltitudo infinita eēt maior a^a tūc i duplo plā pūcta eēnt i. b. si nea q̄ i. a. ex q^o. b. linea ē dupla ad a. sz si ^c seqret q̄. d. mo^c i eod istāti occupabit i suo motu duo idiuisibilia et sic ipsū ē diuisibile. pbatur qña Nā exquo in eod tēpore c. et. d. mobilia debent ptrāsire sua spacia. et cū mobile. d. debet pertrāsire spaciū duplū. oportz q̄ qn. c occupat vnū punctū tpz d. occupet duo pūcta· exquo id tēpus mensurat motū vtriusqz et hoc si in duplo plura puncta sint in. b. q̄ in. a. Et confirmat Nam exquo. c. pertrāsit. a. in tēpore. e. sequitur q̄ oia pūcta collectiue accepta que sunt in tpe e. sunt equalia omnibus punctis collectiue acceptis que sūt in linea. b: Exquo sequitur vlteri^9 q̄ oia puncta collectie accepta que sūt in linea. b. sunt equalia oibus punctis collectiue acceptis que sūt in linea. a. per illā regulā Quecūqz sunt equalia vni 3° illa sunt equalia int se. sz hoc non esset si vna multitudo infinita esset maior alia.

Ad sophisma respon

detur q̄ ipsū ē falsum capiēdo sp infinita cathegoᶜᵉ et similiter sp infinitis. Et quando dicit infiniti fluperunt anni cōcedit et similiter infiniti fluperūt dies conceditur. Et vlteri^9 quādo dicebatur sed plures fluperunt dies q̄ anni: hoc negatur. quia vnū infinitū nō est maius alio. Ex hoc seqt q̄ ex q^o ifinities sol eclipsabatur. et similiter luna. si oia tēpora in quibus sol eclipsatus est essent aggregata. et similiter oia tempora in quib^9 luna eclipsata ē eēnt aggregata vnū illoꝝ tēporū nō eēt mai^9 a^o

q: vtrūqʒ illoꝝ est infinitū. Ex q° sequit̄ ꝙ si oīa tēpora in quibus sol eclipsat⁹ est eēnt aggregata cōstituerēt vnū tēpus qd nō eēt min⁹ ꝙ totale tēpus per qd du-rauit mund⁹ Adhuc aliter pot ꝓbari q: vnū īfinitū nō est mai⁹ alio vna rōne cōi tā magnitudi ni ꝙ multitudini et hoc sic. Dē ꝙtū excedēs aliud ꝙtū est diui sibile in illud quo excedit et in excessū idest in partē equalē ex cesso. pʒ quarto phisicoꝝ tracta tu de vacuo. si g° vnū infinitū ex-cederet aliō īfinitū. sit g°. a. īfi-nitū excessū ⁊. b. īfinitū excedēs et diuidat̄. b. in partē qua exce-dit et sit. c. et in partē excessā id est equalē excesso et sit. d. tūc ex quo pars. d. excedit̄ vsqʒ ad. c. sequit̄ ꝙ. d. ps equalis est sita ⁊ cū illa sit posita equalis. b. seqt̄ ꝙ. b. est finitū et tū̄ positū est ꝙ b. ē īfinitū. ideo sequit̄ finitū eē īfinitū De ista materia diffusi⁹ tractaui 3° phisicoꝝ

Sophisma. lix

Est istud. In īfinitū cōtinuū pt̄ esse diuisū Probat̄ sic In duas partes cōtinuū pot esse diuisuʒ in tres partes cōtinuū pot esse diuisū ⁊ ctiis. g° ⁊c. 2° sic non in tot partes ꝙn plures cōtinuuʒ pot esse diuisū. g° in īfinitū ꝯtim pt̄ eē diuisum.

In oppōitū arguitur

In īfinitū cōtinuū pt̄ esse diuisū g° possibile est ꝙ cōtinuū in infi nitū sit diuisū. ꝯns est fl̄m ex eo ꝙ īpossibile est actu eē m̄ltitudi nē infinitā aliquoꝝ non facien tiū vnū per se. ꝯn pʒ p illā ēgl'aʒ possibili posito in eē nl'm sequit̄ impossibile. si g° in īfinitū cōti-nuū pot eē diuisū ponatur in eē sequitur ꝙ infinitū cōtinuū ē di uisū. ⁊ per ꝯns hec erit possibilis in īfinitū cōtinuū erit diuisū

Respōdetur ad sophis

ma ꝙ ipsū est verū captēdo ly in finitū sincate Ad rōnē in cō trariū qn̄ dī īfinitū ⁊c. negat̄ ꝯn eo ꝙ arguit̄ a sēsu diuiso vo ad sēsū cōpositū fl'm Et qn̄ dī possi bili posito ⁊c. dī ꝙ illa regl'a pot itelligi de ꝓpōe possibili et de ꝓ pōe de possibili Si p'mo° ē va q: data aliqua ꝓpōe possibili sicut ē ista ātixps ē si ponat̄ ineē nl'm ꝓpt̄ hoc sequit̄ īpossibile Si aūt itelligat̄ 2°° illa nō hʒ vliter vita tē. vbi grā hec nō ē va ⁊ ē de pos sibili vtrūqʒ istoꝝ pot eē vū de-mōstrat (duob⁹ cōtradictōriis si cut ista rex sedet et null⁹ rex se det et tū̄ si ponat̄ in eē ꝙ vtrūqʒ istoꝝ sit verū sequit̄ īpossibile vi delʒ ꝙ duo ꝯtradictoria sit sil' va Pn̄ notādū ē ꝙ aliqua ꝓpō hn̄ ē possibilis q̄ nō ē de possibili. sic ista ātixpus ē. aliqua etiā est de possibili q̄ nō est possibilis. sicut ista hō pot eē asin⁹. aliqua etiā ē de possibili ⁊ cū hoc ē possibilis sicut ista ātixpus pot currē ali-qua aūt ē q̄ nec ē possibilis nc de possibili sicut ista hō ē asin⁹. Sic g° hēm⁹quo° dʒ itell'gi illa cōis regl'a possibli poito ⁊c. dʒ ei itel ligi de ꝓpōe possibli ⁊ nō de ꝓpōe de possibili Sʒ dicēs videt̄ vtiqʒ ꝙ ista sit possiblis in īfinitū cōti nuū pot eē diuisū. Nā hec ē pos sibilis in oēs suas ptes cōtinuū ē diuisū. et si sic videt̄ etiā ꝙ hec sit possibilis in īfinitū cōtinuū ē diuisū eo ꝙ īfinite sūt ptes cōti-

nui nõ ei sint tot q̃n ꝗ plꝫs ꝯ-ñs
pbatur. Nã ista ppõ in õs suas
ptes ꝛc. ẽ vna vlis c⁹ quelꝫ sintꝫ
ẽ possibilis, ꝗ cuilꝫ cõpossibilis g°
dicta vlis videt eẽ possiblis. ꝯª
tꝫ ex eo ꝙ ad possibilitatẽ copla
tiue sufficit ꝙ quelꝫ pars catbe
gorica eius sit possibilis vna cũ
hoc ꝙ quelꝫ cuilibꝫ sit compossi
bilis. ita etiã ad possibilitatẽ vni
uersalis videtur sufficere ꝙ que
libꝫ eius singlaris sit possibilis
vna cũ hoc ꝙ quelibet cuilibet
sit compossibilis ꝯ-ñs pbatur
Nam hec est possibilis. in istas
partes continuũ est diuisũ de-
monstratis duabus partibus
continui. similiter hec est possibi
lis. in istas duas partes cõtinu
um est diuisũ demonstratis tri
bus partibus. et sic vltra ita ꝙ
non est deuenire ad aliquã sin-
gularem dicte vniuersalis quin
ipsa sit possibilis. etiam quelibꝫ
dictaꝝ sinrumꝫ cuilꝫ alii est cõpos
siblis. Vñ ista in istas ptes cõtim
est diuisum demonstratis dua-
bus partibus cõtinui bene stat
cum ista. in istas partes conti-
nuum est diuisum demõstratis
tribus partibus continui. et si-
militer cum ista. in istas partes
cõtinuũ est diuisũ demõstratis
quatuoꝛ partibus continui Et
eodem° potest argui de aliis si-
gularibus ꝙ quelꝫ aliaꝝ singu-
lariũ dicte vniuersalis ẽ ei cõpos
sibilis sicut argutũ est de pria si
gulari dicte vlis. ꝯ-d illud respõ
detur negãdo ꝙ hec sit possiblis
in oẽs suas ptes cõtinuũ ẽ disuꝫ
bñ tñ ꝯt ista ĩ õs suas ptes ꝯtim
pt eẽ disũ Et qñ dr ꝗlꝫ e⁹ sltꝫ ꝛc
ꝯcedr aᵉ et neʳ ꝯª. Et qñ dicitur
h° sufficit ad ꝑitatẽ coᵘᵉ dico ꝙⁿ

Sꝫ diceres. quid reqrit g° et qd
suffit ad possibilitatẽ coᵘᵉ. dico
ꝙ requirit oẽs ei⁹ caˡᵃˢ esse simlʳ
veras esse possibile. h° ẽ ꝙ possi-
bile sit oẽs ptes ei⁹ esse veras silʳ
Pꝛopoꝛ°naᵗᵉʳ dicat de sinᵇꝫ re-
spectu sue vlis. Sꝫ dicẽs. certe ᶜ
est in ꝑposito de ista in oẽs suas
ptes cõtim ẽ diuisũ. videlꝫ ꝙ oẽs
suas singulares simul esse ve-
ras est possibile. Et hoc pꝛoba-
tur. Nam duas eius partes si-
mul esse veras est possibile. et
tres eius partes simul esse ṽas
est possibile. et non sunt alique
eius singulares quin ipsas esse
simul veras sit possibile: g° oẽs
eius singulares esse simul ve-
ras est possibile. ꝯ-d istud re
spondetur negãdo ꝯªꝫ. sicut ne-
garet. soꝛtẽ esse aiaꝉ est cõtigẽs:
platonẽ esse animal est cõtigẽs
ꝛc. g° omnẽ hoiem esse aiaꝉ ẽ cõ
tingens. Sicut eni ista cõseqñª
nõ valet qꝛ añs est verũ ꝗ conse
quẽs falsũ: ita nec cõsequẽª fa-
cta valet. nᶜ hic arguit a singu
laribus ad suas vles. qꝛ nᶜ ptes
añtꝫ sũt ꝑpões sinʳᵉˢ. nᶜ ꝯsequẽs
est ꝑpõ vlis. Sꝫ quelꝫ ps añtis
ẽ indefinita. ꝗ ita ꝯˢ similit. Vñ
dico istã eẽ ĩdefinitã. ĩ istas ptes
cõtinuũ eẽ diuisũ ẽ possibile. Nã
eius subiectũ ẽ hoc totũ ĩ istas
partes cõtinuũ esse diuisũ. qd q̃
dem dictũ in illa ꝑpõne nõ sup-
ponit solum pꝛo se. sed etiam ꝑ
sibi simili in voce scripto vel in
mente. et per consequens sup-
ponit pꝛo pluribus simul disiũ-
ctiue. et per consequens pꝛopõ ĩ
qua ponitur non erit singularꝫ
sed indefinita. Sed dicitur ꝙ i-
sta in omnes suas partes con-
tinuum esse diuisum ẽ possiᶜ. nõ

est vlis sed indefita ex quo sbcm est hoc totu i oes suas ps continuu ee disu. qd qd in dicta propoe subiicit sine distributoe et supponit p se et sibi silibus sub disiunctione. et p ns dicta ppo e indefinita Sz dices tu. qd e go vlis Dico q e ista. oe i oes suas ptes continuu ee disu e possibile. et ista significat q oe tale dcm quale e hoc i oes suas ptes continuum ee diuisu e possibile De huiusmodi materia diffusius tractabitur i vltima pte hus tractatus

Adhuc dices videt q hc sit fla i infitu qtim pt ee disu. pbat qa ois potena pt reduci ad actu vtz nono metha. sz li pt qd poit i ista ppoe denotat aliqua potetia go si ista sit vera in infitu continuu pt ee disu oz qlhc poa denotata p li pt possit reduci ad actu szn reducit nisi i infitu continuum sit actu diuisu go adhuc videtur q si i infitu continuu pt esse disum q possibile e i infitu continuu ee disu. Rndet q i ista i infitu continuu pt ee diuisu non iportat aliqua vna potetia pcise p hoc vbum pt sed infite potetie. qr aa e poa ad disione in duas ptes. et alia e poa ad disionez i tres ptes et ctus. Et id cu d i infitu qtim pt ee disu nd denota aliqua vna possibilitas ad infitas disiones. qr potena iportata p hc vbu pt i dicta ppoe stat confuse tm vtute precedetis sincategoreumatis iportatis multitudine. Et qn dicit ois poa pt reduci ad actu qcet q ois potetia pt rduci ad actum sz nd est possibile q oes potec diuerse simul reducant ad actu. qr potetie ad actus oppositos simul reduci ad actum non est possibile et propter hoc etiam non pnt omnes ille potentie reduci simul ad actu ad infitas disiones.

Sophisma .lx.

est istud. Cotinuu pt ee disum in infitum. Probatur. Continuum pt ee disu i duas ptes. et illd idem continuu pt ee diuisu i tres ptes. et vltra go continuu pt esse disu i infitu. 2oc. In infitu continuu pt ee diuisu go continuu pt ee disum in infitu. ans pz ex pcedenti sophismate. qna tz eo q ide vide significare ans et qns

3oc arr Cotime disibile i semp disibilia go continuu pt didi i semper diuisibilia. qna tz eo q li disibile e ide q li pt didi. et vltra continuu pt didi i semp disibilia go contim pt ee diuisu in semp diuisibilia. et p qs pt ee disu in infitu. as pz p aristotele sexto phisicorum

In oppositu arguitur

Na in sophismate potetia denotata p hoc vbu pt stat deliate. et ideo p sophisma denotat q aliqua sit vna potetia qua continuu pot ee diuisun in infitu sz hoc e flm ex eo q nulla e vna potetia qua continuum pt esse diuisum in infitu. as pz eo q nm sicathegoreuma cofusiuu in sophismate precedit hoc vbu potest.

Ad sophisma respondetur

q ipsum est flm sicut iaz probabatur.

Ad alias rationes

Ad pma aliq rndet ndo cosequetia ppt ho q iduco a pte pdicati n. vz sicut ipi dicut qualit fit in proposito. na nd sequit aial e sor et aial e plo et ctus go aial e ois ho Sz isti

nõ bene dicũt.Imo dico ꝙ iduc^o dz ex p^te predicati nõ tñ sb^ca ppõ nũ induce^m ꝟificãt p eodẽ iᵭna p quo in alia qualẽ est in ppito qñ d^r ϙti^m pt ee diuisũ i duas p^r tes ⁊ idẽ continuũ i tres partes ecce q^oo sb^cm in.ᵭna iduce^m ꝟificatur p eodẽ pro quo sb^cz alte rius.⁊ id nisi aliud ipediret ꝙtũ eẽt a pte iducẽt^l a pte predicati optime seqret.Sz qñ tales istãt dicẽtes ꝙ nõ se^r aial ẽ sortesani mal est p^lo ⁊c^us g^o aial ẽ oĩs hõ D^r ꝙ verũ ẽ.sz d^r ꝙ sb^ca induce tiũ nõ ꝟificant pro eodẽ qd tamẽ dixi eẽ necessariũ ad h^o ꝙ iduc^o a pte predicati valeat. ꝙ autẽ induc^o a pte pdicati valeat quã do sub^ca propõnũ iducen^m ꝟifi cãt pro eodẽ pri^9 declaraui. naz optie se^r aial ẽ so^r ⁊ idẽ aial est p^lo ⁊c^us g^o aial ẽ oĩs hõ.Siliter optie se^r.so^r est i.a.loco ⁊ idem sortes ẽ in.b.loco ⁊c^us g^o so^r est i oĩ loco: Dico g^o aliť ad primã rõez ꝙ nõ vz ϙ^a qñ dr continuũ pt eẽ diũ in duas ptes.⁊ idem i tres ⁊c^us g^o continuũ pt eẽ diui sũ in infitũ.eo ꝙ ar^r a plib^9 de terminatis suppõib^9 r^ne ptiũ multi tudis ad vnã detiataz respectu toti^9 multitudis seu a m^lt^l sup põibus detiatis ad vnã.⁊ tũc nõ vz ϙ^a sed ϙmittiť fallacia fi^e di ctionis.Vñ q̃lz istaꝝ est vera cõ tinuũ pt eẽ diũ i tres ptes. con tinuum potest esse diuisũ i quat tuor partes ⁊ sic de aliis pro a^a et alia possibilitate.In ista autẽ continuum potest esse diuisum i infinitum hoc verbuz potest de notat vnam possibilitatẽ deter minatã cum nichil precedat qd potest ipsum confundẽ.⁊^c proce ditur a pluribus suppositionib^9 determinatis eius quod est po tentia ad vnã suppõnẽ detiataz eiusdẽ.recte sicut hic.aial ẽ sorẽ ⁊ aial est p^lo ⁊c g^o aial ẽ oĩs hõ. ⁊ tũc nõ vz.sicut ei hic procedit^e a pluribus suppõib^9 h^9 termini aial ad vnã eiusdẽ tminata hic cotinuũ pt eẽ diũ in duas ptes ϙti^m pt eẽ diũ i tresptes ⁊c^us g^o ϙti^m pt eẽ diũ in infitũ.procedi tur a plibus suppõib^9 detiat^l ei^9 qd ẽ potentia qd ẽ inclusũ i hoc qd est pt ad vnã suppõez detiatã eiusdẽ Ad secũdã qñ dr ⁊c.ne gatur ϙ^a.nec idẽ significãt a^e et ϙ^e.⁊ rõ ẽ.qr arguiẽ a tio stãte cõ fuse tantũ ad ipsũ stantẽ detia te.Nã ista in infitũ continuũ pt eẽ diũ potẽtia denotata per ly põt cõfundiť ꝟtute sinca^t^l prece dẽtis ipoitãt^l multitudinẽ sz in consequente suppoit determia te qr nullũ sica^ma ϙfusiuũ prece dit. Ad terciã dico ꝙ textus aristotelis dz^c eẽ.i sẽper diſibilia cõtinuũ ẽ diuisibile Sz si textus habet aliter scz conti^m ẽ disibile i semper disibilia: hoc forte fuit ex ignorãtia translatoris Sed dicẽ v.cõcedis tu istam continu um põt eẽ diũ in duas ptes.cõ tinuũ põt esse diuisũ in tresptes ⁊ sic de aliis:nõne etiã concede res tu istã.cõtinuũ ẽ disuz in du as partes.D^r ꝙ sic ⁊ hoc ẽ bene possibile.Sz dicẽs si hec ẽ possibi lis:ergo etiam hec est possibilis disũ i duas ptes ẽ cõtinuũ.q̃a ẽ sua conuertẽs.mõ ꝙ sit possibil^e est flz eo ꝙ disuz i duas ptes ẽ di scõtinuũ Ad hoc rñdeť negãdo istã ϙñaz cõti^m ẽ disuz i duas p teo g^o disũ in duas ptes ẽ conti nuũ.nec illa est conuertẽs prece dentis eo ꝙ in añ^te si cõti^m sup

ponit pro eo quod est vl' fuit cõti
nuũ rõe predicati quod est prete
riti temporis sic ãpliantis ipsũ
subiectũ.sz in gñte si continuuz
suppo^t so^m pro eo qđ est continu
um. id ar^r a magis ãplo ad mi
nus ãpliũ affirmatiue.ꝛ tłis cõ
sequ ẽtia nõ vz sicut nec ab infe
riori ad superi^9 affirmatiue.Sz
dicẽs.q̃ est g^o ⁹conuertẽs scilicz
istiuscontinuũ ẽ diuisũ in duas
partes.Dico ꝙ hec.diuisũ in du
as partes ẽ vel fuit cõtinuũ.Et
hec sufficiant

Sophisma. lxi.

est istud.In infinitũ sortes e^t al
bior plone.po^to ꝙ sortes ꝛ plato
sint equaliter albi ꝛ ꝙ sor^s ma
neat per vnã horã vel per duas
sub eodẽ gradu albedinis ꝛ ꝙ in
eadẽ hora continue albedo plo
nis remittatur sic ꝙ in fine ho
re albedo platonis sit remissa
vsqz ad vnũ gradũ. Tunc

Probatur sophisma

In duplo sortes erit albior ploe
scz qñ albedo plnis e^t in duplo
remissior albedie sortꝭ.ꝛ in ĩplo
sor^s e^t albior plone.Et qñ albe^o
plonis e^t ĩ triplo ẽmissior al be
dine sortꝭ ꝛ sic ĩ ifitũ g^o so^ma ṽm

In oppositũ arguitur

Si infinitum ꝛc.ꝛ ꝙ non per albe
dinẽ finitã:ꝰ ideturg^o ꝙ in infi
nitũ sortes e^t albior platone per
albedinẽ infitam ꝛ si sic sor^s erit
albior albedine infita q^d ẽ flm

Ad sophisma respon

detur ꝙ ca^do si infinitũ sinca^ce so
phisma ẽ verũ sicut pbat prima
ratõ sz capiẽdo cathegoreuma
tice sophisma est falsum q̃a tũc
per sophisma denotatur ꝙ in a
liquo gradu albedinis infinite
sortes erit albior platone.et hoc
est falsum.et in hoc nõ sequitur.
in duplo sortes erit albior plato
ne.et in triplo.ꝛ^cus.g^o in infini
tum.ꝛc.sicut nec sequitur g^o sor
tes in aliquo gradu infinito er^t
albior platone.Si autem ly infi
nitum teneat sinca^ce. tunc sen
sus est ꝙ in duplo sortes er^t al
bior platone.et in triplo.ꝛ^c in in
finitum.et hoc est verũ.et in isto
sensu concedo ꝙ in infinitũ sor
tes erit albior platone.g^o sortes
erit albior platone p albedinem
finitam.quia in duplo et in tri
plo.et ^c in infinitum. nec sequit
in hoc sensu in infinitũ sortes et
albior platone.g^o sortes erit al
bior platone in infinitum. eo ꝙ
arguitur a suppositione confu
sa tantũ ad determinatã. quia
in añce^te tẽpus ꝯsig^atũ per hoc
verbũ erit stat confuse tantum
ratione sincathegoreumatis p
ce^tꝭ.ĩportãtꝭ multi^nez. ꝛ in ꝯñte
stat de^te re^ctu ei^9d multi^es. Ex
h^o pz q̃d sit dicẽdũ ad sophisma

Sophisma.lxii.

est istđ. Infinitã albedinẽ hẽbit
sor^s.põat ꝙ cõti^e itẽdat^r albedo
sortꝭ p a^od tpe vsqz ad aliud tpe
exclusiue.vel scdz pmagiationez
ad a^od instãs ppt faciliorẽ mod
loq̃ndi.qđ q̃dẽ istãs ẽmiet exclu
siue tpe mẽsurãs itẽsiaz al^nez ĩ
sorte.ꝛ põat ꝯ h^o ꝙ i^o istãs sit pri
mũ istãs nõ eẽ sortꝭ.ꝛ ꝙ si sortes
supuiuẽt ĩ istãti hẽret prio a gra
du albedis fi^to. Probat^r so
phisma. Quacũqz al^nc data vl
dabili quã habebit sortes adhuc
maiorẽ albedinem hẽbit sor^s.g^o

infitã albedinẽ habebit sortes. 2ña tz añs ꝓbatur. qꝛ nulla albedo quã habebit sor^s ẽ maxia inter albedies quas habeb^t sortes g^o quacũqz albedie data vel dabili ꝙ habeb^t sortes adhuc a^{ior}z albedinẽ habebit sor^s. 2ña tenz ↄñs ꝓbatur. qꝛ si esset aliqua maxia albedo quã habebit sor^s vel g^o eẽt illa albedo quã hẽret in pͥo instãti sui nõ eẽ si supuiuẽt. vel aliqua citra illã. Nõ pt dici primũ qꝛ tã non habeb^t. Si aũt dicat̃ 2^m vl' g^a in pͥo instãti non eẽ sui. et hoc nõ. qꝛ tũc nõ est et eadẽ rõne nec in aliquo ĩstãti vltra illud instãs vel in aliquo ĩstãti citra illud ĩstãs et hoc non Nã sit illud ĩstãs. b. et primũ instãs non eẽ sortis sit. a. tũc si inter a. ⁊ b. instãtia cadit tp̃us mediũ in cui^9 tp̃is medio sortes habeb^t maiorẽ albedinẽ ꝙ in. b. ꝙ per casũ cõtinue. albedo sortis intẽdit vsqz ad. a. et si sic albedo quã hẽbit in. b. non erit maxia inter albedies quas hẽbit sor^s. qꝛ erat idẽ qd erat ꝓbandũ. Consiliter ar^r de quolz instãti citra. a. ĩstãs ꝙ in eo sortes nõ hẽbit maxiaz albe^ez int̃ albed^es quas ipse hẽb^t

Inoppoitũ arguitur.

Infinitã albedinẽ hẽbit sor^s. g^o sortes hẽb^t ĩfinitã albedinẽ. 2ñs est fl'm eo ꝙ non habebit oẽs albedies finitas. qꝛ nõ habeb^t illũ gradũ albedinis quẽ haberet si supuiuẽt ĩ ĩstãti terminante exclusiẽ horã inexẽsibis albedinis

Ad sophisma respondet

ꝙ si sp ĩfita teneat^r sica^{ce} sophisma est verũ sicut ꝓbat pͥa ratio. si aũt capiatur cathe^{ce} sophisma est fl'm. sicut satis ꝓbat̃ p ĩductionẽ scde rõnis. nec seq̃t^r ĩfinitã albedinẽ hẽbit sortes. g^o sor^s habebit ĩfinitã albedinẽ eo ꝙ in añte tp̃s cõsignificatũ p i^o verbũ hẽbit confũdit̃ rõne sin^{ce} p̃cedẽtis ĩportãtis m'ltitudinẽ. ĩ 2ñte aũt stat deteriate eo ꝙ n^m sincathe^{m.i} cõfusiũ p̃cedit ipz: m^o a suppõe cõfusa ad determiatã nõ valz 2ña. Sz possz aliq̃s dubitare circa primã rõnẽ vtrũ in dicto casu sit dare maximã albedinẽ quã hẽbit sortes. dico ꝙ nõ nec ꝓpter hoc seq̃tur ꝙ sor^s hẽbit albedinẽ ĩfinitã. qꝛ lz illa albedo totalis tiata exclusiẽ ad gradũ. albedis quã hẽret sortes si supuiuẽt in pͥo instãti nõ esse sui nõ sit tiata intrĩsece tñ ipsa ẽ teriata extrĩsece puta ad illũ gradũ quẽ hẽret in pͥo instãti sui nõ esse si supuiuẽt. Et iõ bñ est finita terio extrinseco ⁊ non simpliciter finita.

Sophisma lxiii.

Est istud: Infinitũ pond^9 sortes pot portare. ꝓbat̃ sic. Nõ est dare maximũ pond^9 qd sortes pt portare. g^o ĩfinitũ pond^9 sor^s pt portare ↄñs ꝓbat̃ qꝛ si esset dare maxim pond^9 qd sortes pt mouẽ sit illd. a. tũc q̃ro an sor^s sit maioris ꝟtutis ĩ mouẽdo ꝙ a. in resistẽdo vl' minoris vl' eq̃lis Non minoris nec equalis. qꝛ tũc non mouẽt. a. eo ꝙ ad oẽz motũ opportet esse ꝓportionẽ maioꝛ inequalitat rõne mouẽtis sup resistẽtia. pz p aristo. septio phisicorũ. Si aũt dicat̃ ꝙ sor^s ẽ maioris potẽtie ĩ mouẽdo ꝙ. a. ĩ resistẽdo. tũc si potẽtia motia sortis excedit resistẽtiã vel potẽtiã

[illegible]iuā ipsi⁹. a. vl' g° excedꝫ excessu disibli vl' īdiuisibli. si 2ᵐ seʳ cōtinuū eē cōpositū ex īdiuisibilib⁹. Si aūt primū sequitur ꝙ si sor⁹ excedēt.a.p medi[illegible] i⁹ excessus adhuc possꝫ moue a pond⁹. ꝗ per ꝯñs si essꝫ aliqd pond⁹ mai⁹ a. in tāto īꝗto sortes excedit.a: p medietatē sui excess⁹. hoc adhuc excedētur a sorte alia medietate eiusd excess⁹. ꝗ p ꝯñs possꝫ moueri a sorte eoꝙ q̄libꝫ excess⁹ sufficit ad motū. et p ꝯñs.a. nō est maximū pond⁹ qd sortes pt moue. 2° sic arʳ Nō est āliq°d pond⁹ ita magnū quod sor⁹ pot moue quin adhuc mai⁹ illo possit moue. g° īfinitū pond⁹ sortes pt moue. et pbaꝛ assūptū eo ꝙ quocūqꝫ pondē dato q°d sortes pt moue. illd pond⁹ sortes excedit et hoc excessu disibili. et p ꝯ⁹ pondus mai⁹ pondere dato sortes excedit per partē illius excessus. et per ꝯñs si quilꝫ excessus sufficiat ad motū sortis. pōdus maius pōdere dato sortes potest mouere

In oppōitū arguitur

Infinitū pond⁹ sortes pt moue g° sortes pot moue pond⁹ īfituꝫ sꝫ hoc est flm qꝛ tūc sortes eēt potētie infite

Ad sophisma respon

dēt q̄d ne^do īpꝫ siue si īfitū tēatʳ sin^ce l'ea^ce eo ꝙ īpi dicūt eē dād maxi^m pōd⁹ qd sor⁹ pt moue St hoc cōfirmāt auctoritate aristo primo celi et mundi dicentis.ꝙ potentia actiua termiatur per maximum in quo potest St ad argumētū in oppositū respōdēt q̄ñ dicitur si sit dare maximum pondus qd sor⁹ potest mouere: sit illd a. admittūt. et quādo dꝛ vlterius vel potētia sortis excedit potētiā resistiuā ipsius a. vel est ei equalis vel minor. dicūt ꝙ vtriqꝫ excedit eā. Et q̄ñ dꝛ vel g° excessu disuisibili vl' indiuisibili. dicūt ꝙ excessu diuisibili. et q̄do vlterius dicit. g° si solū per medietatē illi⁹ excessus excedēt a. adhuc pōt moue a. hoc negant Et q̄ñ dꝛ quilibet excessus sufficit ad motū dicūt ꝙ non. Circa qd dicūt duo. Primū est. ꝙ nō quilibet excessus sufficit ad icoandū motū. Scdo dicūt ꝙ bene quilibet excessus sufficit ad continuādū motū īceptū. vñ difficili⁹ est inchoare motū q̄ꝫ cōtinuare motū iā inceptū. Sꝫ cōtra istud quod est fundamētū eorꝫ volo probare istam cōclusionez ꝙ si quilibet excessus sufficiat ad cōtinuandū motū: etiā q̄libꝫ excessus sufficit ad inchoandū motum. Quod pbo sic. quia incipere motum vel est difficilius infinite vel solū finite. Si dicaꝛ primū g° infinitus excessus requiritur ad inchoandū motum quod est falsum ad experiētiaꝫ Si dicaꝛ scdm ᶜ g° ꝙ incipe motum sit difficilius in decuplo q̄ꝫ continuare motum inceptum: si sit aliquis excessus.e.b. q̄ sufficit ad continuandū motū et nō ad inchoandū p aduersariuꝫ Tunc argʳ ᶜ. solum in decuplo est difficilius inchoare motum q̄ꝫ continuare: ergo si est aliquis excessus habens se in decupla proporcione ad excessum qui potest continuare motum īceptū: illd potest cōtinuare motū de nouo. sed quia p eos q̄libꝫ

excessus bene sufficit ad cōtīdiuz
motū: sequit ꝙ decima pars ex
cessus.b. sufficit ad cōtinuādum
motū. ⁊ ꝑ cōseq̄ns.b. excessus, de
cuplus ad illā ptē sufficit ad in
choandū illū motū postꝙ soluz
in decuplo difficilius est inchoare
ꝙ cōtinuare. ⁊ ꝑ cōseq̄ns b. non
sufficit solū ad motū cōtinuādū
etiā ad inchoandū, qd fuit ꝓbā
dū. Et ita ar. de quocūqꝫ exces
su alio quē aduersarius diceret
sufficē ad cōtinuādū sꝫ nō ad in
choandū. Ad auctoritatē prio
celi quā allegāt ꝓ se. s. ꝙ potēa
acua tminat̄ i maxim in q° pōt
dico ꝙ aristo. ꝑ h° tantū voluit
dicē ꝙ tminat̄ ꝑ maximū i quo
pōt nūeratū aliqua spē numeri
sine fractiōe. Verbigrā. si q̄rētur
quāta est potētia sortꝭ leuatiua
ego rn̄derem tāta est quātū sor
tes pōt leuare pōdꝯ centū libra
rū ⁊ non plus. nō tn̄ simplr. sed
bene nō plures libras. licꝫ forte
centū libras cū dimidia. sed hoc
est statim cū fractiōe numeri. ⁊
hoc intendebat aristo. ⁊ non ꝙ
potētia actiua essꝫ tmīata sim
plr ꝑ maximū in q° possꝫ. sic ꝙ
nullomō i maiꝯ. Et grā huius
possūt poni aliq̄ cōclusiōes. Pria
est ꝙ potēa actiua nō est termīa
ta i maximū i quo pōt. Pꝫ hoc.
q: quocunqꝫ dato in quo potena
acua pōt: illd excedet ab illa po
tena acua excessu diuisibili. ⁊ cū
quilibet excessus sufficit ad mo
tū tam inchoandū ꝙ cōtinuan
dum. sicut ꝓbatū est. si quilibet
sufficit ad cōtinuādū sicut colter
oēs concedunt: seq̄tur ꝙ si data
potena solū ꝑ medietatē dati ex
cessus excederet datam resistē
tiā adhuc ipsā posset mouē licet
tardius. ⁊ ꝑ consequēs priori ex
cessu possꝫ mouere resistētiā ag
gregatā ex resistētia pria. ⁊ tan
ta ꝙta est medietas prioris ex
cessus. ⁊ ꝑ cōseq̄ns potētia data
resistiua nō erat maxima quā
data potētia acua pōt mouē. et
ita ꝓportionater ar de quacūqꝫ
alia resistena data in quā data
potena acua pōt ꝙ illa resistētia
nō est maxīa in quā illa potena
acua pōt. Scda ꝯclu°. Non est
dare maxīa resistētia in quā po
tētia actīa non pōt. Nā quacun
qꝫ resistena data in quā data po
tena acua nō pōt dare maiorem
resistentiā saltē scdm ꝑmagīatō
nē mathecaꝫ in quā etiā illa po
tēa acua non potest eo ꝙ q̇dquid
non potest i minꝯ non potest in
maius. ⁊ ꝑ cōseq̄ns data quacū
qꝫ resistena in quā aliqua potēa
acua non potest illa nō est maxī
ma in quā eadē potena acua nō
pōt. Vn̄ int oēs resistēas i quas
poa acua nō pōt nō est dare ma
ximā resistētiā in quā eadē poa
acua nō pōt. Tera cōclu°. Nō
est dare mīmā resistētiā i quam
potēa acua pōt. Probar q: quacū
qꝫ resistentia data in quā potē
tia actīa pōt i miorē ia eadē pōt
Pꝫ. q: q̇dq̇d pōt i maiꝯ pōt i miꝯ
quare data resistētia nō eēt mī
ma. iter de resistētias i quas da
ta poa actīa pōt. Qrta ꝯ°. Poa
actīa fīnat̄ ꝑ mīmā resistētiā i
quā nō pōt. Probat̄. q: vl termīar
ꝑ maxīaꝫ resistētiā i quā pōt. et
h° n̄. vtpꝫ ꝑ priaꝫ ꝯ°nē. Vl ꝑ ma
ximā resistētiā in quā nō potest
et hoc nō. pꝫ ꝑ scdam cōclusiōeꝫ.
Vel ꝑ mīmā resistētiā in quam
potest. et hoc non. vt patet per
tertiā cōclusionē. Vel per mini

mā resistentiā in quam non pōt a c hēt propositū. Dū ymaginādū ē φ resistētia equal' po c motie est mīma resistētia ī quā illa potētia actia n̄ p̄t. Sp eo it oēs resistētias it quas illa potētia actiua nō pōt illa resistētia ē mīma a p 9 si sic tūc data potentia in quālz resistentiā mīorē illa resistētia data potētia actia pt. alr ei data r̄sistentia equal' potētie actiue n̄ eēt mīma it oēs resistētias i quas illa potētia actia n̄ p̄t. Propo r̄ter p̄nt pont̄ quattuor cōclu oēs de potētia r̄sistiua q oo tmieī. Et sit prima 9 o ista Potētia resistiua seu passia nō tiar maxime a q o pt pati. Proba r qr q o cūqz dato a quo pt pati a maiori p̄t pati. q̄cq̄d ei p̄t pati a minori pt pati a maiori. Scda cōclusio potētia passia nō tiar mīme a q o pt pati. proba r qr a quacūqz potētia passia pōt pati a d excedit eā excessu diuisibili a p 9 a minori pt pati dibelz φ excedt eā so m p medietatē prioris excessus. aliter non quilibet excessus sufficeret ad motum. cuius oppositum dictum est. Tercia conclusio. Potentia passiua non terminatur minime a quo non potest pati. Probatur quia a quacunqz potentia passiua non potest pati etiam a minori illa non potest pati. quicq̄d enim non potest pati a maiori: non potest pati a minori. et per consequens non potest dari minorem potentiam actiuam a qua potentia passiua non potest pati. Quarta conclusio. potentia passia tiar max e a q o non potest pati. Unde potentia actiua equalis potentie resistiue ē max a q a n̄ p̄t pati illa resistētia. qr int oēs potētias actiuas a quibus nō p̄t pati. illa potentia actia ē maxia post φ a qualibz a ore pt pati. nā q̄lz a or illa excedit resistentiā. a cū q̄lz excessus sufficit ad motū se r φ q̄lz potentia ac tiua a or i a p̄t mouē illā resistentiam. Cōclu o pbat. po a pa iua tiatur aliquo tio post φ nō ab omi po a ac tiua pt pati sz ab aliqua et alia nō. Vel g o terminat maxie a quo pt pati. Vel minime a q o nō pt pati. Vel mīme a quo pōt pati. Vel maxie a quo nō p̄t pati. Non pt dici primū p primam conclusionē. nec 2 m p 2 a m conclusionē. nec tciū p terciā conclusionē g o relinquit quartū a c habet ppositū. Circa istā materiā plures pn̄t moueri difficultates et dubitatōes de q b 9 supsedeo q a de eis tractaui circa primū celi a etiā qr tales dubitatōes nō ptinēt ad p̄ns negociū cū sint difficultates natales a n ex vtute sica tuz pcedentes

His dictis responde

tur ad sophisma φ ipz est verū ca do ut ifitū sica ce. ca do tn̄ cathegorematice ipsū ē f'l'm a secundū hoc pz quid vdes ad ipsū facte debent solui.

Nunc in hac pte re/

stat ponē sophismata difficultatē h̄ntia ex sincathe b; q̄ dicūtur geiata apud antiquos sophistas sicut sunt ista sincathegorcumata. q̄cq̄d. quotiēs. qualiscūqz. vbi qz ac. grā cuius sit hoc primum sophisma.

Sophisma .xxiiii

est istud. Quicqd audit sortes il lud profert plo. po^to q plo pferat istã nullus hõ ẽ asin^9 ꝛ sortes nõ audiat illã negatõem. audiat tñ residuũ a^{ii} pl^o: tunc.

Impbatur sophisma

Sortes audit li hõ est asinus et nichil plus ꝛ h^a idẽ pfert plo g^o qcqd audit sortes illd pfert plo.

In oppõitũ arguitur

quicqd audit sortes illud pfert plo s3 flm audit sortes qa audit istã homo est asin^9 g^o falsuz pfert plo. sed h^o ẽ flm qr plo profert istã null^9 hõ est asin^9 que nõ est falsa sed vera.

Ad sopihsma respõde

tur q ipsum ẽ veruz. sed dubiuz est utrũ pbatio valeat. Et vide tur q talis pbatio nõ valeat videlicz qcqd audit sortes profert plato sed fl3 audit sortes g^o fl3 pfert plato. eo q sub distributiue predicamenti sumit^r terminus alteri^9 predicamẽti. vñ sub isto distributiuo aliqd qd est distributiuũ sbñe subsumit^r iste iminus fl3 q ẽ de pnto qualitatis. ꝛ^c vi^r eẽ mutatio quid i quale in dicta ppõe. ꝛ^c vi^r accidẽ fallacia fi^c dictõis. ppt^r qd talis pbatio nõ videt^r valere. Rñdetur vtiqz q predicta proba^o ẽ bona

Pro q^o notã^{me} ẽ q argu^{do} p distributiua predicamẽtoruz ꝛ eorũ relatiua nõ l3 sub distributiuo vnius predicamẽti sumẽ terminũ alteri^9 predicamẽti. preterq sub distributiuo sbñe sumi pñt tmini alioꝝ pdicamẽtoꝝ nisi ãpliatõ pbibeat. primũ p3 nõ se^r. qtuscũqz c^t tãt^9 disputat. sor^s c^t g^o sor^s disputat. s3 bñ se^r. quãtuscũqz c^t tãt^9 disputat sor^s bicubit^9 c^t g^o sor^s bicubit^9 disputat. Silr ñ se^r. quãtuscũqz c^t tãt^9 disputat albũ c^t g^o albũ dispu^t. ꝛ^c de distributis pdicamẽtoꝝ accñ^{in} pt exẽplificari q^{rr} da l3 argumẽta^o vbi sub distributio vni^9 pdica^{tt} accñtis sumit^r ti^9 alteri^9 pdica^{tt}. Exp^m 1^t. nã bñ se^r: qcqd vides ego video albũ vides g^o albũ video Exp^m 3^{ii} sc3 quõ ãpliatõ aliqñ hoc ipedit: nã ñ se^r. qcqd vidisti i^o tu. vides. albũ tu vidisti g^o albũ vides. ampliatio aũt ipedit qñaz de qua ãpliatõe diffusius videbit^r i tercia pte h^9 tractat^9. Cã autez quare sub distributiuo sbñe pñt sumi tmini de aliis pdicamẽt^e ꝛ non e^9 ^oẽ. qr reltm sbñe si^{ter} dsignat idẽtitatẽ. reltã aũt alioꝝ pdicamẽtoꝝ sicut sũt tal^r tãt^9 ꝛc. nõ designãt idẽtitatẽ sim^{ter} s3 so^m silitudinẽ aut equalitatẽ vel aliqd h^{9oi} Et ppd affirmatia p quã sumit^r sub distri^{uo} designat etiam idẽtitatẽ sip^{ter} ẽ^9 p q^o sb^c3 suppo^t ad illud p q^o pdica^m suppo^t de quocũqz pdicamẽto sint tmini Ista est cã quare sub distributio sbñe pñt sumi tmini alioꝝ pdicamẽtoꝝ ꝛ nõ sub distributio accidẽ^m. Ex hoc p3 argumẽtatio nõ eẽ bonã sc3 qcqd audit sor^s pfert plo s3 fl3 audit sor^s g^o fl3 pfert plo. Et qñ d^r g^o plo in dicto casu pfert fl3 dico q^c qr pfert v^m flm qd tamen est pars vnius veri. ꝛ sic concedo q simul profert ꝛ verum ꝛ fl3. quia simul profert istaz null^9 homo ẽ asin^9 ꝛ homo ẽ asinus. quia proferens totum profert eius partem ꝛ prima est

ra et secunda falsa: Sed dices sit ista ppo nullus ho est asinus a. et sit illa ho est asinus .b. que e pars e9 Tunc pbo q .b. sit propositio vera. et p consequens falsu e q flm profert plo in dicto casu assumptu arguo. illa ppo est vera cuius pdicatu vere negatur de suo subiecto sz predicatu ipsi9 b. vere negat de suo sbo. qd ptz pdicatu ipsius .a. vere negatur de suo subiecto sed idem e omnino pdicatu ipi9 .a. et ipi9 .b. g° pdicatu ipsius .b. vere negat de suo subiec°

Ad istud dico q utrqz .b. e flm Et qn dr. ois illa propo est vera cuius predicatum vere negatur de suo subiecto. concedo si hoc sit p negationem q sit pars propois: mdc no est in pposito. qz sz pdicatu ipsius .b. vere neget de suo sbo hotn no est per negationem que sit pars ipi9 .b. sz tn per negationem que est pars ipsius .a. sicut patet intuenti.

Sophisma. lxv.

est istud. Quicquid deus scivit adhuc scit

Probatur sophisma

Aliqua deus scivit et nullius est oblitus eorum que scivit g° de9 adhuc scit quicqd scivit: 2dc ar. scientia dei est idem q ipse deus g° scientia dei est semper eadem cu deus permaneat idem et per consequens si scientia dei est semper eadem quicquid de9 scivit adhuc scit. Terc ar. Quicqd deus scit representat per sua essentiam sz essentia divina semper representat eadem cu sit omnino immutabil' g° deus per suam essentiam omnia scit que scivit et per cosequens quicquid deus scivit adhuc scit:

Quarto sic arguit Contradictoriu sophismatis est falsum g° sophisma est veru. tenet ona Ans pbatur. qz contradictoriu sophismatis est. aliquid de9 scivit quod non scit. et hoc est flm Nam si sic tunc essz concedendu q deus se aliquando habuerit aliter q habet. modo hoc est flz qz tunc esset mutabilis

In oppositu arguitur.

Quicquid scivit de9 adhuc scit sed te non esse deus scivit. g° te non esse adhuc scit. et cu nichil scitur nisi veru. ut pz primo posteriorū. sequitur q si scit te non esse. te no esse est veru. et qz etiā te ee est veru. sequitur q simul est veru te esse et te non esse. et sic cotradictoria simul essent vera Secudo sic quicquid deus scivit adhuc ipse scit: sed aliquādo scivit istā nullus homo disputat. et aliqn scivit istam aliquis ho disputat. g° adhuc scit utrāque earu. sed si sic sequitur etiaz q sciat istā aliqs ho no e ho: sz ho est falsum. eo q falsum non scit: probatur ona eo q sequitur in ferison nullus ho disputat aliqs homo disputat. g° aliqs homo non est homo. Tertio sic ponatur casus q hec aliqn fuerit vera .oe albu est asinus. et post ea hec fuit vera homo est albus tunc quicquid deus scivit adhuc ipse scit. sed istā oe albu est asin9 aliqn scivit. et etiā istā homo est albus g° utranqz istarum deus scit. et per ons utranqz istarum scit deus. et per 9s utraqz istarum est vera. Et ultra utraqz istarum est vera. g° homo est asinus. p

baturᶜ consequentia arguendo in dariị. oē albū est asinꝰ aliquis homo est albus ergo aliquis homo est asinus.

Ad sophisma respondetur

ꝙ ipsum est falsū. Circa qd tñ est notandū ꝙ deus aliquādo aliquid sciuit qd mō scit ꝓpter hoc tñ nō est mutatio facta in deo lꝫ bñ mutatio fuerit in rebus aliis a deo qꝛ ꝙ deꝰ aliquid scit qd prius nō sciuit ē propter mutatōeꝫ rei q̃ mō sic se hꝫ ⁊ prius nō sic se habuit.

Ad rationes

Ad primā dico ꝙⁿ seq̇ꝛ aliqua deus sciuit ⁊ nulliꝰ est oblitꝰ eoꝝ q̃ sciuit gᵒ quicq̇d deus sciuit ad huc ipse scit. nō ei seq̇tur. deꝰ sciuit te nō esse ⁊ mō nō scit te non eē gᵒ deus est aliꝗꝰ oblitus. Sed ad hoc ꝙ ꝯña deberet valere oꝫ addere in añᵗᵉ nec res ē mutata. Unde te sedēte ⁊ me vidente scio te sedē ⁊ tñ stati te stāte me vidēte nō scio te sedē. nec eꝙ hoc sequiꝛ ꝙ sū alicuiꝰ oblitꝰ qꝛ res ē mutata etiā scia quā habui de illa deperditꝛ nō ꝑ obliuionē sed ꝑ mutationē scꝫ tm̄ de sedere in stare. Unū obliuisci est nō scire prius scitū nllā mutatōe facta ex parte rei Ad secūdā dē ꝙ scientia dei ē idē cū ipso deo. ⁊ ido scia dei semper manet eadā. sed tñ scia dei nō sēp manet scia eꝰ dē. Unū bñ cōcediꝛ ꝙ scia dei qua sciuit te nō eē semper manꝫ eadē sꝫ tñ nō manet scia eꝰ quod ē te nō eē. eo ꝙ nō semper te non eē manet verū. ⁊ totū illd fit absqꝫ mutatōe dei. Et pōt q̄tū ad hoc poni eꝙᵐ satꝭ familiare Nā ponaꝛ ꝙ sol stet continue in eod situ ⁊ nō muteꝛ localiter ⁊ vnuꝫ dyaphanū ponaꝛ contra solem nꝰ opaco interposito inter ipsū ⁊ solē: certū est ꝙ tūc dyaphanū illud illūiabiꝛ a sole. ⁊ si postmo dū ponaꝛ aliqd opacū inter illd ⁊ solē impediens illuminatōnē illius dyaphani a sole: certū ē ꝙ nō illumiabitur a sole. ⁊ᶜ sol qñ qꝫ illuminat illud dyaphanū et qñqꝫ nō absqꝫ mutatōe solis: sꝫ per mutatōem dyaphani ⁊ corporis opaci. Ita ymaginādū est ī proposito de deo ꝙ ipse manēs immutabilis aliqñ est scientia aliꝗꝰ ⁊ aliqñ nō Tercia rō consimiliter pōt solui. Ad quartā dico ꝙ immo eꝰ contradictoria est vera. ⁊ qñ dē gᵒ deꝰ aliqñ se habuit aliter q̄ mō se hꝫ negatur ꝯña. q̇a sufficit ꝙ alie res a deo aliqñ se aliter habuerūt q̄ mō se hñt. ⁊ aliqñ nō sic se habuerunt sicut mō se hñt. ad hoc ꝙ hec sit vera aliqñ aliquid deꝰ sciuit quod mō nō scit Unū nunq̄ deus se habuit aliter q̄ mō se hꝫ ꝉ aliqñ se habebit secundū mutationē sui sꝫ bene secūdū mutatōnem alioꝝ a se. nec hoc arguit aliquā mutationem in deo. Unū si aliqua colūba esset in manu dextra ⁊ postea esset in sinistra ego me aliꝛ haberem ad illaꝫ q̄ prius ⁊ tamen propter hoc non oporteret esse aliquam mutatōnem in me sed sufficeret mutationem esse in colūba In hisq̄ specialiter dicta sūt in hoc sophismate me subiicio aliorꝫ correctioni. Hec de isto sophᵉᵗᵉ.

Sophisma .lxvi.

est istud. Quociensqꝫ fuisti

parisius totiens fuisti homo.

Probatur sophisma

ei⁹ cōtradic[m] ē fl'm.g° ip̄z ē ver. 9[a] tz. Aſſūptū pba[r].q2 cōtradictoⁱⁿ ē.aliquotiēs fuisti parisi⁹. & nō fuisti hō.modo h° ē fl'm 2° c Jn a.tp̄e fuisti pisius & tūc fuisti hō.in b.fuisti parisi⁹ et tūc fuisti homo.& sic de aliis tp̄ib⁹ i quib3 fuisti parisi⁹.g[r] quotiēscūq3 fuisti parisius totiēs fuisti homo.

Jmpbatur sophisma

Quotiēscūq3 fuisti parisi⁹ totiens fuisti hō. ſ3 bis fuisti parisi⁹ g° bis fuisti hō. discursus est bonus.& cōclusio fl'a.g° aliqua premissar.& nō vo[r].g° a[or]. q; cōclu° sit falsa.pbatur.q2 sequit bis fuisti hō.g° aliqñ fuisti hō.& postea aliqñ nō fuisti hō & iter. fuisti hō modo hoc est falsū.9[a] tz.eo q; h° aduer[m] bis significat intruptōnem tp̄oris significati p vbum cuius vbi hoc aduerbiū bis est determinatio.

Pro responsione

sophismatis est sciendū q; h° sincathego[ma] quotienscūq3 distri[t] pro tp̄orib⁹ mēsurātib3 actus interruptos. hui⁹modi vo tp̄a importan̄t p hui⁹modi aduer[a] numeri.bis.ter.quater.&c.scdm q; determinant vbum ratione tp̄oris cōsignificati p ipsum.Per istā enī ppōnez bis fuisti homo significat q; aliqñ fuisti hō et q; doq3 postmodū non fuisti homo & iterū fuisti homo. Et p istam bis cucurristi.significat q; aliq° tp̄ore cucurristi. & qñq3 p⁹modū nō cucurristi. & iterū cucurristi Sed cōtra hoc aliquis dicēt. si sic. seq̄ret q; h° ēēt fl'a.bis duo fuerīt quatuor.q2 ēēt sens⁹ q; aliqñ duo fuerīt quatuor.& qñq3 p⁹modū duo nō fuerīt quatuor. & iter. postmodū duo fuerūt quatuor. mō hoc ē falsū. Respōdet q; i ista ppositione bis duo fuerunt iiii[or]. h° aduer[m] bis pōt determinare hoc verbū fuerūt rōne tp̄is consignificati p ip̄z vel pt terminare istū tmīz nūeralē duo.si p̄rio° sic negaret ista bis duo fuerūt quatuor. & tūc bn̄ valet cōseqn[a] fcta sed si 2[o] cōcedit ista bis duo fuerūt quatuor.et negat cōseqntia g° aliqñ duo fuerūt quatuor et postmodū duo non fuerūt quatuor. q2 talis cōseqntia nō valet nisi qn̄ aduersariū numerū determinat verbū rōne tp̄is cōsig[ti] p ipsū et nō termīn nūeralē. His visis dicit q; sophisma est fl'm.et qn̄ dr 9tradicotiū sophismatis est fl'm hoc negat. Qn̄ hec nō est eius cōtradicto[a] aliquotiēs fuisti parisius et non fuisti homo sed est ista.aliquotiēs fuisti pisi⁹ & nō totiēs fuisti hō & illa ē vera Ad aliā dico q; nō sequit. Jn.a fuisti parisi⁹ &c. ſ3 ē falla[a] 9ñtis arguitur el ab insufficienti Qn̄ ad hoc q; 9ñ a valeat opport3 addere in añte iterruptōez tp̄is sic Jn.a.fuisti pisius et tūc fuisti hō et qñq3 post nec fuisti pisius nec fuisti hō. et itm fuisti pisius & fuisti hō &c[us]. et tūc bn̄ sequit quotienscūq3 fuisti pisius totiēs fuisti homo. ſ3 tūc añs est fl'm.

Sophisma. lxvii.

Est istud. Qualecūq3 est aliqd si ipsū est albū. tale ē aliqd si ip̄z est nigrū. pbatur p p'ma pte albū est aliqd si ip̄m est albū: ni

grū est aliqđ si ipʒ est nigrū me-
diū ideſt in medio colore, colora
tū est aliqđ si ipſū ē albū. g° qua
lecūqʒ est aliqđ si ipſū est album
Scđa pars pbaṫ albū est aliqđ
si ipſū est albuʒ. nigrū est aliqđ
si ipſū est nigrū ꝛc^{cius}. g° tale est
aliqđ si ipſū est nigrū. et p ꝯñs
qualecunqʒ est aliquid si ipſum
est album ꝛc.

In oppōitū arguitur

Qualecūqʒ est aliqđ ꝛc. g° sub
quacūqʒ qualitate est aliqđ duʒ
est albū. sub eađ qualitate ē ipʒ
dū est nigrū. ꝯñs est flm et ꝯña
pʒ excessu sophisṁatꝭ. Seđo°
pbatur istud sophiſma. q̄tūcūʒ
est aliqđ si ipſū est bicubitū tātū
est aliqđ si ipſū est tricubitū. pʒ
bicubitū est aliqđ si ipſū est bicu
bitū. tricubitū est aliqđ si ipſum
tricubitū ꝛc^{cius}. g° q̄tumcūqʒ ꝛc.
Et pʒ prima pars sophiſmatis
Scđa pars pbatur. bicubitū ē
aliqđ si ipſū est tricubitū. tricu-
bitū est aliqđ si ipſū est tricubi-
tum ꝛc^{cius} g° q̄tūcunqʒ est aliqđ
si ipſū est bicubitū ꝛc 3° sic ar
guitur. bicubitū est aliqđ si ipm
est bicubitū. tricubitū est aliqđ
si ipm est tricubitūꝛc^{cius}. g° q̄tū-
cunqʒ est aliqđ si ipm ꝛc.

In oppōitū arguitur

Quātūcunqʒ ꝛc. g° sub quacūʒ
q̄titate est aliqđ si ipʒ est bicubi
tum. sub tāta est aliqđ dū ipm ē
tricubitū. ſʒ hoc est flm Similiṫ
pṫ pbari et ipbari Istud Ubicūʒ
expñs est aliqđ si ipm ē rome. ibi
dē expñs est aliqđ si ipʒ est pisius
pbatur in hoc loco expñs est ali-
quid si ipm est rome. et in eodē
loco expñs est aliquid si ipm ē pi

sius ꝛc^{cius} locis g° ꝛc.

In oppoſitū arguitʳ

Ubicūqʒ expñs ꝛc. g° in quocūqʒ
loco est aliqđ expñs rome. in eođ
loco est aliqđ qđ exiſtit pariſiꝰ.
modo hoc est flm. Similiter pt
pbari ꝛ ipzobari istud. quociēſ-
cūqʒ currēs est aliqđ si ipʒ ē ter
currēs tociēs currens est aliqđ
si ipm ē bis currens. Probaṫ qꝛ
semel currēs ē aliqđ si ipm ē bis
currēs. et etiā semel currēs est
aliqđ si ē ter currēs ꝛc^{cius}. g° ꝛc.

In oppoītū arguitur

qꝛ si sophiſma eēt uerū ſeqretur
ꝙ quicunqʒ eſſet currens bis
eſſet currens ter et ꝙ tociens
curret bis currēs sicut ter cur-
rēs Sođ° ponitur istud. qualiṫ
cūqʒ faciēs est aliqđ si ipm ē bñ
faciēs. taliter faciēs est aliqđ si
ipſum est malefaciens.

Ad omnia predicta

sophiſmata ē aduertēdū ꝙ eođ°
soluūtur. Unū primū hʒ duplicē
sensū. Unū ꝙ fiat pūctuaᵒ inter
ly qualecūqʒ. et residuū sequēs.
Scđo° ꝙ nō fiat tlis pūctuatio
et 1^{m} hoc sophiſma dṙ 1^{m} sensuʒ
cōpoſitū uel diuiſū. Primo° ſenſꝰ
sophiſmatis est qualecūqʒ qua
litatē hñs pūctua ibi .ē aliqđ si
ipm ē albū talē qualitatē hñs.
pūctua ibi iterū est aliqđ si ipm
est nigrū. et ille sensus ē uerus
Si 2us sophis^a significat ꝙ sub
quacūqʒ qualitate ē aliqđ dum
ipm ē albū. sub eadē est aliquid
si ipm est nigrū. ꝛ hoc ē flm. Et
scđm hoc rōnes soluūtur. Sođ°
dicitur ad alia sophiſmata. Et
hec de pria pte huiꝰ tractatus.

107

Ista est secūda pars quinti tractatus in qua magister albertus de saxonia

I

tractat sophismata difficulta tē hñtia rōe negatōis vł ēmino rū includētiū negatōem sic⁹ sūt dictōnes exclusiue.exceptiue.et iste dcōes sīt aliō.n̄ idē.ꝛ plures tales. Et primo ponēda sunt sophismata ortū hñtia rōe hui⁹ verbi nego. Ad c⁹ euidētiaꝫ est primo notādū ꝙ hoc v̄bū nego vel negare significat actū positiuū scꝫ negatiue rn̄dē nō inclu dēs in suo p se intellectu negatiōnē.Et id nō se³ sortes nō concedit deū eē g° sortes negat deum eē. qꝛ prima ē negatiua ꝛ nihil ponit.ꝛ secūda ē affirmatiua ꝛ aliquid ponit Et id vlteri⁹ dico ꝙ hoc verbū nego nō cōfundit terminū sequētē se distributiue mobiliter.qꝛ sic hoc eēt rōe negationis incluse in ei⁹ pse intellectu mō hoc ē fl'ꝫ.ꝛ id nō se³.sortes negat ppōeꝫ.g° sortes negat istaꝫ ppōem.sed bn̄ seqꝛ econtra.Nichilomin⁹ tn̄ bn̄ dicimus ꝙ hoc v̄bum nego vel negare significat negatiue rn̄dē.qꝛ negatiua rn̄sio exercet p hanc dictionē n̄ dido n̄ ē ita.ꝛ id ista negatio n̄ dicitur negatio exercita.

Sophisma.i.

est istud.Negatū eē aial est vex posito ꝙ negetur ista propositio deū eē animal.

Probatur sophisma

Hoc ē verū demonstrato deū eē hoc est negatū eē aial g° negatū eē aial est verū.

Improbatur sophisma

qꝛ negatū eē aial ē vnū dictum cui corrn̄det ista propō negatuꝫ est aial.mō de nullo dicto ē vificabile li verum vel li falsū nisi ex eo ꝙ de ppōe sibi corrn̄dente ē vificabile li verū vel li fl'ꝫ.sꝫ de ista propōe negatū est aial n̄ est verificabile li verū g° nec de e⁹ dicto scꝫ negatū eē aial vificabat li vex.ꝛ p ɔ̄ˢ fl'm ē negaᵐ eē aial ē verum

Ad sophisma respondetur

ꝙ li negatū pt eē nti cas⁹ vel accusatiui.si primomō ē vex qꝛ significat ꝙ aliqd qd ē negaᵐ eē aial ē verū.ꝛ hoc ē vex sicut pbauit prima rō.Si aūt 2°° sic ē fl'm.nā scdm hoc sb'm sophᵗ'ᵉ est hᵒ totle dcm:negaᵐ eē aial ꝛ tle dcm nō ē vex sic⁹ pbat 1ᵃ rō Aliter d³ꝙ li negatū pt ɔstrui cū hᵒ v̄bo est vel cū hoc īfitiuo eē. Si primo° sic ē sens⁹sophiᵗ'ᵉ qd ē negatū eē aial ē verū.ꝛ i hᵒ sēsu sophiᵃ ē vex sic⁹ pbat pria rō.qꝛ deū eē ē negaᵐ eē aial.ꝛ deū eē ē vex. Si 2°° sophiᵃ ē fl'm sic⁹ pbauit 1ᵃ rō qꝛ i l° sēsu li vex enūciat de dicto h⁹ ppōis negaᵐ esse aial.ꝛ sꝫ significat ꝙ h̄ pṗō sit vᵃ negatū ē aial mō hᵒ ē fl'ꝫ.ꝛ scdꝫ hᵒ soᵐᵃ ē fl'ꝫ.Et p hoc soluūt rōes

Sophisma.ii

est istd.tu n̄ potes v̄e negare te

nõ eẽ asinum

Probatur sophisma

tu nõ potes ṽe negare necessa-
riũ sz te nõ eẽ asinũ ẽ necessari-
um gͦ tu ñ potes ṽe negare te
nõ eẽ asinũ 1ͦᶜ arʳ. si tu posses
ṽe negare te nõ eẽ asinũ tũc tu
posses ṽe. cõcedẽ te eẽ asinũ mõ
hoc ẽ fl̄z. pbaẗ 9ͣ nã iste cõtradi
cũt tu es asinus tu nõ es asin⁹
sz qui pt ṽe negare ῦm cõtradi-
ctoriũ pt ṽe cõcedẽ reliquũ gͦ si
tu posses ṽe negare te nõ eẽ a-
sinũ tu posses ṽe concedẽ te esse
asinũ qd ẽ e⁹ contradictoᵐ. flⁱˢ
9ñtis pz. nᵐ ipossibile posses ṽe
concedẽ sz te eẽ asinũ ẽ ipossible
gͦ te eẽ asiᵐ tu ñ posses ṽe cõcedẽ

Impbatur sophisma

tu nõ potes ῦere negare te non
eẽ asinũ gͦ tu nõ potes ῦere ne
gare ꝙ tu nõ es asinus. ⁊ ita nõ
potes ῦere negare ꝙ non sis asi
nus. ⁊ si sic nõ potes ṽe negare
quin sis asin⁹. ⁊ ita sequitur ꝙ tu
es asin⁹ 1ͦᶜ arʳ. contradictoᵐ
sophiᵗ ẽ ῦeꝝ. gͦ sophiᵃ est falsũ.
9ͣ tz. aˢ pbaẗ. nã e⁹ contradicᵐ
ẽ tu potes ṽe negare te nõ esse
asinũ ⁊ hͦ ẽ ῦeꝝ. qꝛ ṽe ita ẽ ꝙ po
tes ṽe negare te ñ eẽ asiᵐ cũ in
libẽa tua volũᵗᵉ sᵗ ocedẽ ł nega-
re istã tu non es asinus

Ad sophisma respon

deẗ ꝙ si ῦẽ pt deliare hͦ ṽbũ pt
ꝗᶜ negaẗ sophiᵃ. ⁊ hͦ pbat 9ͣ taz
fctã i oᵐ ꝗⁿ pt⁹. ł si ṽe pt deliare
hͦ ṽbũ negare ꝗᶜ sẽs⁹ sophiᵗ ẽ ꝙ
tu ñ potes ṽe rñdẽ negãͦ istã p-
põez tu ñ es asin⁹. ⁊ hͦ ẽ ῦeꝝ sicᵗ
pbãt due pme rões. Tũc ad aliã
rñdet 2ͦᵒ 9ᵃᶻ. ⁊ qñ dʳ. tu ñ potes
ṽe negare ꝙ tuⁿ sis asin⁹. conce
diẗ. ⁊ qñ dẽ tu nõ potes ῦere ne
gare ꝙ tu non sis asinus. nego
hãc 9ᵃᶻ causa ẽ. qꝛ aˢ ẽ ppõ mẽ
neᵘᵃ ⁊ 9ˢ ẽ ppõ aᵘᵃ denotãs ꝙ tu
nõ potes ṽe negare aˡd nisi sis
asin⁹. ł z forte sit ppõ aduersatia
de qb⁹ qd aduersatis dicebaẗ in
pma pte h⁹ tractat⁹ in pmo so
phismate. Infita sᵗ fita.

Sophisma. iiii.

est istud. qd non est. ẽ Probaẗ.
Demõstrata ista negatõe nõ hᶜ
ẽ ṽa hͦ ẽ. Tũcᶜ. hͦ ẽ qͦ ñ ẽ gͦ qͦd
nõ ẽ: est. discursus ẽ bon⁹ aᵒʳ ẽ ṽa
⁊ dᵒʳ pz. hoc ẽ nõ gͦ hoc ẽ qd ẽ nõ
gͦ qd ẽ ñ ẽ. 1ͦᶜ arʳ. qd ẽ ñ ẽ gͦ qd
nõ ẽ: ẽ. 9ͣ tz. aˢ pz. oĩs negaͦ ẽ ẽs
sz qd ẽ ñ: ẽ negatio ergo qd ẽ nõ:
ẽ. discurs⁹ ẽ bon⁹ qꝛ i darii gͦ ⁊c

In oppõitũ arguitur

nã seʳ. qd ñ ẽ: ẽ gͦ qd nõ ẽ ẽs ẽ ẽs
mõ hoc est falsum

Ad sophisma respon

deẗ ꝙ ñ ñ pt teneri materialẽ ł
signᵘᵉ. si pᵐoͦ soᵐᵃ ẽ ῦeꝝ. si 2ͦᵒ so
phiᵃ ẽ fl̄z. ⁊ scd̄z hoc soluũẗ rões.

Sophisma .v.

ẽ istd. nõ aliquid ẽ ł hõ ẽ asin⁹ est
ppõ disiũctia. Probaʳ. oĩs iᵃ p-
põ ẽ disᵘᵃ ꝗ 9p oiʳ ex duab⁹ cathe
goricẽ meᵗᵉ iᵃ 9iũctõe disiũctia ł
sz sophiᵃ ẽ hʒ gͦ ẽ ppõ disᵘᵃ. Belᶜ
meli⁹. sz ista ppõ ñ aˡd ẽ ł hõ ẽ asi
nus cõpoʳ ex duabus caᶜⁱˢ ergo
ista ẽ ppõ disiunctiua

Improbatʳ sophisma

nõ aˡd ẽ ł hõ ẽ asin⁹ ẽ ppõ disᵘᵃ sz
hõ ẽ asin⁹ ñ ẽ ppõ disᵘᵃ ergo ñ a-
liquid ẽ: ẽ ppõ disiũctiua. 9ͣ tz ⁊
destructõe ṽnᵗ⁹ ptẽ ad aliã ptem

flis consequentis patz de se 2^oc ar^r.na se^r.si a'd e l'ho e asinus e ppo disiua g^o nichil e l'ho e asinus e ppo disiunctiua sz hoc e flz g^o .cc. consequentia tz eo q^n aliqd .q nichil equipollet. sz flis consequentis pbat.na ista nichil e l'homo e asinus e vna ppo disiunctia c'ta pria ps e fla sc z nichil e.q 1^a scz ho e asinus e ppo disiunctia 3^oc.gtradic^m sophi^t e vm g^o so^a e flz.g^o tz .a^s pbat.na gtradic^m sophi^t e a'd e l'ho e asinus e ppo disi^ua q hoc e vm.qr si a'd e l' ho e asinus e ppositio gpo^ta ep dua b^s ca^cis me^te ista coniunctione l'

Ad sophisma repode^t

q ipz pt capi i sesu i quo e ppositio ca^ca de sb^o tm disiuncto.q^c sb^c z sophi^e e hoc to^m si a'd e l'ho e asinus .q pdicatu e si ppo disi^ua q i ho sesu sophi^a e vm vt pbat prima ro^.nec gtra istu sesu vadut a^e 3^e roes. 1^oa pt capi sophisma i sesu i quo e disiunctia c^s scda ps e ista homo est asinus est ppositio disiunctiua. q prima ps est si a'd est q i illo sensu sophisma est flm eo q^c est vna disiunctia c^s abe p^s sut fle q hoc pbat a^e 3^eroes.n^c sic ca tradictoria sophismat e est ista. a liqd est .cc.sic^t data est.qr si ambe affirmatie disiunctie.et si abe fle Sz^c capiendo sophisma cotradictoria ip^s est vna copulatia composita ep ca^cis contradicentib^s ca^e illi^s disiunctie.nec tuc illa negatio si i dicta ppoe fere^t supra tota ppoez.et si supra e^s pria^z pte

Sophisma .vi

est istud.si a'd est l'tu es ho.

Probat sophisma^c.huis disiunctiue altera ps e va.scz tu es ho ergo ipsa est va qr ad vitatez disiunctie sufficit alteram ptem esse veram

Jmprobatur sophisma.contradictoria e^s est va scz ista a' est l'tu es ho ergo pria est fla.

Ad sophisma rndet q ista negatio si pt cade supra tota ppoez sequentez et^c significat q si est ita q a'd est l'tu es homo.et^c sophisma est falsu.vel pt cade solu supra si a'd et^c est sens^s nichil est vel tu es homo et^c est vm vt probat pria ratio.qr alia e^s poest vera scz tu es homo.nec^c contradictoriu sophi^e est a'd est l'tu es homo:sz ista a'd est q tu si es homo q illa e fla qr e vna copulatia c^s vna ps est falsa.hoc solz dict sub aliis vbis q i sophismate pt esse disiunctio negatois vel nega^o disiunctois.pri^o sophi^a e veru qr est vna disiunctia i qua disiungi^t vna negatia ab a^a affirmatia. 2^oo sophisma e falsu.na tuc negatio fere^t supra disiunctoem et^c significat qntu hec.no est ita sicut ista significat aliquid e vel tu es ho

Sophisma.vii.

est i^t^d.si a'd e et tu es asinus

Probatur sophisma.

ei^s contradictoria e fla scz aliqd est et tu es asinus

Jmpbatur sophisma

na se^r.si a'd e q tu es asin^s g^o tu es asi^s.g^o e falsu pz gna a tota copulatia ad qualz e^s ptem

Ad sophisma respon

det q i ipo negato pt ferri ad ho vbu est vel ad nota^z copulatois pri^o est copulatia c^s p^s si iste.no a'd.i.nichil est et tu es asin^s. et^c

& copla negativa de .i. propositionis negative. cum alia. & hec est falsa. quia est una copulativa cuius utraque pars est falsa. 2o dicitur est negatio copulationis. & tunc denotatur non esse ita sicut hec significat. aliquid est & tu es asinus. & hoc est verum & equipollet huic. nichil est vel tu non es asinus. & hec est vera. quia altera eius pars est vera. Et secundum hoc rationes non procedunt. quia si sophisma intelligatur quod in eo sit negatio copulationis. sic non sibi contradicit ista. aliquid est & tu es asinus. quia utraque est alia cum nota copulationis affirmetur in utraque. et etiam utraque est falsa. Sed ut sic contradictoria eius est ista. nonon aliquid est & tu es asinus. secundum quod prima negatio refertur ad notam copulationis. & non supra primam partem illius propositionis. et hec equipollet huic disiunctive. aliquid est vel tu non es asinus & hec est vera. quia est una disiunctiva cuius utraque pars est vera. Si autem sophisma intelligatur secundum quod in eo est negatio copulationis, sic non sequitur non aliquid est & tu es asinus. ergo tu es asinus. propter hoc quod ut sic equipollet negative scilicet isti. nichil est vel tu non es asinus. ad quam sicut clarum est de se non sequitur ista. tu es asinus. Nec sic ista. non aliquid est & tu es asinus est copulativa sed disiunctiva.

Sophisma viii.

est istud. Non sortes currit vel non currit.

Probatur sophisma

posito quod sortes non currat. sic. Huius disiunctive altera pars est vera. scilicet ista sortes non currit ergo tota disiunctiva est vera.

Improbatur sophisma

Sua contradictoria est vera. scilicet sortes currit vel non currit ergo sophisma falsum. 2o. nam sequitur non sortes currit vel non currit ergo sortes currit. consequens est falsum per casum. ergo & antecedens. consequentia patet. quia ex opposito consequentis sequitur oppositum antecedentis. sequitur enim sortes non currit ergo sortes currit vel non currit. quia quelibet categorica infert disiunctivam cuius ipsa est pars. sed ista sortes currit vel non currit opponitur isti non sortes currit vel non currit

Ad sophisma respondetur

quod negatio in isto primo loco posita potest negare verbum vel notam disiunctionis. Si neget verbum sophisma est verum. quia altera pars est vera. Si neget notam disiunctionis sophisma est falsum et impossibile. quia denotatur hanc non esse veram sortes currit vel non currit. modo hoc est falsum. quia hec est necessaria sortes currit vel non currit. cum sit disiunctiva composita ex partibus adinvicem contradicentibus. Secundum hoc dico quod si in sophismate est negatio disiunctionis sophisma non est disiunctiva affirmativa. sed equipollet uni copulative sicut huic. nec sortes currit nec sortes non currit que est impossibilis. concesso tamen quod est disiunctiva negativa in qua nota disiunctionis negatur. hec consequentia non valet altera pars disiunctive est vera. ergo tota disiunctiva est vera. quia hec regula bene habet veritatem in propositione disiunctiva affirmativa non tamen in propositione disiunctiva negativa. Ad alias duas rationes similiter respondeatur. Ad primam dicitur quod si negatio prima neget verbum sic iste propositiones sortes currit vel non currit. non sortes currit vel non currit non contradicunt. quia utraque ipsarum est affirmativa. quia formaliter scilicet nota disiunctionis in utraque affirmatur. Ad aliam dicendum est quod si prima negatio feratur ad verbum ista consequentia non valet. non sortes currit vel non currit. ergo sortes currit. Nec ex opposito consequentis infertur oppositum antecedentis. Et quando dicitur sortes non currit ergo sortes

currit vel nō currit. dicēdū ē ꝙ vū est sʒ illud nō ē oppoᵐ añtis Nā iste sūt vere sorˢ cᵗ vl sortes nō currit: ꝛ nō sortes cᵗ vel nō cᵗ scdʒ ꝙ pria negaº fert ad vbuʒ et non ad totā ꝓpōem sequēteʒ illā negationē non

Sophisma .ix

Est istō Non aliqˢ hō cᵗ si aliqd aial cᵗ Probat hec cōdºnalis ē fla aliqˢ hō cᵗ si aliō aial cᵗ.gº sua cōtradicª ē vª scʒ ista nō aˡˢ hō cᵗ si aºd aial cᵗ Improbat sic Nō aˡˢ hō cᵗ si aºd aial currit gº nᵒ hō cᵗ si aliqd aial cᵗ. mē hº ē flʒ.ꝓbat gª eo ꝙ nō aˡˢ ꝛ nullᵒ eqpolēt Ad sophiª dicēdū ē ꝙ in ipō ista negaº nō.pt cadē sup totā ꝓpōeʒ seqnte. vl solū supra priaʒ ptē eᵒ. hoc ē dictu sub aˡˢ vbis ꝙ i sophiᵗ: pt eē negaº cōditoīs vl cōdº negaˡˢ.ꝛ ista sūt vba atiqºꝝ sophistaꝝ. prioº sophª signiᵗ tm̄ ꝙtū hec. nō ē ita sicut hec sigᵗ. aˡˢ hō cᵗ si aºd aial cᵗ: et sic sophiª ē vū 2ºº sophiª sigᵗ tm̄ ꝙtū hᶜ.si aºd aial cᵗ nō aliqˢ hō cᵗ. ꝛ sic sophiª ē flm̄. i prio sēsu sophiª nō eqpolʒ huic nᵒ hō cᵗ si aºd aial cᵗ: eo ꝙ i illo sēsu neº cadit supra totale ꝓpōis scʒ sup notā cōdºnis Sʒ i 2º sēsu biñ eqpolʒ huic eo ꝙ negaº tūc cadᵗ solū supra vnā ptē dictē ꝓpōis. et 2ᵐ hoc rōes vadūt viis suis Sʒ dicēs q̄ ē hec ꝓpō. nō aliqˢ hō cᵗ si aºd aial cᵗ iquātū negaº cadᵗ supra notā cōdiˡˢ pt dici ꝙ ē con dictōal ꝛ vlteriᵒ ꝙ ē negatia Sʒ dicēs si sic videt ꝙ nō sit vª.eoꝙ añs pt eē vū sñ ɋnte. nā ad vitatē cōdicōal reqrit ꝙ aˢ nō sit vū sñ ɋnte Rñdet ꝙ hº itligʳ de cōdicōali affirmatia.nā ista est

negatia nō aliqˢ hō ꝛc. ꝛ silr i tligūt alie rōe date de cōditōalᵇʒ

Sophisma .x.

Est istō Aliqua cā hō non ē hō Probat sic. non oīꝫ cā hō ē homo gº aliqua cā hō non ē hō. ɋña tʒ p regulā eqpolētiaꝝ. añs pʒ. qꝛ non p formā equi q̄ ē cā hō est hō ergo non p oēm cām homo ē hō gº non oi cā hō ē hō Improbat qꝛ si aliqua cā hō nonē hō sit illa cā.a.tūc.a.cā hō non ē hō.gº p.a cām homo nō est homo.gº.a. est cā ꝙ homo nō ē homo..gº homo nō ē homo qd ē flm̄. ɋña ꝓbatur posita cā,ponit effectᵒ illiᵒ cuius ē cā.,gº si.a.sit cā ꝙ homo non ē homo.ꝛ qꝛ.a.cā ē sequit effectuʒ eᵒ eē scʒ hoiem non eē hoiem

Ad sophisma respon

detur ꝙ in ipso potest denoiari causalitas negatiois vel negaº causalitatis.ista sūt verba anti quorū sophistarū et sensus eorū est iste ꝙ per sophisma pot denoiari ꝙ aliqua est cā que est cā essendi hominis non esse hoiem et sic denoiatur cāūtas negaˡˢ et sic sophisma est falsuʒ vel pot denoiari ꝙaliqua est causa que non est causa essendi hominem non esse hoieʒ.et sic dʒ denoiari neº cāūtatꝭ ꝛ sic sophiª ē vū.qꝛᵐ hoc rōes ꝓcedunt aliquo modo

Sophisma .xi

Est istud Ois homo aliqd aial non est. Probatur qꝛ sorˢ aºd aial non est qꝛ sortes aial plato non ē. ꝛ plato aliqd aial non est qꝛ plato aial sortes non est ꝛᶜⁱˢ. gº ꝛc. 2º.sic Ois homo non oē aial est. gº ois hō aºd aial non ē

añs ē veꝝ.gº et ↄñs. ↄña pꝫ qꝛ nō oē aïal ⁊ aliqđ aľ nō eqpollēt

Jn oppoſitū arguitᷣ.

oīs hō ⁊c.gº nullꝰ hō aºđ aïal eſt ↄˢ ē flꝫ gº ⁊ aˢ. ↄª tꝫ qꝛ neºpꝰpōita eqpolꝫ ſuo cōtrario 2ºᶜ. Nā ſequit̄ oīs hō aliqđ aïal nō ē. gº nullū aïal hō ē. ↄˢ ē flꝫ gº ⁊ añs ↄſeqnª tꝫ ꝑ ↄuerᵉ: vlis negaᵘᵉ qualis ē ꝓpō añs ī ꝓpōeꝫ vlem negatiuaꝫ Si aūt dicaᵗ ꝙ 1ᵗª oīs homo aliqđ aïal nō ē nō debeat ſic ↄuerti.ſꝫ ſic oē aïal aliqs hō nō ē. ꝓbat̄ ꝙ illa ↄuerſio nō vꝫ Nā poſito ꝙ non eēt niſi vnꝰ hō de oībꝰ hoībꝰ.tūc añs eēt veꝝ ꝑ aduerſariū. ⁊ ↄſeqns flꝫ ſcꝫ oē aïal aliqs homo non ē.qꝛ de aliquo hoie flꝫ eēt dicē ꝙ ipe nō eēt Et poſſet bñ capi in alijs terīs ſñ aliquo caſu. qꝛ iſta oīs ſol aliquis planeta nō ē non ↄuertitᵗ in iſtā.oīs planeta ſol non eſt.qꝛ tūc ſol non eēt. eo ꝙ eſt planeta 3º ſic arᵗ eiꝰ cōtradicª eſt vª gº ipſa eſt flā. ↄſeqnª tꝫ eo ꝙ cōtrarie non pñt ſimľ eē vere ↄˢ pꝫ qꝛ eiꝰ cōtraria ē. oīs hō aliqđ aïal ē. ⁊ illa eſt vª Qrtoᶜ arᵗ cōtradicª eiꝰ eſt vª gº ipſa ē flā ↄª tꝫ qꝛ īpoſſibľe eſt cōtradicª ſiľ eē vera ↄñs pꝫ nā eiꝰ ↄtradicª eſt aliqs hō aliqđ aïal eſt ⁊ illa ē vera Quīto arᵗ omīs homo aïal non ē. gº oīs homo hº aïal non eſt. ⁊ oīs homo illđ aïal nō eſt ⁊cᵘˢ.ↄſeqns eſt flm. ↄſeqnª ꝓbatur eo ꝙ arᵗ ab iſto termīo aïal ſtante ↄfuſe et diſtriᵘᵉ ad eꝰ ſiglaria Sꝫ ꝙ ille tīꝰ aïal ſtet ↄfuſe et diſtributiue pꝫ Nā dictꝰ terīꝰ negat̄ de hoc terīo hō pꝰꝙ ſophiª ē ꝓpō neᵘª.ſꝫ qcqđ negaº negat: negat ↄfuſe et diſtriᵘᵉ

Reſpōdetur ad ſophiſma

ꝙ ipſū eſt veꝝ 2ᵐ ꝙ ly aïal ſe tꝫ ex pte p̄dicati. ſi eī ſe tenēt ex pte ſubiecti eēt negatiua ſcđꝫ ꝙ eſt orō veꝝ vel flm ſignificās ſicut iſte terīꝰ aïal ſe tenet a pte p̄dicati .ſic ſophiſma eſt veꝝ.eo ꝙ iſte termīꝰ aïal ſtat ↄfuſe tm̄ qꝛ negatio ſeqns non habet vim ſupra ipſū. qꝛ negatio non agit ante ſe ſꝫ retro ſe.

Ad rationes

Ad primā negat̄ ↄſeqnª.et qñ dī negaº poſtpoſita facit cōtraª equipolē ↄceᵗ , ſꝫ dī ꝙ iſta non ſūt cōtraria. oīs hō aïal ē. ⁊ oīs homo aïal nō eſt Et licet ābe ſit vles vtroqꝫ terīno participātes ⁊ vna ſit affirmatiua ⁊ alia neuª tñ adhuc deficit vna alia conditio requiſita ad cōtrarietateꝫ ꝓpoſiºnū. videlꝫ ꝙ idē terīꝰ q̇ in vna ſtat īmobilit̄ ꝙ in alia ſtet mobilit̄.modo hoc deficit hic de iſto terīo aïal Nā in vtraqꝫ ſtat īmobiliter. Sed diceres que eſt contraria ipſius. oīs homo aïal eſt. Reſpondet̄ ꝙ iſta oīs homo non aïal eſt . et illa bñ equipolꝫ huic nullꝰ homo aïal eſt Vlteriꝰ diceres que eſt ergo cōtraria hꝰ oīs homo aïal non ē. dico ꝙ iſta omnis homo omne aïal eſt vel ſaltem equipolet ſue contrarie Vnde ly animal in vna ſtat mobiliter et in alia immobiliter. Ad ſecundā negatur ꝙ iſta oīs homo aïal non eſt.debeat ↄuerti in iſtā nullū animal homo eſt etiā dico ꝙ non debet ↄuerti in iſtā. omne anïal aliquis homo nō eſt ſicut ꝓbatū eſt. Sed dico ꝙ debet ↄuerti in vnā pticlarē

negatiuā Sz in istam aliquod animal nō est homo. Sz dicēs cōtra. ois ppō negatia vlis dz conuerti i vlez negatiuā. Dico φ verū est de ppōibus vlibus negatiuis i quib⁹ pdicatū ē ita bn̄ distributū sicut sb^cm q̄ vocāt vles negatie de mō sequendi ɔsueto tn̄ hoc nō oz de ppōib⁹ vlibus de mō sequēdi icōsueto negatis in qb⁹ pdicatū distribuibile n̄ distribuit. ꝗ de numero taliū ē so^ma ppositū Sz diceres videt φ vtiqz ois ppō vlis negatia debeat cōuerti simplicit. nā ois ppō vlis pt eē a^oi i cesare in pūmo mō i^e fi^e. ꝗ qz talis mod⁹ reducit ad cesarēt p conuersiōez a^one siplicit ergo sequitur oēm propositionē vniuersalē negatiuā eē conuertēdā simplicit. Rn̄det negando φ vlis ne^lla i qua pdicatū distribuibile n̄ distribuit possit eē a^or i cesare. Vn̄ ad hoc φ conclusio sequat^r oz φ predica^m a^one stet confuse ꝗ distributiue. Vnde supposito φ nullus homo sit i rerū natura nisi so^e. iste pmisse sunt vere ois homo aliqd aial nō est omē risibile aliquod aial est Ex istis nō sequitur aliqua cōclusio facta ex extremitatib⁹ pmissarū. qz non sequitur φ aliqd risibile nō est homo. nec sequitur φ aliqd risibile homo nō est. qa vtraqz pmissarū est vera. et qlz illarū cōclusionū ē fl'a. Tn̄ in 3^a figura vt in felaptō pot huius^et vlis esse maior in qua pdicatuz stat cōfuse tm̄ ad conclusionē in qua pdicatū stat pticularit. Vn̄ bn̄ sequitur ois homo aliquod aial nō est. ois homo aliqd risibile est. g^o aliqd risibile aial non est Nec hic possūt pmisse eē vere sine cōclusione si formet. et iste sillogism⁹ nō reducitur ad ferio per ɔuersionē maioris siplicitet sz per ɔuersionē mioris accn̄s Ex dictis tn̄ pmissis nō sequit hec cōclusio. aliqd risibile nō est aial. qz illa est fl'a pmissis existtibus veris Similit in sillogismo expositorio in 3^a figura ex a^ore negatia in qua pdicatum nō distribuitur in v^ore affirmatia. sequitur bn̄ cōclusio negatia etiā de pdicato nō distributo. sz non negatia de pdicato distributo. verbi grā sequitur enī bn̄ sortes aial n̄ ē. sortes hō est g^o hō aial nō est. sz nō sequitur hec cōclu^o. g^o homo nō est aial. Ad terciā negatur ans Et ratio negatōis patet in solutiōe prime ratōnis Ad quartā nego ans et qn̄ dicitur. aliquis homo aliqd aial est. est eius cōtradictoria hoc negat Et rā ē qz i cōtradictoriis iu⁹ distribuibilis stans in vna mobiliter. debet stare in alia imobiliter. modo sic nō est hic. quia iste terminus aial stat in vtraqz imobilit Sz dicēs que ē ergo sua contradictoria Rn̄det φ i^ta aliquis hō oē aial ē. vel saltē equalēs sue contradictorie modo i^a ē fl'a Ad quītā negat 2^a. et qn̄ d^r iste tmin⁹ aial ꝛc. negatur de isto sb^co hō. concedit sz^n distributiue. Et qn̄ d^r qcqd negatio negat distributiue verū ē si hoc sequat negatōez. si autem pcedat hoc nō oportet.

Nunc in hac parte

postφ magister nr̄ posuit sophismata de negatione negāte. cōsequēt ponit sophi^ta de negatōe ifitante.

Sophisma.xii

est istud. Sortes videt nõ hoiem posito casu φ sortes simul equũ ꝗ hoiem videat.

Probatur sophisma

sortes videt equũ equus est non hõ gͦ sortes videt nõ hoiez. 2ͦͥ arᵗ. non hõ videtur a sorte gͦ sortes videt nõ hoiez. 9ᵃ tz. aᵃ ꝓbatꝰ hoc videtꝰ a sorte demõstrãͦ eqᵐ hoc est nõ hõ gͦ nõ hõ videtꝰ a sorte 3ͦᶜ arᵗ. sortes videt aliquid qđ nõ est hõ quia videt equũ gͦ sortes videt nõ hominẽ.

Imꝓbatur sophisma

sortes videt nõ hoiem gͦ sortes nõ videt hoiem. 9ˢ ẽ falsuz. 9ᵃ tz ꝑ illã regulã aristotelis positã i 1ͦ periarᵃˢ. ab affirᵘᵃ de ꝓdicato infito ad negatiuã ꝛc. vz 9ña qꝛ in sophiᵗᵉ ponit negaͦ infitãs

Anteꝗ rñdeatur ad sophiᵃ ẽ sciẽdũ incidentalit φ ꝉminꝰ priuatiuꝰ ꝛ terminꝰ infitus ꝛ ꝉminus negatus se habent per ordinẽ sic φ de quocũqꝫ affirmatʳ terminus priuatiꝰ de eodẽ affirmatur terminꝰ infitus ꝛ nõ ecõtra Verᵗ ei iste est iniustus gͦ iste ẽ non iustus. ꝛ ñ sequitꝰ ecõtra. qꝛ bene sapis ẽ nõiustus ꝛ tñ nõ est iniustꝰ Silr̃ de quocũqꝫ affirmatur terminꝰ ifitus de eodẽ negatur terminus finitus ꝛ ñ ecõtra Verᵗ ei iste ẽ non iustus gͦ iste ñ est iustus. non tamen ecõtra. qꝛ prima est negatiua q̃ de forma nichil ponit ꝛ secũda ẽ affirmatiua. ꝛ per 9ˢ non sequitur iste ñ est iustꝰ gͦ iste ẽ nõ iustꝰ Etᶜ terminus priuatiꝰ ẽ iferior ad terminũ infitũ. ꝛ etiã terminꝰ ifitꝰ ẽ iferior ad negatũ ꝉmini finiti. Vñ tã ad affirmatiuã de ꝓdicato ifinito φ ad affirmatiam de ꝓdiᵗᵒ priuaᵘᵒ sẽp seqʳ neᵘᵃ de ꝓdiᵗᵒ fitᵒ. ꝛ nõ sẽp seqꝰ eqtᵒ. ꝛ hoc vlt ariˢ. 1ͦ ꝑyarˢ. Isto viso rñᵈ ad sophisma φ ipsũ ẽ verũ.

Ad rationes

Ad primã aliq̃ dicũt φ rl'a dꝫ itelligi cũ ṽbo substãtio. de pñti ꝛ nõ cũ ṽbo adiecᵘᵒ. nᶜ etiã cũ ṽͦ substãtio de ꝑtito vl' futo. ꝛ i ꝉmĩe absoꝉꝫ ꝛ nõ reᵘⁱˢ. Vñ nõ seʳ. sorˢ videt nõ iustũ. gͦ ñ vidꝫ iustũ Silr̃ nõ seʳ. sorˢ fuit iustꝰ. gͦ sorˢ non fuit nõ iustꝰ. nᶜ seʳ. sorˢ erit non iustꝰ. gͦ sorˢ nõ erit iustꝰ. Similr̃ nõ seqꝰ hͦ est nõ duplũ. gͦ hoc nõ est duplũ. qꝛ idẽ respectu diuersoꝝ bene est duplũ ꝛ nõ duplũ. Verũtamen michi apparꝫ φ generalit i absoꝉꝫ ꝛ silr̃ de recto ab affirmatia de ꝓdiᵗᵒ ifiᵗᵒ etiã vbi totũ ꝓdicatũ est ꝉminꝰ infinitus. ꝛ etiã ab affirmatiua de ꝓdiᵗᵒ finito ad negatiuã de ꝓdiᵗᵒ ifiᵗᵒ si tũc ps ꝓdiᵗⁱ sit ꝉminꝰ ifinitꝰ qñqꝫ nõ tꝫ hꝰmodi cõseqñtia. Per hͦ pꝫ ad instãtiã quãdo dicitꝰ cũ verbis adiectiuis. nõ eni sequitꝰ tu vides nõ iustũ. gͦ ñ vides iustũ. nᶜ hic argʳ ab affirmatia de ꝓdiᵗᵒ ifiᵗᵒ. ꝛc. qꝛ in ista tu vides nõ iustũ nõ ꝓdicatꝰ ꝉminꝰ ifinitꝰ sꝫ hͦ totũ vidẽs nõ iustũ. Qđ pꝫ resolᵒᵒ dictã ꝑpõnez in istã. tu es vidẽs nõ iustũ ꝛ illđ totũ non est ꝉminꝰ infinitꝰ. licet bene altera eius pars sit infinita. Ad aliam instantiã dicitᵉ φ cũ verbo substãtiuo de ꝑterito et futuro est bõa cõseqñᵃ ab aᵘᵃ ꝛc. ꝛ etiã ab affirᵘᵃ de ꝓdiᵗᵒ fito: ad negatiam de ꝓdiᵗᵒ ifinito ad

dendo l[og]i[ca]lite aduerbiu[m] temp[or]is determina[n]s t[em]p[or]us consig[nifica]tu[m] p[er] verbu[m] ad determinatu[m] tempus sc[ilicet] ad t[em]p[u]s p[ro] quo verificatur a[n]s [et] vbi gr[ati]a bene ei sequitur sortes fuit non iustus g[o] tunc non fuit iustus. Si[mi]liter bene sequit[ur] sor[tes] fuit iustus g[o] sortes tu[n]c no[n] fuit no[n] iustus. sed sine tali determina tione t[em]p[or]is no[n] sequit[ur]. no[n] ei sequit[ur] sortes fuit no[n] iustus g[o] sortes no[n] fuit iustus Illud au[tem] quod illi dicu[n]t est consonum sententie aristotelis. Aliter ergo respondet q[uan]n d[icitu]r sortes videt no[n] ho[m]i[n]em ergo sortes non videt hominem. negatur consequentia. Et dicitur q[uod] regula intelligitur quando ar[guitur] ab affirmatiua de predicato infinito sic q[uod] totu[m] predicatu[m] est infitu[m] vel infinitatu[m]. [et] sic non est i[n] proposito. q[ui]a ibi homine[m], ma[n]z fi- nitatu[m]. Aliter p[otes]t dici q[uod] illa regula no[n] tenet in illis de obliquo sicut est in proposito. no[n] en[im] seq[ui]t[ur] iste canis est non clerici g[o] iste canis non est clerici. q[ui]a a[n]tece[den]s in casu p[otes]t e[ss]e ve[rum] [et] [con]s[equens] falsu[m]. posito ei q[uod] cleric[us] [et] rusticus simul habeant vnu[m] cane[m] a[n]s est veru[m] [et] consequens f[a]l[su]m

Sophisma .xiii.

est istud chymera e[st] non homo.

Probatur sophisma.

sic. Chymera no[n] e[st] homo g[o] chymera e[st] non homo. a[n]s patet de se [con]s[equenti]a patet per illa[m] regula[m]. a negatiua de predicato finito ad affirmatiua[m] de predicato infinito e[st] bona [con]s[equenti]a. modo sic ar[guitu]r in proposito 1[o] arguitur. ho[mo] [et] no[n] homo sunt contradictoria sed de quol[ib]et termino e[st] v[er]ificabile alteru[m] illo ru[m] contradictorio[rum]. g[o] chymera vel e[st] homo vel no[n] ho[mo]. sed no[n] e[st] homo ergo est no[n] ho[mo]

Imp[ro]batur sophisma

est prop[ositi]o affirmatiua cuius subiectu[m] pro nullo supponit ergo est falsum.

Ad sophisma respo[n]detur q[uod] ipsum est falsum

Ad rationes

Ad prima[m] negatur consequentia. Ad probatio[n]em dicitur q[uod] illa regula no[n] habet veritate[m] nisi vbi arguitur a negatiua de predicato fito cu[m] constantia subiecti. [et] etia[m] in terminis singularibus. propt[er] primu[m] no[n] sequit[ur] chimera non est homo g[o] chymera e[st] non homo. q[ui]a iste termin[us] chymera pro nullo supponit Propt[er] 2[m] no[n] v[idelicet] ista consequ[en]tia isti no[n] su[n]t ho[m]i[n]es g[o] isti su[n]t no[n] ho[m]i[n]es. na[m] demo[n]strato ho[m]i[n]e et asino a[n]s est veru[m] [et] co[n]seque[n]s falsu[m]. Ad secu[n]da[m] h[oc] [con]cedit[ur] q[uod] de quocu[n]q[ue] termino supponente pro aliq[uo] verificatur alteru[m] contradictorio[rum]. sed quia iste termin[us] chimera pro nullo supponit nec hec e[st] vera chymera est ho[mo]: nec hec chimera est non homo. Vnde h[oc] veru[m] e[st] q[uod] o[mn]e quod est: est ho[mo] vel non ho[mo]. sed quia chimera no[n] est ideo non oportet q[uod] sit ho[mo] vel no[n] ho[mo] Et virtute istius o[mn]e q[uo]d est: est ho[mo] v[e]l non ho[mo] infert[ur] q[uod] optie sequit[ur] et formaliter .a. no[n] e[st]. b. a. no[n] est no[n] b. g[o]. a. non est. Sed contra diceres tunc ex ambabus negatiuis aliquid se[quitu]r. Ad hoc dico q[uod] no[n] est inconueniens medio variato penes fitu[m], [et] infitu[m] [et] de h[oc]

diffusi⁹ de q̄ circa primum ptoꝝ

Sophisma. xiiii.

est istud. Nullus homo est grammaticus.

Probatur sophisma

inductiue. nec iste non ho est grāmaticus demonstrato equo. nec iste non homo est grāmatic⁹ demonstrato cane ꝗ etc. gᵒ nullus non homo est grammaticus 1ᵒ sic. nullus non homo ē hō grammaticus gᵒ nullus non homo ē grammaticus

Improbatur sophisma

nullus non homo est grammaticus ergo omnis homo est grāmaticus. qᵒ est falsū. consequentia patet eo ꝙ nullus nō ꝗ omnis equipolent.

Ad sophisma respō

detur ꝙ ipsum est verum ꝗ quādo dicit ois homo est grammaticus. negatur cōsequētia. et qñ dicit. nullus nō ꝗ omnis eq̄polent. Ad hoc dico ꝙ verū ē quādo illa negatio nō ē pure negās et quando illa negatio est infinitās non oꝫ sicut ē in proposito

Sophisma. xv

est istud. non homo ē cōmune p̄dicabile de omni hoīe.

Probatur sophisma

sic. Nullus homo est commune predicabile de omni homine gᵒ non homo ē commune predicabile etc. consequentia tenet. eo ꝙ non homo et nullus hō equivalent. aᵒ pꝫ. quia nec iste homo est cōmūe predicabile de omī hoīe. nec iste est commūe predicabile de oī hoīe et de aliis. 2ᵒ arguit. Iste terminus hō ē cōmūe p̄dicabile de oī hoīe sed iste term⁹ homo ē nō homo gᵒ ꝛc.

Improbatur sophisma

Non homo est commune predicabile de oī hoīe gᵒ vere pt affirmari de oī hoīe ꝗ per consequēs hec ē concedenda: ois homo est non homo.

Ad sophisma respon

detur ꝙ in ipō potest esse negatio negans vel infinitans si negatio negans sophisma est verū. eo ꝙ nullus homo ē cōmūe p̄dicabile de oī hoīe. Si negatio est infinitās hoc est dr. qa vel hoc totuꝫ non hō tenetur personaliter et sic sophisma est verū. eo ꝙ aliqd qd ē nō hō ē cōe predicabile de omni hoīe sicut iste termi⁹ homo. Si autem tenet materialiter tunc sophisma est falsum qꝛ sensus est ꝙ hoc nomen istū nō homo est cōmūe p̄dicabile de oī hoīe. et ꝑ hoc soluūt rōes

Sophisma. xvi.

est istud. nemo est commune p̄dicabile de omni homine

Probatur sic. Nullus homo est commune predicabile de oī hoīe. gᵒ nemo est commune p̄dicabile de oī hoīe. ꝯa tenꝫ. qꝛ ideꝫ est nemo et null⁹ homo.

Improbatur sophisma

nam tunc ois homo esset nemo

Ad istud sophisma

respondetur ꝙ si nemo pt capi prout est termin⁹ infinitus l' oratō

in ista ita q̄ implicite sit due di
ctiones icludētes hoc sig^m nllus
& hūc tm homo. In pm̄o sēsu ad
huc ē multiplex eo q̄ iste tīs ne
mo pt capi materialit l' psona
liter. si materialiter so^ma ē fls̄m.
qz denotat q̄ li nemo sit cōmu
ne pdicabile de oi hoie. & hoc est
fls̄m. Si vero teneat psonalit sic
sophisma ē ver. qz tūc denotat
q̄ aliqd qd ē nemo sit cōe pdica
bile de oi hoie. & hoc ē ver. Nam
hoc genus alal ē nemo. qz est nō
hō. quia est nullus hō. & est qe predi
cabile de oi hoie. Et i illo sensu
concedo q̄ nemo vificet de om
ni hoie. sz illa affirmatia nō dēt
sic exerceri. ois hō est nemo. sed
sic. ois hō est aial. Si vo li nemo
sit due dictōes iplicite: tunc itex
sophisma ē verum. qz ē vna vni
uersalis cuius quelz singularis est
vera. & i eodē sensu cōcedit q̄ ne
mo vere affirmat de oi homine
Et ex hoc nō sequit q̄ hec sit va
ois hō est nemo. qz p istaz nemo
affirmatur de oi hoie: nō signifi
catur affirmatio de aliquo: sed
negatur affirmatio cuiuslibet
hominis de omni homine. vnde
significatur q̄ nullus homo ve
re affirmatur de omni homine
quod est verum

Sophisma .xvii

est istud non homo est converti
bile cum hoc communi homo

Probatur sophisma

Nullus homo est convertibile
cum hoc communi homo ergo
non homo est convertibile cum
hoc communi homo. antecedēs
est verum. quia est vna vniuer
salis cuius qlibet eius singula
ris est vera: qa tz p hoc q̄ nullus
homo & non homo equipolent
Secundo arguitur. iste ter
minus risibile est convertibilis
cum hoc cōi hō. sed iste terminus
risibile est nō hō. ergo non homo ē
convertibile cū hoc coi nō hō

Improbat sophisma

De quocūqz ē vificabile vnum
cōvertibiliū de eodē ē verifica
bile reliquū. si ergo nō homo est
vificabile cū ho coi hō: tūc de quo
cūqz vere affirmat hoc coe hō de
eodē ve affirmat li nō hō. & ideo
sicut hec est vera sortes ē homo:
sic videtur ista eē vera sortes est
non homo

Ad sophisma respon

deo q̄ i ipso negatio potest eē ne
gās & sophisma ē verū. & hoc p
bat prima rō. vel pt esse infitās
& tunc li non hō pt capi psonalit
& sophisma adhuc ē verū sicut p
bauit 2a rō. vel pt capi materia
liter & sophisma ē falsū. Sz di
centes dr q̄ hec sit falsa nullus hō
ē convertibile cū hoc coi hō. Et
arguitur sic. qcunqz sūt abinui
cē convertibilia de quocūqz af
firmatur vere vnū de eodē affir
matur reliquū. sed nullus hō et
homo sunt abinvicē cōvertibia
ergo de quocūqz vificatur li hō
de eodem vificatur nullus hō. aña
est vera et vor est concessa g^o ons
nō est negāda. & per ons si sortes ē
hō sortes est nullus homo Rūde
tur q̄ discursus nō vz. qz ē i pma
figura & vor ē negatiua. mō mi
nore existēte negatiua in prima
figura nichil sequit

Nunc restat ponere

sophismata de h^o sincat^e nichil. Quorū primū est

Sophisma.xviii

est istud.nichil est nichil.

Probatur sophisma

quia eius contradictoriū est fls g^o ipsū est verū.p^a tz.a^s pbatur nā eius contradictoriū est.aliqd est nichil.md hoc est falsū 1^oc nā equipolet huic quodlz est a^ls et 1^a ē va g^r.assūptū pz p illā regulā eqpolentiarꝫ qñ duo signa vlia negatia ponūt in eadez locutōe primū equipolet suo cōtrario et 2^m suo cōtradicto^o.et q2 qdlibet et nichil sūt contraria.et aliqd et nichil sūt cōtradict^a g^o sīr ꝙ ista nichil est nichil e^ualeat huic qdlz est a^ls

Improbatur.Nam sequitur nichil est nichil g^o nichil ē null^9 homo.p^s est falsū eo ꝙ e^9 contradictoriū est verꝫ scz a^ls est nullus hō.rx h^oq2 a^in^9e a^ls et ē n^9hō

Ad sophisma respon

detur ꝙ ipsū est verꝫ sicut probauit prima ratio.Sed propter secūdam rōez que adducitur pro sophismate pp̄ter illam regulā allegatam.Est sciendū ꝙ hec ppositio nichil ē nichil nō equipolet huic quodlibet est aliquid et hoc du^ele cā.primo quia ista nichil est nichil est negatiua et h^c est affirmatiua quodlibet est aliqd modo nunꝙ propō negatia eqpolet affirmatiue.2° quia si ista nichil est nichil eqpolet huic qdlibet est aliquid:tunc etiā ista nl'la chymera est nulla chymera deberet equipolere isti quelz chymera est aliqua chymera modo hoc est fl'm.q2 prima est va et 2^a fl'a.ꝙ 2^a sit fl'a pz.q2 est affirmatiua c^9 sb^cm pro nullo suppo^t. et h^o sufficit ad falsitatē a^iie.ꝙ autem ista nulla chymera ē n^a chimera sit va pz primo.q2 e^9 contradictoria est falsa scz aliq^a chimera est n^a chimera q̄ est affirmatiua c^9 sb^cz p n^o suppo^t.2° q2 hec nulla chymera est nulla chimera est negatiua c^9 subiectuz p n^o supponit.md hoc suffic^t ad vitatē n^ie. 3° si ad istā nichil ē nichil sequat̄ ista p eqpolentiaz qdlz est a^ls tunc ep ne^ua sequit^r affir^ua qd est impossibile. Sz diceres.quid dicis ergo ad regulā allegatā.Dico ꝙ 1ª regula hz vitatē qñ illa duo signa ponūt in eadem pte propōis.Et id bene conceditur ꝙ ista.nichil ē nichil equipolet huic quodlibet aliquid estvel quodlibet est aliqd Et etiam ista nulla chymera ē nulla chymera bene equipolet huic quelz chymera aliqua chymera est.Et tunc dicitur ꝙ hec non est negatiua sed affirmatiua.Vlterius d^r ꝙ si i aliqua orōne ponerent̄ tria signa vniuersalia negatiua tunc duo prima signa facerent equipolentiam ad inuicem tercio signo remanente.Verbi gratia ista propositio. nullus homo nullum animal nullo loco videt.valet istaz omnis homo aliquod animal nullo loco videt.

Ad improbationem sophismatis dicendum est ꝙ non seq̄tur nichil est nichil ergo nichil est nullus homo.q2 ar^r a nega^oe supioris ad negationez iferior^9. Vñ i pdicato ātecedent^9 negat^r sicut eius.et i pdicato pñt^9 negatur

ly hō.vn̄ ista nichil ē nichil valet istā.nichil ē nullū ēe.sꝫ a negati one superioris ad negatōez inferioris negatiue nō valet ꝯn̄a. ppt̄ hoc ꝙ qn̄ ar^r negatiue a superiori negato ad iferius negatū ar^r ab inferiori ad supi⁹ negatiue propt̄ hoc ꝙ supius negatū reddit inferius ꝗ inferius negatū redditur superius.

Sophisma xix

est istud.ex nichilo nichil fit.

Probatur sophisma

p aristotelē pmo phisicoꝝ q̄ dt hoc.ꝗ dicit i ho: oēs antiq^os philosophos cōcordasse.

Improbat^r sophisma

Nā ex nichilo nichil fit g^o ex q^o libet aliquid fit.ꝯn̄a tꝫ p dicta regulā eqpolētiarū allegataꝫ ꝗ expositā i pcedēti sophi^te

Ad sophisma respōdetur ꝙ accipiēdo li ex prout dicit circūstātiā ꝗ habitudinē cause materialis sicut capit aristoteles i primo phisicoꝝ i pdicta propōne sophisma de ꝟtute sermonis ē falsum.qꝛ sibi eqpolēs est falsa scꝫ ex quolꝫ aliquid fit quod ē flꝫ.qꝛ si^c tūc ex deo aliquid fieret prout li ex dicit circūstantiā cause materialis.mō hoc ē flꝫ. 2° qa sophisma dēt sic īduci.de hoc nō nichil fit ꝗ de hoc nō nichil fit et sic de aliis.mō inter oēs singulares multe sūt false. qꝛ demōstrato deo ista est falsa de hoc nō nichil fit.qꝛ equipolet huic de hoc aliquid fit que est falsa: Et ad aristotelem dicitur ꝙ per predictam propositionem ipse intendit istam nichil fit ex nichilo. et ista est vera naturaliter loquēdo.quia eius contradictoria est falsa scꝫ aliqd fit ex nichilo

Sophisma.xx.

est istud.nichil et chymera sunt fratres Probatur quia eius cōtradictoria est falsa ergo ipsa ē ꝟa.cōsequentia tꝫ.a^s probat^r. qꝛ contradictoria ē.aliqd ꝗ chymera sūt frēs.ꝗ illa ē fl'a. 2° sic arguitur. nō hoc ꝗ chymera sūt fratres ꝗ non hoc ꝗ chymera st fratres ꝗ sic de aliis ergo' nichil ꝗ chymera sunt fratres.

Impbatur sophisma

nulle sorores sunt fratres nichil ꝗ chymera sūt sorores g^o nichil ꝗ chymera nō sunt fratres. maior est nota.minor patꝫ quia e⁹ cōtradictoria est falsa scꝫ aliqd ꝗ chymera sunt sorores ergo ꝛc.

Secūdo sic.si nichil ꝗ chymera essent fratres.vel hoc eēt ex parte patris vel ex pte matris vel vtriusqꝫ.nullum potest dici. quia aliter habuissent vnuꝫ patrem ꝗ vnam matrem. Tercio sic.quecūqꝫ sunt fratres: st. nichil et chymera sunt fratres. ergo nichil et chymera sunt.discursus est bonus et conclusio ē fa lsa ergo aliqua pmissaꝝ et nō maior ergo minor

Ad istud respōdetur

ꝙ si li nichil capiatur cathegoreumatice sophisma est falsum quia denotatur ꝙ illud quod simpliciter non est et chymera sunt fratres.et sic sophisma est propositio affirmatiua. Si autem li nichil capiatur sicathegoreumatice tunc ipsum est verum.

ꝛ tũc est propõ negatiua. ꝛ tunc denotat ꝙ aliqđ ens ꝛ chymera nõ sũt frẽs. ꝛ hoc ẽ verũ. et sic etiã vex ẽ ꝙ nichil ꝛ chymera sũt sorores. Nec seq^r q̃cũq; sũt sorores nõ sunt frẽs ꝛc. qꝛ v^or ẽ negatiua ĩ prima fi^a. Ad aliã d^r ꝙ nichil ꝛ chymera sũt frẽs tã ex pte p̃ris q̃ ex pte matris eo ꝙ nullũ ẽs ꝛ chymera sunt frẽs ex parte patr. etiã se^r ꝙ nullũ ens ꝛ chymera sũt frẽs ex pte m̃ris Et vlterius se^r ꝙ nichil ꝛ chimera habuerũt vnũ prẽz. ꝛ eius cõtradictoria ẽ negãda scz aliqđ et chymera habuerũt vnũ patrẽ Sed diceres contra ergo erat vnus pater ipi^9 nichil ꝛ chimere. negatur consequentia. eo ꝙ hec est negatiua nichil ꝛ chimera habuerunt vnum patrem. et hec est affirmatiua vnus erat pater ipius nichil ꝛ chymere. mõ ex negatiua nõ sequitur affirmatia

Sophisma .xxi

est istud. Nichil est si aliquid est.

Probatur sophisma.

Non hoc est si aliquid est demõstrando sortem. nec hoc est si aliquid est demonstrando platonẽ ergo et cetera. consequentia tenet. antecedens probatur. quia non sequitur aliquid est ergo sortes est. aliquid est ergo plato est ꝛ sic de aliis

In oppõitũ arguitur

non aliquid est si aliquid est g^o nõ nichil est si aliquid est. consequentia tenet eo ꝙ ad idem non implicans nõ sequuntur opposita Secundo sic Nam nichil est si nichil est. ergo nõ est ita ꝙ nichil ẽ si aliquid est ꝯña tz eo ꝙ idẽ non sequit̃ ad opposita vt dicit aristoteles secundo priorum.

Ad sophisma respondetur.

ꝙ ipsũ est falsum. Nam si esset verum tunc ibi esset bona consequẽtia aliquid est ergo nichil est. modo hoc est falsum. eo ꝙ sic est sicut significatur ꝑ antecedens. ꝛ non sic sicut significatur per consequens Et cõfirmatur. nam sequitur a^l d est ergo aliquid est. g^o non sequit̃ aliquid est ergo nichil est. aña patz consequentia probat̃. qꝛ aliter ĩ bona consequẽtia oppositũ ꝯñtis nõ repugnaret añ^ti. mõ hoc est f^l^m. consequentia probatur. nam si ad istã aliquid est sequatur ista a^l d ẽ: cũ ista nichil ẽ contradicat consequenti: sequit^r ꝙ ip^a repugnat añ^ti. ꝛ ꝑ cõseq̃ns nõ sequit̃ ad antecedens. ꝛ ꝑ cõsequens si sequatur aliquid est ergo aliquid est: non sequit̃ a^l d ẽ g^o nichil est. Propterea ad istaz nichil est sequit̃ ista nichil est. qꝛ optima est consequentia eiusdẽ ad seipm. g^o ad istã aliquid ẽ nõ sequitur ista nichil est. quia alit̃ idem sequeretur ad opposita. Cuius falsitas consequẽtis allegata est secundo priorum. Probatur etiam hec falsitas ratione. propter hoc ꝙ debilis est locus ab auctoritate. Et hoc sic. Si idem sequeretur ad vtrum q; oppositorum sequeretur ꝙ v^m oppositorum sequeretur ad reliquum. sed hoc est falsum. qꝛ tũc ad negatiuam sequeretur affirmatiua. sed hoc est falsum. quia

negatiua nichil ponit affirmatiua vero aliquid ponit. Probatur consequentia eo φ secundum aduersarium idem sequitur ad vtrumq3 oppositorum. sit ergo φ ad. a. esse album et etiaz ad. a. non esse album sequatur b. esse magnuz. tunc quia ex opposito consequentis sequitur oppositum antecedentis oportebit concedere φ ad. b. non esse magnum sequatur. a. non esse albū. propter hoc φ ad. a. esse album positum est sequi. b. esse magnū. vt ponit aduersarius. Tunc sic ad. b. non esse magnum sequitur a. non esse album. et ad. a. non esse albuz sequitur. b. esse magnū ergo ad. b. non esse magnum sequitur. b. esse magnum. per illaz regulam quicquid sequitur ad consequens :c cetera. et sic vnuz oppositorū sequitur ad reliquū quod erat probandum. Sed dicerés. probatur φ vtiq3 idem potest seq̄ ad opposita. nā ad istā sortes sedet sequitur ista disiunctiua sortes sedet vel non sedet. Similiter sequitur ad istam sortes non sedet. eo φ quelibet cathegorica infert disiunctiuam cuius est pars. Secundo quia necessarium sequitur ad quodlib3 ergo ad vtrumq3 oppositorum. cōsequentia tenet. antecedens probatur quia ex impossibili et contradicente sequitur quodlibet. ideo ipsum sequitur ex qualibet consequētia tenet. quia ex quo ex impossibili contradicente necessario sequitur quodlibet. tunc quacunq3 consequentia formata cuius consequens est necessarium ex opposito cōseq̄ntis potest inferri oppositū antecedentis. postq̄ oppositū consequētis est impossibile. eo φ ex ipossibili seq̄t qdl3 Q3 autē ex impossibili sequatur quodlibet : hoc i prima parte huius tractatus declaraui in illo sophismate oēs hoīes sunt asini vel hoīes et asini sūt asini. 3° Nam sequitur oīs disciplina ē studiosa. nulla disciplina est studiosa. g° nulla disciplina ē disciplina. ecce quomō idem sequitur ad opposita. Ad ista responsetur φ quando aristo. scdo priorū. dicit φ idem nō sequitur ad opposita. intellexit hoc de ppōnibus simplicibus cathegoricis. quarū cōtradictorie non implicant contradictionē. Et h° etiā probat ratio adducta. Et ex h° solute sunt due prime rationes quia ista sortes sedet vel non sedet non est cathe^ca. et etiā cōtradictoriū necessarii saltē necessarium de forma est impossibile implicans cōtradictionē. Ad aliā dicitur φ ista nulla disciplina :c. nō sequit ad opposita: sed bene sequit ad copulatiuā cōpositam ex oppositis. Vn̄ dico φ cū arguitur. omnis disciplina est studiosa. nulla disciplina est studiosa. g° nulla disciplīa est disciplina. non totale antecedens ē a^or nec etiam b^or. s3 copulatiua cōposita ex maiore et minore et ista coniunctione et. Ad rationem probantem sophisma esse verum: respondetur vnomodo φ non omnes eius singulares antecedētis sunt vere. quia demōstrādo deum. hec est falsa.

non hoc est si aliquid est. eo q̄ bene sequitur. aliquid est ergo deus est. eo q̄ forte deum non esse implicat contradictionē. Aliter potest dici q̄ quando dicitur non hoc est si aliquid est. q̄ ista negatio non potest referri supra totam propositionē conditionalemque sequitur eam. vel super primam partem eius. Si primo modo tunc conceditur antecedens. et negatur consequētia Nam tunc ista non hoc est si aliquid est. significat q̄ non sequitur aliquid est ergo hoc est. et ad tales non sequitur ista nichil est ergo aliquid est Secundo modo ista non hoc est si aliquid est significat tantum quantum ista aliquid est ergo non hoc est. quia ad tales bene sequitur ista nichil est si aliquid est sz tunc negarem antecedens.

Sophisma xxii.

Est istud Si nichil est aliquid ē.

Probatur sophisma.

Si nichil est tunc nichil esse est verum. et si nichil esse est veruz tunc aliquid est. quia ad minꝰ hoc verum est. nichil est.

Improbatur sophisma

sic Nichil est et aliquid est opponuntur: sed unum oppositorum non sequitur ad reliquum. igit^r

Secundo sic Hec est negatiua nichil est. et hec est affirmatia aliquid est. sz ad negatiuam non sequitur affirmatiua. ergo non ita est q̄ si nichil ē aliqd est.

Ad sophisma respon

detur q̄ ipsum est falsum: Et ad probationem in contrarium quando dicitur. si nichil est nichil esse est verum. negatur cōsequentia. quia antecedens est propositio negatia. et conseq̄ns est propositio affirmatiua. sed ad negatiuam non sequitur formaliter affirmatia. eo q̄ negatiua nichil ponit et affirmatia aliquid ponit Sed diceres cōtra. quelibet propositio infert propositionem in qua verum affirmatur de suo dicto: sequitur enim homo est asinus. ergo hominem esse asinum est verum: deus est ergo deum est verum. ergo etiam sequitur. nichil est: ergo nichil esse est verum. Breuiter nego assumptum Sed contra diceres illa consequen^a est bona cuius ex opposito ɔ̄tis infertur oppositū aūtis. sz sic ē hic ubi ar^r ad affirmatia ppōe ad illā in qua si verū affirmat^r de dicto aūcedētis. sicut hic deꝰ est g° deum esse est verū vel hic sortes est ergo sortem esse est verū. Nam sequitur sortē esse nō ē verū. ergo sortes nō est. sed ista repugnat aūti. et sic ex opposito ɔ̄tis sequitur oppositū aūtis

Ad hoc rūdetur q̄ nō se^r deꝰ est g° deū esse est verū: Et qū dicit oppositū ɔ̄tis repugnat aūti g° &c. negat ɔ̄ña Et qū dr̄ sortē esse nō est verū g° sortes nō est. ne^r ɔ̄ña Nam possibile ē q̄ sortes sit et q̄ non formet hec ppō sortes est nec eius dictū et tunc sortes est. et tū sortem esse nō est verū nec etiam est flm. q2 non est. sz ad hoc q̄ aliquid sit verū vl' flm oportet q̄ ipsum sit

Sophisma .xxiii.

Est istud Si tu scis quod nichil scis tu nichil scis.

Probatur sophisma

Si tu nichil scis quod nichil scis tunc te nichil scire est verū eo ꝙ nichil scitur nisi verū primo posteriorū Et ultra te nichil scire est verū.gº nichil scis.gº si tu scis ꝙ nichil scis: nichil scis

Improbatur sophisma

sic. si tu scis ꝙ nichil scis aliqd scis.gº non est ita ꝙ si tu scis ꝙ nichil scis: nichil scis. conseqña tenet eo ꝙ nichil scis ꝛ aliqd scis opponūtur.mō opposita non sūt ad idē. Añs probatur Nam si tu scis ꝙ nichil scis, tu scis istam ppōem nichil scis: sꝫ ista propō nichil scis ē aliqd.gº si tu scis ꝙ nichil scis aliqd scis qđ erat probād.

Ad sophisma respō

detur ꝙ est verū eo ꝙ añs est ppō īplicās cōtradictōez. scꝫ tu scis ꝙ nichil scis.sꝫ ad tlēꝫ seqtur qđ lꝫ. gº sicut cōcedit̄ ista. si tu scis ꝙ nichil scis nichil scis. ita ɔceditur ista. si tu scis ꝙ nichil scis aliqd scis. Et qñ dicitur ad idē nō sequitur opposita verū est ad idē non implicās opposita. sꝫ qñ aliqd īplicat opposita ad illud pñt seq̄ opposita.eo ꝙ īplicatū potest īferri ex implicante.

Sophisma. xxiiii.

Est istud. Nichil est verum nisi in hoc instanti. intelligendo per ly instans presens tempus.

Probatur sophisma

quicquid est verū ꝑsētialit̄ ē verum et per cōsequēs est verū in hº instanti ꝛ nō est verū ī alio. licꝫ bene fuit verū.et erit verū in alia mensura ab hoc instanti.gº nichil est verū nisi in hoc instanti Scđo sic arguit.nichil est verum si non sit verū in hoc instanti.gº nichil est verū nisi in hoc instāti Cōsequēª tenet eo ꝙ si nō et nisi equivalēt.

Improbatur sophisma

Nichil est verū nisi in hoc instāti.gº nichil est verū preter ī hoc instanti. et ultra nichil est verū preter in hoc instanti. gº deū nō esse non est verū preter in hoc instanti.Et ultra. gº deū non esse est verum in hoc instanti ꝛ ī nullo alio ab hoc instāti. Cōsequēª tenet ab exposita ad exponētes

Ad sophisma respō

detur ꝙ in ipso secūdū antiquos ly nisi tenetur aliquādo consecutive.et tunc valet idem ꝙ si nō. Aliquando autē tenetur exceptive.et tunc valet idem ꝙ preterꝙ.Et secundum hoc possum dicere duo ad sophisma.Primo ꝙ si ly nisi capiatur consecutive: ipsum est verum.sicut probauerunt due prime rationes. nec oppositum illius probat ratio in oppositum. Si autem ly nisi capiatur exceptive: tunc est falsum. sicut probat ratio ꝑdicta in oppositum. Nec oppositum probant due prime rationes.

Consequenter In ista parte ponā sophismata diffi cultatē habētia ratione huius si gni nullus Et sit primum sophisma istud

Sophisma xxv

Nullus homo est nullū aial.

Probatur sic. eius contradictorium est falsū ergo ipsū est verū. cōsequentia tenet. añs pbatur. qr eius con tradictoriū est. aliquis homo est nullū aial. et hoc est falsum.

Impbatur sophisma nullus homo est nullū aial ergo nullus hō est nullus asinus. consequens est falsum. qr eius cōtradictoriū est verū scz aliquis hō est nullus a.

Respōdetur ad sophis ma φ ipsū est verū sicut pbatur Et qñ dicitur nullus homo zc. ne gatur. qr arguit ab inferiori ad superius negatiue. Quia ly nullū aial est inferius ad ly nullus asi nus ppter hoc φ ly aial est impl9 φ ly asinus. modo superius ne gatū reddit inferius Et ita etiam dz intelligi solutio qua solu tum est argumentū īprobādo hoc sophisma prius positū nichil est nichil. qr arguitur a negatione superioris ad negationē īferioris negatiue de aliquo.

Sophisma xxvi

Est istud nullū caput hñs ē ali quod caput habēs Probatur hoc caput non hñs est aliqd ca put hñs. et illud caput non hñs est aliqd caput hñs zcetera ergo zc.

Impbatur sophisma eius cōtraria ē vera. ergo ipsa est falsa. qñ tenet qr eo φ contrarie non pñt simul esse vere. Añs pz qr eius cōtraria est. omne caput hñs est aliquod caput hñs. et illa est vera. qr quelz eius singularis est vera

Ad sophisma respōde tur φ ipsū est falsum. et qñ arguit hoc caput zc. Rñdetur φ ista nega tio non ē negāo vel īfinitāo. Si infinitāo sic omēs tales sūt affir matiue. hoc caput non hñs ē ali quod caput hñs. et per cōseqñs non sunt singlares sophismatis qr affirmatiue non sūt singlares vnius negatiue. et sic conceditur añs et negatur consequens Si aūt dicta negatio tenet negatiue. sic dñ concedere qñam. sz negatur añs. qr tūc talis ppositio hoc ca put non habēs zc. valet istā non hoc caput habēs est aliqd caput habens. eo φ in singlaribz non refert pponere vel postponē ne gationem termio discreto. sed illa est falsa. eo φ contradictoria eius est vera. scilicet hoc caput hñs est aliquod caput habens. Sed diceres equo tales hoc caput non habens est aliquod caput habens. secundum φ ly non ca pitur infinite. non sunt singu lares huius nullum caput hñs zc. que est ergo vniuersalis ta lium singularium. Dico φ hec omne caput non habens est ali quod caput habens. Sed dice res contra ista omne caput nō habens zc. equipolet huic. nul lum caput zc. per illam regulā equipolentiarum. negatio post posita signo zc. ergo quecunqz sunt singulares vnius sunt sin gulares alterius. Responde tur negando dictas ppositiōes

equir ofe. qr prima est affirmati
ua scda vo negatiua. Et ad re/
gulā allegatā dicit φ est verum
qñ negatio tenet^r negatiue. qñ
autē tenet^r infinitanter tūc nō
oportet.

Sophisma xxvii

est istud. Nullo hoie currēte tu
es asinus.

Probatur sophisma

Cōtradicto^m sophismat^e ē fal/
sū. g^o ipsū ē verū. 9^a tz. añ^s patz
qr cōtradictoriū ē hoc. aliq^o hoie
currēte tu es asin^9. modo hoc ē
falsū. Scdo arg^r c. p inductō
nē. non sorte currēte tu es asin^9
non platone currēte tu es asin^9
&^cus. g^o &c.

Improbat^r sophisma

Nullo hoie currēte tu es asin^9.
g^o vū nul^9 hō currit tu es asin^9
vel si null^9 hō currit tu es asin^9
vel qr null^9 hō c^r tu es asin^9. sed
cōseqns ē fal^m. pz cōseqntia. eo φ
ois ppō i qua ponūt^r duo ablati
abso^ti i designatōe cōseqntie hz
exponi p cond^onalē vel tēpora/
lē vel causalē. et exēplificāt de
hoc antiqui grāmatici. magist^o
legēte pueri pficiūt. quā sic ex/
ponūt.

Ad sophisma rñdē/

tur φ ipsū est falsū. & qñ dr con
tradicto^m ē. &c. negat^r. & vlteri^9
dico φ iste ñ cōtradicūt nllo ho^e
c^rrēte tu es asin^9. & aliq^o ho^e cur
rēte tu es asin^9. qr vtraqqz earū
est affirmatiua. sicut nec iste con
tradicūt si null^9 hō currit tu es
asin^9. & si aliqs homo c^rrit tu es
asin^9. quarū quelz est a^lia ppo^a

conditionalis in qua nota ypo
thetice manet affirmata. Sed
diceres contra. vniuersalis ne
gatiua et particularis affirma
tiua contradicunt si sint vtroqz
termino participātes. sed sic est
hic in predictis duabus. ergo &c
Respondetur concedendo ma/
iorem et negando minorez. Vñ
dico istas eē nullius quātitat s
eo φ equiualentes sunt ypothe
tice. modo ypothetice non sunt
alicuius φntitatis: sed bene sunt
alicui^9 qualitatis Sz dicēs que
est g^o cōtradictoria sophi^te. Rñ
detur φ ē ista. nō nullo hoie cur
rēte tu es asi^9. pbat hec nega^o
non ferē supra totā ppositionē
ita φ sit sens^9. non est ita φ nul
lo homine currente &c. vel φ sit
sens^9. non sequit null^9 hō currit
g^o tu es asin^9 et illa ē vera: Sz
dicēs contra ista non nullo hoie
&c. et ista aliquo hoie currēte &c
equpolent. g^o si vna ē cōtradic^a
sophismatis. g^o et reliqua. Re
spondetur negādo dictas ppo/
sitiones equipoleē Et qñ dicitur
non nllo et aliquo equipolēt. di
co φ hoc est verū qñ ly non refer
tur supra ly nullo. sed tñ non o/
portet quando ly non refertur
supra totam proposi^one negās
veritatem eius qualiter est in p
posito. Adhuc diceres qua/
liter se habent ergo iste. nullo
homine &c. et aliquo homine &c
ex quo non sunt contradictorie
vel ergo sunt contrarie vel sub
contrarie, et cetera. Dico φ
sunt sibi inuicem impertinen/
tes. sicut sunt iste. si nullus
homo currit tu es asinus. si
aliquis homo currit tu es asi/
nus que sunt ambe affirmati/

ne. nec se consequuntur. nec sibi inuicem opponuntur aliqua specie oppositionis. Ad quartam dico quod si ista negatio non feratur supra totam propositionem conceditur antecedens. et negatur consequentia Nam tunc sensus illius singularis est. non est ita quod sorte currente tu es asinus et tunc antecedens est negatiuum et quia sophisma est affirmatiuum consequentia non valet. Si autem intelligitur non sorte currente tu es asinus. quod ista negatio non: non feratur supra totam propositionem et quod esset sensus. non sorte currete tu es asinus idest sorte non currente tu es asinus. tunc conceditur consequentia. sed negatur antecedens. Unde negandum est quod sorte non currente tu es asinus eo quod negandum est si sortes nõ currit tu es asinus.

Sophisma xxviii

Est istud Neutrum oculum habendo tu potes videre.

Probatur sophisma.

Dextrum oculum non habẽdo tu potes videre. sinistrum oculum non habendo tu potes videre ergo etc.

Improbatur sophisma

sic neutrum oculum etc. ergo si neutrum oculum habes tu potes videre. consequens est falsum consequentia tenet: eo quod talis habet exponi per cõditõalẽ cãlẽ vel tẽpalẽ.

Ad sophisma respondetur

quod est falsum. Et quãdo dicitur dextrum oculum etc. dicitur quod iste non sunt singulares eius vniuersalis. neutrum oculum etc. sicut patet ex predictis. sed posito quod essent singulares respondetur negando antecedens. quia licet quelibet illarum sit possibilis. tamen copulatiua composita ex illis singularibus est incõpossibilis. propter incõpossibilitatem singularium. modo neutrum singularium est antecedens illius vniuersalis. sed copulatiua composita ex eis etc.

Sophisma xxix

Est istud Aduersũ hoiez currẽ sequitur oẽm hoiem currere

Probatur. nõ ad sortẽ currẽ sequitr oẽz hoiez currẽ nec ad platonẽ currẽ sequitr oẽz hoiez currẽ et sic de aliis ergo etc. 2° sic arguitur cõtradictorium sophismatis ẽ fl̃m. ergo ipsũ ẽ verũ. aña patet. aña probatur. quia cõtradictorium est ad aliquẽ hoiez currẽ sequitr oẽz hoiem currẽ. mõ hoc ẽ fl̃m.

Improbatur sophisma

ad vnum cõtrariorum nõ sequitr reliquum sed nullus hõ et ois hõ sũt cõtraria. ergo nõ aduersũ hoiez etc.

Ad sophisma respõdetur

quod ipsum potest habẽ duplicẽ sẽsum vnus potest eẽ iste. quod sophisma potest eẽ vna vlis negatiua. et sic ẽ sensus. nullus hõ est ad quẽ currẽ sequatr oẽz hoiem currẽ. et tunc ẽ verũ sicut probauerũt due prime rõnes. et vt sic sophisma ẽ ppõ vlis negatiua Dictio sophismatis significat quod ad istã vel sibi similẽ nullus hõ currit sequitr ista. ois homo currit. et tunc sophisma est fl̃m et hoc probat ratio in oppositum. et sic sophisma est propõ indefinita affirmatiua

Sophisma. xxx.

est istud ꝯ ad oem hoiem currere sequitur omne hoiem currere.

Probatur sophisma.

Nā sequit omis homo currit gᵒ ois homo currit. gᵒ ad oez hoiez currere seqtur oem hoiez curre

Improbatur sophisma

Nec ad sorte curre sequit omne hoiem curre. nᶜ ad platone currere sequit omne hoiem curre. gᶜᵘˢ. gᵒ nō ad omne hoiem currere sequit oem hoiem currere.

Scdo sic arʳ. ꝯ ad oem hoiem curre sequit oem hoiem currere sed sortes est homo gᵃ ad sortem curre sequit oem hoiem currere Cōseqns est falsū. qꝛ nō sequitur sorˢ currit gᵒ ois hō cᵗ. Tercio sic argʳ Cōtradictoᵐ sophisma tis est verū. gᵒ ipsū ē falsū. ꝯ nᵉ pz. q. ad aliquē hoiez currē ⁿseqt omnē hoiem currē. qꝛ nō sequit aliquis hō currit gᵒ ois hō cʳrit

Respondetur ad sophisma

ꝙ pōt itelligi ꝙ sit ppō īdefinita. et tūc est sēsus/ad istā vel sibi simile ois homo currit. sequit ista ois homo currit. ꝗ hᵒ est verū. vt pbauit pꝛia ratio. Vel intelligit ꝙ sit vlis. ꝗ tūc ē sensus. ois homo currit ad quē currē sequit omnē hoiem currē ꝗ hoc est falsū vt pbatū est.

Sophisma xxxi.

est istud. Nullū hoiem currē seqʳ ad aliquē hoiem currere.

Probatur sophisma

Nec sorte currē sequit ad aliquē hoiez currē. nec plonē currē seᵗ ad aliquē hominē currē. gᶜᵘˢ. gᵒ non sequitur. aliqs homo currit gᵒ pld currit. ergo nullū hoiez et cetera.

Improbatur sophisma

qꝛ si sic sequeret ꝙ vnū contradictorioꝝ sequeretur ad reliquū conseqns est flm, conseqnᵃ tenz eo ꝙ nullus homo currit et aˡs homo currit sūt cōtradictᵃ

Ad sophisma respōd

ꝙ potest eē vna vniuersal' negatiua et tūc est verū vt probauit prima ratio. vel potest esse ppō indefinita affirmatiua et sic ē flm sicut pbauit alia rō Nā tūc significat ꝙ ad istā aliqs homo currit sequitur ista nulꝰ homo currit ꝗ hoc est flm

Sophisma. xxxii.

Est istud Nullus homo est si aliquis homo est

Probatur sophisma

non sortes est si aliqs homo est qꝛ non sequitur aliqs homo est ergo sortes est. nec plato ē si aˡs homo est. qꝛ non sequitur aliqs homo est qᵒ plato est. cᵒ ꝛc.

Improbatur sophisma

Hic denotatur vnū oppositoꝝ sequi ad reliquū. gᵒ sophisma ē falsum

Ad sophisma respōd

ꝙ ipsum est falsū. et qn̄ dicitur. non seqtur ꝛc. dicitur ꝙ illa negatio non potest negare cōdicionem. et tūc aīs est verū et ꝯña non valet. tūc eni denotatur ꝙ

est antecedens nec pars antecedentis sophismatis. vel dicta negatio potest negare verbum primo loco positum. etc antecedens est falsum et consequentia est bona. tunc ei ista nõ sortes est si aliquis homo est valet tantum quantum ista sortes non est si aliquis homo est et hoc est falsum. quia non sequitur aliquis homo non est ergo sortes est

Sophisma xxxiii.

est istud. nullus potest scire quod aliquis põt scire.

Probatur sophisma

sortes non potest scire quod aliquis homo potest scire. plato nõ potest scire quod aliquis hõ põt scire et sic de aliis ergo etc. consequentia tenet. antecedens probatur. sortes non potest scire quod plato potest scire. quia sortes nõ põt scire se esse platonem. et hoc plato potest scire. nec plato põt scire se esse sortem quod potest sortes scire etc de aliis.

Improbatur sophisma

Suus contradictorium est verum ergo ipsum est falsum. consequentia tenet. antecedens patet quia contradictorium est aliquis hõ põt scire quod aliquis homo potest scire et hoc est verum.

Respondetur ad sophisma

quod ipsum est falsum. Et quando dicitur sortes nõ potest scire etc. dicitur quod verum est. quia sortes nõ põt scire se esse platonem. nec aliquis homo potest hoc scire quia nullus hõ põt scire quod sortes est plato. Et quando dicitur plato scit se esse platonem conceditur nec hoc est idem quod sortes denotatur nõ posse scire. Cum enim dicitur sortes non potest scire se esse platonem et plato potest hoc scire: hoc relativum hoc aliud refert in una quam in alia. Unde sicut nõ est idem sortem esse platonem et platonem esse platonem: sic nõ est idem sortes scire se esse platonem et platonem se scire esse platonem. Et similiter non valet ista consequentia. sortes nõ põt scire se esse platonem quod aliquis homo potest scire ergo sortes non põt scire quod aliquis homo potest scire sed est fallacia consequentis quia bene sequitur. sortes potest scire se esse platonem quod aliquis homo põt scire ergo sortes potest scire quod aliquis hõ põt scire. sed nõ econtra. ergo negative arguendo eodem ordine est fallacia consequentis a destructione antecedentis ad destructionem consequentis. Similiter probatur et improbatur et solvitur hoc sophisma sequens

Sophisma. xxxiiii

est istud. sortes potest scire quod deus nõ põt scire Probatur. Sortes põt scire aliquem esse meliorem se sed deus nõ põt hoc scire quia deus nõ põt scire aliquem meliorem se ergo etc. 2° sic arguitur. sortes põt scire se esse in peccato sed deus nõ põt scire se esse in peccato ergo etc.

Improbatur sophisma

Sortes nõ põt scire nisi verum sed deus scit omne verum ergo sortes nõ potest scire quod deus nõ põt scire.

Ad istud sophisma

respondetur quod est falsum. et quando dicitur. sortes põt scire aliquem etc. conceditur quia põt scire aliquem esse meliorem sorte et conceditur quod deus nõ potest scire ali-

quē meliorē deo cū hoc sit īpossibile. sed ex his nō sequitur ꝙ sortes pt scire qd deus nō potest scire. qr nō est idē quod ī pmissis denotatur sortē posse scire ⁊ qd denotatur deū nō posse scire. pꝫ qr nō sūt idē posse scire aliquē meliorē sorte ⁊ posse scire aliquē meliorē deo. Ad 2ᵐ ꝫ rñdet eodem mō. qr nō seqr. sortes scit se esse ī peccato ⁊ deus ñ scit se eē ī peccato g° sortes scit al'd qd de⁹ non scit. eo ꝙ ñ est idē quod ī pmissis denotatur sortē scire posse: et qd denotatur deū nō posse scire. propter hoc ꝙ hoc relatiuū se aliᵈ refert ī vna ⁊ aliud ī alia. deide pt poni quando li nullus addiᵗ termino complexo de quo

Sophisma xxxv

est istud. nullū aial dum dormit vigilat

Probatur sophisma

Cōtradictoriū sophiᵗⁱ ē fl'ꝫ ergo ipm est verū. g° tꝫ a⁹ pbat. qr cōtradictoriū ē. aliqd aial dum dormit vigilat. qd est fl'm

Improbatur sophisma

nullū aial dū dormit vigilat oīs hō ē aial dū dormit g° n⁹ hō vigilat. g° est fl'a ⁊ discurs⁹ ē bon⁹. qa in celarēt. g° aliqua pmissarū ⁊ nō minor g° a°r q erat sophiᵃ

Ad sophisma respōdetur

ꝙ ipm est verū sicut pbauit prima rō Pro solutōe alteri⁹ rōis dr ꝙ sophiᵃ dēt resoluiᵉ. nᵐ animal est quod dum dormit vigilat. ⁊ secundū hoc dicitur dēm discursū non valere eo ꝙ plus p dicatur in minori ꝙ erat subiectū maioris Nā in minori predicatur hoc totū animal duꝫ dormit ⁊ non deberet predicari nisi li animal. ⁊ ideo dēt arguī. nullū animal dum dormit vigilat omnis homo est aial g° nullus homo dū dormit vigilat. ⁊ tunc sillogismus eēt in celarēt ⁊ premisse eēnt vere et silr g° . ppter hoc plus predicatur ī dōⁿ ꝙ subiciebatur ī maiori discursus iste nō valet. nullus obolus valꝫ denariū oīs florenus vꝫ obolū g° nullus florinus vꝫ denariū. vn de hic in maiori solum subiiciᵗ iste terminus obolus. qa maior resoluitur. nullus obolus est valens denariū. ⁊ in minori pdicaᵗ hoc totū valens obolū. Sed iste discursus bñ valet. nullus obolus valet denariū oīs floren⁹ est obolus g° nullus florenus valꝫ denariū. ſꝫ tūc dōr eēt falsa

Nunc in hac parte

ponēda sunt sophiᵗᵃ difficultatē hñtia rōe dicōnegatōeꝫ includētiū. sicut sunt dcōnes exclusiue. exceptiue ⁊ cetera. Et primo ponenda sunt sophismata circa dictiones exclusiuas. et deinde circa exceptiuas. et etiā de multis aliis. Et primo adhuc pmittenda sunt aliqua circa dictiones exclusiuas quibus premissis ponenda sunt sophismata

Quantuꝫ ad primū

sciendum est ꝙ iste dictiones dicuntur exclusiue. solum. tantuꝫ vnicus. ⁊c de aliis. ⁊ propositiones in quibus ponuntur dicuntur exclusiue. Secundo quā

tum ad istam dictionem solas est sciendum. quod aliquando dicitur teneri cathegorice et aliquando sincathegoreumatice. quando enim tenetur cathegoreumatice tunc denotat priuationem societatis sicut si diceretur solus sortes currit et significaretur per talem propositionem quod nullus curreret cum eo. Vel si diceretur solus sor^s comedit vel sor^s comedit solus. quia quando tenetur cathegoreuma^ce magis proprie debet poni a parte predicati. Sed quando tenetur sinca^ce tunc significat predicatum verificari de subiecto et remoueri de quolibet alio

Et est sciendum quod per istam sol^9 sortes currit significatur quod sortes currit et nichil aliud a sorte currit

Tercio est sciendum de ista dictione vnicus quod aliquando additur subiecto alicuius propositionis et tunc denotat exclusionem predicati solum ab illis que sunt eiusdem speciei cum subiecto et non ab aliis. Verbi gratia si dicatur quod vnicus sortes est in domo denotatur quod sortes sit in domo et nullus alius a sorte sit in domo. quamuis enim multa alia animalia sint in domo eadem. Similiter hec dictio vnicus denotat exclusionem multitudinis in illa specie. Verbi gratia posito quod multi homines currant hec est falsa vnicus homo currit. quia denotat ratione huius dictionis vnicus quod vnus homo currit et non plures. et per hoc ista dictio vnicus differt ab ista dictione vnus. quia ista dictio vnus non sic excludit multitudinem. Unde posito quod multi homines currant adhuc hec esset vera vnus homo currit. licet non sit ita de ista vnicus homo currit. Quarto est sciendum de ista dictione tantum et de ista dictione solum. que sunt dictiones exclusiue magis communes que aliquando addunt^r subiecto aliquando predicato et aliquando copule. Exemplum primi. vt tantum homo currit. Exemplum secundi. vt homo est tantum animal. Exemplum tercii. vt homo tantum est animal. Quinto sciendum est quod subiectum cui dicte dictiones possunt addi potest esse terminus communis. sicut dicendo tantum homo currit. Vel terminus discretus sicut dicendo tantum sortes curr^t et aliquando potest esse terminus singularis numeri. vt dicendo tantum homo currit. Vel pluralis numeri vt dicendo. tantum homines sunt risibiles. Vel potest esse nomen collectiuum. vt dicendo tantum exercitus est iocundus. et sic etiam potest distingui de predicato. Et aliquando potest esse rectus. vt dicendo tantum sortes c^t. et aliquando illud cui additur dictio exclusiua potest esse obliquus. vt dicendo tantum sortis est asinus. Aliquando autem compositum ex recto et obliquo. sicut dicendo tantum asinus sortis currit Et aliquando potest esse compositum ex rectis mediante aliqua coniunctione interposita. sicut dicendo. tantum materia et forma sunt compositum. Vel terminus potest addi termino distributiuo iam distributo. sicut dicendo tantum omnis homo currit. tantum nullus homo c^t Et aliquando negatione prepo sita: et aliquando negatione post posita. et aliquando termino absolu^to

sicut hic. tm̄ homo est. aliqñ tio
conotatio sicut hic. tm̄ albū est
Et aliqñ termio significāti rez
diuisibilē sicut dicēdo. tm̄ homo
est. et aliqñ termio significanti
rē indiuisibilē vt dicēdo. tm̄ aīa ē
Et aliqñ termio significāti rez
homogeneā vt. tm̄ aqua est. et
aliqñ termio significāti rē ethe
rogeneā vt dicēdo. tm̄ homo ē. ꝛ

His visis ponēde sūt

alique regule pro expōibus pro
positionū exclusiuarū que vale
būt nobis ad soluendū sophis^ta
circa dictōes exclusiuas. Pria
est si dictio exclusiua addatur sub
iecto tūc exponēda est per vnā
ppōez coplatiuā ꝯpositā ex vna
affirmatiua et alia negatiua cuz
hoc relatio diuersitatis aliud. ꝛ
ideo copulatiua dicit̄ exponēs il-
lius exclusiue. et vna earū seq̄-
tur ad aliā scz copulatiua ad ex-
clusiuā et ecōtra. verbi grā. tm̄
homo currit. exponit̄ sic. homo
currit et nichil aliud ab hoīe c^t.
Ex isto sequit̄ ꝙ quelz cathego
rica que est pars exponētis ex-
clusiue. sequitur ad exclusiuā p
pter hoc ꝙ quelz pars copulatiue
se^r ad illā copu^{ua}z cꝰ ē ps. q̄ co
pulatiua ꝯuertitur cū exclusiua.
Eodemᵒ exponeret̄ si subiectū
esset termiꝰ cōnotatiuꝰ. sicut di
cēdo tm̄ albū currit. exponitur
enī sic. albū currit ꝛ nichil aliud
ab albo currit. Idem etiā esset si
subiectū esset terꝰ collectiuꝰ. vt
si diceret̄ tm̄ populus currit ex
ponitur sic. populus currit ꝛ ni
chil aliud a populo c^t. Et idē eēt
si illud cui addit̄ dictio exclusiua
eēt obliquus vel aggregatū ex
recto et obliquo. sicut dicendo.
tm̄ sortis est asinꝰ. exponitur sic
sortis est asinꝰ ꝛ nullius alteriꝰ
a sorte est asinꝰ Similit̄ ista tm̄
sortis asinꝰ currit expo^r sic sort̄
asinꝰ c^t ꝛ nichil a^d a sort̄ asīo c^t
ita ꝙ manet obliquus similiter
situatus Et dicitur ꝯformiter
si sit pluralis numeri. sicut tm̄
duo hoīes currūt dz sic expōi. duo
hoīes currūt ꝛ nl̄ia a^q a duobꝰ
hoībus currūt. cū hoc tn̄ bn̄ stat
ꝙ aliq̄d aliud a duobꝰ hoībꝰ cur-
rat vt vnꝰ homo qui ē aliꝰ a du
obꝰ hoībus currit Cōsimilit̄ ē di
cēdū si sb^cz sit disiūctū l̄ coplatiū

Secūda regula. si dictio ex-
clusiua addat̄ p̄dicato denotāt
exclusionē cuiusl̄z altiꝰ p̄dicati
a sub^cto. sicut hic sor^s ē tm̄ aīal
vn̄ tali r̄ exponit̄ sic. sortes est
tm̄ aīal idest sortes ē aīal ꝛ sor^s
est nō aliud q̄ꝫ aīal ita ꝙ verbū
maēat affirmatū in vtraqz.

Circa istā regulā ē notādūꝙ
si p̄dicatū cui addit̄ dictio exclu
siua ē teriꝰ cōnotatiuꝰ ppō ī qua
ponit̄ pt̄ expōi dupl̄r. sicut dicē-
do sor^s est tm̄ albꝰ. pt̄ ei exponi
vnoᵒ sicut dictū est p exclusionē
cꝰscūqz altiꝰ p̄dicati a sub^cto Et
tūc sic exponit̄. sortes ē tm̄ albꝰ
idest sortes ē albꝰ ꝛ sor^s ē nichil
aliud q̄ꝫ albꝰ. 2^{oo} pt̄ sic exponi.
sortes ē tm̄ albus idest sor^s ē al-
bus. et sortes denotatur nō alio
accidēte et sic 2^m primā expōnē
hec eēt vera. sortes est tm̄ albus
non obstāte ꝙ sortes esset albus
et cū hoc eēt grāmaticꝰ logicꝰ ꝛ
rhethoricus. tn̄ in isto casu ipsa
esset f̄la 2^m scdam expositionē.

Tercia regula. quādo dictio
exclusiua additur vtriqz tā sub
iecto q̄ꝫ predicato tunc fienda ē
expositio quātum ad ly tantum

positū ex pte subiecti xm primaȝ regulā alio remanente integro verbi grā. tm̄ sortes est tm̄ aial dȝ sic exponi. sortes ē tm̄ aial et nichil aliud a sorte ē tm̄ aial. et tūc tali expositōe facta vlterius quelȝ cathe ca copulatie exponē tis exponēda ē p decimā regl'aȝ

Quarta regula est qn̄ dictio exclusia addit copl'e exponēdaē per vnā affirmatiuā i qua p̄di catū affirmat de sbctō. ꝛ p vnā negatiaȝ de c9 sbcto rēouet ꝯpo sitū ex dicto p̄dicato. et hoc r'lm diuersitatis alid verbi grā. sor' tm̄ est aial dȝ sic expōi. sortes est aial ꝛ sortes nō est alid ab aiali Sȝ est aduertēdū ꝙ si talis ꝓpō i qua addē dictio exclusia copl'e si de subcto cōi nō deūato aliq° signo vli tūc i exponēte negatia loco talis subcti dȝ poni relatim idētitatis. vbigrā hō tm̄ est aial dȝ sic expōi. hō est aial et ille nō est aliud ab aiali Siliter hō vidȝ tm̄ asinū. debet sic expōi hō vidȝ asinum et ille non vidȝ aliud ꝙ asinum seu aliud ab asino. Et ratio huius est. qꝛ si nō sic expo neretur sic scȝ ꝙ subiectū nega tiue esset relatiuuȝ identitatis et non terminus cōmunis. pos sibile esset in casu exponentē e veram et expositā esse falsā hoc declaro sic. Nam posito ꝙ nō sit nisi duo homines in mundo scȝ sortes et plato. et sortes videat asinū et cū hoc multa alia ani malia ꝛ plato nichil videat hec esset falsa. homo tm̄ vidȝ asinū qꝛ nec sortes tm̄ vidȝ asinū nec plato Sortes eī vidȝ alia ab asi no et plato nichil vidȝ. et tn̄ ābe erūt vere scȝ homo vidȝ asinū et et hō nō vidȝ aliud ab asio. pria enī est vera p sorte et scda etiaȝ pro platone Sȝ si dicatur homo vidȝ asinū et ille non videt ali ud ab asino tūc prima est vera. et scda falsa pro eodē. Ex isto sequit ꝙ multū differt dictionē exclusiuā ponere ad copulam ꝛ ponere ad predicatū. Pmo qꝛ qn̄ ponitur ad predicatū siue sub m sit teri9 cōis siue sigl'ar' sn̄ sig° vli non oportet sic loco subcti po nere relatiuū idētitat' sicut oȝ qn̄ dictio exclusia addē copl'e Scdo qn̄ dictio exclusia por. ad p̄dicatū hoc verbū ē māet affir matū in vtraqȝ exponētiū

Circa istā rglaȝ ē sciēdū ꝙ qn̄ dictio exclusia addē copl'eȝ pre dicatū ē teri9 cōnotatiu9 pot ex pōi dupl'ē. sicut etiā qn̄ dictio ex clusia addē p̄dicato expnti cōno tatio. vbigrā sor' tm̄ ē comedēs pot expōi sic. sor' est comedens et sortes non est aliud a comedē te. vel sic sortes est comedēs ꝛ nō denolatur alio accidente

Quinta regula est. si nega° precedat dictionem exclusiuam tūc illa ꝓpositio exponēda ē per vnam disiunctiuā. verbigrā. nō tm̄ sortes currit. expo' sic sortes nō currit vl' alius a sorte c' Ra° hui9 est qꝛ ista nō tm̄ sortes c' cō tradicit huic affirmatie tm̄ sor' currit. g° exponēs vni9 dȝ ꝯtra dicē exponēti alti9 Et cū expo nēs vni9 sit vna copl'atia expo nēs alteri9 debȝ eē vna disiūctia cōposita ex ptibȝ cōtradȝptibus copl'atie Ex isto se' ꝙ ista ꝯn̄a n valȝ. nō tm̄ sor' currit g° sor' c' sic' n' vȝ ꝯn̄ a diſua ad altā e9 pt̄e

Sexta regula est. ab exclu siua affirmatia in rectis ad vni uersalē de terminis trāspositis

est bona q̄ña. Uñ bñ sequit̄ tm̄ aial est hō g° oīs homo est aial. ista patet statī per expositionē exclusiue. Nā si aial est homo et nichil aliud ab aiali ē homo tūc homo est aial ꝛ null⁹ hō ē alius ab aiali p cōuersionē. ꝛ per q̄ñs oīs homo ē aial. et ideo ista oīs homo ē aial sequit̄ ad exponentes isti⁹. tm̄ aial ē homo tūc etiā sequit̄ ad ipsāmet. Etiā posset pbari ista q̄ña eo ꝙ ex oppo^{to} cōtradictorio cōseq̄ntꝭ īfert̄ oppo^{m} añtꝭ. Ex hoc se^{r} ꝙ iste sillogism⁹ nō valz. oīs homo ē substātia tm̄ aial ē homo g° tm̄ aial ē sub^{a}. qꝛ oīno equalz huic sillogismo qui nō valet. oīs homo ē substā^{a} oīs homo ē aial g° oīs sub^{a} est aial. Uñ mior et ōclu° h⁹ sillogismi sequūt̄ ad l morē ꝛ cōclusionē alterius sillogismi cōuertibilit̄. Sicut eni ad exclusiuā se^{r} vlis de terīs trāspositꝭ ita ecōtra. Et notant dixi in regula ab exclu^{ua} affir^{ua}. qꝛ nisi eēt affir^{ua} nō se^{r}. non eni se^{r}. tm̄ nō homo non est aial g° oē aial est nō homo. Nec etiā sequit̄. tm̄ nō homo non est aial g° oīe aial non est homo. Similiter notāter dixi in rectis qꝛ in obliquis nō sequit̄. non eni sequit̄ cuiuslz clerici est asin⁹. g° tm̄ asinus est clerici. Nec etiā sequit̄ tm̄ cui⁹ est asin⁹ est cleric⁹. Nā posito ꝙ quilz cleric⁹ habēt vnū asinū ꝛ cū hoc vnū bouem et cum hoc quilz laicus. añs eēt verū et consequēs falsum. Nec etiam sequit̄ ecōtra. tm̄ asinus est clerici. g° c⁹lz clerici est asin⁹ vel sic tm̄ cui⁹ est asin⁹ est cleric⁹ g° cuiuslz clerici ē asin⁹. vtrobiz añs potest esse verū et q̄ñs fl̄m. Et pono sic exēplū de duplici cōsequēte vel añ^{te} exclusiue secundū duplicē opinionē de obliquo. que est de ista dubitatione vtrū obliqu⁹ possit esse subiectū ꝓpōnis. ꝛc.

Septima regula. Qñ dictio exclusiua addit̄ termīo significāti totū integrale pōt exponi dupliciť. s. ꝓprie et īproprie. Verbigrā. tantū domus est alba exponit^{r} sic ꝓprie. domus est alba et nichil aliud a domo est albū: et scdm hoc dicta ꝓpō est impossibilis. Nā si domus ē alba tūc aliqua ps eius esset albā. sicut paries vel aliqua alia ps. et illa est alia a domo. Improprie aūt sic exponit^{r}. domus est alba et nichil aliud a domo qđ non est eius pars est albū. et in illo sensu talis est possibilis.

Octaua regula. Qñ dictio exclusiua addit^{r} termīo significanti nūerū: tūc potest exponi ꝓprie ꝛ improprie. Verbigrā. tātū tres hoīes sūt hic int⁹. ꝓprie exponit^{r} sic. tres hoīes sūt hic intus. ꝛ nulli alii a trib⁹ hoībz sūt hic intus. etiā sic exponēdo dctā ꝓpō est impossibilis. Si eni tres hoīes sūt hic int⁹: tūc duo hoīes sūt hic int⁹. sz duo hoīes sūt alii a tribz hoīb⁹ eo ꝙ duo hoīes sūt ꝛ nō sūt tres hoīes. Improprie autē expo^{r} sic. tm̄ tres hoīes sūt hic int⁹. idest tres hoīes sūt hic int⁹ ꝛ nō plēs. ꝛ h° est illud qđ solet dici qñ dictio exclusiua ponit̄ circa tminū significatē nūex pōt expōi grā alie^{te}. ꝛ tc expo^{r} ꝓprie vl grā plali^{te}: ꝛ tūc expo^{r} īꝓprie.

Nona rl'a. est qñ dictio exclusiua additur termīo cōmuni distributo habenti plura supposita. sicut dicendo tm̄ oīs homo ē

risibilis tūc illa propō potest ex poni proprie et improprie.proprie^r. tm̄ oīs homo ē risibilis.i.oīs hō est risibilis et nichil aliud ab omni homine est risibile.et^e predicta p pō est fl'a.supposito q̄ istius tūc nihō sit actu pl'a supposita Im pprie vo sic oīs hō ē risibil' et nichil a^d ab hoie ē risibile et^e pdcā ppō ē va

Sophisma xxxvi.

est istud.tantū sortes calefit.po sito casu q̄ sortes calefiat et ni chil aliud a sorte quod nō sit ps eius Tunc pbatur sophisma Sortes calefit et nichil aliud a sorte qd nō est pars eius cale fit ergo et cetera.

Impbatur sophisma

Sortes calefit g^o pars e^s cale fit:sed pars sortis est aliud a sor te:r^e non tantū sortes calefit

Ad sophisma respon

detur q̄ est impossibile.scdz q̄ ar guitur per 1^m ar^{tuz}. et hoc secun dū expōez ppriā.sed scdz e^s expō nē ipropriā est possibile et verum stante casu scdz q^d pbat primuz argumētū.Vlterius dico q̄ hec dictio tantuz nō pt addi tminis concretis fa^do cathegoricā possi bilē affirmatiuā cū hoc vbo est 2° adiacēte.concretis quidē quo rū abstracta significāt rē deria tā ab illo p quo supponit concre tū.Vñ hec nō ē possibilis tm̄ al bū est.nā se^r tm̄ albū ē g^o albedo ē.et per q^s a^d ab albo ē 1° dico q̄ non potest addi termino signifi canti totū integrale vel essenti ale faciendo cathegoricam affir matiuam possibilē cum hoc ver bo est secundo adiacēte. Vñ hec est impossibilis tm̄ domus ē.sill ter hec tm̄ hō est.nā se^r dom^s ē g^o paries ē et p q^s nō tm̄ domus est q: paries est aliud a domo . silr tm̄ hō est ergo aīa est.sed aīa est aliud ab hoie g^o nō tm̄ homo est

Tercio dico q̄ nō pt addi ter mino significāti rē diuisibilē sū pto cū pronoie demōstratiuo fa ciendo ppōem affirmatiuā possi bilē de h^o vbo est 1° adiacēte. nā ad quālz rē diuisibilē eē se^r medi etatē e^s esse que est aliud ab illa re.Vñ hec ē ipossibilis tātuz hec aqua est.tantū hec albedo ē.Nā si hec aqua est vel hec albedo ē: tunc medietates sūt que sūt a^c ab eis.g^o nō tm̄ hec aqua est nec tantuz hec albedo est Quar to dico q̄ non potest addi termi no relatiuo ad quez sequitur de presenti suum correlatium.Et ergo hec est impossibilis tantuz pater est.nam sequitur tantuz pater est ergo pater est.et vltra ergo alius a patre est.et vltra: ergo non tan tum pater est

Quinto dico q̄ non pōt ad di termino numerali vltra bia rium.Vnde hec non est possibil' tantum tria sunt.sequitur eniz tantum tria sunt ergo tria sunt et vltra ergo duo sūt.ergo alia a tribus sunt.ergo non tantum tria sunt Sexto dico q̄ nō po test addi termino collectiuo sēp intelligendo facere propōnē ex clusiuam affirmatiuam possibi lem de hoc verbo est secūdo adia cente.Vnde hec est impossibilis tantum populus est Veruntamē sic est q̄ in predictis potest addi faciendo propositionem de hoc verbo est tercio adiacente.Vn de hec est bene possibilis.tantuz

sortes est grammaticus. similiter ista tantum domus ē dom⁹ tantū homo est homo. tantū pater est pater. tantū ꝛa sunt tria tm̄ pplus est popul⁹. Pro quo notandū est pro regula. ꝙ qn̄ p̄dicatū alic⁹ ꝓpōis exclusiue a^{ue} conuenit tmino significanti p̄tez de qua non est v̄ificabile subiectū illi⁹ propōis vel accidenti connotato p subiectū tūc illa ꝓpō est impossibilis. verbi gratia. tantū hō mouetur. hoc predicatum mouens nō est v̄ificabile solū de hoīe. verū est etiā de pte vel accidente hominis. Et g° hec non est possibilis tantuz hō mouetur. nec etiam ista tantuz albū mouet. Et notant dixi significanti partem de qua subiectū nō est verificabile etc. nam qn̄ p̄dicatū conuenit tali parti propō exclusia pt esse possibilis. sicut ista tm̄ aqua est huida. Nā lꝫ humidū conuenit aque et pti eius de qua est verificabile hoc nomen aqua. Sed quādo p̄dicatū est tale ꝙ nō est v̄ificabile de pte subiecti nec etiā de accidēte eius tūc ꝓpō affirmatiua exclusiua c^{u}est illud p̄dicatū vñ̄ ē possibilis. vt dicendo tm̄ hō c^{t} vl' d^{r}do tm̄ hō est grāmatic⁹. vñ̄ lꝫ currē attribuim⁹ hoī et^{n} pti ip̄i⁹ hoīs et silr̄ eē grāmaticū attribuim⁹ hoī et nō pti eius.

Sophisma. xxxvii.

est istud. tantum vnū est.

Probatur sophisma.

vnū ē et nichil aliud ab vno ē g° tm̄ v^{m} ē 1°c. oē ens ē v^{m} ens g° etc. 3° sic. oē ens est v^{m} ens ergo tm̄ v^{m} ē oē est ens. et p 2^{m} tātū vnū est. a^{s} pꝫ. q: nō est aliq^{d} ens qui ipꝫ sit vnū ens. 9^{a} tꝫ ab vniuersali ad exclusiuā suā de tminis trāspositis de quo dicebat i septa regula. Quarto. tātuz ens est g° tm̄ vnū est. 9^{a} tꝫ quia ens et vnū cōuertunt.

In oppoitū arguitur.

Plura sūt g° nō tm̄ vnum est. 1° sic. Nā aristoteles i p°o phisicoꝝ disputat cōtra pmenidem et melissū q̄ posuerūt tātū vnuz esse ens

Ad sophisma repōdetur

ꝙ secundū eius sensū ꝓpriū est verꝫ scdm ꝙ pbāt tres prime rōes. Sed exponēdo sophi^{a} i proprie sic tm̄ vnum est. i. vnū est et non plura sūt: sophi^{a} est falsum mō pmenides et melissus concesserūt tm̄ vnū esse ens ad istū sensū: ꝙ vnū esset ens et nō plura essent entia. ad istū sensū improbat phūs primo phisicoꝝ.

Sophisma. xxxviii

est istud. tm̄ vnus hō ē hō Probat. vn⁹ hō est hō et nichil aliud ab vno hoīe ē hō g° ꝛc. Improbat. nā se^{r} p̄septā regulā tm̄ vn⁹ hō est hō g° oīs hō est vn⁹ homo sed hō: est flꝫ quia mulier est hō et non est vnus homo licet sit vna homo

Ad sophisma respondetur

ꝙ ip̄⁹ est flꝫ. Et qn̄ d^{r} vn⁹ hō ē hō. cōcedo. et cū vlteri⁹ d^{r} nichil a°ab vno hoīe ē hō. nega^{r}. q: mulierē aliud ab v°ho^{e} lꝫ n̄ s^{t} a^{d} ab v^{a} h^{e} et tn̄ ē hō. Sꝫ diceres. probatur ꝙ vtiqꝫ mulier sit vn⁹ homo. q: oīs homo est vnus homo

probatur quia contradictorium eius est falsum scz aliquis homo non est unus homo 2° quia hec est vera quilz homo est unus homo postquam hoc sincathegorema quilz masculini generis distribuit istum terminum homo pro masculis solum. Respondetur negando istam omnis homo est unus homo propter mulierem que non est unus homo. Et quando dicitur eius contradictoria est falsa. s. aliquis homo non est unus homo. Ad hoc respondetur negando quod sit eius contradictoria. quia in ista aliquis homo non est unus homo iste terminus homo substantiuus restringitur ad masculinum genus ratione sui adiectiui quod est aliquis. cum adiectiuum et substantiuum debeant conuenire in genere. et per consequens supponit pro masculis solum et non pro feminis. et per consequens dicte propositiones non contradicunt. Sed dices quod est ergo contradictoria. Dico quod ista. aliquis homo vel aliqua homo non est unus homo et illa est vera. Ad aliam quando dicitur quilz homo est unus homo etc. negatur consequentia quia in prima li homo distribuitur solum pro masculis ratione istius sincathegorematis quilz quod est masculini generis. in consequente autem li homo distribuitur tam pro masculis quam pro feminis

Sophisma .xxxix.

est istud. tantum animal est homo

Probatur sophisma

animal est homo et nichil aliud ab animali est homo ergo etc

Improbatur sophisma

Tantum animal est homo ergo tantum animal differt a non homine. quia homo et differens a non homine idem sunt. Et ultra tantum animal differt a non homine ergo tantum animal differt ab asino cum asinus sit non homo consequentia est falsa. 2°. Si tantum animal sit homo ergo tantum animal esse hominem est verum si formetur. et sic. tunc dicitur esse non est verum. cum dicitur esse sit aliud ab eo quod est animal esse hominem

Ad sophisma respondetur

quod ipsum est verum. Ad improbationem dicitur quod ista consequentia non valet tantum animal differt a non homine ergo tantum animal differt ab asino Sed diceres. probo quod utraque sit bona consequentia quia fit per sextam regulam. tantum animal differt a non homine ergo omne differens a non homine est animal et ultra. omne differens a non homine est animal ergo omne differens ab asino est animal ergo tantum animal differt ab asino ergo sequitur a primo ad ultimum: tantum animal differt a non homine ergo tantum animal differt ab asino Hic dicitur quod non sequitur omne differens a non homine est animal ergo omne differens ab asino est animal sed est fallacia consequentis arguendo ab inferiori ad superius cum distributione. Nam differens a non homine est inferius quam sit differens ab asino Ad aliam improbationem videbitur in uno alio sophismate consimili huic propositioni. tantum animal esse hominem est verum

Sophisma .xl.

est istud. Tantum sortes scit septem artes liberales. posito casu quod sciat septem artes liberales et plato de septem sciat tres solum et cicero quattuor solum et quod non sit nisi isti tres homines in toto mundo Tunc

Probatur sophisma

sortes scit septem artes libera-

tes et null⁹ ali⁹ a sorte scit septē artes liberales. g° tm̄ sor^s scit septē artes liberales.

Improbatur sophisma

Alii a sorte sciūt septē artes liberales. g° nō tm̄ sor^s scit septē artes liberales Añs pbat̄ qr cicero ꝛ plō sciūt septē artes liberales ut pꝫ per casū. sꝫ sortes et plō sūt alii a sorte g° alii a sorte sciūt septē artes liberales.

Respōdetur ad sophisma

ꝙ ipsū est verū. Ad īprobationē negat̄ ꝯñā. eo ꝙ ista tm̄ sor^s scit septē ꝛc. debꝫ sic exp̄ōi sortes et non ali⁹ a sorte. et non sic sor^s et nō alii a sorte. eo ꝙ a sin^ri numero nō debꝫ fieri exclusio nisi scḋm nūerū singlarē. Mō q̄uis plō et cicero sit alii a sorte nō tm̄ sunt aliud. Sed diceres ꝙ utiqꝫ bene sequat̄ alii a sorte. g° non tm̄ sortes Nā bene sequitur. alii a sorte currūt. g° non tantū sortes currit Respōdetur ꝙ hoc est solū ratione predicati seu ratōe materie et nō rōne forme talis ꝓpositionis Vñ si currere est talis nature ꝙ non potest cōuenire pluribꝰ nisi cōuēiat cuilibꝫ illorum et ratione illius īpossibile est ꝙ alii a sorte currāt quin ali⁹ a sorte currat: et ideo qr sequit^r alius a sorte currit g° nō tm̄ sortes currit. et etiā bñ seqtur alii a sorte currūt. ergo non tm̄ sortes currit. sꝫ qr scire septē artes liberales pot cōuenire pluribꝰ sil' absqꝫ hoc ꝙ cōueniat cuilꝫ illoꝝ diuisi nō sequit̄. alii a sorte sciūt septē artes liberales g° alius a sorte scit septē artes ꝛ ꝑ ꝯ^s nō se^t alii a sorte sciūt septē artes. g° nō tm̄ sortes scit septē artes.

Similiter pbaret et īpbaret hoc sophi^a. solus sor^s fert lapidē posito ꝙ ferat unū lapidē ꝛ plō et cicero ferāt unū aliū lapidē sil'. et nullus eoꝝ ferat lapidem et nō sint nisi illi tres homines in toto mūdo.

Sophisma .xli

Est istud. Tm̄ alter istoꝝ currit posito ꝙ sortes et plō currant ꝛ nulla alia. ꝛ in sophi^te ꝑ ly istoꝝ demōstret̄ sortes et plato

Probatur sophisma.

Alter istorū currit et nichil aliud ab altero istoꝝ currit. g° tm̄ alter istorū currit

Improbatur sophisma

tm̄ alter istoꝝ currit· g° reliqu⁹ nō currit. qḋ est cōtra casū. 2° c uterqꝫ istoꝝ currit g° non tātuꝫ alter istorum currit.

Ad sophisma respōdetur

ꝙ si hec dictio alter capiatur ꝑ signo ꝑticlari sophi^a ē verū sicut pbat pria ratio. Si vo ly alter capiat̄ ꝑ dictiōe significāte nūerū vel pricipiū numeri sic 2^m usū ꝓpriū put scꝫ excludit^r mltitudo a^or uno sophi^a est fl'm Nā tūc est sens⁹. ꝙ un⁹ istoꝝ currat et nō ābo. ꝛ hoc arguūt alie due rationes ultime

Sophisma xlii

Est istō Tm̄ sor^s videt se. posito cāu ꝙ qꝫ hō videat se ꝛ n^m aliū

Probatur sophisma

Hoc rl'm se qḋ est rl'm identitatꝭ refert̄ ad hūc teri^m sor^s cū d^r tm̄

sor^s vid3 se.g^o idē ē dicē tm̄ sor^s vid3 se et tm̄ sor^s vid3 sortē. s3 h^c ē v̄a tm̄ sor^s vid3 sortē p casū.q2 sor^s vid3 sortē ⁊ null^9 ali^9 a sorte vid3 sortē.g^o etiā h^c ē v̄a tm̄ sor^s vid3 sortem

Imp̄batur sophisma

Ali^9 a sorte vid3 se g^o nō tm̄ sortes vid3 se.9^a t3 aūs p̄bat̄ ex cāu

Ad sophisma respon

det̄ q̄ ip̄3 ē v̄ū sic^t p̄bat p̄ia ra^o

Ad iprobationē negat̄ 9ña eo q̄ sp se i aūte ⁊ 9ūte nō refert idē q̄ tū oportet si deberet valē 9ña. bñ tñ seq̄tur alius a sorte videt sortē. g^o nō tm̄ sortes vid3 se idest sortes videt se et nullus alius a sorte vid3 sortē. S3 ali^9 pt poni cāus sc3 q̄ sortes videat se et cū hoc multi alii homines videāt sortē et non videāt se. in isto cāu sophi^a eēt fl̄m. sc3 tm̄ sortes videt se. sicut hec tm̄ sor^s videt sortē Et si arguat̄ sor^s vid3 se.et null^9 ali^9 a sorte videt se.g^o tm̄ sortes vid3 se. negat̄ 9ña. eo q̄ sp se non idē refert in aūte et 9ūte. s3 ista 9ña bñ valeret sor^s videt se ⁊ nullus ali^9 a sorte vid3 sortē g^o tm̄ sortes videt se. s3 tūc alia expone^m eēt fl̄a i^o cāu p^o^o

Sophisma. xliii.

Est istud. Tm̄ verum opponit^r f̄lo. Probat̄.v̄ū opponit̄ f̄lo ⁊ nichil a^d a v̄o oppo^i f̄lo. g^o ⁊c.

Improbat^r sophisma

Tm̄ verū opponit̄ f̄lo. g^o tm̄ verū et fl̄m sūt opposita. 9ña ten3 q2 bonū et malū sunt opposita similiter calidum et frigidum ⁊ humidum et siccum.

Ad sophisma respō

detur q̄ ipsum est falsum. Et q̄ dp dicitur verum opponitur falso:concedit. et nichil alius a vero opponitur falso hoc negatur quia nō solum verū opponitur falso. sed etiam falsum opponit̄ falso.eo q̄ nich/l p̄hibet duo cōtraria simul esse falsa.sicut ista oīs homo currit nullus hō c^rrit

Sophisma.xliiii.

est istd. Tm̄ calid cōtraria^r fri^do

Probatur sophisma

Calidū contrariat̄ frigido ⁊ nichil alius a calido cōtrariatur frigido.g^o.⁊c.

Imp̄batur sophisma

Tantum calidum cōtrariatur frig^do.g^o tm̄ calidū ⁊ frigidū sūt cōtra^a.9^s ē falsū.q2 etiā huidū ⁊ siccū sūt cōtraria.

Ad sophisma respon

det^r q̄ ipsū ē vex.⁊ qñ dē tm̄ calidū cōtrariat^r fri^do. g^o ⁊c. neg^r cōseq̄n^a.ex eo q̄ i p̄ia sit exclu^o circa icōplexū ⁊ in scda circa cōplexū.In p̄ia sp tm̄ excludit solū circa sp calidū.s3 i scda exclu dit circa hoc cōplexū calidū et frigidū.sicut ⁊ i ista tantū calidū ⁊ frigidū cōtrariatur. ⁊ ideo mltū dēt dicē tm̄ calid ɔtrariat^r fri^do.⁊ dicē tm̄ calid et frigid sūt ɔtra^a.vl.tm̄ calid ⁊ hūid ɔtra^tur

Sophisma xlv.

est istd.sor^s tm̄ ē asin^9. Probat̄ Si^9 cōtradicto^m ē fl̄m.g^o ip̄3 est vex.9^a t3.aūs p̄bat^r. nā ei^9 cōt^a dic^m ē.sor^s tm̄ ū ē asin^9.⁊ i^a ē fl̄a

ex eo q de alio a sorte verū est dicere q sit asinus

Improbatur sophisma

Nam seqtur sortes tm̄ est asin⁹ g° sortes est asinus.

Ad sophisma respon

detur q ipsū est falsū. Ad iprobationē dicitur q illa nō est ei⁹ cōtradictoria. sz ista sortes non tm̄ est asin⁹ vel ista nō sortes tm̄ est asin⁹. ita q oportet negatōnē cadere supra dictionē exclusiuā modo quelz istarū est vera

Sophisma xlvi.

Est istud Non tm̄ chymera currit

Probatur sophisma.

Hec est f̄la tm̄ chymera currit. g° hec est vera non tm̄ chymera currit. q̄n̄a tenet q2 cōtradicunt Añs pz ex eo q preiacēs ē f̄la scz chymera currit

Impbatur sophisma

Nam sequitur. nō tm̄ chymera currit. g° aliud a chymera currit. q̄ñs est f̄lm: q2 nichil est alid a chymera. q̄n̄a videtur tenere a simili. q2 bñ sequitur non tm̄ deus intelligit. g° aliud a deo itelligit.

Ad sophisma respon

detur q ipsū est verū. Ad iprobationē qñ dicit nō tm̄ chymēa currit. g° aliud a chymera currit neḡ q̄n̄. ex eo q añs est negatiuū et q̄ñs est affirmatiuū. añs nichil ponit et q̄ñs aliqd ponit. mō ex negatiua nō sequit affirmatiua. nec arguēdo a negatiua ad affirmatiuam valet q̄n̄. etiā ppt eandē rationē hec cōsequētia nō valet nō tātū deus intelligit g° aliud a deo intelligit. et hoc pz ex alio. q2 ista nō tm̄ deus intelligit valet vnā disiūctiuā cui⁹ ista aliud a deo itelligit est altera ps. sz a disiūctiua ad alterā partē nō valet q̄n̄. Assumptū declarat. nā ista tātum deus intelligit valet vnā copulatiuā g° ista nō tm̄ de⁹ intelligit que est eius cōtradictoria valet disiūctiuā. s. istā. null⁹ de⁹ intelligit vel aliud a deo intelligit. q̄ est cōposita ex cathegoricis cōtradicentibus cathegoricis copulatiue equiualētis huic tm̄ deus intelligit. etc.

Sophisma. xlvii

est istud. Sortes scit tantū tres homines currere. posito casu q sex hoīes currāt et q de tribus sortes sciat q currant. et non de aliis. Tunc pbatur sophisma Sortes scit tres homines currere. et sortes scit nō plēs q̄ tres currere: g° sortes scit tātū tres homines currē. Ista q̄n̄ tenet put dictio exclusiua scdm vsū iproprium excludit maiorē mltitudinē

Impbatur sophisma

Nullū falsū scitur. a sorte. sz tm̄ tres hoīes currere est f̄lm: g° q tantū tres hoīes currāt nō scit a sorte. et p q̄ñs hec est falsa si formetur. sortes scit tm̄ tres homines currere. Respondetur q ly tantū potest referri ad hoc verbū scit. vel potest referri ad illd quod sequit. Si primo mō sophisma est verū. sicut probat pria ratio. Si scdo mō: sophisma est falsum sicut probat scda ratio. etc.

Sophisma. xlviii.

est istud. possibile est sortē videre tm̄ oēs hoīem nō vidētē se. posito casu q̄ cicero et plato et robertus sint hoīes nō vidētes se et q̄ oēs alii ab eis videant se. Hoc est possibile. ponit̄ cū hoc q̄ sortes videat tm̄ istos tres hoīes cū hō etiā est possibile. Isto casu posito hec o' oīs hō nō vidēs se conuertit̄ cū istis trib' simul sūptis. plato nō videns se. robert' nō videns se. cicero nō videns se. q: se' ōis homo nō vidēs se disputat. ergo pl'o disputat et cicero disputat et robertus disputat. Sil'r se' eq'

Tūc ar'. Possibile ē q̄ sortes videat tm̄ plonē et ciceronē et robertū g° possibile est q̄ sor' videat tantū oēs hoīem nō videntē se. o^a t3 ex eo q̄ illa cōuertūt' sicut dictū est. a^s notū est de se.

Improbat' sophisma

Si possibile eēt q̄ sor' videre tm̄ oēs hoīem nō vidētē se ponatur mecū. quo facto q̄ro an sor' videt se an nō videt se. Si dicat' q̄ videt se tūc sicut sortes videt se g° sortes videt aliud ab hoīb' nō vidētib' se ex eo q̄ sor' est de numero hoīm nō vidētiū se sic' p3 ex casu. Et vlteri' se' q̄ sortes nō videt tm̄ oēs hoīes nō vidētē se. Si dicatur q̄ sortes nō videt se: tūc' sortes videt tm̄ oēs hominē nō vidētē se g° sor' videt oēs hoīes nō videntem se. o^a t3 ab ex^lia ad suā diacentē. Tūc vltra. sortes videt oēs hoīes nō videntē se g° p cōuersionē videns oēs hoīes nō videntē se est sortes. Tunc ar'. videns oēs hoīes nō videntem se ē sor': s3 sor' est nō videns se sic' tu dicis g° sor' videns est sor': g° sortes videt se c' oppo^m dixisti

Ad sophisma respondet

q̄ ip3 ē fl3 et īplicās cōtradictionē sicut dictū ē. Ad rōem pbātem so^a d'. q̄ casus ē īpossibilis. l3 ei q̄l3 ps seorsū sit possibilis vna tū alteri nō est cōpossibilis. q: ad primā ptē cas' q̄ ponitur q̄ plato cicero et robertus sint hoīes nō videntes se et q̄ oēs alii ab eis videāt se: se' q̄ sor' sit videns se postq̄ sor' nō est de numero illorū triū. Ad 2^am ptem casus q̄ po' q̄ sortes videat tm̄ illos tres: se' q̄ sortes nō videt se et id ad totalem casū sequit̄ contradictoria. s. q̄ sor' videt se et q̄ sortes nō videt se. et id total' casus nō est admittend'. l3 vnū q̄l3 ps casus seorsū sit admittenda.

Sophisma xlix.

est hoc. tm̄ pr est. g° nō tm̄ pr est

Probatur sophisma

Tm̄ pr est g° pr est. t3 o^a ab ex^ua ad suā diacentē. et vltra pr ē g° fili' est et vltra filius est g° a^d a p'e ē g° si tm̄ pr est nō tm̄ pr est &c

Improbat̄ sophis^a. q: est vna o^a c' oppo^m oñte nō repugnat antecedenti g° so^a est fl3: o^a t3 ex eo q̄ ad bonā o^am req̄rit̄ q̄ oppo^m oñtis repugnet añti. a^s pbat̄. nā oppo^m oñtis est tm̄ pr est. mō illa nō repugnat añti. s3 est ip3mz a^s l' saltem sibi oino sile

Ad sophisma respōdet

q̄ ip3 est ver. et qñ dicit̄ oppositū cōseq̄ntis nō īfert oppo^m añtis. Dico q̄ imo. et qñ dicit̄ oppo^m oseq̄ntis est ip3 a^s. cōcedit̄. s3 id nō īfert oppo^m suiipsi'. hō negat̄ q: p pō īplicās cōtradictōe3 vnū īfert

suiipsius oppositū ex eo φ ipossibile ifert q°lz g° oppo^m suiipius mō dico φ ista ē ipossibilis tm̄ p ꝑ est saltē ipossibilis grā materie h° ē tiox̄ ī ipsa positox̄ v°cū ista dcōe exclusiua tm̄ Pro c⁹ a^oris de claratōe ponūt a^lq̄ ꝯ^oes añ q̄s pmittā aliquas distīctōes Prima ē φ aliq̄ ppō dr ipossibil' grā forme ppōis. ꝛ a^lq̄ dr ipossibilis grā materie h°ē grā tiox̄^c vel^c ipositox̄ ad significādū. Illa dr ipossibil' de forma q̄^c se hz φ ōis ppō cōsilis forme est ipossibil' et itelligo p formā ppōis ppōez esse ca^caz l' ypo^caz. silit eē negatiuā l' a^uaz. silit eē vlem l' pticularē l' indefitā l' si^rez. Et iō dat̄ duab⁹ ppōib⁹ q̄ ābe sīt ca^ce idefite a^ue ille dicūt^r eē cōsilis forme lz bñ possit eē disilis materie. qz forte v^aē in materia naturali a^a ī ma^a cōtigēti. sicut essent iste due hō est aial hō c^t. sī aūt eēnt due ppōes q̄ n̄ essent eiusd q̄t^e l' eiusd qua^te eēnt tñ ābe ca^ce l' ꝯ° iste eēnt disilis forme sic essent i^te due ōis hō c^t a^lq̄s hō c^t. vl' iste due ōis hō c^t ōis hō n̄ c^t Illa aūt ppō d^r ipossibil' grā m^e q̄^c se hz φ n̄ ōis ppō sibi simil' ī forma ē ipossibil' Ex^m de ipossibili grā forme. sor^s est ꝛ sor^s n̄ est. a. est ꝛ n^m. a. ē. Et vltra q̄lz co^ua ꝯ^ta ex ptib⁹ adiuicē. cōtradicentib⁹. Ex^m i^i sicut ista. de⁹ n̄ ē de⁹. ista eī n̄ ē ipossibil' grā forme qz ista. hō n̄ est chymera cōsilis forme n̄ ē ipossibil'. tñ qz^c ipossibile est esse sic ista ppō significat de⁹ n̄ est de⁹ ipsa dr ipossibilis. et dicit ipossibilis grā m^e. Et sicut dcm̄ est de du^ct ppōe ipossibili s. grā m^e ꝛ grā for^e: ita distigui pt de du^ct ppōe necc̄a^a. qz q̄d est necc̄ria grā forme ꝛ ī necc̄ria grā

m^e. Distīcl^oes hox̄ mēbrox̄ pñt patere ex predictis Alia distī° ē φ du^ca sit relatia. qz q̄d sūt ad q̄ sequūt sua corre^ua me^te h° vbo est q̄d est vbū pñtis tpis. sic sunt ista dñs ꝛ seru⁹. pr̄ ꝛ fili⁹. Nā se^r. dñs ē g° seru⁹ est. pr̄ est g° fili⁹ ē. ꝛ ꝯ° Alia sūt re^ua ad q̄ n̄ sequūt eox̄ correlatia me^te vbo de pñti. sz bñ mediāte h° vbo pt vel me^te vbo de pterito vel de futuro. sic^t sūt ista scia ꝛ scibile. pri⁹ ꝛ posterius. nā n̄ se^r scibile ē g° e⁹ scia est. licz bñ sequatur scibile ē g° scia eius pt eē. Silit n̄ se^r pri⁹ ē g° posteri⁹ ē. sz bñ se^r g° posteri⁹ erit. Siliter n̄ se^r posteri⁹ ē g° pri⁹ ē. sz bñ seq̄t g° pri⁹ fuit. ita etiā de istis relatis cā ꝛ cātū 3ª disti° est. φ relatiox̄ primo° dictox̄ q̄d dicūt eq̄parā^e de q° x̄ numeo ē h° relatim sile. q̄d autē disq̄parā^e. ꝛ illa sīt duplicia. q̄d sūt suppōis sicut ista dñs pr̄. q̄dā suppōis sicut ista fili⁹ seru⁹. Tūc sit prima ꝯ° Nulla ppō mere ca^ca ē ipossibilis de forma. pz h° qz n^a ē ppō mere cathegorica q̄^c se hēat φ ōis ppō cōsilis ī forma sit ipossibilis. vñ si essz aliq̄ maxime eēt ista. de⁹ n̄ est de⁹ vel ista de⁹ ē dyabol⁹. mō h° est falsū. q̄a multe sūt eis cōsimiles ī forma q̄ n̄ sūt ipossibiles. vñ ista chimera n̄ est chimera ē simil' ī forma huic de⁹ n̄ est de⁹ ꝛ tñ h^c chymera n̄ est chymera n̄ ē ipossibilis. silit ista hō est animal est similis in forma huic deus est dyabol⁹. sed n̄ ī materia. ꝛ tñ hec hō est aial n̄ ē ipossibilis. Secūda ꝯ°. Multe tñ cathegorice propōes sūt ipossibiles grā materie. pz de ista deus nō est deus chymera ē chymera ꝛc. Tercia ꝯ°. bñe sīt aliq̄ ppō ypothetica ipossibilis de for

ma.sicut ista.a.est ⁊ nullū.a.est. nā ois copulatiua similis forme est ipossibilis. Et intelligo per ꝓpōem silis forme dicte copulatiue q̄ est cōposita ex ca^tis sibiuiuicem contradicētibus sicut est p̄dicta propō copulatiua Quarta conclusio. Nulla propō mere cathegorica est necessaria de forma.pꝫ hoc.nā si sic maxime vi^r esse ista deus est de⁹.sed h^o nō.qꝛ nō q̄lꝫ sibi similis ī forma est necessaria immo aliqua sibi similis ī forma est impossibilis. sic^t hec chymera ē chymera Quinta 9°.aliq̄ propō mere cathegorica bene est necessaria grā ma^e pꝫ hoc de ista de⁹ est ⁊ de ista homo est aīal. Sexta 9°.multe sūt propōes ypothetice necāe de forma.pꝫ de ista.a est vel nullū a.est.patet hoc quia eius cōtradictoria est impossibilis de forma sicut dicebatur circa terciā conclusionē.similiter oēs tales conditionales sūt necessarie de forma.si n^m.a.est.b.n^m. b. est.a: si omne.b:est .a.quoddam.a.ē.b ⁊ quoddam.b.est.a.quoddam. a est.b.⁊ omnes consimiles qꝛ omnes conditionales similes his ī forma sunt necessarie Septima 9^a est.q̄n hec dictio exclusiua tantum additur termino relatiuo disquiparantie ī ꝓpōe affirmatiua de hoc v̄bo est secundo adiacente non facit propōem ipossibilē de forma.Ut hic. tm̄ pr̄ ē.pꝫ qꝛ nō q̄lꝫ huic similis de forma est impossibilis patꝫ de ista tm̄ deus est q̄ dicte propōī est similis ī forma.⁊ tn̄ non est impossibilis Octaua 9°.q̄n dictō exceptiua addit' ꝉis relatiuo disq̄parāe ī ꝓpōe affirmatiua de h^o v̄bo est 2° adiacēte vn̄ fac^t ꝓpōeꝫ ipossibilē grā ma^e.vn̄ hec ē ipossibilis grā ma^e tm̄ pr̄ ē.tm̄ dn̄s ē tm̄ seru⁹ ē.qꝛ ad quālꝫ taleꝫ grā ma^e sequū^r 9tradictoria sic^t dicebat ī pn̄cipio sophi^s de ista tātū pr̄ ē Nona 9°.si d^o exceptiua addat' relatio ex parāe n̄ redd^t ꝓpōeꝫ ipossibilē nec grā forme n^e grā ma^e.vn̄ hec n̄ est ipossibilis tm̄ silē est po^ta casu ꝙ oīa essent silia hec eēt v̄a si formaret tantū simile est.

Sophisma l

est hoc.tm̄ hō currit g^o tm̄ homo mouetur

Probatur sophisma

nā ar^r ab iferiori ad supi⁹ a^ue.

In oppōitū arguitur

a^s pr̄ eē verū 9n̄te ex n̄te falso cō sequentia tꝫ.assūptū pꝫ.posito ꝙ hō curreret ⁊ nichil a^d ab hoīe curreret ⁊ equus mouēt ⁊ n̄ currēt tūc h^c essꝫ v̄a tm̄ hō c^t ista ex n̄te falsa tm̄ homo mouet.

Ad sophisma respon

de^r ꝙ ipꝫ ē flꝫ.qꝛ ī vna pte exponētē puta ī exponēte negatiua ē ꝓcess⁹ ab iferiori ad superius ne gatiue ⁊ talis ꝓcessus n̄ vꝫ

Sophisma li.

ē h^o.tm̄ hō c^t g^o tm̄ aīal c^t. Dr̄ ꝙ n̄ s^t vex sic^s n^e p̄cedēs ꝓpt̄ silē rōeꝫ

Rn̄^r ꝙ vn̄ se^r tm̄ hō c^t g^o tātū aīal c^t.qꝛ exponēs vni⁹ se^r ad exponētē alteri⁹.nā a^d ab hoīe ē ī ꝓpl⁹ q̄ a^d ab aīali.⁊ g^o si dicat n^m a^d ab ho^e ⁊ n^m a^d ab aīali ē bona 9n̄tia qꝛ ar^r a superiori ad inferius negatiue.

Sophisma. .lii.

Est hoc. Tm̄ deū esse deū est vn̄ Probat. hec est va. tm̄ de9 est de9. g° tm̄ deū esse deū est vnz 9a tz Nā sicut hec est va sor° currit g° sortē currē est verū. ita sequit in ꝓposito. anñs pz. ex eo ꝙ hec ē vera de9 ē de9 ⁊ nichil aliō a deo est de9. g° deū esse deū est verum Improbat. hoiez eē alal ē vn̄. et ꝑ 9° nō tm̄ deū eē deū ē vn̄. Scdo si tm̄ deū esse deū est verū. g° oē verū est deū esse deū. 9ñs est fl'z 9ña tenz per scdam regulaz ab exclusiua ad vlez de tis trāsl' ⁊c.

Ad sophisma respondetur ꝙ si intellr ꝙ sit de subcto exclusio. ita ꝙ hoc totū tm̄ deū esse deū sit subcm. sophta est vex Nā tūc significat ꝙ ista ꝓpō est vera. tm̄ de9 est de9. nec tūc est ꝓpō exclusiua tz ei9 dictū bn̄ correspōdeat ꝓpōi exclusiue. Si aūt capiat put est ꝓpō exclusiua. sic sophta ē fl'm. Nā tūc significat ꝙ deū esse deū est verū. ⁊ nichil ao ꝙ deū eē deū est verū. ⁊ hoc ē fl'z ⁊ scdz hoc rōes vadūt viis suis.

Cōsequenter restat ponē sophta circa istā dictiōem sol9. ⁊ 1m hoc sit pmū sophisma Ad solū sortē currē. ser hoiez currē Nā ad istā sol9 hō currit ser 1ta3 hō ct. g° ad solū sortē currē ser hoiez currē Scdo ad solū sortē crrē. ser sortē currē. ex eo ꝙ ab exclusia ad suā ꝑiacētē est bona 9a Et vltra ad sortē currē ser hoiez crrē. g° ad som sortē crrē ser hoiez currere. 9ña tenz per illā reglaz qn̄ ad aliquod anñs sequit aliqd 9ñs quicquid sequit ad 9ñs ser ad anñs Improbatur. ad ꝓnē currē sequitur hominem currē. g° ad ao ꝙ ad sortē crrē ser hoiez currē ⁊ ꝑ 9° nō ad solū sortē currē ser hoiem currere.

Respondetur ad sophisma ꝙ ipsū pt eē ꝓpō de subco exclusio. ⁊ sic sophia est verū Nā tūc significat ꝙ ad istā sol9 sor° currit sequit ista homo ct. vl' pt esse exclusia et sic sophia est fl'm Nā tūc significat ꝙ ad sortē crrē sequitr hoiem currere et ad nichil aliud ꝙ ad sortē currē seqtr hoiem currē. et hoc ē fl'z sicut arguebar ⁊ 1m ho rōes vadūt viis suis

Sophisma liiii.

Est hoc. sol9 sortes incipit currē poto ꝙ sor° ⁊ multi alii cucurrēt an̄ oēs alii a sorte nūc cessēt currē et sortes nō cesset currē Tūc ꝓbat sophia: sol9 sortes nūc currit ⁊ imediate an̄ hoc n̄ sol9 sor° currebat. g° sol9 sor° īcipit currere. Improbat. sol9 sortes īcipit currē g° sortes incipit currē 9ña tenet ab exclusia ad suā ꝑiacētē. fl'itas 9ñtis pz qr sortes imediate an̄ ho currebat ⁊ imediate p9 hoc crret ⁊° nō icipt crrē

Ad sophisma respōdetur ꝙ ipsū est fl'm Ad rōez dicit ꝙ ista 9ña nō valet. solus sortes nūc currit ⁊ imediate an̄ hoc nō solus sortes currebat. g° solus sortes icipit currē. propter hoc ꝙ ī ista sol9 sor° icipit currē si icipit ser si sol9 ꝑpt qd ī expote neua ista negao non iclusa in ly incipit dz sequi et nō ꝑcedē istaz dictōez sol9 quatz nō sit ī dctā 9a ⁊ iō exponēs neua nō dz esse ista

imediate ante hoc nō solus sor. currebat. sꝫ debet esse ista. ⁊ imediate añ hoc sol⁹ sor. n̄ currebat nō illa est fl'a. Nā sequit̄ imediate āte h° solus sor. nō currebat. g° imediate āte hoc sor. nō c'rebat. ab ex° ad suā p̄iacētē. ⁊c.

Sophisma. lvi.

est h°. Sol⁹ sor. ē alb⁹ vel niger. po° ꝙ sol⁹ sor. sit alb⁹ ⁊ mlt'i alii ab eo sint nigri. Probat̄. sol⁹ sor. est albus. g° solus sor. est albus vel niger. cōseq̄n̄a tenꝫ a pte disiūctie ad totā disiūctiaꝫ cui⁹ est ps. añs pꝫ ex casu. Imp̄bat̄. Aliud a sorte est albū vl' nigrū. g° nō solus sor. est alb⁹ vel niger. ꝯa tenꝫ. añs p̄bat̄. q2 plato qui est aliud a sorte est albus vel niger.

Ad istud sophisma

quidā r̄ñdēt ꝙ i eo pōt esse exclusio disiūctionis vel disiūctio exclusionis. Prio° denotat̄ ꝙ albū vel nigrū inest sorti soli. ⁊ hoc est flm. nec sic est disiūctia sed ca°ca de disiūcto extremo. Scd° denotatur ꝙ solus sortes sit alb⁹. vel ꝙ sol⁹ sortes sit niger. ⁊ tunc est disiūctiua et nō exclusiua. ⁊ ē vera. et in hoc sensu et nō repugnat ista. aliud a sorte est albuꝫ vel nigrum. Aliter potest respōderi ꝙ sophisma ē falsum. et quādo dicit̄ solus sortes est alb⁹. g° solus sortes est albus vel niger: pōt negari ꝯseq̄n̄a. q2 arg^t a min⁹ coī ad magꝭ cōe cū dictōe includēte negatōeꝫ. Vñ ly albū ē min⁹ cōe q̄ sit ly albū vl' nig^m nec arguit̄ a pte disiūctie ad totam disiunctiuā cui⁹ ē ps. sꝫ ad vnā ppōeꝫ ca°caꝫ de disi°to extrēo

Sophisma lvii.

est hoc. Sortes est albus et plato ē albior eo. posito ꝙ sortes sit albus ⁊ plato sit albior eo ⁊ nullus alius sit albus. Probat̄. sortes est albus et plato est albior eo. et nullus alius a sorte est albus quin plato sit albior eo: g° solus sortes est albus et plato ē albior eo. Improbatur. so^ma est vna ppositio copulatiua cuius partes vident̄ simul repugnare. g° sophisma est flm. Assumptū p̄batur. quia si solus sortes est albus sicut dicit p̄ia ps sophismatis. tūc plato nō est albus. et si plato nō est albus: tūc plato non est albior sorte. cuius oppositū dicit scda ps soph: s^ts.

Ad sophisma respōn

detur ꝙ in ipso potest esse exclusio coplationis. vel coplatio exclusionis. idest sophisma potest intelligi ꝙ sit ppō exclusiua de extremo copulato vel ꝙ sit propositio co^ua cui⁹ vna ps ē exclusiua. Tūc dico ꝙ si sophisma intelligat̄ ꝙ sit propō exclusiua de copulato extremo sophisma est verꝫ sic^t p̄bauit p̄ia rō. Si autē itelligat̄ esse ppō co^ua cui⁹ p̄ia ps sit ex^ua: so^a ē flꝫ sic^t p̄ba^t 2^a rō

Sophisma lviii

in q° d° exclu^tia po^t bis: ē istd. solis tribꝫ sola duo sūt pauciora.

Probat̄. trib⁹ sola duo sūt pauciora ⁊ null' a^us a tribꝫ sola duo sūt pauciora: g° sol' trib⁹ sola duo sūt pauciora. Imp̄bat̄. sol' trib⁹ sola duo sūt pauciora. g° sol' trib⁹ duo sūt pauciora. ꝯs est flm. cōsequētia videtur tenē ab ex^ua

ad suã piacentē. falitas cõseqn̄tis pz qr nõ solis tribz duo sūt pauciora. sz etiã aliis a tribz scz quatuor

Ad sophisma respõ

deñ. q ipsū est verū. et qñ dr solis tribz sola duo sūt paucioꝛa. g° solis tribz duo sūt paucioꝛa. negatur cõseqn̄tia. nec h' ar' ab exclusiua ad suã piacetē. qr ista exclusiue solis trib⁹ sola duo sūt paucioꝛa. piacēs nõ est solis tribz duo sit paucioꝛa. sz hec trib⁹ sola duo sūt paucioꝛa

Sophisma .lix.

Est hoc. solū gēitiuū pcedit sol⁹ noīatiu⁹. Probat. qr genitiuum pcedit sol⁹ ntūs et nullū aliuz casū a gtio precedit sol⁹ ntūs qr lz quelz a aliū casū pcedat ntūs tñ non queqz aliū casū pcedit solus ntūs sed ntūs cū gtio.

Impbat. solū gtm̄ precedit sol⁹ ntūs. g° solum gtm̄ precedit ntūs. qñs est fl'm. qña videtur tenere ab exclusiua ad suã piacētē. flitas qñtis pz. qr aliū casuz a gtio pcedit ntūs. g° nõ solum gtm̄ pcedit ntūs

Respondetur ad sophi'a.

ipsū est verū. et qñ dr Maz sequr solū gtm̄ pcedit solus ntūs g° soluz gtm̄ precedit ntūs negatur qña. nec hic ar' ab exclusiua ad suã piacentē. ex eo q piacēs isti⁹ solū gtm̄ pcedit solus ntūs. est hec. gtm̄ pcedit solus ntūs. et nõ hoc solū gtm̄ pcedit ntūs Ex eo q pri⁹ posita erat vna regl'a. q qñ in aliqua ppõe ponerent due dictões exclusiue. tūc ita dz expõi q̄tū ad pmã dictiõem exclusiuã. scda dictiõe exclusiua remanente in vtraqz exponētiuz

Nunc restat ponere

sophi'a difficultatē hn̄a expe dic° nū exceptiax sicut sūt pter pt̄q nisi ⁊c. Et pio aliqua sūt pmittēda. deiñ ponēda sūt sophi'a.

Quātū ad pmū Sciēdū ē q dictões dicunt exceptiue ex eo q per eas fit excep° 1° Notād de ista dictõe pter. q vno° accipit ppue ⁊ tūc dr eē dict° exceptiua ⁊ denotat exceptõez ptis subctie a suo toto ꝯtio° i ppꝛie. et hoc ē pliciter scz neg'ue. additiue. ⁊ substractiue Negatiue sicut dr sor° fecit hoc pter plonē. ⁊ qñ tenet sic neg'ue. negat associatõem p loco vl' p tpe. Sz additiue tenet cū dr. sor° dz soluere decē libꝛas pter expēsas. i. dz soluē decē libꝛas ⁊ cū hoc addēde sūt expēse. Sz substractiue tenet cū dr. sor° dz soluē decē libꝛas pter hoc q soluit. i. q illd dz defalcari. vl' cū dr quatuor pter vnum sūt tria. ⁊ h° qñ tener substracte seu diutiue. qd id est ad pñs ⁊c.

3° Notādū ē q ad ppõem exceptiuã reqrūt quatuor ti. Pio subm pricipale aquo fit excep° Scdo dic° exceptiua p q̄ fit ex°. Ter° ps extra capta. i. excepta Quarto pdicatū respectu c⁹ fit exceptio. hoc ei pz in ista ppõe. oīs hõ pter sortē currit. lz hõ dr teri⁹ pricipalis a. quo fit exceptio. lz pter dr dictio exceptiua. lz sortes dr dictio vel ps extra capta vel excepta. lz currit dr pdicatū c⁹ fit exceptio. Quarto notādū est q dictio exceptiua hz quiqz ꝓprietates. Pria est. q teri⁹ aquo fit excep° sit teri⁹ cois hñs pl'a supposita Scda cõd°. q ide teri⁹ pdicabilis sit de excepto Ex quo

ser hāc nō eē ppriā. oīs hō pter a finū currit. Terᵃ ē. φ exceptū sit ī mīn⁹ tīo a quo fit excep° exᵘᵉ. Ex quo seʳ hāc ⁿ eē ppriā. oīs hō pter aīal cᵗ. Qrta ē φ teri⁹ aquo fit excep° sit pdicablis de aliis φ de excepto vl' exceptis. a hᵒ ī aᵘⁱˢ alias a nr̄o fieret excep°. ista seʳ ex pcedēti. Quita ē. φ teri⁹ aquo fit excep° capiat cū signo vlī. et g° hec ē ī ppria. hō pter sortē cᵗ.

Contra primam pro prietatē dubitat. Nā hec ē excᵘᵃ tot⁹ sor^s pter capᵗ suū ē alb⁹. a tn̄ videt qd teri⁹ aquo fit excep° nō sit teri⁹ cōis sz teri⁹ sinᵍˡᵉ scz iste teri⁹ sorˢ. Ad hoc rn̄det φ in dicta ppōe sp sorˢ non est subᶜᵐ sz hoc aggregatū ex sortis. a hoc est quod cōe pdicabile de plibus. Vn̄ pdicta ppō exponit per istā quelz pars sortis pter suū caput est alba. a itelligat hoc de parte itegrali. Deīn notādū est de veritate ppōis exceptiue. Vn̄ sciendū est φ ad veritatē ppōis exceptiue affirmatie. requirit φ pdicatū nō insit excepto. et insit oī alteri ab excepto cōtento sub terio aquo fit exceptio. sicut pz de ista. oīs hō. pret sortē currit. sic exponit. sortes nō currit. et oīs hō ali⁹ a sorte currit. Sz ad veritatē negatie reqritʳ ecōtra scz φ pdicatū insit excepto a nlli alteri cōtēto sub subᶜᵒ aquo fit exceptio. sicᵗ hic. null⁹ hō pter sortē currit que expoʳ sic. sortes cᵗ a oīs hō ali⁹ a sorte nō currit. Ex hoc pz φ quelz exceptia equalz in significādo vni coplatie cōposite ex vna negatia a alia affirmatia diuersimode. sicᵗ iā patuit expo°ᵒ exceptiuā aᵘᵃᶻ a nᵘᵃᶻ.

Vlteri⁹ sciēd ē φ cuiuslz excepᵘᵉ ē aliqua caᶜᵃ piacēs. vn̄ dēpta dictōne exceptia a pte excepta capta rsiduū dʳ piacēs excepᵘᵉ. vn̄ isti⁹ oīs hō pt sortē cᵗ piacēs dʳ eē hec oīs hō cᵗ. Vlteri⁹ sciēd ē φ copulatia ᵍᵗᵃ ex duab⁹ caᶜˡ cui copulatiue ppō exceptia equalz ī significāᵒ dʳ exponēs exceptie. Vlteri⁹ sciend ē φ ppō exclusia pt fieri exceptia sz n̄ ecōtra. vbi grā de exclusia affirᵘᵃ fit exceptiua negatia. sicl de ista tm̄ animal ē hō fit ista exceptia negatiua nᵃ res pret aīal ē hō. Ex hoc pz sicut pus dicebat de exclusis φ dᵒ exclusia aliqb⁹ tis n̄ pt addi nisi faciat ppōez ipossibilē. vt dicēdo tm̄ pt ē. tm̄ albū ē. ita etiam ē de dᵒnib⁹ exceptis φ aˡqb⁹ tmis n̄ pn̄t addi nisi faciāt ppō nē ipossibilē. vn̄ hᶜ ē ipossibil' nichil pret hoīez ē. a silit hec nichil preter plonē ē. Istis visis pn̄t poni qd regule. Pria ē. ppō ī toto fl'a n̄ pt vificari p exceptōem vbi grā. ista ē ī toto fl'a oīs hō est asin⁹ a n̄ pt vificari p exceptōez. Secūda rl'a ē. oīs ppō p pte va a p pte fl'a pt vificari p exceptō nē excīᵒᵒ iᵒ p qᵒ ē fl'a. vbi grā sit ita φ oīs hō ali⁹ a sorte currat a sorˢ n̄ currat sz stet: ista ē ī parte falsa oīs hō cᵗ a ī pte va a nō est falsa nisi p sorte g° sorte exceᵗᵒ dīᵒᵒ oīs hō pret sortē cᵗ ē ppō va: Et ē sciēd φ qn̄ ppō ē pti va et pti falsa si ē falsa p multl' sigularib⁹ ipsa n̄ dēt vificari p excepᵒᵉ illaꝝ p qb⁹ ē falsa accipiēdo eā ī propria forma. sz dēt capi dᵐcōe ad oīa illa p qb⁹ illa vlis ē falsa: vbi grā ista oē aīal ē hō est fl'a p multl' sigularib⁹ irrōnabilib⁹. iō dēt vificari excipiēdo oīa illa ir

rationabilia.sic dicendo oē ani
mal pret irrōnale est hō.si eni di
ceretur ois homo pret asinuz et
pret caprā ꝛ pret leonē ꝛcius ē hō
hoc eēt nimis ꝑlixū Tercia re
gula ē.sub sbᶜo ꝑpōis exceptiue nō
vz fieri descēsꝰ cū excepᵒᶜ.vñ nō
seᵗ ois hō preter sortē cᵗ gᵒ plō ꝑ
ter sortē cᵗ vñ si i gñte ū preter te
neat exceptiue qᵉ ē ipropriū.si au
tē teneat alr̄ qᵃ nō vz. Quarta
rl̄a ē.sub sbᶜo ꝑpōis exceptiue sicᵗ
dicēdo ois hō preter sortē cᵗ debz
sic fieri descēsꝰ.iste hō si est aliꝰ a
sorte cᵗ ꝛ iste hō si est aliuꝰ a sorte
cᵗꝛcite Quita rl̄a ē.ad aⁱᵃᶻ vni
uersalē exceptiaz seᵗ pticularis
aⁱᵃ.ꝛ silr̄ ꝑticularioneⁱᵃ.vñ ad
istā ois hō preter sortē cᵗ seᵗ ista
q̇dā hō currit ꝛ etiā ista q̇d hō nō
currit Sz ad ꝑpōez exceptiuam
negatiuā seᵗ pticulare aⁱᵃ ꝛ nō
pticulare negatiua nisi grā maᵉ.
Vbi grā ad istā nꝰ hō preter sortē
currit seᵗ ista aˡq̇s hō currit ꝛ nō
ista aˡq̇s hō nō currit saltē forma
liter.vñ si nꝰ hō essz i rerū natā
nisi sorᵉ ꝛ curret:hec essz vā nꝰ hō
preter sortem currit ꝛ tñ hec eēt
fl̄a aˡq̇s hō nō currit. Sexta rl̄a
est.qñ hec dᵒ preter ꝑoit cū duᶜᵗ
multiⁿᵉ sicut hic ois hō vidz oēz
hoiem preter sortē ꝛ ps excepta
ē vtriusqz mltitudis:illa locuᵒ ē
mltiplex ex eo ꝙ pōt fieri exce-
ptio ab vna multitudie l' ab alia
l' ab vtraqz ꝛ secundū hoc vnꝰ pt
eē sensꝰ dicte ꝑpōis ꝙ ois hō exce
pto sorte videt oēz hoiez.aliꝰ sen
sꝰ pt esse ꝙ ois hō videt oēz hoiez
excepto sorte sic ꝙ sortes nō vide
tur ab aˡqᵒ hoie.Terciꝰ sensꝰ pōt
esse ꝙ ois hō pter sortez videt oēz
hoiez pter sortez.In prio fit exce
ptio a pria mltitudie i 2ᵒ a secū-
da a.in tercio ab vtraqz Septi-
ma rl̄a ē.hec dᵒ pret nō tenet ex-
ceptiue nisi qñ excipit ptez sub-
iectiuā a toto vl̄i.ꝛ id si dicat de-
cem pter quiqz sunt quiqz l' x pre
ter nō teneat exceᵘᵉ sz bñ substra
ctiue l' diminutiue. Octaua rl̄a est
qñ tot excipiūt qᵒt sumūt nō est
exceptia vā. Sz contra hᵒ dicēs
poᵗᵒ ꝙ sit tm̄ 3ᵉ hoies.s. sorᵉ pla
to cicēo ꝛ solꝰ sorᵉ currat hec est
vā ois hō pter platonez ꝛ cicero
nem currit ꝛ tñ plura excipiūt
ꝙ supponūt. Dicenᵐ est ꝙ regu
la itelligit qñ plura excipiūt ꝙ
supponūt i piacente.modoᶜ nō
est hic qñ dᵗ ois homo pter pla-
tonez ꝛ ciceronem currit.vñ hic
plura supponūt i piacente ꝙ ex
cipiūt. Sz contra.nullꝰ sol pter
istū lucz hic tot excipiūt qᵒt sup
ponūt i piacente ꝛ tamen ista ꝑ
positio est vā. Respondet ꝙ hic i
piacente plura supponūt et hoc
aptitudialiter sz non actualiter
qualr̄ hᵒ sit itelligēdū.s.aptitu-
diale ꝛ nō actuale expoitū est cir-
ca pdicabilia Nona rl̄a.ab iferi
ori ad supiꝰ cū dᵒne exceptia est
bona consequētia dᵒne exceptia
seqnte supiꝰ.pcedente aūt nō valz
consequētia.seᵗ ei bñ ois homo ꝑ
ter sortez cᵗrit gᵒ omne aial pter
sortez cᵗrit.sz nō seᵗ ois homo pter
sortez cᵗrit gᵒ ois homo pter aial
cᵗrit Decia rl̄a est.si piacens ex
ceptiue est vā exceptia ē fl̄ā.qꝛ re
pugnāt sibi iuicez.vbi grā si hec
est vā ois homo cᵗ hᶜ est fl̄ā ois ho
mo pter sortez cᵗrit Vndecia rl̄ā
solz poni si excepᵒ stat i plāli nu
mero ꝛ sbᶜo sitⁱᵉ numeri nō seᵗ pdi
catū falsificari de excepto:acce-
pto plāl'r sz bñ siglarit. Verbi grā
ois hō pt istos fert lapid nō seqt

g° isti nō ferūt lapidē. nᶜ seq̄tur ois hō preter sorte͂ & platonē fert lapidē g° sor⁹ et plato nō fer̄t lapidē. sȝ bñ seq̄t. g° sor⁹ ñ fert lapidem: ł g° plato ñ fert lapidem et rō h⁹ est q̄ sub dñi distributo in singulari numero ñ sumūt̄ nisi suppo^{ta} singularit̄ accepta. ergo nec alr̄ accipiūt̄ ab eo. Sȝ si diceret. oēs hoīes pret̄ istos ferūt lapidē tūc bñ seq̄t. g° isti ñ ferūt lapidē et ñ seq̄t de altero eoꝝ g° iste ñ fert lapidem.

Sophisma lx.

secunde partis sit istud. Ois hō videt ōnem hoīeȝ pret̄ sorteȝ. po^{to} casū ꝙ ois hō aliꝰa sorte vide at ōnem hoiem aliū a sorte & ꝙ sortes ñ videat aliū nec videat̄ ab a° Tūc pbat̄ soᵃ. ois hō videt omnem hoiem est partiȝ vera et partim falsa q̄ fl̄a ꝑ sorte et v̄a ꝑ alius a sorte. g° ixta secūdā regulaȝ pōt verificari per exceptionem illius ꝑ quo est falsa. sed si sic hoc est sor⁹ g° si sortes excipit̄ fit ꝑpō v̄a. sed q̄ excipit̄ hic ois hō videt ōnem hoiem pret̄ sortē. vt̄ g° ꝙ 1ta ꝑpō sᵗ v̄a. et q̄ ipsa est soᵃ vt̄ ꝙ soᵃ sit verū.

Improbatur. ois hō videt oēȝ hoieȝ preter sortem: g° sor⁹ videt ōnem hoiem p̄t sorteȝ. sȝ cōseq̄ns est flȝ g° et aᵃ Istud soᵃ solūt ꝑ sextā regulā. vñ qñ d° ex^{ua} poit̄ cū du^{ct} mlti^{ne} pt̄ fieri excep° ab vna ł ab aᵃ ł ab vtraqȝ. tūc dico ꝙ si fiat excep° ab vtraqȝ mlti^{ne} soᵃ est veꝝ Nā tūc ē sensus ꝙ ois hō p̄t sortem videt ōnē hoieȝ pret̄ sortem & h° est veꝝ secūdū casū positū. nec tūc seq̄t g° sor⁹ videt ōnem hoieȝ pret̄ sorteȝ q̄ a multi^{ne} a qua fit excep° ñ dȝ fieri talit̄ descensꝰ sicᵗ dᵗ 3ᵃ rł̄a. Si tñ fieret excepto a 2ᵃ mlti^{ne} solū tūc soᵃ essȝ flm. & tūc bñ valeret cōsequentia: g° sor⁹ vidȝ oēȝ hoiem pret̄ sortem Silit̄ si fieret excep° a pr̄ia mlti^{ne} so^{m} a dhuc soᵃ esset flm. nā tūc esset sensus ꝙ ois hō pret̄ sortem videt ōnem hoiem. mō h° est flm ex eo ꝙ positū est in casu ꝙ sor⁹ ñ videatur ab alio hoie. nec oppositū ꝑba^{m} est. Vñ pr̄ia rō ꝑbat ꝙ sophisma est veꝝ ꝑut fit excep° ab vtraqȝ multitudie. et secūda rō bñ probat ꝙ sophisma est flȝ ꝑut fit excep° a secūda multitudie. ꝑ primā multitudinem itelligo istuȝ tim hō distributū. ꝑ secūdā itelligo istū tim hoieȝ 1° distributum.

Sophisma. lxi.

est hoc. decem pret̄ quinqȝ sunt quiqȝ. Probat̄. hec est fl̄a decē sūt quiqȝ et ñ est fl̄a nisi ꝑ quiqȝ g° exceptis quiqȝ exceptia eᵗ v̄a Improbat̄. Decē pret̄ quiqȝ sunt quiqȝ g° quiqȝ nō sūt quiqȝ. cōseq̄ns ē flm. cōsequētia tȝ ꝑ quītā rł̄aȝ. Vñ i exceptia affirmatia p̄dicatū remouet̄ a pte excepta

Ad sophisma respondet̄

ꝙ ipsū est veꝝ Ad ꝑbationē dᵗ ꝙ sophisma nō ē ꝑpō exceptiua sȝ diminutia. q̄ nō excipitur ps subiectia a toto vlī. et iō per septimā regulā ñ ē exceptia sed bñ diminutia sicut dcm̄ ē. vñ li preter i ꝑposito tenet̄ dimiu^{tie} et sensus ē. diminute ł rc̄ote quiqȝ a decē remanēt quiqȝ et h° ē veꝝ. vnde q̄ soᵃ ñ ē ꝑpō ex^{ua} sȝ diminutia et affirmatia ñ negat̄ p̄dica^{m} ab aliq° sȝ atribuit̄ illi q° remanȝ p⁹

post diuitdem facta ptio a toto

Sophisma lxii.

Est hoc. Quelz dece pret quiqz st quiqz. Probat. ista dece pret quiqz sut quiqz. et nō est a^{oz} ra^o de istis dece q de aliis. g^o quelz dece preter quiqz sut quiqz.

Improbat. sub^z aq^o fit exep^o nō ē verificabile de pte excepta. g^o sophi^a ē flm. qna tz ex pu^s dicta aāte pz. ex eo q hec est fla. quiqz sunt decem.

Respōdetur ad sophisma

q si ly pter teneat substractie seu diuitie ipsū ē veru. sic^t pbauit pria rō. si aut teneat exceptie sophi^a est flm vel iproprius. q post q sophi^a eet excepti^m. per ipsū denotaret sub^m a quo fit excep^o verificari de pte excepta. mō hoc ē flm. sic^t dicebat 1^a ra^o.

Sophisma lxiii

Est istud. ois hō vidz oēz hoiem pret se: posito cāu q quilz homo videat quēlz aliū a se et nō videat se. Tūc ar^r sic. iste hō vidz oēz hoiem pret se: et iste homo vidz oēm hoiem pter se et^{cūs}. g^o omnis homo vidz oēm hoiem pter se.

Improbat. hic tot excipiūt q^o t supponūt. g^o sophi^a est flm. qna tz per septimam regulam.

Ad istud sophisma

rñdet. q ipz ē vez. Ad ipbatōez dico. q regla dz itelligi qñ eade excipiūt que supponūt. mō sic nō est in pposito. q lz tot excipiāt^r quot supponūt tñ nō excipiūtur nisi sigillati ēferedo suppōita relatiui ad suppōita aātis sibi correspōdentis. Vñ de hoc dictū erat

pu^s cū ponetur sophi^{ta} circa relatiuos

Sophisma lxiiii

Est istd. ois homo pter sorte excipit. posito cāu q nō sit nisi tres hoies i mūdo scz sortes. plato. et cicero. et ponat q sortes currat et plo et cicero nō currāt. tūc dicat sic. ois hō pter plone et cicerone currit. isto posito Probat^r sophi^a. ois hō pter sorte ab actu c^rrēdi exci^r g^o ois hō pt sorte exci^r 1° sic. h^c ē fla. ois hō ab actu c^zrēdi exci^r g^{ii} ē fla nisi p sorte. g^o ppō exceptiua erit va excipiēdo sorte. dicēdo ois hō pter sorte ab actu currēdi excipit. Ter^o sic sortes ab actu currēdi nō excip^z et ois hō ali^s a sorte actu currēdi excipit. g^o ois hō pter sorte ab actu currēdi excipit Improbatur. pretacēs sophi^{ts} ē va. g^o ipz ē flm. qna tz per decimā reglaz aās pbat. Nā hec ē va. ois hō excipit que ē piacēs sophi^{ts}. q pbat sic Nā i ista. ois hō pter plonē et ciceronē currit. plo et cicero excipiūt et i sophi^{te} cū dr ois hō pter sorte excip^z sor^s excipit^r g^o ois hō excipit. qna tz ex eo q per casū nō sūt ples hoies i mūdo q illi tres. 1° sic. in sophi^{te} sor^s excip^r g^o flm ē q ois hō pter sorte excipiat qna tz. ex eo q ad istā ois hō pter sorte excip^r. sequit ista sortes non excipitur.

Ad sophisma repōdetur.

q ipsū ē flm et ipossibile sicut pbatū ē Ad rōes Ad primā qñ dr ois homo pter sorte et c. ne^t qna pper negatōem inclusā in hoc verbo excipit. Vñ sicut non se^r ab iferiori ad supi^s cū ne^ane.

ita nec cū tertio īclubēte ne⁹ nez et ideo nō sequit. hoc excipit a currē: g° excipit ab agē. nc seqt. omis homo preter sortē ab agē excipit: g° ois homo preter sortem excipit. Ex hoc patet φ ad alias duas ratōes sequētes ali ter aliī dicūt ad sophisma φ ipz est verū. et φ sortes nō excipit. qr excipi ab exceptiōe. n̄ est excipi modo i pposito sortes excipitur ab exceptione.

Sophisma. lxvi.

est istud. Q̄dlibet enūciabile plātū pter vnū est verū. posito φ sint tres ppōnes plate et nō plu res o. iste. deus est. hō est aīal. qd libet plātū pter vnū est verum.

Tūc pbat sophisma c. hoc enūciabile qdlz plātū pter vnū ē verū: aut est verū aut falsū. Si ē vex hēt ppo. si ē flz et cū alia duo sint va: seqt hāc esse flam. qdlz enūciable plātū ē vex. et non ē fla nisi p vno so. g° i° vno ex cepto ert exceptiua va. o. qdlz enūciabile pter vnū est verum.

Improbat c. Si sophisma eēt vex. seqret hāc eē verā qdlz enū ciabile platū ē vex. cū nō sit nisi tria plata. et vltra si illa ē va. et cū sit placēs sortes: se φ so ē flm. eo φ si placēs a c' exceue ē va: ia exceua ē fla. sict dt decima rla.

Ad sophisma respon

det φ ipz ē flz. qr sigt se eē vex et se eē flz. Ad rōz qn dr si so ē flz hc eēt fla qdlz enūciac platū ē flz cdr. et qn dr et n ē fla nisi p vo cdr. Et vltius qn. g a i° exceto exua ē va negr cda. eo φ ista ppō qdlz enūciac platū pt vnū ē vex n̄ som sigt φ vo exto alia plata sit va. sed cū hoc sic significās significat etiā φ quodlz enūciabile sit verū. et ad hoc ser sophia eē flm. et sic sophia sigt se eē verū et se esse flm. et per ons ē flm. Istō ptinet ad mapiaz īsolubiliū de quib⁹ ē tra ctatū alibi diffusi⁹.

Sophisma. lxvii.

Est istd. oē enūciabile pter vex: est flm. Probat. hec ē fla. oē enūciabile ē flm. et nō est fla n p vero g° excepo vo oē enūciabile est flm. g° oē enūciable pter verū est flm i° oē enūciable a a vero est flm g° oē enūciable pter verū ē flm. ona tz. añs pz ex eo φ oē enūciable vl ē verū l flz

Impbat. oē enūciabile pter vū ē flm. g° oē enūciable si ē ad a vo ē flm. cdс ē flm. cda tz cdс vl det idē sigre añti Si ei ois hō pter sortē ct. tūc ois hō si ē a° a sorte ct. sicut i pposito. flitas cd sete pbat sic ar°. oē enūciabile si ē aliud a vo ē flm. sz hoc enūci able de⁹ est: ē enūciable si ē ad a vero. g° hoc enūciable de⁹ ē. ē flz

Ad sophisma respon

det. φ ipz ē verū Ad rōez cōcedit ona Ad ipbatōez cōte dr φ di scurs⁹ nō vz eo φ a°r resoluit sic oē enūciable ē qd si ē aliud a vo ē flm. et im hoc pl⁹ pdicat i vou φ erat distributū i a°r. iste tñ disc sus bñ valēt. oē enūciable si est aliud a vo ē flm. de⁹ est. ē enūci able g° de⁹ ē si est ad a vo est flm et tūc discurs⁹ eēt bon⁹ et cōclu° etiā eēt va sicut sūt pmisse. Ad pt dici φ a°r pt eē cōditōal. vl de cōdonato extrēo Si prio° sic est va. et tūc discurs⁹ nō vz. qr ex cō ditionali nō est sic sillogisandū

Si vo sit de cōditionato extrēo vel ergo est de cōditionato subiecto.a sic maior est falsa.qr significat q̄ de quocūqz vificatur lȝ enūciabile si est aliquid a vero de illo verificatᵗ lȝ falsuȝ.mō hᵒ est falsuȝ.Si vo sit de cōditionato p̄dicato:sic aᵒʳ est vera.Nam tunc significat q̄ de quocūqz vificatur lȝ enūciabile.de illo vificatur lȝ si est aliud a vero ē flm et hoc est veruȝ.sed tūc iste discᵗ sus non valet sicut dictuȝ est.ꝰ oē enunciabile si est aliud a vo est falsuȝ.deus est est enūciabile si est aliud a vero : gᵒ deus est ē falsuȝ.

Sophisma lxviii

est istud.Sorˢ bis vidit oēm hominē p̄ter platonē . posito casu q̄ sortes semel viderit omnē hominē.et alia vice viderit oēm hominē preter platonem.isto casu posito. Probatᵗ sophisma. Hec est falsa sortes bis vidit oēȝ hominē.a nō falsa nisi ratione platonis.gᵒ si plato excipiatᵗ eᵗ exceptiua vera.dicēdo. sorˢ bis vidit omnē hominē p̄ter platonē. Improbatᵗ sophisma. Nā sequitᵗ.sorˢ semel vidit oēm hoīem. et alia vice viderit oēm hoīem p̄ter platonē.nā ad bis sequitᵗ semel et alia vice.mō cōsequēs est falsūqr est ꝓpō coplatiua cuiꝰ p̄ma pᵒˢ flsa.ex eo q̄ prima vice vidit oēm hoīem .

Ad sophisma respō/

detᵗ q̄ in ipso exceptio pōt denotare vel q̄ sorˢ nō vidit bis platonē:et sic sophisma est verū.vel q̄ sortes bis nō vidit platonem. et sic est falsū Sed quis istorum sensuū sit magis ꝓprius.dico q̄ primꝰ videtur eē magis ꝓprius q̄ secūdus. ex eo q̄ dicit ꝓpōis exceptiue exceptio est magis ꝓpria secundū q̄ quā totum predicatuȝ affirmatur de subiecto toto q̄tū ad supposita non excepta Et negatur totum de toto q̄tum ad suppositū exceptū q̄ in qua non totū.sed pars negaret de toto. modo in ista sortes non vidit bis plōnem negatur totū predicatū de toto subiecto Sed in ista sortes bis non vidit platonem negatur non totū predicatum. sed pars eiꝰ de subiecto qr iste terīꝰ bis remanet affirātus

Sophisma.lxix.

Est istud. Omne aīal est irrationale preter hoīem. Probatᵗ Homo non est irratiōalis et oē animal aliud ab hoīe est irrationale. gᵒ omne aīal est irrationale preter hoīem. Improbatur Nam sequitur omne aīal ē irrationale preter hoīem. gᵒ oē aīal est irrationale preter sortē vel omne aīal est irratōale preter platonem ꝛc. sed queſȝ talis est falsa. gᵒ prima erat falsa

Ad sophisma respon

detur q̄ ipsū est falsum secundū locutionem propriā.ista tū bene esset vera . omne aīal est irrationale p̄ter oēȝ hoīeȝ:nᶜ expositō data est bona.qr vna disponentium distribuebatur li homo qđ non debuit fieri. deberet eni sic exponi. homo nō est irrationalᵉ et omne aīal aliud ab illo hoīe est irrationale. tūc lȝ homo staret determinate. et secunda pᵒ exponētis esset falsa

Sophisma lxx.

est hoc. Omnis homo pret istos fert lapidez. demonstrando per li istos sortem ⁊ platonem. posito ꝙ quilibet homo ferat lapidē ⁊ sortes ⁊ plato ferāt simul vnū lapidem et neuter eorum ferat diuisim. Tunc.

Probatur sophisma

hec est falsa oīs hō fert lapidem et non est fla nisi pro sorte ⁊ platone ergo ipsis exceptis exceptiua erit vera scz ista omnis homo preter istos fert lapidē

Imꝑbatur sophisma

nā ser^r oīs homo preter ⁊c g^o isti non ferunt lapidem qd est falsū ar vtiqz isti ferūt lapidē ꝑ casū

Ad sophisma respōdetur

ꝙ ipm est verum ⁊ quando infertur g^o isti non ferūt lapidem negatur consequentia. bene tamen sequitur g^o sortes nō fert lapidē nec plato fert lapidem iuxta vndecimā regulam. quādo ei exceptio fit in plurali numero a toto vniuersali distributo nō sequit̄ pdicatū falsificari de exceptis pluralit̄ acceptis sz bn̄ singlarit ⁊ disiūt patuit.

Nunc in hac parte

dicendū est de hac dictōne exceptiua nisi. de qua Est sciendū ꝙ componitur ex non ⁊ si. et tenetur aliquando consecutiue ⁊ aliqn̄ executiue. qn̄ tēt ɔsecutiue tūc negatio cadit sub condictōe et secundum hoc magis deberet dici si nt ꝙ nisi. quādo aūt tenetur executiue tūc aliquo mō idē est ꝙ preter et aliquo modo differt ab eo sicut statim dicetur. verbi gratia nullus homo nisi sor^s currit: si tenet̄ exceptiue denotatur ꝙ nullus hō ꝑter sortē c^t. si vero tenet̄ consecutiue denotat̄ ꝙ n^9 homo currit si sor^s n̄ currit.

Et est sciend ꝙ pret ⁊ nisi secundū ꝙ tenentur executiue lz ī aliquo conueniant: tamen in h^o differūt ꝙ li preter indifferent excipit a multitudine affirmata ⁊ a multitudine negata. bn̄ eni d^r oīs homo pret sortē currit. similiter bn̄ dicitur n^9 homo preter sortē currit, sed li nisi nō excipit nisi a multitudīe negata. nō ei bene dicitur oīs homo nisi sortes currit. bene tn̄ dicit̄ null^9 hō nisi sortes currit. secūdūz hoc ꝙ li nisi tenet̄ aliqn̄ consecutiue et aliquādo executiue soluit̄ h^o so^a de quo pri^9 dicebat̄ scz nichil est verū nisi in hoc instanti. Vlteri^9 dicendū de ista dictōe nisi ꝙ nō tenetur executiue nisi quādo addit̄ alicui ꝑti compate toti cui^9 est pars. In hoc soluit̄ h^o sophi^a.

Sophisma. lxxi.

est hoc nullus homo legit parisius nisi ipse sit asin^9.

Probatur sophisma

hec est vera non aliqs legit parisius nisi ipse sit asin^9 g^o null^9 legit parisius nisi ipse sit asinus consequentia tz ꝑ primā regulā eqpolētiarū: a^s pbat̄. nā ipa significat ꝙ non est ita sicut h^c significat aliqs legit parisius nisi ipse sit asinus. Secundo sic ar^r. contradictoriū sophismatis ē falsū g^o sopisma est verū. consequentia tz. a^s pbat̄. nā contra

dictoriū sophi[e] ē aliquis hō leg[it] parisi⁹ nisi ipse sit asin⁹. sz illa ñ est vā. nec ei ē vā de sorte nec de aliquo alio hoie. vñ hec ē fl'a sortes legit parisi⁹ nisi ipē sit asin⁹ sicut h[c] ē falsa sor[s] legit parisius si nō sit asin⁹.

Improbat[r] sophisma

nā se[r] null⁹ hō legit parisi⁹ nisi ipē sit asin⁹ g° si al[i]qs hō legit pisius ipē est asin⁹ qd ē falsū

Ad sophisma repōde/

tur ꝙ ipz sim[r] ē fl'm. q2 li nisi ex quo i sophismate ñ addit[r] alicui pti ꝯpate toti c⁹ē pars ñ tenet[r] executie vt pz per notabile pri⁹ positū: sz cōsecutie. ꝛ id sē[s]⁹ sophismat[is] ē si nl'l⁹ hō sit asin⁹ null⁹ hō legit parisi⁹. ꝛ h° est fl'z. Ad rōnes Ad primā qñ dicebat[r] ista ē vā ñ aliqs hō legit parisi⁹ nisi ipē sit asin⁹ ꝛ i° e[t] valz sophi[ct]. ad hoc d[r] ꝙ ista d° ñ pt cadē supra totā ppōez: l' pt cadē supra ptē ppōis so[m]. si pmo[oc] hec ē vā ñ aliqs hō legit parisi⁹ nisi ipē sit asinus sicut probaui i arguēdo sed tūc ñ e[t] valz sophi[ct]. si aūt 2[oc] est fl'a ꝛ tūc equalet so[ti] ad 2[m]. d[r] ꝙ iste ñ ꝯtradicūt n⁹ hō legit pisi⁹ nisi ipē sit asin⁹: aliqs hō legit parisi⁹ nisi ipē sit asin⁹. ex eo ꝙ āb[o] sit a[ue]. vñ so[ma] ē a[tiuz]. ē ei v[a] ppō condicional' a[ua] lz bñ e⁹ p[s] sint negatie. Sz dicēs. q̄ ē g° cōtradi[a] so[e]. dico ꝙ h[c]. ñ n⁹ hō legit parisi⁹ nisi ipē sit asin⁹. itelligēdo istā negatōez ñ ferri supra totalē ppōez sequētē. ita ꝙ sit nega° ꝯñe ꝛ ñ ꝯña negatōis. seu nega° conditionis ꝛ non conditio negationis 2[m] modū loquendi antiquorum sophistaꝝ. Consilit

solui[t] h° so[ma] n⁹ homo morit[r] nisi vn⁹ sol⁹ hō moriat[r]

Et quia iā dictuz est

de ista d°ne nisi q̄ aliqñ tenet[r] cōsecutie ꝛ cōponit[r] ex ñ ꝛ si: viden dū ē mō incidētalit[r] de ista d°ne si q̄ ē d° consecutōez significans vni⁹ ad alterū ꝛ de sophismatibus difficultatē hñtib⁹ iuxta eā

Est notād ꝙ ista d° si aliqñ significat consecutōez vni⁹ ad alterū scdz idē tps. vt dicēdo si hō ē aial est aliqñ aūt scdz diuersa tpa: vt di[d]o si pri⁹ ē posteri⁹ e[t] si panis ē farina fuit

Sophisma lxxii.

est i[st]ud. si nullū tps est a°d tps ē

Probatur sophisma.

si nullū tps ē: dies ñ ē. ꝛ si dies ñ est: nox ē. ꝛ si nox ē: aliqd tēpus ē g° si n[m] tps est a°d tps est

Improbatur sophisma

ibi infertur oppositū de oppoito g[a] sophi[a] est fl'm

Ad sophisma respon

detur ꝙ aliqui sunt dicentes ꝙ ipm est fl'm. Et ad probationem dicunt ꝙ omnes consequentie itermedie sunt bone, sed tamen consequentia de primo ad vltimum non valet. propter hoc ꝙ variatur habitudo iferendi. nā prima consequentia facta est p locum a toto in quantitate. secūda vero per locum a contrariis immediatis. tercia per locuz a parte subiectiua. et[c] propter talem variationem medii dicunt esse fallaciam accidentis in probatione sophi[e]. Vlterius dicūt,

consequentiam a primo ad ultimum non valere nisi quādo cōsequentie intermedie tenent p eandem habitudinem seu p eūdem locum. Sed contra hoc ar^r p illam regulam quando ad aliquod a^s sequit aliqd cōseqns quicqd se^r ad consequens se^r ad añs.siue 9ñtie intermedie teneant p eundē locū siue non.r^c sequitur φ qñcūqz 9ñtie intermedie sunt bone vz 9ñtia a primo ad ultimū.non obstāte φ 9ñtie intermedie teneant p diuersos locos Secundo^c.nā hec est bona 9^a a primo ad vltimū.si sor^s est homo sor^s est aīal rōnale: z si sor^s ē aīal rōnale sor^s non ē aīal irrōnale.z si sortes non est aīal irrōnale sortes nō est equ^s.g^o a primo ad vltimū si sortes est homo: sortes ñ est equus.Ecce bona consequētia a primo ad vltimū z tñ 9ñ^c intermedie tenent per diuersos locos.g^o propter diuersas hitudines locales nō impedit 9^a a primo ad vltimū

Aliter d^r φ sophi^a ē flm ad pbatōez qñ d^r si n^m tēpus est di es ñ est.cōcedit.z qñ dicit dies ñ ē ergo nox est.ista consequentia nō valet.quia ex negatiua non sequit affirmatiua.z qñ dicitur ibi ar^r per locū ab oppositis i negatis.dico φ talis locus nō valet nisi cū constātia generalilloru oppositorum.et ideo ista 9ña bene valeret.diesnō est z tempus est ergo nox est. Finaliter ergo dico φ a primo ad vltimum nō valet consequentia nisi consequentie intermedie sint formales.qualiter est in proposito.nec sufficit φ sint dyaletice

Sophisma lxxiii

est istud.Si tu es vbiqz tu nō es vbiqz. Probatur sophisma Si tu es vbiqz tu es in ista domo.per locū a toto in loco. et si tu es in ista domo tu non es in alia domo z si tu non es in alia domo tu nō es vbiqz:g^o si tu es vbiqz tu non es vbiqz.

Improbatur. Hic infertur oppo^m ex oppo^to: g^o so^ma ē flm.

Respondetur ad sophisma

φ ipsū est falsū.z nega^r cōseqntia a prio ad vltimū.ppt hoc φ cōsequētie intmedie non sūt formales.hec enī non est formalis.si tu es i ista domo tu nō es in alia domo. qz habet instātiā de deo qui est vbiqz.etiā affirmatiua nō infert negatiuam.

Sophisma.lxxiiii

est istd.Si tu scis te eē lapidē tu nō sis te esse lapidē. Probat^r. Si tu scis te esse lapidē te eē lapidē est verū.z si te esse lapidem est verū tu es lapis.z si es lapis nichil scis.et si tu nichil scis tu ñ scis te esse lapidē:g^o etc. Improbat. Ibi infert oppositū de opposito.g^o.sophisma est flm

Ad sophisma respōdet

φ ipsū est verū. Ad ipbatione dicēd est φ nō se^r ibi oppositū ad oppo^m.sz se^r ibi vna ps cōtra dic^ois ad añ^s. qd icludi^t i se vtrāqz ptē cōtradictōnis. Vñ ista tu scis te esse lapidē iplicat φ tu es lapis.z φ tu ñ es lapis. Vñ ista tu scis te esse lapidem respectu huius verbi scire ponit in te scientiam.sed ratione obiecti eius

verbi quod obiectū est tē eē iapt
dem priuat a te sciam ꝛ ita po-
nit te scire ꝛ non scire esse lapid
ꝛ non esse lapidē q̄ cōtradicūt.

Sophisma lxxv

est istud. sor[s] dicit vex si sol[us] pla
to loquit̄. posito ꝙ sortes solū di
cat platonē loqui.

Probatur sophisma

sortes dicit solū platonē loqui ſꝫ
solū platonē loq̄ est verū si solus
plato loquit̄ g[o] sor[s] dicit vex si
solus plato loquitur

Improbat̄. si solus plato loq̄
tur null[us] ali[us] a platone loquit̄ et
si nullus ali[us] a platone loq̄t̄ sor[s]
nō loquit̄ ꝛ si sortes nō loq̄t̄ sor[s]
n̄ dt verū: g[o] si sol[us] plato loq̄t̄ sor
tes n̄ dt verū. nō ergo sortes dt
verū si sol[us] plato loq̄t̄

Ad sophisma respon

det̄ ꝙ ipꝫ est flm. ꝛ qn̄ d[r] so[m] pla
tonē loqui ē verū. concedit̄ si so-
lū platonē loq̄ proferr̄ a platōe.
tunc ei n̄ esset propō insolubilis
falsificās se. si tn̄ dicta ppō pfer
retur ab alio a platone tūc essꝫ
falsa ꝛ eēt propō insolubilis fal
sificās se. q[r] significaret se eē ve
rā ꝛ se esse falsā. Si ei proferret[r]
a sorte significaret solū platonē
dicere verū. ꝛ ad hoc sequit̄ sortē
nō dicere verum. ꝛ cum sortes di
cat illam propōem sequit̄ illam
propōem non esse verā. ꝛ[c] patet
quō prolata ab alio a platone si
gnificat se n̄ eē vā ſꝫ q̄lꝫ t[a]lis est
falsa. Iuxta h[o] dico ꝙ n̄ ē incōue
niens eādē ppōez ab vno prola-
tā eē insolubilē et esse flam q̄ tn̄
si esset ab alio prolata eēt vera
ꝛ n̄ eēt insolubilis. posito enīꝫ ꝙ
sortes de seipso diceret istā ꝛ nul
lam aliā sortes mentit̄ vl' sortes
dicit flm illa propō eēt falsa ꝛ i-
solubilis. tn̄ si eādē vel oīno con
similē proferret plato dicēdo sor
tes mentit̄ vel sor[s] dicit falsum
non diceret propōez insolubilez
nec forte falsam

Sophisma lxxvi.

est istud si sortes fingit se eē ypo
critā: sortes nō est ypocrita. Et i
telligo p fingere aliquē ostendē
se eē talē qualis ipe n̄ est. vl' ostē
dere se n̄ esse talē qualis est. et p
ypocritā intelligo illū qui osten-
dit se eē talem qualis non ē l' nō
eē talē qualis est. Tunc

Probatur sophisma

sic. sor[s] fingit se eē ypocritā ergo
sor[s] ostendit se eē ypocritā ꝛ talis
non est. ꝯ[a] tꝫ p diffitionem talis
verbi fingit g[o] si sortes fingit se
ypocritā ipse non est ypocrita.

In oppōitū arguitur

si sortes fingit se eē ypocritā tūc
sor[s] ostendit se eē talē qualis nō
est. vel non esse talem qualis ipe
est ꝛ si sic ipe ē ypocrita p descri-
ptionē ypocrite. ꝛ per consequēs
si fingit se eē ypocritā ipe ē ypo-
crita. et p consequēs nō si sortes
fig[t] se eē ypocritā sor[s] n̄ ē ypo[ta].

Ad sophisma respōde

tur ꝙ ipsū ē vex propter h[o] ꝙ ista
propō sortes fingit se eē ypocri-
tam īplicat ꝯtradictōez. sicut pꝫ
p duas rōes iā positas. ꝛ iō h[c] est
vera si sor[s] figit se eē ypocritam
ipe n̄ ē ypocrita. silr̄ hec ē vera. si
sor[s] figit se eē ypocritā ipe ē ypo
crita ppt̄ h[o] ꝙ ad īpossibile se[r] q[d]lꝫ

Sophisma lxxvii.

Est istud. si sortes scit se errare
ipse errat. Probatꝛ si sorˢ scit
se errare. sortē errare ē verū. qꝛ
nichil scitꝛ nisi verū prio posterio
rū. et vltra sortē errare ē veruꝫ
gᵒ sorˢ errat. gᵒ a prio ad vltiᵐ
si sorˢ scit se errare sorˢ errat

In oppositū arʳ. si sorˢ scit se
errare sorˢ nō errat. gᵒ nō si sor
tes scit se errare sorˢ errat. cōnᵃ
tꝫ qꝛ ad idē nō sequūtʳ opposita
aṅs pbatꝛ Nā seʳ. sorˢ scit se erra
re gᵒ sorˢ credit se errare Nā ad
scire seʳ credere. tūc sic. vl' gᵒ sorˢ
credēdo se errare errat vel non
errat Si nō errat. seʳ ꝙ sorˢ scië
do se errare nō errat qd erat p
bandū Si aūt sic credēdo errat
gᵒ credit se vere iudicare et fl'e
iudicat ɋᵃ tꝫ. qꝛ hᵒ ē idē ꝙ errare
Et vltra si fl'e iudicat credēdo se
errare fl'm est ꝙ errat. gᵒ si sorˢ
errat sic credᵈᵒ. fl'ꝫ ē ꝙ errat.

Ad istud sophisma

respōdendū est. Prio pmitto qd
sit errare. ⁊ dico ꝙ errare idē est
q fl'm credere eē verū. vel ecōtra
et id ista sorˢ errat equalet huic
disiūctiue cᵘ ābe ptes sūt propōes
copl'atie. sortes male iudicat et
credit se bñ iudicare. vel bñ iu
dicat et credit se male iudicare
vl' breuiᵘ errare idē est ꝙ fl'o asse
tire vel vero dissētire.

Isto viso dicēdū est ꝙ sophiᵃ ē
verū. videlꝫ si sortes scit se erra
re sorˢ errat. etiā hec est vᵃ. si sor
tes scit se errare sorˢ nō errat. qꝛ
ista sorˢ scit se errare ē ipossibl'is
et iplicat cōtradictōeꝫ gᵒ ad eā
sequūtur cōtradictoᵃ sicut pba
tū est per pmam et scdam rōnes

Ad id Nā si possibile eēt sortē
scire se errare. seqret ꝙ eēt possi
bile ꝙ sorˢ sil' iudicaret ꝙ. a. esset
faciēdū ⁊ ꝙ idē. a. nō eēt faciēd
et sic seqretꝛ ꝙ in aīa sortis simꝛ
eēnt iudicia cōtraᵃ. qd est icōue
niēs. pbatʳ cōnᵃ Nā posito ꝙ sor
tes iudicet iudicio erroneo ꝙ. a
sit faciēdū. ⁊ sit idē iudiciū erro
neū Tūc si sorˢ scit. b. iudiᵐ eē er
roneū. tūc scit ꝙ nō est ita sicᵗ p
b. iudiciū iudicat. sꝫ qa p. b. iudi
ciū erroneū iudicat ꝙ. a. est faci
end. ⁊ scit ꝙ b. iudiciū ē erroneū
mediᵗᵉ illa scia quā hꝫ de b. iudi
cat ꝙ a. nō ē faciēdū. ⁊ sic sil' iu
dicat ꝙ a. est faciēdū per b. iudi
ciū erroneū. ⁊ iudicat ꝙ a. nō est
faciēd. scꝫ mediāte illa scia qua
iudicat b. iudiciū eē erroneum.
Scdo Nā seʳ. sorˢ scit se errare. gᵒ
sorˢ scit se fl'o assētire vl' vero dis
sētire. vtrūqꝫ istoꝝ est ipossibile:
ɋa tꝫ p significatōem eiᵘ qd est
errare. Sꝫ ipossibilitas ɋtis p
batꝛ. prio ɋtū ad primā partē. vi
delꝫ ꝙ ipossibl'e sit sortem scire se
fl'o assētire Nā si sorˢ scit se falso
assētire. tūc sorˢ fl'o assētit. et si
sorˢ scit se fl'o assētire. tūc illd cui
assētit scit eē fl'm et si scit tūc nō
assētit ei. gᵒ si sorˢ scit se fl'o assē
tire sorˢ eidē assētit: et nō assētit
qd iplicat Impossiblitas 2ᵉ ptis
pbatꝛ Nā si sortes scit se dissētire
vero. tūc sortes dissētit vero alit
esse nō sciret se dissētire vero. gᵒ
si dissētit vᵒ ⁊ scit se dissētire vᵒ
tūc illud cui dissētit scit esse veꝝ
et si sic ei nō dissētit. gᵒ si sortes
scit se dissētire vero eidē dissētit
et non dissētit. qd iplicat Sed
cōtradicēs. videtꝛ ꝙ possibile sit
sortē scire se errare. nā astrologᵘ
per sensū iudicat et credit soleꝫ

esse bipedalē. et per itellectū ꝓpter aliquā demōstrationē sibi factā iudicat ipsū eē maiorē terra. gᵒ videtur ꝙ sortes astrologꝰ per intellectū iudicat se errare scdm̄ sensū. Secundo sortes videns baculū in aqua stantē iudicat eū fractū mediante visu. tangens eū manu iudicat euꝫ esse integrū. gᵒ videtur ꝙ sortes mediante tactu iudicet se errare mediante visu. Pro solutione istoꝝ pono istā propositōem eundē hominē iudicare per intellectū vnū contadictorioꝝ eē verū et suū contradictoriū similiter simul et semel non est possibile. patet Nā tūc intellectꝰ posset assentire simul et semel duo buscontradictoriisquod est iposfibile. Confirmatur auctoᵗᵉ aristotelis quarto methaphisice dicentis. Impossibile est quencunqꝫestimare idē esse et nō esse Sed diceres. habeat intellectꝰ aliquod motiuū ad assignandū vni parti cōtradictionis et moueat illud motiuū illū itellectū sicut quatuor. remittatꝰ illd motiuū per horā. sic in prima medietate illiꝰ hore deperdatʳ medietas illius motiui. sic ꝙ in dupso minus moueat quā prius. ꝛ acquiratur euidentia vel motiuum ad partem oppositam. sicᵗ duo. tunc videtur ꝙ intellectus debeat iudicare de vtroqꝫ. ex quo tantum habet de motiuo ꝓ vno ꝙ̄ pro alio Respondetur ꝙ in tali casu intellectus non iudicat vnum esse verum nec alterum. sed tenet se in suspēso nō dando indiuiduum nec sentenciam pro aliquo illorum Unde ymaginandum est intellectum esse sicut rectū iudicē ꝛ illa motiua sicut aduocatos. et illa contraria sicut ptes ꝓ quibꝫ aduocatur. Cū isto tamen stat ꝙ itellectꝰ pōt simul itelligē cōtradictoria. Unū differt itelligē ꝓpōes et iudicare eas esse vas vl̄ flas Unū sciend est ꝙ itellectꝰ hñs in se aliquā ꝓpōnē formatā pōt se habē vnoᵒ ad eā sic ꝙ nō habet rationē ꝓ ea vl̄ sibi cōtradictoᵃ et tūc nec iudicat ꝓpōem falsā esse nec verā ꝛ similꝫ nᶜ eiꝰ contradictoriā Alioᵒ pt̄ se habere ad eā sic ꝙ hēat rōes ꝓbabiles. ꝛ ꝓ sibi cōtradictoᵃ. ꝛ tñ nō determinātes itellectū. ꝛ tc adhᶜ suspēdᵗ suū iudᵐ Dr̄ pōt se hēre ad eā. sic ꝙ hēat ad eā rōnes ꝓbabiles ꝛ ꝓ sibi cōtradictoᵃ ꝓbabilit tā ꝓ vna ꝙ̄ ꝓ alia. ꝛ tūc itellectꝰ detmiabꝛ ad iudiciū vnꝰ ptꝭ. s. pro qua habet rōnes ꝓbabiliores. n̄ tñ detminabꝛ ad illā nisi cū formidine. Adhuc alioᵒ possꝫ se hē re itellectꝰᶜ ꝙ ex toto ē detmiatꝰ ad vnā ptē formidie amota. ꝛ sic itellectꝰ hꝫ se ad istā. nō cōtigᵗ idē sil̄ eē ꝛ nō eē. et hᵒ ē ꝓpt̄ eius magnā euidētiā i vitᵗᵉ. ad quam quidē vitᵗᵉꝫ intellectꝰ iclinatꝛ naturalꝛ. sicᵗ graue ad descēdēdū. ꝛ leue ad ascēdēdū. Scda ꝓpō eūdē hoīeꝫ iudicare simul ꝑ itellectū vᵐ cōtradictorioꝝ eē verū ꝛ alteꝝ ꝑ sēsū ⁿ ē possibᶜ. vbigꝛa Si iudico ꝑ itelᶜᵗᵘꝫ ꝙ sol ē aᵒʳ ꝉra: nō iudico ꝑ sēsū ꝙ sit bipedalꝭ ꝛ nō aᵒʳ ꝉra qꝛ i potētiis cognitiuis suborᵗꝭ poᵃ supior dñatʳ poᶜ iferiori. itm̄ ꝙ aduetᵉ iudiᵒ poteᶜ supiorꝭ: iudiᵐ potētie iferiorꝭ extigꝛ si iᵈ iudiciū fueᵗ cōtraᵐ iudiᵒ poᶜ sᵉriorꝭ. lꝫ vñ possᵗ māē apꝑēⁿ explior ꝓpt̄ quā poᵃ iferior sic iudicaᵗ.

Ex his p̄dictis satis notū ē qualiter r̄ndendū sit ad illas duas obiectiones factas. et q̄n d̄r ī p̄ncipio sophismatis ad idē nō sequunt̄ opposita. Verū est nisi illud īplicet cōtradictōez qualis ē de ista sortes scit se errare ⁊c.

Sophisma lxxviii.

ē hoc. si sortes dicit verū: sortes dicit fl'z. Probat̄ posito q̄ sortes dicat istā sortes dt fl'z ⁊ nullā aliā. Tunc. si sortes dicēdo istā sortes dt fl'z dt verū tūc hec ē vera sortes dt fl'z ⁊ sic tūc sic ē sicut sortes dicit. sed sortes dt q̄ sortes dt fl'z ⁊ nullā aliā. g° est q̄ sortes dt fl'z. g° a p̄mo ad vltimū si sortes dt verū sortes dt fl'z. 2°. po° q̄ sortes dicat istā plato dt verū ⁊ nichil aliud ⁊ plato dicat istā h° est fl'z et nichil aliud. et p̄ si h° demōstret̄ dictū sortis. Tūc ar° sic. Sortes sic dicens si dt verū et cū dicat plato nē dicē verū: tūc ita ē q̄ plato dicit verū. et si plato dicat verū cum plato dicat sortē dicē fl'm tūc ita ē q̄ sortes dt fl'm. g° si sortes dicit verū: sortes dt fl'z. 3°. dicat sortes istā sortes dicit fl'z ⁊ nullā aliā ⁊ siliter plato dicat istā sortes dt fl'z ⁊ nullā aliā. tūc. Si sortes dt verū plato dt fl'z ex eo q̄ plato dt sortez dicē fl'z. ⁊ cū sortes ⁊ plato dicāt p̄pōes oīno cōsiles se° q̄ si plato dt fl'z q̄ sortes dt fl'm. id° si sortes dt verū: sortes dt fl'z ⁊ si plato dt fl'z sortes dt fl'm. g° de primo ad vltimū si sortes dt ver°: sortes dt fl'z. Quarto nam si sortes dicat istā de° n̄ ē dyabolus dt verū. ⁊ dicēdo eā etiam ipse dt istā de° n̄ est q̄ est p° illius ⁊ ē fl'a. g° si dt verū dt fl'z. Id vt° cē de isto si sortes decipit° sortes n̄ decipit° ⁊ si sortes non decipit̄ sortes decipitur. po° casu q̄ sortes credat se decipi. Tūc ar°. si sortes decipit° ⁊ p̄ casū credit se decipi g° sortes credit sicut ē ⁊ sic tūc nō decipit° g° si decipit̄ n̄ decipit̄. Si aūt credendo se decipi nō decipiat̄ tūc decipit̄. probat°. q̄ cū credat se decipi ⁊ nō decipitur g° ē sicut credit. ⁊ cū credat se decipi° ē q̄ decipit̄: g° si n̄ decipit̄: decipit̄.

In oppositū arguitur

Sophisma ē vna p̄pō conditionalis c° a° potest eē vex consequente existente fl'o g° sophisma ē fl'm. 2a nota ē de se. aūs patet. nā sortes potest dicē istā verā de° est absq3 h° q̄ dicat aliquā fl'az.

Ad sophisma respon

detur q̄ ipsuz ē fl'm sicut probat ratio immediate facta. nā l3 cōsequens bene sequat̄ ad aūs vt nūc: tn̄ non est ibi bona 2a ⁊ formalis. ⁊ id° si absq3 casu p̄ponēt̄ ista si sortes dt vex: sortes dt fl'z esset negāda. nichilominus posito casu cōsequent d°r r̄ndendo casui bn̄ eēt dicta p̄pō cōcedēda. q2 ex casu posito sortes se°so xi dicē p̄pōez ad quā v̄tute cas° l3 nō simp°ter ⁊ absolute se° sortē dicē verū ⁊ sortez dicē fl'm. ⁊ sorte v̄tute cas° se° sortē dicē aliquā p̄pōez īplicātē cōtradictionē vel vnā nō cōpossibilē casui secūdū q̄d h3 videri scdz materiā īsolubiliū. pro p̄nti dico q̄ posito casu .s. q̄ sortes dicat istam sortes dicit falsum et nullā aliā ⁊ ēcedēda vt nūc. si sortes dicit verum sortes dicit fl'm. quia secundum casum positum antecedens huius conditionalis est impossibile. et cum ad impossibile sequatur quodlib3 sicut prius

ꝓbabatur.se^r sor^s dt ver g^o sor^s
dt fl'z. ꝙ aũt scdz casũ a^d sit ipos
sibile pbat. nã secundum casuz
positũ hec est ipossibilis sor^s dic^t
verũ. probat. q2 secũdũ eam posi
tum dicit vnam propõnem ad
quam sequitur illammet propõ
nem esse veram ⁊ esse falsam et
hoc est impossibile. sed cũ ipossi-
bile nõ sequatur nisi ex impossi
bili sequitur ꝙ propositio quam
sortes dicit est ipossibilis stante
casu. et ꝑ consequens hec est im
possibilis stante casu sortes dic^t
verũ: ꝙ aũt ad istã sortes d^t fl'm
sequatur illãmet ppõem eẽ ve-
rã et eẽ fl'am probat sic. Nã dctã
ppõ ẽ affirmatiua ergo signifi
cat idem eẽ pro quo suppon^t sub
iectũ et predicatũ. et si sic tũc id
est sortes ⁊ dicẽs fl'z sz cũ sortes ñ
dicat nisi istã propõez sortes dic^t
fl'z ⁊ cũ in dicendo illã sic dicenti
fl'z: sequitur dictã ppõem eẽ fl'az
⁊ si dicta ppõ est fl'a sic sortẽ dicẽ
fl'm est fl'm: ⁊ si sortẽ dicẽ fl'z ẽ fl'z
tũc sortes ñ dt fl'z. et si sortes nõ
dt fl'z et dt propõem: se^r ꝙ dt ver.
Sic g^o probatũ ẽ ꝙ cũ adiutorio
casus ad istã sortes dt fl'm se^r ista
sorte s dt fl'm et sortes dt ver qd
ẽ ipossibile si ñ dicat nisi vnã p-
põem sicut supponit i casu. Sed
dicẽs. si hec ppõ sortes dt fl'z dcã
a sorte est fl'a tũc sic ẽ sicut ꝑ eaz
significat. q2 significat se eẽ fl'az
et si sic ẽ ipa est va et ꝑ 9^s nõ est
fl'a nec ipossibilis. Rñdet conce
dendo ꝙ dicta ppõ plata a sorte
est fl'a. et qñ dicit g^o sic. ẽ sic^t ipa
significat. negat hoc. et rõ h^9. est,
q2 li sicut cõfundit t'm sequẽtez
se confuse distributiue mobiliter.
et id seq̃t ita est sicut dicta ppõ si
gnificat g^o ita ẽ qualitcũqz dcã
propõ significat. nid hoc ẽ fl'z. q2

dicta ppõ significat se eẽ verã, et
se esse fl'az se d^c nõ est g^o ñ qualit
cũqz dicta ppõ significat^c est.

Ad rationes

pria et 2^a hñ pbãt ꝙ so^a ẽ ver ve
nũc sz ñ est ver simpliciter. et h^a id
intẽdit pbare 3^a. Sz ibi assumit
v^m qd ñ est ver videlz sor^s et pla
to dicũt ppões oĩno 9similes g^o
si vn^9 dt ver alt dt ver ista 9^a nõ
vz. q2 lz dicãt ppões oĩno cõsimi
les i voce tñ ille ppões nõ subor
dinãt eisdẽ ppõibus mẽtalibus
imo ppõ plata a sorte. s. sor^s di-
cit fl'm subordinat vni copulati
ue mẽtali q̃ est isolubilis sz^ns se
eẽ veram et fl'am. sz ppõ plata
a platone. s. sortes dt fl'z ꝑpt de
fectũ act^9 reflexi subordina^r vni
mẽtali ca^cc et id ñ ẽ iconueniẽs
talẽ ppõez platã a platone eẽ ve
rã et oĩno consimilẽ in voce pla
tã a sorte eẽ falsam. Ex hoc vlte
ri^9 se^r ꝙ^ll ꝑ eandẽ ppõez contigit
contradicẽ sorti et platoni in eo
dẽ casu. q2 ad contradicẽdũ sorti
oz contradicẽ ꝑ disiũctiuã cõposi
tã ex ꝑtib^9 9tradicẽtib^9 co^llc men
tlis cui subordia^r ppõ pla^a a sorte
i sig^do. sz 9tra^do platoni ꝑt 9tradici
ꝑ vnã ppõez si^cez ca^caz ne^uaz. Ad
quartã. illa etiã hñ pbat ꝙ so^a ẽ
ver vtnũc sz ñ si^ter. s. i casũ i quo
sortes ꝑferrz vnã ppõez verã c^9 vẽ
vna poẽ fl'a. Ad quitã i q̃ diceba
tur de decip ẽ i q̃ supponebat^r ꝙ
sor^s credat se decipi. dico ꝙ h^o ẽ i
possibile n^c ẽ admittẽd. sic^t ei ẽ i-
possibl'e ꝙ sor^s sciat l' credat se er
rare ita ẽ ipossibl'e ꝙ sor^s sciat vl'
c^edat se decipi. sz ꝙ hñ s^t possibl'e
ꝙ sor^s c^edat se fuisse decep^m sicut
etiã ẽ possibl'e ꝙ sor^s c^edat l' sciat
se errauisse ⁊ sic^t pba^t i a^o soph
smate ꝙ ipossibl'e ẽ sortẽ scire se

errare. ita omo pportōabilit pt pbari φ possibile ē forte credere se errare. et silr φ ipossibile ē forte credē se decipi. ⁊ silr φ ipossibile ē forte scire se decipi.

Sophisma lxxix.

Est hoc. si ois substātia ē ens oē nō ens ē nō substātia. Probatur per cōuersionē per cōtrapōnē.

Improbat. Nā añs ē verū ⁊ ɔñs est fl'm. Pria ps pz. 2ª pbat. Nā ɔñs ē vna ppō affirmatiua cuius subiectū p nullo supponit ⁊ talis ē fl'a.

Ad sophisma respondetur. φ ipsū est fl'm. Vlterius dico φ cōuersio per cōtrapōem nō ē ɔª formalis. et hoc bñ pbat argumētū. et ppt hoc aristo. pmo prioꝝ nichil dicit de tali cōuersione. cū in libro prioꝝ solū dicit de ɔñtiis formalibus. sz actor summulaꝝ loq̄bat̄ de ea itendēs tñ φ bñ est ɔª materialis in talibus terminis in q̄bus in cōuertētē pmū dictā cōuersionē pertineri cōstātia terioꝝ.

Sophisma lxxx

Est istō: si nullū. a. est. b. oē nō. b est nō. a. Probat per aristo. 1º prioꝝ capitulo 3º. in quo dicit de sillogismis circularibus reputat talem ɔñam esse bonā. Improbat. Nā non seq̄tur nullus hō est lapis. ergo oē nō lapis est nō hō. nam eius añs ē verū et ɔñs f lm.

Respōdetur ad sophisma φ ipsū est fl'z. Ad aristo. in 1º prioꝝ dico φ ipse itellexit talem ɔñam eē bonā non simplr. sz i terminis cōuertibilibus neḡe. et itellexit per terios neḡe cōuertibiles q neuter eoꝝ vere negat nisi de reliquo. aut de quibus reliquus pre dicat. sicut sūt isti teri subā. accñs et silr isti teri. hō aitō ab hoie sz sic nō ē de istis teris lapis ⁊ hō qr iste teri lapis de mltis aliis ab hoie vē negatur. et ecōtra. ⁊ ergo isti teri lapis ⁊ hō nō dicūtur negatiue cōuertibiles. et p ɔñs in eis dctā cōuersio nō habet locum

Sophisma. lxxxi.

Est istō. si sortes nō ē hō ⁊ nō est hō sortes nō ē. Probat. qr oppositū ɔñtis īfert oppositum añtis. Sequit enī sortes est ergo sortes ē hō vel ē nō hō qō repugnat añti.

Improbat. Nā tūc iste sillūs eēt bonus. sortes nō est hō et sortes nō ē nō hō. ergo sortes nō est. sz hoc ē fl'm. qr tūc ex puris neḡtiuis eēt bonus sillus

Ad sophisma respondet. φ ipsū ē verū de forma ad huc. nā bñ seq̄tur. hoc. a nō est. b. hoc idē a. nō est nō b. ergo hoc. a. nō est. ɔz eī qd est. ē. b. vl' nō b. si ergo a. nec ē. b. vel nō. b: a. nō est. ⁊ qñ dr tūc ex puris neḡtiuis ⁊c. dico φ hoc est icōuenīēs medio variato penes finitū ⁊ ifinitū: qualr est in pposito. alr tñ eēt ipossibile. ⁊ hō ad iferendū ɔñē de mō loq̄ndi consueto ⁊c.

Sophisma lxxxii

Est hoc. si ois hō aial nō est ⁊ ois hō subā nō ē: aliqua sbā aial nō est. Probatur. qr ex oppositō ɔñtis īfert oppositum añtis pz hoc. Nā oppm ɔñtis ē ois subā oē aial est ad q̄d seq̄tur ois subā ois hō est. ad quā seq̄tur ois hō ois subā est. que nō pt stare i vitate cū ista. ois hō subā nō ē. que erat vna ps añtis qua iterēpta iterēptū ē añs. Improbat. Nā ex puris neḡtiuis aliq̄d seq̄ret

Ad sophisma respon/

detur q ipsu est dex. et ulterius dico no esse incouenies ex puris negatiuis aliquid sequi. si tales sint de mo loquedi incosueto. ho est de pdicato no distributo. tuc eni pot ex eis sequi coclu^o ne^lia etia de pdicato no distributo. ita q possut distingui duplices ne^ue. queda sut de modo loquedi consueto. ut ille in quibz nega^o pce/dit pdicatu. verbigra. a no est b. Alie sut ne^ue de mo loqndi incosueto. scz i quib^9 nega^o no pcedit pdicatu sz seqtur. verbigra. a. b. no est. tunc dico q no est icouenies ex puris negatis de mo loqndi icosueto sequi coclusione negatiua de mo loquedi icosue/to: tn esset icouenies de coclu^ne negatia de mo loqndi cosueto.

Ulteri^9 dico n esse icoue^s i pri ma fi^a ex abab^9 idefinite et d^ore negatia seq coclu^nez negatiua. de mo loqndi icosueto. seq^r eniz a est b. c non e a. g^o c. b. non e. qa similr ex oppoito coseqntis pot inferri oppo^m an^tis. et pnt capi termini significatie. ^c ar^do. asin^9 e c^rres. ho n e asin^9. g^o ho c^rres ^n e

Sophisma lxxxiii

est istd. si oe qd n est a est b. et nl^n c e a. de c est b. Proba^r. Na tlis co^a reputa^r bda ab aristo. i 1° pri ox ca^o 3°. de silibus circlaribus.

Im p^t. Na ^n se^r oe qd n e acci^s est substa^a. nulla chy^ra est acci^s: g^o ois chymera est substantia.

Ad so^a rn^r. q ipsu e fls^m. Ad aristo. d^r q ipse itellex^t tlez co^az dale in rmis p a^lq^o l aliqoz sup po^bz. sz c^u e i pdcto discursu. qr ibi assuit iste ti^9 chy^ra qp nllo supp^t

Sophisma lxxxiiii

Est hoc. si aial e sortes et ho est sor^s ho est aial. Probat qr per couersione ptiu antis fit sillus expositori^9 in 3^a fig^ra sic. sortes e aial et sor^s est ho g^o ho est aial. Im pbat. Na si sic tuc ex pure in fitis aliqd seqret qd e fls p aristo tele prio prior. Ad sophi^a rn dex q ipsu est dex. Et p i pbatoe dico q ex puris ptic'larib^9 del in fitis in 3^a fig^ra bn aliqd se^r. me dio expnte terio discreto sicut pz per pbatoez sophi^te. Dico 1° q siliter medio accepto in d^ore cuz rlo idetitatis et a^ori expnte infita del pticlari bn aliqd se^r. vbigra ho c^t et ide ho disputat, g^o dispu tas currit. Ter^o dico q ex puris pticlarib^9 vl infitis siliter bn se^r coclu^o de mo loqndi icosueto sic^t hic asin^9 e curres ho no est asin^9 g^o ho curres no est. Un in istis t bus casib^9 ex puris pticlarib^9 vl infinitis bn aliqd se^r. alii tn no et sic itellexit aristoteles.

Sophisma lxxxv

Est istd. si ois ppo est ois ppo est dera. na si aliqua ppo e va aliq ppo e hoc notu e de se g^o si ois p po est ois ppo est va. qna tz per illa regula. qn ad aliqd ans seq^r qns tuc ad qns distributu se^r a^s distributu Im pbat. ans pot ee deru qnte expnte flo g^o sophi^a est falsu. Ad sophi^a rn dex q ipz e fls Ad illa re'laz d^r q no tz n^i qns dist^ibuat ne^ue, mo^c no e i ppo^to. sz bn sequat ho c^t g^o aial c^t. tn ^n se^r oe aial c^t g^o ois ho c^t: Na po^to q n^9 ho eet et ola aialia no expn^a hoies c^rreret tuc a^s eet vn et qns fls. optie tn se^r nlz aial

currit g^o nullus homo currit

Sophisma. lxxxvi.

Est istud. si nulla subã ẽ nullũ ens ẽ Probatur. q2 si nulla subã ẽ nulla subã est. et sic nullum acci^s ẽ. acci^s ei non pt eẽ sine subã. sz si nla subã est et nlz acci^s ẽ nl'm ens ẽ g^o si nulla subã ẽ nl'm ens ẽ. cõsiliter pbaretur. si n^9 binari^9 ẽ null^9 nũer^9 ẽ q2 si null^9 binari^9 ẽ n^9 binari^9 ẽ et null^9 ternari^9 ẽ et n^9 quaternari^9 ẽ et sic i ifitũ ex eo q' c^9lz nũeri alteri^9 a biario biari^9 est ps. et cũ totũ nõ possit eẽ sine sua pte se^r. si null^9 biari^9 ẽ null^9 nũer^9 ẽ Improbatur. Nã si sic se^r q' ab iferiori ad supi^9 ne^ue eẽt bona ǫña. sz hoc ẽ fl'm g^o et c. ǫña tz ex eo q' ly ẽs ẽ supi^9 ad li subã et li nũer^9 ẽ supi^9 ad ly binari^9 Ad sophi^a rñde^r q' ipsũ ẽ verũ. et qñ dr' seqret q' ab iferiori ad sĩiue negatiue ẽ bona ǫña bñ cõ^r. Dico tñ vlti^9 q' talis nõ ẽ bona ǫña. n^c tz ppt situ^ue3 tale iferiorie seu nõ ppt h^o q' ar^r ab iferiori ad supi^9 ne^ue Nã tũc eẽs ǫñe ab iferiori ad supi^9 ne^ue eẽnt bone qd ẽ fl'z Sz dicte due ǫñe tenẽt p locũ a cã ad effectũ et io dcte due ǫñe nõ debẽt pbari per locũ ab iferiori ad supi^9 sz p locũ a cã ad effectũ.

Sophisma lxxxvii

Est istud. si sor^s ẽ si pl'o ẽ hõ ẽ asin^9 Probatur Nã ẽ vna cõdõalis cui^9 ǫñs ẽ ipossibile. sz ad ipossibile se^r qdlz g^o et c. Assũptũ pbat Nã a^s ẽ h^o. sor^s ẽ si pl'o ẽ et hoc ẽ ipossibile. q2 ẽ vna cõdõalis fl'a. mõ ois cõdõalis fl'a ẽ ipossibilis Improbatur. Nã sophi^a ẽ vna cõdõalis c^9 añs ẽ cõtigens et ǫ^s est ipossibile g^o sophi^a est fl'm. ǫña tz añs pbatur. Nã añs est sor^s est. sz cõ^s est si pl'o ẽ hõ est asin^9. et illa est ipossibilis q2 est cõdõalis fl'a. illa aũt sor^s est qd ẽ añs est cõtingẽs Siliter pbat hoc sophi^a. si sor^s est si pl'o est si cicero est hõ est asin^9. pbat sic q2 ẽ vna cõdõalis c^9 añs est ipossibile. s. sor^s est si pl'o ẽ. mõ ad ipossibile se^r qdlz. et per cõ^s hec si cicero est hõ ẽ asin^9 Improbatur. sophi^a est vna cõdõalis cui^9 añs est verũ et cõ^s est ipossibile g^o sophi^a est fl'm. cõn^a tz assũptũ pbat Nã añs sophi^te est. sor^s est si pl'o est si cicero est et hoc est verũ q2 si pl'o est si cicero est sor^s est. ex q' ad ipossibile se^r qdlz. sz cõ^s sophi^te est hoc. hõ est asin^9 et h^o est ipossibile Ad ista rñdet. ad primũ q' pt distigui penes cõpõe3 et divisionẽ Si ei hoc totũ est añs scz sortes est si pl'o est. et hoc cõ^s hõ est asin^9. dico q' sophi^a est vũ sicut pbauit pma rõ. si añs sit h^o sor^s est et residuũ videt3 si pl'o est hõ est asin^9 est cõseqns sophi^a est fl'm sicut pbauit 2^a ra^o. s. ra^o ad oppositũ Ad secũdã dicitur q' si añs secũdi sophismatis est. sortes est si pl'o est sophi^a est verũ sicut pbauit prima ra^o. sz si hoc totũ sortes est si pl'o est si cicero est. est añs et ly homo est asin^9 est cõn^s sophisma est falsũ sicut pbauit secunda ratio eius ad oppositum facta

Sophisma lxxxviii.

Est istud. Si albedo inest homini homo est albus Probatur Nam per aristotelẽ primo priorum per inesse itelligit affirmatiue pdicari et io idẽ est dicẽ albedo inest hoi et albedo a^ue pdicat^r de hoie. sz si albedo pdicatur de

homine affirmatiue.et hoc vere secundum se. vel secundum suum concretum: hec est vera. homo est albus. ideo videtur quod si albedo inest homini quod homo sit albus. Secundo c. Nam bene sequitur animal inest homini. ergo homo est animal ergo videtur quod bene sequatur albedo inest homini: ergo homo est albus. et si sic: sophisma est verum. Tercio c. Nam bene sequitur. albedo inest homini simpliciter: ergo homo est albus. sed quando dico albedo inest homini. ego dico albedinem inesse homini simpliciter. quia sine addito dico. ideo si albedo inest homini homo est albus.

Improbatur. sophisma est una conditionalis cuius antecedens potest esse verum consequente existente falso. ergo sophisma est falsum. consequentia tenet. assumptum probatur. Nam posito quod homo non esset albus nisi secundum pedem: tunc albedo inesset homini non tamen propter hoc esset albus. Respondetur quod inesse capitur dupliciter. Uno modo pro affirmatiue predicari. alio modo pro realiter inherere ad modum quo albedo inest parieti. Sed tunc dico quando inesse accipitur pro affirmatiue predicari. valet consequentia ab inesse ad esse sicut bene probauit primum argumentum. Sed quando capitur pro realiter inherere non semper valet talis consequentia sicut probauit argumentum factum in oppositum. Circa quod est sciendum quod alique sunt partes principaliores alicuius totius de quarum numero est ipsa anima in homine. alique autem a^{res}. sicut aggregatum ex una medietate et una 3^a alicuius totius. et alique sunt partes in toto quas determinant sibi specialiter aliqua accidentia. sicut nasus specialiter simitas vel aquilitas sibi determinat. crispitudo determinat sibi caput speciale. secundum hoc dico tria. Primo quod est bona consequentia hoc inest ibi secundum partem principaliorem. ergo hoc cuius est illa pars erit tale. patet Nam est bona consequentia gramatica inest anime sortis ergo sortes est gramaticus. Secundo dico quod ex hoc quod aliquid inest alicui secundum partem eius maiorem bene concludimus hoc cuius est illa pars esse tale patet. non enim sequitur albedo inest scuto secundum unam eius medietatem cum tertia. ergo scutum est album sed oportet quod insit maiori eius parti secundum se et quodlibet sui.

Tercio dico quod ex hoc quod aliquid inest alicui parti alicuius totius quam illud naturaliter sibi deliat bene concludimus de toto illius partis quod ipsum est tale. bene enim concludimus iuxta communem modum loquendi simitas inest naso sortis ergo sortes est simus.

Ad rationes

Prima et secunda bene concludunt verum accipiendo inesse pro vere et affirmatiue predicari. Ad aliam dicitur quod simpliciter inesse aliquando idem est quod sine addito. aliquando autem idem est quod secundum totum. modo dico cum dicitur albedo inest homini. bene dicitur quod albedo inest homini simpliciter. hoc est sine addito. non tamen quod albedo insit homini secundum totum. modo ad hoc quod ad istam. albedo inest homini simpliciter sequatur ista. homo est albus non sufficit quod simpliciter capiatur sine addito. sed requiritur quod capiatur prout significat 2^m to^m etc.

Sophisma lxxxix

Est hoc. si a. est b. non b. est non a.

probat ṽtute consequẽtie econ-
trario de qua aristoteles loq̃' in
2° topicoꝝ. Improbat q2 ñ seq̃t
de' ẽ ens g° ñ ens ẽ ñ de' q2 a ẽ
ṽũ ꝯ consequẽs fl'z. qd probat q2
i conseq̃nte hec negatio ñ l' tene
tur necessarie l' ifite. si prio° tũc ista ñ
ens ẽ ñ de' ṽz istã nᵐ ens ẽ ñ de'
mõ ista ẽ fl'a. q2 aliq̃d ẽs puta sor
tes ẽ ñ de'. si capiat 2° adhuc ẽ
fl'a q2 tũc ẽ ṽna affirmatiua c'
sb'z pro n° suppoit. Pro r̃ñsione
sophⁱ ẽ notãm ꝙ cõsequẽtia ecõ
trario d' ex eo ꝙ aliqd p̃dicatm af
firmat' de aliquo sb'o cõcludim'
contradicm sb'i ṽificari de cõtra
dicto° p̃dicati. sicut si ex hoc ꝙ. a
ẽẽt. b. cõcludẽt ñ. b. eẽ ñ. a. ṽel q̃ñ
ex eo ꝙ ad aliqd a' sequaᵗ conse
quẽs ex contradicto° consequen
tis cõcludim' contradictom añᵗ.
sicut si ex eo ꝙ seᵗ hõ est g° aĩal ẽ
concluderet' g° si nullũ aĩal ẽ n'
hõ est ita ꝙ secũdũ istã descriptõ
nẽ cõsequẽtie ecõtrario datã p
distĩctõez aliq̃ñ ad consequẽtiã
econtrario sufficiũt due propões
aliq̃ñ aũt req̃rũᵗ quattuor ṽt pz
l'uẽti exẽpla tã posita. tũc dico
ꝙ cõsequẽtia ecõtrario ad quam
sufficiũt due propões sicut hic. a
ẽ. b. g° ñ. b. est non. a. nõ ṽz de for-
ma sicut ostẽdit iprobaᵒ soᵗⁱ. Se
cũdo dico ꝙ bene ṽz i aliquibus
suppoita cõstãtia tioꝝ. nã bene
seᵗ hõ ẽ asin' g° nõ asin' ẽ nõ hõ.
eo ꝙ retẽta ꝯstãtia tioꝝ i tali. cõ
seq̃ntia a' non p̃t eẽ ṽeꝝ sine cõ
sequente si formet'. 3° dico ꝙ cõ
seq̃ntia econtrario ad quã req̃rũ
tur quattuor propões ẽ bona cõ
sequentia de forma. q2 non con-
tingit reperire tioes nec propões
qui in talib' consequentia bñ ṽa
leat. Ex his pz sophisma eẽ fal

sũ ꝯ q̃d q̃d sit dicend ad probatio
nem pz ex dictis.

Sophisma xc.

ẽ hoc. Si iusticia est ṽt' iniusticia
est ṽiciũ. Probatur ṽtute cõseq̃n
tie i ip̃o de qua loq̃t aristoteles i
2° topicoꝝ. Improbat'. Sophi
sma est ṽna conditionalis c' a'
p̃t eẽ ṽeꝝ consequẽte existẽte fal
so g° sophisma ẽ falsũ. consequẽ
tia tz. a' probat po° casũ ꝙ oẽs
hoies essent iusti ꝯ nulli essent i
iusti i isto casũ hec eẽt ṽa si for-
met' iusticia ẽ ṽt' ꝯ hec eẽt falsa
iniusticia ẽ ṽiciũ ex eo ꝙ est affir
matiua c' sb'z pro n° supponẽt
si eĩ n' eẽt hõ iniust' nulla eẽt in
iusticia. Istud sophisma poitũ
est ad finẽ ṽt ṽideaᵗ ṽtꝝ conseq̃n
tia in ip̃o teneat in contrariis.

Pro c' respondẽ ꝯ similiũ ẽ no
tãd prio q̃d sit cõsequẽtia in ip̃o.
Cõsequẽtia i ip̃o d' quãdo ex eo
ꝙ aliqd p̃dicatũ p̃dicatur de ali-
quo sb'o de oppoito sb'i conclu
dim' oppoitũ p̃dicati. ṽt si de eo
ꝙ de iusticia p̃dicat' ṽtus conclu
dit ꝙ de iniusticia p̃dicaret' ṽiciũ
ṽel q̃ñ ex eo ꝙ ad aliqd añs seq̃t
ꝯs ex oppoito antecedẽtis iferi
m' oppoᵐ ꝯñtis. ṽbi grã i cõtra
riis si ex eo ꝙ ad oẽm hoiez cᵗrẽ
sequat' oẽm hoiem moueri con-
cluderet' ꝙ ad nᵐ hoiem cᵗrẽ seᵗ
nullũ hoiez moueri. ita ꝙ secũᵐ
istã descriptõem ꝯᵉ in ip̃o datã
p distĩctiõez aliq̃ñ ad cõsequẽtiã
i ip̃o sufficiũt due ppões. aliquãᵒ
aũt req̃rũt quattuor sicᵗ pz ituẽ
ti exẽpla tã posita qualr̃ etiã di-
cebat' de ꝯñ econtrario.

His ṽisis dicẽm est ꝙ soᵃ ẽ fl'z
sicut pbauit 2ᵃ rõ. s3 ad auctoᵗẽ a-
ristotel' 2° topicoꝝ pono aliquas

propter ex quib⁹ videbit q⁰⁰ va
leat ꝛ nō valeat consequētia in
ipo ꝛ cōtrariis. Pria ē ista Sim-
pliciter loquēdo cōᵃ ꝛ ipo ñ vz ꝛ con
trariis attendēdo cōtrarietatē
penes t'os mō quo dicim⁹ istos
t'os iusticia iniusticia. v̄tus viciū
eē contrarios. vel istos albū ni-
grū. calidū frigidū. probat qꝛ nō
seq̄. albū est calidū g⁰ nigrū ē fri
gidū. nec seq̄ pdigalitas ē mala
g⁰ liberalitas est bona. nec seq̄t
iusticia ē v̄tus g⁰ iniusticia ē viciū

2ᵃ ppō pro aᵗᵉ. cōᵃ ꝛ ipo bñ valz
ꝛ contrariis attēdēdo ōtrarieta
tē penes t'os aliq̄b⁹ cōditōibus
obseruatis quar̄ pria ē ista. ꝙ p-
pōes cōposite ex illis t'is sint in
mᵃ natali. ꝛ ppt defectū h⁹ ñ seq̄
albū ē calidū g⁰ nigrū est frigidū.
qꝛ vᵃ istar̄ ē in mᵃ natali 2ᵃ cō-
ditio ē. ꝙ termi supponāt p ali-
quo. ppter defectū h⁹ ñ seq̄. iustiᵃ
ē v̄tus g⁰ iniusticia ē viciū stante
casu ꝛ iprobatōe sophiᵗᵉ 3⁰ req̄-
ritur ꝙ extrema vni⁹ contrarie
tatis ꝛ q̄b⁹ arᵗ ñ cōtineāt sub v⁰
extremo alteri⁹ contrarietatis.
propter defectū h⁹ ñ seq̄t prode-
galitas ē viciū g⁰ illiberalitas ē
viciū. qꝛ prodegalitas ꝛ illibera
litas continent āōo sub vno ex
tremo cōtrarietatis q̄ ē vicium
virtus. n. ꝛ viciū: continēnt āōo
sub vicio Quarta cōditio ē. ꝙ
vtrobiqꝫ sit idē modus contrarie
tatis scꝫ ꝙ vtrobiqꝫ extremi ad
extremū vel mediū ad extremᵐ:
ꝛ propt h⁹ defectū nō seq̄ pdigali-
tas ē habūdantia g⁰ v̄tus est de
fectus qꝛ habundantie ad defe
ctū ē contrarietas extremorꝫ
sed prodigalitatis ad virtutem
est cōtrarietas extremi ad me
diū. istis quattuor conditōibus
obseruatis nō vi' posse fieri istā-
cia cōtra consequētiā in ipo ꝛ cō
trariis attēdēdo cōtrarietatem
ex parte t'or̄ ꝛ ita itelligit ari-
stoteles. Sed vtrū valeat etiaꝫ
consequētia ꝛ ipo ꝛ contrariis at-
tendēdo cōtrarietatē penes pro
pōes. De hoc est sciēdū ꝙ ppōes
que dicunt contrarie vnoᵒ q̄a
sūt de contrario modo enūcian
di vt iste oīs hō cᵗ n⁹ hō cᵗ. Alie
aūt dicūt contrarie quia sūt de
contrariis extremis ꝛ h⁹ l' subie
ctis vel p̄dicatis solᵐ. l' subiectis
ꝛ p̄dicatis simul. exᵐ primi. iusti
cia ē qualitas: iniusticia ē qua-
litas. exᵐ 2ⁱ vt qualitas ē iusti-
cia. exᵐ 3ⁱ. iusticia ē v̄tus iniusti
cia est vicium. Tūc sit pria ppō
Consequētia in ipo necvꝫ ꝛ con
trariis ppōib⁹ de contrario mō
enūciandi. pꝫ qꝛ lꝫ seq̄ oīs hō cur
rit gᵃ oīs homo mouet: tñ ñ seq̄
n⁹ homo cᵗ g⁰ n⁹ hō moue' 2ᵃ p
pō. cōsequētia in ipo bñ tꝫ ꝛ ppōi
b⁹ cōtrariis de cōtrariis extrēis
obseruatis aliq̄b⁹ conditōib⁹ de
p̄dictis. nō tñ oꝫ obseruare oēs.
vñ ñ oꝫ obseruare constātiā ter
minor̄. sine cōstātia t'or̄ bñ seq̄-
si. a. est iustū. a. ē v̄tuosū g⁰ si. a. ē
iniustū. a est viciosū

Sophisma. xcii

est istud. si videns ē sē, atū cecuꝫ
ē isensatū.

Probatur sophisma.

v̄tute cōsequētie ꝛ ipo q̄ ñ solᵐ vi
det tenere ꝛ cōtrariis ver̄ etiaꝫ
ꝛ priuatiue oppositꝭ. ꝛ iō eo ꝙ a-
stiq̄s tmin⁹ p̄dicat de aᵒ vlt vi'
de priuatōe sbᶜⁱ posse ocludi pri-
uatiue oppoᵐ p̄diᶜⁱ qualꝭ ē ꝛ ppoᵗᵒ
Improbat. soᵐᵃ ē 2ᵃ ppō con

ditionalis cu9 a^{s} pt eē vm sine cō
sequēte g^{o} ipz ē flz. a^{s} pba^{r}. nam
posito q mlta eēnt vidētia et n^{a}
essent ceca tūc a^{s} eēt vex vt no
tū ē de se. et 2^{s} eēt flz eo q eēt v^{a}
a^{ua} c9sb^{c}z p n^{o} supponeret. Cō-
firma^{r} adhuc po^{to} q multa es-
sent videntia et multa ceca s^{c} tn̄
q habeāt alios sens9 pt visū h^{c} ē
vā vidēs ē sēsatū vt no^{m} ē de se
et hec est fl'a cecus ē insensatum
eo q ad eā se^{r} cecus n̄ hz aliquē
sensū mō hoc ē contra casū. naz
positū ē i casu q n^{a} sint ceca qn̄
habeant alios sens9 pt visū Istō
sophi^{a} po^{r} ad finē vt videa^{r} quō
i priuatiē oppositis valeat vl' n̄
valeat 9^{a} in ipo Pro q^{o} notādū ē
q in diffinitōe exprimēte qd no
mis imini priuatiui nega^{o} pōt
pcedē tīz significātē habitū sic^{t} q
dē. d. debē fieri vel seq sic^{t}. d. exē
plū cecū pt diffiniri sic. cecū ē res
nō hns visū q est aptū natū hēre
visum. et sic negatio precedit li
visum significantem habitum.
vel sic potest diffiniri. cecum est
res visum non habens que ta-
men apta nata est habere. et s^{c}
negatio sequitur li visum signi-
ficantem habitum. Similiter
dicendum de isto termino pri-
uatiuo insensatum et similibus
Tunc ponuntur propositiones
Prima est. si in diffinitione ex-
primente quid nominis termi-
ni priuatiui negatio intelligit^{r}
precedere terminum significan
tem habitum in priuatiue oppo
sitis non valet consequentia in
ipso. quia licet videns sit sensa-
tum tamen propter hoc non se-
quitur q cecum sit insensatum.
quia illa propositio secundū ta-
le ordinē negatiōis ē falsa. eo q
ad eā se^{r} cecū nō habere sensū. et
illa ē fl'a ista expnte vā a cecū ē sē
satū vt pri9 arguit in rōe post o^{m}
Scda ppō est ista. si in diffi^{ne}
exprimente quid nois termini
priuatiui negatio itelligitur se
qui terim significātē hitū in pri
uatiē oppositis vn̄ valet 9n̄a in
ipso. qr vn̄ se^{r} vidēs est sēsatū. g^{o}
cecū sensū nō hz dū tn̄ obseruāt
cōstan^{a}. su^{c}bi 9n̄tis vn̄ sic itell^{do}
negationē seq teriz sigñtez hitū
ista cecū est isensatū vz istā cecū
sensū nō hz Ex istis duab9 seqt
quo^{o} rn̄dendū est ad sophi^{a}. qr iux
pta primā ppōem sophi^{a} est ne-
gandū. et iuxta 2^{a}z est con^{d}uz istō
sophi^{a}. siliter soluētur et alia so
phi^{a} silia scz si tāgibile ē sēsibile
tūc itangible est isēsibile 3^{a} p
pō ē. si in diffitōe expri^{te} qd nois
teri pri^{ui} ne^{o} intel^{r} pcedē teriz si
gñtez habitū in priuatiē oppōit^{s}
vn̄ valet 9n̄a ecōtrario. sicut vn̄
se^{r}. sor^{s} est vidēs g^{o} sor^{s} est sēsat9
ita se^{r} sor^{s} est isensat9 g^{o} sor^{s} est
cecus. qr tūc ly isensat9 est idē q
nō hz sensū. mō vn̄ se^{r} sortes nō
hz sensū g^{o} sor^{s} est cec9 Qrta
ppō est. si in diffitōe exprimte qd
nois teri priuatiui ne^{o} itelligit^{r}
sequi terim signi^{tez} hitum in pri
uatiē oppositis. nō vz 9n̄a ecō-
trario. pz qr lz vidēs sit sēsatū. ^{n}
tn̄ ppt h^{o} isēsatū ē cecū. qr po^{to} q
aliqs caret sēsu audit9. et hēret sē
sū vis9 tūc tlis nō eēt isēsat9 scdz
talē sitū negatōis. qr sēsū nō ha
beret nō tn̄ eēt cecus

Sophisma xxiii

Est hoc. si duplū ē mltplex. sub
duplū ē submltip^{x} pbat vir^{te}
9^{e} i ipo q nō solū tz in 9trariis et
priuatiē opp^{tis}. vex etiā i rl'e o^{e}

qualiter est in proposito Im p/
batur Nã si sophi^a esset verũ vir
tute talis ~n̄e consimiliter hec
esset vera. si sensibile est itelligi/
bile sensus est intellect⁹. q2 sicut
duplũ et subduplũ. multiplex
et submultiplex opponũtur re/
latiue. ita sẽsibile et sensus & si/
militer itelligibile et itellectus
Istud sophi^a ponitur vt vide
atur quõ in relatiue oppositis
valeat ~n̄a in ipso Pro quo no
tandũ est q cõseq̄n^a in ipso in re
latiue oppositis potest ymagina/
ri. vno^o ratiõe terio₂ ad terios
sicut hic duplũ est multiplex. g^o
subduplũ est submultiplex Alt
o^o ratione ppõm ad ppositiões
sicut hic. si duplũ est multiplex
est. g^o si subduplũ est submulti⁹
est. Scdo nota q ad hoc q in re/
latiue opposit⁹ valeat conseq̄n^a
in ipso quatuor req̄rũtur cond^o/
nes Pria est. q p̄dica^o non sit
accidẽtalis s3 per se. ppter quẽ
defectũ non sequitur. pater est
seruus g^o filius est dñs. q2 hic ñ
est p̄dicatio per se s3 per accidẽs
Similit ppter defectũ eiusdem
cond^onis non seq̄tur. capitatu3
est caudatũ g^o caput est cauda
hec eni non est per se s3 per acc^s
capitatũ est caudatũ Scda cõ
ditio. q duo correlatia vni⁹ op/
põnis non contineãtur sub vno
correlatio alterius oppõnis ppt
cuius defectũ non seq̄tur. sẽsible
est itelligible. g^o sensus est itelle
ctus. q2 sub lr itelligible cõtinẽt
tam sensus q̄ itellect⁹ q̄ etiã sẽ
sibile. similit ppter defectũ isti⁹
cõditionis. l3 sequat hoc est ma
gnũ g^o hoc est totũ. tñ non seq̄t^r
hoc est paruu3. g^o hoc est pars.
Nã ista duo correlatia magnũ
et paruũ cõtinẽtur sub lr totu3
Tercia cond^o est. q teri suppo
nãt p aliquo et ppter defectum
isti⁹ cond^onis non seq̄tur in cãu
possibili. pauci scolares sũt p̄sen
tes g^o multi sũt absẽtes Nã po/
sito q non sint multi scolares. &
q de his scolarib⁹ paucis. qui st
pauci sũt p̄ñtes hec ẽ vera. pau
ci scolares sũt p̄ñtes ista exñte
fl'a. multi sũt absẽtes. ex eo q ẽ
affirmatia cui⁹ sub^cm p2o nullo
supponit Sz contra hoc tu argue
res sic. multũ & paucũ sũt corre
latia Sz posito vno correlatio₂
pont^r et reliquũ. g^o si pauci sunt
mlti sũt. et per conseq̄ns in cor/
relatis non vid3et^r valere q vnũ
correlatiuo₂ suppõat & reliquũ
nõ. Rñdetur q nõ oportet po^to
vno corrlõrũ. q ponat reliquum
vtrobiq3 mediãte hoc verbo est
q2 nõ seq̄tur scibile est g^o scia ei⁹
est. s3 bñ mediãte hoc vbo est vl
põt vel fuit vel erit. et id l3 non
sequat. pauci sũt g^o mlti sũt. tñ
seq̄tur pauci sũt g^o multi p̄nt eẽ
Quarta cond^o. q teri correla
tiui oppositi in quib3 ar^r sint p
se et ppie in p̄dicamẽto adali/
quid ppter defectũ istius non v3
argumentũ. sẽsible est itelligibi
le g^o sensus est itellect⁹. nec istd
sensibile est scibile. g^o sensus est
scia. q2 isti teri sensus. sensibile.
scia. scibile. itellect⁹. itelligibile.
nõ sũt ppie & per se in p̄dicamẽ
to adaliq̄d. et itelligo illos ter/
minos esse i p̄dicamẽto ad aliq̄d
per se. quo₂ esse est ad aliđ se ha
bere. sic^t isti teri. pater. fili⁹. dñs
seru⁹. Dñ esse patrẽ est eẽ adali
quid. & eẽ filiũ est esse adaliq̄d &c
s3 sic nõ est de istis teris. sensus
sensibile &c. quia esse sensum nõ

ẽ eẽ ad aliq̃d nᶜ eẽ sẽsibile ꝛc. Hiis visis dico ꝙ in relatiuis oppositis bñ vꝫ q̃ña in ip̃o rõne terioꝝ ad terios. et hoc obseruatis cõditio nib⁹. nõ enĩ appet istãtia dictis cõditõibus obseruatis Ex hoc vlteri⁹ dico ꝙ sophisma est verũ q: in sophĩᵗᵉ nulla dictaꝝ cõditi onũ deficit. sꝫ attẽᵈᵒ cõseq̃ntiã i ip̃o in rl̃e oppositꝭ. quo ad ppõẽs dicendũ est cõsili mõ sicut dice-batur de ppõibus cõtrariis que erãt cõtrarie rõne terioꝝ et non rõne modi enũtiandi

Sophisma xciii.

Est hoc. si albũ est coloratũ ma-gis albũ est magis coloratũ et maxime albũ est maxime colo ratũ Probat̃ auctoritate ari stotelis sc̃do topicoꝝ. si siplicit̃ ad simplicit̃ et magis ad magꝭ et maxiᵐ ad maximũ

Impbatur sophisma

añs est verũ et cõseq̃ns flm g° sophisma est flm. Sc̃do sic. q: nõ sequitur potare est bonũ. g° magis potare est magis bonũ et maxĩe potare ẽ maxĩe bonũ Siliter falsũ est ꝙ si homo ẽ aĩal ꝙ magꝭ hõ sit magꝭ aĩal ꝛc. sili ter flm est ꝙ si albũ ẽ dulce ma gis albũ ẽ magis dulce. ꝛ ꝙ ma ximũ albũ sit maximũ dulce.

Ad sophisma respon

detur ꝙ ipsũ est flm. ꝛ pro reg̃la aristotelis dico ꝙ ipsa est vera obseruatꝭ tñ aliq̃b⁹ cõdiᵇꝫ Qua rũ p̃ria est hec. ꝙ vterqꝫ teriouꝫ recipiat cõparationẽ. ꝛ propt̃ defe ctũ isti⁹ flm est ꝙ si albũ ẽ colora tũ ꝙ magis albũ est magis co-loratũ. q: lꝫ si albũ recipiat cõpa tionẽ nõ tñ coloratũ Sc̃da cõ ditio ẽ ꝙ in ppõe in qua p̃di² po sitiu⁹ de positiuo sit p̃dicatio per se sicut pprie passionis de suo p-prio subᶜo. et ppter defectũ isti⁹ nõ seʳ albũ est dulce g° magꝭ al bũ est magis dulce. nec seʳ pota re est bonũ g° magis potare est magis bonũ. nec seʳ albũ est ex tensũ g° magꝭ albũ ẽ magꝭ ex tensũ. nec seʳ calidũ est sanũ g° magis calidũ ẽ magis sanũ. q̃a in oĩbus istis nõ est p̃dicatio p se positiui de positio sicut pprie pa sionis de suo subᶜo Istis aũt cõ-ditionib⁹ obseruatis vna cũ scõ-stãtia terioꝝ reg̃la aristotel' bñ hꝫ veritatẽ. et id bñ verũ est si al bũ disgregat visũ magis albũ magis disgregat visũ. ꝛ maxĩe albũ maxĩe disgregat visum

Sophisma xciiii.

Est hoc. si aliqua ppõ est falcior ista de⁹ est de⁹. tũc ista est fl'a de⁹ est de⁹ Probat̃. ex eo ꝙ si ĩ ali qua cõparat̃ in aliquo illõ in q° cõparãt² ad inicẽ dꝫ cõuẽire vtri qꝫ cõparabiliũ. et ideo seʳ si aliq̃ ppõ cõparatʳ huic de⁹ est de⁹ in flitate. oꝫ ꝙ flitas cõueĩat vtrqꝫ et etiã cõueniat isti de⁹ est de⁹. ꝛ per con⁹ si aliqua ẽ flior ista ip̃a est vera

Impbatur sophisma

añs pꝫ e ẽ v̈ũ cõseq̃nte exñte flo g° sophiᵃ est flm. q̃ña tꝫ. assũptũ pbatʳ. p'io enĩ pꝫ ꝙ añs sophi-smatꝭ nõ sit flm. et aliã pꝫ pba tur. Nã vel aliqua est flior ista vl' nulla si aliqua detur ppoᵐ. si nᵃ ar² sic. ista de⁹ est de⁹ est. ꝛ nulla ppõ est flior ea g° videt̃ ꝙ ip̃a sit flissĩa q⁹ ẽ flꝫ. ꝛ cõfirmt̃ assũptũ

Nā ista de⁹ nō est est flior ista de⁹ est nō tñ hec est fla deus est.

Ad sophisma respon

detur ꝙ ipsū est verū itelligēdo 2ᵐ cōparatōem ppriā. et nō abusiuā Et qñ dēdel aliqua est flior ea vel nulla. dico ꝙ nulla. et qñ dicit gᵒ ipsa est flissima. negatᵘ ɋña. ſʒ ad hoc ꝙ tlis conᵘ valeat oportet sic arguē. nulla est flior ista. de⁹ est de⁹. ꝛ hec est fla deus est de⁹ gᵒ ipsa est flissima. ſʒ tūc scda pars añtis esset fla Ad cōfirmationē dē negādo ꝙ ista deus nō est sit flior ea. propter hoc ꝙ tūc oporteret eā esse flam scʒ deus est de⁹ Justa istā ppōeʒ concederē istas propōnes scʒ ꝙ nichil est calidi⁹ frigidissio. et ꝙ nichil est frigidi⁹ calidissio. ꝛ nichil est pei⁹ optio. ꝛ nichil est melius pessio. et silr ꝙ de⁹ nō est melior dyabolo dyabol⁹ non est peior deo Silr nichil est ifeci⁹ suꝑmo et nichil est supi⁹ infimo silr ꝙ linea nō ē lōgior pūcto nec supficies est latior linea nᶜ corp⁹ est pfundi⁹ supficie. ꝛ sic de mltis aliis q̄s tñ oēs enūerare esset nimis plixū. Et si opposita talium propositionū conceduntur ab actoribus hoc non est secundū comparationē propriā sed abusiuam

Sophisma xcd

Est istud Si albedo addita corpori facit albū: albedo est alba

Probatur sophisma.

auctoritate aristotelis secundo thopicorum. Si aliquid additū alteri facit ipsum tale. ipsuʒ est tale. sicut si. a. additum ipsi. b. facit ipsum bonum. tunc a. est bonum

Jmpbatur sophisma

Antecedens est verum et consequens falsum ergo sophisma est falsum. licet enim albedo addita corpori facit ipsum album tamen albedo non est alba. sed est illd quo formaliter aliqd est album. Si enim albedo esset alba. tunc esset res habens albedinem. consequentia tenet per locum a descripto ad descriptionem. sed si haberet albedinem. tunc se ipsam vl aliam. non se ipsam. quia nichil habet se ipsum nec aliam. quia tunc accidens esset subiectum accidentis. ꝛ accidens esset substantia ꝙ est falsum. omne enim quod subiciᵗᵘʳ accidenti est substantia. Secundo Nam in simili. falsum est si anima addita corpori facit ipm animatum. ergo anima est animata. Nam antecedens est verū et consequens falsū. Silr licet aqua frigida addita calidi facit ipsā calidā. tamē aqua frigida non est calida Silr aqua calidissia addita frigide facit ipsā tepidā tñ ipsa aqua calidissia non est tepida

Ad sophisma respō

ꝙ ipsū est falsū. Sʒ pro auctoritate aristotel'et regula. dico ꝙ ad hoc ꝙ habeat veritatē due ɔditiones requirūtur. Prima est ista ꝙ illud quod apponiᵗ alteri nō sit forma subāsis nec accidētalis ei⁹ cui apponitur. ſʒ ambe sic se habeant ꝙ vtrunqʒ eorum erat seorsū existens anteꝙ vnū eorum erat prepositum alteri.

et propter defectum istius conditionis. non sequitur. albedo addita corpori facit ipsum album.ergo albedo est alba.quia albedo ē forma accidētal' corpis Sl'iter propt defectū isti⁹ conditōis n̄ seq̄r aīa addita corpi facit ipz aīatū g° oīa ē aīata.q2 aīa ē forma substātialis aīati ꝛ neutrū illoꝝ.s.n[c] aīa n[c] albedo erat an̄ additōem seorsū cpīis sine illo c⁹ ē forma substācialis vel accidētal' 2[a] ꝙ illud qd apponit alteri sic se hēat ꝙ p solā appōem ꝛ nō p alteratōem q̄ fit mediāte ac[oe] ꝛ pas[oe] appoīti ꝛ illiuscui f[t] appō reddat illud tale cui fit appositio.ꝛ pp̄ter defectū illi⁹ cōditionis n̄ oz ꝙ licz aqua frigida apposita calci reddat ipaz calidā ꝙ g° aqua frigida prius erat calida.nā aqua frigida nō reddit calcē calidā p solā appōez sz p alteratione ̄q̄ fit mediāte ac[oe] ꝛ passione aq̄ frigide ꝛ calcis ad iuicē.Istis conditōib⁹ obseruatis bn̄ propō hz v̄itatē.q2 si a.additū.b.facit ipm eligibile.a.ē eligibile si.a.additū.b.facit ipm bo[m] a.est bo[m] ꝛc.

Sophisma cxvi.

est hoc.si.a.ꝛ.b.addunt.c.ꝛ.a.reddit.c.magis bonū ꝙ̄.b.rēdat ipz tūc.a.est magis bonū.b.

Probatur sophisma

p illā maximā 1° topicoꝝ.propositis duob⁹.bonis quoꝝ vtrūqz addat' eid 3° bono 1[d] qd reddit[z] [m] bonū meli⁹ illud ē meli⁹

Improbat[r] sophisma

sic.si sarra ꝛ falx addāt arti fabrili sarra ad artē fabrilē reddit meliorē ꝙ̄ falx ꝛ tn̄ sarra non ē melior falce.Vnde faber ad operandum preeligit sarram cum arte fabrili ꝙ̄ falcem pro eodē.

Ad sophisma respon

detur ꝙ ipsum est falsum vt pbauit secunda ratio. Ad regulam aristotelis dico sicut aristoteles dicit in secundo topicorum debet modificari . sic neutrum illorum duorum bonorum sit instrumentum tercii cui fit appositio.qua modificatione apposita regula habet veritatem.modo propter defectum istius conditionis ꝛ modificationis deficit argumentum iam factum.scilicet sarra addita arti fabrili facit ipsam meliorem ꝙ̄ falx addita eidem ergo sarra est melior falce. Dicendum ē ꝙ non sequitur quia vnum istorum scilicet sarra est instrumētum tercii boni cui additur scz arti fabrili

Sophisma xcvii

est hoc.Si ethiops est albus secundum dentes:ethiops est albus .

Probatur sophisma

auctoritate aristotelis circa finem secundi topicorum dicentis. Quando etiam contingit inesse alteri secundum quid aut secundum vbi aut secundū quando etiam contingit eidem inesse simpliciter.Ex quo dicto expositores volunt habere consequentiam a simpliciter ad se-

cundum quid esse bonam con-
ditionibus obseruatis que sta-
tim sequuntur: sed in sophisma-
te est argumentatio a scdz quid
ad simplr g° so[n] e dex.

Jmpbatur sophisma

sic. so[n] e vna cōditōnalis c⁹ a[s] e
dex et a[s] flm ergo so[n] e flm

Ad sophisma repōde-

tur q ipz est flm. et p aristotele et
expositoribus dico q ipi volunt
consequētiā a scdz qd ad siplicit
valere quattuor cōditōib⁹ obser
uatis. Pria e si d° l' dispō sit ināta
cōuenire tā toti q pti attribu
itur toti rōe ptis et scdz quā ptez
totū n̄ e ignatū denoiari male
ar[r] a scdz qd ad siplicit et ppt h°
n̄ seqt sortes e alb⁹ scdz dētes g°
e alb⁹. h[c] ei albedo q ignata e cō
uenire tā sorti q ptib⁹ e⁹ attribu
itur sorti eo q ine dētibus sortis
rōe quaz n̄ e ignat⁹ denoiari to
talis sortes. ex hoc ei q dētes sor
tis sūt albi n̄ dicim⁹ sortē e albm
nichilominus si aliqua dispō at
tribueret toti eo q ineēt pti ali-
qua ignata eēt denoiare tom be
ne valeret cōsequētia a secūdū
qd ad siplicit. Ut si sic ar[r] sortes e
crisp⁹ scdz caput g° sor[s] e crispus
nā ex hoc q crispitudo ine capi-
ti sortis denotat sortē eē crispuz

Secūda cōditio e. si tmin⁹ cui
appor determīa° pprie sit dict⁹
e'uoce n̄ tn̄ a volūtate n̄ vz cō-
sequētia a scdz qd ad siplicit seu
a tīo sūpto cū detīa°e ad eūd se
oīno silēz sūptū sine detīa°e. et p-
pter h° n̄ se[r] sor[s] e natalē castus
g° sor[s] e cast⁹. qz ille tmīn⁹ cast⁹
dict⁹ est n̄ e'uoce de bn̄te bitū ca

stitatis et ae i° q iclinat⁹ e et dispo
situs e ad im bitū. mō sicut n̄ se[r]
sor[s] e iclinat⁹ ad castitatē g° sor[s]
e castus. ita nec se[r] sor[s] e natalit
cast⁹ g° sor[s] e cast⁹ qz natalit ca
stus id e incinat⁹ ad castitatē

Tercia cōdi° e. si detīa° addita
tio trahit ipz ad suppone[m] p a[is]
q supponeret sine detīa°e tūc n̄
bn̄ ar[r] a secūd qd ad siplr g° n̄ se
qt aristoteles e hō mortu⁹ g° a[r]
e hō qz i aīte si hō trahit ad sup
ponēd p hoīb⁹ mortuis p si mor-
tuus p qb⁹ n̄ suppoit i illa a[r] est
hō. Propt id n̄ sequit ātixpo e hō
generād⁹ g° ātixp̄s e hō. silr n̄ se[r]
expedit ciuis frigidis in estate
ergo expedit uti cibis frigidis.

Quarta conditio est. Quan
do dictum simpliciter et sua de
terminatio ignata est esse due
determinationes alicuius ter-
cii non valet arguere a secun-
dum quid ad simpliciter. et pro
pter hoc non sequitur sortes est
monachus albus ergo sortes est
albus. nec sequitur sortes e ma
gnus clericus ergo sortes e ma
gnus. quia illa duo albus mo-
nachus possunt esse determina
tiones alicuius tercii et propter
hoc non bene arguitur ab illis
duobus ad unum eorum seorsū
Istis impedimentis amotis
valet arguere a secundū quid
ad simpliciter per locum a par-
te in modo ad suum totum et h°
intellexit aristoteles. et[c] finitur
sophisma presens

Nunc in hac parte

restat ponere sophismata de dif
fert de non idem et de alius et
cetera. Hec omnia includunt

negationes vt ute ꝯconfūdunt
distributie hoes seqntes si sit di-
stributibiles nisi adsicamia supuēi
ens ipediat. qd notāt addo ppt
tales ppōes. ois hō differt ab oi
hoīe. qꝛ lꝫ i ea li hoīe sequat hō si-
cathegoreuma differt n̄ tn̄ ppt
hostat confuse distributie mobilr
bn̄ tnc staret nisi hosicathegoreu
ma ois ipediret Juxta illā regu
lā. oē mobilitās imobilitatū ꝛc.
qꝛ oē sicathegoreuma adueiens
hio stāti imobilit quē fact stare
mobilr. Inueniēs tim stātē mo-
bilr illū facit stare imobilr. ita ꝙ
sincathegoreuma trahēs tim i
mobituꝫ ad hꝫ mobituꝫ traht ad
imobitcꝫ Diceres ergo. ex qoi di
cta ppōe ois hō differt ab oi ho-
mine li hoīe n̄ suppot distributie
mobilr quōsuppot Dico ꝙ sup-
ponit confuse tm̄. Sꝫ diceres cō
tra tūc dicta ppō eēt fl'a qd ē flꝫ
qꝛ coīt cōcedit ex quo valꝫ istam
ois hō n̄ est oi hoī id q est va vel
istā q saltē sep ad eā: ois hō nō est
ois hō. sꝫ qn̄a pbatur qꝛ si dictus
tmin9puta li hoī supponetꝫ cō-
fuse tantū tūc p actores diffini
ētes suppōem confusā tm̄ valetꝫ
sub eo descendere ad e9supposi-
ta disiūctiꝫ seu p propōeꝫ de dis
iuncto extremo sic. oishō differt
ab oi homie go ois hō differt ad
isto vel ab isto homine. modo pri
ma est fl'a ex eo ꝙ omis homo
est iste homo vel iste vel iste hō.
Ad hoc respondetur negando
consequentiam. ad probationeꝫ
quando dicitur per actores dif-
finientes ꝛ cetera. Dico ꝙ acto
res non communiter diffinīūt
sufficienter suppositionem con-
fusam tantum: diffinientes eaꝫ
sic. Suppō confusa tantum est

vtute cꝰsub hoc sūpto vꝫ descen
sus ad sua suppota p ppōeꝫ de di
siūcto extremo: sed oꝫ addere l' de
coto extremo. quo addito supōcōfu
sa tm̄ sufficient difta ē: Mō dico
ꝙ lꝫ i ista ppōe ois hō drt ab oni
hoīe nō pt fieri descēsus sub li hoc
ad e9 supta disiūcti tn̄ bn̄ copula
ti. vn̄ si ois hō drt ab oi hoīe. tūc
ois hō differt ab isto ꝛ ab isto hoc
ꝛ ab isto hoīe ꝛ illa ē va. sꝫ hc ois
hō nō est iste ꝛ iste ꝛ iste homo nc
ad illā sep ois hō drt ab isto hoīe
sicut nec sep forma n̄ ē ma ꝛ fora
gn fora non est forma His di-
ctis sit istud

Sophisma cxviii.

Sortes drt ab aiali. Probat
sortes drt ab asino go drt ab aia
li. qa vitenē p locū ab iferiori ad
superi9aue. aes pꝫ de se. 2oc ab
aiali drt sortes go sortes drt ab
aiali. qn̄a vir tenē p conuersionē
aes pꝫ. qꝛ ab asino qui ē aial drt
sortes 3oc. sortes drt ab oi aia
li go sortes drt ab aiali. qa vir te-
nere qꝛ hic arr a hio stāte cum di
stributōe ad eūdē tminū n̄ distri
butū. aes pbat qꝛ sores n̄ est oē aial
go sortes differt ab omni aiali.
Quartoc. sortes drt ab aiali
qd est asinus go sortes drt ab aia
li ꝛ etiā illud est asin9. qn̄a tꝫ eo
qsi qd exponit p cōtiliud. et vl-
tra. sortes drt ab aiali ꝛ id ē asi-
nus ergo differt ab animali. cō
sequentia tenet a copulatia ad
alteram eius partem. āteceōēs
notum est de se. Quinto sic.
sortes differt ab aiali a quo nul
lum animal differt ergo sortes
differt ab animali et ab illo nl'
lum animal differt. consequen-
tia tenet vt prius eo ꝙ li a quo

exponitur per si et et ab illo. et vl/tra. sortes differt ab aiali et ab 1o nm aĩal dĩt go sor9 dĩt ab aia/li cuz teneat a tota copulatiua ad alterā e9 ptē. a9 probat nam sortes est et sortes non ex aial a aquo nullum animal; dĩt go sor9 dĩt ab aiali a qo nm aial dĩt cõsequētia tz a9 pbat qntum ad primā e9 ptē manifestū ē. sz qntū ad secūdā e9 ptē pbat. nā illa est fla sor9 ē aial a quo nm aial dĩt go hec ēra sor9 n̄ ē aial a qo nm aial dĩt

In oppõitū arguitur

nā sequit sor9 dĩt ab aiali go sor/tes ē et aial ē et sor9 n̄ ē aial sz ho ē flz. cõsequentia tz qz illa hz ita exponi de dĩt. 1o nā se2 sor9 dĩt ab ab aiali go sor9 dĩt ab hoc aiali demõstrādo sortē. cõsequētia tz. eo q si dĩt confūdit tm distribu/tiuē sequentem se confuse et di/stri9ue nisi ad sican ipediat vt pri9 dicebat. mõ hic n̄ ē ad sicana im/pediens. et sequitur vltra sor9 dif/fert ab hoc aiali demonstrando sortē go sortes dĩt a sorte et p con/sequens idē differt a se ipso qd ē falsum.

Ad sophisma respõ/

det2 q ipsū est falsū. Ad ratio/nes dicitur Ad primam quan/do dicitur sortes differt ab asino ergo sortes differt ab animali negat consequētia. ad probatõ/nē cõsequētie dico q bn̄ vz qa ab iferiori ad sup9dū n̄ ar2 neue nec cū tio iclud ēte negatõez mõ sic n̄ ē i pposito qz hic ar2 ab iferiori ad superius cū isto tio dĩt q iclut negatõez Ad 1am cū2 a9. s. ab aia i dĩt sor9 go sor9 dĩt ab aiali ne2 qa. et qn̄ probatur. Dico q nõ sic cõuertit. sz sic. aliqd a quo differt sortes est aial Ad 3am ne2 qna cā ē qz in añte iste ter9 aial stat cõfuse tm vt pz ex dictl. et in qñte stat distributie mobilit mõ nõ vz qna a nõ stāte cõfuse tm ad eūd stantē cõfuse et distributie mobi/liter. et ex hoc pz ad pbationez qñe. qz hic nõ arguit a nõ stāte distributie ad eūdez stantē nõ di/stributie. ymo magis ecõtrario

Ad quartā ne2 con9 et con2 añs et rõ ne9nis est. qz in illa sor9 differt ab aiali qd est asin9 aial distribuit solū pro asinis eo ad c supponendū restrigit2 per hoc q habet q ē asin9. sz in ista sor9 dif/fert ab aiali et illd ē asin9 si aial distribuit pro oibus aialibus. ad pposiciõnem quā dico q si qd nõ sēper hz expõi per si et. et illud et maxe in ppõibus in quib9 refert teriz distributiblē seqtē negatõez vel terminum negationem inclu/dentem sicut est in proposito.

Ad quintam respõdetur si/militer

Sophisma xcix.

Est istud Omnis homo differt ab homine.

Probatur sophisma

Omnis homo differt ab ali/quo homine. ergo omnis ho/mo differt ab homine. conseqna tenet a superiori distributo ad inferius distributum.. Antece/dens patet. quia sortes differt ab aliquo. et similiter plato dif/fert ab aliquo et cetera. ergo ois hõ differt ab hoie Añs pbat. qz n2

sor9 differret ab aliq° videret q
sor9 eet omne ens qd est flm 1°
ois hd ab hoie differt. g° ois hd
differt ab hoie. qna videt teneri
qr termi traspositi ide sigficat Ds
pbat Na ois hs est et ois hd hd
nd est. g° ois hd ab hoie differt.
qna tz ab exponetib9 ad expota
a pma pe antis nota e de se. a 1a
pbat iductiesic. sor9 hd nd est: et
plo hd nd est acue. g° ois hd hd nd
est. qna pz. et ans pbat Na si ali
qua de dict sinbz esset fla st ista
sor9 hd nd est. pbo q ipsa sit va
sic. nam sortesplato nd est. g° sor
tes hd nd est. qna tz ab iferiori
ad supi9 postpota negatde cu cd
statia subcti. Et cdfirmat hec e
fla sor9 quilz hd est. g° sua cdtra
dica est va. s. sortes nd quilz hd e
et ultra sortes nd quilz hd est. g°
sor9 aliqs hd nd est. qna tz qr nd
quilz a aliqs nd equalet 3° sic
oishd ab oi hoie differt g° omis
homo differt ab hoie. qna tz. ex
eo q tm significat vna qtu a aa
et sy hoie distribuit in Da sic i aa
Dns pbat Na sortes ab oi hoie
differt. et plo ab oi hoie differt
acue. g° omishomo ab omi hoie
differt. qna tz per iductione. as
pbat. hec est fla sortes ab omi
hoie non differt. g° cdtradictoa
eius est va. s. sor9 ab oi hoie dif.
Dsuptu pbat. qr si sortes ab oi
hoie non differret tuc sor9 a pla
tone nd differret. qd est flm. Sz
q pdicte ppdes sint contradic p
batur. qr pticipat utroqz termio
et ube sunt singlares vna affir
matia a alta nea Quarto ab
aliquo hoie quilz homo differt.
et non est maior ratio de vno q
de alio. g° ab oi hoie quilz homo
differt Et ultra ab oi hoie quilz

homo differt g° oishd differt ab
oi hoie Dns pbatur Na ab ali
quo hoie iste homo differt et ab
aliq° hoie iste homo differt acue.
g° ab aliquo hoie dms hd differt
Jm pbat. ois hd differt ab ho
mie. g° ois hd non est hd. ans est
flm g° et ans. qna tz ex eo q sy
differt icludit ista negatione nd
Scdo sic. si ois homo differret
ab hoie tuc ois hd differret a se
ipso qd est flm. qna tz ex eo q sy
hoie suppt qfuse distriue mobilit

Ad sophisma respon/

detur q ipsu est flm Ad rones
Ad prima nego ans. a qu dicit
sortes differt ab aliq°. nego. Na
tuc sortes nd eet aliqd. et qu d
si sortes nd differret ab aliq° sor
tes esset oe ens. negat qna Dt
ad veritata isti9. sortes nd differt
ab aliquo. supposito q sortes sit
sufficit q sortes aliqd sit. cu quo
bn stat q sortes aliqd non sit.
Ad secuda cdceditur ans. Sed
negatur qna ppter hoc q in an
tecedete iste termi9 homie sup/
ponit imobiliter. in qnte autem
ubi sequitur hoc verbu differt su
ponit mobiliter virtute negao/
nis icluse in si differt. et qu dict
nola et verba traspsita ac. Ve/
rum est nisi sit aliud sincathego
reuma impediens. vel aliter de
ne veru est q idem significat. sz n
eodem modo Ad tercia qu
dicitur, ois homo ab omni hoie
differt negat illa. Ad pbatoez
sor9 ab oi hoie differt negat. et
qu cdtradica ei9 e fla. s. ista sor9
ab omni hoie nd differt. dicitur
q illa non est eius contradicto/
ria propt hocq teri9 distributus

in vna cōtradictoriarum. dz nō di-
stribui in alia. mō sic nō est in p
posito. qr iste ter. hoie in vtraqz
distribuit. cōtradictoria g° huius sor
tes ab oī hoie differt nō ē ista sor
ab oī homie non differt. sed hec
sortes non ab omi hoie differt. et
illa est vera. Ad quartā ne
ans Ad pbationez. ab aliquo
hoie &c. g° ab aliquo hoie quilz
homo differt. ne gña. eo q ar
a pluribus suppo determiatio
ad vnā eiusdē ter. respectu eius
dem multitudinis. et tūc non vz
conseqna. ista tā bene valet ab
aliquo hoie iste differt et ab eod
hoie &c. g° ab aliquo hoie quilz
homo differt. sz tūc ans est fl'm

Sophisma C.

Est hoc. sortes nō differt nisi ab
asino Probatur. sortes differt
ab asino et nō ab alio q asino
g° sortes nō differt nisi ab asino
gña videt tenere ab exponētib
ad expositā. ans quo ad vnā ei
partē pz de se. sz quo ad scdam p
batur Nam si sortes differret ab
alio ab asino. tūc sortes differret
a se ipso. gña tz ex eo q ipse est
aliud ab asino. et in ista sortes dif
fert ab alio ab asino ly alio ab
asino distribuitur mobiliter vtute
negationis incluse in ly differt
 Improbat sic. si sortes nō dif
ferret nisi ab asino. tūc sortes n
differret a capra. sz hoc est fl'm et
gña nota est de se

Ad sophisma respon

detur. q ipsū est fl'm Ad rōnez
dico q nō arguit ab exponētibz
ad expositā. qr ista sortes nō di-
fert nisi ab asino nō exponit vt
dicebatur Sed expōitur sic. sor
differt ab asino. et sor a nullo a
lio ab asino differt. et illa 2a ps ē
falsa. qr a multis alis ab asino
differt lz nō differat ab aio ab
asino.

Sophisma Ci

est hoc. Nichil nō idē aiali est hō
 Probatur. qr eius cōtradicto
riū est fl'm. g° ipsū est verū. tenz
conseqntia p legē cōtradictoriorū
Ad ans. pbat. qr eius cōtradictoriū
est istud. aliquid non idē aiali est
homo. et hoc ē fl'm. Improba
tur sic. Si nichil nō idē aiali est
homo: tūc omne idem aiali ē hō
cōsequēs est fl'm. cōseqntia pba
tur. qr nichil non idē aiali est hō.
et oē idē aiali est homo eqpolēt
p illā regulā. Negatio preposita. et c
Falsitas cōseqntis pbatur. nam
si omne idē aiali essz hō: cū asinus
sit idē aiali tūc asinus esset homo

Ad sophisma respō

detur q ipsū est verū sicut pba-
uit pria ratio. Ad improbatio-
nē qn dicit si nichil nō idē aiali.
&c. negat cōseqntia Et ad rlam
eqpolētiarū qn dr. negatio ppo
&c. dē q rla intelligit de nega
negāte et nō infinitāte. modo in
pposito negatio tenet ifinitāter

Sophisma. Cii

est hoc. Sortes nō est aliud q hō
et aliud q aial. Probat. eius
cōtradictoriū ē fl'm: g° ipsū est verū
cōseqntia tenz. et ans pbat. Nā
eius cōtradictoriū est istd. sortes
est aliud q homo et aliud q aial.
et hoc est falsū. Improbatur
nā sophisma videt esse de copulata
cuius alia ps est falsa: g° ipsum
est falsū. cōseqntia tenet. et ans

probat. nam prima ei9 pars videtur ee ista sor9 non est aliud ꝙ homo ꝗ illa est va. Secunda ei9 pars videt ee ista. aliud ꝙ aial ꝗ illa videt ee falsa qr sortes nõ est aliud ꝙ aial sꝫ ē idē animali.

Ad sophisma respon

ꝙ ipm põt intelligi l' qr sit cathegorica de de copulato pdicato. tūc ei pdicatū e9 est hoc aggregatū a[d]. ꝙ hõ ꝗ a[d] ꝙ animal. ꝗ[c] sophisma ē verū sicut probau[t] prima rõ: Vel potest intelligi ꝙ sit copulatiua ꝗ[c] ē flꝫ sicut probau[t] secunda ratio.

Nunc restat ponere

aliqua de comparatiuo. De q[o] sciend est ꝙ compatiuus ñ habꝫ ꝟtutē distribuēdi ťminū sequētē se nisi ťminū a se rectū sicut ablatiuū casū. ꝗ ideo cū dico sortes ē fortius aial ꝙ plato li aial nõ distribuitur ab isto cõparatiuo fortius. si tñ diceretur sortes ē fortior li animali li aiali distribuitur p li fortior

Sophisma ciii.

est istud. sortes ē fortior hõie. posito casu ꝙ sint tres hoies. s. sortes. p'lo. ꝗ cicero. ꝗ sortes sit fortior platone ꝗ cicero sit fortior sorte. Tunc.

Probatur sophisma

sic. sortes est fortior platone igitur sortes est fortior homine. cõsequentia tenet per locum ab inferiori ad superius affirmatiue antecedēs patet ex casu Secūdo sortes est fortior platone sꝫ plato est homo igitur sortes est fortior homine 3[o] sortes ē fortior omni hoie igiť sortes ē fortior hoie. a[s] pbať nā sor[s] est fortior ꝗ oībꝫ est fortior ꝗ nõ oībꝫ ē ita fortis sicut sor[s] igiť sortes ē fortior oi hoie

Jmprobat[r] sophisma

Si sortes ē fortior hoie tunc sortes est fortior cicerone qd ē cõtra casuꝫ: consequentia tꝫ ex eo ꝙ in sophismate li homine distribuitur qr sequiť cõpatiuū a quo regiť. ꝗ ideo sub li hoie vꝫ descensus ad ciceronē ꝗ ad quēcūqꝫ aliū hoieꝫ 2[o] eadē rõe seqť ꝙ sortes eēt fortior isto hoie demõstrato ipomet sorte qd ē flm qa nichil est fortius seipo

Ad sophisma respon

detur ꝙ ipm est flm sicut pbauerunt ratões iā facte. Ad alias rñdeatur Ad primā sor[s] ē fortior platone igiť sor[s] est fortior homine. negať consequētia Et qñ probať p locū ab inferiori ad superius. dico ꝙ bñ vꝫ ad superi9 ñ distributū. sed ñ est sic i proposito. qr in cõsequēte li hoie distribuiť: q̄ quē termi9 ē superius ad istū terminū platone posituꝫ in añte. ꝗ iõ nõ seqť sortes ē fortior platone igiť sor[s] est fortior homine. lꝫ bñ sequať sortes est fortior plõne igiť sortes hoie est fortior: ibi el li hoie ñ distribuiť. qr ñ. sequitur sed pcedit cõpatiuū. qui lꝫ terminū sequētē ꝗ a se rectū distribuat: ñ tñ terminū pcedētē. non ei agit retro se sꝫ eñ se. ꝗ p cõsequens nõ distribuit terminū pcedentē sꝫ sequentem Ad secundā cū d[r] sor[s] ē fortior plone ꝗ plo ē hõ i[r] sor[s] ē fortior ho[e]. ne[r] q[s]. bñ tñ seq[r] i[r] sor[s] ē hoie fortior

Ad tertiã sortes est fortior ol hole igit̃ ẽ fortior hole. negatur 9a propter hoc φ l antecedẽte si hoc nõ stat distriue. mõ 9a nõ dz a tmlo stante ;imobilẽ ad eũd statẽ ofuse di stributie. φ aũt li hole i ãncedẽ te stet imobliter pz ex eo φ duo sicathe̊ca pcedũt quorum quodlz si se solo pcederet dictũ terminuz mobilitaret et faceret stare confuse distriue mobilẽ. igit ambo simul dictũ terminũ imobilitãt p illã regulã. qcqd mobilitat immobilitatũ imobilitat motum

Sophisma. ciiii

est istud. aĩal qd ẽ debiliꝰ musca ẽ fortiꝰ ol aĩali. posito φ sit duo aĩalia. e. a. et. b. et. a. sit aliqualiter forte minꝰ tñ forte φ. b. et b. similẽ aliqualẽ forte tñ minꝰ φ musca

Probatur sophisma.

b. aĩal debiliꝰ est musca et ẽ fortius ol aĩali igitur aĩal qd ẽ debilius musca est fortius ol aĩali. 9a tz. ae quo ad primã eꝰ ptẽ notuz tñ est ex casu. sz quo ad 2am ptem pbat sic. b. aĩal ẽ aliqualẽ forte et oẽ aĩal ẽ aliqualẽ forte et nõ omne aĩal ẽ ita forte sicut. b. aĩal ir b. aĩal ẽ fortius ol aĩali

Impbatur sophisma

si aĩal qd est debilius musca eẽt fortius ol aĩali multomagẽ musca eẽt fortior ol aĩali mõ hoc est flm. nã tũc eẽt fortior leone cum leo sit aĩal

Respõdetur ad sophisma

φ est ũex. et ad iprobatõem multomagis eẽt fortior ol aĩali concedo. et cũ dẽ tũc musca ẽ fortior leone. negat consequentia propter hoc φ l ãncedẽte li aĩa li stat imobilit rõe duor sincathegorematũ pcedẽtiũ quoruz quodlz si se solo eẽt dictũ imiuũ mobilitaret si nullũ ad sincama ipediret. et id ipa ambo dcm imtnũ inmobilitãt ꝟtute regle prius allegate. sz a supiori stãte mobiliter ad suũ inferiꝰ nõ dz. 9a. et id nõ sequit musca ẽ fortior ol animali ir est fortior leone. bñ tñ sel aĩal qd ẽ debilius musca oni aĩali est fortius igit leone ẽ fortius. sed tunc ae eẽt flm. et id magna ẽ dĩa ponẽda int istas ppões aĩal qd ẽ debilius musca ẽ fortius ol aĩali. et qd est debilius musca ol aĩali ẽ fortius

Sophisma cd

est istud sol est maior φ aliqua stella

Probatur sophisma

sol ẽ maior φ ista stella et sol est maior φ ista stella ac de singulis ir sol ẽ maior φ aliqua stella Et confirmat. sol ẽ magnꝰ et oĩs stella ẽ magna et nulla stella est ita magna sicut sol ir sol ẽ maior nõ aliqua stella

Impbatur sophisma

nam sequitur sol est maior φ aliqua stella igitur sol ẽ maior φ ista stella et ista stella et ista ac sol eẽt maior φ oẽs stelle simul sũpte qd est falsum.

Ad sophisma respõ

φ ipsum est verum supposito tamen φ sol nõ vocet stella Ad improbationez sol est maior φ aliqua stella ir sol ẽ maior φ ista et ista et ista stella. negat 9a propter

hoc φ i sophismate si stella stat distributiue mō sub distributo ñ dēt fieri descēsus copulati sȝ copulatiue. Sed diceres. probo φ i sophismate si stella stat immobiliter q2 duo sincatᵗᵃ mobilitantia ipȝ pcedūt .s. iste compatiu⁹ maior ꝛ si φ. Rñdet φ ista ratio bñ probaȝ istū tminū stella stare imobilē si quoblȝ dictoȝ sicathegoreumatū se solo pcederet istū tminū stella distribuerȝ mō sic nō ē propter hoc φ iste compatiuus maior si se solo pcederet ñ distribueret propt hoc φ comparatiuus ñ distribuit nisi tminū sequentem ꝛ a se rectum sicᵗ ablt̄m casū. mō i sophismate iᵗᵉ terminus stella ē nōatiui cas⁹. ꝛ nō regit a dicto comparatiuo tᶜ dictus compatiu⁹ nō hȝ vī distribuendi dictū tminū. sed φ in sophismate dictus tmin⁹ stet distributiue ē soᵐ ṽtute sīficatᵉ φ

His dispōnēda sūt

sophismata i quibus ponuntur suplatia ꝛ sit primū soᵐ.

Sophisima cvi.

decē sunt generalissima Probatur p aristotelē i predicamentis Improbatur. Dictū p superhabundātiā vni soli conuenit sed si generalissimū cū sit suplatiui gradus est dictū p suphabūdātiā tᶜ vni soli conuenit. ꝛᶜ videtur φ solū sit vᵐ generalissimū ꝛ non decem.

Pro respōsione

sophismatis ꝛ cōsimiliū ē sciēdū φ suplatiu⁹ solet exponi dupliciter. vno mō aᵘᵉ aᵒᵒ negatiᵉ vb i grā de isto suplatio generalissimū si exponaᵗ aᵘᵉ tūc ēquaᵉ tet huic ordi i significāᵒ quolȝ aᵒ generali⁹. sȝ si exponaᵗ neᵘᵉ tūc exponiᵗ generalissimū. i. nichil est generalius eo sȝ bñ sit secuȝ aliquid eque generale. Ista distinctione posita dico φ si generalissima exponiᵗ aᵘᵉ ipossibile esset plura plura generalissima esse ꝛᶜ intellitᵉ arctoritas dictū p superhabūdātiā vni soli conuenit .i. suplatiu⁹ aᵘᵉ expoit⁹ vni soli conueīt. si tñ generalissīa exponaᵗ neᵘᵉ nō ē incōueniēs plura eē generalissima ꝛᶜ dēt exponi cū dᶻ decē eē generaᵐᵃ Ex hiis pȝ quid sit dicēd ad soᵐᵃ ꝛ consimiles propōes i q̄bȝ poᵗ supᵘᵘᵉ.

Nunc in hac parte

ē dicēd de hoc sincatᵉ sicut quod etiā scdm logicos hȝ ṽtutē cōfundendi distribuᵘᵉ tminū i distribuibilē sequētē ipȝ. circa qd sit hoc

Sophisma cvii.

sortes est ita sapiens sicᵗ aliqͥs hō. poᵗᵒ φ sint tres hoies scȝ sorᵉˢ plato ꝛ cicero. ꝛ plo sit equaliter sapiens cū sorte ꝛ sorᵉˢ minus sapiens cicerone

Probatur sophisma.

Sortes est ita sapiens sicut plato igitur sortes est ita sapiens sicut aliquis homo. consequentia videtur tenere per locuȝ ab inferiori ad superius affirmatiue. antecedens patet ex casu 2ᵒ. sorᵉˢ est equalē sapiēs alicui hoi tᵉ sorᵉˢ ē ita sapiēs sicut aᵗqͥs hō. aˢ pȝ ex casu. consequentia probatur naȝ idem videtur esse equaliter sapiens alicui homini ꝛ ita sapiēs sicut aliqͥs hō

Improbatur sophisma

Nā seqtur sortes e st ita sapiens sicut aliquis homo. gᶦ sorᵉˢ ē ita sapiēs sicut cicero. qn̄s contra casū. Sz qn̄a pbatur per hoc q sy sicut cōfūdit mobiliꝉ istū terminū homo seauētē ipsū

Ad sophisma respon

detur q ipsū est fl'm Ad rōes Ad primā. sortes est ita sapiēs sicut plato ꝛc. negatʳ qn̄a. et p respōtione eiꝰ dico q nō tenet locus ab iferiori ad superiꝰ affirmatie. qn̄ arguitʳ ad supius distributū qualiꝉ fuit in pposito. Ad aliā iterū nego qn̄am. Et pro respōtione dico q nō est idē equaliꝉ sapiēs alicui hoī et ita sapiēs sicut aliqs homo. qa in pr'a oratione li hoī nō distribuitʳ in scd'a aūt distribuitꝰ virtute de sy sicut virtute cꝰ etiā possit negari q hec propō homo est aīal significet sicut est· qr exquo li sicut est distributiuū. tūc dicē homo est aīal significat sicut ē vz idem ac si diceret homo est aīal significat qualitercūqz est. mō hoc est fl'm. bn̄ tn̄ concedendū est q ita sicᵗ significatꝉ per istā homo est aīal est. qr qualitercūqz significatʳ p istā homo ē aīal est ita ē

Sophisma. Cxiii

Est istō. sortes est ita sapiēs sicᵗ oīs homo retēto casu prioris sophismatis.

Probatur sophisma.

Sortes est sapiēs et oīs homo ē sapiēs et nō oīs homo est sapiētior sorte. qr plato ponitur secū equaliter sapiēs igiꝉ sortes ē ita sapiēs sicut oīs homo. qn̄a tenz ab exponētibꝰ ad expositā. aīis patet ex casu.

In oppōitū arguitur

Nam sequiꝉ sortes est ita sapiēs sicut oīs homo. gᶦ sortes est ita sapiēs sicut cicero. qn̄a pbatur per hoc a singl'ari distributo ad suū iferius cū cōstātia subiecti. ē qn̄a bona. mō in aīte homo distributur esse distributū. et iō ab ipo ad li cicero qd est suū inferiꝰ dicetur esse qn̄a bona

Ad istud sophisma

respōdeꝉ q ipsū est verū Ad improbatione cū diciꝉ sortes est ita sapiēs sicut oīs homo gᶦ sortes est ita sapiēs sicut cicero Negaʳ qn̄a. et pro pbatione eiꝰ dico q in sophiᵗᵉ sy homo nō distribuitʳ sz stat imobiliter virtute duorū sincathe^{tus} ipsū pcedentiū. quorū quodlz seorsū dictū terīm distribueret. et sic isto ābo simlʳ imobilitāt ipsū virtute regule prius allega... De mobilitāte imobilitatū imobilitat mobilitatū. sic gᶦ scd'm pcedēs sophiᵃ. et illud ē ocedendū q sortes qui nō est ita sapiēs sicut aliqs homo est ita sapiēs sicut oīs homo.

Sophisma cix.

Est istud. Sorˢ. erit ita magnꝰ sicut plato erit magnꝰ. posito casu q sortes et plato nūc sūt eque magni. et q cōtinue eque auge. anꝉ vsqz ad aliquod instās vel aliqd tēpus exclusie qd dicit primū instās nō esse vtriusqz. Tūc arguiꝉ sic. sortes erit magnꝰ et plato erit magnꝰ. et sortes non erit maior q̄ plato erit magnꝰ

nec plo erit maior quam sor. est magnus g° sor. est ita magn9 sicut plo est magn9. 9a tz a sili. nam si sor. est magn9 et plo est magnus et si sor. nō sit a°: quam plato sit magnus et econtra tunc sor. est ita magnus sicut plato est magn9 Et si ita est cū vbo de pnti tunc etiā vr esse cū vbo de futo.

Impbatur sophisma

i nullo instāti sor. est ita magn9 sicut post illud instās sor. est magnus g° sor. nō est ita magn9 sicut plo est magn9: et qd plus est sortes nō erit ita magn9 sicut ipsemet est magn9. 9a tz vtute istius quod li sicut confūdit distributiue mobiliter hoc vbū est sequēs ipm p tēpore futuro onotatū p dcm̄ vbū

Ad sophisma respon

quod est dep. Et ad rōnē qn dr sortes nō est a°: etc. concedo a° et nego cōsequētiā. pro pbatōe 9ñe dico quod nō est sile cū ar. cū vbo de pnti cū hoc sincathegoreumate sicut et qn ar. cū vbo de futuro cū eo dr. Et rō h9 est qr arguēdo cū vbo de pnti. psuppo. aliquā esse maximā qntitatē qua sor. est magn9 et plato est magn9. sz arguendo cū vbo de futuro vt prius arguebatur nō supponitur in añte quod aliq sit maxima quātitas qua sortes erit magn9 vel qua plato est magnus. q tñ reqritur ad hoc quod 9ña talis valeat. cū silitudo rep eadē ratiōe est negādū sor. ita velocit mouebitur sicut ipse mouebatur supposito quod 9tinue mot9 sort. itēdatur

Nunc restat videre

de hoc vbo caret qd etiā cōfūdit terminū sequētē se distributiue

Sophisma cx.

est materia caret format.

Probatur sophisma

nā materia sortis caret forma asini g° ma caret forma. 9a vr tenere vt prius ab inferiori ad superius. a° notū est de se 1° ma forma caret g° ma caret forma 3° ma caret ōni forma igr ma caret forma. pbatur qr nō hz oēz formaz et tñ omnē formā apta nata est habere. sz si careat oi forma tūc caret forma.

Impbatur sophisma

nā se. ma caret forma g° materia nō hz formā. mō hoc est falsuz qr nūquam est ma quin habeat formā aliquam

Ad sophisma respon

detur quod ipm est fal̄m Pro prima rōe nego 9a3 eo quod ar. ab iferiori ad superius distributū. vn̄ h° verbū caret vtute negatōis quā includit distribuit terminū sequētē se ꝯ secundā similiter nego consequentiā ex eo quod i añte li forma supponit determinate qr pcedit hoc vbū caret sz i cōsequente distribuitur rōe istius vbi caret ipm distribuentis ꝯ 3a3 negatur 9a ppter hoc quod i añte li forma stat imobiliter rōe duorum sincat.uz ipsuz pcedentium. in consequente vero stat mobiliter ratōne vnius termini distributi ipsum precedentis Consimili modo esset dicendū de isto sophismate ma est puata forma.

Sophisma cxi

est de hoc vbo quiescit quod etiā

includit negationē.p quo sit so phisma. aia intellectiua quiescit posito q aia itellectiua sit tota i toto & tota i qualz parte ipius hois & q pes hois quiescat & manus moueatur

Probatur sophisma

aia intellectiua quiescit i pede g° aia intellectiua quiescit. consequentia videtur tenere p locū a pte in modo ad suū totum

Improbatur sophisma

nā sequit q aia intellectiua nō moueret quod falsum est. qr sequitur. nō mouet ergo nō mouetur i manu quod est cōtra casū.

Ad sophisma respondetur

q ipm est falsū Ad probationem. aia intellectiua quiescit in pede g° quiescit negat consequentia. nec vz loc° a pte i modo ad suum totū cū distributōne nō ei ser sor° nō ē hō albus g° nō est homo. & ideo cū ille termin° quiescit includit negationez. q propter negatōez mot° nō vz g°

Sophisma Cxii

est de hoc verbo ignorat qd etiā includit negationez. & est istud. fortes ignorat aliquā ppōem. ponat q sor° ignorat illā ppōez super datā lineā contingit triangulū equilatrū collocat & sit iª. a Tūc arc. sor° ignorat. a. ppōem sz. a. ppō ē aliq ppō g° sor° ignorat aliquā ppōez Improbat nā ser fortes ignorat aliquā propōez g° fortes nō scit aliquā ppōnē mō hº ē flz. nā nō obstāte q sor° nō scit. a. propōez adhuc scit multas alias sicut suppono.

Ad sophisma respondet

q ipz ē flz. Et pro probatione e° nego g°. s. sor° ignorat. a. propōez &. a. propō ē aliq ppō g° sor° ignorat aliquā ppōez. tn̄ vn̄ ser g° sor° aliquā ppōez ignorat. & rō quare nō ser ptz ex dictis. nichilomin° tz i dicto casu hec sortes nō scit oēz ppōez. tn̄ hc eēt negāda sor° oēz ppōez ignorat sicut hec eēt neda sor° oēz ppōez nō scit

Sophisma cxiii.

ē istud. ignorato motu ignorat natura.

Probatur sophisma.

In diffiºe nat̄e poit mot° p diffitionē nat̄e posita mo sit i 2° phisicoꝝ. sz ignorato illo qd po i diffitōe nature ignorat diffitio nature sz ignorata diffiºe nature ignorat nat̄a g° ē flz. pbat gª nā ser ignorato motu ignorat natura g° motu ignorato ignorat nat̄a g° ē flz. gª vr tenere qr nō vir eē dr̄ia it aº & g°. fl̄itas gn̄tis probat q n° vr eē mot° q° ignorato ignoret nª qr quocūqz dato si ipe ignoretur potest cognosci alius per cognitionem cuius potest cognosci natura.

Secundo. nam sequi videtur ignorato motu ignoratur natura ergo ignorato motu natura ignoratur. modo hoc est falsum. quia ego possum ignorare motum et tamen naturam nō ignorare. Quia posito q non cognoscerem aliquem motum. ad huc naturam sicut materiam vel formam cognoscere possem licet forte non cognoscerem propriā eē naturā

Ad sophisma respondetur quod ipsum est verum sicut probauit prima ratio. Ad improbationem quando dicitur ignorato motu etc. ergo motu ignorato ignoratur natura. negatur consequentia quia in sophismate ille terminus motu ratione illius quod ignorato includentis negationem distribuitur pro his que significat, et hoc cum apellatione rationis vel conceptus secundum quem ille terminus significat ea que significat. in illo autem motu ignorato ignoratur natura. ille terminus motu stat determinate. et cum hoc pro suis significatis supponit non cum apellatione rationis vel conceptus secundum quem dictus terminus motus significat sua significata: et non merito consequentia est neganda. Unde sciendum est quod ista verba scire. intelligere. cogitare. ignorare. oppinari. aperire. iudicare. videre. audire ymaginari. appetere. velle. amare odire etc. et participia et nomina ex eis descendentia restringunt terminos sequentes se. ad supponendum pro his pro quibus supponunt non absolute sed cum apellatione rationis vel conceptus. secundum quem dicti termini significant ea que significant ideo arguendo non potest fieri mutatio unius termini restricti ad supponendum in terminum non sic distributum restrictum ad supponendum et econtra. et ideo quia terminus sequitur aliquem dictorum terminorum dictorum restringitur ad supponendum. Unde autem precedit non propter quod non sequitur sortes ignorat naturam ergo sortes naturam ignorat. Nec sequitur naturam cogit ergo cogit naturam. propter idem non sequitur sortes ignorat primam materiam seu non habet sciam de prima materia, et omnis prima materia est natura ergo sortes ignorat naturam. Et similiter non sequitur deus est et semper fuit trinus in personis et auerroys cognouit deum ergo auerroys cognouit deum trinum in personis Similiter non sequitur auerroys non cognouit deum trinum in personis et omnis deus semper est et semper fuit deus trinus, ergo auerroys non cognouit deum. sed bene sequitur. ergo nullum deum auerroys cognouit secundum rationem secundum quam dicitur deus trinus Ex illo patet ad secundam improbationem scilicet quod non sequitur ignorato motu ignoratur natura. ergo ignorato motu natura ignoratur. quia potest ignorari motus et tamen non natura. sicut materia vel forma cognoscitur. licet non cognoscatur esse natura secundum rationem secundum quam dicitur esse natura

Sophisma cxiiii

Est istud. Immediate sunt partes continui Probatur quia partes continui sunt due medietates sed due medietates sunt immediate. ergo per conuersionem immediate sunt partes continui 2o sine omni medio sunt partes continui. ergo immediate sunt partes continui. consequentia probatur. quia si sine omni medio sunt partes continui. tunc sine medio sunt partes continui. sed si sine medio sunt partes continui tunc immediate sunt partes continui. antecedens probatur. quia quibuscunque partibus continui datis de illis verum est dicere quod sine omni medio sunt ille partes ex eo quod non omne medium est inter illas partes 3o cum non medio sunt partes continui. ergo sine medio sunt partes continui. consequentia probatur. quia non et sine videntur idem significare. antecedens patet quia cum suis actibus sunt partes continui. sed accidentia non sunt medium. ergo cum non medio sunt partes continui. et per consequens immediate sunt partes continui. cum idem

significat immediate et sine
medio.

Impbatur sophisma

Immediate sūt ptes cōtinui.g°
nullū est mediū int ptes ɔtinui
ɔña est fl3. ex eo ꝙ cōtradic^m e9
est verū sc3 aliqđ mediū est int
ptes cōtinui. ex eo ꝙ aliq ptes
cōtinui sūt mediate. ɔña t3 ex
eo ꝙ imediate exponit per ly sñ
medio Circa illud sophi^a est
sciēdum ꝙ ly imediate dicit ne
gationē medii. aliqñ loci. aliqñ
tēporis. aliqñ calidi^{te}. aliqñ ne-
gationē medii in argumētatōe
aliqñ medii i demōstratōe Ex^m
primi qñ eni dicim9 duo corpa
celestia eē imediata. sicut illa in
ter que nō est loc9 medi9. Ex^m
scdi Nam aliqñ dicim9 duo cor
pora eē imediata. sicut diē & no
ctē. Ex^m tercii Nā aliqñ dicim9
aliquā cāz eē imediatā sui eff^c t9
eo ꝙ nō est cā mediata int illaz
et suū effectū. Ex^m q̄rti. Nā dici
m9 ꝙ nūerus ternari9 est ime^{te}
post binariū et sic sili° dicim9 ꝙ
vna medietas cōtinui est ime^{te}
añ vel post aliā. Ex^m quīti Nā
solemus dicere principia scien-
tiarū esse immediata hoc est ca
rentia mediis per que sunt de-
demōstrabilia Secūdo est sci
endū ꝙ ly imediate aliquando
accipitur aduerbialiter aliquā
do nominaliter. quando accip^r
aduerbialiter tunc non est det-
minatio alicuius nois sicut ad
nomen ē determinatio alicui9
nois substantiui. Et quādo ac-
cipitur aduerbialiter tūc dicit^r
teneri sinca^{ce}. & quando vero ca
pitur noialiter dicit^r teneri ca-
thē^{ce} Tercio est sciendū ꝙ h°
sicathegoreuma imediate dist^r
buit negatiue. q2 imediate est idē
ꝙ sñ medio. et vñ sequit imedia
te sūt partes cōtinui g° nullum
mediū est inter partes cōtinui
et g° cauendū est de prepositiōe
vel postpositiōe eius respectu t
minorū distributibiliū Ista no
tamenta vallēt pro presenti so-
phismate et aliis sophi^{b3} in qui
bus ponūtur illa verba incipit
desinit que in eorū signi^{b3} inclu
dūt hoc sincathā^{ma} immediate

Ad sophisma respon-

detur ꝙ ipsū est flm. Nam sequi
tur imediate sunt partes conti
nui. g° nullū est mediū inter p-
tes cōtinui. bene tñ concederet
illā partē immediate sunt par-
tes continui. quia alique sunt
partes inter quas nullū est me
diū que sunt ptes cōtinui. vñ i
sophi^{te} imediate tenet aduer^{ter}
in alia añt pte imediate sūt ptes
cōtinui: ly ime^{te} tenet noialit

Ad rationes

Ad pri nā ptes cōtinui sūt ime
diate cōcedo s3 nego ɔñam. g° i
mediate sūt ptes cōtinui. vñ i^a.
ptes cōtinui sūt imediate nō d3
sic cōuerti. s3 debet sic conuerti
ptes imediate sūt ptes cōtinui. &
illā vñ cōcedo. ibi ei ly imediate
tenet noialit. nego tñ illā ime^{te}
sūt ptes cōtinui in qua ly ime^{te}
tenet aduerbialiter Ad 2^{am}
sñ medio sūt ptes cōtinui h° ne
go sicut negarē illā. nullū medi
um est inter ptes cōtinui Ad
probationē. sine ol medio sunt
partes continui. g° sine medio
sunt partes continui. Negatur
consequentia proptē hoc ꝙ i pria ly

medio stat imobiliter ppt duo sincat[a] mot[ia] pcedetia. i 1[a] autem stat mobili[r] ppt hac sica[a] sn mobilitas ipm pcedes. mo a tmino state imobili[r] ad eund state mobiliter n vz 9[a]. Ad terciam cu non medio sut p[s] cotinue ac. negat[r] cosequntia. Ad pbatoez dico q 9 no et sine no ide significat sed bn no et cu sine ide significat. et io bene sequit no cu medio sunt ptes cotinui g[o] imediate sut p[s] cotinui. s3 tunc negandu e a[s] ex eo q illa est concedenda cu medio sut ptes cotinui q est e[9] contradictor[ia].

Consequenter in hac pte restat videre so[la] de icipit et desinit que icludut negato ne i eoz significatoe. Pri[9] tn videndu e de expoe ppom i qb[9] po[r] aliq[o] dictoz vboz icipit et dsinit Pro quo e sciendu q coit ppo in qua ponitur hoc vbu incipit solet exponi dupliciter. Uno[o] p ppone de pnti et remotoez de pterito i. p affirmatiua de pnti et remotione de pterito cu additoe huius sincathegoreumatis imediate: Verbi gra so[r]s icipit ee exponi[r] sic. so[r]s nuc e et so[r]s imediate an hoc n fuit. Secundo[o] sol exponi p remotoez de psenti et pone de futuro sep eo addito h[9] sica[te] imediate. Ubi gra so[r]s icipit ee albus exponi[r]. so[r]s nunc n e alb[9] et pe imediate post hoc e[t] albus Ita sili hec ppo i qua poni[r] hoc vbu desinit coit solet expoi dupliciter. Uno[o] p negatiua de pnti et affirmatiua de pterito. Ut sortes desinit ee. i. so[r]s nuc no est et imediate ante hoc fuit. 2[oo] exponi[r] p affirmatiua de presenti et negatiua de futo. Ut so[r]s desinit ee. i. so[r]s nuc e et imediate p[9] hoc n erit. et expo de desinit bene verificaret de ista ti idisibili si ali quod tale poneret. Et ad videndu qn incipit et simili[r] desinit sic vel[r] debet exponi notade sut aliqe regule. Quaz prima e ista De reb[9] quaz e dare primu instans sui ee incipit det exponi p affirmatiua de psetti et negatiua de pterito 2[a] rla. de reb[9] quaz no dat primu instans sui ee icipit bet exponi p negatiua de psenti et affirmatiua de futuro. Hc ergo so[r]s incipit ee exponi[r] sic: so[r]s nunc est et imadiate an h[o] no fuit. Et hi no e dare primum instas ee albedis sed ultimu instans no ee. quia no acquiri[r] tota simul sed partiali[r] et gradualiter g[o] illa so[r]s incipit ee albus exponitur[c]. sortes nunc n est albus et imediate p[9] hoc erit alb[9]

3[a] rla. de rebus quaz e dare primu instas sui no ee ante hoc q fuerut et no ultimu instas sui ee desinit exponi[r] p negatiuam de pnti et affirmatiua de pterito

Quarta regula. de reb[9] quarum est dare ultimu instas sui esse si aliqe sut tales desinit expoi[r] p affirmatiua de presetti et negatiua de futuro. Aliqui autez dicut de expoe ppom de desinit et incipit. Unde dicut q eode mo debet exponi i pmanetib[9] et successiuis. ta. de reb[9] quaz ee acqritur simul seu idiuisibiliter q de rebus quarum esse acquiri[r] successiue et partibiliter: Unde uniformiter exponitur hic et ibi per affirmatiuam de presenti et negatiuam de preterito. et desinit per negatiua de presenti et affir

maliuã de pterito. Ut sortes īci
pit eē exponūt sic. sortes nūc ē ꝗ
imediate añ hoc nō fuit. sortes īcipit
esse albꝰ idest sortes nūc est albus
ꝗ imediate añ hoc nō erat albꝰ
et isti per ly hoc nō itelligūt nec
denotāt aliqā rē esse idiuisibilē
in tēpore scdm dnū tēpus. Unñ cū
dicitur sortes nūc est et imediate
añ hoc sortes nō erat: p ly nūc itelli
gūt tēpus imediatū tēpori in cuius
nulla parte sortes erat. et idē de-
mōstrāt per ly hoc. qñ dicūt ime
diate añ hoc sortes nō erat idest ꝙ
per ly hoc volūt demōstrare tps
in quo sortes est qd est imediatum
tēpori in quo nec aliqua eius pte
sortes nō fuit. et scdm hoc opor
teret cōcedere ꝙ quilꝫ nostrum
tūc īciperet esse Nā de quolꝫ no
strū verū est dicere ꝙ ipse nūc sit
ꝗ immediate añ hoc nō fuit de
mōstrādo per ly hoc totale tēpus
in quo est et fuit quod īseqbatur
tēpus in quo nec ī aliqua parte
fuit 3o possūt exponi propdes
de īcipit et desinit. verū est tñ ꝙ
iste modꝰ nondū est vsitatꝰ neqꝫ
cōsuetꝰ quē modū exponēdi int
ceteros reputo breuiorē Pro
quo sciendū est ꝙ sicut sūt quēd
aduerbia de pterito. sicut heri. ꝗ
aliqua de futuro vt cras. ita ali
qua sūt que cū significāt tēpus
breue vt nuper. stati. mō. nūc. et
similia. Alia cū significāt tpus
longū sicut ista diu. olim. condā.
2o est notādū ꝙ qñqꝫ tlia ad-
uerbia īcludūtur in significatio
ne verbor̄ verū sicut hoc aduer
biū frequēter īcludit in illo vbo
legito. qd idē est ꝙ freqnter lego
ita etiā huiꝰ modi aduerbia nu
per. statim possūt includi in aliq
duo verbis. His visis dico pri
mo ꝙ sic est de istis vbis incipit
et desinit. ꝙ in eis includūtur ad-
uerbia cōsignificātia tēpus bre
ue. et scdm hoc exponētur sic. sor
tes incipit esse idest sortes modo
est et nō est diu ꝙ nō erat. Simili-
ter sortes desinit esse idest sortes
mō est et stati post hoc non erit.
Ista expō est horū verborū īcipit
et desinit. Pꝫ primo ex coi mō
et vsu loquēdi. Uñ idē est incipē
eē sicut de nouo esse vel nouiter
esse. mō ēe nouo esse vel nouit
esse non est aliud nisi modo esse
et nuper añ non fuisse. seu non
est diu ꝙ hoc nō fuit. Similiter
desinit nō est aliud nisi cessare
esse. et est idē sicut stati post non
esse Item īcipere idē est ꝙ pricī-
piare vel pricipiū habere. Unde
qñ modicū de aliqua re est fa-
ctū. solemꝰ dicere ex pricipio hꝰ
qꝛ ergo sermo nō habet vigorē nisi
ex vsu loquēdi Sequitur hāc ex
positionē de īcipit et desinit esse
propriā. qꝛ cōcordās et sequēs ē
ex coi vsu loquēdi hominū 2o
dico ꝙ in hoc sēper exponūt [illegible]-
les propdesper aliaꝫ de pseti. qñ
enī res nō est non dicimꝰ ꝙ inci
pit esse. quis vñ dicatur statim
incipiet esse. sicut qñ homo qui
escit non dicimus ꝙ ipse īcipit
moueri. ergo ista sortes īcipit mo
ueri sic debet exponi. sortes nūc
mouetur et non est diu ꝙ nō mo
uebatur Similiter quādo aliqd
non est nō dicimꝰ ꝙ desinit esse
sed iam desinit esse. sicut quādo
homo est iam mortuꝰ non dici-
mus illum hominē desinere esse
sed quando est dicimus ꝙ desi
nit esse. ꝗ scdm hoc desinit est ex

ponendū per affirmatiuā de p̄senti et negatiuā de futuro cuz illa additione stati post hoc. Ut sortes desinit esse id est nūc est et statim post hoc non erit. Et incipit per affirmatiuā de presenti et negatiuā de preterito cū illa additione nuper aū vel illa non ē diu. Ut sortes icipit esse id est sortes est et nuper aū hoc nō fuit. Vel sic sortes nūc est et nō est diu q̄ non fuit. 3° dico q̄ scdm h° nō est aliter exponendū incipit et desinit in pmanētib⁹ et successiuis. sed utrobiqz eodē modo.

Quarto dico q̄ secundū hoc Omne quod incipit prius incipiebat. et omē quod desinit adhuc desinet. et adhuc erit. et hoc ē propter hoc q̄ infinitū temp⁹ est diuisibile. et non est dare primam partē temporis simpliciter nec etiaz ultimā. Et ideo dicit aristoteles sexto phisicoꝝ Omne quod mouetur prius mouebat et post hoc mouebit. Sed dubitatur q̄ntum tēpus scdm dictā expositionez requiritur ad hoc q̄ aliquid incipiat esse. et q̄diu talis sit vera sortes incipit esse. Eodem modo dubitatur de desinit.

Ad hoc responde/tur q̄ secundū durationem rerum et periodum oportet accipere illud tempus aliter et aliter. Unde diucius dicimus unā ciuitatem incipere q̄ unam domum. sed ambo simul incepe/runt. et ergo secundum q̄ durationes rerum sunt minores secundum hoc ille res per minus tempus incipiunt esse. Unde p̄iodus hominis est maior q̄ periodus canis. ideo diucius incipit esse: Unde si canis uiueret per uiginti annos. esset sibi uā magnum tempus. non esset tamen magnumtempus homini

Ex isto sequitur correlariū q̄ aliquae res quando incipiunt esse. et non desinunt simul esse. Uerum est dicere de una q̄ diucius incipit esse q̄ alia. sicut dicebatur de ciuitate et de domo Sic uise sunt tres expositiones propositionum in quibus ponitur incipit et desinit. et licet tercia. secundum modum loquēdi hominū excludatur. tamen q̄a inusitata est non uolo ea uti in sophismatibus de desinit. nec similiter uolo uti secunda. propt hoc q̄ iuxta secundam oportet concedere aliqua contra coēm modum loquendi hominum Nam oporteret secundum eam concedere q̄ q̄diu aliqua res generabilis et corruptibilis esset tam diu inciperet esse. et sic iam esset concedenda sortes incipit esse adhuc posito q̄ fuisset per centū annos et adhuc esset. Nam sortes nunc esset et immediate ante hoc non fuit. demonstrando per li hoc precise tempus per qd fuit. puta centum annos: modo contra consuetum modum loquendi non est concedere tales propositiones. eo q̄ incipere esse est de nouo esse. sed de nouo esse est non diu fuisse. sed sortes qui fuit per cētum annos satis diu fuit. Similiter iuxta dictaz expositionem hec est concedenda adam desinit esse. q[uia] adam nūc nō est et imediate aū h° adā erat

demostrando per sy hoc totale tēpus per quod adā nō fuit post q̄ fuit ymo iperpetuū esset dex. dicere. adā desinit esse. mō hoc est cōtra cōsuetū modū loquēdi ex eo q desinere esse est de nouo n esse vel cessare eē Et cōtra illā expositōnē pt fortius argui q̄ per aliā. Pn per testimoniū hominū si quis diceret est mō ꝑuz scz q adā desinit esse. oms dicūt q nō. ymo forte apponerēt dicētes diu est q desinit esse. Reuertar g° ad primā expositiōez qua volo vti in sequētibus: nā ista est vsitata et scdm illā preci sius loqui possum⁹ ymaginādo scdm ipsā instātia indiisibilia in tēpore. lz tal a in rei veritate nō sint. nichilominus expedit ea ymagiari. sic et astrologi ymaginātur multos circlos in celo. qui in rei veritate ibi non sūt. ꝗ geometre ymaginātur pūcta i diuisibilia lz in rei ꝟitate nulla sint talia. tn̄ in dictis sciētiis expedit talia ymagiari. ꝑpter meliorē ꝗ faciliorē traditionē dicta rū sciētiarū. ita nō min⁹ dico in ꝓposito q expedit ymagiari instantia indiisibilia in tēpore. ad exprimādū certas et ꝑcisas mēsuras motuū ꝗ mutatōnū quas sine ymagiatione instātiū indisibiliū ita ꝑcise exprimē non possem⁹. nec ex hoc sequit aliquod icōueniēs qn̄ sermones de talib⁹ indisibilib⁹ per alias lōguas orōnes debite exponūt. ꝑpt quas etiā orōnes ꝓlixas euitādas expedit tales terios ponere quos āti cre diderūt suppone pro rebus veris indisibilib3. sicut sunt pūctus et instās lz tles res indisibiles nō sint nisi scdm ymagiationē. Nūc pro sophis⁹ sequētibus soluēdis notāde sunt due regule Quarū pria est. q arguēdo cū istis verbis icipit et desinit ab iferiorib⁹ ad superi⁹ in ꝑdicatis essētialib⁹ est bona ꝯn̄a a parte ꝑdicati. Vn̄ bene seqtur sor⁸ icipit esse homo g° sortes icipit esse aiāl. Silr bene seqtur sortes desinit esse homo g° desinit esse aiāl. Scda regula est arguēdo ab iferiori ad superius cū istis verbis icipit et desinit a perte ꝑdicati in ꝑdicatis accidētalib⁹ nō valet ꝯn̄a. Nō enī se sortes icipit esse alb⁹ g° icipit eē coloratus.

Sophisma Cxvi

Est istud. Homo icipit esse alb⁹ qn̄ nullus homo icipit esse alb⁹ pōito casu q vn⁹ homo puta sortes pri⁹ fuerit alb⁹. et erit alb⁹ p totū ānū. et alii hoies sint nigri et fuerūt nigri ꝗ eēt nig p totū ānū. Nūc illo casu posito ꝓbo primā partē sophis. videlz illā hō icipit esse alb⁹ Nam homo est albus et homo post hoc erit albus g° icipit esse alb⁹. ꝯn̄a tz ab exponētib⁹ ad expositā. ants ꝓbatur. Nam prima exponēs est vera pro hoibus nigris. et scda ps est vera pro hoie albo Scda ps sophismatis pz ex casu

In oppositū arguitur

Sophisma iplicat cōtradictōez g° est falsū Respōdetur q sophiā est flm. Et pro ꝓbatione Notandū est pro regula. q si propō de icipit habeat sub̄m discretū quod sub̄m sit teri⁹ idiuiduālis tūc illud sub̄m pot retineri in vtraqz exponētiū. sicut hic. sor⁸

incipit eē albꝫ q̄ᶜ. expoⁱ sorᵉˢ nūc ē albus ꝗ imediate post hoc erit albus ꝗ eodēmᵒ si subiectū ꝓpositiōis de icipᵗ fuerit tmīꝰ distributus sicut hᶜ oīs hō icipit eē albus q̄ exponitᶜ sic oīs hō nūc nō est albus ꝗ imeᵗᵉ post hᵒ erit albus. sed si sbᶜꝫ de icipit fuerit deterᵗᵉ l'ꝑsonalr̄ acceptꝰ tūc nō dꝫ retineri id sbᶜm idtraqꝫ exponētium sed ī p̄ria dꝫ retieri. ꝗ ī 2ᵃ dꝫ subiici relatiᵐ idᵗᶦ. Et hoc hō icipit eē albꝰ que dꝫᶜ expoī hō albꝰ nunc non est albꝫ ꝗ imediate pꝰ hoc ille erit albꝰ sꝫᶜ nō erat fcm̄ ī probatōe p̄mie ptis soᵗᶦ.

Sophisma Cxvii

Sortes incipit eē coloꝛꝰ. poᵗᵒ casu ꝙ p̄tꝰ fuerit nigꝛ et nunc incipiat eē albus Tunc pbatur sophiᵃ sic sorᵉˢ icipit eē albus ex casu gᵒ incipᵗ eē coloratꝰ ꝯnᵃ dꝫ tenē per locū ab īferⁱ ad supꝛꝰ

Improbatᶜ qualecunqꝫ expoⁱ si icipit ē flꝫ. Si el exponatur sic sorᵉˢ nūc nō est coloꝛꝰ ꝗ imeᵗᵉ post hoc erit coloratus p̄ria p̄ est flā Si exponatᶜ sic sorᵉˢ nūc est coloꝛꝰ ꝗ imeᵗᵉ an̄ hoc nō fuit coloratus 2ᵃ pars est flā. Respōdetur ꝙ sophisᵐ ē flm̄. Ad pbatiōem pꝫ ex 1ᵃ regula ꝙ nō dꝫ ꝯᵃ ab inferⁱ ad supꝛꝰ cū hᵒ vbo incipit ꝗ hoc affirmatiue nᶜ a supiori ad suū inferiꝰ cū eod neᵘᵉ q̄a nō seᶜ sorᵉˢ nō incipᵗ eē coloratꝰ gᵒ non incipit esse albus

Sophisma cxviii.

Deus incipit eē in.a.sit.a. istās p̄imū. Probatur deꝰ nūc ē in.a.instāti ꝗ imeᵗᵉ an̄ hoc nō fuit in a.instāti gᵒ deus incipit eē in.a.istāti ꝯᵃ tꝫ ab expoᵇꝫ ad expositam. Ad ꝯtum ad primā partē notum est de se. Quo ad secundā partem probatur quia immediate an̄ hoc non fuit a. instans. gᵒ immediate ante hᵒ non fuit deꝰ in a. instanti

Impbatur sophisma

Deus incipit esse in a. instanti. ergo deus incipit esse. modo hᵒ est falsum.

Ad sophisma respōdetur

ꝙ ipsum est verum Et qn̄ dicitur deus incipit esse in a. instanti ergo ꝛc. Negatur consequentia quia arguitur a parte iñ modo ad suum totū cum hoc verbo incipit.et illa consequentia non valet ab inferiori ad superius et cetera

Sophsima cxix.

Est istud Sortes incipit esse hō pꝰꝙ fuit hō per viginti annos.

Probatur sophisma

Nam sit prius instans determinans exclusiue viginti annos per quos sortes vixit Tunc arguitur sic. sortes nunc nō est homo postꝙ fuit homo per viginti annos. et immediate ante hoc nonfuit homo postꝙ fuit homo per viginti annos. quia imediate ante hoc nondum fuit homo ergo sortes incipit esse homo ꝛc

Impbatur sophisma

Sortes incipit esse homo postꝙ fuit homo per viginti annos: ergo sortes incipit esse homo. cōsequens est falsum

Ad sophisma respon

detur φ ipm est vex. negare tñ illã sor^s postφ fuit hõ p.xx ãnos icipit eẽ hõ sicut ꝗ negare illam i pñti sophismate l.a.istãti deus icipit eẽ ꝗ ppt silẽz rõem. Et qñ d^r sor^s icipit eẽ hõ postφ fuit hõ p.xx.ãnos g^o sor^s icipit eẽ hõ.ne gatur 9ª ppt hoc φ ar^r ibi a pte i mõ ad suũ totũ cũ hoc vbo in cipit ꝗ tũc nõ vz 9ª sicut pri^o dice baẽ Pro a^{ort} declaratõe hoꝝ so phismatũ ꝗ cõsiliũ pt dici φ i i^{ta} ppõe de^s icipit eẽ l.a.istãti l' sibi consili vtz i qua ponit detia^o ad uerbialis l' ppõ cuz suo casuali equalẽs aduerbio pt detiare h^a vbũ eẽ l'hoc vbũ incipit.si prio^o ppõ ẽ va Si 1^{oo} ppõ ẽ fl'a. Sodẽ mõ distigaẽ de ista de^s desinit eẽ l.a.istãti.vñ si ti l'a.instãti equa lẽs aduerbio nũc detiet h^o vbũ eẽ so^a ẽ vex.si aũt detiet h^o vbũ desinit so^a ẽ flz.qr tũc sens^s esset φ l.a.istãti desinẽt eẽ de^s ꝗ h^o est falsum

Sophisma cxx

sor^s incipit eẽ si ẽ ꝗ^n fuit

Probatur sophisma

sortes ẽ si ẽ ꝗ^n fuit ꝗ^n prius fuit si ẽ ꝗ^n fuit g^o sortes icipit eẽ si ẽ ꝗ^n fuit Improbaẽ.eẽ si ẽ ꝗ^n fu it lesi sorti ꝗ sẽp lerit sorti ꝗ sẽp i fuit sorti.qr sẽp h^c ẽ va qñ forma^r sor^s ẽ si ẽ ꝗ^n fuit g^o sor^s ñ incipit eẽ si ẽ ꝗ^n fuit

Respõdetur ad sophi

sma dicendo φ icep^o pt cadẽ so lũ sup ii eẽ l' sup h^o totũ eẽ si est ꝗ ñ fuit.si prio^o ẽ ppõ cõditõnalis: si 1^{ooc} ẽ ppõ de cõditõnato p̃dica to.ꝗ prio^o so^a ẽ vruz sicut pbauit pria ra^o.sz 1° so^a ẽ flm sicut pba uit 1^a rõ.nã tũc denotat so^a φ eẽ si ẽ ꝗ^n fuit icipit eẽ l'ineẽ sorti.ꝗ h^o est flz.qr eẽ si ẽ ꝗ^n fuit lesi ꝗ sẽ per ifuit ꝗ sẽp ine^r sorti Silit p bari possz h^o so^a sor^s desinit esse si ẽ ꝗ non erit

Sophisma Cxxi

sor^s ꝗ plato incipiunt eẽ . posito casu φ sor^s prius fuit ꝗ plo nũc prio habeat eẽ

Probatur sophisma.

sor^s ꝗ plo nũc sũt ꝗ sor^s ꝗ plo pri^o nõ fuerẽ g^o sor^s ꝗ plo icipiũt esse pña pз añt^c pz.1^a pз.pbaẽ ex eo eẽ va qr e^s contradictoria ẽ fl'a vtz sor^s ꝗ plo prius fuerẽ

In oppõitũ arguitur

nam sequitur sortes ꝗ plato in cipiunt esse ergo sortes incipit esse.sed consequens est falsum quia sortes prius fuit.

Ad sophisma respon

detur φ ipsum est verum.et quã do dicitur ergo sortes incipit es se.Negatur consequentia sicut negaretur ista duo et tria sunt quinqз ergo duo sunt quinqз . arguitur enim ibi ab vnica ca thegorica de extremo copulato ad vnam aliam cathegoricam. ac si ibi eẽt copulatiua a qua ar gueretur ad alteram eius par tem.1^c ẽ finis sophi^{ti}

Sophisma cxxii.

Jam incipit esse oẽ qd est.posito casu φ sortes nũc primo sit

Probatur sophisma

Jã est omne quod est ꝗ immedi ate ante hoc non fuit omne qd

est. quia immediate ante hoc[n] fuit sortes qui modo est ergo iam incipit esse omne quod est

Improbatur sophisma

nam sequitur iam incipit esse omne quod est ergo iam omne quod est incipit esse. sed consequens est falsum. nam sequitur iam omne quod est incipit esse sed deus est ergo iam deus incipit esse. Secundo nam sequitur iam incipit esse omne quod est ergo iam incipit esse deus

Ad sophisma respondetur

quod primum est verum. et quando dicitur. iam incipit esse omne quod est ergo iam omne quod est incipit esse. negatur consequentia ex eo quod li est inclusum in hoc quod est omne in antecedente stat mobiliter sed in consequente stat immobiliter. modo a termino stante mobiliter ad eundem stantem immobiliter non valet consequentia. Ad 2am similiter nego consequentiam propter hoc quod arguitur a termino stante immobiliter ad suum inferius ac si staret distributive mobiliter. et tunc non valet consequentia. Ita similiter probaretur et improbaretur et solueretur hoc sophisma. sortes incipit scire omne quod scit. posito casu quod prius sciuisset decem scibilia et nunc primo careat ad scibile

Sophisma cxxiii

sortes incipit esse alter illorum. ponatur quod sortes nunc sit et prius fuit et plato nunc primo sit et per li illorum demonstrantur sortes et plato. tunc

Probatur sophisma

sortes nunc est alter illorum et prius non fuit alter illorum ergo sortes incipit esse alter illorum

Improbatur sophisma

nam si sortes incipit esse alter illorum vel incipit esse plato vel incipit esse sortes. non primum sicut patet de se. nec 2m quia sortes prius fuit sortes et post hoc erit sortes. non ergo incipit esse sortes

Respondetur ad sophisma

quod tempus est verum sicut probatur prima ratio. et quando dicitur sortes incipit esse alter illorum ergo incipit esse sortes vel plato. negatur consequentia sicut nec sequitur sortes incipit esse albus ergo sortes incipit esse sortes. licet enim incipiat esse quodam modo non tamen incipit esse simpliciter et ideo ab inceptione secundum quid ad inceptionem simpliciter non valet consequentia. qualiter est in proposito quando arguitur sortes incipit esse alter illorum ergo sortes incipit esse sortes. vel sortes incipit esse plato. eodem modo probaretur et improbaretur et solueretur sophisma sortes desinit esse alter illorum posito casu quod sortes desinat esse et plato semper viuat. verum est tamen quod licet ita concederetur sortes incipit esse alter illorum tamen hec est neganda alter illorum incipit esse sortes. unde licet illa bene concederetur sortes incipit esse albus tamen illa negatur album incipit esse sortes gratia cuius sit hoc sophisma.

Sophisma cxxiiii

album incipit esse sortes. posito casu quod sortes nunc non sit albus et immediate post hoc fiat albus. Tunc probatur. sortes incipit esse albus ergo per conuersionem album incipit esse sortes. 2o album nunc non est sortes et immediate post hoc erit sortes ergo album incipit esse sortes. consequentia tenet ab expositis ad expositum. antecedens patet per casum. Improbatur. album incipit esse sortes vel illud album distinguitur a sorte vel non distinguitur a sorte. Si distinguitur a sorte. Contra

nā sor^s pōt īcipere eē albus abs
q3 hoc ꝙ aliqd distictū a sorte īci-
piat eē sor^s. si aūt ñ distinguit a
sorte ⁊ ē l'e^t tūc ē l'e^t id sorti. sed
nichil q^d ē l'e^t id sorti īcip^t eē sor
tes ī casū p̄dcō g^o n^m albū īcipit
eē sor^s. Rñdeo ꝙ so^a ē fl̄3 ꝯd
probatōe3 primā dico ꝙ i^a sor^s ī
cipit eē albus ñ cōuertit^r s3 i^{sta}
aliqd q^d īcipit eē albū ē l'e^t sor^s. ⁊
h^o ē v̄ū ꝯd 2^{am} dico ꝙ i^c due al
bū nūc ñ ē sor^s ⁊ albū īme^{te} post
h^o e^t sor^s ñ sufficiēt exponūt illā
albū īcipit esse sor^s s3 o3^c dicē. al
bū nūc ñ ē sor^s ⁊ albū q^d ñ prius
fuit sor^s īme^{te} p^9 h^o e^t sor^s ⁊ tūc
2ª exponēs e^t fl̄a q2 vtq3 ī casu
dicto albū qd pri^9 fuit sor^s īme
diate ꝯ h^o e^t sor^s ꝓporcionabilr̄
dicēdū de h^o sophi^{te} al^m desit eē sor^s

Sophisma. cxxiii

ē. equū platonis sor^s icipit eq̄tar̄
po^{to} casū ꝙ equ^9 sort^e sit brunell^9
⁊ equ^9 pl'onis sit fauuell^9 ⁊ ꝙ sor
tes equitet fauuellū ⁊ p^9 h^o eq̄-
tabit brunellū ⁊ pl'o fauuellū et
cū h^o faciā talē conueiētiā ꝙ bru
nell^9 āpli^9 sit platonis ꝓ fau uel
lo ⁊ fauuell^9 āpli^9 sit sort^e ꝓ bru-
nello. Tūc Probat^r so^{ac}. equū
pl'onis sor^s nunc equitat ⁊ eq^m
pl'onis ñ pri^9 equitauit g^o equū
pl'onis sor^s incipit equitare cō-
sequētia p3 ab exponētib^9 ad ex
positā. a^s p3 p casū Improbat^r
nā seq̄t^r eq^m pl'onis sor^s incip^t eq̄
tare g^o aliquē equū sor^s incipit
eq̄tare s3 h^o ē fl̄3. q2 quēcūq3 eq^m
quē sor^s prius eq̄tauit adhuc eq̄-
tat ⁊ post hoc eq̄tabit p casū g^o
n^m equū sor^s incipit equitare.

Ad sophisma respon

det ꝙ sophi^a ē fl̄m. ⁊ ad pbatōem
dico ꝙ^n sufficient date sūt expo
nētes sophi^{ati} s3 o3^c dicē. eq^m pl'o
nis sor^s nūc eq̄tat quē pri^9 non
eq̄tauit ⁊ imediate añ hoc eq^m
pl'onis ñ eq̄tauit. s3 bñ sequitur
g^o equū pl'onis sortes icipit eq̄
tare s3 tūc prīa exponēs eēt fl̄a
scdm casū poitū Sed tu diceres
sic tu exponis vnā affirmatiuā
p duas negatiuas. dico ꝙ^n q2 h^c ē
affirmatiua ⁊^n negatiua equum
pl'onis sortes nunc equitat quē
nō pri^9 equitauit. Verūtamē s3
negarē illā eq^m pl'onis sortes ī-
cipit equitare tñ bñ concederē
illā secūdū casū positū sor^s icip^t
equitare equū pl'onis. s3 tñ sor^s
ñ incipiat eq̄tare aliquē equum

Sophisma cxxiiii

ē. sortes incipit scire oē3 ꝓ pōem.
po^{to} casu ꝙ sint tm̄ tres ꝓpōes
a. b. c. ⁊ sortes sciat. a b. ꝓpōes ⁊
prius sciuit ⁊ ꝙ. c. nūc de nouo
sciat Tūc probat^r sophisma^c.
sortes nūc scit oēm propositōne3
⁊ imediate añ hoc non sciuit oē3
propositionem ergo incipit scire
oē3 propōem. q^{ntz} ab exponenti
bus ad expositā3 a^s p casum p3

In oppoitū arguitur

nā se^r sortes icipit scire oēm pro
pōnem g^o sortes incipit scire. a.
ꝓpōem mō h^o ē fl̄3 q2 pri^9 sciuit.
a. ꝓpōe3 per casū 2° nā se^r vt di^r
sortes inc pit sc re oēm ꝓpōnem
g^o oēm propōnē sortes icipit sci-
re mō hoc est fl̄3. nā sequit^r oē3 ꝓ
positionē sortes icipit scire ergo
omnem ꝓpōem nunc scit ⁊ om
nem ꝓpōnem immediate ante h^o
nō sciuit. mō secūda ē fl̄a.

Ad sophisma respondetur quod ipsum est verum. Ad rationes. Ad primam quando dicitur sortes incipit scire omnem propositionem, ergo sortes incipit scire a. propositionem, negatur consequentia propter hoc quod arguitur ibi a termino stante immobiliter ad sic staret mobiliter, verum sic negatio importata per hoc verbum incipit vel desinit habet virtutem mobilitandi terminum sequentem acceptum sine distributione. Sed dices sequeretur sortes incipit videre aliquem hominem, ergo incipit videre platonem quod est falsum. Nam posito quod sortes nunc videat hominem et immediate post hoc videat hominem non tamen platonem, tunc hec est vera sortes incipit videre aliquem hominem et tamen hec est falsa sortes incipit videre platonem. Respondetur quod illa verba incipit et desinit habent habent virtutem immobilitandi terminum stantem mobiliter sed non habent virtutem mobilitandi terminum stantem immobiliter. Unde licet sit regula generalis quicquid mobilitat immobilitatum immobilitat mobilitatum: non tamen est regula generalis quicquid immobilitat mobilitatum mobilitat immobilitatum. Ad secundam quando dicitur sortes incipit scire omnem propositionem, ergo omnem propositionem sortes incipit scire, negatur consequentia propter hoc quod in antecedente ly propositionem stat immobiliter, in consequente autem stat distributive mobiliter.

Proporcionabiliter dicetur de hoc sophismate, sortes desinit scire omnem propositionem, et cetera.

Sophisma cxxvii

est istud. Sortes incipit scire tres propositiones. Posito casu quod iam sciat duas et non plures et prius sciuit illas et post hoc sciat eas et nunc de novo sciat tertiam propositionem. Tunc probatur sophisma. Sortes nunc scit tres propositiones et immediate ante hoc non sciuit tres propositiones, ergo sortes incipit scire tres propositiones, consequentia tenet ab exponentibus ad expositum, antecedens patet ex casu. Improbatur. Nam sequitur si verum est sortes incipit scire tres propositiones, ergo tres propositiones incipit scire. Non hoc est falsum. Nam sequitur tres propositiones sortes incipit scire, ergo illam propositionem sortes incipit scire et illam propositionem sortes incipit scire et deinde qualibet illarum trium. Non hoc est falsum ex eo quod duas ex illis prius sciuit. Respondetur quod sophisma est verum et quando dicitur sortes incipit scire tres propositiones, ergo tres propositiones sortes incipit scire: Negatur consequentia et ratio hoc est quia terminus numeralis quando nullum ad sincategorema impedit distribuit terminum sequentem licet non pro omnibus suppositis sed pro omnibus suis suppositis determinato numero pro numeratis sit ille terminus duo pro duo hoc et ille terminus tres pro tribus et quia in ista tres propositiones sortes incipit scire nullum sincategorema impedit quin ille terminus tres possit distribuere illum terminum propositiones saltem pro tribus suis suppositis ideo ipsum sic distribuit et post secundum dictum casum est falsa sed quia in illa sortes incipit scire tres propositiones in hoc verbo incipit includitur negatio que tollit distributionem ideo sic non distribuit ille terminus propositiones per illum terminum numeralem tres ideo in ista dictus terminus stat immobiliter et per consequens potest esse vera alia existente falsa.

Item sicut hec non omnis homo est que potest esse vera illa existente falsa omnis homo non est et per consequens cum arguitur sortes incipit scire tres propositiones ergo tres propositiones sortes incipit scire consequentia non valet quia arguitur a termino stan-

te immobiliter ad eundem stā/tem mobilit.ita esset dicendū si concederemus q illa coniū copulatiua ꝗ iclusa in termis numeralibus teneretur diuisiue. sꝫ si diceremus q tenetur collectiue ꝗ nō disiue sicut prius diceba tur i pria parte huius tractat. tunc sicut hec concederetur sortes incipit scire tres propōnes: itahec cōcederet tres ppōes sortes incipit scire ꝗ tūc negaret 9ª 1ª 3ª ppōes sortes icipit scire gº illā ppōem sortes incipit scire ꝗ illā ppōnem sortes incipit scire demonstrādo qualꝫ illaꝝ trium. sicut solet negari illa consequentia sortes ꝗ plato incipiunt esse gº sortes incipit eē sicut prius dicebatur in vno sophismate. bene tū sequeretur de coplato sub iecto tres propōnes sortes incipit scire ergo illam ꝗ illā propōnem sortes incipit scire ꝗ illa de copulato subiecto eēt concedenda in casu sophismatis sicut ꝗ illa sortes incipit scire tres ppōes Tunc retento eodē casu nūc sit aliud sophisma

Sophisma Cxxviii

vnam propē ex sortes icipit scire

Probatur sophisma

nam.c.propdem sortes icipit scire:qꝛ posito q.c.sit illa ppō quaꝫ de nouo scit tūc.c.ē vna ppō ergo vnā ppōnem sortes icipit scire Improbatur.vnā propōeꝫ nūc scit ꝗ vnā propōeꝫ imediate ante hoc sciuit ꝗ vnā propōneꝫ immediate post hoc sciet gº vnā ppōeꝫ sortes incipit scire 1º.nā seꝫ vt videt vnā propositionē sortes incipit scire ergo sortes incipit scire vnā propositionem. sed hoc est falsū.nā sequitur sortes icipit scire vnā propōem ergo sortes nūc scit vnā propositionem ꝗ immediate ante hoc non sciuit vnam propositionem.1ª pars ē falsa vel nunc nō scit vnā propositōnē ꝗ immediate pº hoc sciet vnā ppōem pria ps ē fla.

Ad sophisma respondet

q est verum.ꝗ qū dicit vnā propositionē nunc scit ꝗ vnam imediate ante hoc sciuit ꝗ vnam immediate ante hoc sciet ergo vnā sꝫ incipit scire.concedo totū ꝗ vlterius dico q ille bene pnt simul stare i veritate.vnā propōnem sortes incipit scire vnā propositionē sortes nō incipit scire qꝛ sunt due subcontrarie quas nō repugnat simul esse veras

Ad secundā dico vnam propositionem sortes incipit scit gº sortes incipit scire vnam propōnem.negat consequētia propter hoc q ibi arguitur a termio stāte determinate ad eundem stātem distributiue.vnde subiectū prime stat determinate ꝗ hoc idē i pdicato secunde stat distributiue rōe negationis incluse i hoc vbo incipit

Sophisma cxxix

sortes incipit scire plura q̄ plo posito casu q sortes sciat ꝗ prius sciuit ꝗ post hoc sciet duas ppōes ꝗ non plures ꝗ de nouo adiscat duas:ꝗ plato prius sciuit: et iaꝫ scit ꝗ post hoc sciet tres ppōes ꝗ nō plures ꝗ de nouo adiscat vnam

Tūc pbat soª.sortes icipit scire illas duas ppōes ꝗ plo icipit scire vnā ppōeꝫ demōstꝭ ppōibꝫ

quas de nouo adiscũt. ꝛ duo sũt plura ꝙ vnũ. g° sortes icipit scire plura ꝙ plato icipit scire

Improbat sophisma

Vterq3 istoꝝ icipit scire quatuor et nõ plura g° sortes nõ icipit scire plura ꝙ plato. ꝯña tȝ añs pbat qr vtq3 nũc eoꝝ scit quatuor ꝛ nõ plura ꝛ imediate añ hoc nõ sciuit quatuor. g° vtq3 eoꝝ icipit scire quatuor et nõ plura. ꝯña tȝ ab expo ad exposità. añs pȝ ex cãu. 2°
Et sortes icipit scire plura ꝙ plato icipit scire et cũ plõ icipiat scire quatuor. se^r ꝙ sortes icipit scire plura ꝙ quatuor qd ẽ cõtra casũ

Ad sophisma respon

det ꝙ ipm est flm. et qñ dr sortes icip^t scire duo ꝛ plo icip^t scire vm ꝛc. Ne^r ꝯña sȝ ad hoc ꝙ ꝯ^a valeat oȝ addẽ in añte sortes icipit scire duo et nõ icipit scire plura. et plato icipit scire vnũ et nõ icip^t scire plura. tũc bñ se^r ꝙ sortes iciperet scire plura ꝙ plato. sȝ tũc añs eẽt flm. qr sortes icipit scire quatuor que sũt plura ꝙ duo. et plato icipit scire quatuor q̃ sũt pla ꝙ vm proꝑ dalr. variãdo casũ dicẽt de hoc sophi^te. sortes desinit scire plura ꝙ plato

Sophisma cxxx.

Sortes icipit scire plura ꝙ icip^t scire Probat Nã sortes nũc scit plura ꝙ icipit scire et imediate añ hoc ñ sciuit plura ꝙ icipit scire g^r. ꝯña tȝ ab expo ad exposità. añs pbat: Nã sortes icipit scire illa duo demõstratꝰ ꝓpõib⁹ quas de nouo scit. et sortes cuȝ hoc nũc scit quatuor et pri⁹ non sciuit q̃tuor. ꝛ quatuor sũt pla ꝙ duo. g° sortes nũc scit plura ꝙ icipit scire. et añ h° nõ sciuit pla ꝙ icipit scire Impbat. sortes icipit scire plura ꝙ icipit scire. sȝ sortes icipit scire quatuor. g° sortes icip^t sciẽ pla ꝙ quatuor. qd ẽ contra casum

Ad sophisma respon

detur ꝙ est flm. Et qñ dr sortes nũc scit plã ꝙ icipit scire hoc negat Et qñ dicit. sortes nũc scit quatuor ꝛ pri⁹ nõ sciuit quatuor ꝛ icipit scire illa duo. g° scit pla ꝙ icipit scire. ne^r ꝯña. sȝ ad hoc ꝙ ꝯña valeret oporteret addẽ in añte. sortes nũc scit quatuor ꝛ icipit scire illa duo. ꝛ cũ hoc non plura. mõ hoc est flm. qr in hoc ꝙ scire icipit illa duo icipit scire quatuor que sũt pla ꝙ duo

Sophisma cxxxi

Est. Quod ẽ calidũ icipiet esse frigidũ. posito cãu ꝙ sortes sit ia calid⁹. ꝛ remittat e⁹ caliditas tota lr per medietatẽ vni⁹ hore. et sñ medio post medietatẽ vni⁹ hore frigescat cõtinue p illã me^te3

Probat sic qd ẽ calidũ aliqñ erit frigidũ. g° icipit vel aliqñ icipiet eẽ frigidũ. sȝ nõ icipit esse frigidũ. g° icipiet eẽ frigid. Probatio assũpti videlȝ isti⁹ qd ẽ calidũ nõ icipit eẽ frigidũ. qd ẽ calidũ hȝ cali^te3 diuisibleȝ ad c⁹ depositionẽ reqrit tpus. et per ꝯñs qd est calidũ nõ sñ me° post hoc erit frigidũ. ꝛ p ꝯñs qd ẽ ca^du3 ñ icipit eẽ f^rgid Impbat. si qd ẽ calid icipit eẽ frigid vl g° i aliq° istãti itriseco p^re medi^te vel in aliq° istãti itriseco 2^e medietatꝭ vel in aliq° instãti medio inter duas medietates de tpe stante

epclusiue ābas medietatesnon potest dici primū. quia quocūqz istāti itrīseco pme me^{tis} dato qd calidū hēbit cali^{tez} diuisibilē ad c^{9} deperditionē requiritur tēpus & p q^{s} nō sit me^{o} p^{9} illud instans corrūpe^{r} i^{a} ca^{tas}. & p q^{s} ñ sit me^{o} post illud instans erit frigidū nl si ponerentur contraria quo epi stere simul quod est inconueniēs et per consequens quod est cali dū in nullo instanti intrinseco prime medietatis hore incipiet esse frigidū. nec etiā in aliquo i/ trinseco instanti secūde medi/ etatis hore. quia quocunqz in/ stanti tali dato quod modo est calidū per illud instās erit frigi dū. et per cōsequēs in illo instā/ ti non icipiet esse frigidū Pro batio assūpti. qz quocunqz instā ti intrīseco secūde medietatis hore dato ipz precedet tēpus qd erit pars eiusdem medietatis cum non sit dare aliquod instās primum intrinsecū secūde me/ dietatis et per consequens in il la parte secunde medietatis q̄ sic precederet instans datū qd modo est calidum incipiet esse frigidū Nec potest dici φ in instā ti medio inter primā & secundā medietatē tiantē epcl^{ue} utrāqz Nam sit illud instās a. tunc que ro stante casu utrum in a. quod modo est calidum erit calidum uel frigidum uel neutrum. Si dicatur φ erit calidum sequit^{r} φ illa caliditas sit diuisibilis φ non immediate post .a. erit fri/ gidum. Si dicatur φ in .a. erit frigidū uel g^{o} illa frigiditas q̄ hēbitur in .a. acquisita ē parti/ biliter ul īptibilit nō pt dici 1^{m} qz h^{o} repugnat frig^{tt} cum sit qua/ litas ptiblē acq̄sibil. si dica^{r} φ ptī blē tūc qd mō ē calid ñ prio i. a. i stāti erit frigid qz añ. a. istans a^{a} pars fri^{tē} acquirē^{r} & per q^{s} ante a. instans quod mō est calidum e^{t} frigid & p q̄ns qd mō ē calidūz añ. a. instās simul erit calidum & frigid & c qtraria stabūt simul qd ē iquenies unde forte cali^{tas} durabit p totā priaz med ietatē usqz ad. a. instās. Si autem dica tur φ illud qd mō ē calid i. a. in/ stanti nec e^{t} calid nec frigid sed tur φ ñ sine me^{o} p^{9} caliditatē i/ troducere^{r} frigi^{tas} qd ē qtra ca3 qz po^{tuz} ē i casu φ per totā me^{tez} caliditas remitta^{r} precise ita φ i pria medie^{te} elapsa p^{o} tota ca liditas sit depdita & sine me^{o} p^{9} i^{uz} frigitas acq̄ra^{r} & c nulla e^{t} pe hore date q̄n in ea qd mō ē calid erit calidū nec erit calidum nec frigidū alr ei nō imediate se cō/ seq̄rētur qualitates dicte Ad so^{a} rñdetur φ ipm ē dep ad im/ probādez dico φ illud qd mō est calidūz icipiet eē frigid i. a. istāti me^{o} ymagiato int ābas medie tates hore date & qñ dī ul in illo instanti quod mō est calidūz erit calidum uel frigidum uel neu/ trum dico φ neutrum et quan/ do dicitur tunc dicte qualita/ tes non sequerētur se sine me^{o} dico φ ymo sequerentur se sine me^{o} realiter epistente licet cum medio indiuisibili secundum y/ maginationem solum. Sed di/ ceres tu ablata ymaginatione talis instantis indiuisibilis me dii nonne adhuc esset conceden dum sophisma dico φ ymo. Sed tunc ulterius quereretur uel ergo quod est calidum incipit es se frigidum in prima medietate

vl' secunda possū rndē φ ī vtraqȝ aliter tñ ⁊ aliter exponēdo īcipit l' īcipiet. vñ ī pria medietᵗᵉ incipiet eē calidū ī illa parte eᵒ ī qua eᵗ verū dicere qd mō ē calidū nūc non est frigidū ⁊ ñ erit diu quin tpm fiat frigidū. Ecce quō nō ymaginādo instātia idiasibilia final'r oȝ deuenire ad expōem istiᵒ incipit quā prius recitaui ⁊ approbaui. Silit pt cōcedi φ illud qd mō ē calidū īcipiet eē frigidū ī illa medietate ⁊ hoc ī iᵃ parte 2ᵉ medietatis ī qua eᵗ verū dicē hᵒ demōstrādo iᵈ qᵈ mō ē calidū nūc ē frigidū ⁊ nō ē diu φ non fuit frigidum

Sophisma cxxx

Calidissimū incipit eē frigiduȝ posito casu φ sortes nūc īcipiat eē frigidᵒ ⁊ ñ sit mō calidissimᵒ sȝ pᵒ duos ānos fiat calidissimᵒ

Probatur sophisma.

sic. calidissimū nūc ñ ē frigiduȝ ⁊. calidissiᵐ īmediate pᵒ hᵒ eᵗ frigid gᵒ calidissiᵐ īcipit eē frigid. 2ᵃ tȝ. aᵉ quo ad primā eᵒpt̄ ptȝ nā sēp hec ē vᵃ qñ formaℓ calidissimū nūc ñ ē frigid. ⁊ 2ᵃ ps pbaᵗᶜ. qd eᵗ calidissimū īmeᵗᵉ pᵒ hᵒ eᵗ frigid ergo calidissimū immediate pᵒ hoc eᵗ frigid. 9ᵃ tȝ ex eo φ ad vitatē istiᵒ calidissimuȝ īmeᵗᵉ pᵒ hoc eᵗ frigid sufficit alterā illaꝝ. s. ad ē calidissimū immediate pᵒ hoc erit frigid. vl' qd erit calidissimū immediate pᵒ hoc erit frigidū. ex eo φ dicta ꝑpō ē de futuro cuius subiectum ampliatur ad supponendum ꝑ eo quod est vel erit antecedens patet ex casu quia sortes q̄ erit calidissimus pᵒ duos anos immediate post erit frigidᵒ

In oppositum arguitur: nichil qd est calidissiᵐ incipit eē frigid ergo ñ est ita φ calidissiᵐ īcipit eē frigidū. aᵉ pbatur q̄ qcquid ē calidissiᵐ ad depditionē sue caliditatis requirit tēpᵒ cuȝ nō simul idē calidū ⁊ frigidum tpē erit añq̄ qᵈ ē calid erit frigidū ⁊ p consequens ñ sine medio qᵈ est calidissimū erit frigidū et p 9ᵉ qᵈ ē calidissiᵐ ñ īcipit eē frigidū ergo nullum calidissimuȝ incipit eē frigidum. Negaℓ consequentia ex eo φ arguit a termino stante minus āple ad terminū stantē magis āple negatiue ⁊ tunc ñ dȝ 9ᵃ vñ non sequitur nᵒ homo qui ē generabitur ergo nᵒ homo generabit. sic nec in proposito. q̄ ī ista nichil quod ē calidissimum incipit eē frigid si calidissimum restringitur ad suppone̅dum solum ꝑ illo qᵈ est calidissimum per illā additōnē qᵈ est. sȝ in ista nullum calidissimum incipit eē frigid si calidissimum suppoit nō solum pro illo quod ē calidissimum verumetiam pro illo qᵈ erit calidissimū.

Sophisma cxxxi

Cuiꝫ hoī filius desinit eē plato: posito casu φ fuerīt quattuor homines. s. plō. cicero. sorᵉ. robertᵒ similes ⁊ φ nunc desinat plō eē ⁊ alii tñ tres nō. ⁊ φ ñ' sint plures' hoīes. Tunc

Probatur sophisma

sic. sorti silis desinit eē plō ciceroni silis desinit eē plō. roberto similis desinit esse plō ⁊ ñ sūt plures hoīes ergo cuiꝫ hoī silis desinit esse plō. 9ᵃ tȝ. aᵉ probaℓ q̄a

sorti similis nunc non est plato et sorti similis immediate ante hoc fuit plato. gᵒ sorti simil' desinit esse plato eodᵒ arguetur de cicerōe et roberto

Improbatur sophisma

Si cuiꝫ hoī silis desinit esse plō tūc sorti silis desinit esse plō. sed hoc est flm. q̄nā tꝫ sꝫ flitas. pbatur. sorti silis desinit eē plato sorti silis est cicero gᵒ cicero desinᵗ esse plato. cōclusᵒ est fl'a sicut pꝫ de se et dᵒʳ vera sicut pꝫ ex casu et discursᵒ. Itʳ eē bonᵒ expositoriᵒ. gᵒ maior est falsa

Ad sophisma respon

det q̄ est verū. Et qñ dr̄ gᵒ sorti silis desinit eē plato cōcedo. ꝛ qñ dr̄ sorti silis desinᵗ eē plato sorti silis ē cicero. gᵒ cicero desinit eē plato. nego discursū. qꝛ ex puris infinitis nichil seʳ. Et qñ dr̄ q̄ ē sillogismᵒ expositoriᵒ nego ex eo q̄ mediū nō ē teriᵒ sinᵘˢ sꝫ cōis. Vñ mediū est hoc aggregatū sorti silis et hoc est teriᵒ cōis. qꝛ pdicabile est de plibus. Vñ tā robertus est silis sorti q̄ plato ꝛc.

Sophisma cxxxiiii.

Est istud Sortes desinit eē silis plōni. posito q̄ sit albꝰ ꝛ trāsmuteᵗʳ vterqꝫ in nigredinē. Tūc pbatʳ sophiᵃ. sorˢ desinit eē tlis qual' ē plō. gᵒ sorˢ desinit eē silis plōni. q̄nā tꝫ. añs pbaᵗ. qꝛ sorˢ desinit eē albᵒ et tlis est plō.

Impbatʳ. sorˢ est ꝛ erit silis plōni gᵒ sorˢ nō desinit eē silis plōi.

Ad sophisma respon

det q̄ ipsū est flm. Et qñ dr̄ sorˢ desinit eē tlis q̄lis ē plō Neʳ ex eo q̄ iā sorti inē hᵒ pdicatū tlis q̄lis est plō et pᵒ hoc sibi ierit. et p qᵒ nō desinit sibi ieē et p q̄ñs nō desinit eē tlis qual' ē plō Et qñ dr̄ sorˢ nūc desinit eē albᵒ qual' est plō gᵒ sorˢ nūc desinit esse talis qualis ē plō Neʳ q̄ñā ex eo q̄ aʳ ab iferiori ad supiᵒ in terīs cōcētis accidētaliāᵒ cū hoc vbo desit pceᵗᵉ ꝛ tc ñ vꝫ qᵃ sicᵗ priᵒ dicebaᵗ

Sophisma Cxxxv

Est istud. a. et b. desinūt eē tlia qualia ipsa sūt posito cāu p a. ꝛ b. sint duo cōtrnia cōtiagētia ꝛ sit a. vū et desiat eē vū ꝛ icipiat eē flm et sit b. flm et desinat esse flm et icipiat eē verū Tūc pbaᵗ sophiᵃ. a. desinit eē tle quale ipsū est. et b. desinit eē flm quale ipm est. gᵒ a. et b. desinūt eē tlia qualia ipsa sūt Impbaᵗ. a et b. sūt tlia qualia ipsa sūt ꝛ semp erūt tlia qualia ipsa sūt. qꝛ sūt verū et flm et sp erūt verū ꝛ flm. gᵒ a et b. nō desinūt eē tlia qualia ipsa sunt.

Ad sophisma respon

detʳ q̄ ipm est flm. et qñ dicitur a. desinit eē tle quale ipm est. qꝛ est verū ꝛ desinit eē verū Neʳ qᵃ sicᵗ priᵒ. qꝛ arʳ ab iferiori ab sriᵒ cū hoc verbo desinit pcedēte. et adhuc posito q̄ cōcedēᵗʳ q̄ a. desineret eē tle quale ipm est ꝛ b. simil' in dicto cāu nō pter hᵒ seʳ q̄ a ꝛ b. desināt eē tlia qualia ipsa sūt. Vñ nō semp oportet q̄ñaꝫ valē a coplatia ad cateᶜᵃꝫ de coplato subᶜᵒ qualit arʳ in pposᵗᵒ Vñ nō seʳ albū ē semiscutū ꝛ nigrū ē semiscutū gᵒ albū ꝛ nigᵐ sūt sēiscutū. Vñ albū ꝛ nigᵐ ñ sū sēiscutū sꝫ sūt scutū itegrum

Sophisma cxxxvi

Est istud Sortes desinit esse albissimus hominum. posito quod sortes prius fuerit albissimus hominum, et nascatur plato albior eo

Tunc probatur sophisma. sortes non est nunc albissimus hominum et immediate ante hoc fuit albissimus hominum ergo desinit esse albissimus hominum In oppositum arguitur sortes desinit esse albissimus hominum. vel ergo desinit esse albissimus hominum qui sunt, vel desinit esse albissimus hominum qui non sunt. sed non est dicendum primum ergo primum Tunc ultra. desinit esse albissimus hominum qui sunt ergo ante fuit albissimus hominum qui sunt. sed hoc est falsum. quia nunquam inter omnes homines qui modo sunt fuit albissimus. quod tamen opporteret ad veritatem istius. sortes fuit albissimus hominum qui modo sunt ex eo quod superlativus cum sit distributivus terminum sequentem se si sit distribuibilis

Ad sophisma respondetur

quod ipsum est verum Et quando dicitur sortes desinit esse albissimus hominum vel ergo qui sunt vel qui non sunt. Dico quod nullum illorum sicut clarum est. talis divisio non est per contradictoria. istam tamen divisionem bene concederem. vel desinit esse albissimus hominum qui sunt vel non desinit esse albissimus hominum qui sunt et tunc concederem secundam partem scilicet quod in casu sophismatis sortes non desinit esse albissimus hominum qui sunt. ex eo quod nunquam fuit albissimus hominum qui sunt. et sic oportet concedere propter distributionem qua distribuitur hominum per illum superlativum albissimus. bene tamen concederem quod ante sortes hominum qui sunt fuit albissimus. Et etiam quod adhuc hominum qui sunt est albissimus sed non sit albissimus hominum qui sunt

Sophisma cxxxvii

Est istud A desinit esse non desinendo esse posito quod a. sit istans praesens

Probatur sic. a. desinit esse incipiendo esse. ergo desinit esse non desinendo esse. consequentia tenet. quia sequitur incipit ergo non desinit. ergo sequitur incipiendo esse ergo non desinendo esse antecedens probatur. quia a. desinit esse dum incipit esse ergo a. desinit esse incipiendo esse. consequentia tenet antecedens probatur. quia quando verum est dicere a. nunc est et immediate ante hoc non fuit. etiam verum est dicere a. nunc est et immediate post hoc non erit. ergo dum a incipit esse desinit esse. et per consequens a desinit esse incipiendo esse quod erat probandum

Improbatur sophisma

Si a. desineret esse non desinendo esse tunc desineret esse dum non desinit esse vel a. desineret esse si non desineret esse vel a. desineret quia non desinit esse. modo quodlibet istorum est falsum. consequentia tenet ex eo quod gerundivum exponitur per temporalem vel conditionalem vel causalem.

Ad sophisma respondetur

quod ipsum est falsum Et quando dicitur a. desinit esse incipiendo esse. ergo desinet esse non desinendo esse: Negatur consequentia Ad probationem quia bene sequitur a incipit esse ergo non desinit esse. ergo bene sequitur incipiendo ergo non desinendo Negatur consequentia propter hoc quia ibi simul et semel ut incipere et desinere exponendo per positionem de praesenti et remotionem de praeterito et desinit per positionem de praesenti et remotionem de futuro. Namque de a. instanti utraque expositio tam de incipit quam de desinit habet veritatem: Alia sophismata possunt fieri de desinit sicut ista. deus desinit esse ante mortem platonis deus desinit esse in a. instanti sortes desinit scire omnes

ppdem sortes desinit scire pla q pld sor desit scire plura q desit scire et cosilia de incipit que pnt solui pbari et ipbari pporcio[ter] sicut soluta pbata et ipbata sunt sophistica facta de icipit Et ppter illud de spali tractatoe eoru ca breuitatis supsedeo Quedez alia sophismata osueuerut fieri de icipit et de desinit. que lz sint p tractata per quosde modernos qr tn illi min9 bn Ut michi videt soluut quasde difficiles argu[ntes] que fiut ad ipsa. placuit michi tractare magis lucide si possim ppter scolariu pfectu ac etiam exercitatoem ppii itellect9 quo ru sit primu sophisma

Sophisma cxxxvi.

Est istud Sortes est albior q plo icipiat esse alb9. posito casu q sortes sit alb9 in summo. et q plo nunc non sit albus. et q sine medio erit albus

Probatur sophisma.

sortes est alb9 et plo icipit ee albus. et no icipit esse ita alb9 sic[ut] est sortes. g[o] sor[tes] est albior q plo icipiat esse alb9

Improbatur. sortes est albior q plo icipit esse alb9. g[o] vel sor[tes] ifinitu est albior q plo icipit esse alb9 aut solu finite Si in ifinitu tunc sic. sortes est albior q plo icipit ee alb9 et cu plato icipit esse alb9 se[quitur] q sor[tes] in ifitu est alb9. g[o] est flm. ona tz vt videt[ur]. qr copatiu psuppoit suu positiuu. Si dicatur q solu finite. se[quitur] q per ppoitoem finita est sortes albior q plato icipit esse alb9. sit ergo gra expeli q in pportione dupla sortes sit albior q plato icipit ee alb9 Sz pbo q n. qr tpe erat an q plato erit pcise in duplo mi9 alb9 q nuc est sortes alb9. et per ons plato no icipit esse in duplo min9 alb9 q nuc sortes alb9. et p ons sortes no est in duplo albior pcise q plato icipit ee alb9

Ad istud sophisma

respodet quidē q sophisma est dupx exponedo ly icipit per negatoez de pnti et affirmatoem de futo Ad iprobationē dicut q sortes in ifinitu est albior q plato incipit esse albus et negat onam Ul teri9 q sez sortes ē in ifinitu alb9 et ca est. qr null9 erit primus remiss9 grad9 albedinis qui erit i plotone per que sn medio albedo in platone copabitur albedini que nuc est in sorte Unn illa ppositio in ifinitu sortes ē albior q plato icipit ee alb9 couertitur cu illa copulatia sortes est alb9 et plato erit medio alb9 et nulla e[st] albedo sn grad9 albedinis sine medio in platoe p qua albedo in platone coparabit[ur] sn medio albedini sortis. et ex illio no sequitur q sor[tes] sit in ifinitu alb9. et qn dicit[ur] copatiu9 psuppoit suu positiuu cocedo sz no oz q cu ead determiatione Et io bn sequitur sortes est in ifinitu albior q plo icipit esse alb9 g[o] sortes est alb9. lz no sequat sortes est in ifinitu alb9. Aliter pt dici q nulla talis orō est ppria nec pfecta. sor[tes] est albior q plato icipit ee alb9. qr scdm phm septio physicorum illa que scdz aliqua sut copablia ad inuice sut eiusd nature specifice ad iuice et eiusd gnis pximi. nc aut in sophismate albedo et icipere ee albu sut illa scdm que sor[tes] et plo

cōparāt adinvicē ꝛ albedo ꝛ incipere eē album n̄ sūt eiusdē nate speciē nec eiusd gn̄ proximi qꝛ albedo ē de genere qualitatꝭ ꝛ inceptio vt coit accipitur ē de genē pa⁹nis. Et ꝓpter hoc ꝑ eᵗ soⁿ ꝓpositū n̄ eē ordē ꝓpriā nec intelligibilē sicut nec ista sorᵗ ē albior ꝙ plo eᵗ qꝛ idē est sorᵗ ē albior ꝙ plo incipit eē albus. ꝛ sorᵗ ē albior ꝙ plo nūc n̄ ē alb⁹ ꝛ imeᵗᵉ p⁹ hᵒ eᵗ alb⁹. mō ista nō est ꝓpria nᶜ generat intellectū i aio auditoris. qꝛ cū soⁿ solet fieri ꝓpt vnaʒ difficultatē q ꝑ vnā ordēʒ intelligibilē pt exprimi sic ꝛ soⁿ exprimens istā difficultatē

Sophisma cxxxviii

Sortes ē albior ꝙ plo imeᵗᵉ post hoc erit alb⁹ Probatᷣ. nā sorᵗ ē alb⁹ ꝛ plo imeᵗᵉ p⁹ hoc eᵗ alb⁹ sedⁿ ē ita alb⁹ sicut sorᵗ nūc ē gᵒ sorᵗ est albior ꝙ plo imediate p⁹ hoc erit alb⁹. qᵃ tꝫ aᵃ pꝫ ex casu prioris sophismatꝭ vn̄ ex qᵒ plo incipit eē alb⁹ n̄ imediate p⁹hoc hēbit sūmā albedinē sicut hꝫ sortes Improbatᷣ. si sorᵗ sit albior ꝙ plo imeᵗᵉ p⁹hᵒ erit alb⁹: aut gᵒ soᵐ fite l'i infinitū. si soᵐ fite sit albior: sit gᵒ i aliqua ꝓportōe certa vt ꝓbi grā i ꝓportōe dupla sꝫ hocⁿ qꝛ tūc erit anteꝙ plo eᵗ in duplo ꝑcise min⁹ alb⁹ ꝙ sorᵗ ꝛ ꝑ consequēs sorᵗ n̄ ē i duplo ꝑcise albior ꝙ plo imediate post hᵒ erit alb⁹. Eodē mō pt argui de qualibꝫ aⁿ ꝓportōe fita. Si aūt dicatᷣ ꝙ sorᵗ i infinitū ē albior ꝙ plo imediate p⁹ hoc erit alb⁹ seᵗ ꝙ sortes i ifinitū est alb⁹. cōsequēs est fl'm consequentia pꝫ qꝛ cōparatiu⁹ ꝑsupponit suū positiꝫ Ad iᵈ soⁿ pt dupl'r respōderi ꝙ soⁿ ē falsū sꝫ ꝙ sortes ē albior ꝙ plo imeᵗᵉ post hoc eᵗ seu sortes ē albior ꝙ plo imeᵗᵉ p⁹ hoc eᵗ alb⁹ qꝛ cōpatiu⁹ scdꝫ eādē formā sꝑ dēt eē secūdū certos terminos i determiatos grad⁹ ip̄i⁹ qꝛ alꝛ n̄ st cōpabiles scdm magis ꝛ min⁹ nᶜ secūdū equales. qd pꝫ qꝛ i cōparatiōe secūdū magis ꝛ min⁹ adinvicem secūdū eādē formā contingit rōnabiliter querē de excessu quaᵐ scꝫ vnū cōpatiuoꝝ excedit aᵈ qᵈ n̄ eēt nisi eēnt certi termini excessus qꝛ alꝛ n̄ cōtingit certificare q̄stionē. Et iō cū dᶦ ꝙ sortes ē albior ꝙ plo imediate post hᵒ eᵗ albus denotatᷣ ꝙ sortes sit albior ꝙ plo imeᵗᵉ eᵗ albus iᵒ gradu albedis l'imeᵗᵉ eᵗ albus sub illo gradu albedis mō q̄lꝫ illaꝝ ē fl'a qꝛ sub vno gradu albedis eᵗ plo imeᵗᵉ p⁹hoc alb⁹ cū n̄ sit dare ꝑmū gradū albedis sub quo plo eᵗ alb⁹. Et si dicatᷣ ꝙ li imeᵗᵉ facit tīm sequētē se stare cōfuse tm̄ si sit tmin⁹ cōis ꝛ ꝑ cōsequēs nō denotatᷣ ꝙ plo imeᵗᵉ p⁹ hoc erit alb⁹ sub illo gradu albedis l'sub illo dicēd ē ꝙ ꝙuis li imeᵗᵉ qn̄ ꝑ se ponitᷣ sine sicaᵗᵉ ꝑcedēte hūte ꝓtutē mutādi suppōeʒ tmini hē at ꝓtutē cōfūdēdi tīm seqntē cōfuse tm̄ tn̄ iᵒ n̄ facit qn̄ vocᵗ cum alio sincathegoreumate qualiter ē i ꝓpoito. Nā i ꝓposita hᶜ dēd ꝙ ꝑcedēti imeᵗ. ꝛ iō sꝫ in ista plo imeᵗᵉ post hoc eᵗ alb⁹ sub aliquo gradu albedis ille tmin⁹ grad⁹ albedis supponit cōfuse tm̄ tn̄ in ista sorᵗ est albior ꝙ plo imeᵗᵉ p⁹ hoc erit alb⁹ sub aliquo gradu albedis ille tmin⁹ albedis n̄ supponit confuse tm̄ ꝑ ꝓt suo sicathegoᶜᵃ ꝑcedētia sꝫ vn̄ sediate sꝫ vn̄ ꝓponeret cōfuse tm̄ sꝫ li ime

diate se solo ipi pponeretur. et id hec e fla sor^s e albior qz plo ime diate p^s h^o e^t alb^s sub aliq^o gra du albedis qz sua conuertes est fla. s. sor^s est albior qz plato ime diate erit alb^s sub aliquo gradu albedis. iste ei couertunt sor^s est albior qz plato imediate e^t alb^s et sor^s e albior qz plato ime^te erit alb^s sub aliquo gradu albedis. Similiter mensura consignata p hoc vbu c^t stat detia te vtu te istius d^o nis qz q distribuit sup pdez confusa tm qua facit p^c h^o aduerbiu ime^te. et id denotat so phisma qz sor^s e albior qz plo e^t ime^te i. a. l qz plo erit i. b. et qlz it lax e fla. id probabil pot dici qz huiusmodi ppoes sut fle ppt fal sa iplicatoez. vn si hec o^o q prius fuit posita. scz sor^s e albior qz plo incipit ee alb^s eet intelligibilis ipa eet fla ppter flitate a^ue exponetis. illa ei est fla sor^s e albi or qz plo imediate p^s hoc istae e^t alb^s propt flaz iplicatoez qz tm plicat qz plo imediate p^s hoc in stans erit i aliquo deliato insta ti alb^s. s. i. a. vel i. b. Etia iplicat qz plo imediate post hoc istae sub illo gradu albedis vl imediate p^s hoc istas erit alb^s sub illo gra du albedis l sub illo gradu albe dinis vel sub illo et^cus sub disiu ctione mo hoc e flm propter hoc qz n^s erit gradus albedis que i. mediate p^s h^o habebit plo. Scdz hoc rndend est ad pbatoez sophi smatis qn dicebatur sor^s nuc e albus qz plo imediate p^s hoc erit alb^s sz e ita alb^s sicut nuc e sor tes g^o sor^s e albior qz plo imedi ate p^s hoc erit alb^s. Negat g^a et ro e qz i illa q e ps añcedetis plo imediate p^s h^o erit alb^s mesura consignificata p h^o vbu erit et st mile albedo consignificata p sy albus stat cofuse tm rone h^s sica thegoreumatis qz qd destruit co fusione qua p^c faceret h^o sicathe goreuma imediate. Alr pt rn deri ad so^a ipz cocededo et nega do qz i sophismate iplica^r qz plo imediate p^s h^o erit alb^s sub illo gradu albedis l sub i^o. Et tuc ad iprobatoez sophismatis pt rnde ri sicut priori sophismati qz^n se^r sor^s e in infinitu albior qz imedia te p^s h^o erit g^o sor^s e i ifitu alb^s. qz st copatiu^s psupponit suu positi uu h^a tn n oz ee cu eod sica^te

Sophisma cxxxix

Sor^s incipit ee albior qz plo in cipit ee alb^s posito casu qz n^c sor tes nec plo nuc sint albi et qz sine medio ee albi et intedant conti nuo eoz albedines. Tuc pba tur so^ma. sor^s erit albior qz plo in cipit ee alb^s. sor^s nuc n est albi or qz plo incipit ee albus g^o sor tes incipit vel incipiet ee albior qz plo incipit ee alb^s sz nuqz p^s hoc instas incipiet sor^s ee albi or qz plo incipit ee albus g^o sor^s nuc incipit ee albior qz plo inci pit ee albus. sz probat qz sor^s nd incipiat ee albior qz plo incipit ee albus. qz si^c hoc eet in aliq^o in stati post instas i^d sit g^s i^d instas a. in quo sor^s incipit ee albior qz plo incipit ee albus. Probo qz^n. qz sor^s et plo erut equalr albi i. a p casu et plo erit albior in. a. qz ip se nuc incipit ee albus qz albe do ipsius intendit p casu g^o sor^s e albior in. a. instati qz plo incipit ee albus g^o sor^s in. a. n incipi et ee albior qz plo incipiet ee al bus. Improbatur. Sor^s et plo incipiut equalr ee albi qz nuc n sunt albi et continue post hoc in

stans erit albi equalr g° sortes st incipiet ee albior q pro icipit ee albus Ad so rndeo q e o oino iproprta et inintelligibilis sicut h ec sortes icipit ee albior q plo nunc st e albus et imete post hoc erit albus. talis aut st plest intelligibilis q hec sortes e albior q plo. distat tn q so solet fieri propter illa difficultate deruz state casu sophil sortes imete et albior q pld imete p hoc erit ppt id Ad illa rndeo q ppt hoc q illa sortes imediate p hoc erit albior q plo imediatee p h° erit albus iplicat q sortes imediate post hoc erit albior q plo imediate p h° erit i.a.l q plo imediate p hoc erit i.b.et de alus mensuris ppt hoc q mesura cosignificata p h° bu erit stat detiaee qn d q plo imediate p hoc erit sicut diceba in pmo sophismate Verutn si placeret dice q ia sor imediate p hoc erit albior q plo imediate p h° erit cosiderer cosuse tm mesura cosignificata p h° bu erit cocededu ee q sortes imediate post hoc erit albior q plo imediate p hoc erit. Et silit q plo imediate post hoc erit albior q ipemet imediate p hoc erit ex eo q aliqn habebit aliq grad albedis certe intentois et imediate p hoc hebit aliquez gradu certe itentois imo q°cuqz gradu albedis remisso dato imediate post h° remissiore i° habebit. Et tuc qn d sortes aliqn erit albior q plo incipit ee albus cu dico icipit l incipiet etia dico q a° o° iproprta et iltelligibil sicut etia sic sor aliqn ert albi q plo nuc e a imete p h° et dico q e iltelligibil et esilio huic sor imete p h° et albior q plo imete p hoc erit. Pro ali declara sit ist so

Sophisma cxl.

sor imete p. a et senior q plo imete p. a. posito q sor et plo sil incipiat ee et desinat ee et sit. a istas pns. Tuc pba so. sor aliqn erit senior q plo erit sene p et imete p a. qz sit. b. tom tps futuri q° sor et plo diuat tuc sor i. r. mediate. b. tpis erit senior q plo erit imete p. a g° sor erit aliqn senior q plo erit imete p. a. sz nm tps erit nc a° d istas qui an id sor erit senior q plo erit imete p. a g° sor imediate p. a. erit senior q plo imete p. a Et ofirmar qz an q lz istas futur sor et senior q plo et imete p. a. et p 9° an q. z tps futurum sortes erit senior q plato erit immediate post. a. instans sine medio et p conseques imediate qz absqz medio sor erit senior q plo erit imediate p hoc tuc puta p ipz. a Improbat. sor et plo sp ert equalr senes g° sor n erit imediate post. a. senior q plo erit imediate p. a Ad sol pbi pt dici iuxta illa q pmus dicebant q ipz est fls qz se sortes imediate p. a. erit senior q plato erit imediate post. a. g° sortes erit senior q plo erit imediate post. a. gns e fls qz ois copatiuus inter magis et min ponit et iplicat q copata adiuice habeat certos grads fore i q d 9p et im a et d si ei sor st albior q plo nz q sor et plo hat certos grad alb et q st ex pcess dnt st alt alti g° p pd sor e senior q plo et imete p a. po t et iplicat q aliqs erit gradus albedinis senectutis plon quel plo habebit imediate post. a

et hoc fl'm. qꝛ plato nullū gradū senectutis hēbit imediate post a cū nō sit dare instās imediatū instāti et senect⁹ cōtinue itēdat̄ sp enī in instāti posteriori sortes erit senior ꝙ̄ in istāti priori Ad ꝓbationē dicēdū ē ꝙ 1ᵐ illū mod dicēdi hec ē fl'a sor̄ aūt erit senior. ꝙ̄ plō erit imediate post a. qꝛ īplicat ꝙ plō aliquē gradū senectutis certū hēbit imediate post a. qđ est fl'm. hec etiā est fl'a sortes in illa meᵗᵉ b. tpis erit senior ꝙ̄ pl'o erit imediate post a. et oēs hui⁹modi aᵘᶜ sūt fl'e ꝑpter fl'am īplicationē Similiter hec est fl'a. aūt q̄dlꝫ istās futurū sor̄ erit senior ꝙ̄ plō erit imediate post a. Vnū q̄ lꝫ singularis illi⁹ v'lis est fl'a ꝑpt fl'am iplicationē Et hec est v'a aūt nullū instās futurū sor̄ erit senior ꝙ̄ plato erit imediate p⁹ a Vnū aᵘᶜ sūt fl'e et negatiē sūt v'e Adhuc aliq̄s deretꝫ ꝙ scđꝫ hoc hec est fl'a sortes in hoc instāti est minor ꝙ̄ ipse erit imediate p⁹ a sꝫ hoc est fl'm Nā posito ꝙ sor̄ incipiat augeri ꝛ cōtinue augeatᵗ per totū tp̄s vite sue. tūc enī hec vi' eē vera. sortes i hᵒ istāti ē vᵒʳ ꝙ̄ ipse erit imediate p⁹ a. qꝛ sor̄ in hoc instāti ē mior ꝙ̄ ipse erit vnꝙ̄ gᵒ sor̄ in hoc instāti est vᵒʳ ꝙ̄ ipse erit imediate p⁹ a. dicēdū ē ꝯñcia īā datis sor̄ ē vᵒʳ ꝙ̄ ipse erit imediate p⁹. a. ꝑpter fl'am īplicationē Nec vꝫ sor̄ in hoc instāti ē vᵒʳ ꝙ̄ vnꝙ̄ ipe fuit. gᵒ sor̄ in hoc istāti est vᵒʳ ꝙ̄ ipe vnꝙ̄ fuit gᵒ sor̄ in hoc instāti est vᵒʳ ꝙ̄ ipse erit imediate post a. Si aūt alicui nō placeat iste mod⁹ dicēdi. pt aliter rñderi cōcedēdo sophiᵃ ꝛ cū hoc pt cōcedere ꝙ sor̄ imediate p⁹ a. erit senior ꝙ̄ ipsemet erit imediate post a Nec repugnāt iste sortes et plō sp erūt equalē senes ꝛ sor̄ imediate p⁹ a. erit senior ꝙ̄ erit plato imeᵗᵉ post a. Vnū eađ argumēta q̄ ꝓbāt ꝙ sor̄ imediate p⁹ a. erit senior ꝙ̄ plō imediate p⁹ a. ꝓāt ꝓbare ꝙ sor̄ imediate p⁹ a. erit senior ꝙ̄ ipsemet erit imediate p⁹ a. qꝛ aū quodlꝫ instās futurū sortes erit senior ꝙ̄ ipsemet erit imeᵗᵉ p⁹ a. vt vꝫ īductiōe Ad ꝓbationē qū d⁹ sortes et plō erūt eq̄liter senes cōce' sꝫ ne' ꝯña scꝫ gᵒ sor̄ nō et imeᵗᵉ p⁹ a. senior ꝙ̄ pl'o erit imeᵗᵉ p⁹ a. Vnū cōceᵈᶦᵗ est ꝙ sor̄ imeᵗᵉ eᵗ p⁹ a. ē senior ꝙ̄ plō imeᵗᵉ p⁹ a. et ꝙ etiā pl'o imeᵗᵉ p⁹ a erit senior ꝙ̄ sor̄ erit imeᵗᵉ p⁹ a. et ꝙ quilꝫ eorū imeᵗᵉ p⁹ a. erᵗ senior ꝙ̄ ipsemet erit imeᵗᵉ p⁹ a qꝛ quilꝫ illorū aū quodlꝫ instās ꝛ etiā aū q̄dlꝫ tp̄us futurū erit senior ꝙ̄ ipemet erit imeᵗᵉ post a.

Sophisma cxli

Est. sortes pri⁹ icipit hēre esse ꝙ̄ icipit hēre fuisse Probat̄. hec pri⁹ fuit vera sor̄ est ꝙ̄ illa sor̄ fuit gᵒ sor̄ pri⁹ habuit eē ꝙ̄ fuisse et per ꝯñs videt̄ ꝙ pri⁹ icepit hēre esse ꝙ̄ habere fuisse Añs probatur. qꝛ in pmo instāti esse sortis illa erat vera sortes est si erat formata. et illa est fl'a sortes fuit. Im ꝓbat̄ ita cito sicut sor̄ icepit eē ita cito icepᵗ hēr fuisse. gᵒ sophiᵃ est fl'm. ꝯña tꝫ añs decla ratᵗ. qꝛ in pmo īstanti esse sortis sor̄ icepit hēre eē qꝛ tūc habuit esse et hꝫ eē ꝛ imediate aū illud nō habuit esse ꝛ in eođ instanti icepit habere fuisse. qꝛ in pmo instāti non habuit fuisse ꝛ imediate post hoc instans habuit fuisse

Et confirmatur quia si eodem instanti incepit habere esse et incepit habere fuisse vel in diversis si primum et habetur propositum Si in vno instanti incepit habere esse scilicet in primo instanti sui esse et in alio instanti post illud instans incepit habere fuisse. contra illud arguitur Sit .a. primum instans sui esse in quo incepit habere esse et sit .b. instans sequens a quo incepit habere fuisse tunc sic.

Si in .b. incepit habere fuisse ergo in .b. habuit fuisse et numquam ante .b. habuit fuisse sed iste exponens est falsa quia .a. et .b. instantia non possunt esse immediata ergo oportet quod inter .a. et .b. cadat tempus medium sit ergo .c. instans medium illius temporis .c. Tunc .c. sortes habuit fuisse ergo ante .b. habuit fuisse. antecedens probatur quia .c. instans est post .a. instans quod erat primum instans sui esse ergo in .c. instanti habuit fuisse. non ergo est aliquod instans aliud a primo instanti sui esse in quo sortes incepit habere fuisse. in eodem ergo instanti simul incepit habere fuisse et esse ergo non prius incepit habere esse quam incepit habere fuisse

Ad sophisma respondetur

detur quod sophisma est falsum ex eo quod in eodem instanti sortes incepit habere fuisse esse et incepit habere exponendo tamen incipit habere esse per positionem de presenti et remotionem de preterito. et exponendo incepit fuisse per remotionem de presenti et positionem de futuro. Ad probationem sophismatis quando dicitur hec prius fuit vera sortes est quam ista sortes fuit concedo. ergo sortes prius incepit esse quam incepit fuisse. et quando dicitur ergo prius incepit habere esse quam incepit habere fuisse. negatur consequentia. Sed cum dictis antecedentibus potest stare consequens propter difformitatem exponendi de incepit habere esse et incepit fuisse. Et sic est finis huius sophismatis.

Sophisma Cxlii.

a. spacium incipit esse pertransitum. posito casu quod .a. spacium dicatur pertransitum quando aliqua pars eius fuerit pertransita. et dicatur non pertransitum quando aliqua pars eius non fuit pertransita. et ponatur quod aliquis incipit moveri super .a. spacium Tunc

Probatur sophisma

Ad .b. spacium nunc non est pertransitum et immediate erit pertransitum et nullum tempus erit antequam a. erit pertransitum ergo sophisma est verum. Consequentia patet. due prime partes antecedentis sunt note de se. sed alia puta tertia probatur quia nullum tempus erit quin alia pars illius .a. erit pertransita ergo nullum tempus erit antequam .a. erit pertransitum. Consequentia tenet antecedens probatur quia si aliquod tempus est antequam aliqua pars illius .a. sit pertransita: sit ergo gratia exempli vna hora. sed probo quod non. quia lapsa medietate illius hore verum est dicere quod aliqua pars illius .a. erit pertransita. sit ergo .b. secunda pars que sit tercia totius .a. pertransita Tunc arguitur .b. tercia pars illius .a. est pertransita ergo medietas illius .a. est pertransita. probatur consequentia quia quando maior pars alicuius est pertransita tunc ipsum debet esse pertransitum ex casu sed .b. tercia pars ipsius .a. est maior pars medietatis ipsius .a. ergo quando .b. tercia pars ipsius .a. est pertransita medietas ipsius .a. est pertransita. Ultra quando medietas ipsius .a. est pertransita tunc aggregatum ex medietate illius .a. et medietate alterius partis est pertransitum quia maior eius pars pertransita. sed quando aggregatum ex medietate illius .a. et medietate alterius medietatis est pertransitum tunc etiam maior pars est pertransita. sed maior illius .a. est pertransita tunc .a. est pertransita ergo antequam elapsa sit medietas illius hore date aliqua pars .a. est pertransita et sic argueretur de quocumque tempore dato Improbatur .a.

icipit eē ptrāsitū ⁊.a sine medio eᵗ ñ ptrāsitū gᵒ.a eᵗ ptrāsitū. ⁊ⁿ ptrāsitū.qᵒ ē bōᵃ ⁊ qᵒē fl'z.ᵃᵃpeañ cedēt(ē)ba qᵒpila ē fla q̄ erat foᵃ ꝙ rⁿ ps añ ᵗesitbapbaʳ qꝛ nᵐ te puoeᵗ añꝙ.a.eᵗñ ptrāsitū.qᵒpōt pbari cōsilr sicᵗpbabaꝛ foᵃ ꝺ.b foᵃrñ ꝙ caᵍⁿē admittēdꝰqꝛ poᵗᵒ ꝙ ptraᵗᵃbᵃ meᵗᵉ toᵐ sit ptrāsitū ⁊ ꝙbᵃpteⁿptrāsitaⁿsᵗtoᵐptrāsᵐ cū eibᵃ pepossit sil'eē ptrāsita qñ aᵃ ēⁿ ptrāsita seᶜ.a.sil'eē ptrāsᵐ ⁊ⁿ eē ptrāsitū.si tñ ponēt casꝰ ꝙ a'd dicaʳ eē ptrāsitū qñ aᵒʳeꝰps ē ptrāsita scdz se ⁊ qᵉlz sui ⁊ etiā ꝙ a'd ñ sit ptrāsitū cꝰaᵒʳ ps scdz suā meᵗᶜᶻ sitⁿ ptrāsita scdz se et qdlz sut tūc caꝰeēt possibil'⁊ tūc facilē rñdeʳ ꝙ aⁿ icipit eē ptrāsitū ⁊ biterꝰbñ cōceʳꝙ nᵐ tpola bit qui aᵒʳ peilliꝰa.sit ptrāsita si a'd dicimꝰeē ptrāsitū qñ aᵒʳ eiꝰ peē ptrāsita lzⁿ scdz se ⁊ qᵈlz sut Si tñ iᵈbocamꝰeē ptrāsitū cuiꝰ aᶜ'ps ē ptrāsita scdz se ⁊ qᵉlz sut tūc nego illā nᵐ tps labiʳ quin aᵒʳ peilliꝰ sit ptrāsita pᵒ a'qᵈtps labiʳ añꝙ aᵒʳpeilliꝰ.a sit ptrāsita scdz se ⁊ qᵈlz sut

Sophisma Cxl iii.

ꝺ.spaciū icipiet eē ptrāsitū.posito ꝙ.a.ñ moueaʳ sup.a spaciū pbᵐ diē cōtinue ita ꝙ i.b. istāti tiante exclusiue illū diē ⁊ iᵈspaᵐ pⁱo sᵗ cōplete ptrāsitū a sor. tūc arᵗa.nūcⁿ ē ptrāsitū a sorte itelligēdo p ri nūc priᵐ illiꝰdiei ⁊ qñ qz ... ptrāsitū a sorte.i.b.istāti ⁊ nūc icipiet eē ptrāsitū a sorte gᵒa.spaᵐicipiet eē ptraᵐ a sorte Improbaꝛ.si.a.spaciū icipiat esse ptrāsitū a sorte l'gᵒ añ.b.istās tminās exclusiue diē l'pꝰ.b istāt l'in.b.instāti .ñ pt dici pⁱmū q̄a

per casū qꝰcūqz instāti citra.b.istās dato adhuc a.spaciū ñ ē cōplete pertrāsitū nᶜ in a'quo aᵒ instāti post.b.instans.qꝛ quocūqz instāti pꝰ.b.instās dato int iᵈistās ⁊.b.instās cadit tpsmediū gᵒad iᵈ instās datū.a.erat cōplete pertrāsitū ⁊ per cōseqns i nᵒ instāti Ultra ipz.b.a.incipiet eē ptrāsitū gᵒ in.b.instāti.a.ñ icipiet eē ptrāsitū 2ᵒ tzaᵍpbaꝛ qꝛ.a.erit pertrāsitū ⁊ⁿ subito gᵒ erit pertrāsituz in tpe ⁊ i nᵒ aᵒ tpe ꝙ in tpe tiato ad.b.instās exclusiue ⁊ iᵈ tps ē prius.b.instāti gᵒ.a.añ.b.instās erit pertrāsitū Rñdeʳ ad foᵃ ꝙ ipz est bex.et qñ dʳ si.a . iciperet eē pertrāsitū l'gᵒ in.b.l'citra.b.l' Ultra.b.dico ꝙ in.b.⁊ qñ dicit a. añ b.erit pertrāsitū nego illᵈ. ⁊ qñ dicit a.erit pertrāsitū ñ subito.negaꝛ illud qꝛ dico ꝙ.a subito eri pertransitum licet non subito pertranseatur sed successiue pertransitum Unde esse pertransitum est esse mutatuz quod est terminus illius motus . modo sicut tempus est mensura motꝰ ita instās est mēsura muta...

Sophisma cxliiii

Sortes incipiet pertransiuisse.a. spaciū.stendo eod casu

Probatur sophisma

aliquādo erit bex dicere sortes pertransiuit.a.spacium et nunc non est verum dicere ... pertransiuit.a spacium nec nunc incepit pertransiuisse a.spaciū ergo aliqñ incipiet pertransiuisse a.spaciū ꝙ sorᵉ nūc ñ icipiet ptrāsiisse a spaᵐ pbaꝛ ꝙ siᶜ.tūc iā a.spacium iciperet esse pertransituz a sorte qd est fl'm. eo ꝙ pⁱo in b.a

forte icipit esse ptrāsitū Jmp bat illā ser sor icipiet ptrāsiuisse a. spaciū gº illud erit in a. istāti. ꝙ hoc est fīm et icōueniēs

Ad sophisma respon

detur ꝙ ptrāsiuisse pt exponi du pli' vno cōpiette Alio ptrāssi uisse itrāsseūdo Tūc dico Si ptrāssiuisse expōat priº sophi' est verū. ꝛ tūc negat ꝙ sortes añ b. ptrāsiuit a. spaciū Sc'do dico ꝙ si ptrāssiuisse exponat 2º sophi' est fīm. qꝛ sortes nō icipiet sꝫ icepit ptrāssiuisse a. spaciū qꝛ sor' tā icepit eē itrā'do a. spaciū ꝛ imediate p' hoc eē iptrāsseūdo a. spaciū Tūc ne' ꝯña videlꝫ illa. sortes icipit ptrāsiuisse a. spa'. gº a. spaciū icipit eē ptrāsitū a sorte lꝫ illa ꝯña bñ valēt exponēdo si ptrāssiuisse priō modo

Sophisma cxlv

Est istō. a. corpus icipiet eē bipedale. posito casu ꝙ a. sit nūc vnū corp' ꝛ ꝙ nūc sit bipedale ꝛ augeat' ꝯtinue p b. horā ita ꝙ i fine illi' hore sit tpedale. ꝛ in prīa medietate hore acqrat pcise ꝙtitatē bipedalē ad ꝙtitatē pri' habitā. Jn 2ª etiā medietate pcise acqrat pedalē ꝙtitatē ad ꝙtitatē pedalē pri' hitā et pri' acqsitā Tūc pbat sophi'. a. aliqñ erit bipedale et nūc nō est bipedale gº icipit vel icipiet eē bipedale. sꝫ nō icipit eē bipedale per casū gº icipiet eē bipedale Jm pbat Si a. icipēt eē bipedale oꝫ ꝙ illud sit in aliqº instāti intrīseco tp'' b. hore. sꝫ hoc nō qꝛ illō eēt in istanti intrīseco prīe medietatis hore date. vel in istanti intrīseco 2e medietatis ei'dē hore date.

Nō pt dici primū. nā quocūqꝫ istāti itrīseco prīe medietatis hore b. dato a. est min' ꝙ bipedale Nec pt dici 2m. qꝛ quocūqꝫ instāti intrīceco 2e medietatis hore dato a. est mai' ꝙ bipedale ꝙ etiā pꝫ ex casu Ad sophi' pot rñderi duplr. Priō si in tpe ymaginarēt idisibilia sophi' eēt verū Et ad rōēꝫ factā cōtra illō Si a. icipiet eē bipedale ꝛc. cōcedo ꝙ ē i aliqº instāti intrīceco hore dato, et vlteri' dico ꝙ hoc est in istāti terīate exclusiue primā medietatē ei' hore. qꝛ in illo a. erit priō bipedale. ꝛ añ illō nō erat bipedale Sꝫ dicēs illō instās ex quo nō est intrīcecū prīe medie'ti sꝫ extri'ꝫ oꝫ ꝙ sit intrīsecū 2e medietati. sꝫ in quocūqꝫ instāti itrīseco 2e medietatis a. est mai' ꝙ bipedale. Rñdet ꝙ illō instās ē extrīsecū vtriqꝫ medietate tā ꝙ cōtinuatiuū vtiusqꝫ medietatis Ad aliā dr ꝙ bñ erat exclusiue primā a pte post et exclusiue 2ªꝫ a pte añ. ꝛ tō in hoc istāti a. corp' erit priō bipedale ꝛ imediate p' hoc erit mai' ꝙ bipedale Ad sophi' pt alit rñderi. si nō ymaginaret tēa idisibilia i tpe sophi' est fīm Ad ipbationē. a. aliā erit bipedale ne' illō. qꝛ nec in prīa medietate nec in 2ª. si cōtra illō dicēs. si illō eēt vñ seqret ꝙ cōtigēt fieri trāsit' de extrēo i ext'mū absqꝫ eo ꝙ fiēt trāssit' p mediū. qꝛ si fieret trāssit' de ꝙti'te in ꝙtitatē puta de ꝙti'te bipedali i ꝙti'ꝫ tpedale. ꝛ nō fiēt trāssit' p bipedale qđ ē mediū int bipedale ꝛ tpedale Rñde' ne'do ꝯñaꝫ pº dico ꝙ i dicto cāu fit trāssit' p bipedale. ꝛ ad id nō req' ꝙ a. aliā erit bipedale sꝫ sufficit ꝙ a. aliā fiēt bipedale si'

vltiꝰ augēt. iusta id solz cōcedi ꝙ sors nūc ē vor plōe ⁊ aliū erit aor plōe. ⁊ tñ nūq̄ erit eqal' plōi nr' i potēa solū sicut suppōito ꝙ plō eēt bipedal' ⁊ sors eēt pedal' ⁊ augēt cōtic ꝙ fiēt tpedal'. Vltiꝰ ē cōceduz iusta id ꝙ mobl'e tādiu qd mouet ē i loco aori se ⁊ nūq̄ ē in loco si eq̄li Illd declat pōito ꝙ a mobl'e ptrāsseat b. spaciū cōtic i aliq̄ hora Tūc dico ꝙ a. mobl'e ⁊ tiꝰi quē mōet necerio ē i loco aori se q2 i pa mete hore. l'ē i loco si eq̄li l'i loco vori se l'i loco aori se. si dicar ꝙ i loco aori se hēt ppom. ñ pt dici i loco vori se. q2 ipossibile ē ꝙ corpꝰ occupet vorez locū q̄ ipz ē. n pt etl' dici ꝙ sit i loco si eq̄li. q2 te p totā primā metez quiescēt ergo q° manēt i loco sibi equali cōtinue Et sicut arguit de pria medietate illiꝰ hore ita etiā ar' de q̄cūz alia. Sz dicēs cōtra hoc q2 dubitat prlo de corpe sp̄ico circlārit moto circa idē centrū. q2 illd cōtinue manet in loco sibi equali. Rñdet ꝙ illd qd dictū est dz itelligi de mobli moto motu recto Sz dicēs vr' ꝙ possibl'e sit aliqd mobile moueri motu rcto et tñ manēt in loco sibi eq̄li Vt si locꝰ mouēt cū mobli. rñdet ꝙ illd qd dictum est intelligitur de mobli motu recto loco quiescente.

Iusta hoc istatur. q2 possibl'e ē aliquē puū lapidē occupe p vnā horā duas leucas. nō tñ sil' quālz ptē sz vnā post aliā verbigrā. Si vnꝰ lapillꝰ p vnā horā descēdēt per vnū spaciū triū leucarū tūc ille lapis in pria medietate hore occupet primā medietatē illius spacii Et p primā meditez illius prie meditl' occpet primā metez prie metl' p̄dicti spacii ⁊ q̄nt de aliis ptibꝰ dicēr ꝙ sit p totalē horā motꝰ lapillus dcto totale spaciū occuparet sz partē post ptem.

Sophisma cxlvi.

Est istd. a. ⁊. b. sua metas simil' desiuit eē posito casu ꝙ a sit vnuz totū ⁊. b. sit metas eiꝰ ⁊. c. sit reliqua medietas ⁊ ꝙ ita cito. a. dicāt desinē eē sicut aliqua eiꝰ ps. Et ipsa appellat vnū agens nō vsus. b. sz vsus. c. ita qd priꝰ corrūpat. c. metez q̄ ipz. b. tūc pbat soa. hec aūt desinūt eē. a. ⁊. b. medietas sua g° a. ⁊ b. sua metas desinūt eē ⁊ p q̄ns. a. ⁊. b. sua medietas sil' desinūt eē q̄ña vr eē maifesta añs probatur q2. a. ⁊. b. sua medietas st ⁊ i mete pꝰ ho a et b sua metas ñ ert g° desinūt eē. a ⁊ b. sua medietas ac q° ad eꝰ pria z partē notū ē de se. Sz scda pars añtl' pbat nā imete pꝰ ho videlz post istās applicatōis agentis aliqua ps illius a ñ et g° imediate post a nō et q̄ña ē nota ex casu ac pz ex eo ꝙ imete post ho agēs aliquā partē illiꝰ a corrūpat ex eo ꝙ instās p̄ns ponatur vltimū instās nō esse actiōis qua agens agit in ipm a. Tūc vltra imediate post ho a nō erit ergo imediate post ho. a. nō hēbit medietatē ⁊ vltra g° immediete pꝰ ho ñ et aliq̄ metas ipiꝰ a ⁊ vltra imete pꝰ ho ñ erit b medietas. a. g° imedietate post ha a et b sua metas nō erūt Impbat a ⁊ b sua medietas sil' desinūt eē g°. a ⁊ b sil' desinūt eē sz id ē flz q2 priꝰc desit eē q̄ b. ex casu g° etl' a priꝰ desit eē q̄ b desit eē q̄a tz q2 ita cito a desit eē sict c ꝯ b soa dico ꝙ ipz ē flm ad probanez nūc desinit sua medietas esse concedo ergo. a.

a.b.sua medietas desinit ee ne° qa si ei se° sor° nūc desinit ee al/ bus ergo nūc sor° albus desinit esse posito casu q sor° iā sit albus et i/ mediate post hoc nō sit albus et tñ i mediate post hoc maneat sor° tūc ista existēte vera nūc desinit sortes ee albus ista eēt falsa sor° albus desinit ee.et cā istius ē qr pdicatum appellat suā formā et sdᵐ nō .de qua qd appellatōē locutus sū i tra ctatu de supp̄tibus.

Sophisma cxlvii

a.simul incipiet ee albū et nigrum posito q.a.sit aliquod subiectuz qd fiat albū p aliquā horā cōtinue vsqz ad.c.instās pte post pte et qñ ipm ē albefactū p medietatem hore tpz nigrefiat ab aliquo no/ uo agēte et i duplo velocius vsqz ad.c.instās.isto casu posito pbatur so°.a.i.c.instanti incipiet ee al/ bum et in eod instāti incipiet esse nigrū postq in.c.instāti agēs ni grefaciēs attingit agēs albefa ciēs Improbatur.Si a. simul inciperet ee albū et nigrū hec ma xime eēt i.c instāti sz hoc nō.nā qlr cūqz exponatur icipit siue p pōnē de p̄nti et negatōez de p̄terito si/ ue p remotōez de p̄nti et pōnē de futuro flm ē q.a i c.istāti incipit simul ee albū et nigrū Rñdo q so° ē flm.ad pbatōem a.i.c.in stāti icipiet ee albū et i eod icipi/ et ee nigrū.negatur pria ps ante cedētis.Sed dicēs. a.i. c. instāti erit albū et añ.instās nō erit albū go i c.instāti incipiet ee albū.cōcedo ɔseqūētiā et nego añs vñ dico q a. i.c.instāti nō erit albū nisi i potēa so lū sicut prius dicebatur i vno ao sorte diffusius.qr si eēt aliqd corpus peda le et augētur continue p horā donc

fieret tripedale illud nunq essz bipedale nisi in potentia solum si quieuisset ab augmentatione acquisita quātitate bipedali be ne fuisset bipedale.et aliter non. Ita dico in proposito qr si albe/ factionē non totaliter sequuta fuisset nigrefactio sicut post ca sus.a.i.c.instāti bene esset albuz sz quia talis nigrefactio sequu ta ē:dico q nō erit album i.c.instā ti nisi in potentia solū.et illud nō sufficit ad hoc q.a.in c instanti incipiat vel incipiet ee albū.

Sophisma Cxlviii

a.incipit esse super.b.posito casu q sit aliquod spaciuz pertrāseū dū ab.a.mobili cuius prima ps proportionalis sit. b. et secunda pars pportionalis sit.c.et tercia pars sit.d.et sic de aliis partibus p portionalibus illius spacii.Isto posito ponatur vltra q.a.mobi le pertranseat illud spaciuz ita q primo ptranseat partes pro/ portionales minores et deinde maiores.Tunc probatur sophi sma.a.nunc nō est super.b.et im/ mediate post hoc erit super.b.go a.incipit ee super.b.ɔña tenet ab exponentibus ad expositā.pria pars antecedentis pz quia non est dare primuz instans ee mo tus sed bene vltimum instāsnō esse.Secunda pars anteceden/ tis probatur quia nulla pars tē poris labitur quin.a.erit super b.go immediate post hoc a.erit su per.b.Probatur antecedens qr si aliqua pars temporis labitur anteq a.esset super.b.sit illd tē/ pus.d.Probo q non. quia tunc per totum d.tempus mouetur super.c.et non super.b.et sic.c.omēs

oēs partes pportōales illi⁹ eēnt vltia ꝛ mima postq̄ a icipit moueri sup ̄dcte spacie icipiēdo a ptibus ꝓpo.ᵇ⁵ mi.ᵇ⁵ ꝛ sic eēt dare minimā et vltimā ptez pportionalē. qd est flm ꝛ ipꝛobatū sexto phisicoꝝ. Im ꝓbat². a icipit eē sup c. gͦ a. nō icipit eē sup b. ꝯña videt tenē. qꝛ b. est extra c. ꝛ per ꝯñs a. nō pt eē simul sup b. et sup c. nisi simul eēt i diuersis locis ꝛ ꝙ icipiat eē sup c. ꝯsiliter ꝓbari pt sicut ꝓbat ꝙ a. icipiet eē sup b. Ad sophˢ dico ꝙ ipsū est verū Ad ipbatōem. a. icipit eē sup c. gͦ nō icipit eē sup b. Negat ꝯña vn̄ dico ꝙ a. imediate p⁹ erit super b. ꝛ imediate p⁹ hoc erit sup c. Et ꝓpter hoc ꝙ nō est dare vltimū c. nec vltimū b. versus illā partē a qua a. icipit moueri Pꝯteriꝰ qñ dē b. est extra c. ꝛ eco uerso concedo. qꝛ quocūqꝫ b. dato ꝛ quocūqꝫ c. dato ipsa distant et iō vn̄ cōcedo ꝙ sup nullū b. a. erit imediate p⁹ hoc nec sup aliquod c. a. erit imediate post hoc Pꝯñ tn̄ cōce¹ ꝙ a. imediate p⁹ hͦ erit. sed b et idem a. immediate post hoc erit super c. et iste ppōes stāt simul ꝓpter diuersitatē suppōnū terioꝝ in eis positoꝝ.

Et sic est finis huius secūde partis tractat⁹ in qua posita sūt sophismata difficltatē habētia ex parte negationū vel terioꝝ negationē iclud̄etiū vel in talibus inclusoꝝ sicut si includitur in nisi et pꝛimo posita sūt sophismata ex parte negationis signīficātis. Secundo ex parte negationis negantis. Tertio ex pte negationis infinitantis Quarto ex parte huius signi nichil. Quinto ex parte hui⁹ signi nullus Sexto ex parte exclusiuaꝝ dictionū. Septimo ex parte dictionū exceptiuarū Octauo in cidētaliter posita sūt sophismata ex parte huius sincathegoꝛeumatis inclusi in hoc sincathegoꝛeumate nisi quod etiā est dictio exceptiua Nono posita sunt sophismata ex parte illarū dictionū differt. aliud. nō. idem. Decimo ex parte cōparatiui Vndecimo ex pte suplatiui. Duode° ex pte h⁹ sincathagoꝛeumatis sicᵗ. ꝛ q°ꝛūdē aliorū verboꝝ negationē includentiū. sicut sūt ista. caret ignorat Tredecimo de hoc sincathegoꝛeumate immediate. Quartodecio de istis verbis incipit et desinit ꝛc.

Sta est tercia ps hu ius tractatus in qua ponenda sunt sophis mata difficultatem

I

hac etia ex eo q in eis ponit verbum pteriti vl futuri tepois. vl ex eo q copula verbal est mediata aliquo istoꝝ modoꝝ possibile et ipossibile. Et est pri^m sophi^a

Sophisma i.

Est istud Aliqs homo gnabit. Probat. antixps gnabit ponat in ita ee. g^o aliqs ho gnabit. Im pbat. cotradicto^m sophis^e est veru g^o sophi^a est fl[...]. qna tz aris pbat. q nulli homo qui est gnabit. ois homo qui est est ho q e. g^o nulli ho gnabit. discursi videt ee bonus. qz est in celaret. et pmisse sut vere g^o cocluo que est cotradicto^a sophis^e Silr pbat et ipbat hoc sophi^a Aliqs homo e generandus.

Ad sophisma respon

deo q ipsu e veru. mlti et hoies gnabutur. et sut gnandi. Ad ipbatione dico q discurs^a no valet pter hoc q i pmissis ille teri^9 ho restringit ad supponedu solu pro hoib^9 qui sut et qui erut. sz in cocluone ide teri^9 apliat rone istius verbi gnabit futuri tpis ad supponedu p hoib^9 q sut et hoib^9 q erut nichilominus in cocluone phibet apliatio bn cocedere cocluone et discursu si sic argueret. nulli ho q e gnabit ois ho est ho q est g^o ois ho qui est no gnabit. et illa cocluone bn cocederem sz negare ista ois ho no gnabit. Nec illa cocluo repugnaret huic aliqs ho gnabit. ex eo q vna eaꝝ verificat p hoib^9 q sut et alia p hoibus qui erut

Sophisma ii.

est. Aliqs ho e mortuus. Probat aliqs ho movebat g^o aliqs ho e mortu^9. ans pz de mltis hoib^9 Im pbat. nullu vivu e mortuu. ois ho e viu^9. g^o n^9 ho e mortu^9. discursus e bon^9 qz i celaret et pmisse sut vere g^o et cocluo q cotradicit sophis^e 1° Na si aliqs ho e mortu^9 g^o aliqs ho no e. cocluo e fim Na cotrariu ei^9 e veru scz ois ho e 3° Na si p coversione aliqs ho e mortu^9 g^o aliqd mortuu e ho sz hoc p fim Ultro nullu mortuu e vivu. aliqs ho est e mortuus g^o aliqs ho no est viu^9 discurs^9 e bon^9. qz i ferio. et cocluo est fla g^o aliqua pmissaꝝ no v^or g^o aia q erat so^ma. Rndeo q so^a e veru. qz pdicatu mortuu qd e pticipiu pteriti tpis apliat subm ad supponedu p hoib^9 q sut vl p hoib^9 q fuerut. i io sophi^a sigt q aliqs ho q e vl q fuit ho e mortu^9. et ho e veru Ad ipbatione qn d^r n^m vivu e mortuu nego illa. vo cocedere e ad roe q^r ocedez q aliqs ho e mortu^9 q aliqd vivu e mortuu. ex eo q etia ista aliqd vivu e mortuu si g^t q aliqd qd e vl fuit vivu e mortuu. Ad alia nego ona z. ex eo q in ante ille teri^9 ho apliatur. et in ante no. ppter hoc ans habz

plures causas sue veritatis q̄ 9^e sꝫ qn̄ arguit a ppōe habēte plres cauas veritatis ad ppōem habentē solū vnā illarū. non valꝫ ꝯn̄a. Ad terciā dico q̄ ista ali quis homo est mortuꝰ. nō debꝫ converti in istā aliqd mortuū est homo sed in istam aliquod mortuū est vel fuit homo Nā tūc il le terlꝰ homo stat ita āple in vna sicut in alia. Ad quartā dico q̄ ferio nō est ꝯn̄a formalis sub illoᵒ loquēdi b.est a.d.nō est b. sꝫ bene ex suppōne. videlꝫ q̄ ppō nes nō sint ex terls āpliatiuis vel pot dici q̄ ē cōseq̄ntia forma lis cū ista suppōe q̄ talis ppō a est b.sumatur sic sicut qd ē a.est b.et ista a.nō est b.sumatur sic si cut quod est a. nō est b. Et ideo licet negarē illū sillogismū nul lū mortuū est viuū aliquis hō ē mortuꝰ gᵒ aliquis hō nō est viuꝰ tn̄ bene cōcederē illū nullū mor tuū est viuū aliquis homo qui ē est mortuꝰ.gᵒ aliquis homo qui est nō ē viuꝰ sꝫ tūc v^or est f'la

Sophisma iii.

Est Ois senex est mortuꝰ.posi to q̄ deus per suā absolutā potē tiā faciat q̄ iā moriātur oēs illi qui sūt senes. et remaneāt qui sūt iuuenes.⁊ āpliꝰ nullū viuēs gn̄etur et isti iuuenes viuāt quo usqꝫ fiant senes. tūc simulē mo riātur ⁊ corrūpantur. Isto ca su posito pbatur sophisma Ois homo qui est vl' erit senex ē mo riturꝰ gᵒ ols senex est moriturꝰ cōseq̄ntia tenet ex eo q̄ an̄s et cōseq̄ns equiualēt. an̄s notū est de se Impbat^r Ois moriturꝰ est iuuenis ols senex ē moriturꝰ gᵒ ols senex est iuuenis. discur sus vl^r eē bonꝰ qr ī barbara et 9ᵒ est f'la gᵒ aliqua pmissaꝝ ꝯ^a a^or gᵒ bo^r q̄ erat soⁿ Rn̄deo ad soⁿ q̄ ē vū sicut pbauit pria rō. Ad ipbatōeꝫ dico q̄ discursꝰ n̄ vꝫ nā barbara primꝰ modꝰ pri me fi^e sub istoᵒ loquēdi n̄ vꝫ licꝫ valeat sub illo mō loq̄ndi.oē qd ē.b.ē.a.⁊ rō dico dcm̄ discursū n̄ valē.iste tamē bene valꝫ quādo ampliatio eēt prohibita.omnis qui est moriturꝰ est iuuenis ols qui est senex est moriturꝰ ergo omnis senex est iuuenis sꝫ mi nor eēt falsa stante casu.ex eo q̄ esset affirmatiua cuius subie ctum pro nullo supponeret. vn de secundum casum iam nullus est senex licet bene aliquis erit q^e est finis sophismat℥

Sophisma iiii.

Est istud Senex erit puer

Probatur sophisma.

Qui est vel erit senex erit puer gᵒ senex erit puer. cōsequētia tꝫ ex eo q̄ an̄s et ꝯn̄s idem signifi cant propter āpliationē subiecti sophismatis ad ea que erunt. An̄s pbatur.qr āticbristus erit senex et idē erit puer gᵒ aliquis qui ē vl' erit senex erit puer

Impbatur sophisma

Si sophiᵃ eēt verum aliqn̄ hec de p̄nti eēt vera. senex est puer modo hoc est falsum.consequen tia tenet ex eo q̄ omnis propo sitio vera de futuro habebit ali quam veraꝫ de presenti sibi cor respondentem.sed sophisma nō videtur habere aliquam de pre senti sibi correspondentem nisi istam senex est puer

Ad sophisma respon

deo ꝙ ip̄z ē veꝛ. Ad iprobatōez
dn̄ cōcedo ꝙ h̄z vnā verā de p̄nti
sibi cōtrn̄detē sz illa n̄ ē hᶜ senex
est puer: sed hec: hᵒ ē puer demō
strādo p li hᵒ iᵈ ꝑ quo v'ificatʳ li
senex i ista ꝓpōe senex erit puer
Ex hoc infero ꝙ cōuertēdo il-
lā puer erit senex n̄ oportet i cō
sequēte dicere qui ē senex est vl
erit puer, sz sufficit dicē qᵒ senex
erit puer Consilit p̄nt ꝓba
ꝛ iprobari ista sophismata ꝛ filia
meretrix erit vgo. p̄teritū erit
futurum

Sophisma V

Iustus dānabitur iuste, posito
casu ꝙ sorˢ iā sit iust⁹ ꝛ cras fure
tur vnū equū ꝛ postcras suspen-
daʳ. tūc arᵘʳ soꝛ cras dānabit iuste
sorˢ est iustus gᵒ iustus dānabit
iuste Improbat. nā tūc hᶜ ali-
qn̄ eēt v'a de p̄nti iustus damna
bit iuste sz hec ē falsa. Rn̄ʳ ꝙ
sophisma ē veꝛ. ꝛ ad iprobatōez
dʳ ꝙ sua cōtrn̄ˢ n̄ est hec iust⁹ dā
nabit iuste sz hec iste dānabitur
iuste demōstrando p li iste tᵐ ꝑ
qᵒ supponit ille tminus iustus
i hac ꝓpōe de futuro iustus dā-
nabit iuste

Sophisma Vi.

Iuste dānabit iustus. retēto ca-
su priori sophismat. Probaʳ
Iustus dānabitʳ iuste gᵒ iuste dā
nabit iustus. ɔn̄a tz ex eo ꝙ aˢ
ꝛ cōsequēs vident oīno idē signi
ficare. aˢ pz ex casu Improbat
sophisma est vna ꝓpō de futuro
nullā h̄z verā de p̄nti gᵒ sophis
ma ē flz. ɔn̄a tz. aˢ ꝓbaʳ q2 hec ꝛ
nulla alia vʳ sibi eē cōtrn̄ˢ de p̄
senti iuste dānabit iustus ꝛ illa
ē fla Rn̄ʳ ꝙ soᵃ ē falsū Ad ꝓ
batōez neʳ ɔn̄a ꝛ ad probatōnem
dʳ ꝙ ille iuste dānabit iustus et
iustus dānabit iuste n̄ idē signifi
cāt ꝓpter hoc ꝙ ista iustus dāna
bitʳ iuste h̄z cōtrōdētē de p̄nti il-
lā. s. iᶜ dānabit iuste. alia aūt h̄z
illā cōtrn̄ᵉᵉꝫ iuste dānabit iust⁹ de
p̄nti. mō int illas de p̄nti p̄ia ē
possibilis secn̄da vᵒ ipossibil. Et
ꝙ deē ꝓpōes de futuro h̄eant di
uersas ꝓpōes sˢ cōtrn̄dāˢ de p̄n
ti hᵒ ē rōe āpliatōis qua p̄dicaᵐ
appellat suā formaz de qua ap-
pellaᵒᵉ diffusi⁹ tractatum fuit i
tractatu de suppoib⁹ caplo vᵐᵒ

Sophisma Vii.

albū erit nigrū. poᵗᵒ caū ꝙ sorˢ
sit iā alb⁹ ꝛ cras fiat niger Tūc
arʳ. hᵒ erit nigꝛ demōstrādo p lp
hoc sortē ꝛ hᵒ iō eᵗ albū gᵒ albuz
erit nigrū Improbaʳ. nā tūc
hec aliq̄ eēt v'a albū ē nigꝛ. sz hᵒ
ē flz Rn̄ʳ ꝙ sophisma ē v'ū. ex
qᵒ infero ꝙ albū eᵗ qn̄ nl' ā h̄ebit
albedinē. albū erit qn̄ nᵐ erit al
bū. Ad iprobatōez dico ꝙⁿ ꝓpt
hoc oꝫ hāc aliq̄ eē verā albū ē ni
grū. sz ꝙ hoc aliq̄ sit v'a hᵒ ē nigꝛ
demōstrādo per li hᵒ soꝛ p qᵒ v'i-
ficaʳ hᵒ p̄dicaᵐ nigꝛ de iᵒ tiō al
bū i illa ꝓpōe albū erit nigꝛ.

Sophisma Viii

deus erit cras Improbaʳ. nā
oportēt hāc de p̄nti aliq̄ eē veraꝫ
deus est cras si formaret ꝓpter
hoc ꝙ p̄dicatū appellat suā for-
maz ɔˢ ē flz vt pz nūꝙ eī hᶜ erit
v'a de⁹ ē cras. Probaʳ. de⁹ ē per
petuus gᵒ deus erit cras Rn̄do
ꝙ soᵃ ē flz. ꝛ ad ꝓbatōez qn̄ dʳ de
us ē perpetuus gᵒ de⁹ erit cras

negatur consequentia. licet bñ sequat̃ de⁹ ẽ perpetu⁹ g° cras erit de⁹. nã magna ẽ drña inter istas duas de⁹ erit cras et cras de⁹ erit nã ad h⁹ φ p̃ma sit vera requirit̃ ꝛ sufficit φ hec de p̃nti sit vera si formet̃ de⁹ ẽ cras. sed ad hoc φ secũda sit vera hoc nõ reqrit̃. sꝫ φ hec sit v̾a si forme tur de⁹ ẽ. Rõ h⁹ ẽ qꝛ ex quo p̃di catũ appellat suã formã oꝫ φ ta le p̃dicatũ p̄põis de p̃terito l' fu tero verificet̃ aliq̃ i p̄põe de p̃nti de subiecto l' de p̄noĩe demõstrã te illud p̄o quo supponit sb́ꝫ p̄ põis de p̃terito l' de futuro Et qꝛ p̃dicatũ isti⁹ de⁹ erit cras ẽ h°to tale ens cras oꝫ illud p̃dica^m to tale eẽ verificabile i p̄põe de p̃n ti dicte p̄põi de futuro corñden te de sb́°o vel de p̄noĩe demõstrã te illud p̄ quo suppoit sb́ꝫ de p̃te rito vel de futuro. sed qꝛ ista cras deus erit li cras nõ ẽ ps p̃ dicati etiã^u oꝫ φ ipꝫ sit pars p̄e dicati in p̄põe de p̃nti dcẽ p̄põni de futuro corñdẽte. Cõsil'r esset negãda illa deus fuit heri. ꝛ cõst mil'r eẽt neganda illa tu vixisti decẽ annos ꝛ concedẽda illa an nos decẽ tu vixisti. Sil'r hec essꝫ negãda dies hesterna fuit heri. ꝛ illa cõcedẽda heri dies hester na fuit. Sil'r eẽt negãda illa di es crastina erit cras ꝛ illa cõce dẽda cras dies crastina erit

Sophisma ix.

De⁹ i q̃uolꝫ istãti erit^u ex̃ns

Probat̃ qꝛ de⁹ i. a. istãti p̃nti e^t ñ ex̃ns ꝛ de⁹ i. b. istãti futũo e^t nõ ex̃ns ꝛ sil'r i c. istãti futũo ꝛ^c de si gulis istãtibus futur' ꝛ sil'r istã tibꝫ p̃teritis e^t ñ ex̃ns ꝛ de facto i eis e^t ñ ex̃ns g° deus i q°lꝫ istã ti e^t ñ ex̃ns. q̃ña tꝫ v̾tute ĩductõ nis. a^s pꝫ ex eo φ de q°lꝫ istãti ẽ dex. dicẽ φ ipꝫ aliq̃^u e^t. sꝫ qñ^u e^t i ipo de⁹ e^t ñ ex̃ns Jmp̄obat̃ i quolꝫ istãti de⁹ e^t ñ ex̃ns g° de⁹ i n° istãti e^t ex̃ns. q̃ña tꝫ ex eo φ li i q°lꝫ^u ꝛ n° eq̄pollẽt. Rñ^t φ so^a ẽ v̾ã Ad ip̄obatõeꝫ nego il lã q^aꝫ de⁹ i q°lꝫ istãti e^t nõ ex̃ns g° de⁹ i n° instãti erit existens. sꝫ bñ concederẽ istã q^aꝫ de⁹ i q°lꝫ istãti^u erit ex̃ns g° de⁹ i n° istan ti erit ex^s. Et ad regulã eq̄pollẽ tiax ne° postposita ꝛc. concedo regulã qñ ne° ĩmediate se^r tim distributiũ qualẽ^u ẽ hic de⁹ i q°lꝫ istãti erit^u ex̃ns qꝛ si erit medi at sic bñ tñ ẽ hic de⁹ i q°lꝫ istãti^u erit ex̃ns hic eiṁchil mediat in ter negationẽ ꝛ tim distributiũ q̃ ne° se^r

Sophisma x

Adã ꝛ noe fuer̃t Probatur adã fuit ꝛ noe fuit ergo adã ꝛ noe fu erũt. Jmp̄obat̃. h^c nũφ fuit v̾a de p̃senti adam ꝛ noe sunt g° hec ẽ fal sa adã ꝛ noe fuer̃t. q^a tꝫ p illã regulã. si p̄põ de p̃terito sit v̾a sua de p̃nti aliqñ fuit v̾a 2° si adã ꝛ noe fuerunt g° aliq̃ fuerũt q^s ẽ flꝫ eo φ nec fuer̃t i. a. nec fuer̃t in b. ꝛc. ex eo φ vnus fuit ante aliũ Rñdeo φ so^a ẽ vex. nã h^c ẽ v̾a adã ꝛ noe st mor tui ad quã se^r φ adã ꝛ noe fuer̃t viuẽtes ad quaꝫ se^r v̾lteriusadã ꝛ noe fuer̃t Ad ip̄ob atõeꝫ qñ d^c tũc h^c de p̃nti aliq̃ fuissꝫ v̾a ꝛc ne^r q^a qꝛ sicut pꝫ ex p̃d tib⁹ nõ oꝫ general'r φ si p̄põ de p̃terito sit v̾a φ sua de p̃nti sit v̾a i ñ ꝺ tis vñ hec ẽ v̾a de p̃terito adã ꝛ noe fuer̃t ꝛ^u hꝫ aliquã verã de p̃nti q̃ aliq̃ fuerit v̾a. nã ꝫ ẽt ista adã et

noe sunt sz hec nunq fuit va. Hz tn duas de psnti quar utraqz aliqn fuit va.s adam e noe e. Similr hec e va quodlz istor fuit demonstratis istatibus pteritis.sz hc de psnti nunq fuit va quodlz istor e sz hz pxbes de pterito quarum qlibet aliqn fuit va.s a.e.b.e.c.e. nam sunt.a.b.c.ista tria instatia: silr. hec e va de pterito albu fuit nigru.sed hec de psnti albuz e nigru nunq fuit vera.sed hutc de preterito cosndet va a de psnti q aliquado fuit va.s.illa ho e nigru demostrado albu cui aliqua do hec infuit nigredo.silit hc est va de pterito sors albus fuit niger et hec nunq fuit va de psenti sors albus e niger.sz sibi corrnd3 hec de psenti sortes e niger que aln fuit va.et p hoc pz ad pbatu ne qn se hec nunq fuit va ada et noe sunt go hec est fla ada et noe fuerut sed e falla quntis qr n seqt sed bn se ecouerso Ad alia dico qu se ada et noe fuerut go aliqn fuerut sz e falla csequentia qr ar a ppoe bnte plres causas vitatis ad una illar.qr ae eve rit lq ada et noe fuerut i aliquo tpe l qr ada et noe fuerut i aliqbus tpibus.sed illa ada et noe fuerut solu e va ex eo q ada et noe i aliquo tpe fuerut. Ad ult pt dici q hoc aduerbiu aln no est alicuius numeri.qr aduerbio no accidit numerus io psnti idrnt star. p uno tpe sin et p plibus tpibus.et io n seqt ada et noe aln fuerunt.go ada et noe aln fuerut.sed se ada et noe in aliq tpe l i aliqbus tpibus fuerut. Et si cocedat illa ada et noe fuerut et qratur quando fuerunt:respondendu e q i aliquibus tpibus fuerut.qr ada fuit i uo tpe et noe in alio.

Sophisma xi

helena peperit dece filios posito casu q helena habeat filios dece quos successiue pepit.s.um secundum et terciu.

Probatur sophisma.

helena pepit um filiu et im met et 3m et c ulterius usqz ad dece iclusiue go helena dece filios pepit.

Improbatur sophisma

nam helena pepit dece filios ergo helena aln pepit dece filios sed hoc e flz qr nec i.a.nec i.b. 1o hc nunq fuit va de presenti helena parit dece filios go hec n est va de pterito helena aln pepit dece filios .ae pz ex casu.cosequetia pbat p hoc q ois ppo va de pterito aln hnit aliqua va de psnti

Ad sophisma respon

det q e flz posito casu pdicto. qa tepus consignificatu p h verbuz peperit stat deiiate cu nm sicut hegoreuma hns vtute distribuendi pced it ips Et ergo hec esset va helena peperit dece filios ipsa eet va pro aliquo tpe deilato consignificato per hoc vbu peperit sz ho e flz qr qlz istar e fla helena i.a pepit.x.filios helena i.b pepit.x filios et sic de alijs.n dzq helena in mlt tlpibus pepit.x.filios go helena pepit.x.filios go i aliquo tpe pepit.x filios Jtl bn se helena pepit.x. filios go helena fuit pres.x.filios.go e flz go et ae qd nota de se filios go pbat ex eo q ad vitate pposiciois de pterio nu ista rex q pdicatu aln ifuit p q suppot sbz sz ho pdicatu ut e x filios.x.nunq ifuit p quo sbm

sophismatᵉ suppoit. nichilominus lz hec sit fla helena pepit decē filios tn̄ iᵃ ē va helena decē filios pepit. scdz φ li decē sul' sica. qa in ista helena decē filios pepit tē pus significatū p h° vbū pepit stat cōfuse tm̄ vtute illius sicatᵉ decē pcedētis multitudīez ipor tantᵉ. nᵉ seᵗ decē filios helena pe perit g° helena pepit decē filios sz ē falsa fᶜ dcōis. qr arᵉ a termi no stāte cōfuse tm̄ ad eūdē statē determiate sicut hic cū arᵗ oi tē pore fuit hō g° hō fuit oi tpe ᴐ d pbatōes ᴐ d primā dico qn̄ dᵗ helena pepit dᵐ filiū iᵐ ac. nec cō seqntia qr ā falsā fᶜ dōnis ex eo φ arᵉ a plibus detiatᵉ rᵘ partiū multiᵐ ad dᵐ detiatū rᵘ eiusd mltitudis Ꝯ pōictᵉ eᵗ φ si soᵉ vidit vna vice dᵐ hoiez a aliavi ce vidit aliū aᶜ de siguł hoibus hᶜ ē fla soᵉ vidit oēz hoiez qr nec vi dit oēz hoiez l. a. nec vidᶠ oēz ho minē l. b. tn̄ illa hn̄ eēt va. oēz ho minē vidit soᵉ. qr qlz eius siⁱᵉˢ ē va per casū. Nᶜ seᵗ oēz hoiez vidᵗ soᵉ. g° soᵉ dit oēz hoiez. ex eo φ tps cōsignificatū per li vidit in pria stat cōfuse tm̄ in iᵃ aūt stat determinate.

Sophisma xii.

oīs hō fuit i ista dō. posito casu φ nec fuit nec fuerit plures hoies φ soᵉ a plo a cicero a φ isti fuerit i illa domo vnus post aliū succes siue aᵘ siᵉ.

Probatur sophisma

Soᵉ fuit i ista domo plo fuit in ista domo a cicero fuit i ista do mo g° oīs homo fuit i ista domo ǫña tz per casū a aᵉ siᵉ Im probaᵗ. Soᵃ ē vna ppō de pteri to q̄ si sit va oz φ hēat vnā corñ dētē verā de pn̄ti qd ē flz. qr sibi corñdēs de pn̄ti ē hec oīs hō est i ista domo mō hᶜ nūq̄ fuit va sicut pz ex casu

Ad sophisma respon

deᵗ φ ipz ē verū. ᴐ d pbatōez di co φ ad vitatē ppōis dlis de p terito n̄ reqrit veritas ppōis vni uersalis de pn̄ti sed suffic it veri tas tot sigulariū de pn̄ti qᵒt sūt ppōes siⁱᵉˢ vere dr ptērito: a p porcionabilᵉ ē dicēd de ppōe dlī vera de futuro. a iō stāte casu pdi cto ad veritatē istius oīs hō fu it i iᵃ domo oz φ hᶜ de pn̄ti aliū fuit vera soᵉ ē in ista domo. a silᵉ φ hec aliū fuit vera cicero est in ista domo Ꝯ hoc pz φ ad ve ritatē istius de futuro oīs homo morietur reqritur φ hec de pn̄ ti aliū sit vera oīs hō moritᵉ sed sufficit φ tᶜ siᵉˢ de pn̄ti successi ue sint vere soᵉ moritur: plo mo ritur cicero moritur aᶜⁱᵃ. Ꝯ hᵒ pz soᵒ huius sophiᵗᵉ. oīs hō mo rietᵉ qn̄ vnus solus hō morietᵉ: posito casu φ vna vice n̄ moria tur nisi vnᵘ solᵘ hō. qd soletᶜ pbari Soᵉ morietᵉ qn̄ vnus solus ho mo morietᵉ aᶜⁱᵃ g° oīs hō mori etur qn̄ vnus solus homo morie tur Improbaᵗ qr hᶜ nūq̄ de p̄ senti ē vera oīs hō moriē qn̄ vnᵘ solus hō moriē. Breuiᵗ dēt rn̄de ri q̄ sophisma ē verū Ꝯ ad ipro batōez dēt rn̄deri iuxta dicta φ ad vitatē illiᵘ oīs hō morietᵉ qn̄ vnus solus hō morietᵉ n̄ reqritᵘ φ hᶜ de pn̄ti aliqn̄ fuerit vera. oīs hō moriē sed sufficit φ cuilꝫ ppōe de p̄senti corñᵗᵉ huic vnᵘ solus hō morietᵉ qlz singulariū de pn̄ ti hᵘ dlis. oīs hō morietᵉ sit vera

non tñ simul sed successiue vna vice et alius alia vice. vbi grã q̄ hec añ sit va sor mor qñ vn⁹ sol⁹ hõ morit. et simulr q̄ hec añ sit vera plato morit qñ vn⁹ solus hõ morit.

Sophisma xiii

pono ppt solutõnez quorũdã argumẽtorũ priꝰ factorũ et solutorũ. ad hoc soa. omne aial fuit in archa et ẽ istud. oĩs hõ fuit ĩ ista domo. posito q̄ añq̄ ista dom⁹ fuerit nulli hoĩes pfuerit. et qñ ista domus p̃rio habuit esse nõ fuert nisi tres homines. s. sor plato et cicero et q̄ illi tunc fuert ĩ ista domo et postea multi sunt generati alii hoĩes q̄ nũq̄ fuert ĩ ista domo de quorũ numero sit robertus. Tũc

Probatur sophisma

añs oĩs hõ fuit ĩ ista dõ g° ac. gña vr tenẽ a simili. nã vñ seqr añs sor disputauit g° disputaut. añs pz ex casu. 2°. añs fuit q̄ oĩs hõ fuit ĩ ista domo g° añs pz qz qñ erãt nisi tres hoĩes sic fuit q̄ oĩs hõ ẽ ĩ ista dõ. cõseq̃ntia vr tenẽ a simili sicut pri⁹ 3°. añs hc de pterito fuit vera oĩs hõ fuit ĩ ista dõ g° adhuc hec ẽ vera. gña tz ex eo q̄ ista de pterito vera est necãria. añs pz nã añq̄ eẽnt generati alii hoĩes a sorte platone et cicerone et sors et plo et cicero fuert ĩ ista dõ hec fuit vera oĩs hõ fuit ĩ ista dõ. Quarto hec de pñti añs fuit vera oĩs hõ ẽ ĩ ista dõ sicut pz ex casu g° ĩppetuũ hc de pterito dicẽ vera si formet oĩs hõ fuit in ista dõ

In oppositũ arguitur

oĩs hõ fuit ĩ illa dõ g° robertus fuit ĩ illa dõ falsitas cõseq̃ntis pz ex casu. cõseq̃ntia tz ex eo q̄ robertus ẽ hõ

Ad sophisma respondet

q̄ ipm ẽ fłz. Ad pbatões. añs oĩs hõ fuit ac. negr añs nã ser añs oĩs hõ fuit ac ro. ẽ hõ. g° ro. fuit ĩ illa dõ q° ẽ flz. vñ cõcedo q̄ qñ fuerũt nisi tres hoĩes hc erat va oĩs hõ ẽ ĩ ista domo. Ad 2am. añs fuit q̄ oĩs hõ ẽ ĩ ista dõ g° oĩs hõ fuit ĩ ista dõ. nego gñaz. vñ cõseq̃ntia tñs vz conseq̃nte existe ppõne vñ lz vñ valeret ĩ ẽis stĩbz. vñ in ẽis stĩbz vñ ser añs ita fuit q̄ sor disputauit g° sor disputauit. s; vz cũ sig° vñ. Ad 3am. hr añs de pterito ac. concedo cõsequẽs g° ĩppetuũ et si formabr. dico p̃ oz lz ho vñ oporteat de stĩbz p q̄bus erat va. et id vñ concedo q̄ qz hc añs fuit va ac. p sor plone et cicerone q̄ ĩppetuũ q̄lz illarũ singularũ et va si formabr sor fuit ĩ ista dõ g° ac. cicero fuit ac. et plo fuit ac. nõ tñ ppt ho oz ĩ ppria forã hãc ppetuo manẽ verã oĩs hõ fuit in ista dõ. nõ obstãte q̄ añs fuit va. pp̃ter ho q̄ e⁹ vitas mutat ppter generatõez nouorũ hoĩm aliorũ ab illis p q̄b⁹ añs fuit va. Ad q̃rtã. añs hc fuit de pñti va oĩs hõ ẽ ĩ ista dõ g° ĩppetuũ hebit illam de pterito verã ĩ ppria forã et corrũderẽ. dico q̄ oz sz sufficit vr illarũ singlarũ de pterito p q̄b⁹ hc añs et va oĩs hõ ac. Sicut ista sor fuit ac plo fuit ac. cicero fuit ac.

Sophisma xiiii

albũ fuit disputaturũ. ponat q̄ sor fuit alb⁹ et sit nc et añsr alb⁹ et vlteri⁹ ponat q̄ sor sit disputatu

rus: q̄ⁿ disputet nec disputauᵗ

Probatur sophisma

qᵒ ē l'fuit albū fuit disputatū. gᵒ albū fuit disputatū. qᵃtz ex eo q̄ aᵈ equalz cōseq̄nti ppt āpliatōez sbⁱ soˡ ad supponēdū p eo qᵒ ē l'fuit albū.

Improbatʳ sophisma

quicq̄d fuit disputatū disputat disputauit l'disputabit s; albū fuit disputatū. gᵒ albū disputat disputauit l'disputabit. disc̄sus dr̄ eē bon⁹ q̄ cōclu⁹ ē fl̄a gᵒ aliqua p̄missaꝝ q̄ⁿ aᵒʳ gᵃ dᵒʳ q̄ fuit soᵃ. q̄ cōclu⁹ sit fl̄a pbaᵗᶜ. q̄ nᶜ albū disputat nec disputauit nᶜ disputabit sicut p; ex casū soˡᵉ. Sil'r fl̄z ē q̄ albū disputabit q̄a nec qᵒ ē albū nec qᵒ eᵗ albū disputabit. nā soˡ disputabit p 2ᵃᵐ ptē casus nec disputauit nec disputabit q̄ⁿē nec eᵗ alb⁹ s; fuit albus p primā ptē cas⁹

Ad sophisma respon

deᵗ q̄ ip̄z ē ver. Ad iprobatōez dico q̄ discursus ⁿ v; q̄ peccat p fallāz fīᶜ dcōis ex eo q̄ mutaᵗ q̄d i quale. seu ex eo q̄ sub distributiuo de p̄dicamēto sbñe subsumitur de p̄dicamēto qualitatis eū āpliatōe q̄ tn̄ si fieret sine āpliatōe n̄ ipdiret discursū sicut declaratū ē i illo sophiᵗᶜ q̄cq̄d audit soˡ iᵈ pfert vᵒ

Nunc restat videre

in hac parte (post q̄ visa sunt sophismata difficultatem habentia ex eo q̄ predicatū ē participiū p̄ntis l'p̄teriti tp̄is l'futuri l' ex eo q̄ copula v̄balis ē preteriti temporis vel futuri) sophismata difficultatez habētia eo q̄ copula verbalis eēt determinata aliquo illoꝝ modoꝝ possibile necesse vl' aliquo huiusmodi q̄ possibile ē eē a ddeterminatōnez totalis p̄pōis li q̄ sit istud

Sophisma xd

non scribentem possibile est scribere. Probatur. illum possibile est scribere. demonstrando nō scribentem ille est non scribens ergo non scribentem possibile ē scribere. Improbatur. Nam seq̄tur vt videtᵗ nō scribentē possibile est scribere gᵒ possibile est non scribentem scribere. Pro solutione huius sophismatis et plurium aliorum est notandū q̄ pp̄ō cuius copla ē hoc v̄bū ē vl' deᵗiata hoᵒ possibile illius sbᵗᵐ āpliatur pro eo quod ē l'p̄t eē. et pp̄ter hᵒ nō scribentē possibile ē scribē d; illā qᵒ ē l'pt eē ⁿ scribēs pt scribē. 2ᵒ notādū q̄ ad v̄itᵗᵉᵐ talis p̄pōis n̄ reᵗ q̄ tᵗ modus v̄ificetˡ de pp̄ōe contraᵗᵉ dcō tlis pp̄ōis cō poite sbᵒ c p̄dicato illi⁹ dicti i p̄pria foʳᵃ acceptē s; sufficᵗ q̄ sᵗ v̄ificabil' de pp̄ōe qᵗⁿ ex p̄dicato dicti i ppria foʳᵃ accepto cū p̄noie demōstrāte reᵐ p qua suppoit sub iectū tlis pp̄ōis. v̄bi grā ad v̄itatē illius ⁿ scribētē possibile ē scribereⁿ reᵗ q̄ hᶜ sᵗ possibil' n̄ scribēs scribᵗ: s; sufficᵗ q̄ hᶜ sᵗ possibil' hoc scribᵗ demōdᵒ p si hᵒ ē p q̄ suppoᵗ liⁿ sc'bēs ē i iᵃ pp̄ōeⁿ sc'bētē possibile ē sc'bē. v̄tute primi notabil' qᵈᵉ sᵗ iᵉ pp̄ōes. s. senex p̄t eē puer. coruupta p̄t eē v̄go. p̄teritū p̄t eē futuꝝ. futuꝝ p̄t eē p̄teritū. calidissio p̄t eē, aᵈ calidius optᵉ possible ē eē aᵈ meli⁹ supiōꝛ p̄t eē aᵈ supīssimo possible ē aᵈ eē isteri⁹

virtute 1^e notabil' ne^dr sūt tles 9ª albū possibile est eē nigrū g^o pos sibile ē albū eē nigrū. sedētē pos sibile ē ābulare g^o possibile ē sede te āblare. senē possibile ē eē puer g^o possibile ē q̃ sener ē puer. cali dissio possibile ē a^i d eē calidi^9. g^o possibile ē calidissio a^i d eē calidi^9. et sic de multis aliis 9ñciis. Dñ oēs tales 9ñtie nō valē, ex q̃ ibi arguit a sēsu diso vero ad sensū cōpositū fl̄m. qui ille mod^9 possi bile vel necesse vel aliq̃s alio rū modorū q̄ñ poit' int' ptes dicti sicut hic albū possibile ē eē nigrū, ppō dr̄ eē divisa. q̄ñ aūt mod^9 p̄ponit' totali dicto vel p^9ponit' dr̄ eē cō posita Nā tūc ptes dicti ponūt' sil' absq; divisione eax. abluice p i terpōnē modi Hits visis r̄ndeo ad sophi^a q̃ est verū d̄ d ipba^o ne. ne^r 9ñia ex eo q̃ ar^r a sēsu di viso vero ad sēsū cōpositū falsū

Sophisma xvi.

Est hoc Ois hō pt̄ eē asin^9. posi to casu q̃ nichil currat nisi asin^9 et tz mlta alia aialia pt sūt c^rrē rō tñ de facto currāt. Tūc pba tur sic omne currens pōt esse asin^9 ois hō pt̄ eē currēs. g^o ois hō pt̄ eē asi^9. v^or nota ē de se. a^oz pz Nā oē currēs ē asin^9 per ca^m g^o oē currēs pt̄ eē asin^9 Impro bat q2 nec hō qui ē nec qui pt̄ eē pt̄ eē asin^9 g^o null^9 hō pt̄ eē asin^9 q̃ est cōtrariū sophi^e Rñdeo q̃ sophi^a est fl̄z d̄ d pbatōe dico ne^do a^orē scz oē currēs pt̄ eē asi n^9 Nā ipsa sig^t tm̄ q̄tū hec. oīe qd ē vel pt̄ eē currēs pt̄ eē asin^9 mō hoc est fl̄z. añs pz ex priori sophi^e Et qñ arguebat. oē c^rrēs est asin^9 p casū cōcedo g^o oē cur rēs pt̄ eē asin^9 nego 9ñaz. ex eo q̃ ar^r a tertio stāte v^9 āple ad eū dē stātē ad^e āple a^ue cū disti^bu^o ne. mō tlis 9ñia nō valet sic^t nec vz cō^a ab iferiori ad sit^9 a^ue cuz disti^butōe Nō eī se^r ois hō currit g^o oē aial currit Dñ i ista oē cur rēs ē asin^9. i^e teri^9 currēs disti^bu it^r solū p hiis que sūt currē^a. sz i ista oē currēs pt̄ eē asin^9. it c^rrēs nō solū distribuit' p hiis q̄ sūt cur rē^a. verū etiā p his q̄ pñt eē c^rrē tia. Sz dicēs tūc. arguā sic. oīe currēs ē asin^9 ois hō ē currēs. g^o ois hō est asin^9. añs ē possibile g^o et con^s. ex eo q̃ ex añte possibili nō se^r cō^s ipossibile. q̃ añs sit po ssibile. patet q2 quelz e^9 pars est possibilis maior eni est possibilis oē currēs est asin^9. et siliter v^or ē possibil' scz ois hō ē currēs Rñ deo qd totale añs silli dicti ē ipo sibile, ex eo q̃ totl'e añs dicti silli n^c ē a^or n^c v^or. sz ē ppō co^ua cōpo sita ex a^ri et v^ori ad c^9 possi^tez nō sufficit q̃ ābe e^9 ptes sit possibiles sz et^e re^r q̃ sit cōpossibiles. mō h^o nō ē i ppōito Nā huic oē currēs ē asin^9 nō ē cōpossibil' h^c. ois hō ē c^r rēs. lz q̄lz eax seorsū sit possibilis Nec h^o ē icōueniēs q̃ aliq̄ ppōes sit possibiles q̄ nō sūt cōpossibiles vñ ilz illax ē possibil'. rex sedet. n^9 rex sedet tñ sūt icōpossibiles. ex eo q̃ cōtradicūt s^i iuicē Silit hō c^t ē possibilis. et hec nullus hō c^t. et tñ sit cōpossibiles q2 cōt^a dict.

Sophisma xvii

Est hoc Ois grad^9 zodiaci pt̄ eē sup nostrū orizōtē Probat. n^9 grad^9 zodiaci est q̄n de eo verū ē dicē q̃ ipse pt̄ eē sup nr̄m orizōtez ex eo q̃ ipse erit aliq̄ sup nr̄m ori zōtē Impbat Nā tūc possibile eēt q̃ ois grad^9 zodiaci eēt super

ntem orizōtē. hoc est falsum ex eo q
una medietas sp ē sup ntem ori-
zōtē et alia īfra Rñdet ad soa
q ipsa p verū. Ad īpbatōem Nee
gña ex eo q ar a sēsu diviso ad
sēsū cōpositum falsum Sz dicēs dz q hc
utraqz vlis ē possibil. ois grad9 zo
diaci ē sup ntem orizōtē. ex eo q
qlz ei9 sinlr ē possibil. Rñdet q
ad possibilitatē vlis nō rer solū q qlz
ei9 sinlr sit possibil sz cū ho qlz cui
sz sit cōpossibil. mō hoc deffit ī p
posito Nā ille nō sūt cōpossibiles
primus grad9 cācri ē sup ntem ori
zōtē primus grad9 capricorni ē su
per ntem orizōtē Nā isti sūt grad9
oppositi zodiaco qui sic se hnt. q
qn un9 ē sup ntem orizontē, alius
est subtus

Sophisma xviii

Est hoc In oēs ptes cōtinuū pt
eē divisū. Probat in illas ptes
pt esse divisū demōstratis duab9
et ī illas ptes cōtinuū pt eē disū
demōstratis trib9, et sic ultra g° ī
oēs ptes cōtinuū pt eē divisum

Impbat Nā sel ī oēs ptes cō
tinuū pt esse divisū g° possibile ē
in oēs ptes cōtinuū esse disū

Respōdet q sophisma est verū
Ad īpbationē nego gñaz. ex eo
q ar a sensu diso ad sēsū cō
positū falsum Sz dicēs utraqz dz q hc
si possibil in oēs suas ptes cōtīm
pt eē divisū. ex eo q est dz vlis c9
oēs sinles sūt possibiles Et cuz
hoc qlz eaz cuilz eaz est cōpossi
bilis. sicut clarū est volēti cōside
rare. mō hoc videt sufficē ad pos
sibilitatē ppōis vlis Respon
deo negādo q hec sit possibil. in
omnes ptes continuū pt esse di
sū. ex eo q q qtuncūqz dividat
cōtinuū semp restat, aliqd divi9
divisibile Et qn dz qlz e9 sinlr
possibil et qlz cuilz est cōpossibilis
cōcedo Et ulti9 dico q nō suffit
ad possibilitatē vlis sz cū hoc re
oēs alias sinles eē veras sil. mō
hoc defficit in pposito.

Sophisma xix

Est hoc Impossibile possibile esse
verū. pōito q sortes nō fuerit ro
me. tūc illa ppō sor fuit rome
ē fla de pterito. et p gñs īpossibil
Nā oīs vera de pterito ē neccia et
oīs fla ipossibil. sz ead ppō sor
fuit rome pt esse va g° ipossibile
possibile ē eē verū. Mai probat Nā
si sortes cras iret romā et p9 di-
midiū ānū rediret. hec fiēt vera
sor fuit rome Impbat Nā si
ipossibile possibile est eē verum
tūc possibile ē ipossibile eē vū. et p
gñs hec est possibil. ipossibile ē vū
sz hoc est flm Rñdet q sophisma
est verū. sicut pbauit pria rō Ad
īpbatōez nego gñaz ex eo q ar
a sensu diso ad sēsū cōpom flz

Sophisma xx

Est istd Sor pt scire plā q scit.
posito q sor nō sciat nisi duas
propositiones et cras sciat tres
propōes

Probatur sophisma

Sortes sciet plura q scit. ergo
sortes potest scire plura q scit.
consequentia est nota de se. an-
tecedens patet ex casu.

Improbatur sophisma

Si sortes potest scire plura q
scit possibile est sortem scire plu
ra q scit. Et per consequens
hec ppō est possibilis. sortes scit

plura ꝙ̄ scit. modo hoc est fl̄m
Rn̄detᵘ ꝙ ip̄z ē vū. Ad ī pbatōez
nego ɔn̄am· qꝛ arᵗ a sēsu diuiso
vero ad sensū cōpositū fl̄m

Sophisma xxi

Est. Sortes tm̄ pond⁹ pt̄ porta
re q̄tum pond⁹ pt̄ portare. Pro
bat̄. cōtradictoᵐ sophis̄ est fl̄m
g° sophisma ē verū. an̄s pbatur
Nā cōtradictoᵐ sophis̄ ē sortes
nō tm̄ pond⁹ pt̄ portare q̄tū pō-
dus pt̄ portare. mō hoc ē fl̄m., qꝛ
īplicat cōtraⁿᶜᶻ Jn pbat̄ si sors
tm̄ pond⁹ pt̄ portare q̄tū pond⁹
possibile est ꝙ sortes tantum pō
dus portat q̄tum pondus potest
portare sed hoc est fl̄m. p° īpossibi
le ex eo ꝙ dat̄ maxiᵐ ꝙ sorˢ pt̄
portare. sz quocūqz pondē. dato
ꝙ sorˢ portat mai⁹ pond⁹ pt̄ por
tare Et si sic nō est possibile ꝙ sor
tes tm̄ pond⁹ portat q̄tū potest
portare Rn̄det̄ ꝙ sophiᵃ ē vū
Ad ī pbationē d tc negādo ɔn̄ᶻ
qꝛ ibi arᵗ a sēsu diso vero ad sēsū
cōpositū fl̄m Consiliᵒ pbaret et
īpbaret. aso ī uētʳ hoc sophiᵃ. Jta
velocit sicᵗ pot̄ descēdē a moble
ita velocit pt̄ descēdē a nl'a ɔsilia

Nunc restat videre

sophiᵗᵃ ī quib⁹ iste mod⁹ necessa
rio poitᵗ ad copulā quoꝝ pꝛiᵐ sit

Sophisma xxii

Oīs hō de neceᵗᵉ est aīal Pro
bat̄ oēm hoiez eē aīal est nctim
g° oēm hoiem necē est eē aīal et
per ɔn̄s oīs hō de neceᵗᵉ est aīal
an̄s pbat̄. Nā hec est neccia oīs
hō ē aīal. Jn pbat̄. oīs hō de ne
cessitate est animal. sortes est ho
mo g° sortes de necessitate est
aīal. g° est fl̄a g° aliqua p̄missa
rū nō vᵉʳ g° a ᵒʳ que fuit sophiᵃ
Rn̄det̄ ꝙ sophiᵃ ē fl̄m Ad p
batōez cōcedo an̄s sz nego ɔn̄aꝫ
qꝛ arᵗ a sēsu cōposito vero ad sē
sū disū fl̄m Sz dicēs si hec esset
vera oēm hoiem eē aīal ē neciꝫ
sorˢ est hō g° sortē eē aīal ē neciꝫ
g° est fl̄a g° aliq̄ p̄missaꝝ nō vᵒʳ
g° aᵒʳ. Rn̄det̄ ꝙ iste discurs⁹ nō
valꝫ qꝛ arᵗ .n pꝛ'a figura ex aᵒʳᵉ
īdefita. iste sillōgism⁹ nō valet.
hec eī est infinita oēm hoiem eē
aīal est necciᵐ. ex eo ꝙ subᶜᵐ ē
hoc dictū oēm hoiem eē aīal. qd
suppōit p plib⁹ puta p se ⁊ aliis
silibus disiūctiue sicut pꝫ ex dictꝭ.

Sophisma xxiii

Est hoc oē creās de necᵗᵉ est de⁹
posito ꝙ de⁹ nō creat et ꝙ intelligit
aᵈ possit creare q̄ de⁹ Probatʳ
sophisma. oē qd est vel pot̄ eē cre
ās de necᵗᵉ est de⁹. g° oē creans
de necᵗᵉ ē de⁹. ɔn̄a tꝫ ex eo ꝙ aˢ
et ɔn̄s aq̄ualēt p tātoꝝ ꝙ in ppōe
diuisa de neccio subᶜᵐ āpliaᵗ ad
supponēdū p illo qd est vel pt̄ eē
sicut ī ppōe disa de possibili Jn
pbat̄ Oē creās de necᵗᵉ ē de⁹ g°
oē creās est de⁹ ɔn̄s est fl̄m. ex eo
ꝙ ē ppō aⁿᵃ c⁹ subᶜᵐ p nullo su
pōit ex eo ꝙ de facto nullū ē cre
ās. sicut pꝫ ex casu. mō aⁿᵃ cui⁹
subᶜᵐ pro nullo suppōit est fl̄a
1° Nā seʳ per cōuersionē. oē cᵉās
de neccio est de⁹ g° de⁹ de necᵗᵉ
est creās ɔn̄s est fl̄m ex eo ꝙ de⁹
nō de necᵗᵉ est creās sz cōtigent
Rn̄det̄ ꝙ sophiᵃ ē verū sicut
pbauit pꝛia raᵒ. Proquo ē notā
dū ꝙ ī ppōe disa de neccio subᶜᵐ
āpliat̄ ad suppoⁿᶜᶻ p eo. ꝙ ē vel
pt̄ eē sicut ī ppōe de possibili disa
ꝙ probat̄ Nā illa oē creās de ne
cessitate est de⁹. eq̄ualꝫ huic; nl'm

creans pt non ee de⁹. s3 in illa q̄ est dicta de possibili ãpliat ad suppone͞ndu͞ p eo qd est vel pt ee. sic^t p^m⁹ dicebat. qd coiter ds cõcedit g° in p^ma sic sub^m ãpliat. q^a t3 ex eo q in ppo^{ib}⁹ equi^{b3} sub^m d3 suppone͞ eque ãple s3 q p̄dicte ppões eq̄poleãt p3 p r^{as} et po^{ris} Ad i p^{ue}s ad primã qn sic ar^t. oẽ creãs ac. ne^t q̄na ex eo q argu^r affirmatie cu͞ distributõe aterio stãte mag^s ãple ad terim stãte 3 mīn^s ãple su͞ cõstãtia subiecti q^{e} a talis q̄na nõ val3 sicut neq3 v3 q̄na a superiori distributo ad i͞fe ri⁹ distributu͞ nõ retẽta cõstãtia i͞ferioris i͞e est nõ retẽdo q i͞feri⁹ p aliquo suppõat Vn͞ si nullus hõ eẽt hec q̄na nõ valet. oẽ aial currit g° ois hõ currit. sic etiã nõ val3 q̄na oẽ creãs de necie ẽ de⁹ g° oẽ creãe est de⁹ Ad 2^{m} nego q illa oẽ creãs de necie est deus cõuertat^r in illã de⁹ de necie est creãs Sz dico q cõuertit^r in illa qd de necessitate est de⁹ est vl' de us pt eẽ creãs. Vn͞ in q̄nte p̄dica tu͞ stat ita ãple sicut stabat in cõ uertenda que erat sub^m

Sophisma xxiiii.

Est istud Omne quod est quan do est necesse est esse

Probatur sophisma

Per aristotelem primo peryar menias

Improbat^r sophisma

Omne quod est quando est ne cesse est esse. sed sortes est quan do est. ergo sortem necesse est esse. conclusio est falsa. sicut no tum est de se. quia sortes potest non esse: et discursus est bonus ergo aliqua premissarum: non minor ergo maior que erat so phisma

Ad sophisma respon

detur quod ipsum est falsum Ad probationem dico q aristo teles in primo peryarmenias n̄ ponit in aliquo loco illam. omne quod est quando est necesse est es se. sed bene illam omne quod est quãdo est esse est necesse Sed il le propões multu͞ differãt. a ma le allegatur. et minus bene in telligentes ipsi reputant vnam pro alia posuisse. et male. ex eo q vna est diuisa et falsa. et alia composita vera. Vnde licet ista sit falsa sicut probatum est. om ne quod est quando est necesse ẽ esse. tamen hec est composita et vera. omne quod est quando est esse est necesse. ex eo q hec est ne cessaria vel sibi similis omne q d est quando est esse est necesse.

Sophisma xxv

Est istud. Si sortes currit neces sario mouetur

Probatur sophisma

Sortes non potest currere quin moueatur. ergo si sortes currit necessario mouetur

Imp̄batur sophisma

Si sortes currit potest non cur rere. ergo si sortes currit potest^r moueri et vltra si sortes currit necessario mouetur.

Respondetur ad so

phisma distingendo eum. ida ly necessario potest esse determi natio cosuquentie ita qd sit sens⁹.

Si sortes currit necessario mo-uetur et hec consequentia est necessaria prout necessariae attribuitur propositionibus. si sortes currit sortes mouetur. Vel potest esse determinatio huius verbi currit. et sic significat tm̄ q̄tum hec si sortes necessario currit mouetur. Et in istis duobus sensibus sophisma esset concedendum. Vel sp necessario est determinatio huius quod est mouetur et tunc est falsum. Nā tunc esset sensus. si sortes currit sortes mouetur necessario. mō hoc est falsū: q2 quicquid sortes faciat non mouetur necessario. sed cōtingēter ex eo q̄ potest moueri. aliter enim non moueretur necessario

Sophisma xxvi

Est istud si sortes necessario est mortuus sortes est viuus

Probatur sophisma

Si sortes necessario est mortuus sortes necessario est aliqualis et si sortes necessario est aliqualis tunc sortes est. et si sortes est sortes est viuus cū sortes si est est homo ois autem homo est viuus

Improbatur sophisma

Si sortes necessario est mortuus hō est mortuus et nō cessat eē mortuus. q2 hoc sonat nobis sp necessario sʒ si ē mortuus & nō cessat eē mortuus semp erit mortuus. sʒ si semp erit mortuus nū q̄ erit viuus

Ad sophisma respon

det q̄ ipsū est fl̄m. Ad probationē si sortes necessario est mortuus sortes necessario est aliqualis. nego q2 mortuū nō est sʒ fuit. sʒ sic etiam mortuū nō est aliqualis sʒ fuit.

Sophisma xxvii.

Sit istud Chymera necce est eē chymerā Probatur. chymera nō possibile est nō eē chymerā g° chymerā necce est eē chimerā. 9ña tʒ ex eo q̄ nō possibile nō & necce eq̄polēt. añs pbatur q2 chimerā nō possibile est nō eē chimerā. Vel chimerā possibile est nō eē chimerā Si dicatur primū habetur ppo^m Si dicatur 2^m hoc est fl̄m. ex eo q̄ ois affirmatia cuius subiectū p nullo suppōit est fl̄a qualis ē hec chimerā possibile est nō eē chimerā. illa eī videtur eē affirmatia. ex eo q̄ i ita mūet mod⁹ affirmatiu⁹ qui est formale in ppōe modali.

Improbatur sophisma

Sophisma est vna affirmatia cui⁹ subiectū p nullo suppōit g° ē fl̄m.

Ad sophisma respon

det q̄ est fl̄m. Pro solutiōe ē sciendū q̄ ppōes modales dicuntur diuerse. q̄dā sūt negatiue de⁹ solū sicut ista chimerā nō possibile est eē chimerā. q̄dā dicūtur negatiue de dicto solū sicut ista chimerā possibile est nō eē chimerā. q̄d negatiue de vtroqʒ sicut ē ista. chimerā nō possibile ē nō eē chimerā. Tunc ad rōem qn̄ dr̄ chimerā nō possibile ē nō esse chimerā g° &c. cōcedo 9ām. et nego añs Et vltra qn̄ dicitur chimerā &c dico q̄ possibile ē chimerā nō eē chimerā et qn̄ dicitur hec ē fl̄a. q2 est affirmatia cuius subiectū p nullo suppōit. dico q̄ lʒ sit affirmatia de modo tū est negatia de dicto q2 subiectū eius p nullo suppōit ista ē vera. & ūptū si eēt simpliciter affirmatia tā de dicto q̄ de mō pt̄ q̄ de illo⁹ ipossibile cui

rāpolz li nō possibile eēt falsa si
subᶜm pro nullo supponēt

Sophisma xxviii

Est de cōtingēti addito copule
et itelligo de cōtingēti ad vtrūlz
et nō de cōtigēti qd idē est cū pos
sibili cōuertibili Iusta qd sit hoc
sophiᵃ Equū cōtingit nō esse ho
minē. Probatur equus nō ē
homo gᵒ equū nō cōtingit eē ho
minē Scdo. vel equū cōtingᵗ
nō esse hoīem vel equū nō cōtin
git nō esse hominē. et sit ille eqᵘ
de quo loqmur brunellᵘ Si dica
tur primū habetur ꝓpositū. Si
secundū hoc est flm Nā sequitur
equū nō cōtingit nō esse hominē
gᵒ equusnō potest nō esse homo
et seqtur equusnō potest non eē
homo gᵒ equū neceē est eē hoīez
sz ꝯñs eē flm. ꝯña vltia tenz ex eo
ꝙ nō possibile nō et necesse equi
polēt Improbatur Nam sequi
tur equū cōtingit nō eē hominē
gᵒ equū nō necesse est nō esse ho
minē. et equū nō ipossibile ē nō
esse hominē. et si sic tūc possibile
est hoīem esse equū quod est flm
ꝯña vltima de se est nota. Sed
prima ꝯña ꝓbatur ex eo ꝙ cōti
gens dicitur qd neqz est necessa
riū neqz ipossibile primo priorū

Ad sophisma respon

detur. ꝙ ipsū est falsū Proba
tur Nam sequitur equū cōtingᵗ
nō esse hominē gᵒ equū cōtingit
eē hominē. ꝯñs est falsū. ꝯña tz
ex eo ꝙ propō de cōtingenti ad
vtrūlibet cōuertibilis est in opo
sitamqualitatē. sicut dicit aristo
teles pōo priorū Ex hac rōnᵒ
ne infero ꝙ propō vniuersalis
negatia de cōtigenti ad vtrūlz
non potest cōuerti simpliciter i
terminis vñ non sequitur oēm
hoīem cōtingit nō esse album gᵒ
omne album cōtingit nō eē ho-
minē. añs est verū. sicut pz de se
ꝯ ꝯñs falsū. ex eo ꝙ cimiᵘ est al-
bus et falsū est. sz hoc est falsum
ꝙ cimiū cōtingit nō esse hominē
quia sequitur virtute cōuersōis
in opositā qualitatē. cimiū cōtin
git esse hoīem gᵒ cimiū cōtingit
cōtingit nō esse hoīem

Ad probationes Ad pri
mam nego ꝯñam. equus non ē
homo gᵒ equū cōtingit nō eē ho
minē sz adhoc ꝙ valeat oportēt
addere equᵘ nō est homo ꝯ equū
non necesse est nō esse hominez
gᵒ equū nō ipossibile est nō esse
hoiem. modo hoc est flm qrvtiqz
equum necesse est nō esse hoiem

Ad secundā dicitur cōceden
do equū nō cōtingit non esse ho
minē Et quādo dicitur gᵒ equū
nō possibile est esse hominē ꝛc. il
lā ꝯña[illegible] nego eo ꝙ arguiᵗ ab in
ferio[illegible] ad superiᵘ addita negati
one [illegible] vtriqz. arguiᵗ ei a cōtingēti
ad possibile cū negatione. sed cō
tingens ad vtrūlz de quo est ꝓ-
sens sermo est iferiusad possibi
le exquo possibile est superiᵘ ad
necessariū ꝯ ad contingens

Sophisma xxix.

Est omne qd cōtingit eē est ens

Probatur sophisma

Tantū ens contingit esse ens
gᵒ omne ens quod cōtingit esse
est ens. ꝯ per ꝯñs quod cōtingit
esse est ens. cōseqntia vltia tenz
ex eo ꝙ ly omne includit ly quod
est ens conseqntia prima tz per
illam regulam. ab exclusiua ad

bilem de terminis trāspositis ꝛ bona consequentia. pbar. nā ꝛs cōtingit eē ꝛs ꝙ nichil alid ab ꝛte contingit eē ꝛs gº tm̄ ꝛs contingit eē ens. gª tꝫ ab exponētibus ad expositā. pn̄a ps añcedētꝫ pꝫ de se. 2ª po pꝫ p hoc ꝙ nichil ꝛ ad ab ꝛte. nā oē idē ꝛ enti

Improbatur sophisma

oē qd contingit eē est ꝛs antiextū contingit eē gº est ens gº est falsa gº aliqua pmissaꝝ sidoi gº aºr ꝙ erat soª. Aliter pt solui cō sile soª. s. oē qd fuit ꝛ. concedēdo ipsū sedꝫ illā rūsionē ꝙ pt concedi iº soª ꝙ pt rūderi ad iprobatōnē eiꝰ negādo discursū. sicꝫ oē qd cōtingit eē ꝛ ens antipp̄m contingit eē gº antipps ꝛ ens. pꝑter hō ꝙ apparēter arr in prima fiª In ꝙ sbꝫ i maiori scꝫ si ꝛsitl'ctū l ſi oi deret pdicari l dori qualiterⁿ sic est in pposito. ꝙ ideo dictū discursū negarē. similit̄ bñ concederēꝫ oē ens quod contingit eē est ꝛs antixps ꝛ ens quod contingt eē ergo antixps ꝛ ꝛs. sꝫ tūc neʳ minor. pn̄c tn̄ apparet michi pbabilius respōdendo ad soª ipꝫ negādo. ꝙ ad pbatōeꝫ qn̄ dr tm̄ ens cōtingit eē ens ergo oē ꝛs qd cōtingit eē ꝛ ens nego consequentiā. sꝫ bene sequatur tm̄ ens cōtingit esse ens ergo quod contingit esse est vel contingit eē ens Et ratio huius est. quia in ista tantum ens contingit esse ens subiectum ratione huius verbi contingit supponit pro illo quod est vel contingit esse ens. Et id debet ita ample stare in consequente sicut in antecedente. sed hoc non esset nisi dicta dictio poneretur in subiecto consequentis. ideo bene concedo illā omne quod contingit esse est vel cōtingit esse ens in qua conuertit illa tantum ens contingit esse ens tanꝙ exclusiua in vniuersalem sed nego illam omne qd contingit esse est ens. Et vlterius dico illam non esse conuertētem dicte exclusiue. Ista responsio ꝛ melior pnunc ꝙ verior.

Sophisma xxx

omnem hominem contigit currere.

Probatur sophisma

sortem contingit currere platonem contingit currere ꝛc͡ us ergo omnem hominem contingit currere. consequentia est nota de se ꝙ antecedens similiter.

Improbatur sophisma

omnem hominez contingit currere ergo nullum hominem cōtingit currere. consequentia tenet de se ex eo ꝙ propositio de contingenti ad vtrumlibet potest conuerti in oppositam qualitatem. sed consequens est falsum sicut pꝫ de se

Ad sophisma respon

detur ꝙ ipsum est verum. Ad iprobationem dico ꝙ propō de cōtingenti bene conuertitur in oppositā qualitatē attendendo qualitatem ex parte dicti et nō ex parte modi ꝙ ideo bene concederem illā consequentiam omnem hominem contingit currere ergo omnem hominem contingit non currere. sed negatur illa omnem hominem contingit currere ergo nullum hominem cō-

tingit currere.

Sophisma . xxxi.

Ex veris ipossibile est sequi f'lm

Probatur sophisma

p aristotelem i 1º prio. ponentem illas duas ɔ^oes φ ex falsis bene sequit' verum sz ex veris^n pt sequi f'lz

Impbatur sophisma

ex possibilibus pt seq ipossibile gº ex veris pt seq f'lz ɔ^a tz a sili. a^s pba^r arguendo. ône currens est asinus ois hô est currens gº ois hô est asinus. constat φ discursus est bon^9 qr i barbara et ɔ^o impossibilis ꝛ pmisse possibiles 1^or. ex veris aliquando se^r falsu gº ex veris pt sequi falsuz ɔ^a nota ē de se. a^s proba^r posito φ iā omne aial currat ꝛ φ iam brunellus sit aial cras tamē nô sit aial tunc ex istis q nunc sūt va oē aial c^t brunellus est aial cras sequeret' sicut iā se^r brunellus currit que tunc esset falsa. gº ex illis q sunt vera sequitur falsu ꝛ sic ex vero se^r falsum

Pro sophismate possūt poni quedā ɔ^oes quap prima ē ista. φ ex possibilibus potest sequi ipossibile. ꝛ hoc probat 1^a rô. 1^a ɔ^o ex possibilibus adinvicē cōpossibilibus^n se^r impossibile. Proba^r qr ille constituūt a^s possibile sed ex possibili^n se^r impossibile sicut pz per diffinitiones bone consequētie qr d^r φ ɔsequentia ē bona que se hz φ^n potest sic eē sicut significat a^s quin ita sit sic^t significat consequēs Tercia ɔ^o ex possibilibus adinvicē icōpossibilibus bene se^r ipossibile qr ille constituunt a^s ipossibile mz nô est mirum si ex ipossibili sequitur ipossibile. ꝛ ita ē i isto discursu oē currās ē asinus ois hô est currēs ꝛc. qr pmisse lz sint possibiles tn sūt icōpossibiles. De hº dicebar pnus i isto sophi^te. ois hô pt eē asinus Quarta cōclu^o ex veris pt sequi falsu. ꝛ hº pbat secūda rô post oppositu Quinta conclusio. Impossibile ē φ ex veris possit sequi falsu. Probat' supponēdo duo. primo φ i bona cōsequētia oppo^m cōseqntl' repugnat antecedenti. pz p aristo. circa fine libri prio. Secūda suppō φ n^m vep vero repugnat. pz pno elēco. Ex dictis ar^r. Si ex veris seqret' falsu tūc oppositūz ipsius. b. repugnaret. a p primā suppōne. sed qr oppo^m. b. ē veru posito. b. ē falsum. Similiter. a. ē vep ex ypothesi vep vero repugnaret qd ē contra secundā suppōnem. Nec qrta conclusio ꝛ qnta ꝛpugnāt qr prīa ē va i sēsu diviso de possibili. Secunda ē vera i sensu cōpo^to de ipossibili. Et ex dictis pz rāsio ad so^a φ ipz est falsu. Et qn d^r aristoteles dt secūdo prio. d^r φ itellexit φ ipossibile ē ex veris sequi falsu. cuz quo bn stat φ ex veris bene se^r falsu

His disispone̅da sūt

sunt sophismata difficultatē habentia ... ex illorum vbor' scire: etiā videre: apparere ꝛ similia q etiaz aliā faciūt ppdez diuisa aliā cōposita. Et sit istud

Sophisma xxxii

D. sor scit eē veru. posito φ. a. sit illa propō deus ē ꝛ φ hoc lateat

forte ꝛ sciat ꝙ hec sit vera deus ẽ.a vlterius sit ita ꝙ nichil alid ab illa deus est:sit.a.

Probatur sophisma

hoc sol scit eẽ vex demõstrãdo p si hoc:deus est.ꝛ hoc ẽ. a gº sor^s scit a eẽ vex.discursus ẽ bonus qz expositorius ꝛ pmisse patent ex casu.

Impbatur sophisma

sor^s scit.a.eẽ vex gº aliqd veruz scit sor^s eẽ.a..cõsequens ẽ falsũ exe o ꝙ p casũ nec illã de9 ẽ scit eẽ.a nec aliquã aliã scit eẽ.a.cõsequen^s probaᵗ per conuersionẽ 2ºsi.a.sortes scit eẽ vex tũc sor scit.a.eẽ vex sz hoc ẽ falsũ ex eo ꝙ sortes dubitat.a.eẽ vex. eo ꝙ dubitat an.a.sit illa deus ẽ l'illa nullus deus ẽ vel aliqua alia. si tũc hoc consideret.

Ad sophisma respon

deẽ ꝙ ipm ẽ vex. sicut dt proba^s ad iprobatõez qñ dicit.a sor sc^t eẽ vex gº a^lq^d verũ sci scit eẽ.a. neᵗ q^a.vñ dicta propõ^u debet sic conuerti.sed i illã aliqd qd sortes scit eẽ verũ ẽ.a ad 2^m negaᵗ cõsequentia.a.sor scit eẽ verũ ergo sor scit.a.eẽ verum ex eo ꝙ arᵗ a sẽsu diso ad sensũ cõpositum. vñ cũ illa.a.sortes scit esse verũ bene stat illa ꝙ sortes dubitat an.a sit verũ ex eo ꝙ sortes dubitat quid scit.a.vtrum sit illa deus ẽ vel aliqua alia.

Sophisma xxxiii

a.sor scit eẽ.a.retento eod casu prioris sophi^s

Probatur sophisma

a sortes scit esse idem alicui. et non alteri ꝙ a. gº a. sortes scit esse idẽ ipsi a.et per qñs a.sortes scit esse a. Scdo a. sortes scit esse idẽ sibi ipsi.gº a.sortes scit id esse ipsi a. qña videtur nota de se. añs patet qz illã deus est sortes scit idẽ sibi ipsi et ipsa est a. gº a. sortes scit eẽ idẽ sibi ipsi.gº a.sortes scit esse aliquid.gº aliqd sortes scit esse a.sed nichil aliud ab a.sortes scit esse a.ex eo ꝙ a^s ab a.est a.gº si aliqd scit esse illd aliquid est. et per qñs si aliquid scit esse a. scit esse a. Quarto sortes scit ꝙ a.est a. gº a.sor^s scit esse a.

Improbatᵗ sophisma

a. sortes scit esse a. sed a. est illa deus est ꝛ nichil aliud sortes scit esse a: sed hoc est contra casum iam positum Nam est iste casu ꝙ illa deus est est a. hoc tamen lateat sortem

Ad sophisma respon

detur ꝙ ipsum est falsum. sicut dicit iphatio ad pbatiões ad oppoᵐ factas ad primã.a.sor^s scit eẽ id alicui cõcedo. sz nõ alẽt ab a.gº a.sor^s scit eẽ id ipsi a. 2^m qñaz nego sz vñ cõcedo illã.gº a ipsi a.sor^s scit eẽ id.qñ ei sp a. seᵗ hoc verbũ scit apellat suã formã Et id hec est fla a. sortes scit eẽ idẽ ipsi a. qñ aũt precedit hoc vbum scit tũc nõ apellat suã formã Et ideo hec vñ cõcedit sortes a.ipsi a scit eẽ idẽ ad scdaz a.sortes scit eẽ id.sibi ipsi cõcedo sz nego qñaz.ꝙ gº a sciat sortes eẽ id ipsi a. sz vñ cõcedo illã ꝙ a. ipsi a.sortes scit eẽ id ad tertiã dico ꝙ illa a. sortes scit eẽ aliqd

non debet sic cōuerti sicut di-
cebatur sed sic q sortes scit esse
aliquod a. Ad quartā nego
consequentiā. ex eo q arguitur
a sensu composito vero ad sensū
diuisū falsum vnde hec est vera
sortes scit q a. est a suppositio q
a. pro aliquo supponit. et q sor-
tes hoc sciat licet lateat eum.

Sophisma xxxiiii.

Est istud Sortes patrem suum
credit esse asinū. posito q pater
sortis induat se pelle asinina et
vadat supra pedes et manus q
lateat sortem

Probatur sophisma

hoc sortes credit esse asinum de
monstrando illud qd sic vadit. q
deinqz q̄rēt a sorte qd est h° dicēt
q ē asin⁹ Tūc pbaᵗ sic hoc sorˢ
credit eē asiᵐ h° ē pater suus g°
patrē suū credit esse asinum

In oppositū arguitur

sortes patrem suum credit esse
asinum. ergo sortes credit q pa
ter suus est asinus hoc est fal-
sum Secūdo arguitur sortes
scit patrem suum esse hominem
ergo sortes patrem suū n̄ credᵗ
esse asinum aliter crederet de e
odem q esset homo et asinus. sz
hoc est falsum et videtur ante-
cedens probatur. Nam sortes
scit q oē alal rationale ē homo
sz sciēdo illā q est alal rōale est
hō ipse de quolz alali rōali habz
sciam q est hō ex eo q sciens ali
quā ppōem vlem hz sciam de q°
lz p quo subⁱm e⁹ suppoit Tūc ᶜ
oē alal rōale mortale sortes scit
eē hoiem pater su⁹ est alal rōale
g° p̄rem sortis sorˢ scit eē hoiem

Ad sophisma respon

detur q est verū Ad ip̄robatōes
Ad p̄mā p̄rem suū sortes cre-
dit eē asinū g° sorˢ credit p̄rem
suū eē asinū. neʳ ɔñā ex eo q aʳ
a sēsu diuo vero ad sēsū cōpositū
flm Ad aliā dico q sicᵗ dicit ari-
stoteles in 1° prior capitlo 1° de
fallaᵃ cōtrarie oppinōis vbi vᵗ
nō eē icōueniēs id oplari de eod
opposita qn̄ vnū scit in vli et aᵈ
in ppria forma sicut dī in ppoᵗᵒ
q sortes in dicto casu vli p̄rē su
um scit eē hoiem sz ignorat hoc
in ppria forma q inptiᶜⁱ sz sic pa
trē suū credit eē asinū. p c⁹ āpli
ori declaratōe quo° quis possit
oplari oppōita pono aˡquas p-
pōes Quaꝝ p̄ria est ista. pos
sibile est iudicare ābo cōtrarioꝝ
silʳ in suis p̄ncipiis .i. possibile est
aliquē silʳ oplari p̄missas ex qbz
secūʳ ɔclusiōes cōtrarie Scda p
pō possibile ē aliq° oppositoꝝ iudi
caē in ppria forᵃ et aᵈ in suis p̄n
cipiis etiā actuali iudicio Ter
tia ppō e.i. possibile est aliquez
silʳ iudicare cōtraria in ppria for
ma vnū actu et reliquū in hitu
Quarta ppō. nō est possibile
aliquē iudicare in ppria forma
q in actu ābo cōtrarioꝝ illas cō
clusiōes dico de intētōe phi p̄i-
mo prioꝝ. Et p̄ria p vō pbatur
per illos qui disputabᵗ re darguū
tur ex eo q ɔcesserūt ppōtōes
ex quibz inferūt oīa oᵗᵃ lz qn̄
illes ppōes cōcesserūt n̄ percipunt
ex eis sed oᵗᵃ. ex ead ratione pz 1ᵃ
ppō 3ᵃ pbatur p ariᵗᵒ. septio
ethiᶜ p icōtineᵃ q vn̄ scit ille o-
p⁹ eē prauū qn̄ faᵈᵘᶻ si q ab sciuet
ente ipedī itet⁹ ab actuali iudi
cio q iudicat actualē h° eē bonū q

faciēd de quo est itelligitur habitu ale iudiciū qd n̄ ē faciend quod patet quia cessāte passione intellectu remanēte ad illud iudiciū penitet de facto liquo Dicta propositio probatur cū actualia iudicia ppōm ɔtrariarum et etiā ɔtradictoriarum sit vna ɔtraria sit dicit quito methaphisice sed ɔtraria n̄ pnt sil' stare i eod pbat etiā ex a°. Nā alit' ɔtigit negare primū principium zc.

Sophisma xxxv

Sortes appet eē ad ab illo qd ē retēto casu eod prioriꝰ sortes Probatur sortes appet eē asinꝰ ergo sortes appet eē ad quod est. ante pz ex casu ɔña tenet añs pz ex eo quod asinus ē os ad a sorte q appet eē asinꝰ. 2° sortes appet eē aliud ab homine qui est sortes ergo sortes apparet eē aliud ab eo quod est Antecedens patet ex casu. consequentia vide/tur tenere per hoc quod arguitur a superiori ad inferius affirmatiue.

Improbatur sophisma

In dicto casu sortes apparet eē idem enti. quia in dicto casu sortes apparet esse idem asino qui est ens. ergo sortes nō. apparet aliud ab ente et per consequēs non apparet aliud esse ab eo qd est ex eo quod ens et ens conuertūtur

Ad sophisma respon

detur quod ipsum est falsum ad probationem quādo dicitur. sortes apparet esse asinus ergo appa/ret esse aliud quod est. negatur consequentia ex eo quod asinus est. ergo si apparet esse asinuenon apparet esse aliud ab eo quod est. Et licet appareat eē aliud ab eo qd est demōstrādo holēz puta sorte non tamē propter hoc apparet esse aliud ab eo quod est. ex eo quod arguitur ab inferiori ad superius cum dictione includente nega/tionem sicut est illa dictio aliud in proposito non valet consequētia Et per hoc soluitur secunda ratio Et sic est finis tertie partis huius tractatus in quo posita sunt sophismata difficultatē habentia ratione illorum modorū possibile. necesse. contingit. impossibile tum huiusmodi reddūt propōes diuisas seu impossibile tum addūtur copule Secundo posita sunt sophismata difficultatem habētia ex parte illorum verborum. incipere. credere apparere. impossibile tum reddūt propōes disas.

I Sta est quarta ps huius tractatus in qua ponenda sunt sophismata difficultatem

habentia ex hoc q aliqs illorum mod. necē ipossibilē. possibile. est deci ius toci⁹ ppōis q̄ p̄m soᵃ sit

Sophisma i.

Est. Necē nō ē hoiem eē risibilē; Probat. Verū eē nō est hoiem esse risibilē. Verū eē est necē g° necē ñ est hoiem eē risibilē Et pt sic argui i ferio Nullū verū eē ē hoiez eē risibilē necē ē verū eē g° necē ñ est hoiez eē risibilē. mō hᵃ est flm sicut notū ē de se i°. e⁹ cōtradᶜz ē flm g° sophiᵃ vrū. tz ɔña añs pbat q cōtradᵐ e⁹ ē oē necē ē hoiē eē risibilē. mō h° ē flz vt notū ē de se Im pbat Nā seʳ ñcce ñ ē hoiem eē risibilē g° ipossibile ē hoiem eē risibilē. ɔña tz ex eo q ñcce ñ ⁊ ipossibilē equalēt Rñ° q sophiᵃ est vrū Ad i pbatōez qñ dz necē ñ ⁊ ipossibilē eqpolēt. dico q illa r̄gla dz itelligi de ppōe de necio de sēsu diso. ⁊ cū hoc qñ negatio se hoc vbū est ⁊ meᵗᵉ imediate p̄cedit isltiᵐ. sicut hic. ñcce est hoiem nō eē risibilē. Vñ bñ cōcedo q hec equalet huic. hoiem ipossibilē ē eē risibilē. qñ tñ si ñcce et illa negatio alit se habēt tūc nō est equalētia e⁹ quod est ñcce non ad ipossibile q̄admodū est in sophismate p̄dicto qñ dz necē nō est hoiem esse risibilem

Sophisma ii.

Est istud Nullū necim est hoiez currere.

Probatur sophisma

Sius contradictoriū est flm g° ipsū est verū. ɔña tenet. Añs probatur Nam contradictoriū ei⁹ est. aliqd necim est hoiem currere. mō hoc est flm. ex eo q ad hoc seᶦ quod aliqd necim est cōtingens ad vtrūlz quod est flz. ɔña tz ex eo q hoiem currē est cōtingēs ad vtrūlz.

In oppoitū arguitur

Nā seʳ. nullū necīz est hoiez currere g° nullū hoiem currere est necim. ɔñs est flm g° et añs. cōseq n..a tz per cōuertōez vlis negatie. falitas ɔñtis pbatur Nam si nullū hoiem currere necim est hec est necia. nullus homo currit. mō hoc est falsū Nam ei⁹ cōtradictoᵐ esse ipossibile scz. aliquis homo currit. et ex alio qa hec nullus homo currit est de cōtingenti ad vtrūlz.

Ad sophisma respon

deo q ipsū est verū Ad i pbatione dico q nō oz cōuert.. i illa nullū hoiem currere est nec..m put si nullū sumitur materialr ⁊ est pars dicti. pt tñ cōuerti in eā p vt ly nullū tenet signiᵗᵉ et non est pars dicti. et tūc negat ɔña Nullū hoiem currē est necim. g° hec est necia nullus homo currit

ex eo φ si nullū nō erat po dicti Sʒ ad tollēdū oīa dicatur φ hᶜ nullū necīm est hoīem currere cōuertitur in illā. nichil φ est hominē currere est necīm clarū ē q̄ñs est f̄lm sicut añs

Sophisma iii.

Est istud Omne corp⁹ nō eē hic est possibile

Probatur sophisma

Hoc corp⁹ nō eē hic est possibile et illud corp⁹ ñ eē hic ē possibile ꝗᵃⁿˢ g° oē cop⁹ nō eē hic est possibile. q̄ña tʒ per īductionē Añs pʒ ex eo φ nō est aliqd corp⁹ qui de eo possibile sit φ nō sit hic

Impbatur sophisma

Oē corp⁹ nō eē hic est īpossibile. g° nlm corp⁹ eē hic ē possible. q̄ˢ est flʒ. q̄ña tʒ ex eo φ oē nō ꝗ nlʒ eqpolēt f̄litas q̄ñtē pʒ. Nā seqtʳ nlm corp⁹ eē hic ē possibile. g° vacuū eē hic est possibile. qd cōtra aristo. q̄rto phisicorū ꝗ pbat φ ī possibile est eē vacuū. Et cōsñatur Nā si oē corp⁹ nō eē hic ē possibile tūc hec est possibil. oē corp⁹ nō est hic. et si sic tūc etiā hec est possibil. vacuū est hic. q̄ñ el nlm corp⁹ est hic vel oē corp⁹ nō est hᶦ tūc vacuū est hic

Ad sophisma respon

deo φ ē flm. et ad pbatōē₃ nē̄ q̄ᵃ et q̄ñ pbaē per īductiōe₃ hᵒ nego hec ei nē est īduct° hoc corp⁹ nō eē hic est possibile ꝗ illō corp⁹ nō eē hic est possibile g° oē corp⁹ nō eē hic est possibile. ppt hoc φ q̄ˢ nō est ppō vlis Nā ppōes vōile in añte nō sūt vere sinᵍˡᵉˢ eius φ tñ reqriᵗ ad īductionē. sicut pʒ per aristotelē 1° prioꝝ capitulo penultio Pñt hec nō est vlis. oē corp⁹ nō esse hic est possibile sʒ indefita ex eo e⁹ subiectū nō ē solū lꝫ corp⁹ sʒ hoc totū oē corp⁹ nō est hic. mō clarū est φ huic sbᵒo nō p̄ponitᵗ aliqd signū vˡᵉ qd tñ opporteret si eēt ppō vlis Sʒ diceres q̄rta g° est. dicitē φ est īnfita et pt sic vlisari. oē corp⁹ nō eē hic est possibile ita φ hoc sbᵐm oē corp⁹ sic distribuitᵗ per lꝫ oē sup additū oībus talibus dictē oēe corp⁹ nō esse hic Et scdm hoc e⁹ singlares sūt iste. hᵒ oē corp⁹ ñ eē hic est possibile et illō corp⁹ et iᵈ oēe corp⁹ nō esse hic est possible demōstrādo per lꝫ illud vnū tle singulare dictū oē corp⁹ nō esse hic vocale vel scriptum vel mētale

Sophisma iiii.

Est istud Cōtigēs est ad vtrūlʒ nullū hoīem eē sortē Probaē ex eo φ hec cōtingēs est vera n⁹ hō est sortes. est ei vera sorte nō exñtē et f̄la sorte exñte.

Improbatʳ sophisma

Cōtingēs ē ad vtrūlʒ nullū hoīnē eē sortē g° cōtingēs ē ad vtrū lʒ oēm hoīem eē sortē. q̄ñs est flʒ q̄ña tʒ ex eo φ propōnes de contigēti ad vtrūlʒ sūt cōuertibl'es in oppositā qualitatē. f̄litas q̄ñtē pbatur q: naturalē īpossibie est istā esse verā oīs homo est sortes nā naē̄lit īpossible ē φ duo hoīes corrūpaē p̄ter vnū sortē

Ad sophisma respon

deo φ est verū Pro īprobatōe pono aliqs ppōes. Quaꝝ p̄ia est. φ ppō de cōtingēti ad vtrūlʒ

cōposita nō bn̄ cōuertit i opposi
tā qualitatē. Et q̄uis hec sit cō-
tingens nullus hō ē sor tn̄ hᶜ nō
est contingēs oīs hō ē sor qr pri
ma pt eē vera naturalr̄ loquēdo
2ᵃ aūt īpossibilis ē natalr̄ loqn-
do. Similr̄ q̄uis hec sit contigēs
qdā hō est plato tn̄ hec nō ē con
tingēs quidā hō n̄ ē plato. imo
loquendo naturaliter ip̄a est necā
ria: Et ex hoc soluta ē probatio
et qn̄ aristo. dt p̄io prioꝝ ppōes
de contingēti ad vtrūlz cōuerti
i oppositā qualitatē ip̄e itellexᵗ
de propōibꝰ de cōtingēti ad vtrū
libet disis ꝛ adhuc neōne n̄ cadē
te sup modū sz sup dcm̄. Vn̄ sit 1ᵃ
propō. ppōes de cōtigēti ad vtrū
libet dise sūt cōuertibiles i op-
positā qualitatē. sic. s. ꝙ muteᵗ
dcm̄ affirmatiuū i dcm̄ negati-
uū vel ecōuerso manēte modo
sēp affirmato ita ꝙ negatio nō
pcedat modū. Verbi grā seᵗ enī
oēz hoiem contingit currē ergo
oēm hoiez contingit nō currere
Et rō hꝰ ē qr qd contingit nō est
necessariū nec īpossibile p aristo
telē p̄imo prioꝝ. ꝛ ideo qr non
ē necessariū pt nō eē ꝛ id pt ne-
gatiua eē vera. ꝛ cū illa nō ē im
possibilis id affirmatia potest
eē vera. p hoc gᵒ ē ꝙ si aliqua ta
lis sit vera oz vnā tā aūꝫ q̄ ne-
gatiuā eē verā ꝛ ideo seᵗ ad al-
terā. Tercia ppō. ppō de cōtingē
ti vera dtutia nō conuertiᵗ i op-
positā qualitatē negaᵗᵉ cadēte
supra modū. pꝫ qr nō seᵗ hoiez cō
tingit eē equū gᵒ oēz hoiez con-
tingit eē equū aᵗ ei ē vex ꝛ ɋn̄s
falsum.

Sophisma S

oē aīal eē hoiem ē īpossibile

Probatur sophisma

ex eo ꝙ hec ē īpossibilis oē aīal
ē hō naturaliter loquendo

Improbatur sophisma

oē aīal eē hoiez ē īpossibile ergo
quedā hoiez eē aīaᵗ est īpossibile
cōsequēs est falsum cōsequentia
vr̄ tenere p cōuersionem. falsi-
tas consequentis nota est de se
ex eo ꝙ hec qdā hō est aīal nō est
īpossibilis sed necessaria

Ad sophisma respon

deo ꝙ ipsū est verū. Ad īproba-
tionē dico ꝙ male conuertiᵗ ex
eo ꝙ ppōes cōposite de possibili
ꝛ etiam de falso non conuertun
tur q̄tum ad eorum dicta. Si-
militer sicut de propōibus de i-
esse. Vnde non oportet ꝙ si hᶜ sit
falsa vel impossibilis oē aīal ē
homo ꝙ hec sit falsa vel impossi
bilis quidam homo est animal
ppter hoc ꝙ ad impossibilitatē
vel falsitatem antecedentis nō
sequitur impossibilitas vel fal-
sitas consequentis. Vnde ex fal
so vel impossibili bene potest se
qui verum vel necessarium.
Sed diceres quomodo conuer-
tenda est hec omne animal esse
hominem est impossibile. Dico
ꝙ si volumus eam conuertere
secundum se totam debemꝰ eaꝫ
conuertere in istam: impossibi-
le est omne animal esse homi-
nem. Si autem volumus con-
uertere secundum partem scꝫ
q̄tum ad dictū solum debemus
eā cōuertē i istā aliqd qd īpossibi
le est eē hoiez ē aīal. ꝛ hec ē vera
qr lʒo quē īpossibile ē eē hoiez eē
animal

Sophisma Si.

Impossibile e ad q asinu te genuisse Probat. lapidem ee homine e ad q asinu te genuisse ho idem scz lapide esse hoiez e ipossibile g a ipossibile e aliud q asinum te genuisse. cosequentia tz qr est sillogismus expositoriu. pmisse sut note de se Improbat. na sez ipossibile est ad q asinu te genuisse go hec est ipossibilis aliud q asinus genuit te modo hoc est falsu Solutitur qr li aliud pt costrui cu ho verbo est et hec est vera et e sensus aliud e ipossibile q asinu te genuisse. a o mo pt costrui li aliud cu hoc qd e q et tuc e falsa na tuc est sensus hec e ipossibilis vel sibi similis: aliud q asinus genuit te. mo hoc e falsu

Sophisma Sii

Impossibile e hoiem ee asinuz Probat. hoiez ee lapide n est hoiez ee asinu. na hec ppo ho e lapis n e hec ho e asin' sz hoiez ee lapide e ipossibile ergo ipossibile nd e hoiez ee asinu 2o. cotradictoriu sole e falsu go ipz e verz. cosequentia tz. a o probat na cotradictoriu sole e oe ipossibile e homine ee asinu. mo ho e falsu Improbat idem vz nd possibile et ipossibile non mo illa e falsa n possibile e hoiem ee asinu go et ista e falsa ipossibile no e hoiem ee asinu q sibi equalet. q pria (?) falsa probat qr eius contradic e vera. qd patet au fecedo negatoez dicedo possibile e hoiem n ee asinu. mo hoc e veru. na forte curre e possibile et idem n est hoiem ee asinuz. Rndet q si ne ipsicita i li i possibile teneat taq ne' isitans so e vez. na tuc vz ista nd possibile nd e hoiez ee asinu et illa est vaput li nd nd e ne negas sed isitans. nec eius contradictoria e hec possibile e hoiez ee asinu eo q pria e de sbo istius 2a de sto modo ptra dictoria deberet ee eiusde subiecti. Et p hoc soluit iprobatio sophismatis. Si autem ne icusa in li ipossibile sit ne negas tuc so e falsu na tuc sensus e ipossibile n e hoiem ee asinu. i. n est possibile hoiem nd ee asinu. cu oe necessariu sit possibile et hoiem n ee asinu sit necessariu. nec oppositu istius probat due prime rdes facte.

Et e finis sophistarum magistri alberti de saxonia tam rudibus q etiam erubitis ol materie et accomodanda et vtilia.

Impressa parisius p magistru petru le rouge dni nostri regis liberariu et impressore ad requesta durandi gerleri comorantis in vico mathurinoru in intersignio de lestrille faux veau Anno dni. Mmo. cccc mo octuagesimo nono. duodecima decebris.

250

Tabula sophismatum Alberti de saxonia. Et primo de prima parte.

Infinitam albedinem habebit sortes .lxii
Infinitum pondus sor^s potest portare .lxiii
Quicquid audit sortes profert plato lxiiii
Quicquid deus sciuit adhuc ipse scit lxv
Quotienscūqz fuisti parisi⁹ fuisti homo .lxvi
Qualecunqz est aliquid si ipm est album tale est aliquid si ipsū ē nigrū lxvii

Sophismata secunde partis

Negatum esse alal est verū .i
Tu non potes vere negare te nō eē asinū ii
Quod nō ē: est iiii
Nō aliqd vel homo ē asin⁹ ē ppō disiūctiua .v
Nō aliquid ē vel tu es hō vi
Non aliquid est et tu es asinus vii
Non sortes c^t vel nō c^t .viii
Nō aliqs hō c^t si a^lqd alal c^t. ix
Aliqua cā hō nō ē homo .x
Ois homo aliquod alal n̄ ē .xi
Sortes videt nō hoīez xii
Chimera est non hō .xiii
Nullus homo est grammaticus xiiii
Non hō ē cōe predicabile de omni homine .xv.
Nō hō ē cōe p̄dicabile de oi ho^e. xvi
Non hō est conuertibile cū hoc coī hō xvii.
Nichil est nichil xviii.
Ex nichilo nichil fit .xix.
Nichil et chimera sūt fres .xx
Nichil est si a^lqd ē xxi

Si nichil est a^lqd est xxii
Si tu dicis q̄ nichil scis tūc te nichil scire est verū xxiii
Nichil est verum nisi in hoc instanti xxiiii
Nullus homo est nullum animal xxv
Nullum caput habens est a^lqd caput habens xxvi
Nullo hoīe currente tu es asinus .xxvii
Neut^m oclz hn̄do tu potes videre. xxviii
Ad nullū hoīem currere sequitur oēm hoīez currē .xxix
Ad oēz hoīem currere sequitur omnem hominē currē .xxx.
N^m hoīez currere sequitur ad aliquē hoīez currere .xxxi.
Nullus hō ē si a^lquis hō ē .xxxii.
Nullus homo pōt scire qd a^lqs hō pōt scire .xxxiii.
Sor^e pt̄ scirē q^d de^{us} pt̄ sciē .xxxiiii
Nullum animal dum dormit vigilat .xxxv
Tm̄ sor^e calefit xxxvi
Tm̄ vnū est xxxvii
Tm̄ vn⁹ hō ē .xxxviii
Tm̄ alal est hō xxxix
Tm̄ sor^s scit septē artes liberales xl
Tm̄ alter istorū c^t xli
Tm̄ sor^e videt se xlii
Tm̄ verū oppoit^r falso .xliii
Tantum calidum contrariat^r frigido xliiii
Sor^e tm̄ ē asinus xlv
Nō tm̄ chimera c^t .xlvi
Sor^e scit tm̄ tres homines currere. xlvii
Possibile ē sortē vidē tantū oēm hoiem nō vidētē se xlviii
Tm̄ pt̄ ē g^o tm̄ pt̄ ē xlix
Tm̄ hō c^t g^o tm̄ hō mouetur .l.
Tm̄ hō c^t g^o tm̄ alal c^t li

Tantum deum esse deum est
verum lii
Ad solum sortem currere sequitur
hominem currere liii
Solus sortes incipit cur-
rere liiii
Solus sortes est albus vel
niger. lv
Sortes est albus et plato est
albior illo. lvi
Solis tribus sola duo sunt pau-
ciora. lvii
Solum genitiuum precedit so-
lus rectus lviii
Omnis homo videt omnem hominem
preter sortem lix
Decem preter quinque sunt qui-
nque. lx
Quelibet decem preter quinque
sunt quinque. lxi
Omnis homo videt omnem hominem
preter se. lxii
Omnis homo preter sortem exci-
pitur. lxiii
Quodlibet enunciabile preter vnum
est verum lxiiii
Omne enunciabile preter vnum
est falsum. lxv
Sortes bis vidit omnem hominem pre-
ter platonem. lxvi
Omne animal est irrationale pre-
ter hominem. lxvii
Omnis homo preter istos ferunt
lapidem lxviii
Nullus homo legit parisius nisi ipse
sit asinus lxix
Si nullum tempus est aliquod
tempus est. lxx
Si tu es vbique tu non es
vbique. lxxi
Si tu scis te esse lapidem tu non
scis te esse lapidem. lxxii
Sortes dicit verum si solus plo
loquitur. lxxiii
Si sortes figit se esse ypocritam sortes
non est ypocrita lxxiiii
Sortes fingit se errare ergo
errat. lxxv
Si sortes dicit vnum sortes dicit
falsum. lxxvi
Si omnis substantia est ens
omne non ens est non substan-
tia. lxxvii.
Si nullum a. est b. omne non b. est
non a lxxviii
Si sortes non est homo et non est
non homo sortes non est lxxix
Si omnis homo animal non est
omnis homo substantia non est
aliqua substantia animal non
est. lxxx
Si omne quod est a. est b. et nul-
lum a. est omne c. est d. lxxxi.
Si animal est sortes et homo est sortes
homo est animal lxxxii.
Si omnis propositio est omnis propositio est
vera. lxxxiii.
Si nulla substantia est nullum
ens est lxxxiiii
Si sortes est si plato est homo et
asinus. lxxxv.
Si albedo inest homini homo est
albus. lxxxvi.
Si . a. est b . non . a. est non
. b. lxxxvii.
Si iusticia est virtus iusticia est
vicium lxxxviii
Si videns est sensatum cecum est in-
sensatum lxxxix
Si duplum est multiplex sub-
duplum est submultiplex lxxxx.
Si album est coloratum ma-
gis album est magis colora-
tum. lxxxxi
Si aliqua propositio est fal-
sior ista deus est deus tunc ista
est falsa deus est deus lxxxxii.
Si albedo addita corpori fa-
cit ipsum album albedo est al-
ba. lxxxxiii.

Sophismata tercie partis

Sophismata quarte partis

Defontenais

C. Flandin [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

Defensiones [illegible]

[illegible]

[illegible] quod fecit [illegible]
quod [illegible]
[illegible] dubie [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ad [illegible] [illegible]
[illegible] diligenti [illegible]
[illegible] [illegible] divisio [illegible]
[illegible] hanc [illegible]
[illegible] duae [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Amus iocuus est · pur[illegible] a si sequit h m · quidam
locuus ; quidam lo[illegible] [illegible] u sunt h m · iocuus est
locuus ii ; Si ergo [illegible] [illegible] condicionem aliquo sic
ponisit u cato ic[illegible] [illegible] to ic ii ; Et u cato in
diuidunt ; in singlaris h[illegible] e aliquis subtituat.
Alias dicit [illegible] [illegible] [illegible] supiu e sub quam ponit
i · qui illa [illegible] [illegible] uigit. Vt sicq simpliciter
dicitur [illegible] [illegible] [illegible] ac si huic adiuio copletur
sit ex [illegible] [illegible] una adiecit hec in Celū si
[illegible] ; [illegible] est h tradicio io esse tet i dem
celum uolubile ee intelligat li sit rotundū qui g
aut [illegible] fortasse sit [illegible]. P[illegible]
[illegible] pres tiunos appllam h sit [illegible]
r [illegible] t iunos a [illegible] [illegible] r uoia quilz [illegible]
[illegible] in uer [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ; h duo
uoia i · [illegible] r lo · [illegible] pre uocant calde r [illegible]
[illegible] q quid alt [illegible] [illegible] subit ; alt [illegible]

suscipiens est aquilinum autem esse vel simum vel colora-
tum alio vero intenditur et remittitur. Cum igitur tres
species considerentur differentie et cum quedam sint separabiles
alie vero inseparabiles et rursus inseparabilium cum
hec quidem sint per se, ille vero per accidens et rursus ear-
que per se sunt differentiarum alie sunt secundum quas
dividimus genera in species alie vero secundum quas ea que
divisa sunt specificantur ut cum per se omnes differentie
huiusmodi animati et inanimati, sensibilis et insensibilis,
rationalis et irrationalis, mortalis et immortalis, que ea que animati
et sensibilis differentia constitutiva est substantie animalis est
enim animal substantia animata sensibilis ea vero que est mortalis et im-
mortalis differentia rationalis et irrationalis divisive sunt differentie anima-
lis per eas enim genera in species dividimus. Sed eedem
que divisive sunt differentie generum completive et constitutive
specierum dividitur enim animal rationali et irrationali differentia et rur-
sus mortali et immortali differentia sed ea que est rationalis

[illegible] dicta [illegible] sunt homines [illegible]
[illegible] dicitur [illegible] sit [illegible]
[illegible] sic [illegible]
[illegible] diuisa sit [illegible]
[illegible] et [illegible]
[illegible] dicunt [illegible] eadem [illegible] fuer
[illegible] sunt [illegible] diuersitate [illegible]
[illegible] natione op[illegible] est [illegible]
[illegible] sed non que [illegible]
[illegible] sunt nec magis [illegible] que sunt [illegible]
[illegible] quod habent
[illegible] plus [illegible]
[illegible] neque [illegible] homini est [illegible]
[illegible] neque [illegible] opposita sic [illegible]
[illegible] opposita [illegible] plurime po
testate quod [illegible] sic [illegible] opposita ac
[illegible] aliquid sit

Remontage effectué par l'atelier de reliure
de la Bibliothèque Nationale (1949)

